

LEČENJE
NEIZLEČIVIH
BOLESTI

Naslov originala: Save Your Life, by Richard Schulze

Izdavač: RM, Banjaluka

Prevod: Stevan Tomović

Štampa: PrintPress

Distribucija: 069-102-1986 (Srbija), 065-415-765 (BiH)

dr Ričard Šulc

**Lečenje
neizlečivih
bolesti**

**Pripremio:
Sem Bajser**

Sadržaj:

1. Uvod	7
2. Novi program za neizlečive bolesti	21
3. Post na sokovima	41
4. Približavanje prirodi	58
5. Korišćenje vode za lečenje - moć hidroterapije	61
6. Čišćenje creva	77
7. Čišćenje jetre	96
8. Čišćenje bubrega	105
9. Pročišćavanje krvi	113
10. Rak dojke	117
11. Rak grlića materice	123
12. Rak prostate	152
13. Rak mozga	160
14. Rak pluća	165
15. Rak jetre	172
16. Rak pankreasa	179
17. Leukemija	184
18. Lečenje dece od raka	188
19. Sida	199
20. Biljne formule za imuni sistem i rak kože	211
21. Uklanjanje bola	230
22. Artritis	234
23. Alchajmerova bolest i demencija	241
24. Šlog i povrede glave	249
25. Regeneracija kostiju, mišića i nerava	259

26. Dijabetes	270
27. Upala slepog creva	277
28. Oboljenja oka	281
29. Lupus	288
30. Emfizem i druga plućna oboljenja	292
31. Bolesti srca	294
32. Oboljenja nervnog sistema	311
33. Pravljenje biljnih preparata - 1. deo	336
34. Pravljenje biljnih preparata - 2. deo	352
35. Odgovori na pitanja čitalaca	361
36. Zaključak	388
37. Kako izlečiti kućne ljubimce	396
Dodatak: Recepti	427
Uvod u video snimke	443
Spisak lekovitog bilja	447
Indeks bolesti	451

1. poglavlje

Uvod

Spremite se da postanete izlečeni. Ja verujem da je to moguće.

Nikada do sada nisam video nešto poput ovoga. Nikada do sada nisam video kako se leče teško izlečive bolesti. Čuo sam za teorije. Čuo sam za prevenciju. Ali nikada nisam čuo da se prirodnim lekovima tretiraju ovakva stanja. Ali sada znam, a znaćete i vi. Odgovori su ovde.

Odgovore u ovoj knjizi i kolekciji video materijala pod naslovom „Lečenje neizlečivih bolesti” dala su dva izvanredna lekara: dr Džon R. Kristofer i njegov najbolji učenik, dr Ričard Šulc. Ova dva čoveka ono što znaju naučila su radeći u lečilištima. Naučili su to radeći sa stvarnim ljudima. Naučili su lečeći bolesne, a ne pričajući ili čitajući o njima. Oni nisu teoretičari, niti su to hteli da budu. Oni su lekari.

Ako ovde želite da pronađete neke nove teorije iz medicine, došli ste na pogrešno mesto. Ali, ako želite da saznate kako izlečiti neizlečivo, nema boljeg mesta od ovog. Uz ovu knjigu idu i video snimci. Ono čega nema u knjizi, ima na video snimcima, a čega nema u njima, ima u knjizi. Treba ih koristiti zajedno. Jer oni su napravljeni da bi vam pružili znanje koje do ovog časa nijedan laik nije mogao lako dobiti.

Pročitajte celu ovu knjigu i pogledajte sve video snimke. Nemojte samo čitati i gledati ono što se tiče vašeg stanja, zato što se stvari koje se odnose na sve vrste bolesti nalaze u različitim poglavljima i opisane su za različite slučajeve drugih stanja. Ako po ovoj knjizi budete tražili samo jedan lek ili samo jednu lekovitu biljku, onda ćete i dalje biti žrtva konvencionalne medicine.

Ova kolekcija materijala zvana „Lečenje neizlečivih bolesti” prezentuje razne programe, koje treba u celosti ispratiti. Nemojte birati i koristiti samo delove programa za koje mislite da će vas izlečiti. Svi ti delovi su sastavljeni u jednu celinu, jedan program, zato što su dr Kristofer i dr Šulc otkrili da su SVI „delovi” neophodni kako bi neka bolest mogla da se sanira.

Zašto informacije iz ove knjige nisu poznate javnosti?

Niko ne leči neizlečive bolesti. To je tako zato što ne znaju kako da ih leče. I zato informacije iz ove knjige nećete naći ni na jednom drugom mestu.

Svi se plaše da ih iznesu u javnost. Oni se plaše državnog vrha i medicinskih komisija. I ne samo to: današnji lekari baš i ne vole da se pozabave teže izlečivim slučajevima, jer ih plaši mogućnost smrti njihovih pacijenata. Više bi voleli da imaju posla sa zdravijim osobama, kojima treba samo malo pomoći.

Pored toga, danas postoje i mnogi lekari prirodne medicine koji misle da nije moguće izlečiti teže izlečive bolesti. Oni često na sva usta govore o sveobuhvatnom izlečenju – ali to je samo priča. Duboko u sebi, oni NE VERUJU da herbalizam i prirodne metode lečenja mogu izlečiti neizlečivo. Pa čak i kad bi verovali, neznaju kako to da učine.

Mnogi današnji lekari prirodne medicine koriste izraz „komplementarna“ medicina, pod kojom podrazumevaju prirodne metode lečenja kao dodatak savremenim medicinskim tehnikama.

Dopustite mi da budem potpuno otvoren: Metode koje su prikazane u knjizi „Lečenje neizlečivih bolesti“ nisu dodatak savremenoj medicini. *One su zamena za nju.* U mnogim slučajevima dosta je teško lečiti ljude prirodnim metodama zbog štete koju je savremena medicina pre toga nanela.

Veliki deo patnji pacijenata nije uzrokovan njihovim bolestima, već besmislenim i varvarskim metodama čeličnog medicinskog sveta današnjice. Morate odlučiti kojim ćete putem ići: prirodnim ili putem savremene medicine. Ako krenete nekom sredinom, onda se nećete u potpunosti posvetiti nijednom od ova dva puta, što bi ipak trebalo da učinite.

Odgovore iz ove knjige posvećujem vama

Od kada sam ušao u vode prirodne medicine pre više od 20 godina, uvek sam tražio lek za neizlečive ili teže izlečive bolesti. Obične bolesti mi nisu privlačile pažnju. Drugi mogu izaći s njima na kraj. Ja samo želim da saznam kako da izlečim ljude koji umiru ili koji celog života pate.

Poznavao sam jednog čoveka iz Nju Džerzija. Imao je lepu ženu koju je mnogo voleo. Ali ona se razbolela od raka, i on nije znao šta da radi. Pre

nego što je saznao za stvari koje su mogle da je izleče, ona je već preminula.

Nikada ne bih voleo da se vi nađete u takvoj situaciji. Kada nečiji život visi o koncu, ja ne želim da gubite vreme sa prirodnim metodama koje vas ne mogu spasiti, niti sa lekarima koji nemaju iskustva u lečenju neizlečivih bolesti. Ne bih voleo da živite u patnjama.

Pronalaženje dr Kristofera i njegovog učenika dr Šulca, bio je odgovor na moje molitve. A i vama će sigurno pomoći.

Vi možete izlečiti bolesti koje drugi smatraju neizlečivim i beznadežnim, ali to NE MOŽETE učiniti sa lošim sredstvima i neadekvatnim metodama mnogih današnjih lekara prirodne medicine. Potrebno vam je znanje koje ćete naći u ovoj knjizi.

Prvih pet video snimaka smo snimili u septembru 1994. godine, u okolini moje kuće na vrhu Afton planine u Blu Ridžu. Preostalih sedam je snimljeno u februaru i oktobru 1995. godine.

Tokom prvih snimanja, dr Ričard Šulc je morao da putuje za Englesku i Francusku, gde je držao predavanja. Tokom dva meseca njegovog odsustva, ja sam ga zvao telefonom 31 put, često pričajući s njim duže od sat vremena. Postavljao sam mu mnogo pitanja o načinu lečenja raznih teže izlečivih bolesti. Sve informacije koje sam od njega dobio, a koje nisu snimane, zapisane su u ovoj knjizi.

Otkrio sam da je postavljanje pravog pitanja ključ koji otvara sva vrata. To što lekar može znati nešto, ne znači da ćete vi saznati – osim ako ne postavite pravo pitanje. Recimo, da ja nisam postavljao pitanja, napisavši preko 700 stranica telefonskog razgovora, vi možda nikada ne biste došli do ovih informacija.

Kao što ćete videti, Ričard Šulc više ne radi. Ova video kolekcija i knjiga su jedina šansa da saznate kako sami za sebe da pravite lekove.

Znao sam da će sve zavisiti od mene, te sam se zato pobrinuo da nijedan detalj ne propustim.

A sada pogledajmo malo u biografije vaša dva učitelja, dr Kristofera i dr Ričarda Šulca. Krenimo od čoveka koji je sve ovo započeo – dr Džona Kristofera.

Dr Kristofer je imao zadatak pred sobom: da bolesne leči onim što je smatrao Božijim prirodnim metodama lečenja

U medicinskim krugovima smatrali su ga šarlatanom, prevarantom i ludakom, koji glupe, neobrazovane i lakoverne ljude podučava gomilom laži o neakvim travama. Ali, za one koje je spasio od smrti, od kojih su lekari odustali i slegali ramenima, on je bio najbolji lekar 20. veka.

Kao dečak ovako je govorio svojoj majci: „Mama, kada porastem, hteo bih da budem lekar“. „Svašta“, odgovarala je njegova majka, „lekari moraju da seku ljude po telu kada ih operišu, a ti ne možeš da podneseš ni prizor krvi kada spremamo pile za večeru“.

„E pa, mama“, dečak je proročki uzvratio, „ja ću biti lekar koji ne seče ljude po telu“.

A to je i postao.

Jedne snežne večeri u Juti, Džon Rejmond Kristofer se jako razboleo i ležao je u postelji sa gušoboljom. Tada ih je jedan lekar prirodne medicine posavetovao: „Sada uradite to i to da biste izbacili sluz“, govorio je. Uradili su tako, i dečak je ubrzo ozdravio.

Dok je bio dečak, njegova majka je patila i od edema i od dijabetesa. Nisu joj pomagali konvencionalni medicinski tretmani. Dr Kristofer se priseća da je „neki putujući lekar došao u našu kuću da leči majku. Preporučio joj je nekoliko lekovitih biljaka, od kojih joj je bilo bolje i imala više energije. Međutim, ubrzo nakon toga, ovaj čovek je uhapšen i odveden u zatvor, jer nije imao licencu za medicinsku praksu. Pošto više nismo mogli da stupimo u kontakt sa njim, mojoj majci je bivalo gore i kasnije je preminula“.

Njegova porodica se seća kako je kao dečak gledao svoju majku dok je umirala polako i uz velike bolove. Njena koža je pucala i nastajala je gangrena. Tada je Džon Kristofer odlučio da će naučiti sve što može o lekovitom bilju i prirodnom lečenju, nadajući se da će tako moći da spreči da se drugi ljudi razbole i umru kao njegova majka.

Kada je porastao, krenuo je da pohađa prava na Univerzitetu Juta. Ali Bog je tada ispružio Svoju ruku ka njemu i rekao „NE“ pravima. Džonova karijera kao advokata je doživela užasan kraj, kada je kao pešak nastradao u strašnoj saobraćajnoj nesreći. Proglašen je mrtvim i odveden u mrtvačnicu.

Pozvali su njegovu porodicu da ga identifikuje. Kada su došli da ga vide, videli su kako se pomeraju trepavice na njegovom oku. Tada su ga odveli u bolnicu. Patio je od gubitka pamćenja nekoliko sedmica, koje se često tokom njegovog života vraćalo. Lekari u bolnici su mu rekli da će biti dobro

ako uopšte doživi 35. godinu, usled potresa mozga, gubitka pamćenja i povrede leđa, kao i onesposobljavajućeg artritisa sa kojim je rođen (lekari nisu bili u pravu; doživeo je 73. godinu).

Ne samo da je tako bolestan preživeo suđenje, već je i njegova rođaka Džejn Štajner ovako rekla za njega: „Ne poznajem nijednog čoveka sadašnjice koji je toliko progona i uvreda preživeo kao Rej. A to mu se dešavalo verovatno zbog njegove dve glavne mane: bio je previše darežljiv i previše je verovao ljudima, do naivnosti”.

Kao što reče ona: „Jedno je kada vam sude i kad vas gone ljudi ateisti i neprijatelji, ali sasvim je druga priča kada vam navodni ‘prijatelji’ okrenu leđa i blate vas iz lične koristi”.

Mnogi ljudi, čak i lekari prirodne medicine, bili su ljubomorni na čudesne lekove dr Kristofera. U Juti su ga lekari tužili i izveli pred sud. Van očiju javnosti, rekli su mu da prebrzo leči ljude i da im time kvari posao. Ali, on je odbio da se promeni.

Tokom svoje karijere, dr Kristofer je stalno bio po sudovima i zatvorima. Jednom prilikom je uhapšen tokom svog predavanja, kada je jednoj ženi koja je patila od raka dao neke lekovite biljke da bi joj smanjio bolove.

Obično je porota bila nastrojena protiv sudskih odluka. Ipak, 1969. godine, nije imao toliko sreće i osudili su ga zbog toga što je izdavao „recepte” (preporučivao lekovito bilje) bez licence. To je bio zločin. Dr Kristoferu je oduzeto njegovo građanstvo i bilo mu je zabranjeno da glasa. Ali po kojem je to kriterijumu on bio kriminalac?

Neki hirurg ga je jedanput nazvao, i sarkastičnim glasom rekao da je čuo za „reputaciju” dr Kristofera. Rekao je da ima pacijentkinju sa krvnim ugruškom. Hirurg ju je ispitao i odlučio da izvrši operaciju, ali je pritom otkrio da je gangrena zahvatila njene članke i stopala, tako da je bolnička komisija odlučila da celu nogu odstrani.

Ćerka te žene se rasrdila zbog toga! Rekla je tom hirurgu da ne odseca nogu njene majke. Naredila mu je da nazove dr Kristofera. Konačno je pustio i nazvao je. Dr Kristofer mu je rekao koje biljke da koristi za ugrušak. Predviđao je da će nestati za tri dana. A tako je i bilo!

Takođe je rekao lekaru u koju specijalnu biljku da potapa noge njegove pacijentkinje, kako bi izlečio gangrenu. Lekar je nazvao sedam dana kasnije i bio prezahvalan. Javio je da je gangrena nestala za samo nekoliko dana. Potpuno je nestala, osim malog dela na prstima.

Ljudi u očaju – „siročad medicine” – stalno su dolazili kod njega, čak i za vreme večere. On je znao kako da im pomogne.

Pričao mi je kako ga je jedanput usred noći pozvao telefonom njegov ujak: „Tvoja voljena nećaka umire. Dođi odmah da je vidiš pre nego što...” Četrnaest godina njegov otac nije mario za metode dr Kristofera, iako je kao dete bio slabašan i bolestan. Ali tada, u tom kriznom času, rekao je: „Uzgred, Rej, je l’ možeš poneti malo onog tvog lekovitog bilja?”

Dr Kristofer je došao, devojka je bila izlečena i postala je majka dvoje prelepe dece.

Dr Kristofer mi je govorio i o ženi koja je slomila kuk i obe noge. Ona je čula za preporuke dr Kristofera kod preloma kostiju. Nije imala drugog izbora nego da ih isproba. Stavljala je biljne fomentacije šest noći sedmično (priprema fomentacija je objašnjena na str. 338). Nakon tri meseca, njene noge su bile u savršenom stanju. I sâm sam svedok zarastanja kostiju uz pomoć njegovih metoda (skoro da sami morate videti kako se obnavljaju kosti da biste razumeli koliko su ove metode zaista odlične!)

Davne 1981. godine strahovao sam da se znanje dr Kristofera ne izgubi

Uveren sam da je on bio jedan od Božijih velikih glasnika prirodnog lečenja. Znam da je njegovo znanje došlo iz jednog višeg izvora.

Bio je skroman čovek. Sebe je zvao „samo običnim momkom, ne veliki Džon R.” zato što je znao da je njegovo ogromno znanje ništa u poređenju sa „nebeskim” znanjem, od kojeg je on crpeo tokom svog života.

Poslednji čin života voljenog dr Kristofera počeo je 25. februara 1982. godine, kada je pao na led na putu. Dobio je jak udarac u glavu, koji je ponovo izazvao gubitak pamćenja i kasnije doveo do šloga.

Nakon toga je samo vodio tešku borbu. Porodica bi ga podizala na noge, ali odmah artritis, pad ili još jedan šlog ili grip bi ga obarali dole. Kada je jedan novinski list izdao vest o njegovoj nesreći i nastaloj bolesti, poslato mu je bilo na stotine i stotine dirljivih pisama širom SAD-a, Kanade i Engleske, moleći ga ovako: „Molimo vas, dr Kristofer, vi morate ozdraviti. Nemojte nas napuštati, potrebni ste nam”.

Dr Kristofer je rekao porodici da će ostati kod njih da bi video krštenje svojih dvoje unuka. Mladići su kršteni u nedelju, 6. februara 1983. godine.

Tog popodneva dr Kristofer je postao veoma uzrujan, drhtao je i sve vreme se naglas molio: „Molim Te, dopusti mi da umrem. Dopusti mi da odem kući“. Kako njegova porodica kaže, „nakon tople kupke, svima nam je pozeleo laku noć i rekao: 'Volim vas'." Onda su povelili razgovor o Božijoj volji i zaključili da ne treba da budu sebični i da ga zadržavaju kod sebe.

Ovako su rekli: „Ušli smo ponovo u njegovu sobu da proverimo da li je pokriven. On je umirao. Zahvalan sam što smo svi mogli da budemo uz njega, da ga zagrlimo, da mu kažemo da ga svi volimo i cenimo, i da ga podsetimo da ćemo SIGURNO ponovo biti zajedno“.

Na sahrani dr Džona Kristofera, sveštenik Kallis Harms održao je govor: „Poput našeg Spasitelja, i njega su zamrznuli i odbili ljudi, čoveka koji je znao šta znači patnja.

Poput Spasitelja, i on je činio dobra dela i lečio je bolesne.

I poput Spasitelja, i njegova učenja nisu prihvatili ljudi iz njegove struke, kojima je pretila propast reputacije i statusa, i koji su iskoristili postojeći pravni sistem protiv njega, braneći zvanične stavove i mišljenja.“

Kao što je rekao jedan prijatelj dr Kristofera: „Jednom u mnogo godina na Zemlji se rodi čovek koji prosvetljuje i podiže svest bližnjih svojom ljubavlju, mudrošću i humorom. On izgleda kao neko ko je došao sa anđeoskih visina, kao neko ko je direktno povezan sa božanskim izvorom informacija.“

Dr Kristofer je znao da ljudi savremenog doba nemaju znanje o lekovitom bilju i prirodnoj medicini, koje je trebalo da nasledimo i koje treba da nas štiti. Više volimo male bele pilule, nego koru ili koren nekog lekovitog drveta. I kao što dr Kristofer kaže: „Bez obzira od čega bolujete, negde uvek postoje biljke i metode koje vam mogu pomoći“. Ova knjiga će vam pokazati o kojim se to biljkama i metodama radi, i kako ih je tačno dr Kristofer koristio za lečenje bolesti i stanja koja drugi nisu mogli izlečiti.

Priča o Ričardu Šulcu – najbolji učenik dr Kristofera i vaš drugi učitelj

Upravo sam otkrio lekara koji je stručnjak u lečenju takozvanih neizlečivih slučajeva – one koje svi ostali šalju kući da se sprema za sopstvenu sahranu.

Ovo je tačno ona vrsta lekara koju sam tražio od kada je najbolji lekar, dr Džon R. Kristofer, preminuo pre deset godina. Moja potraga je sada završena. Pronašao sam ga.

Meni nepoznat, to je bio najbolji učenik dr Kristofera. On je zapravo otišao mnogo dalje od dr Kristofera. Umeo je da pripremi formule i metode o kojima niko do tada nije čuo, jednostavno zato što je tako morao. Ono što ovaj lekar zna nije naučio iz knjiga o biljkama ili sa vikend seminara. Njegovo znanje dolazi od 20-godišnjeg iskustva rada u lečilištu, koje je spasilo mnoge napaćene i bolesne ljude.

Dok su drugi lekari lečili loše varenje kod zdravih ljudi, on je lečio ljude koji su bili na samrti. I dok su drugi lekari pisali knjige, držali govore i bili članovi komisija, on je lečio one koje je zvanična medicina odbacila. *Oni* su bili njegov život.

Ljudi koji su dolazili na njegova vrata bili su toliko mršavi da im je samo koža bila obavijena oko kostiju, sva u zavojima i gazama, koji su sprečavali curenje gnoja i krvi iz tumora na njihovim vratovima, grudima, butinama i svuda po telu! Ti ljudi nisu bili samo bolesni, trebalo je da umru još pre nekoliko meseci, kako su im lekari rekli.

Niko nije želeo da pomogne ovim ljudima. Niko!

Ni lekari konvencionalne, niti lekari prirodne medicine. Njihovi pacijenti su već sastavili svoju poslednju volju i oprostili se od porodica. Bili su spremni da napuste ovaj svet.

Često su ljudi dolazili kod njega ne zbog leka, već samo da dobiju neku vrstu olakšanja – kao što je to bio slučaj sa ženom koja je imala rak pankreasa. Ona je htela da se izleči od nekontrolisanog izlivanja mokraće, kako bi mogla da umre sačuvavši ponos, bez pelena. Ali on je izlečio i njene bubrege i rak. A kako je to učinio, pokazaću vam u ovoj knjizi - „Lečenje neizlečivih bolesti“.

Drugi lekari su u strahu bežali od takvih slučajeva – ali ne i on. On se molio Bogu da mu ih pošalje. Govorio je: „Voleo bih da ljudi sa rakom stalno dolaze, kao da je ovde slavlje. Želim umiruće, beznadežne i najgore slučajeve, kako bih stavio na probu prirodne načine lečenja“.

On se NIJE PLAŠIO. Nekako, kao da su čuli njegovu molitvu, oni koji su umirali dolazili su kod njega, a on ih je SPASAVAO – na hiljade njih. Neke je spasio od raka dojke ili tumora na materici, druge od raka jetre ili tumora na mozgu koji su zauzeli pola lobanje, ili od leukemije. Druge je izlečio od Lu Gerigove bolesti, a 16 pacijenata se potpuno oporavilo od poslednje faze side.

Ovaj lekar je znao da je pred njim misija koju nije hteo da prihvati niko drugi – da izleči one kojima niko od ljudi ne može pomoći – da probije sve

granice i otkrije prave, neiskorišćene moći obolelog ljudskog tela. A u tome je i uspeo.

Ipak, on je za to platio cenu. Morao je da se krije svuda – nije mogao slobodno da živi u sopstvenoj zemlji. Nije smeo da priča o onome što radi, inače bi ga vlasti uhapsile. Znao je da je svaki pacijent sa kojim je razgovarao mogao biti vladin agent, koji se spremao da ga odvede. Znao je da je telefon mogao biti ozvučen i da je svaki njegov pokret pod mogućom prismotrom. Kako bi sakrio svoj pravi identitet i zaštitio sopstveni život, morao je da živi u „sigurnoj kući“, čija lokacija nije bila poznata njegovoj porodici i prijateljima.

Zacrnio je prozore svog tajnog lečilišta u Kaliforniji, tako da *niko* nije mogao znati šta se dešava unutra. Nije bilo nikakvog znaka na kući, da njegovi susedi ne bi posumnjali. Samo je uzimao upute i pacijentima davao obilje pravnih formulara da ispune, kako bi se zaštitio od protivnapada vlade i Američkog medicinskog udruženja (AMA).

Ali pošto je bio darežljivog srca, jedanput je bio neoprezan i rizikovao. *Možda nije trebalo to da učini.* Kako bi pomogao drugima, jednom prilikom na nekoj konvenciji održao je javni govor o svojim metodama lečenja. Bilo je prekasno. Oni su ga čuli.

Za samo par sedmica, vladini agenti su sa probijačem, pancirnim prslucima i automatskim puškama usred noći upali kod njega i odveli ga u zatvor. Nekim čudom, i uz Božiju pomoć, izbegao je zatvor usled nekih tehničkih neskladnosti, te nije morao da izdržava kaznu sa narko-dilerima i zlostavljačima dece.

Znao je da *neće moći* na isti način da pobedi *sledećeg* puta. I znao je da iz zatvora neće moći nikom da pomogne, niti bi iz betonske ćelije mogao da vidi svoju suprugu i četvoromesečnog sina.

Zato je napustio svoje tajno delovanje i odlučio da ostatak života provede podučavajući druge metodama lečenja „neizlečivih“ bolesti. Da bi zaštitio sebe i identitet svojih pacijenata, uništio je sve svoje privatne fajlove. Nestali su. Ja sam bio poslednji koji ih je video. Sve što postoji sada se nalazi samo u njegovoj glavi – i on želi da sada vi to saznate, u slučaju da se njemu *nešto* dogodi.

Hvala Bogu, jer se on zbog vas otkriva i izlazi u javnost – zato što ono što ovaj čovek zna može vam spasiti život, a sada ćete to i videti.

“U našoj zemlji, u Evropi i u većini područja sveta nestalo je sveobuhvatnog načina lečenja degenerativnih oboljenja.”

– dr Ričard Šulc

Hajde da poslušamo jedan od mnogih mojih razgovora sa Ričardom Šulcom i da otkrijemo zašto je toliko teško doći do saznanja o prirodnim lekovima.

Šulc: „Svi znaju da je biljka medunika dobra za smetnje ili manji bol u stomaku; svi znaju da je đumbir dobar za morsku bolest, *ali niko se ne bavi sa teže izlečivim slučajevima. O tome se ne priča. Ne znaju ni kako da ih leče.* I zaista, ovde se radi o tome da smo takvo znanje izgubili.

Da nema lekara poput dr Džona Kristofera i puno drugih izvanrednih lekara tokom 30-tih, 40-tih, 50-tih i 60-tih godina, prirodna medicina ne bi postojala u našoj zemlji.

Bilo mi je interesantno kada sam po prvi put počeo da radim u Evropi i kada sam mislio: „Eh, tradicionalna evropska medicina; odatle su Jensen, Kristofer, Ajrola (Airola) i Stoun (Stone) dobijali informacije, tu je sve počelo. Mislio sam da kada dođem u Evropu da ću videti koliko je rasprostranjena ova vrsta lečenja ljudi.

Ipak, ona je bila mrtva. Stanje je možda bilo gore nego ovde u SAD-u. Sigurno je da ovde ima više lekara prirodne medicine kojima je dozvoljen rad i koji mogu da uzimaju osiguranje. Ali njihova nauka se svela na gorke čajeve i lečenje manjih tegoba.

Recimo, kada se govori o metodama koje su ljude održavali zdravim pre oko sto godina, kao što je hidroterapija radi „pročišćavanja krvi“, ljudi današnjice jednostavno ne znaju o čemu je reč. Možete čitati o njima iz nekih starih knjiga koje se prodaju po antikvarnicama, ali se nigde o tome ne predaje. Ne znam ni za koga ko se potrudio oko ovoga i ko radi na način koji ja radim. Kada bih znao, slušao bih i njega.”

Zašto su ove informacije zabranjene na mnogim medicinskim koledžima?

Rekli ste da vam je bilo zabranjeno podučavanje na mnogim medicinskim koledžima ovde i u inostranstvu?

- Znaite, bilo je dosta pometnji u javnosti oko raznih stvari. Jedna od njih je svakako vezana za dr Kristofera.

Vi ste bili uzrok pometnji u javnosti?

- O, da. Njegove stavove mnogobrojni herbalisti smatraju nekako previše narodnjačkim i neverovatnim, ili tome slično. Oni misle da su to lovačke priče, i mada nikada ni nad kim nisu pokušali da koriste takve sveobuhvatne ili intenzivne vrste programa, oni ih i dalje ne prihvataju i ne veruju u njih.

Nisu to nikada videli, ali ne prihvataju?

- Da, baš tako. Znače, oni su neverujući ljudi. Nikada nisu ni pokušali da nauče ili urade nešto kao što je on radio. Tako da mnogi današnji herbalisti i lekari prirodne medicine takav nauk smatraju samo još jednim „nesofistikovanim“ oblikom herbalizma.

Pričao sam nedavno sa nekim od studenata na jednom vrhunskom medicinskom koledžu u Engleskoj, i on mi je rekao ovako: „Dr Kristofer je bio legenda, ali njegove priče o nekim čudesnim lekovima nisu bile istinite. One su samo služile kao inspiracija i to je sve, jer biljke ne mogu stvarno da tako deluju“.

Na žalost, i o meni isto tako misle kada počnem da govorim o svojim slučajevima. Zato se moje ime nikada ne spominje u javnosti. Oni se stide onoga što ja radim. Oni čak ne žele ni da me pogledaju u lice kada im govorim o tome. Međutim, ja NJIH nisam video da leče ljude od poslednjih stadijuma raka i od drugih bolesti koje sam vam spomenuo.

Javnost nije svesna kako „profesionalni“ herbalisti i mnogi lekari prirodne medicine ismevaju i kako se podruguju metodama sa kojima će vaši čitaoci da se upoznaju u vašoj knjizi. Oni skoro da gaje prezir prema ozbiljnijoj upotrebi lekovitog bilja i prirodnih metoda za lečenje kritičnih stanja.

Pogledajte samo primer jednog poznatog koledža prirodne medicine: njen šef botanike pravi formule za mnoge kompanije, u kojima se nikad ne nalaze biljke, to su sve ekstrakti žlezda. Strašno.

Dakle, ako neko danas ode da pohađa najbolje medicinske škole, on tu neće ništa čuti o vašem načinu rada?

- Tako je. U to nema sumnje. Većina medicinskih škola je napustila put nauke, jer žele da ostanu „priznati“ u svetu...

Dakle, ne možete postati priznati ako govorite o dr Kristoferu?

- Apsolutno je nemoguće. Isto je i ako govorite o stvarima koje nisu u domenu klasične herbologije, ako govorite o ishrani, o menjanju navika. Većina vaših kolega strogih herbalista bi rekla da to nema nikakve veze sa

herbologijom. Oni koriste herbologiju na isti način kao što lekari koriste lekove: tako da u njima nema ničeg prirodnog.

Drugim rečima, herbalizam za njih predstavlja samo drugu vrstu „leko-va“, ne drugačiji način lečenja?

- Tako je. U mnogim takvim školama na svakom stolu se nalazi pepeljara. Nema tu mnogo posvećenosti prirodnom načinu života!

Da li vam je neko nekad rekao: „Ričarde, ne želimo da držiš predavanja kod nas?“

- O, da. Jedanput sam predavao u nekoj školi, i već prvog dana pomislio sam da je cela zgrada bila u požaru. Međutim, to je bio dim zbog studenata koji su pušili u hodniku. Ja sam im tada održao jednu lekciju, te su me zbog toga izbacili iz škole.

Bilo je i drugih situacija po mestima u kojima sam držao predavanja. Podučavao sam na jednom medicinskom koledžu u Kanadi, gde su me pozvali da predajem skoro ceo semestar. Ali, nakon jedne sedmice mojih predavanja, rekli su mi da odem kući. Izgleda da se ljudi osećaju neprijatno pored mene.

U čemu je bio problem?

- Opet su me smatrali previše radikalnim. Misle da govorim o onome što je izvan domena herbologije.

Prevelik broj ljudi koji se bavi lekovitim biljkama smatra da je herbologija jedna vrsta starinske nauke koja postoji samo zato da bi se osećali malo ponosnijim.

Oni su čuli za priče o čudesnim lekovima, ali ne razumeju šta je neophodno da bi došli do njih. Vi i ja smo pričali o autoru koji je nedavno napisao jednu veliku knjigu. On je vrlo dobar poznavalac lekovitog bilja, ali zato ima i 70 kg viška, pije litar vina dnevno i puši pet paklica cigareta. Postoji ogromna razlika između toga i prirodnog izlečenja. Od takvih ne možete čuti priče o lečenju ljudi od raka, side ili neuromišićnih oboljenja, itd.

Kada me čuju ovakvi autori i herbalisti, oni bi najpre da zabiju glavu u pesak. Ja činim da se oni osećaju neprijatno, jer se pronalaze u mojim rečima. Najgore od svega je što oni neće da rade sa ljudima koji pate od teških bolesti, za koje moram da stvaram i razvijam programe lečenja.

Znam jako malo onih koji su ozbiljno radili sa ljudima obolelim od kancera ili side.

Da li vam je neko nekad rekao da od takvog posla ne možete da zarađite?

- Da, naravno. Govorili su mi i da time nanosim štetu svojoj profesiji.

Kako to nanosite štetu – lečeći ljude?

- Govorili su mi i ovako: „Pa, ako radiš toliko stvari, kako znaš koja biljka je izlečila bolesnu osobu?“ Mene ne zanima koji deo lečenja je najviše pomogao. Moj moto je oduvek bio i ostao ovakav: „Moram da izlečim pacijenta“. Tu nema slepog eksperimentisanja“.

Oni brinu samo o tome da budu priznati, a ne o lekovima.

- Ja mogu slobodno reći da je lekovito bilje jedno moćno sredstvo prirodnog lečenja. Ali oni gledaju na njih kao izolovan element.

Na primer, ehinacea poboljšava imunitet. Međutim, ako pušite cigarete i pijete gajbu piva uz picu sa feferonima, ehinacea nema efekta. Budimo otvoreni. Oni ne vole da slušaju o takvim stvarima. Misle da će same lekovite biljke da ih izleče.

Crvena detelina proređuje krv, ali oprostite, ako svakoga dana za ručak pojedete čizburger iz „Mekdonaldsa“, onda ona nema efekta. Ovo bilje je stvoreno tako da bude jedan deo celokupnog programa lečenja, kao što je to dr Kristofer govorio.

Ljudi su me najčešće pitali ovo: „Kako si mogao da radiš sa toliko ljudi koji su bili na samrti? Zar ti to nije ulivalo strah?“ Ne, nije to tako strašno, zato što nemate šta da izgubite.

Kada dođu kod vas takvi pacijenti, oni su maltene polumrtvi, a vi ne smete da zabrljate!

- Njima je već presuđena smrtna kazna. Jedini pravac kojim mogu da idu jeste na bolje.

Mi nemamo prave lekare prirodne medicine. Mislim da je to ono suštinsko. Ti lekari od pre 50, 60, 70 godina znali su protiv čega se bore. Današnji lekari prirodne medicine i herbalisti uglavnom koriste biljke koje su slabog efekta, od njih prave iste takve proizvode, i koriste ih u pojedinačnim programima koji su blagi i ne mogu da donesu izlečenje.

Jednom prilikom sam razgovarao sa nekim herbalistom iz Engleske. On mi je pričao o nekoj biljci koju je proučavao i koja je dobra za lečenje raka. Pitao sam ga kolika doza je potrebna, a on mi kaže: „Pa, recimo oko...“ Znate, došli smo čak dotle da samo pretpostavljamo o stvarima.

Kaže on dalje: „Mislim da treba uzimati internim putem“.

A ja mu odgovorim: „Aha, a koliko?“ „Pa, pretpostavljam prosečna doza za tinkturu“. Onda mu ja opet kažem: „Za koju vrstu raka?“ I što sam mu više pitanja postavljao, to je on bivao sve nesigurniji, iz prostog razloga što tu biljku nikada u svom životu nije ozbiljno isprobao. I tako smo došli dotle da knjige o lekovitim biljkama nisu vrednije od papira na kojem su napisane.

Dakle, ovo bi bio zaključak: profesionalni herbalisti i mnogi lekari prirodne medicine ne žele nikom da se zameraju. Mi ne želimo da imamo posla sa ljudima koji su na samrti, a koji bi mogli biti izlečeni samo da im je neko rekao kako to da učine.

Završna reč, pre nego što počnete vi...

U većini slučajeva uzrok bolesti nije ono što mislite da jeste. Na primer, ako imate glavobolju, problem može biti u zakrčenom crevu. Ili mislite da su vam oboleli bubrezi, a pravi problem je u jetri.

Zato ako budete tražili samo poglavlje koje se tiče vašeg problema, a ne pročitate i ne uradite ostatak programa, onda ćete verovatno ostati bolesni. Ako budete samo koristili ovde opisane lekovite biljke za određeni organ koji je oboleo, a ne pročistite svoje telo, ne primenite hidroterapiju i ostalo, onda možda nikada ne budete imali pune koristi od onog što smo Ričard Šulc ili ja hteli da dobijete. *Nemojte razmišljati kao savremeni lekari dok se lečite prirodnim putem.*

2. poglavlje

Novi program za neizlečive bolesti

Ovo je program kojim su se izlečili oni koje je medicina odbacila. Ovo je program kojim mogu da se izleče ljudi koje drugi lekari nisu mogli da izleče. Ovo je program koji se koristi kada vam svi kažu da je sve gotovo, a vi i dalje želite da živite.

Ovaj program je pre mnogo godina stvorio pokojni dr Džon R. Kristofer u svom lečilištu u Sautvestu, a onda ga je u svojoj klinici u Kaliforniji nado-gradio dr Ričard Šulc.

Program čini primena raznih biljnih formula i druge metode koje su opisane u poglavljima koja slede i na video snimcima. U program su uključene i specijalne metode koje su opisane na sledećim stranicama. Glavna svrha ovog poglavlja jeste da vam pruži suštinske informacije i odgovore na određena pitanja.

Koliko dugo treba primenjivati ovaj program? Najmanje 30 dana. Možda bude bilo potrebno i šest meseci, u zavisnosti od stanja bolesnika. Ovaj 30-dnevni program možete koristiti i kada osetite da vam se zdravlje ponovo pogoršava. Takođe, u zavisnosti od vašeg stanja, između dva 30-dnevna ciklusa možete napraviti pauzu od jedne sedmice, tokom koje ne smete navaliti na nezdravu hranu. Držite se samo kvalitetne biljne hrane.

Ipak, kod ozbiljnijih slučajeva bolje je ne praviti pauzu. Nemojte prekinuti sa programom istog trenutka kada se simptomi bolesti povuku, već nastavite duže vreme na programu nakon njihovog prestanka. U suprotnom, doći će samo do delimičnog izlečenja.

Evo kako izgleda program:

Prva na listi je ishrana. Ako ste teško bolesni, morate odmah prestati da jedete. Treba samo da pijete oko 3,5 litra vode i svežih sokova dnevno. Bez hrane.

Potreban vam je sokovnik kod kojeg na jednoj strani izlazi sok, a na drugoj mesnati deo ploda. U suprotnom biste morali stalno da čistite svoj sokovnik od toga.

Uvek u slučaju manje opasnih stanja postite na sokovima i vodi najmanje jedanput sedmično. Takođe, pijte 2,5 - 5 dl svežeg soka od šargarepe svakog dana. Čisto da znate, ovaj sok od šargarepe je odličan izvor rastvorljivog kalcijuma.

Potrebno vam je dosta hranljivih materija da bi došlo do izlečenja, ali ne iz krompira, niti teške hrane koja se vari 6 sati. Jer tada sva krv i energija idu u sistem za varenje. Dakle, koristite ISKLJUČIVO SOKOVE I VODU tokom najkritičnijih faza procesa izlečenja.

Ako nemate sokovnik, kupite ga. Dr Ričard Šulc odbija da radi sa pacijentima koji ne žele da kupe sokovnik.

Kada se završi stoprocentno konzumiranje sokova i vode, onda se prelazi na stoprocentnu biljnu sirovu hranu: sve vrste povrća, voća, sirovih orašastih plodova i semenja, i u vodu potapanih i isključivih mahunarki. Jedite sveže, organske i lokalno uzgajane proizvode, ako je moguće.

Od tečnosti konzumirati samo čistu negaziranu vodu (biljne čajeve uvek pravite sa njom), biljne čajeve (bez kofeina) i sokove od voća i povrća. Jedino treba biti oprezan sa sokovima od voća, jer ljudi sa određenim bolestima ne smeju da unose previše šećera. Ja koristim samo male količine soka od voća, koje pomešam sa dosta vode.

Bez alkohola, kafe, crnog čaja i belog šećera.

Bez životinjskog mesa, jaja, mleka i mlečnih proizvoda (sir, jogurt, pavlaka) i bez kuvane hrane (hleb, kuvan krompir, tofu i drugo). Jedite sveže, organske i lokalno uzgajane proizvode.

Sada na red dolazi biljni nutricionistički program. Dr Šulc ne veruje u lekovitost vitaminskih pilula. On mi je rekao: „To su hemikalije, a ne hrana. Na primer, da li ste znali da se vitamin niacin dobija zagrevanjem sumpora u prisustvu azbesta? Dok se vitamin B₁₂ pravi uz pomoć ostatka đubreta iz kanalizacije u sirovom stanju. Da li bi to uopšte moglo da se nazove *prirodnim* načinom lečenja?”

Evo recepta za zdrav obrok, koji ja zovem „**superhrana**”. Uzimajte 4 supene kašike svakog dana, dve ujutru i dve uveče. Sastojci su: trava lucerke, ječmena trava, pšenična trava, cvekla, spanać, šipak, kore limuna i pomorandže. Probajte da prikupite svaki od ovih sastojaka. Koristite sve što možete.

Ako ste pod velikim stresom, možete povećati dozu vaše „superhrane”, i da je uzimate 4-6 puta dnevno.

Može se napraviti i ovakvo hranljivo piće:

- oko 250 ml svežeg soka od voća, ili manje od toga ako treba manje šećera. Pojedini ljudi više vole sok od jabuke nego od citrusnog voća, i manje im suši kožu.

- oko 250 ml ili više čiste negazirane vode.

- pola do jedne šolje svežeg sezonskog voća (jedna šolja je oko 2,5 dl).

- oko 500 ml gore opisane mešane hrane (superhrane).

Ako zbog voća koje stavljate u svoju superhranu bude bilo previše šećera, onda tu hranu pomešajte sa vodom ili sokom od šargarepe ili nečeg drugog.

Mojoj supruzi je koža postala suvlja dok je bila na biljnom programu, tako da je u svoje „superpiće“ dodavala dve kašičice ulja od lanenog semena. Delovalo je. Takođe, na svoje ispucale suve ruke stavljala je ricinusovo ulje, što je dosta pomoglo.

Jedan manji problem u vezi sa dodavanjem bilo kojeg ulja jeste taj što kod nekih ljudi može dovesti do smanjenja energije. Zbog toga biste možda mogli da uzimate laneno ulje uveče, kada gubitak energije i nije toliko bitan. Druga mogućnost jeste da u svoje „superpiće“ dodate izmleveno laneno seme, umesto ulja.

Isto tako, zbog razlika u metabolizmu, ljudima ne odgovaraju sve vrste ulja. Laneno ulje nije uvek najbolje za svakog. Ja, na primer, najviše volim suncokretovo hladno ceđeno ulje.

Moja supruga je takođe primetila da je postala malo depresivnija tokom ovog programa. Pošto nije bila bolesna, uvidela je da treba da unese više mahunarki i kalorija u svoju ishranu, i pošto je zima dolazila, bila joj je potrebna malo teža hrana, kako bi se prilagodila hladnom vremenu. Time je rešila problem; salate i voće više nisu bili dovoljni, jer je leto prošlo.

Prečišćavanje jetre/žučne kese

Svako jutro treba započeti sa prečišćavanjem jetre/žučne kese ili prečišćavanjem bubrega/bešike (više detalja na sledećoj strani). Možete naizmenično primenjivati ove dve metode svake sedmice.

Sastojci:

Jesen i zima: oko 250 ml soka od jabuke ili grejpfruta, ili...

Proleće i leto: oko 250 ml soka od pomorandže ili zajedno sa sokom od citrusnog voća (iscedite jedan limun i pomešate sa dovoljno soka od pomorandže, grejpfruta ili mandarine, pa da ukupno bude 250 ml).

U svakoj opciji dodati:

- oko 250 ml čiste negazirane vode
- jedan do četiri češnja belog luka (počnite sa jednim, pa povećavajte dozu svakog dana). Ja uvek uzimam četiri velika češnja bez problema.
- jednu do četiri kašičice hladno ceđenog maslinovog ulja (počnite sa jednom kašičicom, pa povećavajte dozu svakog dana).
- jedan mali deo (oko 2,5 cm) svežeg korena đumbira (zbog mučnine).

Uputstvo:

Izmešajte sastojke u blenderu i posle to popijte. Petnaest minuta kasnije popijte dve šolje čaja za detoksikaciju (formula se nalazi u poglavlju o pročišćavanju krvi, vidi str. 113) ili jak čaj za stomak, poput čaja od lista nane ili korena đumbira. Popijte još jednu-dve šolje čaja tokom ranog popodneva i isto toliko rano ujutru.

Takođe, pijte i po 70 kapi tonika za jetru/žučnu kesu (formula se nalazi u poglavlju o čišćenju jetre, vidi str. 100) 4 puta dnevno. Možete ga popiti zajedno sa malo vode. Neki bi morali da koriste ovu formulu za jetru kao bazu, pa da dodaju malo čaparala, pelena ili šimširike (latinski nazivi svih biljaka nalaze se na kraju knjige).

Ja stavljam mnogo čaja od čaparala, više nego što obično neko stavi. U taj čaj dodam formulu za jetru. Možete ga piti iz većih plastičnih čaša, pošto se čaporal i druge biljke teže čiste sa stakla, a pored toga, manje treba da radite u kuhinji, da vam je lakše kada ste bolesni.

Koristite staru džezvu pri spremanju čaja od čaparala, pošto je on lepljiv i uništava je, osim u slučaju da imate vremena i energije da svaki put koristite žicu za sudove. Možda je bolje da napravite tinkturu od čaparala.

Slobodno dodajte ovoj bazičnoj formuli šta sami volite. Nemojte se nikada plašiti da pojačate svoj program lečenja ili da probate nove stvari.

Prečišćavanje bubrega/beške – primenjujte svake druge sedmice

Bez obzira da li su vam bubrezi oboleli ili ne, prečišćavajte bubrege svake druge sedmice, za sve vreme njenog trajanja.

Dr Šulc je imao prilike da vidi fotografije i medicinske snimke bubrega na kojima se nalaze nekakvi objekti, koji su ličili na korale, morske sase sa pipcima i rogove jelena 7-10 cm velikih. To su bili kristalizovani otpadni

produkti ljudi koji nisu imali bubrežnu bolest. Urin nekih od njegovih pacijenata bio je pun bakterija, gnoja i krvi.

Ako ste na ovom programu za neizlečive bolesti, onda treba da prečišćavate bubrege/bešiku ili jetru/žučnu kesu, kao što je malopre opisano. Možete programe prečišćavanja i naizmenično primenjivati svake sedmice.

Sastojci:

- sok od jednog do dva limuna
- oko 0,5 - 1 litar negazirane vode
- malo ljute aleve paprike
- sirup od javora, radi ukusa (nije obavezno)

Petnaest minuta kasnije, nakon što popijete taj tonik, popijte dve šolje formule za bubrege/bešiku (formula se nalazi u poglavlju o pročišćavanju bubrega, vidi str. 105). Popijte još jednu-dve šolje ovog čaja tokom ranog popodneva i isto toliko predveče.

U svaku šolju spomenutog čaja sipajte i oko 35 kapi tinkture za bubrege/bešiku, čija se formula nalazi u poglavlju o pročišćavanju bubrega (vidi str. 105).

Biljni programi detoksikacije za neizlečive bolesti

Svakog dana morate koristiti biljnu formulu za pročišćavanje kako bi vaše debelo crevo bilo aktivno. Počnite sa jednom kapsulom nakon večere i povećavajte dozu za po jednu kapsulu svakog dana, sve dok ne dobijete željeni efekat. Sastojci za ovu formulu se nalaze u poglavlju o pročišćavanju creva, vidi str. 84.

Možete svakoga dana čistiti creva i sa još jednom drugom formulom koja se nalazi u poglavlju o pročišćavanju creva, vidi str. 85: uzima se puna kašičica na 250-500 ml vode ili soka, 3 puta dnevno.

Takođe, svakog dana, 4 puta dnevno, uzimajte po 70 kapi formule za čišćenje krvi (koja je opisana u poglavlju o pročišćavanju krvi, vidi str. 113) sa oko 60 ml vode ili soka.

Pored toga, svake druge sedmice umesto toga primenjujte formulu sa korenom ehinacee, koja je opisana u poglavlju o imunom sistemu, vidi str. 211. Uzimajte po 70 kapi 4 puta dnevno.

Sve navedene doze su početna tačka. Ja sam bez problema kasnije koristio 2-5 puta veću dozu. Nemojte se bojati lekovitih biljaka, naročito ako se držite celokupnog programa.

Neobavezne formule za lečenje nerava

Ljudi koji su teško bolesni često su i pod ogromnim stresom. A kako i da ne budu kada im lekar kaže da im, recimo, mora odstraniti testise i da će ionako-iovako, za tri meseca biti mrtvi, i da će umirati u najvećim mukama?

Postoje dve vrste formula za lečenje nerava i različite vrste lekovitog bilja, koji su opisani u raznim poglavljima ove knjige, najviše u poglavlju o regeneraciji nerava (vidi str. 311). Dve osnovne vrste takvih formula jesu sedativna i obnavljajuća.

Glavni efekat sedativne formule jeste da umiri obolelog. Ako se u tome ne uspe, manje su šanse za izlečenje. Uzimajte po 70 kapi ove formule 4 puta dnevno. Dozu možete dvostruko povećati, a možete uzeti i 140 kapi odjednom, ako bude potrebno. Opis sedativne formule nalazi se u poglavlju o regeneraciji nerava (vidi str. 311).

Većina bolesnih ljudi ne jede dovoljno aleva paprike ili jedu onu koja je slabog kvaliteta

Za vreme trajanja programa za neizlečive bolesti, morate jesti 3-6 kašičica aleva paprike svakog dana. Počnite polako i povećavajte količinu.

Takođe, treba uzimati alevu papriku koja je jačine najmanje 100.000 H.U. (heat unit - jedinica jačine). Većina paprike koja se prodaje je 40.000 H.U. jačine. To **nije** vrsta koju je dr Kristofer koristio u svom lečilištu.

Ovo je još jedan razlog što ljudi ne postižu rezultate koje je dr Kristofer postizao. Oni koriste manje količine komercijalne vrste aleva paprike, koja poseduje samo mali deo dejstva od one koju je koristio dr Kristofer.

Veoma mali broj ljudi ima vruć, suv metabolizam, te mogu samo da jedu papriku povremeno, a ne redovno. I ja sam jedan od takvih.

- Najbolje mesto za kupovinu jeste neki etnički kvart grada. Na primer, u Los Anđelesu ja ih uzimam na iranskoj pijaci. Oni imaju dobre ljute papričice. U bilo kojem karipskom, kineskom, japanskom, korejskom ili afričkom kvartu naći ćete bolju papriku nego u prodavnici zdrave hrane.

Sve što treba da pitate prodavca jeste: „Šta imate što je najljuće?” Ako nema etničkog kvarta u vašem gradu, probajte da nađete prodavnicu sa velikom ponudom zdrave hrane i samo kažite njihovom menadžeru: „Treba mi ljuta aleva paprika”. Možete je kupiti sledeći put kad dođete kod njih.

Neke paprike su jačine 200.000, dok je najviša granica 300.000. Nikad nisam okusio ništa jače od toga. Takve su habenero – meksičke čili papričice. To je narandžasta paprika u obliku tikve, samo što je veličine novčića i verovatno je najljuća poznata vrsta paprike.

Šta radite sa njima? Da li ih osušite?

- O da. Možete ih samo staviti na sto, na neki papirni ubrus ili krpu, i tako će se same osušiti. Kod kuće imam pune činije toga. Kada ih kupujem, samo ih nabacam na mesto gde ima puno strujanja vazduha ili ih stavim u onu mrežu za hranu koja visi u kuhinji. Kada se osuše, veličine su vrha štapića za uši. Sitne, ali dinamične. Neverovatno!

Postoji još jedna vrsta – pikina, koja se zove i afrička ptičja papričica. Lično sam putovao sa dr Kristoferom, i on je sve vreme pričao o njoj. Retko ko ima ili prodaje takvu papriku. Najviše što su prodavnice lekovitog bilja prodavale jesu čili papričice sa svojih 40.000 H.U, ali to nije afrička ptičja papričica koju je koristio dr Kristofer.

Znači da ja mogu redovno jesti papriku od 40.000 i da je skoro ne osetim?

- Da, ali dr Kristofer nije samo o tome govorio. Evo još jedne nedostajuće karike. Kao što sam već rekao, kada je dr Kristofer govorio o alevoj paprici, on je uvek mislio na afričku ptičju papričicu. Tada sam po prvi put od njega čuo za tu vrstu.

Dakle, on je koristio papriku od 300.000 H.U?

- O da. On je koristio veoma ljutu vrstu, najljuću koja postoji.

Znači, kada on kaže 3 kašičice, on nije mislio na 40.000 jedinica?

- Ne, mislio je uvek na ono izistinski ljuto.

I sada smo došli do 40.000?

- Pa, nažalost, sada smo spali na takav standard.

Da, ali to je samo deseti deo od onoga što je on preporučivao.

- Upravo tako. Pogledajte ovo... Nedavno sam izvršio ispiranje očiju nad svojim učenicima. Kada sam to radio sa učenicima iz Engleske, nisam koristio alevu papriku. A sa dr Kristoferom smo koristili papriku od 40.000 H.U.

Ali kada smo koristili preporučenu količinu dr Kristofera od 300.000 H.U, ovima su se oči refleksno zatvarale i nisu mogli pet minuta da ih otvore. A deset minuta kasnije sami su govorili da vide čak i stvari koje pre nisu videli.

Sušтина je u tome da nabavimo najljuću moguću alevu papriku. Domo-rodački narodi, kada bi probali ovu vrstu koja se prodaje po prodavnicama, rekli bi da ne valja ništa.

(Napomena Sema Bajsera: Evo šta sam saznao – sa ovim veoma ljutim meksičkim paprikama morate krenuti prvo sa veoma malom količinom, na vrh kašičice, pa da postepeno povećavate dok se ne naviknete. Uzmite je zajedno sa dosta vode, ali ne na prazan želudac.)

Ja sam probao da uzmem punu kašičicu prvog dana, i moj stomak je zbog toga stradao. Bol me je prošao nakon deset minuta jakih grčeva, te sam se posle osećao mnogo bolje. Shvatio sam da je bolje uzimati po malo više puta na dan, nego celu kašičicu odjednom.

Ako je dirate prstima, posle nemojte dirati oči, jer će vas peći. Naročito budite oprezni da ne dirate genitalije takvim prstima. Ali ako budete tako uradili, jedno vreme ćete imati velike bolove. Znam da zvuči protivrečno, pošto se ova ljuta paprika koristi kod ispiranja očiju, međutim, ona se tada primenjuje u tečnom rastvoru, i to u terapijske svrhe.

Pojedite najmanje tri velika češnja sirovog belog luka svakog dana. Idealno je osam češnjeva luka dnevno.

- U svim člancima o belom luku koje sam pročitao, pisalo je da treba uzimati najmanje tri češnja dnevno. Tako da ako neko misli da će se izlečiti sa jednim ili dva češnja, grdno se vara.

Kada kažete češanj, ne mislite na one male?

- Ne, nikako. Treba da bude dužine oko 2,5 cm i širine oko 1,25 cm.

O, pa to je veliki češanj luka!

- Da, to je neki standard: 2,5 x 1,25 cm. Danas se na mnogim mestima prodaje loš beli luk, to jest, onaj kod koga se glavica sastoji iz 50 sitnih češnjeva. To je loš beli luk. On nije tretiran na dobar način.

Vi možete da ga iscedite, ali ko će da cedi i ljušti takav luk? Kvalitetan beli luk je veličine manjeg limuna i sadrži oko 15 češnjeva. Takav luk vama treba. Ponekad su češnjevi još veći. Mogu biti oko 2,5 cm široki i isto toliko dugački, ali su uglavnom oko 2,5 x 1,25 cm. Minimum je da se koristi jedan takav 3 puta dnevno. Odatle se počinje.

A koja je idealna mera kada smo teško bolesni?

- Pa, 8-10 češnjeva dnevno. Jednom je neki grip harao Los Anđelesom, i čim ga je moj prijatelj osetio, on je pojeo 12 češnjeva, i to je bilo to. Više

ga nije bilo, tako da nam je potrebno 8-12 češnjeva dnevno kod opasnijih oboljenja.

Znate, jedanput nas je zvala neka žena i rekla: „Ja ne volim beli luk”. Moja supruga je ovako odgovorila: „Onda nemojte ozdraviti”. Jer ako hoćete da se izlečite prirodnim putem, nemojte kukati zbog mirisa luka iz usta koji mogu osetiti vaši prijatelji. Mislim, ovde govorimo o spasavanju ljudskih života.

Ja sam jutros sebi napravio energetska piće od iseckanih 5-8 češnjeva belog luka i šake đumbira, koje sam pomešao u činiji. Dodao sam malo soka od jabuke, pomešao, pustio da sok natopi smesu 10 minuta, i onda popio. Meni je sok od jabuke umanjio neprijatni miris luka. Pijem to jedanput-dvaput dnevno.

Po neki put dodam mnogo belog luka u ono „superpiće” koje stavim u blender. Mislim da je bolje kada se koristi blender.

- E, to je pravo piće! Stari narodi, poput Grka, Rimljana i Egipćana, koristili su celu glavicu belog luka, 10-15 češnjeva. Mi u stvari i pečemo beli luk, isto celu glavicu, i uvek svako pojede po jednu.

Da li morate da ih dobro očistite pre nego što ih ispečete?

- Ne, sve što treba da uradite jeste da namažete malo maslinovog ulja na luk i stavite u rernu, da se peče kao krompir sa ljuskom. Ne morate ništa drugo da radite. Kada se ispeku, samo pritisnete češnjeve i izađe smesa kao puter od kikirikija.

Time se umanjuje efekat luka, zbog toplote, ali na ovaj način možete bez problema pojesti 20-30 češnjeva belog luka, ili da ga namažete na krišku hleba od celog zrna. Možete ga pomešati sa povrćem i poslužiti ljudima koji nisu navikli na sirovu hranu. Za njih se luk može malo ispeći. Ali, svako ko je na programu za neizlečive bolesti mora jesti samo sirovo.

Hidroterapijski program

Temeljni klistir: Svakog drugog dana morate primenjivati temeljni klistir. Sadržaj klistira može da se sastoji od oko 250 g gela od aloje i oko 250 ml vode (mlake).

Možete koristiti i oko 60 ml soka od pšenične trave sa oko 500 ml vode. (Ovo služi za detoksikaciju).

Druga opcija je sledeća: 1-2 češnja belog luka izblendiranog zajedno sa oko 250 ml jabukovog sirćeta i isto toliko vode. (Ovo deluje antibakterijski, antivirusno i fugicidno.)

Budite maštoviti: ako osećate da vam je potreban čaj za pročišćavanje krvi, koristite crvenu detelinu, a ako treba da se ojača imuni sistem, koristite čaj od korena ehinacee.

Topli i hladni tuševi: Ovo je najefikasniji način za pokretanje krvi i stvaranje bolje cirkulacije. O ovome više u poglavlju o upotrebi vode u svrhe lečenja. Jedanput dnevno morate primenjivati kompletnu metodu toplog i hladnog tuša. Počnite prvo sa toplom vodom i držite tako jedan minut, a zatim primenjujte hladnu jedan minut. Ponovite to sedam puta, tako da ceo tretman traje oko 15 minuta.

Drugi put tokom dana možete ponoviti isti ceo postupak ili samo delimičan: voda se direktno primenjuje samo na oboleli deo tela, na primer, grudi, glava ili genitalije. Snažno masirajte oboleli deo tela dok preko prelazite toplim i hladnim tušom.

Ako tuš nije dostupan, onda koristite tople obloge i kese sa ledom.

Ricinusovo ulje se mora svako veče primenjivati, ne sme se preskočiti

Svako veče stavlajte oblogu sa ricinusovim uljem na oboleli deo tela i ostavite je preko noći. Možete istovremeno staviti više takvih obloga na razne obolele delove tela. Možete ih održavati toplim uz pomoć flaše sa vrućom vodom. Natopite najmanje 30 x 30 cm obloge od flanela. Zagrejte ricinusovo ulje pre nego što ga primenite.

Nemojte biti štedljivi sa veličinom flanela ili količinom ulja. Bolje je da veći deo tela zahvatite nego manji od onog kojeg treba. Ako stavite više, očist ćete i druge delove tela, koji su verovatno isto zaraženi ili zakrečeni.

Ričard Šulc kaže ovako: „Samo otidite do lokalne prodavnice tekstilnog materijala i uzmite malo pamučnog muslina koji se koristi za pravljenje pelena. Oni ga imaju dosta, te možete naručiti koliko hoćete. Isecite ga po meri koja vama odgovara.

Dobro je ako spojite krajeve, a ako nije dovoljno debeo materijal, možete kupiti pamuk veće težine i staviti ga unutra, pa da bude kao sendvič. Potom ga natopite ricinusovim uljem i tako dobijete jednu dobru poveću oblogu. Možete i sašiti više slojeva zajedno ili da stavite čak i pamučni vatin unu-

ra. Oblogu prekrijte plastičnom kesom da ne biste nakvasili ćebe i čaršav (mada će se ionako isflekati). Ja stavljam kese preko obloge, onda debeli sloj krpa i na kraju opet plastični materijal preko čaršava.

Pored sapuna, soda-bikarbona vam može biti od koristi pri skidanju ulja sa vašeg tela sutra ujutru.

Vremenom će se i obloga isflekati raznim bojama usled izvlačenja toksina iz tela. Tada je zamenite novom oblogom. Nije neophodno da obloge sa ricinusovim uljem držite u frižideru preko dana.

Pojedini teško bolesni ljudi su primenjivali ove obloge svako veče po celom telu. Čuo sam da je jedna osoba, koja je patila od završnog stadijuma raka, bila spasena ovom metodom. Njegov sin je celu vreću za spavanje natopio ricinusovim uljem i tako je primenjivao nad svojim bolesnim ocem.

Budite pažljivi sa ricinusovim uljem, pošto vam ono može upropastiti svu posteljinu i nameštaj. Ja koristim velike crne kese za smeće koje stavljam ispod sebe preko čaršava. Kada primenjujem oblogu sa ricinusovim uljem na glavi, ja prekrijem ceo jastuk i zaglavlje kreveta kesama. Pri primeni ove metode, nosite donji veš i majice koji su vam manje potrebni, pošto ulje može zahvatiti i vaš donji veš, sa kojeg se fleke nikada neće skinuti.

Ako su vam potrebne obloge sa uljem za glavu, onda prekrijte glavu nekim plastičnim materijalom ili kesom za smeće odgovarajuće veličine. A onda, na glavu stavite zimsku kapu, kako bi sve stajalo na mestu. Ako isto primenjujete na svoje genitalije, koristite pelene za odrasle, sa plastičnim slojem ispod, kako se čaršav ne bi isflekao (mada će i dalje biti fleka, ali manje).

Kada vam ricinusovo ulje ostane na rukama, prvo ga obrišite papirom, a onda operite vodom, kako ulje ne bi ostalo svuda po kupatilu. Nakon što stavim obloge, a možete ih istovremeno staviti na više delova tela, ja stavim preko sebe frotir, kako se uljem ne bi ništa više isprljalo u kući.

Svi pacijenti moraju da primenjuju tretman sa hladnim čaršavom

Konačno da opišemo i tretman sa hladnim čaršavom za stvaranje veštačke groznice: jedanput dnevno se primenjuje. Od drugog ili trećeg puta ćete se navići na ovaj ili bilo koji drugi postupak, i biće vam prijatnije. NEMOJTE preskakati ovu metodu, a raditi sve ostalo.

NEMA te biljke, niti fizičke vežbe koja može da zameni ovu metodu. Ako je preskočite, samo ćete sebi naškoditi. Detaljnije o ovome pisao sam u poglavlju o vodi kao leku. Takođe, posebna uputstva za decu nalaze se u poglavlju o deci na kasnijim stranicama.

Fizičke vežbe za telo

Masirajte celo telo svakog dana, naročito stopala i obolele delove tela. Nemojte se bojati da ih dodirnete. Neka živnu malo ti delovi tela. Ne smete izbegavati delove tela koji vas bole.

Za masažu koristite naizmenično ricinusovo i maslinovo ulje. Zaboravite na ulje od pšeničnih klica. Ulje od pšeničnih klica koje je preporučivao dr Kristofer sada je možda pokvareno ili su mu dodati veštački vitamini.

Svakoga dana se dobro IZRIBAJTE. Tako se stimuliše cirkulacija limfe, a limfni sistem čini čista tečnost vašeg tela. On nema pumpu kao što je srce. To je „bela krv“ koja sadrži samo imune ćelije. Ribanje kože podstiče limfna tkiva. Isti učinak se dobija i običnim trljanjem kože, što je jedan od najboljih načina da se pokrene limfa svuda po telu.

Vežbanje: morate vežbati svakog dana. Radite bilo šta, samo budite fizički aktivni. Svakog dana povećavajte minutažu. Treba duboko da dišete i da se preznojite. Krajnji cilj jeste da budete aktivni sat vremena dnevno. Ako se izležavate, propadate. Ili još gore – umirete.

Vaš životni stav

Ričard Šulc savetuje svakom čoveku kome je dijagnostikovana neizlečiva bolest ili rečeno da je beznadežan slučaj, da uradi sledeće: ignorišite takvu dijagnozu i odmah počnite sa programom izlečenja. Ovi programi za neizlečive bolesti nemaju efekta ako u njega ne uložite sve svoje vreme i svu svoju energiju. Morate dati 110% od sebe.

Evo šta treba da uradite ili da shvatite:

1. LJUBAV – voleti i biti voljen jeste najsnažnije sredstvo pročišćenja i izlečenja organizma.

2. Budite odgovorni. Sami ste stvorili sebi problem i treba da ga se otarasite. Nikome nije bilo bolje od samosažaljevanja.

3. Lekari nisu bili u pravu, vi možete da se izlečite.

4. Oprostite svima koji su nešto loše uradili u prošlosti, uključujući i lekare. Pogledajte lična iskustva dr Kristofera o mržnji i raku, na video snimku broj 3.

Glavna funkcija vašeg tela jeste da popravlja i leči. Stoga, počnimo. NE postoje neizlečive bolesti. Postanite pozitivni, od ovog trenutka. Verujte. Počnite ODMAH.

Kada vam lekari kažu: „Ostalo vam je još šest meseci života“, šta to zapravo znači?

Kakvog uticaja imaju reči lekara na vaš imuni sistem kada vam kažu da ćete umreti za šest meseci?

- Pa, znate kako, kada počne depresija, onda i svaka funkcija imunog sistema postaje takva, one slabe.

Dakle, oni vam uništavaju imuni sistem tim rečima?

- Tako je. Tada vaš mozak šalje hemijsku poruku imunim ćelijama: „Umrećemo. Umrećemo. Prestani da se boriš“.

Šta vi kažete svojim pacijentima?

- Jedna od stvari koje kažem ljudima jeste da sve što nastane u telu može biti i izbačeno iz tela. To ih odmah natera da razmisle i kažu u sebi: „U redu, doveo sam sebe do ovog haosa, sada se mogu i izvući odatle“. Kažem im da spomenute reči njihovih lekara se odnose na one koji nastave da žive poput prosečnog Amerikanca. Lekari konvencionalne medicine ne misle na one koji se hrane biljnom hranom i koji su fizički aktivni, koji redovno pročišćavaju creva i svoju jetru. Oni nemaju pojma o tome.

Znači tako oni gledaju na to – neko će umreti za šest meseci ako nastavi da živi kao i većina ljudi što živi.

- Da, to biva tako ako nastavite da pijete po gajbu piva svako veče, gledate španske serije na TV-u, ako ne vežbate i sedite u svojoj udobnoj stolici, razmišljate o negativnim stvarima, imate zatvor poput prosečnog Amerikanca, a onda na kraju, za šest meseci umrete od raka pankreasa.

Znate šta, lekari jesu u pravu, potpuno su u pravu: takvi ljudi će umreti.

Međutim, to ne važi za one koji tad dođu kući, bace svoj televizor, izvade blender, pripreme se za pročišćavanje jetre, postanu fizički aktivni, čitaju knjige koje inspirišu, primenjuju temeljne klistire, koriste lekovito bilje, hladne i tople tuševe, i koji se drže biljne hrane. Za lekare još nije napisana knjiga o tome šta će se desiti ako budete uradili sve ovo.

Dakle, pošto nemaju pojma i pošto ne poznaju nikog ko je ovo radio, lekari kažu nekom da će umreti za tri do šest meseci.

Ali ljudima je lakše nakon što vi popričate sa njima?

- Naravno. To im deluje logično. Kada lekari na takav način govore, oni uglavnom misle na način života njujorških taksista ili njima sličnima. Oni za primer uzimaju tipične bolesne i gojazne Amerikance, te misle na njih kada iznose svoje morbidne komentare. Ignorišite ih i odmah počnite sa programom za neizlečive bolesti.

Ostalo iz programa za neizlečive bolesti

Svakog dana se izlažite suncu i vazduhu 1-15 minuta („sunčana i vazдушna kupka“). Svima nam je mozak ispiran time kako je sunce opasno za ljude. Sunce ima lekovito dejstvo – kada se pravilno njemu izlažete. Čitave klinike su postojale u Evropi početkom 20. veka u kojima su teška oboljenja lečena sunčevim zracima. To su zvali helioterapija.

Svakog dana možete bosonogi da prošetate napolju po travi, a možete čak i leći na zemlju, da budete bliži prirodi, da je “osetite”. Duboko dišite dok ste napolju. Svež vazduh će vam pomoći da brže ozdravite.

Dremajte po malo preko dana: 1-3 puta dnevno, i više ako vam je potrebno. Ali nemojte to predugo raditi, jer ćete postati sanjivi. Bolje je da kraće, a češće spavate preko dana, ako vas hvata zamor. Mnogi pacijenti pitaju Ričarda Šulca šta da rade da bi imali energije i kažu mu da su umorni posle ručka. Šta tu nije u redu? Posle obroka bi trebali malo da se prošetaju.

Koristite samo prirodne sapune, šampone i paste za zube. Nemojte nikada koristiti parfeme, dezodoranse, kolonjsku vodu, itd. Protiv neprijatnog mirisa možete upotrebiti čista esencijalna ulja. Nosite samo prirodna vlakna - pamuk, lan, vunu i svilu. Bez poliestera, najlona i čak mešanog materijala.

Jedite ovu kalijumsku čorbu kad god je neophodno: ova čorba će vaše telo pročistiti od neželjenih soli i kiselina, pritom vam pružajući koncentrisanu količinu vitamina i minerala. Napunite veliku činiju sa ljuskama izrendanog krompira (25%), izrendanim šargarepama i iseckanom cveklom (25%), iseckanim crnim i belim lukom (25%) i celerom i zelenišom (25%). Dodajte ljute papričice radi ukusa.

Dodajte negaziranu vodu toliko da prekrije povrće i neka se krčka na veoma niskoj temperaturi najmanje sat-dva. Iscedite i popijte samo čorbu,

a povrće stavite u kompost. Napravite dovoljno za dva dana, a ostatak čorbe stavite u frižider. Ako imate, dobro je koristiti organsko povrće. Nisu preporučljivi nikakvi toksični insekticidi, pesticidi, niti hemijska đubriva, za sve vreme programa pročišćavanja tela i detoksikacije.

Na kraju, ovo je moje mišljenje (Sem Bajserovo). Preporučujem, ako ste u mogućnosti, da koristite nerafinisanu morsku so u svojoj hrani – u Americi se takva so prodaje u prodavnicama pod imenom „keltska so” - to je jedina prirodna nezagrevana okeanska so za koju ja znam. Ako je nemate, onda možete da koristite koju imate - morsku ili kamenu.

Saznajte kako dr Šulc leči pacijente kojima drugi lekari ne mogu pomoći

Šta je glavna greška lekara koji ne uspevaju da izleče teško bolesne ljude?

- Nedovoljno intenzivno lečenje. To je veliki problem.

Znate, kada ja dođem u Evropu, njihovi najbolji lekari u hodniku postroje za mene svoje najteže bolesnike. To su ljudi koje oni nisu uspeali da izleče. Veliki problem je u tome što se svi oni plaše da nekoga ne povrede. Oni “ne žele da slome pacijenta”.

Taj veliki problem jeste smrt!

- Upravo tako. Oni nisu hteli da idu do kraja sa lečenjem pacijenta.

Pa šta onda rade – održavaju svoje doze i metode umerenim?

- Tako je. A još kad pogledam ove pacijente, vidim da je način života koji su vodili pre nego što su se razboleli bio potpuno pogrešan. Pili su na litre i litre loših pića, pušili cigarete i uglavnom jeli hranu životinjskog porekla. A ljudi se pritom plaše da će malo prirodnog načina lečenja da im naškodi. Zato im ja pojačam celokupan program lečenja.

Uverio sam se u potpunosti da je ljudsko telo neverovatno snažno, jer meni nijedan pacijent nije preminuo. Nad ovima tek treba da izvršim terapiju, na primer, da primenim ledenu kupku ili metodu sa hladnim čaršavom, pa još da mi umru. Niko od mojih pacijenata nije umro. Ljudi su mnogo izdržljiviji nego što se misli.

Tako vam ja uzmem one pacijente i za jedan dan postignem ono što njihovi lekari nisu mogli za dve sedmice. Oni se svi preznojavaju u pozadini i misle: „Vidi šta ovaj radi gospođi Džons”.

Lekovito bilje nije moglo da izleči čoveka sa kamenom u bubregu dok ovaj nije prošao kroz težak i bolan proces masaže stopala

A šta ste vi to radili gospođi Džons što oni nisu?

- Pa recimo da sam joj ispirao debelo crevo ili snažno masirao stopala. U vezi s tim, jednom prilikom sam video dr Kristofera koji je lečio nekog čoveka sa kamenom u bubregu. Kamen nije hteo da izađe iako je obolela osoba uzimala sve biljne formule. Tada je dr Kristofer počeo da masira nje-gova stopala, a ovaj je pomislio da mu zabija nokte u njih. Kamen je izašao u roku od sat vremena. Iako je uzimao sve vrste lekovitog bilja, bilo je neophodno da se nervi stimulišu kako bi došlo do pokreta.

„Kada se kod obolelog ne javljaju poboljšanja, ja znam da moram zasukati rukave i pojačati program.”

- Većina lekara se plaši da radi kao ja, zbog svoje nesigurnosti. Čak iako imaju desetogodišnje iskustvo, i dalje se plaše za sebe i svoje pacijente. Oni ne shvataju da takvim stidljivim stavom povređuju pacijenta.

Uglavnom lekari ne leče dovoljno intenzivno. Njihove terapije su slabe jačine.

Znate, mnogo ljudi se plaši brige o pacijentu, mada sam i ja sličan bio u prvih dvadeset godina rada – tako da se sada ničega ne plašim. Mene su mnogo puta maltretirali, pa šta više može loše da mi se desi?

Šta će ovi pacijenti meni da urade? Ja ih se ne plašim. Razumete me?

Ovaj ovde zub mi je izbijen. Dve godine sam se bavio kik-boksom. To je verovatno jedna od mojih mana, da se ne plašim. Ničega i nikoga se ne plašim, osim Boga. Nemam takvu vrstu straha. Ne plašim se pacijenata.

Šta mogu da mi urade – da se naljute na mene, da zaplaču, da me nazovu kretenom? Nazivali su me tako. Ne mogu da me povrede, te ih ja „ribam” po ceo dan. Ne plašim se njihovih suza: u redu je, plači, kada završiš sa tim, nastavljamo dalje. Ako hoćete da vičete na mene, da mi zalupite vrata, samo izvolite. Nemojte da vas vrata zakače otpozadi dok ih zatvarate. Ja im samo pojačam intenzitet. Smatram da je u tome suština.

A šta ako lekar dođe do krajnjih granica i ne može da izleči pacijenta?

- To znači da se lekari plaše da urade nešto više. Oni ovako razmišljaju: „O Bože, ne smem to da im kažem”.

Ali mene nije briga. Ja ih pitam sve redom. Na primer, ako vidim da ima muža, ja je pitam: „Kakav je on čovek? Da li ga voliš? Da li ste u dobrim odnosima?“ Ja samo idem tako. Želim sve da znam. Ako vidim da nešto malo nije u redu, onda teram po tome. Ako nešto pitam, a oni se tada nešto zbune, ja kažem ovako: „U čemu je problem? Ne sviđa ti se ovo što te pitam? Ovo pitam da bi mogao da ozdraviš. Je l' to nije u redu?“

Ne odustajem i radim sve više i sve jače. Oni to prosto obožavaju. Po tome je moja reputacija u Evropi i postala takva.

Mislite po „maltretiranju“?

- Upravo tako. Ja ne odustajem. Dajte više aleve paprike, više tinkture. Više od svega. Na svom nedavnom putovanju upoznao sam ženu sa tumorom na mozgu. Pogledao sam celokupan program njenih herbalista i sve ono što je važno za jedan dan kod njih, kod mene je to bila samo jutarnja doza. Davao sam im to 6-8 puta dnevno.

Uvideo sam da je radila na poslu hemijskog čišćenja, te je tamo udisala sva ona toksična isparenja. Rekao sam joj da napusti posao i pređe u neku manje zagađenu sredinu. Drugi lekari su se ustručavali da joj to kažu.

Ja priđem ovim ljudima u lečilištima i kažem im: „Donesite mi deset kilograma leda u kadu gore na spratu“. A ako mi pacijent odgovori: „Ne razumete“, onda ja njemu kažem: „U redu, hajdemo gore u kadu sa ledenom vodom. Da vidimo da li će nas to izvući iz ove situacije“.

„Zašto ljude stavljam u kadu sa ledenom vodom“

Zašto stavljate ljude u led? Čemu to služi?

- Ne možete biti mirni i opušteni kada ste u kadi sa ledom. Ne možete, a da se ne razbesnite. Zaglavljeni ste i ljuti. Plačete. To je veoma bolno. Predstavlja šok, jednu šok terapiju. Uzimao sam ljude po lečilištima i za kosu ih vukao do kupatila da ih stavim pod tuš, jer su mi njihovi staratelji to dopuštali. Dobro je znati borilačke veštine. Kasnije to zavole, jer ih niko drugi nije lečio kao ja. Na kraju i ozdrave.

Naravno, dešavaju nam se i čudesna izlečenja. I opet, jedan od glavnih razloga zašto dolazi do čuda, jeste taj što udarim gas do daske i idem do kraja. Stvar je takođe i u tome što ja ne odustajem. Ja ne bežim od odgovornosti.

Ima toliko mnogo stvari. Ne može se doći u situaciju da nema više šta da se preduzme. A kad bi to i moglo da se desi, mislim da bih ja počeo sve

iznova. Ili bih radio na drugačiji način ili bih dodao još neke stvari. Prirodni lekovi i metode se ne mogu istrošiti. To je ono što vaši čitaoci moraju da shvate o procesu izlečenja: ne treba odustajati.

Drugim rečima, nema mesta za stidljive mraviće.

- Tako je. Svi misle da pacijente leče previše intenzivno. Ja vam kažem, dajte ih meni i ja ću to raditi 10 puta intenzivnije. Nikom neće naškoditi, a svima će biti bolje. Nikad nisam video osobu koja je od toga predahnula. Jedna od mojih najboljih strana jeste da se osećam dovoljno sigurnim da mogu pojačati intenzitet lečenja.

Dakle, ako ne biste pojačali taj intenzitet, porodica obolelog bi trebalo da se pripremi za sahranu?

- Upravo tako. Došli bismo do toga da na nadgrobnoj ploči urežemo onaj drugi datum.

Imao sam ljude kojima sam govorio ovako: „Mislim da treba da pijete nekoliko čaša soka od šargarepe dnevno“, na šta oni meni kažu: „Pio sam ih“. Ja im onda odgovorim: „Dobro, treba da primenjujete tople i hladne tuševe“. A oni kažu: „Radio sam to pre“. Vi im onda nabrojite lekovite biljke, a oni opet kažu: „Uzimao sam ih pre“.

Međutim, sve gore nabrojano nikad nisu primenjivali istovremeno. Nisu ispoštovali celokupan program lečenja i nisu to radili svakog dana. U programu kao celini krije se velika snaga. Oni nikad nisu iskusili tu vrstu snage izlečenja.

Kako znati da li osoba preživljava krizu izlečenja ili je pri samrti?

Kada ljudi počnu da izbacuju toksine iz sebe ili se osećaju gore nego pre, kako znate da li preživljavaju krizu izlečenja ili se bolest pogoršava?

- Postoji samo jedan način da se to sazna. Znae, ako neko povraća žuč, kako ja znam da li je to zbog bolesti ili lečenja? Pa, samo ih pitate šta su radili prethodno veće.

Ako mi kažu da su otišli do kafića, popili par laganih piva, nekoliko čašica votke i pojeli picu sa feferonima, onda se radi o krizi bolesti. Ali ako mi kažu da su postili jednu sedmicu, onda znam da se radi o krizi izlečenja, iako simptomi mogu biti slični. Jednostavan način da se sazna da li je nekom bolje ili gore, jeste da se upita šta je nedavno radio.

Vaše telo će se boriti i boriti, i na kraju će eliminisati toksine, a vi ćete tada pomisliti da je to previše za telo; ipak, ono što prvo naučite na pred-

metu imunologije jeste da je glavna funkcija tela da preživi, a ne da umre, ne da se raspadne ako očistite jetru i onda da samo sebe uništi. Ono će uraditi sve što je neophodno kako bi preživelo.

Ali kako znate da li se osoba sprema da umre i da se njeno telo uopšte ne pročišćava?

- Evo da vam ispričam jedan doživljaj. Lečio sam jednu devojčicu koja je imala tumor na mozgu. Došli smo do tačke kada su roditelji mislili da će ona umreti. Roditelji su paničili i bilo im je sve gore. Majka je plakala, a otac je postao depresivan. Onda sam ja nešto otišao iz grada, kad odjednom, došlo je do čudesnog izlječenja devojčice.

Stari lekari su to zvali „kriza izlječenja“. To nije baš dobar izraz, on bi trebalo ovako da glasi: „Kad misliš da ćeš umreti“.

Sećate se momka sa rakom kostiju o kojem sam vam govorio i za koga smo mislili da će umreti? I njegova porodica i njegova supruga su mislili da umire. I baš tada, sve se okrenulo. Odmah nakon takvog lošeg stanja postalo mu je bolje i sav rak je nestao. Ponekad pomislim da tokom procesa izlječenja telu biva sve gore i gore, a da se onda sve što je loše u telu odjednom izbacilo napolje.

Svojim pacijentima govorim da ne obraćaju previše pažnje na te uspone i padove tokom procesa lečenja.

Poput dr Kristofera, i ja verujem da samo Bog zna za svakog čoveka kada će umreti. A vi treba da budete dovoljno prosvetljeni kako biste to osetili i znali. Meni je to zadavalo dosta muka. Ja pogledam te ljude i oni izgledaju kao da su već mrtvi. Ne znam šta ih održava živim. Mislim ovako u sebi: „To je to. Oni neće biti srećne ruke poput drugih“.

Ali sledeća vest koju sam čuo jeste da su ozdravili. Dakle, ne bih ništa dobro učinio da sam im rekao da će umreti, da odu na Devičanska ostrva, jedu tamo čokoladu i čekaju da umru.

Nisam ja taj koji odlučuje ko će umreti, a ko ne. To nije na meni. Ja pokušavam podstaći pacijente da razmisle o tome i da sami odluče. Možda će oni dobiti neki znak od Boga. Možda im se Bog obrati. Imao sam takve pacijente koji su znali šta će se desiti. Jedan je rekao ovako: „Ja ne mogu preživeti ovo. Hajde da organizujemo veselje“. Sutradan nakon tog veselja je umro.

Pacijenti vam stvarno tako kažu?

- Da, kažu mi. Tako da nikad, ali nikada nisam rekao nekome da neće preživeti. Čak i onda kada umiru. Čak i kada povraćaju krv. Ja im kažem: „Hajde samo da idemo dan po dan“. Nikada nisam rekao: „Gotovo je“. Kako to nekome da kažem?

Ne možete znati šta će biti.

- Pa da, stvarno ne mogu. Osim u slučaju da mi Bog lično kaže, nikoga neću da otpisujem. Zato uvek kažem: „Samo napred“. I tako sam izlečio mnoge od kojih su *drugi digli ruke*.

Post na sokovima

Ovde se nalaze osnovni podaci o lečenju raka i drugih teških oboljenja. Nisam sreo nikog boljeg od dr Ričarda Šulca koji govori o tome. Znam da želite neke složene biljne formule, ali ovo ide prvo. Dobro obratite pažnju.

Jedna od najvažnijih stvari koju mi je rekao dr Šulc jeste da ljudi sa teškim oboljenjima moraju da popiju oko 3,5 litara tečnosti dnevno, ponekad i do 7,5 litara. Rekao je: „Nikada nisam video da je neko naškodio svojim bubrezima od previše tečnosti. Jedino sam video da pacijenti umiru od *nedovoljnog* pijenja tečnosti ili *neupotrebe* dovoljno lekovitog bilja.”

Rekao mi je da se pacijenti sa bubrežnim problemima oporavljaju pijući velike količine sokova. Mnogo puta su pojedinci imali neke manje bubrežne infekcije koje su bile odstranjene uz pomoć sokova. Konzumiranjem što više tečnosti omogućavate vašim bubrezima da lakše pročiste krv. Ako dehidrirate, krv vam postaje gusta, te vaši bubrezi pokušavaju da pročiste sluz. Nemojte dozvoliti da se to dogodi. Pijte dosta tečnosti.

„Kada se osećate loše, prestanite da jedete hranu i pređite na sokove.”

- Kada je bolesna, životinja najpre prestane da jede hranu. One same poste. Na isti način i *mi* ljudi kada smo bolesni prvo treba da prestanemo da jedemo. Postoji mnogo razloga za tim. Hrana iziskuje ogromne količine energije za varenje, to jest, krvi i energije. Naš sistem organa za varenje, uglavnom mišići i tkiva, puni se krvlju. Kada ne jedete, vaš sistem za varenje se odmara, te sva njegova krv i energija može da se prosledi na mesta kojima je potrebno lečenje.

Ljudi me pitaju: „Šta treba da radim kod te i te bolesti?” Ja im kažem da poste na sokovima. „Šta da radim kod degenerativnih oboljenja?” Post na sokovima. „Šta da radim kod srčanog oboljenja?” Post na sokovima.

Ako nastavite da žderete hranu, samo ćete biti umorniji. Vaše telo mora da vari ogromne količine hrane, što je upravo suprotno od onoga što treba raditi kada se osećate loše.

„Jedan od mojih prvih pacijenata je izgubio velike količine krvi nakon operacije. Lekari su hteli da mu daju transfuziju. Ja sam mu povratio normalne nivoe krvi u roku od 24 sata uz pomoć sokova.“

Na koji način pomaže post na sokovima?

- Hrana sadrži hranljive materije, ali je potrebno mnogo vremena da se oni razlože. Sokovi s druge strane skoro da su poput transfuzije krvi.

Za čašu soka od voća ili povrća potrebno je veoma malo varenja, ako je uopšte i potrebno. On direktno ulazi u krvotok. Za nas su sokovi isto što i intravenozna terapija (IV) za konvencionalnu medicinu.

Jedan od mojih prvih pacijenata bila je jedna žena koja je imala neku operaciju. Lekari su isekli arteriju i došlo je do velikog krvarenja. Kad su sredili problem, ona je već bila na intenzivnoj nezi, i izgubila je ogromne količine krvi.

Lekari su hteli da urade transfuziju. Ona se plašila toga, te joj je lekar rekao: „Vi ste veoma anemični i nivo hemoglobina vam je na najnižem mogućem nivou kod žena“.

Onda je mene pitala: „Postoji li nešto što mogu da preduzmem?“

I ja sam odgovorio: „Naravno“. Izvadio sam sokovnik i iscedio nekoliko sokova od šargarepe i cvekle. Odneo sam ih u bolnicu i samo joj rekao: „Neka ti lekari ovo daju da piješ po ceo dan“.

Uradili su kako im je rečeno i ona je 24 sata bila na sokovima. Rekli su posle da joj je nivo hemoglobina skočio na najvišu tačku koju dostižu muškarci, ne žene, a kod muškaraca je veći nivo nego kod žena.

Ovo je bila moja prva demonstracija moći sokova za izgradnju krvi.

Čekajte malo. Dali ste joj da pije sokove. Kako ste joj dali kad je bila u bolnici 24 sata?

- Pa i ja sam otišao u bolnicu. Iscedio sam sokove i stavio ih u flaše od po litar. Sveži sokovi od cvekle, zeleniša cvekle i šargarepe. Odneo sam ih direktno u njenu sobu i ona ih je popila.

Samo je to pila 24 sata, i ne samo da joj je nivo hemoglobina porastao, već je prešao i najvišu tačku koja važi za muškarce. Lekari su bili šokirani, nikada pre nisu videli tako nešto.

Nikada nisam svom pacijentu morao da dajem transfuziju ako sam pored sebe imao sokovnik. U mnogim slučajevima smo odlazili u bolnicu i tamo nosili sokovnike. U pojedinim prilikama smo dva puta dnevno odnosili sveže sokove u bolnicu.

Čovek se izlečio od raka debelog creva uz pomoć posta na sokovima. Rak je izbačen u WC-šolju.

- Došao mi je jedanput čovek sa rakom debelog creva, koji je uglavnom odbijao da se leči, osim što je hteo da prestane sa jelom i da pređe na sokove. Ovo je takođe bilo jedno od mojih ranih iskustava, jedan od mojih prvih pacijenata.

Počeo je sa velikom količinom soka od voća i povrća. Sećam se, oko mesec dana kasnije, na postu na sokovima, izbacio je rak napolje. Bio je dugačak 45 cm. Izgledao je poput konopca na koji su zakačene kao neke smokve. Viđao sam takve stvari po knjigama, ali sam tada prvi put video uživo izbačen rak iz čovekovog tela.

Poput konopca?

- Da, kao konopac sa kesicama na sebi, veličine smokvi. On je zapravo pobedio rak samo uz pomoć posta na sokovima. Nije koristio nikakvo lekovito bilje ili bilo šta drugo; to sada nikome ne bih na taj način preporučio.

Post na sokovima, po mom i njegovom iskustvu, ima jačeg efekta od posta na vodi. Sokovi ne samo da vam daju hranljive sastojke, već i pročišćavaju telo. Ako sumnjate u ovu tvrdnju, idite kući i popijte litar soka od šljiva, i javite šta se desilo. Sokovi pročišćavaju organe u vašem telu.

Sokovi predstavljaju enzimsku terapiju

- Sokovi sadrže ogromne količine enzima. Mnogi ljudi danas uzimaju dodatke enzima, ali to vam ne treba, jer oni se nalaze u sokovima. Enzimi su osetljivi na toplotu, što znači da kada kuvate hranu, vi uništavate sve enzime. Ali kada jedete sirovu hranu ili pijete sok, to je u redu. Vaše telo će proizvesti enzime kako bi svarilo hranu. Pritom, ono ne može ništa drugo da radi dok se ne završi taj proces. Posедуje ograničenu količinu energije.

Tako da jedna od stvari koju rade sokovi jeste da vašem telu pružaju odmor, pošto su prepuni enzima.

Većina nas jede hranu koja ne sadrži enzime. Ako jedemo samo kuvanu hranu, nećemo dobiti nimalo enzima. Konzumiranjem velikih količina enzima, svojim organima, pankreasu, jetri, sistemu organa za varenje, vi pružate odmor, jer supstance koje sokovi sadrže ne moraju da se razlažu i vare.

Dakle, to je enzimski godišnji odmor! A da li velika količina šećera u sokovima škodi dijabetičarima?

- Ne. Nikada nisam video da se ljudima povišava nivo šećera dok su na postu sa sokovima. Veliki broj naučnika mi je rekao da se razlog tome krije u količini enzima. Oni podstiču rad pankreasa, te on bolje kontroliše nivo šećera. A ako je neko zabrinut oko ovih stvari, onda svoje sokove u početku može da pije razblažene. Ali ovde se radi o svežim sokovima, ne o konzervisanim. Postoji velika razlika. Kada pijete sok iz neke flaše ili konzerve, tu nema enzima, ostala je samo voda sa šećerom.

„Proređivanje krvi je jedna od najbitnijih stvari da se uradi kada ste bolesni, a za to služe upravo sokovi.“

- Da, tako je, enzimski godišnji odmor. Oni takođe i proređuju krv. U tome se nalazi ključ. Većina nas kada smo bolesni pokušavamo da uradimo nešto kako bismo dovukli krv u oboleli deo tela. Ali naše telo pokušava da prođe kroz gustiš, ali ne može. Proređivanje krvi je jedan od najvažnijih činilaca ozdravljenja. Tako se poboljšava cirkulacija, jer krv više liči na vodu nego na gustu masu. A suština je u tome da post na sokovima upravo proređuje krv. Ona onda može dublje da prodire do vitalnih područja, u kapilare koji su začepljeni i ispunjeni mašću.

„Post na sokovima obezbeđuje hormonalnu ravnotežu i nadoknadu nedostajućih hemikalija.“

- Mnogi ljudi su bolesni jer njihovo telo ne proizvodi dovoljno insulina. Ili, ne proizvode dovoljnu količinu tiroksina iz tiroidne žlezde. Ili, ne proizvode interferon ili imunoglobulin, kako bi imuni sistem ostao snažan. Ne proizvode dovoljno estrogena ili progesterona ili testosterona. Sve te hemikalije nastaju od hranljivih materija. A jedna od stvari kojima vas sokovi snabdevaju jesu upravo ogromne količine hranljivih materija. Stoga,

oni održavaju ravnotežu vašeg metabolizma, hormona endokrinog sistema, tiroidne žlezde, pankreasa i reproduktivnih organa. Sokovi doprinose jednoj važnoj stvari: oni vam odrade veliki deo posla u procesu izlečenja.

Post na sokovima pročišćava um

Kako doprinose tome kada ostajete gladni, pošto ne jedete čvrstu hranu?

- Vidite, upravo je suprotno od onoga što mislite. Ako hoćete neverovatne promene, prestanite da jedete na par dana. Osećaj je kao kada se magla skloni pa sve vidite jasno. Bićete zadivljeni svojim novim čulom mirisa, čulom ukusa, vidom, opažanjem i mislima. Svi ljudi iz prošlosti, od spisa Starih Grka i Rimljana, Egipćana, preko Isusa, pa sve do Šekspira, pričali su o postu kao leku za pročišćavanje misli.

Mogu vam preporučiti sledeće: ako imate neki težak problem ili vas nešto strašno muči, samo prestanite da jedete. Tako vam se pročišćavaju misli. Mi smo postali pijani od hrane. Prejedaње vas otupljuje. Umesto da vam krv ide ka mozgu, ona ide u sistem za varenje.

U Bibliji čitamo kako Isus ide u prirodu da bi postio. Svi ljudi iz prošlosti su odlazili iz gradova, da bi postili na sokovima i vodi. Post pročišćuje um, to je jedna vrsta fizičkog i emocionalnog pročišćavanja, a možda čak i duhovnog.

„Svi treba to da rade povremeno. Garantujem svakom ko ovo čita da će se oduševiti ako bude postio samo par dana.”

Kada ste radili u Holivudu sa svim onim ljudima iz filmske industrije, da li ste i njima davali iste savete?

- Da. Zapravo, mnogo ljudi je dolazilo kod mene, i bili su zabrinuti oko prve sedmice rada ili nekog dela filma koji im je bio težak za glumu. Pitali bi me ovako: „Da li ja to mogu da uradim?” ili „Da li ću proći dobro?” A ja bih im tad preporučivao svoj petodnevni program. Petodnevni program se sastoji od 2 dana lagane hrane – samo voće i salate, 2 dana posta na sokovima i onda jedan dan opet samo voće i salate.

Oni bi odgovorili: „O, pa ja to ne mogu, to će samo dovesti do još većeg stresa”. Ja bih im rekao: „Možete. Biće vam lakše kada vam telo bude koristilo svu krv i energiju za ono što vam treba, a ne da bude prenatrpano hranom”. Oni koji bi me poslušali, posle su mi govorili: „Jao, hvala vam mnogo”.

Jedanput mi je dolazila jedna žena koja nije radila nekoliko godina, jedna veoma poznata glumica. Imala je četiri razgovora za posao tokom jedne sedmice, a njima nije prisustvovala dugo vremena. „Šta da radim?“, pita me ona. A ja joj kažem: „Postite“. „To ne zvuči nimalo dobro. Potrebna mi je sva moja snaga i energija“, odgovara ona. „Samo vi postite, verujte mi“, kažem ja. Postila je i posle toga dobila sve četiri uloge za koje je išla. Uvek sam to viđao da se dešava sa mojim klijentima.

Sećam se da sam kao mali jeo velike obroke, misleći da ću tako postati jači. A osećao sam se umornije. Tako da sam jeo još više i bivao sve umorniji. Pa opet jedem, pa sam opet umoran, i sve tako.

Mnogo puta sam postio – mislim na kratke postove. Dva puta u životu sam postio po 30 dana i jedanput 60 dana. Mi možemo mesecima da izdržimo bez hrane, sve dok dobijamo potrebne hranljive sastojke.

Ali da li vam je telo od toga malaksalo?

- Ne, ne. Zapravo, tokom poslednjih dana mog posta imao sam kik-boks meč, na kojem sam izdržao 17 rundi i boksovao bolje nego ikad. Niko mi ništa nije mogao. Imao sam bolji vid, bolje reflekse, i neku neograničenu snagu. Moramo pobediti zabludu da post slabi ljude. To nije istina.

„Kada postite, treba da obratite pažnju na nekoliko stvari.”

- Ponekad kada postite, malo vam je manja telesna toplota. Zato treba da obučete džemper kada izlazite napolje. Povremeno vam može biti malo hladnije, pošto telo zagrevaju toplotne jedinice iz kalorija.

Dakle, pošto ne jedete hranu, a pijete samo sokove, obucite se malo bolje i sa sobom nosite džemper i neko ćebe u kolima. To je prvo što kažem ljudima.

Druga stvar je u tome da ćete povremeno imati padove energije. Dok postite, možda vam se desi da se odjednom osetite slabašnim, naročito tokom dužih postova, ili čak da pomislite kako uopšte nemate energije. Nemojte previše obraćati pažnju na to, jer takvo stanje traje desetak minuta. Ta pojava je uobičajena pošto smo navikli na čvrsto gorivo, a kad postimo, mi smo na tečnom. Isto kao kod neke mašine, kada promenite gorivo, potrebno je vreme da se ona prilagodi njemu. I mi tako treba da se prilagodimo, a kada se to desi, onda će sve biti u redu. Zato nemojte obraćati previše pažnje na to.

Evo još nekoliko stvari da kažem. Uvek napomenem ljudima da će tokom posta možda žudeti za hranom. Ta hrana za kojom se žudi nije stvarna. Samo odjednom vam se pojavi u mislima, ili u snu, pečeni krompir sa prelivima i lukom. Ako se to stvarno nađe pred vama, žudnja će trajati još 3-4 sata. Tako da jedan od načina da ovo prevaziđete jeste da ga jednostavno ignorirate, i ono će nestati.

Većina ljudi misli da je post isto što i gladovanje. Ja na to gledam drugačije. Post predstavlja pročišćavanje – pročišćavanje sa tečnošću. Razumete? Razlika je samo u tome što ne jedete čvrstu, već tečnu hranu, koja vam mnoga dobra čini.

„Post predstavlja pročišćavanje. Ljudi treba da piju oko 3,5 litara tečnosti dnevno: sokove, vodu i biljne čajeve. Većina ljudi greši u tome što ne pije dovoljno tečnosti. A ako ste gladni, pijte još više.”

Koji sok koristite kada treba da se uradi potpuna detoksikacija?

- Sok od pšenične trave je odličan. On može da detoksikuje kada ništa drugo ne uspeva u tome. Ili kada je neko koristio mali broj biljaka i misli da se pročistio.

Sećam se kako sam ja pre razmišljao. Mislio sam da sam se skroz pročistio. Ali tek posle provedenih šest meseci kod dr Jensena i jedenja samo sirove hrane i posta na sokovima, i tek nakon nekoliko godina od toga, ja sam izlečio svoje srce. Počeo sam da pijem oko 30 ml soka od pšenične trave, pa sam povećavao dozu i jednog jutra došao do oko 250 ml; sećam se da sam se osećao grozno, morao sam da povraćam. To je bilo previše za mene, ali sam tada konačno dostigao tačku kada je telo počelo da se pročišćava. Pšenična trava je sve staro pročistila i izbacila na površinu.

Na šta mislite kada kažete „sve staro“?

- Pa, kada sam pročišćavao creva par godina ranije, moji hemoroidi su nestali i više ih godinama nemam. Ali onda, usled pročišćavanja pšeničnom travom, hemoroidi su se ponovo pojavili, ali ne zbog dijareje, zatvora ili nečeg sličnog. Mislim da je to bilo zbog malih kapilara koji su i dalje bili začepljeni, a da ih je tada pšenična trava počela čistiti.

Počeo sam da primećujem i probleme sa svojim bronhijama i sinusima, i mnogobrojne druge probleme. Sada su se svi pojavljivali. Kada dobro

izvedete konačno pročišćavanje i lečenje, dosta starih problema se ponovo javi, ali samo na nekoliko dana, dok ih ne očistite. Ni do danas nisam pres-tao da pijem sok od pšenične trave. Primetio sam i da mi je koža potpuno drugačijeg izgleda zbog toga. Ljudi mi prilaze i kažu: „Kako ti lepo izgleda koža“. Stalno mi tako govore, a ja znam da je to zato što sam se pročistio iznutra.

Kako napraviti sok od pšenične trave za detoksikaciju?

Šta čitalac treba da zna o tome? Izgleda veoma moćno.

- Možda bi trebalo da uzgajaju sopstvenu pšeničnu travu i da kupe jedan sokovnik za nju ili nešto sa čime mogu da iscede sok. Ako nemaju takav sokovnik, samo potopite travu u vodu, stavite u blender i onda popijte sve zajedno.

Svako može da je uzgaja. Posadite pšenicu i ona izraste u travu. Možete je sami uzgajati. Ništa tu nije teško. Kupite pšenicu, uzmite seme i potopite ga u vodu na nekoliko dana dok ne proklija. Drži se u vodi 24 sata, pa ih onda stavite na vlažnu pamučnu krpu da stoje još 2-3 dana dok pšenica ne proklija, i onda radite isto što i sa drugim klicama. Ispirate ih u vodi 2-3 puta dnevno dok ne dobiju one „repiće“ dugačke oko 2,5 cm, te ih onda posadite direktno u zemlju.

Neki ljudi ih odmah sade u zemlju, koju potom održavaju vlažnom prvih nekoliko dana, i tako uzgajaju sopstvenu pšenicu. Tako ćete dobiti nešto što liči na travnjak, recimo, ispred vaše kuće.

Šta raditi sa tim? Pa, možete sve iskoristiti za svoj sokovnik. Mnogo ljudi misli da se mora imati sokovnik za pšeničnu travu. On samo daje više soka iz nje. Postoje ručni i električni. Možete i samo iseckati travu, potopiti je u vodu i staviti u blender. Mnogi od mojih pacijenata su tako radili. U blender na kraju stave pšeničnu travu i vodu, i tako dobiju neku zelenkastu vodu. Ili možete u sokovnik zajedno staviti i nešto drugo, poput šargarepe.

Dakle, pšenična trava je nešto što svako treba da shvati kao jedno medicinsko sredstvo za pročišćavanje i sok za jačanje tela, veoma gorkog ukusa. Počnite sa veoma malom količinom. Ja savetujem ljudima da krenu od 30 ml dnevno, ali da ništa ne preduzimaju sami. Ja volim da pomešam oko 30 ml soka od pšenične trave sa oko 500 ml svežeg soka od šargarepe. To ovom poslednjem daje malo zelenkastu nijansu i prija za nepce.

Postoji i nešto što ja nazivam koktel od pšenične trave, koji ima sledeće sastojke: oko 360 ml soka od jabuke, nekoliko desetina mililitara soka od limuna, parče đumbira veličine palca i 30 ml pšenične trave.

Zanimljivo je da limun neutrališe ukus pšenične trave, što je dobro, jer većini ljudi je njen ukus previše jak.

Koktel za detoksikaciju dr Šulca, za teška oboljenja, naročito rak

- Imam i recept za koktel za detoksikaciju koji sam koristio u svom lečilištu i koji ima sledeće sastojke: oko 300 ml soka od šargarepe, 90 ml soka od korena i listova cvekle, 60 ml soka od izmešanog brokolija, prokelja, kupusa i karfiola, a možete dodati i kelj, oko 30 ml soka od pšenične trave i 2-4 češnja belog luka.

Ima mnogo bolji ukus nego što mislite, naročito zbog soka od šargarepe. To je moj koktel za detoksikaciju, koji je svaki pacijent morao da popije najmanje 500 ml jedanput, ako ne tri puta, na dan, u zavisnosti koliko mogu da popiju.

Lubenica za pročišćavanje bubrega

Koje sokove koristite za bubrege?

- Dve vrste: jedan od povrća – peršuna, i jedan od voća – lubenice.

Svojim pacijentima govorim da uveče umesto večere uzmu jednu lubenicu i da je celu pojedu.

Da li je to vrsta onih popularnih dijeta ili to stvarno ima lekovito dejstvo?

- Bio sam jednom kod dr Jensena. Imali su tamo organski uzgajane lubenice. Ja sam rekao: „Dobro, večeras ću pojesti samo lubenicu“. Uzeo sam jednu, veličine košarkaške lopte, i pojeo je prilično brzo. Posle toga sam otišao u krevet.

Sutradan ujutru se budim i idem u kupatilo da mokrim. Kod nekih pacijenata mokrenje može da bude bolno.

Sok od lubenice, njeno seme i sama lubenica imaju diuretsko i dezinfekciono dejstvo. Kada ljudi prave sok od lubenice, oni cede samo onaj mesnati deo, ali treba i koru. Kora sadrži minerale. Ubacite je u sokovnik - i lubenicu i njenu koru, ima izvanredan ukus. Možete osetiti so, natrijum u kori i njene minerale – odlično pročišćuje bubrege.

A kako to da ljudi jedu lubenice, a bubrezi im se nimalo ne pročišćavaju, niti imaju lekovitog dejstva?

- Mislim da je to zbog toga što ne cede koru, a i većina današnjih lubenica ne sadrži seme. Ja bih savetovao svima da ne kupuju lubenice bez semena. Iscedite i lubenice i semenke i sve ostalo.

„Napravite sok od peršuna, ne čaj. Imaće većeg lekovitog dejstva.”

Ja sam mislio da je peršun samo dobar kao začinska biljka, nisam znao da je nešto posebno lekovita.

- Ne, on je jako lekovit. Problem je u tome što ljudi samo prave čaj od njega. Kada naspete vrelu vodu preko osušenog peršuna, nećete dobiti mnogo od esencijalnih ulja. Ali ako uzmete svež peršun i izmeljete ga u sokovniku, to već ima efekta.

Sličan je kao bokvica. Dr Kristofer ju je koristio kod trovanja krvi. Možete ili da napravite čajić od bokvice, da izgnječite list bokvice, ili je možete staviti u sokovnik. Kada je reč o trovanju krvi, kome bi pobogu palo na pamet da napravi čaj od bokvice sa malo vrele vode? Ubacite je u sokovnik i napravite oko 60-90 ml soka od bokvice. Ja sam ga pravio.

Iscedite rotkve radi čišćenja jetre

- Ako vam treba sok za stimulaciju jetre, rotkve će prilično dobro odraditi posao. Neki spominju crne rotkve i druge vrste, ali možete koristiti one crvene, i čak divlje rotkve kojih ima svuda. Zapamtite da onde gde raste slačica, tu rastu i divlje rotkve.

Možete uzimati i mahune, listove ili izdanke, ali sve vrste rotkvi stimulišu jetru i pročišćavaju je. Što se tiče lošeg varenja, video sam da su mnogim ljudima pomogli sokovi od celera i kupusa.

Hoćete da kažete da sok od kupusa ne izaziva gasove?

- Tako je. Kupus odlično pročišćava i leči digestivni trakt. Posmatrao sam odlične rezultate na ljudima sa čirevima i digestivnim problemima koji su pili sok od kupusa i celera. Sok od kupusa je odličan. Moji pacijenti su pili oko 250 ml dnevno, u dozama od po 30 ml. Može se pomešati i sa drugim sokovima. Sok od celera je dobar kod smirivanja organizma, najpre kada su prisutni čirevi.

Važno je znati da povrće, a naročito voće, treba dobro oprati ako nisu organski uzgajani.

Leukemija: koštana srž se regeneriše nakon višemesečnog posta na sokovima

- Imao sam pacijenta sa leukemijom. Bio je to malo teži oblik leukemije. Prošao je nekoliko različitih tretmana i par hemoterapija. Osećao se toliko užasno da je više voleo da umre nego da još jednom prođe hemoterapiju. Nije više otišao tamo i došao je pravo kod mene. Hteo je da napravi neku baš radikalnu promenu, pa sam mu preporučio post na sokovima. Stvarno se tome posvetio.

Prvog meseca mu nije bilo ništa bolje. Zapravo, krvna slika mu se pogoršala. Zatim je prešao na malo sirove hrane, uzeo je jednu sedmicu pauze. Potom se vratio na sokove i drugog meseca mu se stanje stabilizovalo i krvna slika poboljšala. Na kraju je ponovo prešao na sirovu hranu i jačanje tela.

Trećeg meseca posta na sokovima došlo je do zaista velikih promena. Njegova krvna slika se potpuno izmenila. Sve do perioda između drugog i trećeg meseca i nije bilo nekih promena raka, ali već do četvrtog, petog meseca sve je bilo očišćeno.

Šta mislite zašto mu se krvna slika pogoršala prvog meseca, iako je...

- Pa, mislim da je zbog toga što je bio bolestan. Četrdeset godina pokušavao je sebe da ubije – imao je 55 kada je došao...

Kako to da se ubije?

- Pa razumete, nezdrava hrana, bez fizičke aktivnosti, visok nivo holesterola, genetika...

Mislite, brojke su imale negativnu tendenciju, i vi to niste mogli odmah da zaustavite?

- Da. Mnogo ljudi misli da čim popije tri biljne kapsule ili prestane sa jelom na jedan dan, da će istog trenutka bolest početi da se povlači.

Koje sokove ste koristili da biste mu obnovili krvnu sliku?

- Kad je u pitanju krv, ja volim da koristim cveklu i njene listove. Zato otidite u prodavnicu i kupite to, ali nemojte zaboraviti na zeleniš.

Sprovedene su brojne naučne analize cvekla. U listovima postoji tri puta više gvožđa nego u samoj cvekli, mada je ponekad situacija obrnuta. Ze-

leniše je prepun različitim vrstama minerala. Oni zajedno čine savršenu hranu.

Kada počnete sa konzumiranjem cvekle i njenog zeleniša, pa dodate i sok od šargarepe, videćete velike promene. Sada, ako hoćete da poboljšate krvnu sliku, postoji još nekoliko vrsta sokova, od voća: tamnoplavog, crvenog i ljubičastog voća. Na primer, kupine, maline, borovnica, šljiva i trešnja – svi su „super-izgrađivači krvi”. Oni su prepuni gvožđa; počnite da pijete sok tamnoplave boje, pijte to i krv će biti zdravija.

Naterati decu da piju zdrave sokove

Kako ubedite decu da piju te sokove radi svog zdravlja?

- Ja sam ih ubedio tako što sam im prvo dao da piju sok od jabuke, sa jednom šargarepom. Poćnete sa 90% jabuke i 10% šargarepe. Deca će voleti da piju takav sok. Kada se naviknu, onda povećate šargarepu na 20%, a jabuku smanjite na 80%. I tako sve postepeno dok ne doćete do odnosa 50:50.

Mnogo ljudi bi sad reklo da je loše što se u ovom soku mešaju voće i povrće, ali svaki stručnjak bi se složio da je jedini izuzetak od tog pravila upravo kombinacija sa kiselim voćem, kao što je u ovom slučaju jabuka.

Sokovi pomažu mršavim ljudima da se ugoje

Zar post na sokovima ne bi imao loš efekat na mršave ljude?

- Ne, zapravo tako se mogu ugojiti, čak i ako imaju sidu. Dolazio je kod mene čovek čiji je broj T-ćelija pao između 5 i 25, što je najniža tačka za ljude. Imao je mnogo infekcija izazvanih sidom. Odmah smo počeli sa postom na sokovima. Želim da pričam o njemu, pošto je bio veoma mršav, a znamo kako ljudi kažu: „Ne mogu da postim na sokovima, da ne bih smršao”. Kod mene su se ljudi ugojili postom na sokovima, a ovaj čovek je bio jedan od njih.

On je pio samo sokove i počeo je da stiče kilograme. Ljudi se pitaju: „Kako je to moguće?” Veoma jednostavno. Mnogo hrane koje pojedemo ne može da se apsorbuje. Kada smo bolesni, procesi varenja, upijanja i izlućivanja ne funkcionišu kako treba. Ali onda počnite da pijete sokove i videćete kako će kilogrami da vam se vraćaju. Zato ja sokove zovem „prirodnom intravenoznom terapijom (IV)”. To je poput IV-a u bolnici, samo prirodnim putem. U roku od nekoliko sedmica, uz pomoć sokova i nekih

drugih programa, broj T-ćelija kod pomenutog pacijenta se popeo na preko hiljadu.

Koliko se kilograma ugojio?

- Mislim da se ugojio oko 7,5 kg u prvih nekoliko meseci, a uglavnom je bio na tačnoj hrani.

Pomislili biste da će tako smrštati 15 kilograma?

- Upravo tako. Ali sa sokovima je dobijao hranljive materije koje pre nije mogao da unese, tako da je tu glavna stvar, koliko vidim, u tome što sokovi izgrađuju krv, i moje je lično ubeđenje da utiču na njen nastanak u koštanoj srži.

Sveži citrusni sokovi sa korom odlično pročišćavaju jetru

- Gorka ulja u citrusnom voću su odlična za čišćenje jetre. Ona dezinfikuju i podstiču izlučivanje žuči. Treba i koru da koristite, jer ona sadrži pektin. Stavite koru u svoj sokovnik.

Na citrusno voće gledam više kao na pročišćivače bubrega i jetre. Takođe su efikasni u pročišćavanju krvi i zglobova, kao na primer kod artritisa.

Otklanjanje parazita uz pomoć voća

- Sećam se kada sam prvi put primenio metodu pročišćavanja creva, kada još uvek nisam znao mnogo o lekovitim biljkama. Popio sam dva litra sveže iscedenog soka od jabuke i litar svežeg soka od šljiva. Ne samo da sam izbacio parazite, već i nešto nalik kobasici iz debelog creva. Takođe sam izbacio iz tela neke crne fleke od nečeg starog u crevima. To je bilo moje prvo pročišćavanje creva.

Sve to samo od voća?

- Samo od voća.

Ali ste popili dosta soka. Većina ljudi ne uzima toliko da bi moglo da izbaci parazite ili bilo šta iz creva.

- Ne uzimaju. Popijte dva litra soka od jabuke i litar od šljiva u jednom danu tokom posta na sokovima, i videćete na delu veoma efikasno čišćenje creva. Možete koristiti i vodu sa smokvama. Samo uzmete par smokvi i stavite ih u blender zajedno sa vodom. Problem je u tome što većina ljudi jede osušene smokve i šljive, koje izazivaju zatvor.

Tokom posta na sokovima treba piti samo ono što se iscedi u sokovniku. Ne treba konzumirati mesnati deo ploda. U većini voća to je vrsta vlakna koje nije svarljivo i koje bi tokom posta nateralo želudac da malo radi.

U redu, dakle, trebalo bi koristiti sokovnik.

- Da, trebalo bi. Ako želite da postite, da vaš želudac u potpunosti postane pasivan i ako želite da svu energiju uložite u izlečenje, onda izbegavajte mesnati deo ploda. Ako pak koristite sokove da biste očistili creva, bolje je da bude i mesnatog dela, jer on aktivira vaš sistem za varenje i time, naravno, podstiče pražnjenje creva.

Najveća greška ljudi koji su na postu sa sokovima

Zašto veliki broj ljudi ne dobije nikakve koristi od posta sokovima?

- Zato što pre toga nisu pročistili svoje debelo crevo. Svakog dana treba prazniti crevo; mogu se koristiti i lekovite biljke, a posle i temeljni klistiri; uvidite razliku, eksperimentišite i pogledajte šta će se desiti.

Temeljne klistire treba primenjivati tokom posta na sokovima, kako bi sve čvrste ostatke izbacili iz tela. Klistiri su veoma dobri za to. Ali glavna stvar je u tome da tokom posta, svakog dana creva treba da budu aktivna, mada ne moraju obavezno da se prazne tri puta dnevno.

Neki ljudi moraju i do sedam puta dnevno da prazne creva, zavisi od osobe do osobe. Ali oni koji imaju pospanija, usporenija creva, oni mogu da poste jednu sedmicu i nijednom da ne isprazne creva, tako da ne žele to da rade.

Uzimajte isitnjenu „superhranu“ tokom posta

Post ima još snažniji efekat ako se poboljša ishrana. Tzv. superhrana izazvaće još bolju detoksikaciju pročišćavanjem uz pomoć vitamina i minerala, a i brže se izgrađuje krv. Zato ljudima uvek savetujem da svom postu na sokovima dodaju superhranu.

Ako ne možete nabaviti pšeničnu travu, možete koristiti i isitnjenu pšeničnu travu, isitnjenu travu ječma, isitnjenu travu lucerke i samu biljku lucerku. Imaju detoksikajući efekat i sadrže vitamine i minerale. Obično svojim pacijentima kažem, jedanput dnevno tokom posta, da dodaju ovu vrstu hrane u svoje voćne sokove.

Video sam zaista dobre rezultate kod ljudi koji su bili samo na postu sa sokovima ili su kombinovali post sa isitnjenom superhranom.

Mislite, osećali su se mnogo bolje?

Pa, imaju mnogo više energije kada uzimaju superhranu. Takođe, ona bolje pročišćava telo i brže izgrađuje krv. Kada sam to počeo da stavljam u sokove svojim pacijentima, primetio sam veliku razliku. Zato sam naročiti pristalica toga.

Dodajte lekovito bilje u svoje sokove

Mnogo volim da u sokove stavljam nešto od lekovitog bilja. Na primer, ako pravite neki sok zbog problema sa varenjem, dodajte i malo đumbira u njega. On ima lep ukus sa bilo kojim voćem ili povrćem kada ga stavite. Ako se borite protiv bilo kakve vrste infekcije, u svoj sokovnik uvek stavite i češanj belog luka.

Ako želite da stvarno pokrenete cirkulaciju krvi u telu, u sokovnik stavite samo jednu malu čili (ljutu) papričicu. Možete staviti i nanu. Ako imate problema sa sinusima, stavite malo svežeg rena. Ako želite, možete dodati i biljni tonik ili malo tinkture od ginka. Sok tako može biti pravi lek.

I na kraju ne zaboravite da sokovi ponekad mogu biti prejaki, tako da bi ih trebalo razblažiti.

Srčanim bolesnicima je potreban post na sokovima

Neki ljudi kažu da srčani bolesnici nikako ne smeju da poste, jer je to prevelik napor za njihovo telo.

To je zapravo prva stvar koju srčani bolesnik treba da uradi – da posti na sokovima. Najpre treba da prestane sa jelom, jer su njegove krvne ćelije 99% vremena preguste i njegove koronarne arterije zakrečene. Kada je cirkulacija toliko loša, čak ni prelazak na biljnu ishranu nekada ne može da otčepi krvne žile. Mora da se posti na sokovima kako bi se krv poredila i vratila u zdravo stanje.

Kako je to kada je krv pregusta?

Tada se osećate punim, tromim, ne samo kad pojedete nešto, već uzmete malo da potrčite i odmah se preznojite i osećate se punim masti. Osećate to. Osećate da se krv ne pumpa iz srca u dovoljnoj meri. Otežano dišete. Ali onda prestanete da jedete – to je najbolji univerzalni lek – samo prestanete da jedete. Ne unosite više hranu i uzmite sokovnik u ruke.

Kako sam se izleo od srčanih tegoba uz pomoć dugih postova

Znam da niste oduvek bili pristalica posta na sokovima, zar ne?

- O da. U početku sam uzimao dosta vitaminskih i mineralnih dodataka. Nisam znao da se prореđivanjem krvi poboljšava cirkulacija kroz svaki kapilar u vašem telu. Stoga, od svog prvog posta nisam očekivao mnogo. Ali kada se završio, osećao sam se mnogo bolje. Rekao sam sebi: „Ovo je mnogo moćnije od svega do sada“.

Sećam se da sam postio jednu sedmicu. A drugog puta sam postio deset dana. Onda sam pomislio: „U redu, sada ću da probam da postim 30 dana, da vidim šta će se desiti“. To je verovatno bila najveća promena u zdravlju koju sam ikada doživeo. Ona se desila davno, kada sam živeo u Njujorku. Postio sam 30 dana. Mislim da posle samo nekoliko dana nijednom više nisam osetio preskakanje srca. Nikad nisam osetio više nijedan srčani problem. Kao da je post bio nedostajuća karika mog zdravstvenog programa.

Zatim, godinu dana kasnije, postio sam dva meseca. To je bila stvarno velika promena u mom životu. Od tada skoro da nikad nisam imao loš dan. Većini svojih pacijenata savetujem dva-tri dana posta tokom pet dana sirove ishrane. U tome se sastoji moj petodnevni program lečenja.

„Svakom ko je bio na samrti i došao kod mene – svakom ko je životno ugrožen – ZABRANIO sam da jede hranu.“

Mnogi od mojih pacijenata su došli kod mene, pre toga prošavši sve moguće terapije poznate ovom svetu, ponekad sve njih istovremeno ili skoro pa tako, ali nisu baš nešto postili.

Veliki broj ljudi se plaši posta. Plaše se onoga što može da ih izleči. Kod nas u Americi postoji zablude da se bez doručka sa slaninom i jajima ne može početi dan; a naravno, to je jedna od onih stvari koja nas ubija. Takav doručak ja zovem „obrok za srčani napad“.

Pre nego što sam vas upoznao, mislio sam da su sokovi više stvar dijete, a ne da su dovoljno dobri za lečenje teških oboljenja.

- Mnogi ljudi tako misle. I ja sam imao takvo mišljenje, dok nisam počeo da se ugledam na dobre stare lekare.

Dakle, time se skoro niko ne leči?

Tako je. Svi u Americi, kada kupuju nešto u prodavnici zdrave hrane ili lekovitog bilja, to obično bude neki dodatak hroma ili plod kole. Obično se pomisli na ljutić. Ili beli luk. Ili alevu papriku. Ili klistiranje creva. Stalno tražimo nešto, ali retko ko prestane da konzumira hranu. Stari herbalisti nisu imali sokovnike. U to vreme sokovnik nije bio deo kuhinje. Ali danas, svako bi trebalo da ima po jedan sokovnik. Po meni, najbolji je sokovnik pod nazivom "Čempion đuser" (Champion Juicer). On može da pravi, osim sokova, i sosove, namaze, ali i sjajan sladoled od smrznutog voća (deca ga mnogo vole). Malo je skup (u Americi košta oko 250 dolara, a u Evropi oko 400 evra). Ali, umesto njega može da se koristi bilo koji drugi sokovnik, po mogućstvu snage 750 vati, da bi mogli da se cede šargarepa i cvekla.

Dakle, hrana čini temelj izlečenja. Ali lekari su neverovatni. Po njihovom mišljenju, lekovi su temelj izlečenja. Dok prema mišljenju ljudi koji idu u prodavnice zdrave hrane, temelj čine vitaminske tablete. Niko od njih nije u pravu. Hrana je temelj svega.

Približavanje prirodi

I dr Kristofer i dr Šulc veruju da treba ponekad učiniti da telo ima direktan kontakt sa prirodom. Zato su od svojih pacijenata tražili da se ponekad izuvaju i da bosu hodaju po travi. Možda vam se ovo čini bezveze ili besmisleno, ali ova dva velika lekara nisu mislila tako.

- S mnogim ljudima sam tako radio i video sam odlične rezultate. To je odličan lek za nesanicu. Dobar san je ono što je potrebno obolelom čoveku. Imao sam ljude koji su patili od hronične nesanice. Oni su me uvek čekali na plaži da bismo započeli naše lečenje. Dolazili su u kupaćem kostimu, ma koji mesec u godini da je bio. Potom sam ih odvodio ka okeanu i ubacivao u talase.

Pustim ih da se valjaju po pesku, tako da posle izgledaju poput zašećerene krofne. Na njih bacam morsku travu. Onda trče po plaži napred-nazad, pa ponovo odu u talase okeana. Tu su bivali izloženi prirodi u potpunosti.

Ljudi me zatim zovu i kažu: „Zamalo nisam pao u nesvest na putu do kuće”. Posle toga nemaju nikakvih problema da zaspu.

Dr Kristofer je govorio da telo nekada treba „prizemljiti”, a to ne može da se desi preko patika, ne može do toga doći dok se ne izujete i dodirnete tlo.

Kako se jedna žena izlečila od raka materice kontaktom sa prirodom

Da li ste nekada teško obolelog pacijenta lečili ovom metodom kontakta sa prirodom ili je to samo za nesanicu?

Ne, to je deo celokupnog programa za neizlečive bolesti. Pomoglo je i ljudima obolelim od raka, jer su oni bili pod prevelikim stresom. Svako ko je izložen stresu treba da se vrati, da se posveti jednostavnim stvarima u životu. Sva stara lečilišta prirodne medicine koristile su metodu tople i hladne vode, 5-minutno izlaganje suncu i 5-minutno izlaganje vazduhu. Važan deo tog programa jeste i kupanje u okeanu.

Imao sam pacijente sa rakom kojima nije bivalo bolje, dok nisu probali ovo. Lečio sam jednu ženu koja je patila od raka materice. Sećam se da je inicijalna kapisla procesa izlečenja bilo obično kupanje u okeanu, to jest, ulazak u vodu koja se nalazi napolju, šetnje plažom i oslobađanje od stresa. Moć sunca i vazduha je neverovatna, ali mi je ne koristimo.

„Ljude sa gripom i prehladom sam usred zime odvodio u okean. Tako su se i izlečili.”

Zar vam ljudi ne kažu da ćete ih time ubiti?

- Ali to ih ne ubije, već izleči. Imao sam mnogo pacijenata koji su imali grip tri meseca i koji su mislili da će umreti. Uzimali su sve moguće vrste antibiotika. Ja bih im onda rekao: „Hajdemo malo do okeana, da prošetamo plažom”. Tada je bio januar, oko 10 stepeni.

Oni misle da idete u šetnju?

- Oni mi kažu: „Bolestan sam, ne bih čak trebalo ni da budem napolju”. Ja odgovorim: „A šta kažeš na ovo?”, i onda ih gurnem u okean sa svom odećom. Oni se onda praćakaju, traže vazduh, ali se ne dave, jer je voda tu duboka jedan metar. Kažu mi oni: „Ne mogu da verujem da si to uradio. Umreću”. I znate šta bude? Izleče se.

Jedan od razloga što to radim sa njima jeste da bih im pokazao kako 98% njihovog tela dobro funkcioniše. Ljudi koji su bolesni previše razmišljaju o svojoj bolesti, a ne misle o hiljadama stvari u njihovom telu koje dobro funkcionišu.

Da li je to vrsta šok-terapije, kada treba da onako bolesni uđu u vodu?

Upravo tako. To je kao hidroterapijska metoda sa hladnim čaršavom. U mokroj su odeći i moraju da pešače oko 3 km do moje kućice na plaži. Počinem se da taj put dugo potraje. Oni cvokoću, drhte i sprovode spomenutu metodu sa slanom vodom. Nema bolje terapije. Kući idu u vlažnoj i hladnoj odeći. Nakon 3 km pešačenja u toj vlažnoj odeći, kući odu kolima, pa dok stignu, verovatno dobiju temperaturu od 39 stepeni. Onda ih pustim u kadu sa toplom vodom, piju topao biljni čaj i sve bude kako treba.

Toliko sam puta tako radio, da sam postao poznat po bacanju ljudi u okean. Šta da vam pričam kada sam i vlasnike banaka bacao tamo. Da ne poverujete, to im se svidelo.

Ali to je zaista efikasna terapija, jer posle nje svi lepo zaspu.

Razmišljajte o tome. Svaki put kada su izlazili napolje, bili su u svojim cipelama obloženim gumom, i žive na trećem spratu u stanu sa svilenim tepisima. Znam za ljude koji godinama nisu bos dotakli zemlju.

Morate svakog dana „dodirnuti“ prirodu. To je deo programa za neizlečive bolesti.

Znate šta je stvarno izvanredno: kad odete da se istuširate vrućom, ali baš vrućom vodom, a onda da nagi izađete napolje na sneg. Radio sam to hiljadu puta. Pogledajte malo naokolo, skočite u gomilu snega, pa se vratite u kuću. Prvi put kada budete tako uradili, pomislićete da ćete umreti, ali ovo je najbolja vrsta hidroterapije.

Korišćenje vode za lečenje - moć hidroterapije

Ovo je možda najvažnije poglavlje u knjizi. Toliko je važno da sam nove informacije dodao u novembru 1998. godine o većem broju lekova za najteže slučajeve bolesti.

Hidroterapija može da izleči onde gde lekovito bilje nema efekta. Hladna voda deluje stimulišuće, a topla voda opušta. Oni zajedno deluju poput neke pumpe koja pokreće krv. Cirkulacija krvi dovodi do izlečenja.

Biljke ne mogu da leče ako krv ne cirkuliše. Ovo sam nazvao Prvim zakonom prirodnog lečenja. Upamtite ga. Kada se govori o hidroterapiji, tu se ne misli na ugodne kupke koje služe da opuste umorne i napete, ali zdrave ljude. Ovde govorim o hidroterapijskim metodama toliko jakim da u roku od četiri sata mogu smanjiti kancerogeni tumor za polovinu.

Ako ne budete primenjivali te metode iz straha, samo ćete svom zdravlju uskratiti. Ovo se uči u SAMO jednoj glavnoj školi za herbaliste. Savremeni herbalisti se plaše sudskih procesa, ili kako je to jedna gospođa rekla: „Da li ćemo napraviti nered u kuhinji sa ovim biljkama?“

„Da, Virdžinija, bojim se da ćemo morati na sto da stavimo neke neuredne biljke. Pokušajte da se saberete. Ne znam kako da vam otkrijem ovu neprijatnu tajnu, ali možda čak budemo i *uprljali* čaršave (znam, kakva tragedija!)... Dakle, samo kupite nove, čiste čaršave. Hajde, sad se smirite, to su samo otrovi koji se izbacuju iz kancerogenog tkiva“.

Nema mesta za plašljivce. Sada ću vas naučiti kako su se ljudi lečili pre više stotina godina.

Ako ste na programu za neizlečive bolesti, metodu sa hladnim čaršavom primenjujte jedanput sedmično. Evo kako izgleda postupak:

PRVI KORAK: Najpre, pre nego što počnete, primenite hladan klistir, kako bi iz debelog creva otklonili ostatke fekalnih materija. U vodu možete ubaciti lekovito bilje, poput mačje metvice ili maline. Hladan klistir izaziva sužavanje rektalnog područja, što pomaže da se tečnost zadrži duže vreme,

pre nego što izbacite napolje čaj i fekalne materije. Nakon što ih izbacite, pređite na drugi korak.

DRUGI KORAK: Nakon izbacivanja biljnog čaja, drugi korak je ubacivanje smese sa belim lukom. Treba da nabavite rektalni špric iz apoteke, pošto bi se cev za klistiranje začepila. Stavite 8-10 većih češnjeva belog luka u blender, zajedno sa 50% jabukovog sirćeta i 50% vode. Dr Šulc kaže da to deluje kao napalm u rektumu (poslednjem delu debelog creva). Ubacite tu smesu uz pomoć šprica, odjednom, pošto čim budete ubacili, ono će izaći napolje.

Ričard Šulc kaže: „Snažno deluje. Peče. Diže pacijenta na noge. Moraće da otrče do kupatila, ali ne mogu sve da izbace. Peckanje i grčevi prestaju nakon dva minuta. Pacijent se ponaša skroz drugačije, bez ikakvog ustručavanja. Odmah postanu svesni da nikada do tada nisu osetili tako nešto.”

TREĆI KORAK: Uđite u kadu pune vruće vode. Treba da bude mnogo vruća, ali ne toliko da vas opeče, već koliko može da se izdrži. Pre nego što uđete u kadu, neka neko za vas u vodu ubaci po 30 grama ili više ljute aleve paprike, đumbira i suve slačice. Nabavite kvalitetnu i jaku slačicu. Predeo genitalija dobro namažite vazelinom, da biste ga zaštitili. Biljna ulja nisu od koristi.

Aleva paprika, đumbir i slačicu treba staviti prvo u kesice, pa onda u vodu. Ako ih ne stavite u kese, začepićete odvod i nastaće nered. Ako nemate nekih krpa, najbolje je da iscečete na kvadrat jednu staru majicu i u nju stavite po šaku korena đumbira, ljute aleve paprike i semena slačice, po mogućstvu isitnjene, ili u bilo kom obliku. Stavite u to, zavežite nekim kanapčićem, ubacite u vrelu kupku i nekoliko puta stisnite tokom deset minuta, pre nego što uđete u kadu.

Da biste još brže povisili temperaturu, pijte vruće biljne čajeve dok ste u kadi. Ričard Šulc kaže: „Za odrasle je najbolji gorki diaforetični (koji povišava temperaturu) čaj od hajdučke trave. To je preporučivao dr Kristofer.”

Rekao mi je ovako: „Ja više volim čaj od đumbira, kao i većina ljudi. On zaista stimuliše digestivni sistem, izaziva znojenje, deluje diaforetično i svi ga piju. Hajdučka trava je odlična, ali znate, ja uvek gledam da nađem šta mogu po marketima? Dakle, hajdučka trava jeste odlična, ali šta ako je ovde zima? Pa, onda da vidim šta mogu da kupim u prodavnici?” Tamo obično možete da kupite đumbir, a ako ga nema svežeg, samo uzmite onaj

u konzervi u odseku sa začinima. Tamo možete uzeti i alevu papriku i slačicu, đumbir za kupku i đumbir za biljni čaj.

Ako treba, možete uzeti izmlevene, iscedene češnjeve belog luka. Sada, dakle, imate sve što vam je potrebno za ubacivanje u debelo crevo. Sve što je neophodno za primenu metode sa hladnim čaršavom možete nabaviti u prodavnici.

Popijte što više šolja čaja, ali minimum je šest. Ako vam se vrti u glavi ili imate osećaj kao da ćete pasti u nesvest, neka vam neko na čelo stavi hladan peškir ili oblogu. Takođe, postoje i dve vrste tinkture koje morate imati pored sebe: tinkturu od aleve paprike i tinkturu od lobelije. Paprika sprečava da dođe do nesvestice, a lobelija zaustavlja grčeve koji se ponekad javljaju po celom telu.

Neka vam neko ubrizga u usta tinkturu od aleve paprike ako padate u nesvest. To će vas povratiti.

Kada dođete do tačke da više ne možete izdržati ni sekundu više, vaš pomagač vam treba pomoći da izdržite još 5 minuta. Do tada ćete možda biti u suzama. Kod većine ljudi je tako. Kada izađete iz kade, vaš pomagač treba da vas obmota čaršavom koji je bio u ledenoj vodi. To treba da bude čaršav koji je stajao u deset kilograma leda. On nije prohladan, već ledeno hladan. Vi ga nećete ni primetiti. Vi ćete biti skroz na drugom svetu u mislima. Posle toga, pomagač treba da vas smesti u krevet i da pređe na sledeći korak.

ČETVRTI KORAK: Treba da budete uvijeni u čist, beli, pamučni čaršav (bez sintetike), veličine dva puta veće od kreveta, koji je prethodno bio potopljen u ledenoj vodi. Krajeve čaršava treba zavezati, tako da ga ne možete otkloniti. Taj čaršav će upiti otrove koje će vaša koža izbaciti, kao posledicu malopredašnje tople kupke.

Krevet se spremi tako što se preko dušeka stavi plastični ili gumeni materijal, a preko toga čaršav od pamuka, vune, platna ili svile (bilo koji materijal što diše, samo ne sintetika). Na to, onako uvijeni u onaj čaršav, legnete, pa se preko vas stavi još jedan suv čaršav bez sintetike. Preko toga se potom pokrijete nesintetičkom ćebadi.

PETI KORAK: Stopala su otkrivena. Ona i člankovi se namažu maslinovim uljem, a obloga od belog luka, koju ste napravili sa sirćetom, stavlja se na tabane, u cilju sprečavanja bilo kakve vrste infekcije. Koristite gazu od oko 5 cm ili iscepajte neku belu pamučnu krpu da vam posluži kao zavoj i da

zadrži pastu na tabanima. Preko toga obujte bele pamučne ili vunene čarape.

Potom se preko stopala ponovo stavlja hladni, vlažni čaršav. Kraj tog čaršava biće zavezan, tako da ćete biti kao u jednoj vlažnoj kesi. Preko toga se stavljaju suvi čaršav i čebad, kako bi vam bilo toplo.

Ako vam se bude išlo u WC, slobodno mokrite u krevetu, nemojte sklanjati čaršav. Mokraća neće ništa poremetiti, a nije vredno toga da se sve sklanja i obloga od belog luka ponovo primenjuje.

U takvom položaju ostajete preko noći. Do jutra čaršavi će biti obojeni raznim bojama usled izvlačenja otrova iz vašeg tela. Dr Kristofer je rekao da oni nekad poprime sve nijanse ljubičaste, žute, crne i zelene. To su toksini koji su godinama bili u telu obolele osobe, a ponekad i celog života do tada.

Ujutru se uz pomoć toplog sirćeta i vode (pola-pola odnos) obrišete, kako bi se iz pora otklonili ostaci toksina. Zatim obučete čistu odeću i legnete.

Možete samo piti sokove od voća i povrća, biljne čajeve i dosta negazirane vode, kao i voće jedan do tri dana, u cilju kompletnog pročišćenja tela.

Šta morate znati: reći će vam čovek koji je primenjivao hidroterapijske metode više puta nego bilo ko drugi u svetu.

Poslušajte razgovor između mene i Ričarda Šulca o tretmanu sa hladnim čaršavom, metodi toplih i hladnih tuševa, i o neiskorišćenim moćima hidroterapije.

Kod tretmana sa hladnim čaršavom, o kojoj temperaturi tu govorimo?

- Može da varira. Bilo je ljudi kod kojih se uopšte nije javljala groznica, kod drugih se snižavala, a kod mnogih je dostizala 39 stepeni.

Ali nikada nije izbegla vašoj kontroli?

- O, ne, nikada! Nikada mi se to nije desilo tokom ovog tretmana sa hladnim čaršavom, sve dok bi obolela osoba pila dovoljno tečnosti. Ako ne uzimate dovoljno, to je kao kada se pokvari rashlađivač u automobilu. Ali ako uzimate tečnost, onda ne bude nikakvih problema.

Jedan moj pacijent, oboleo od raka kostiju, imao je stalnu temperaturu od 38-39 stepeni tokom dva meseca. To ga je baš ometalo.

Da li je zbog toga stalno morao da bude u krevetu?

- Ne, radio je po nešto; izlazio je, igrao golf, i tako, ali je sve vreme osećao da nema energije. Tako se i osećate kada imate groznicu, malaksalo, slabašno.

Metoda sa hladnim čaršavom može ubrzati kretanje vaših belih krvnih zrnaca do 64 puta.

Zašto je imao toliku temperaturu?

- Tako telo reaguje u cilju povećanja brzine kretanja belih krvnih zrnaca, kako bi se stimulisao imuni sistem i uništili napadači, na primer, neke infekcije ili čak rak. Većina ljudi to ne shvata, ali primenom metode sa hladnim čaršavom započinje se ono što se u medicini zove leukotaksija. To znači da se aktivnost i kretanje belih krvnih zrnaca povećava, što je temperatura veća.

Evo kako funkcioniše: Za svaki povećan stepen telesne temperature, brzina belih krvnih zrnaca se povećava oko četiri puta. Na 39 stepeni, ona se kreću 64 puta brže nego što je normalno. Brže uništavaju napadače, brže ih pojeduju i brže se kreću.

Dakle, kada imate temperaturu 39 stepeni, bela krvna zrnca se kreću 64 puta brže nego inače. Brzina se stalno povećava četiri puta. Normalna telesna temperatura bi trebalo da bude ispod 37 stepeni, oko 36,7 stepeni.

Dakle, na oko 37 stepeni, bela krvna zrnca će se kretati četiri puta brže, na jedan stepen više (38 stepeni) kretaće se 16 puta brže, a na dva stepena više (39 stepeni) kretaće se 64 puta brže. Sledeći stepen bi bio 256 puta brže.

Koliko se ta metoda razlikuje od hipertermijskih tretmana, kada vas stave u onu mašinu i onda zagreju?

- Kod metode sa hladnim čaršavom telo samo podešava temperaturu. To se razlikuje od neke mašine koja nema pojma kolika temperatura treba da bude. Ono što je izvanredno kod naše metode jeste to što vi samo pomažete telu da radi ono što inače i treba da radi.

Primena metode sa hladnim čaršavom kod zapaljenja pluća otpornog na lekove

Koliko puta ste najviše primenjivali ovu metodu nad nekom teško obolom osobom?

- Mislim dvanaest puta.

A koliko su bile bolesne te osobe?

- Umirale su od zapaljenja pluća. Tako da smo ovu metodu sa hladnim čaršavom primenjivali svakog dana... ponekad bismo jedan ili dva dana pravili pauzu, a onda bismo nastavljali. S drugim ljudima sam verovatno radio desetine puta tokom perioda od šest meseci, nekoliko puta mesečno.

Kako ste znali da umiru od zapaljenja pluća?

- Celog života su imali problema sa plućima. Reći ću vam da su imali po sedamdesetak godina i da su imali česte napade kašlja. Na kraju su dobili jako opasne napade koji nisu prestajali. Lekari su već iskoristili sav svoj arsenal lekova.

Dakle, bolest je bila otporna na lekove?

- Upravo tako.

Znači da više nije bilo lekova koji bi mogli da se koriste?

- Da, niko im više nije mogao pomoći. Naravno, ovaj problem sa zapaljenjem pluća se često dešava kod starijih ljudi i čest je uzrok smrti u staračkim domovima.

Do kakve je veće promene došlo nakon 12 tretmana nad tom osobom?

- Posle svakog puta im je bivalo bolje. Jedanput-dvaput jednostavno nije bilo dovoljno i ova osoba je bila prilično slabašna. Tako da smo prvih nekoliko tretmana radili sa pola snage, ali kada su pacijenti ojačali, onda smo krenuli sa regularnom primenom programa.

Šta je izašlo iz njih?

- Mnogo toga je izašlo iz njihovih pluća. Otvrđnjena krv i mnogo sluzi. Obično je zelene, svetlozelene, tamnozelene ili braon do crne boje. Video sam kako izlaze neke crne trake, katran i otvrđnjena krv iz njihovih pluća.

Odakle sve to tu?

- Krvni ugrušci su uglavnom od plućnog tkiva koje je krvarilo. Pluća su bila toliko iziritirana i pod zapaljenjem, da krvni sudovi zapravo puknu. I naravno, sluz nastaje usled infekcije i tog rata imunog sistema sa napadačima iz pluća. Sve je to dobar znak. Dobro je da se nastavi tim putem. Da samo nastavi da izlazi.

Niko ne bi ni znao da metodu sa hladnim čaršavom može da koristi 12 puta u različito vreme.

- Da. Većina ljudi misli da je dovoljno uraditi jedanput. Tako, mnogim ljudima sa kojim radim kažem ovako: „Treba da uradimo ovo“. A oni meni kažu: „Već sam to završio“. Tada pomislim u sebi: „A gde to piše da ne može da se uradi dva, tri ili četiri puta?“

Obično u početku postoji neki strah i zabrinutost kod pacijenata. Niste baš sigurni. Ne radite sa sto posto snage ili se plašite da ćete tako nastradati. Kada se neko po prvi put sreće sa prirodnim metodama lečenja, bilo da je u pitanju tretman sa lobelijom ili metoda sa hladnim čaršavom, on se obično ne opusti i ne uradi sve kako treba, iz straha koji je prisutan u njemu. Ali jednom kad uradi i shvati da nije umro od toga, da je preživeo, onda drugog puta postane opušteniji i uradi sve kako treba. Već trećeg ili četvrtog puta dobija se maksimalna korist od tretmana sa hladnim čaršavom ili bilo kojim novim vidom lečenja.

Tokom tretmana morate da zaštitite genitalije vazelinom

Imate li neki praktični savet za čitaoce u vezi sa metodom hladnog čaršava?

- Imam. Pre tretmana, na genitalije ne stavljam samo malo vazelina, već celu onu kutijicu. Ne treba da budete štedljivi. Jer ako vam vruća aleva paprika, đumbir ili slačica zahvati testise, penis ili vaginu, odraće vam kožu. Meni se to jedanput desilo. Samo uzmite pune šake vazelina i nanesite na sve svoje intimne delove tela. Na primer, nanesite na anus (otvor debelog creva), i obavezno iznad, pa sve do ispod njega. Žene treba da nanesu dosta preko predela vagine.

Još nešto, pre nego što krenemo dalje?

- Da. Ne znam da li ljudi znaju da metoda sa hladnim čaršavom nije samo fizički iscrpljujuća, već je i uzrok emocionalnih promena. To je kao da osoba, osim fizičkog, prolazi i kroz emocionalno pročišćavanje. Bilo je pacijenata sa psihičkim oboljenjima, poput epilepsije, koji nakon tretmana više nisu imali napade. Ovde je reč o tretmanu koji menja život, a uprkos tome, drugi herbalisti se plaše da o ovome predaju studentima.

Komplikovano je, prljav posao i oduzima vreme, ali oni se zapravo plaše da neko ne umre. Međutim, ja sam to radio stotine i stotine puta, i samo sam uspevao da izlečim ljude. Čega god se oni plašili, istina je ova: Po mom mišljenju, bilo odrastao čovek ili dete, ko ne prođe kroz tretman sa hladnim čaršavom, ima veće šanse da umre.

Ako se pacijent ne dovede do tačke „vrhunca“, tretman nema dovoljno jak efekat

Kako znate koliko dugo obolela osoba treba da bude u vrućoj biljnoj kupki? Većina ljudi bi pomislila da tako muči svoje bolesne ili umiruće rođake!

- Otkrio sam nešto što ranije nisam znao: ako ne idete sa ovim tretmanom do maksimuma, onda on ima samo polovičan efekat. A ako imate nekog ko umire, takav efekat možda neće biti dovoljan da ga održite živim.

Evo kako sam to otkrio: Kada po prvi put uđu u kadu, ponašaju se opušteno. Kažu: „Hej, pa nema nikakvih problema. Ovo je ništa. Ne znam zašto se drugi žale“. Posle 5-10 minuta kažu: „Uh, ovde postaje toplo. Baš je vruće“. Možda desetak minuta kasnije kažu: „Sada bih želeo da izađem odavde, molim vas“. Samo što i dalje deluju opušteno.

Ali, na 15. minutu ili nešto kasnije, ženama kreću suze, maltene odmah posle tog vremena. Muškarci se iznerviraju. Oni viču: „Vadi me odavde.“ U sebi plaču od muke, ali ne umeju to da izraze.

Dakle, sve što treba da uradite jeste da se pobrinete da obolela osoba po svaku cenu ostane malo duže u kadi. Ja sam uzimao hladan peškir, kojim bih, ako je bilo neophodno, trljao pacijente po licu, kako bi ostali budni. Držao sam ih budnim i slušali su me šta im govorim. „Budi još samo malo u kadi“, kažem im. Tada oni dostižu „vrhunac“.

Saznao sam ovo: ako prestanete sa tretmanom pre „vrhunca“ pacijenta, efekat će biti manji od polovine kog bi trebalo da bude. Ali kada dožive vrhunac, prvo ćete uvideti da im vrelina vode u kadi i čaja više ne smeta toliko. Kao da su prešli granicu. Minut-dva nakon toga, izvadite ih iz kade, pošto će se vrhunac nastaviti još malo, te će ih izlazak povratiti.

Ovo mi se nikad nije dešavalo u početku. Hteo sam da budem dobar čika, pa kada su mi tražili da izađu iz kade, ja sam ih puštao. Ali, jednom prilikom sam išao do kraja i pacijent je dostigao „vrhunac“. Video sam izlečenje na delu, pošto je ta osoba izašla iz kade ne samo fizički, već i emocionalno i duhovno pročišćena.

Bilo je ljudi koji kao da su se prisećali svog rađanja, kao da se ponovo rađaju. Svaki čovek doživi tako nešto, jer je voda u kadi vrela, ima aleve paprike, đumbira i slačice, koji im ulaze u pore, i još kada shvate da im nema izlaska, kao da se nešto u njima javi. Nešto od Boga dato. Ne znam

šta je to. Ako prekinete sa tretmanom pre toga, biće samo fizičkog, ali ne emocionalnog i duhovnog pročišćenja.

„Duhovno pročišćenje kod metode sa hladnim čaršavom je sastavni deo izlečenja.“

- I muškarci na isti način reaguju i bivaju izlečeni. Prvi mi pada na pamet čovek koji je imao rak grla. Pokušavao je da me ubedi kako za njega nije dobro da bude duže vreme u kadi. Potom je ozbiljnije pokušavao da me ubedi.

Sve je to zanimljivo slušati. Ali da li je to pomoglo u lečenju raka?

- O da. Smanjio se skoro za pola samo od tretmana sa hladnim čaršavom. Vremenom, čovek se potpuno izlečio držeći se celokupnog programa za neizlečive bolesti.

Šta radite nakon što pacijent doživi „vrhunac“?

- Kada se to desi, više ne mora da bude u kadi. Obavijete oko njega ledeni čaršav i smestite ga u krevet. Uglavnom se taj „vrhunac“ nastavlja i tokom ležanja u krevetu.

Da li ikada ponovite proceduru sa jednim istim pacijentom?

- Rekao sam, sve u zavisnosti od situacije i bolesti; u programu za neizlečive bolesti, metoda sa hladnim čaršavom bi, po mom mišljenju, trebalo da se primenjuje dva puta sedmično.

Imao sam pacijente koji su više puta prolazili kroz katarzu, svaki put tokom 8, 10 ili 12 tretmana. Nakon nekog vremena, metoda sa hladnim čaršavom gubi svoj efekat u tome, mada ovo deluje na duže staze. Čak i kad prestanete na mesec-dva, ono i dalje ima snažan efekat.

Jedna od najvećih američkih zabluda jeste ta da ljudi mogu dostići nekakvu tačku u svom životu kada će biti fizički, emocionalno i duhovno pročišćeni, čisti ili prosvetljeni i tome slično. Istina je da to ni kod koga nisam video. Viđao sam ljude koji su doživeli prosvetljenje u pogledu izbora hrane, ali su recimo živeli sa osobama koje ne vole. Viđao sam osobe koje su se prosvetlile u ljubavnom životu, ali su i dalje bili pod insulinom. Nagledao sam se indijskih gurua koji su navodno bili prosvetljeni, ali su jeli hranu koja ih je ubijala, i umirali su u svojim 50-tim godinama. Ljudi tako misle da im ništa ne fali, da su oni *iznad* toga. Međutim, najbolji od takvih ljudi se raspadaju u mojoj kadi za kupanje.

Da li ste i vi imali „ispade“ tokom tretmana?

- Naravno da jesam. Imao sam razne ispade, pošto sam živio težak život. Ali nisam to preživio baveći se svojim emocionalnim problemima. Ja sam sve gutao u sebi, žvakao i trpeo. Držao sam to u sebi celog života. Nisam imao ni mesta ni vremena za to, znate, kada vam advokati kažu: „Napustite kuću u roku od 24 sata“. Majka mi je odmah zatim umrla. Nisam imao roditelje, a imao sam 14 godina; nisam imao ni novca ni vremena za...

Za svoja osećanja.

- Da, nisam imao sa kim da se posavetujem, niti da iskažem osećanja. Morao sam da brinem o tome šta ću jesti sutra. Kada sam odrastao, video sam da su sva ta moja iskustva ostala zakopana u meni. Tako da ova metoda sa hladnim čaršavom može biti od velike koristi ljudima koji rade na osećanjima drugih ljudi.

Igrom slučaja sam otkrio da ova metoda ima tako dubok uticaj. Sve što treba da uradite jeste da sačekate 30 sekundi više. Samo je u tome razlika. Tako dolazi do emocionalnog pročišćenja.

Za kraj, evo poslednje stvari koju vaši čitaoci treba da znaju: ne prestajte sa tretmanom. Zato budite spremni da se suočite sa tim, u redu? Zato što je toj osobi možda i potrebno da se fizički iscrpi. Ali jedno sam naučio: tretman sa hladnim čaršavom nije završen dok vam pacijent to ne pokaže.

To niko ne zna, g. Ričard. Ovo može spasiti život mnogih ljudi koji bi u suprotnom umrli ili godinama patili.

- Ljudi misle da je ova metoda okrutna. Misle: „Zašto bi to nekom bilo rađeno koga izjeda rak?“ Ali upravo takvim ljudima je najviše potrebno. To se desilo i meni. Ali većina onih koji su bili u mojoj kadi već su prošli sve metode konvencionalne medicine, imali najbolju medicinsku negu, i na kraju, ta ista medicina im je rekla da idu kući, da umru i srede svoj testament.

Naučio sam lekciju: nekoliko puta kada sam posustao u primeni ove metode, pacijent bi me pitao: „Zašto ste stali?“ Drugim rečima, bez obzira koliko loše izgledalo, nemojte misliti da to i samom pacijentu pričinjava štetu.

Sa strane možda izgleda drugačije, rekli bismo: „Ovde kao da se sprovodi isterivanje demona.” Verujte mi, to je kao kada osoba ima veliko pražnjenje creva. Dobro je da se sve izbaci iz tela.

Da ponovim, metoda sa hladnim čaršavom obično nije prva stvar koja se radi nad pacijentom. Mogla bi da se primeni nakon više poseta ili dužeg rada sa tom osobom, dok vas ne upoznaju i ne povere vam se. Ipak, ponekad moram da je odmah primenim. Šta ako ta osoba može umreti ovog vikenda? Neke pacijente sam, čim su prvi put došli, nakon 5 minuta, stavljao pod hladan tuš, i u nekim slučajevima odmah prelazio na metodu sa hladnim čaršavom.

„Metoda sa hladnim čaršavom kao da razbija kristalisanu materiju, začepljenja i sluz. To je kao da palite ljudsko telo iznutra. Time ćete izbaciti iz tela sav onaj otrov koji drugi lekari nisu mogli da izbace.”

Nekada niste imali vremena?

- Tako je. Mnogi moji pacijenti su proživljavali poslednje sate života, ili su bar tako izgledali. Popričao bih s njima 2-3 minuta, ali nije bilo vremena za saosećanje i objašnjenja. Jednostavno su morali da mi veruju i da se odmah bace na posao.

Ako pravilno primenite ovu metodu, doći će do pročišćenja tela kakvo drugi lekari ne bi mogli da postignu. Ovde se radi o nečemu iznad bilo čega drugog što sam video, čuo ili pročitao. Zato sam i uspevao da izlečim ljude koje drugi nisu mogli. Ja sam išao dalje od njih. Nisam se plašio.

Dakle, problem nije u tome da li ćete povrediti pacijenta, već da pacijent može umreti ako to NE uradite.

- Govorili su mi ovako: „Ubićeš čoveka”. Ali to se nikad nije desilo. Samo sam viđao da im je bivalo bolje. Ljudi u ovoj zemlji umiru usled patetičnih pokušaja prirodnog alternativnog načina lečenja. *Slab* intenzitet tretmana je ono što ubija ljude.

Metoda sa hladnim čaršavom je kao 30-dnevni post u pola sata

Lako je iz našeg razgovora zaključiti da vam je hidroterapija veoma bitna. Za vas to nije neka usputna radnja.

- Upravo tako. Mislim da je to najefikasniji tretman koji mogu da pružim svojim pacijentima – jači i od samog lekovitog bilja.

Posećivao sam najbolje hidroterapijske centre u svetu: u Luksemburgu, Francuskoj, Belgiji, Malvernu u Engleskoj i ovde u Hot Springs u Arkanzasu, u Americi. Hidroterapija je moja opsesija.

Bio sam u Hot Springsu. Malo sam se plašio, pošto sam ispred video starije ljude kako povijeni leže po podu i kao da balave dole. Pomislio sam: „O Bože, ovo je sanatorijum“. Ali na znaku ispred je stajalo: „Izvorni tretman kupkama“, tako da sam ušao.

Prvo su me stavili u kadu sa vrućom vodom – jednu ogromnu kadu ispunjenu vrućom termalnom vodom. Dok sam bio unutra, dali su mi da pijem oko 8 šolja iste te vruće termalne vode. Tako da sam se kuvao i spolja i iznutra. Petnaest minuta kasnije su me podigli i izložili isparenjima ove vode. Zatim su me odveli u prostoriju u kojoj je bilo oko 20 tuševa. Odvili su slavine i ledena voda me je prskala iz svih pravaca.

Kakav je bio osećaj?

- Želeo sam da iskočim iz sopstvene kože. Mislio sam da ću umreti, da ću dobiti srčani napad, ali, ništa se nije desilo. Posle ledene vode vratili su me u vruću kadu, pa onda me utapali u hladnu vodu, i na kraju me odveli u prostoriju na čijim su zidovima bili poređani radijatori. Stavili su me u vruću vodu, a na razne delove tela mi stavili ledene obloge, kako bi pojačali cirkulaciju.

Nakon pola sata ove terapije odveli su me kolicima na trem, gde sam sedeo povijen, jaukao i balavio po podu. Mogao sam da vidim svoja kola parkirana preko puta ulice. Dva sata nisam mogao da ustanem iz onih kolica i da odem do kola. Tada sam shvatio kolika je moć hidroterapije – tople i hladne vode. To su znali stariji ljudi. Znali su oni u Nemačkoj, u Evropi i po starim lečilištima prirodne medicine. Znali su da samo uz pomoć vruće i hladne vode mogu dovesti do promena u vašem telu, do kojih se ne može doći drugim putem.

Da li ste se osećali bolje kada se sve završilo?

- Ih, osećao sam se kao da mi je neko izvadio sve mišiće iz tela i umesto njih stavio nove novcate mišiće i zglobove. Osećao sam se kao ponovo rođen. Kao da sam imao 15 godina. Bilo je neverovatno. Kada postupak ponavljate više puta, tkiva i organi se zalećuju. Najbolji način da pojačate cirkulaciju krvi u telu jeste uz pomoć vruće i hladne vode. Zapravo, testovi su pokazali da se time detoksikuje telo. Samo zato što krv teče! Jer više krvi ide kroz jetru, više krvi kroz bubrege, i još pijete tu vodu koja prolazi

kroz vas. Nakon jedne od tih napornih terapija u stranim hidroterapijskim lečilištima, mislio sam da će mi krv izaći kroz kožu. Znete i sami da se ovde ne radi ništa slično. Ali kada bi se radilo, bilo bi velikih, velikih izlečenja. Međutim, hidroterapija izaziva haos i nečistoću, a to nije u modi u ovoj državi. Niko ne primenjuje hidroterapiju. A to je jedno od najmoćnijih sredstava lečenja, ja vam kažem. Zapravo, postoje lečilišta koja leče najrazličitije vrste bolesti isključivo hidroterapijom, i ničim više.

Drevni tekstovi pokazuju da su sve po život opasne bolesti lečene uz pomoć vruće i hladne vode. Ali američki lekari to ne prihvataju.

Oni čak ne prihvataju ni ostalo iz vašeg programa?

- Tako je, ni ostalo iz mog programa. Benedikt Last je bio jedan od najboljih lekara prirodne medicine sa početka 19. veka. On je koristio jednu metodu pročišćavanja krvi, koja se sastojala u tome da pacijent stoji pod tušem 8 sati, pritom uzimajući detoksikativne lekovite biljke. Tu je dolazilo do dramatičnih izlečenja. Ali sada, ja ne mogu nekog da nateram da stoji pod tušem 8 minuta, dok je tada bilo 8 sati pod vodom različite temperature.

U Engleskoj je ceo grad Malvern bio u znaku hidroterapije. Oni su imali jednu veliku kofu koja je visila 9 metara iznad zemlje i sa koje je voda padala direktno na glavu pacijenta. U to vreme nije bilo creva sa pritiskom, pa su zato radili tako. Ali, oni su bili poznati po lečenju neizlečivog. Recimo, izlečili su ljude sa mentalnim poremećajima, pacijente koji čak nisu mogli normalno ni da misle. Izlečili su i ljude sa tumorima na mozgu – samo tako što su povećali protok krvi uz pomoć hidroterapijskih metoda.

I rak su lečili? Da li ste sigurni?

- Apsolutno. To znam jer sam iste metode koristio za lečenje raka kod svojih pacijenata. Posle toga bi oni stari lekari primenjivali tople biljne obloge i slične stvari. Putovao sam po mestima gde se tako radilo i tamo sam nabavio stare knjige o lekovitom bilju. Tamo su zapisane ove vrste terapija.

Ali ako to kažete ljudima, oni će vam reći: „To su samo bajke iz davnina“?

- Ili će reći da su bajke ili da je to previše radikalno. Ali tim drevnim narodima smrt je bilo ono radikalno. Začuđujuće je da kada sam počeo da radim, jedini izvor informacija su mi bile te stare knjige, pošto o tome niko

više nije pisao, niti danas piše. Kristofer i Jensen su pričali o tome, ali nisu nešto mnogo zapisa ostavili. I niko nije išao toliko daleko kao ja. A sve dobre stvari po ovom pitanju potiču iz dalje prošlosti.

Reći ću vam da su mi u ovim lečilištima u Arkanzasu dozvolili da posetim jednu zgradu koju nisu koristili. Neverovatno je šta sam video. Na granitu i mermeru stoje nekakvi ventili, koji su ličili na hidrantska creva sa mlaznicama na sebi. Na zidu je bilo stvari za koje biste mogli da se držite. Tamo bi vas privezali kaiševima, pošto je pritisak vode mnogo jak. Izdubilo bi vam kožu. Ja sam im rekao da puste tu vodu nada mnom. Bilo je neverovatno. Koža mi se udubila oko 3 cm.

Da li vam je otkinula kožu?

- Ne, ali ju je udubila, ulazi čak i u pore. Udubljuje vam kožu, tu se radi o MASAŽI sa toplom i hladnom vodom. Mislim, kičma mi je bila u stanju kao nikad do tada. Ja sam jedini koji je proveo tamo dva dana.

A ljudi danas misle da je to neka ne baš normalna ideja iz prošlosti, zar ne?

- Ako me pitate šta je bilo najmoćnije sredstvo koje je pomoglo mojim pacijentima da se izleče od raka, to je bila terapija sa hladnom i vrućom vodom. Ništa nije ni približno moći hidroterapije, kada treba pokrenuti krv da teče po različitim delovima tela. Druga po jačini metoda za pokretanje krvi jeste ljuta aleva paprika. To je jedina biljka za koju znam da kada je jedete može lice da vam se zacrveni od krvi. Ljuta aleva paprika i fizička aktivnost su dobri za cirkulaciju. Ali i jedno i drugo su ništa u poređenju sa hidroterapijom.

Praktični saveti za terapiju sa toplom i hladnom vodom.

Koliko preporučujete da osoba ostane dugo pod hladnim i vrućim tuševima?

- Ako je reč o smrtonosnoj bolesti, po 45 minuta tri puta dnevno. Jer ti ljudi umiru. Odlaze sa ovog sveta. Mora se uraditi sve što je neophodno da bi se to sprečilo. Kod mene su bili takvi pacijenti sa rakom, kojima nije ostalo ni mesec dana života. Znate, njima je po dva organa nedostajalo, samo je bilo potrebno da se krv stimuliše na bilo koji način. Nismo imali vremena ni za šta.

Rekli ste po 45 minuta tri puta dnevno. Ali koliko dugo vruća, a koliko dugo se primenjuje hladna voda?

- Pa obično par minuta hladna, pa 5 minuta vruća, i tako se ponavlja oko 7 puta. Ali to je iscrpljujuće, oni su obično radili 3-4 ponavljanja.

Potrebno je da uradite dve osnovne stvari. Prvo, primenjujte što je vreliju vodu moguće, i što hladniju moguće, na oboleli deo tela. I drugo, tuširajte se vrućom i hladnom vodom, ili samo vrućom, a onda uskočite u kadu sa ledenom vodom, sa oko 10-20 kilograma leda unutra.

Svrha ove dve stvari nije da se neko maltretira, već da krv ULETI u obolele delove tela u kojima nema dovoljno krvi. Dok se to ne uradi, nema izlečenja. Jedan pacijent je probao moje programe za rak kože, koji "nisu uspevali", zato što je zaboravio na jednu stvar: vrući i hladni tuševi. Čim je počeo da ih primenjuje, rak kože je nestao.

Jednostavna pravila: Kod onih koji su slabašni, samo razmislite logički i počnite laganijim tempom. Na primer, za bebe koristite mlaku i prohladnu vodu. Očito je da kod njih treba da budete nežni. Ako imate srčanih problema, počnite prvo sa toplom i prohladnom vodom. Ne biste voleli da iznenadite slabo srce. Najbolje rezultate daju što vrelija (ne toliko vrela da vam ispeče kožu) i što je hladnija voda moguća.

Kod svoje kuće ja ne koristim samo hladnu vodu. Otkrio sam da je mnogo bolje dejstvo kad se koriste kese sa ledom.

- Tako je. Ljudi shvataju da je lakše sa vrućom i hladnom vodom. Ali bolja je zaista vrela voda i led, a ne samo hladna voda.

Jedna od stvari koja mi je mnogo pomogla jeste čitanje onih starih knjiga, i svest o tome da koliko god jakim intenzitetom da sam lečio ljude, nikad nisam mogao da dostignem ono što su oni mogli pre sto godina. Koliko god ja izgledao okrutno svojim kolegama, ja čak nisam ni prišao blizu onog intenziteta koji su stari lekari umeli da postignu.

To me je održavalo, da idem toliko jakim intenzitetom kakav pacijenti ni u svojim najgorim snovima nisu mogli da zamisle, niti savremeni lekari prirodne medicine i herbalisti nisu mogli da dostignu. Znao sam da nisam prišao ni najslabijem intenzitetu kojim su se ljudi lečili pre 100-150 godina.

Ljudi u ta vremena nisu imali izbora. Ništa od toga im nije delovalo okrutno, jer je za njih mnogo okrutnija bila sama smrt.

Izgleda da smo mi, civilizovani ljudi, velike kukavice, koje bi radije da umru nego da uđu u kadu sa vrućom vodom i biljkama, da se znoje i tresu. Smrt sa ponosom na čistoj bolničkoj posteljini bolja nam je od života očuvanog „društveno nepodobnim“ metodama!

Čišćenje creva

Debelo crevo je ono što koči izlečenje. Ako ga ne pročistite, otpadni produkti neće moći da izađu iz vašeg tela. Ako nikada niste radili u klinici sa pacijentima koji umiru, onda ćete teže shvatiti koliko samo bolesti nastaje zbog lošeg funkcionisanja debelog creva. Kasnije u ovom poglavlju videćete potrebne biljne formule u vezi sa tim. Ali, sada ćemo se upoznati sa jednim slučajem dr Ričarda Šulca, i sa nekim drugim informacijama koje mi je dao.

Jedan 67-godišnjak je patio od teškog oblika depresije, koja je nestala kada su mu očistili „deponiju” iz njegovog debelog creva.

- U emocionalnom smislu, taj čovek je bio mrtav. Bio je penzionisani učitelj i glavni savetnik u jednoj državnoj školi. Vodio je normalan život i bio je inteligentan čovek. Kada je napunio 67 godina, iznenada, našao se u nekom lošem stanju.

Govorio je: „Ne želim da ustanem. Ne želim da idem u školu. Ne želim da ustajem, niti bilo šta da radim”. U januaru 1993. godine dijagnostikovana mu je klinička depresija. Vodali su ga u četiri različite bolnice, i davali mu tri vrste lekova: prozak, valijum i druge supstance slične valijumu, kako bi ga održali prisebnim.

Njegovi rođaci su ga doveli kod mene, ali on nije hteo da uđe u kancelariju. Sedeo je na kauču u dnevnoj sobi i sa spuštenom glavom izgovarao je: „Neću. Želim samo da odem odavde, ne sviđa mi se ovo. Biće posle gužve u saobraćaju”.

Dao sam mu miris za usta i rekao mu: „Da li vam je neko nekad rekao da imate neprijatan zadah?” Nije mi ništa odgovorio.

Znate, njegovo stanje može se uporediti sa onim kada biste došli kući i kupatilo zatekli svo u izmetu koje preliva iz WC šolje. A znate li šta ljudi rade kada je reč o njihovim sopstvenim telima? Umesto da pročiste svoje

debelo crevo, da pozovu „vodoinstalatera“, oni dodaju ulje na vatru i potom prskaju osveživačima vazduha. To oni rade.

Industrija koja se bavi proizvodnjom dezodoranasa, tečnosti za ispiranje usta, pasti za zube, gelova, osveživača daha, sprejeva, kolonjske vode i parfema, svetskog je obima. To je industrija od više milijardi dolara koja postoji da bi prekrila smrad ljudi koji trule iznutra i pune se izmetom. A samo kada bi ti isti ljudi pročistili svoja creva, cela ta industrija bi nestala.

Spomenutog pacijenta sam mogao da osetim na pet metara od sebe. Zato sam mu preporučio dve biljne formule za debelo crevo, koje ću vam malo kasnije opisati. Njegova porodica me nije zvala sledećih mesec i po dana, ali pošto nisu znali šta drugo da rade, ili pošto su želeli da mu pomognu, uzeli su ceo džak tih biljnih formula u kojem je bilo dovoljno za deset dana. Mislim da su ih uzeli više nego bilo ko pre njih.

To je bila izvanredna porodica. Svom ocu su prečišćavali jetru svakog dana tokom perioda od 30-40 dana. Davali su mu sokove da pije i sve ostalo. Primenjivali su one biljne formule za debelo crevo, da bi ga pročistili. Pet do deset puta dnevno je išao da prazni creva.

Govorili su mi: „Po ceo dan je na WC šolji“. Zapravo, i njegov psihoterapeut me je zvao i rekao mi: „Ne znam šta ste mu radili, ali izgleda da je nešto ekstremno“. Ja pitam: „Što?“ A on kaže: „Zato što više ne mogu ni jednu terapiju da završim sa njim. Svaki 15 minuta ide u toalet“.

Ja odgovorim: „Pa dobro, znate, mogu da ublažim“. A on kaže: „A ne, izlečen je on. Ne treba mu više valijum, ne treba mu nijedan lek, ništa“. Ponovo su ga doveli do moje kancelarije. Depresija je potpuno nestala i bio je skroz izlečen samo zahvaljujući čestom pročišćavanju creva.

Niste čak ni koristili lekovito bilje protiv depresije?

- Ni jednu jedinu. Nismo ni stigli dotle. Očekivao sam da ga vidim opet za tri sedmice, ali, evo najboljeg dela: prvi put me je posetio u februaru, a do tad, već je godinu i po dana bio hronično depresivan, dok lekari nisu mogli da mu pomognu. A zatim, njegova porodica je počela da primenjuje biljke i programe koje sam im preporučio. Drugog avgusta je sam došao na kontrolu. Šetao je ovde kod mene kao srećno dete. Želeo je još da čisti creva. Nikad neće prestati sa tim.

A šta je sve izašlo iz njega?

- Nisu mogli da veruju, kažu mi. Začepio je WC šolju. Bio je pun izmeta. Mogao sam to da osetim. Rekli su mi da je bilo grozno. Zapravo, psihotera-

peut mi je rekao da je jedva podnosio njegov dolazak, pošto mu je kancelarija posle satima neprijatno zaudarala.

Zato su morali sve da izbace iz njega?

- O da. Rekli su mi da je zapužio WC šolju. Govorili su mi da je koristio po celu rolnu toalet papira, bilo je strašno, ali ovo je... ovo je još jedna od onih priča koje nas vode nazad ka Džonu Kristoferu i Bernardu Jensenu; jednostavno ne znate koliko je velika moć čišćenja creva. Kažem vam, u ovom čoveku se sve sabilo. Baš pravo sabijanje.

I uprkos tome, stomak mu nije bio ispučen?

- O, ne, nimalo. Bio je mršav. Na kraju sam ga poslao kod terapeuta koji vrši klistiranje debelog creva. Rekli su mi da je i nakon sat vremena klistiranja iz njega i dalje izlazio izmet. Morali su da prekinu i da mu kažu: „Vidite, moraćete da dođete još nekoliko puta“. Rekli su: „Tretmani su prolazili i prolazili, a ono je samo izlazilo iz njega“. Očito, nisu ni znali odakle mu sve to više izlazi.

Najbolje od svega je što je on posle sam zakazivao preglede i dolazio ovde. Ušao bi u moju kancelariju i rekao: „Zdravo, ja sam taj i taj, došao sam da vidim Ričarda Šulca“. Naravno, kasnije smo mu davali lekovito bilje za mozak, ali uglavnom je izlečen uz pomoć čišćenja creva i jetre, i ničega više. A kada je prvi put dolazio, glava mu je bila spuštena među kolenima, i drhteći je govorio: „Neću“. Stalno je ponavljao: „Neću i neću“. Mislim da je jedanput rekao: „Moramo da odemo odavde“, i da je onda stvarno otišao! Pre tri godine je takav postao, kada su mu dali dijagnozu da pati od „teške kliničke depresije“. Sada bi rekli da je patio od Alchajmerove bolesti.

Bio je u penziji. Sada više nije. Rekao mi je da se samo jedne stvari plaši. Pitao sam ga koje. A on odgovori: „Plašim se da neću gde imati da uzmem biljke za pročišćavanje creva.“ I jedino se toga plašio u životu. Ja sam mu rekao da ne brine.

Ako ne pročistite debelo crevo, drugi organi ne mogu da izbace otpadne produkte

Svaki herbalista kojeg znate dao bi mu biljne formule za mozak.

- Odmah bi lečenje time počeli. Ali ja sam mogao da mu osetim zadah iz usta. Znao sam zbog čega je to tako. Jer ne možete lečiti simptome.

Većina radi upravo to, što ja zovem „alopatski herbalizam“. Kao što je dr Kristofer lepo rekao: „Morate da pronađete uzrok svih uzroka“.

Skoro svi misle da čišćenje creva nije neophodno. Oni misle da se tako ne može uticati bitnije na zdravlje.

- Oni misle da se time ne može uticati na tumor, ili ako imaju bubrežnu infekciju ili srčane probleme. Oni ne shvataju da čak i kad očistite plak sa arterija, a ne pročistite creva, da će se plak vratiti. Samo će ga reapsorbovati. Telo neće izbaciti otpadne produkte ako debelo crevo ne funkcioniše dobro. Ovi telesni sistemi su povezani. Informacija od creva dolazi preko krvotoka do svih delova tela.

Kao da telo zna kada je debelo crevo začepljeno?

- Upravo tako. Ali zato kada crevo pročistite da se sjaji, dolazi do neverovatnog osećaja. Vaše telo će sa svih strana početi da izbacuje otrove. Jer „zna“ da može.

Isto tako, ne treba zaboraviti da otpadni produkti iz debelog creva mogu da se previše nagomilaju i da zagade i druge organe, kao što ćemo posle videti. Te organe možete tretirati prirodnim metodama, ali rezultati će biti samo polovični, jer zbog čestica iz debelog creva stalno dolazi do ponovne infekcije ili iritacije istih organa.

Merkov priručnik za utvrđivanje dijagnoze i terapije kaže da kada bi poživeli dovoljno dugo, svi Amerikanci bi imali herniju debelog creva (kesice sa toksinima na debelom crevu)

- Mislim da većina današnjih medicinskih knjiga potvrđuje dobrobit prirodnog načina lečenja. Ja svakog dana svojim pacijentima čitam iz *Merkovog priručnika*. Evo citata iz poslednjeg izdanja: „Svaka osoba će imati problema sa većim brojem hernija“. To je bez sumnje tačno za ljude današnjice. Piše tamo da kada bi poživeli dovoljno dugo, svaki bi Amerikanac imao problema sa hernijom creva. Kažu da se rizik naglo povećava kod osoba starijih od 40 godina.

Dr Kristofer je govorio o tome pre 50 godina! Drugi su mu se smejali. Ismevali su ga. Govorio je da creva imaju na sebi kesice, i da se u njima nalaze fekalne materije. Oni su se smejali. Rekli su da je to najgluplja stvar koju su ikad čuli. Govorili su: „Znamo da creva nemaju nikakve kesice“, a on im je odgovarao: „Creva imaju kesice, na njima se nalaze kesice.“ I rekao im je da ako fekalne materije predugo ostanu unutra, da mogu da

procure u ostatak tela i izazovu ono što je on nazivao autointoksikacija. Ali opet, lekari su mu se smejali.

Vidao sam i lekare prirodne medicine koji su govorili da su to sve njegove izmišljotine. Govorili su: „Pogledali smo u creva i nismo videli ništa. Ne vide se te kesice sa izmetom.“ Reći ću vam zašto ih nisu videli.

Zašto?

- Lekari nikako nisu mogli da ih vide, jer se one ne nalaze unutar creva, već izvan. Tako da ih iznutra teško možete videti, iznutra se sa instrumentima vide samo crne tačkice. To su možda samo delići fekalne materije. Oni su mislili da se radi samo o deliću fekalija koji se zaglavio u zidu creva. Međutim, iza tog delića nalazi se jedna od tih kesica na crevima.

Kako zatvor uzrokuje zapaljenje slepog creva

Dakle, te kesice se nalaze na spoljnjem delu creva!

- Da. Godine 1991. izneli su u javnost te nove spiskove bolesti digestivnog sistema, među kojima se nalazio i divertikulitis debelog creva, to jest, spoljašnje hernije creva ispunjene izmetom.

Ali onaj bolji deo informacija nalazi se ovde u ovoj knjizi: a to je da fekalne materije uzrokuju zapaljenje slepog creva (apendicitis). Oni sada govore da je uzrok zapaljenja slepog creva začepljenje otvora slepog creva, usled fekalnih materija, zbog kojih crevo ne može da otpusti tečnost, te dolazi do zapaljenja. Dakle, tu se ne radi o „nepotrebnom organu“, već je zatvor uzrok zapaljenja slepog creva.

Da li savremeni lekari znaju nešto o tome?

- Ne, niko ne čita o tome. Merkov priručnik je Biblija za američke lekare u pogledu dijagnoze i načina lečenja. Savremeni lekari ni to čak ne čitaju. Ja kupujem svako izdanje i uvek pročitam od korice do korice. Sve je bolji sadržaj iz godine u godinu.

U suštini, tamo se kaže da su divertikule (kesice ili džepići na debelom crevu) ponekad uzrok rektalnog krvarenja i da često dolazi do zapaljenja, divertikuloze. Piše da su asimptomatični, tako da ljudi nisu ni svesni kada ih dobiju. A evo najboljeg dela: Kako ih lečiti?

„Lečenje: ishrana siromašna vitaminima nije preporučljiva za ljude koji pate od divertikuloze. U cilju normalnog funkcionisanja debelog creva, ishrana treba da se sastoji od dovoljne količine tečnosti i grube hrane: hleba od celog zrna, mekinja, voća i povrća.“

Isto je i dr Kristofer govorio: „Ako dobijete zatvor, dobićete i crevne kesice, a najbolji način da ih se otarasite jeste hrana koja ne izaziva stvaranje sluzi: celo zrno žitarice, mekinje, voće i povrće.” Oni u savremenim medicinskim knjigama samo citiraju reči dr Kristofera. Neverovatno!

Dalje se govori o divertikulozi kao zapaljenju divertikula, onih kesica koje izlaze iz zida debelog creva. Tamo piše da i male, čak najmanje rupice na tankom zidu divertikula, usled zapaljenja ili velikog pritiska u debelom crevu zbog zatvora, dovode do – *šta mislite čega?* – bakterijske i fekalne kontaminacije unutrašnjeg tkiva.

Unutrašnjeg tkiva?! Eto, i to se nalazi u Merkovom priručniku. Koje izdanje i koja stranica?

- To se nalazi na 813-814. stranici 15. izdanja. Izdaju ga tek svake pete godine. Ovo izdanje je iz 1987. godine. I tu se nalazi ono što je dr Kristofer govorio, kada su mu se svi lekari smejali. Evo sada jednog izdanja iz 1992. godine. Uglavnom se može kupiti po prodavnicama knjiga sa popustom. Moram da kažem da sam bio šokiran, nisam verovao da sam pročitao sledeće reči:

„Divertikule, mukozne kesice koje se javljaju na mišićnom sloju debelog creva/rektuma, mogu nastati bilo gde na debelom crevu, mada uglavnom u sigmoidnom delu, retko ispod rektuma. Variraju u veličini, uglavnom ih ima u većem broju, retka su pojava kod osoba mlađih od 40 godina, ali se povećava rizik od tog doba pa nadalje, tako da će ih vremenom svaka osoba imati mnogo.”

To je to. Vremenom, svaka osoba će ih imati, zaboravite na 10%, 15%, 20%, 30% kako su navodili u prethodnim izdanjima. Sa vremenom će ih svaka osoba imati mnogo.

Merkov priručnik kaže da iz ovih crevnih kesica cure gnoj, krv i fekalne materije nazad u krvotok

To znači da svi ljudi imaju te kesice.

- Naravno, baš tako. Pacijenti mi govore: „Ja po nekoliko puta dnevno praznim creva. Zar baš moram da ih pročišćavam?” Ali po Merkovom priručniku, svaka osoba će dobiti mnogo ovih kesica ili hernija, a da simptomi ne budu prisutni. Što znači da i ako redovno praznite creva, to pak ne znači da nemate kesice pune fekalne materije, koje vise sa zida debelog creva.

A u tim kesicama može doći do zapaljenja, a time i do pojave gnoja.

- Upravo tako. Jer kada fekalne materije izađu odatle, tkiva ne mogu ostati čista i zdrava, o čemu je govorio i dr Kristofer. Tu će biti crva, nastaće gnoj, i krvariće. Zato je u svoju formulu za debelo crevo stavio alevu papriku zbog krvarenja, i ljutić zbog gnoja i infekcije. Tako ju je napravio, jer je znao da postoje ove inficirane kesice.

Ali nikada nisam saznao sledeće: Kako je znao da one postoje? Kako je znao da se one nalaze na crevima svakog čoveka, kada je savremena medicina, po njenim rečima, to otkrila tek 1992. godine, devet godina nakon njegove smrti?

„Čir na nozi neće zarasti ako prvo ne pročistite creva. Telo ih stvara kao vrstu drugog rektuma, da bi izbacilo otpadne produkte iz sebe.”

- Dolazili su ljudi sa čirevima na nozi, iz kojih su samo isticali gnoj i krv. Nisu mogli to da zaustave. Oni bi stavljali zavoj, ali bi sve curilo kroz njih. Shvatio sam da su oni kao neka vrsta drugog rektuma. Jer kada telo ne može da izbaciti otpadne produkte normalnim putem, ono će pokušati kroz bilo koji svoj deo. Nemoguće je izlečiti čir na nozi ako samo lečite njega. Ja sam to shvatio. Ne možete ga izlečiti kada vaše telo pokušava da izbaciti sve one otrove iz sebe.

Stariji ljudi mogu i umreti od čireva na nozi.

- Jedini način da se izleče jeste putem pročišćavanja creva. Očistite creva, pa tek onda čir, i on će nestati. Ali ako imate zatvor, čir na nozi se ne može izlečiti.

Tumori mogu nastati kao posledica pokušaja tela da izbaciti iz sebe otpadne produkte. Ponekad, ti spoljni kancerogeni tumori imaju rupice na svom vrhu iz kojih izlaze gnoj i krv. I koža ponekad pocrveni ili postane tamnije boje, pa se otvori. Tako se desilo jednoj ženi. Ona je imala tumor na vratu. Imala je preko toga gazu i zavoj. Stalno je morala da je menja, pošto je iz vrata curelo mnogo tečnosti. Pitao sam je: „Kako to mislite, da curi?” Ona mi kaže: „Pa pogledajte”. Sklonila je gazu i odjednom kao da je potekla voda. Ta voda je curela iz njenog vrata, i bila je gusta i neprijatnog mirisa. Znao, to je uobičajena pojava. Dr Kristofer je govorio da će telo na sve načine pokušati da izbaciti otpadne produkte iz sebe ako kanali za izlučivanje nisu otvoreni.

Dve formule Ričarda Šulca za detoksikaciju i čišćenje creva

Prva formula izaziva pražnjenje creva, čak i ako su nervi do njega oštećeni ili ih nema. Formulu možete napraviti kod kuće ili je kupiti, ali kao što iznova govorim, napominjem vam da naučite kako sami da ih napravite.

Formule se mere u „delovima“ – to može biti bilo šta: šolja, šaka, kašičica ili bilo šta što želite. Ako ikada budete pravili bilo koju od ovih formula, lekovito bilje bi bilo najbolje da uzimate iz zemlje.

Evo prve biljne formule:

- **2 dela** aloja listova (ako ih nemate, koristite jedan deo kore krušine ili dva dela rabarbare)

- **jedan deo listova i mahuna sene** (počnite prvo sa polovinom jednog dela, jer je ova biljka jaka)

- **jedan deo stare kore krkavine** (počnite sa polovinom jednog dela)

- **jedan deo kore šimširike**

- **jedan deo korena đumbira ili lista pitome nane ili komorača**

- **jedan deo glavice belog luka ili koren ljutića**

- **jedan deo afričke ptičje papričice** ili najljuće aleve paprike koju možete naći.

U čini pomešate isitnjeno bilje i dobijenu smesu stavite u prazne kapsule, koje se mogu kupiti u mnogim apotekama. Nema veze i ako vam fali jedan, dva ili tri sastojka određene formule, ili ako treba da zamenite originalne sastojke. Ova formula će vremenom ojačati zidove tankog creva. Ona sprečava razvitak kandidate, uništava i izbacuje parazite, i oslobađa gasova i grčeva.

Doza: Uzimajte jednu kapsulu dnevno, tokom ili odmah nakon večere. Formula ima najbolji učinak ako se uzme zajedno sa hranom. Ako sa tom dozom bude bilo efekta na vaša creva, onda koristite nju, jer vam je onda tolika doza potrebna. Ako ne bude nikakvih promena sa vašim crevima, povećajte dozu za jednu kapsulu. Povećavanje doze za jednu kapsulu po večeri možete nastaviti sve dok ne uvidite velike promene u radu vaših creva. Nastavite da povećavate dozu, sve dok ne budete mogli ujutru da odete do kupatila i uzviknete: „Kakvo olakšanje“.

Posebna uputstva...

Pacijent tipa A: tip sporih creva. Gore opisana, prva formula preporučljiva je za 97% ljudi, onima kojima je potrebno da se creva prazne redovno.

Pacijent tipa B: tip iritabilnih creva. Odnosi se samo na mali broj ljudi, onih koji pate od kolitisa, sindroma iritabilnog creva, Kronove bolesti, itd. Ako su vam creva iritirana ili se prazne prečesto, preskočite prvu i pređite na drugu formulu.

Moja supruga koristi ovu prvu formulu, moja creva su previše aktivna pa koristim samo drugu formulu.

Druga formula se koristi tek nakon prve formule za creva.

Ova druga predstavlja snažan „usisivač“ za creva.

Druga formula se koristi posle prve. Ona je snažan pročišćivač i „usisivač“ za creva.

Evo sastojaka:

- **2 dela lanenog semena**
- **2 dela pektina iz jabuka** (Nije obavezno. Ima ga samo u velikim količinama za prodaju i teško se nabavlja. Najmanja količina je oko 25 kg.)
- **2 dela farmaceutske bentonit gline** (ima je u prodavnicama zdrave hrane) **ili neke druge gline**
- **7 delova semena i ljuspi bokvice**
- **2 dela unutrašnjeg dela kore bresta ili korena belog sleza**
- **1 deo semena komorača ili pitome nane**
- **1 deo drvenog uglja od vrbe**

Ova formula će sa zida debelog creva i sa crevnih kesica otkloniti davno zaostale fekalne materije. Otkloniće i otrove, toksine, teške metale poput olova i žive, i čak radioaktivne materijale poput stroncijuma-90. Otkloniće i ostatke 2.000 poznatih farmaceutskih hemikalija i lekova. Njeno prirodno dejstvo omekšavanja opustiće stvrdnute fekalne materije kako bi se lakše otklonile i ublažiće zapaljenje u stomaku i crevima.

Posebna uputstva: Ova formula ponekad može izazvati zatvor. Stoga, sve što treba da uradite jeste da povećate dozu prve formule.

Doza: Pomešajte jednu punu kašičicu isitnjenih biljaka sa oko 120-180 ml svežeg soka. Nakon toga, popijte još 250-500 ml vode. Radite tako 5 puta dnevno, ili jedite više, a smanjite broj doza. Budite pažljivi, pošto ova

formula može izazvati zatvor, te možda bi bilo potrebno da povećate dozu prve formule.

Odredite posebne dane za pročišćavanje creva

- Povremeno, recimo, jedanput u nekoliko sedmica, odredite dan-dva za pročišćavanje creva. Recimo četiri ili više puta u tih nekoliko sedmica odredite dan kada uopšte nećete jesti hranu, ili ako morate, onda da jedete samo što laganiju hranu; probajte da jedete samo voće. Istog dana popijte i oko 3,5 litara tečnosti: vode, biljnih čajeva, sokova od voća i povrća.

Tog dana, biće vam lako da u tim tečnostima, sokovima, izmešate i po kašičicu one druge formule za creva, pet do šest puta dnevno.

Kako primeniti temeljni klistir

Temeljni klistiri su obavezni za one koji su na programu za neizlečive bolesti, dok očitó su manje potrebne za one koji nisu preterano bolesni. Ričarde, šta je neophodno da ljudi znaju o ovome da bi klistir primenili pravilno?

- Temeljni klistir služi da opere, iščisti i isprazni čitavo debelo crevo. Recimo, obični klistir otklanja fekalnu materiju samo iz dela koji je blizu rektuma. Zapravo, ako budete dovoljno strpljivi i uporni sa temeljnim klistirom, voda koju ubacite stići će sve do slepog creva. Naravno, to je najniži deo creva, početak debelog creva, sve do ileocekalne valve (mali mišić koji se nalazi između tankog i debelog creva) gde se završava tanko crevo.

Da li naši čitaoci mogu to da urade kod kuće?

- Možete raditi kod kuće. Veoma je jednostavno. Prvi put kad radite, morate biti malo strpljivi. Počinje se sa primenom običnog klistira. Ubacuje se oko 250-500 ml vode u rektum, na šta većina ljudi reaguje otprilike ovako: „Au, moram ovo što pre da izbacim iz sebe“. Zato se posle ode u kupatilo.

Ubacuje se voda ili biljni čaj, dok vi ležite na leđima na podu. Lakše je ako imate nekog pored sebe ko je upućen u ceo proces. Na podu svog kupatila stavite par starih peškira, pošto ćete verovatno prosuti dole vodu, ali moguće i malo fekalne materije, biljne masti i druge stvari.

Uvek sam mislio da je bolje uraditi klistir brzo sa malo vode, i izbaciti sve šta se nalazi unutra.

- Da, upravo tako.

Jer ako pokušate odjednom da stavite veliku količinu, nećete moći da sve zadržite u sebi.

- Tako je. Morate da primenite najmanje dva-tri rektalna klistira. Obavezno ležite dole na peškirimu, uredite sve da bude udobno i prijatno, i stavite neku grejalicu u kupatilo, da bi vam bilo toplo.

I uz neku „klistir-muziku“?

- Da, pustite neku muziku, poprskajte kupatilo malo esencijalnim uljima, pošto će biti neprijatnog mirisa usled zastarelih fekalnih materija koje izlaze. Učinite, dakle, da se osećate prijatno. Ležite na pod, obavezno nanesite malo neke biljne masti, i dobro namažite predeo oko rektuma. Bilo bi dobro da nanesete malo vazelina, jer bolje je da bude previše biljne masti, nego da je ima premalo. Napunite kesu za klistir s lepom toplom vodom, na telesnoj temperaturi ili malo nižoj.

Ako želite, u to možete dodati i malo mačje metvice, ako su vam creva malo sklonija grčevima. Ležite i neka vam neko ubaci samo malo vode. Obično ćete osetiti početni grč, posle čega odmah ustanite i sedite na WC šolju da biste izbacili sve one fekalije iz creva. Uradite tako ponovo. Možete uraditi dva-tri puta. Posle nekog vremena voda će izaći.

Posle toga treba da se voda ubacuje u samo debelo crevo. Veoma je jednostavno. Prvo treba da legnete na svoju levu stranu. Ležite tako, a neka neko drugi primenjuje klistir nad vama. Napunite kesu za klistir sa litar-dva vode, ako može da stane toliko. Unutra ste stavili i malo nekog biljnog čaja. Ležite na levu stranu, a druga osoba neka otvori ventil da voda počne teći iz klistira u debelo crevo. Osetićete je kako ulazi u rektum; dišite. Morate disati. Duboko dišite i opustite se. Možda budete osetili manje grčenje. Zbog toga možete reći svom pomoćniku da stane, i on će zatvoriti ventil. Neka ostane tako dok grčevi ne prestanu.

Na levoj strani se leži.

- Tako je. Osetićete kako voda ulazi, naročito ako se koristi malo prohladnija voda. Osetićete je na svojoj levoj strani. Ulazi u sigmoidni i silazeći deo debelog creva. Ponovo, ako osetite neki grč ili ne možete da izdržite, recite da vaš pomoćnik zaustavi vodu. Opustite se i dišite, ali probajte da ubacite što je više vode moguće.

Kako da se zadrži voda, a da se ne izbacim čim uđe, da ne bi posao ostao potpuno neobavljen?

- Možda bude bilo i toga. Ali ne zaboravite, ova procedura se radi oko sat vremena. Nema žurbe za ustajanjem. Ispraznićete rektum, ali treba isprazniti sigmoidni i silazni deo debelog creva. Ležite dole, nanesite malo više biljne masti ili vazelina, ponovo napunite kesu sa vodom i onda ležite na levu stranu. Drugog ili trećeg puta verovatno ćete ubaciti mnogo više vode. Verovatno ništa neće ostati u onoj kesi za klistir. Osetićete vodu na levoj strani tela. Mislićete da je voda došla sve do ispod levih rebara, do mesta koje se zove slezinski pleksus, pošto se nalazi odmah do slezine. Zatim se okrenite i ležite na leđa.

Od pomoći može biti neki stari jastuk, da ga stavite ispod zadnjice, da je malo izdigne. Telom napravite mali nagib, pa ćete osetiti kako voda prolazi kroz poprečni deo debelog creva, s leve na desnu stranu, nazad kroz debelo crevo i u suprotnom smeru od kretanja fekalija.

Potom ćete osetiti vodu. A kada je budete osetili u predelu pupka, ispod rebara, kako prolazi kroz poprečni deo debelog creva, osetićete i kao da vam je stomak ili donji deo abdomena pun vode – neverovatan osećaj! Zatim se okrenite na desnu stranu.

Dok se budete tako okretali, možda bude bilo potrebno da promenite vodu. Neka vaš pomoćnik izvadi cev za klistir. Znate, u Evropi postoje kese za klistir sa otvorenim gornjim vrhom, tako da voda može stalno da se dodaje, a da se ne prestane sa primenom klistira. Međutim, u našoj zemlji, te kese su zatvorene, zbog čega morate da prestanete sa primenom, izvadite cev, ponovo napunite kesu i onda ponovite postupak.

Sada ćemo puniti vodom desnu stranu. Osetićete vodu, naročito ako je prohladna, kako ide kroz silazni deo debelog creva, sve do cekuma i slepog creva, koje se nalazi na pola puta između pupka i kuka.

Cekum (crvuljak) se nalazi između pupka i onoga što se zove ilijačna kresta na vašoj karlici. Vodu ćete osetiti tu. Kada vam bude dosta, stanite. Recite: „Pun sam vode“, i ležite. Možda biste mogli da se još više izdignete na nagibu, da vam zadnjica bude na još višem položaju, ako imate šta ispod da vas podrži.

To će pomoći da se voda zadrži?

- Pa, pomoći će samo da se voda više kreće po telu. Ako znate da uradite onu vežbu sa dizanjem nogu u vis, dok ste dole oslonjeni na laktove, ili nešto slično tome, uradite tako. Ili ako ne znate to, onda podignite noge na zid i pokušajte da se malo izdižete i spuštate. Ležite tako i opustite se.

Pokušajte da ostanete tako 5 minuta, ako ne i 10-15 minuta. Posle toga sedite na WC šolju. Samo se opustite. Možda u početku ništa ne bude izlazilo. Ali onda, kada se budete opustili, izaći će voda, a vi ćete se pitati: „Je l' to to?“

Opustite se još malo, pa će voda još više poteći. Onda će krenuti velike količine vode i fekalne materije. Kada budete završili, i ako budete mogli, postupak treba da ponovite.

Ne morate više da radite rektalni, već možete odmah preći na temeljni klistir. Primenite ga ponovo. Pre nego što voda koja izlazi počne da izgleda nešto čistije, moći ćete da uradite još dva-tri klistira.

Ako budete imali sreće, doći će do tzv. cecalnog ispuštanja. Odnosno, dok budete sedeli na WC šolji, iznenada ćete osetiti grč u crevima. Svo crevo se odjednom skuplja; to je cecalno ispuštanje, što znači da će sva voda iz cekuma i creva izaći iz vas. Pre nego što sednete na WC šolju osetićete nešto vruće, veoma toplo, kao talas kretanja creva koji ide od vaše desne do leve strane tela. Neverovatan osećaj. Tada ćete znati da je došlo do dobrog očišćenja. U medicini to zovu cecalno ispuštanje, koje možete uraditi kod kuće sa temeljnim klistirom.

Drugim rečima, nije vam potrebno na stotine litara vode ili šta god je već potrebno za klistiranje creva koje oni rade.

- Tako je, ne treba vam. Njihovo klistiranje čini primena 20 temeljnih klistira u sat vremena. Oni to rade brže, brže nego što vi možete sa jednom kesom za klistir. To je to. Ista stvar.

Kada se uhodate, vaš pomoćnik može da vas blago, po malo, udara po stomaku, dok ste vi na leđima. To vas ponekad može opustiti. Ako se uhodate, drugi može i da vas blago masira po stomaku.

Šta može biti korisnije za opuštanje od malo masaže stomaka ili trljanja vrata? Bilo šta što može da vas opusti. Bilo šta slično će imati efekta. Na kraju, kada završite, i ako želite, možete izbaciti svu vodu i ubaciti nešto što zovemo „umetak“. To može biti i obična aloja, koja je od koristi za tkivo creva ako je prisutan kolitis (upala debelog creva).

Kako koristiti implant nakon temeljnog klistira

Ako neko pati od raka, da li se može koristiti crvena detelina?

- Crvena detelina, čaparal i kao najčuvaniji – sok od pšenične trave. Možete uzeti oko 60, 90 ili 120 ml tog soka. Ako ga ima, možete uzeti i

sok od bokvice. Možete koristiti bilo koju biljku za ono što želite da uradite. Ubacite ih u creva, ali u malim količinama, oko 500 mg.

Zato što ne želimo da ih izbacimo?

- Tako je. Ne želimo da to izađe. Samo ostavite bilje unutra. Opustite se, ostavite ih, i jedan deo njih će biti upijen. Vaše debelo crevo upija velike količine vode, u redu, to je jedna od njegovih funkcija. Upija tečnosti. Ali ako stavite malo crvene deteline, čaparala, soka od pšenične trave ili aloje u creva, ono će ga upiti i odvesti direktno u crevno tkivo.

Šta je sa kritikama koje kažu da svim tim temeljnim klistirima vi ispirate i mineralne sastojke iz debelog creva?

- Tu veoma malu količinu ispranih minerala možete nadoknaditi sa malo morskih trava, bademom, malo brazilskih oraha; plus, temeljni klistiri se ne rade svakog dana tokom celog života. Već svakog drugog dana do trenutka ozdravljenja, a onda, oni koji nisu mnogo bolesni, primenjuju ga sa većim vremenskim razmacima.

Mačja metvica i lobelija za temeljne klistire

- Neki ljudi imaju creva koja se grče. Malo stavite vode u njih, i temeljni klistir nećete moći da primenite, jer se creva počnu grčiti i uvek sve izbacuju. Ovaj problem se rešava lobelijom. U vodu stavite malo tinkture od lobelije. Možete je napraviti i od mačje metvice, kao što je to radio dr Kristofer.

Dok primenjujete klistire, uvek imajte alevu papriku i lobeliju pri ruci

- Aleve paprika se koristi kada osoba oseća nesvesticu ili pada u nesvest, kada je klimava i želimo da joj damo stimulans, i ako će više krvi u glavi da je vrati u normalno stanje. Lobelija je korisna ako će osoba imati neku vrstu grča. Možda se creva zgrče ili dođe do ukočenosti ruku; lobelija ublažava i usporava te procese.

Temeljni klistir treba svi da koriste

Ako ste na programu za neizlečive bolesti, da li je zaista toliko neophodno da se koristi temeljni klistir?

- Naravno. Važno je zapamtiti da to treba raditi i tokom posta na sokovima, kada su creva sklona da ne funkcionišu kako treba. I to je ujedno

deo programa za neizlečive bolesti. Znači, ako vam creva ne rade, formule jedan i dva za creva su skoro potpuna garancija za aktiviranje creva. To se koristi tokom posta na sokovima. Takođe, primenjujte i klistir tokom tog posta, kako biste bili sigurni da creva ostaju uredna i čista, i da otpadne produkte izbacujete najvećom mogućom brzinom.

Temeljnim klistirima izbacuju se paraziti

Da li ste nekada videli da mnogo toga izađe iz creva?

- Neverovatne stvari sam viđao. Svašta. Jedanput sam video kako je jedna pacijentkinja izbacila iz creva gomilu parazita, crva. Nikada pre zbog toga nije imala probleme, nikad se ni zbog čega nije žalila, niti je pomislila da ima crve.

Videli ste crve?

- O da, video sam ih. Gomilu crva.

Odmah nakon prvog temeljnog klistira?

- Da, izbacila je gomilu njih.

Da li se desilo nekada da više puta primenite klistir i da se ništa ne desi, već tek kasnije izbacite crve posle nekoliko puta?

- Naravno.

Znači, ako ih nema prvog puta, to ne znači da ih uopšte nema?

- Da, upravo tako. Svako ko je duže vreme imao zatvor očistiće creva nakon prve primene temeljnog klistira. Neće biti taloga, kesica ili divertikula; biće izbačen stari sendvič sa salamom od kojeg ste se prejeli za praznik.

Koliko vremena je potrebno da se izbace crvi?

- Dve-tri sedmice, nakon 5, 6 do 8 temeljnih klistira. Tada ih može biti.

Postoji li neko lekovito bilje koje može pomoći u njihovom izbacivanju?

- Naravno. Možete koristiti ono što nazivaju biljnim sredstvom za izbacivanje glista; ponekad ih zovu vermucidima. Ovo prvo izbacuje crve, a vermiciidi ih uništavaju. Ljudi će pomisliti da sam neki fanatik za belim lukom, ali jedan od najboljih lekova ove vrste jeste upravo beli luk. Postoje i druge egzotičnije biljke, ali beli luk je izvanredan. Naravno, tu su i gorke biljke: pelen, meksički čaj, koji su poznati po efektu izbacivanju crva iz creva.

Te biljke mogu da se koriste pri temeljnom klistiru?

- Da, naravno. Možete koristiti pelen pri temeljnom klistiru, ali treba biti oprezan koja količina se koristi, jer zapamtite, kada biljku ubacite u creva, to je skoro kao da je konzumirate.

O kojoj količini govorimo?

- Trebalo bi da napravite veoma blag čaj od pelena. Nekoliko punih kašičica listova pelena na par litara vode. To će imati efekta. I zapamtite ovo: beli luk uništava crve i izbacuje ih iz creva. Nijedan crv kome je stalo do života ne bi želeo ni da priđe belom luku. Nemojte stavljati bilje u kesu za klistir, jer će zapušiti otvor. Koristite samo isceden biljni čaj.

Znam za mnoge lekare prirodne medicine koji uvek imaju neku svoju posebnu biljku, a za beli luk kažu da ne može da uništi crve. Kažu: „Morate da uzmete ove specijalne biljke iz Južne Amerike“, ili tako nešto.

- Ako biste imali samo jednu, jednu jedinu biljku u kući, neka to bude beli luk. On može da vam spasi život.

Pitanje za kraj: Šta ste viđali da izlazi iz creva osim crva?

- Viđao sam kako izlaze ućaurene fekalne materije. To nije tako često kako bi ljudi pomislili. U određenim slučajevima višegodišnjeg hroničnog zatvora, viđao sam kako čaure izlaze i raspadaju se. Viđao sam na litre sluzi kako izlaze iz creva. Mnogo guste sluzi, koja liči na sir. Viđao sam i krv kako izlazi, sveža krv.

Da li je ona izlazila kao posledica primene klistira?

- Ne, ne, ne. Apsolutno ne. Divertikuloza je kao neki balon sa strane vašeg creva. Fekalna materija, usled zatvora, pritiska zid debelog creva i tako stvara taj balon ili herniju. Naravno, u njemu se nalazi fekalna materija. Kada otklonite fekalije, ne ostaje samo uredno, čisto, lepo, ružičasto tkivo. To je inficirano, puno gnoja, iziritirano, a možda čak i kancerogeno tkivo. Tu će biti gnoj i krvarenja, razlog više da se koristi prva biljna formula za creva, koja sadrži alevu papriku, radi zaustavljanja krvarenja. Formula sadrži i beli luk, zbog mogućnosti infekcije. Tu leži moć lekovitog bilja kod primene temeljnog klistira. Moji pacijenti su viđali i kamenje iz žučne kese izbačene u WC šolju iz creva, nakon urađenog temeljnog klistira.

Klistiranje protiv groznice

Sećam se da sam pre koristio klistir protiv groznice, koja je mogla da usmrti moju suprugu. Jedino je to moglo da snizi temperaturu.

- Preko klistira može da se ubaci voda koja će rashladiti telo, i koja će izbaciti otpadne produkte zbog kojih groznica biva gora. Sećam se da sam jedanput koristio klistir sa bentonit glinom nad jednim pacijentom koji je imao jako zapaljenje creva. Lekari su hteli da mu izvrše odstranjivanje jednog dela creva. Rekli su mu da nešto začepљуje debelo crevo, a da ga oni ne mogu dohvatiti. Tkivo se rasprslo i došlo je do curenja u stomachni zid. Mi smo mu dali bentonit glinu, a ona je sve otrove i opstrukcije momentalno otklonila. Lekari su ispitali pacijenta i rekli ovako: „Šta god da je bilo, više ga nema“.

Kako ste mu to dali glinu?

- Bentonit glinu. Creva smo mu napunili velikim količinama gline i vode. Bentonit glina izvlači fekalne materije do 40 puta veće težine od sebe. Ona ih izvlači iz crevnih kesica i divertikula. Tako se radilo i pre sto godina, koliko mi je poznato. Ljudi su koristili tečnu bentonit glinu da pročiste creva, i to im je polazilo za rukom.

Kada to ubacite, koliko traje klistiranje – sat-dva?

- Trajalo je oko pola sata. Jednom kad završite, sve je očišćeno, nema više, sve je suvo.

Da li ste mešali sa vodom ili ste samo koristili tečni bentonit?

- Bentonit i voda. Koristite i aloju. Kada se radi o kolitisu (upali debelog creva) ili divertikulozi, napunite creva sokom ili gelom od aloje, kako biste ublažili upalu.

Sušтина je u tome da svi umiru zbog trulih creva

- Nedavno sam dao otkaz jednom nastavniku zbog toga što je mojim studentima govorio kako krkavina može da iritira creva i da moraju biti oprezni sa njom. Reći tako nešto za mene je potpuno neodgovorno. Ja sam mu rekao: „Vidi, 100% Amerikanaca, ako požiye dovoljno dugo, imaće prolapse ili herniju creva (ispadanje sluzokože), a najučestalija vrsta raka kod muškaraca i žena zajedno jeste rak debelog creva“.

Sušтина je u tome da svi oni umiru zbog trulih creva. A nikada, ni od koga, u svom životu nisam čuo da je neko umro od biljke krkavine. Američki Indijanci su je zvali „sveta kora“, i koristili je za sve.

Ta vrsta neodgovornosti kod herbalista, koji rade po udžbeniku, jeste nešto što me izluđuje. Kakve koristi imamo od gore spomenute informa-

cije? Time se studentima govori da ne treba da koriste lekovito bilje. A sve što one mogu da urade jeste da spasu nečiji život.

Tumor od 1,5 kg izašao iz creva

- Ovaj slučaj sa izbacivanjem tumora od 1,5 kg tipičan je prikaz onoga što čišćenje creva lekovitim biljem može da učini. To bilje ima moćno dejstvo, ali su ih zato savremeni herbalisti potisnuli svojim pričama o njima. Drugim rečima, stari herbalisti su znali za njihovu neverovatnu učinkovitost, ali ovi moderni herbalisti su ih potisnuli u pozadinu svojim pričama o nekakvom izdvajanju jednog ili više aktivnih sastojaka iz njih. Oni su zaboravili šta jedna cela biljka može da učini, ili jednostavno ne žele ni da znaju.

Biljke za creva, poput aloje, krkavine ili sene, sve sadrže emodin. Hemijski emodin je gorka supstanca koja stimulise rad jetre, dok aloja stimulise bolji rad creva. Pre nekoliko godina se govorilo da otklanja i rak iz tela, ali o tome se više ne govori, iz mnogo razloga.

Znate, nakon poslednjeg hapšenja, dr Kristoferu je bilo zabranjeno da koristi reč „rak“. To je jedna od stvari sa kojom se složio, ali on jednostavno nije mogao da ne govori. Veliki broj puta je upadao u nevolje, jer je govorio da je ova biljka dobra za lečenje raka, tako da je sve propalo.

Najgore od svega je što se za te gorke hemikalije iz aloje, krkavine i sene pre znalo da podstiču peristaltičku aktivnost debelog creva, i ne samo to, već i da otklanjaju rak iz creva. Ali danas se niko od konvencionalnih lekara ne usuđuje da o tome govori. Niko se ne usuđuje da izgovori tu opasnu reč „rak“, kada su u pitanju biljke, sokovi ili prirodan način lečenja. Niko ne sme da kaže da sok od pšenične trave definitivno leči rak, iako sam to hiljadu puta video kako se dešava.

Ali pošto niko ne priča o tome, tumori i dalje izlaze iz ljudi. Kad sam bio u Engleskoj, desilo se da je jedan pacijent izbacio tumor od 1,5 kg tokom pražnjenja creva. Da, tako se desilo. Bio je to rak debelog creva. Ličio je na spljeskanu pomorandžu. Do izlečenja su dovele biljke koje sam još od malopre preporučio vašim čitaocima.

Bio je toliko mali? Kako je onda mogao da teži 1,5 kg? Pomorandža nije toliko teška.

- Tumori su veoma zgusnuti, oni su recimo poput parčeta govedine. Oni se godinama razvijaju u koncentrisanoj masi, tako da su gušći od sveg tkiva. Skoro poput čvrste kože.

O ovome ne možete čitati po knjigama, jer niko o tome više ne govori. Ali ovo bilje zaista ima lekovito dejstvo. Ako budete pitali farmaceuta, on će vam nezvanično potvrditi. Čak su urađena i istraživanja Nacionalnog instituta za lečenje raka, koja su pokazala da emodin stvarno uništava određene vrste tumora. Međutim, niko o tome ne sme da govori. I ako vam život zavisi od toga, informacije o degenerativnim oboljenjima ne možete dobiti iz knjiga o lekovitom bilju, a više ni od herbalista. Oni se time ne bave, ne znaju ništa o tome i ne žele da imaju posla sa tim.

Onda ovaj priručnik treba nazvati „Kradljivci izgubljene umetnosti“.

Čišćenje jetre

Uvideo sam da svi potcenjuju moć metode čišćenja organizma. Ako ih ne primenite na radikalna načina i ako ne ponavljate postupak, može se desiti da **ne ozdravite**.

Imao sam ljude koji su mi se kleli da se pridržavaju programa lečenja teže izlečivih bolesti, ali su pritom jetru pročišćavali veoma retko, jedanput u nekoliko meseci. Mislili su da to nije mnogo važno. A to jeste nešto što stalno treba da se ponavlja.

Pogledajmo šta mi je dr Šulc ispričao o čišćenju organizma. Šulc kaže ovako: „Svi koji su dolazili kod mene nadali su se da ja imam negde neku bocu sa lekovitim biljem, od koje bi oni mogli da ozdrave za jedan dan ili jednu sedmicu; da poprave svu štetu na sebi, da izleče sve bolesti i isprave 30 godina nezdravog života. Ali, to ne ide tako. Svako ko kaže da može da vas izleči za jednu sedmicu pročišćavanjem tela, ne govori istinu.

„Kada biste videli te fotografije”, govori dr Šulc, „na kojima se vidi koliko se otpadnih materija nalazi u telu prosečnog čoveka, shvatili biste koliko su beskorisni proizvodi iz mnogih prodavnica zdrave hrane.”

Dr Šulc mi je govorio: „U Santa Barbari sam video kako hirurzi `otvaraju’ telo jednog čoveka, koji je bio prilično zdrav atletičar, nije pušio, nije pio, trenirao je, ali koji je umro od srčanog napada tokom trčanja. Imao je oko pedeset i nešto godina.

Reklo bi se da je živio zdravo, nije imao višak kilograma. Ali tada sam video njegovu žučnu kesu. Bože, zamalo da nisam povratio. Bila je veličine teniske loptice, fluorescentno zlatno-zelene boje, čvrsto popunjena sa holesterolom i na hiljade kamenja. Takvog čoveka su lekari smatrali zdravim.

Svaki put kad bih video unutrašnjost nekog čoveka, viđao sam žučnu kesu 2-3 puta veću od normalne. Prepuna je otpada iz jetre, velika kao teniska loptica i otečena na sve strane.

Jetra kod ljudi se uvećava i zbog toksina. Viđao sam groteskno velike jetre, a da uzrok nije bio u alkoholu, već se radilo o prosečnim ljudima koji misle da je sve u redu. Tako sam viđao jetre navodno zdravih ljudi, koje su bile od bele boje i masne, preko žute, s infekcijom ili krvarenjem, do crvene boje poput neke zakorele rane.”

Postoje tri metode čišćenja jetre koje treba primenjivati.

To su: blago čišćenje jetre, jako čišćenje jetre/žučne kese i tinktura za jetru/žučnu kesu.

1) Blago čišćenje jetre – primenjuje se svakog dana. Može da se radi jednu sedmicu, a onda da se pređe na čišćenje bubrega, i na kraju opet ovo.

Pojedini ljudi, poput jednog čoveka koji se izlečio od demencije (propadanje intelektualnih sposobnosti i viših mentalnih funkcija) pročišćavanjem creva, primenjivali su metodu čišćenja jetre neprekidno više od 40 dana.

Ova metoda se primenjuje na prazan stomak, odmah po ustajanju. Količina se odnosi na jednu osobu. Uzmite oko 250 ml citrusnih sokova. Najbolje ako su sveži. Iscedite sve te pomorandže, i ubacite jedan limun, ako ste dovoljno hrabri. Ako vam citrusi previše isušuju kožu, onda uzmite sok od jabuke sa sve talogom. Dodajte oko 250 ml čiste vode, 1 češanj belog luka, 1 kašiku maslinovog ulja i komad đumbira veličine polovine palca. Nemojte seći luk, već ga samo izgnječite na stolu, da biste sklonili spoljnu ljusku, pa onda sve sastojke ubacite u blender. Dobijenu smesu popijte.

Ako možete da izdržite ukus, povećajte količinu maslinovog ulja na 4 kašike; beli luk na 4 velika češnja; i đumbir da bude onolike veličine koliko treba da biste izbegli mučninu zbog luka.

Otkrio sam da ponekad pomaže ako nakon čišćenja jetre popijete malo sveže iscedenog soka od pomorandže ili jabuke – kao vrstu nagrade za sebe, a u cilju otklanjanja ukusa belog luka iz usta.

Petnaest minuta nakon čišćenja jetre, nastavite pročišćavanje tako što ćete popiti dve šolje (1 šolja = 250 ml) sledećeg čaja.

Sastojci čaja za detoksikaciju su ovi:

- **2 dela isprženog korena maslačka**
- **1 deo kore cimeta**
- **1 deo semena kardamona**
- **1 deo korena sladića**
- **1 deo bobica kleke**

- **1 deo korena đumbira**
- **1 deo pupoljaka karanfilića**
- **1 deo bibera**
- **1 deo listova medveđeg grožđa**

I ako vam fale neki od sastojaka, probajte da napravite čaj približno istog sastava. U svakom slučaju je bolje nego uopšte ne popiti čaj.

Ovo je celokupni postupak metode blagog čišćenja jetre. Sledeća na redu je metoda jakog čišćenja jetre/žučne kese. Ali pre toga, pogledajmo slučaj žene koja je primenivala metodu blagog čišćenja.

Kamenje je bilo zaglavljeno u žučnim kanalima. Metoda čišćenja jetre ih je isterala

- Kod mene je dolazila jedna žena, sva u suzama i pod velikim bolovima. Samo što je izašla iz bolnice. Lekari su joj rekli ovako: „Imate kamenje, veliko kamenje u žučnoj kesi. Zaglavljene su u žučnim kanalima. Zato ćemo odmah morati da izvršimo operaciju.“

Napustila je bolnicu, došla ovde kod mene i odmah pristupila metodi blagog čišćenja o kojoj smo do sad govorili. Koristila je 2-3 češnja belog luka i 2-3 kašike ulja. To je jedanput uradila uveče i još jednom sutra ujutru. Od tada više nije imala bolove. Nastavila je sa tim jednu i po sedmicu, i zatim se vratila u bolnicu, gde su joj rekli da joj je žučna kesa sada čista.

Kao što vidite, nemojte potcenjivati moć blagog čišćenja žučne kese.

Da li čišćenje jetre može dovesti do zaglavljivanja kamenja u žučnoj kesi?

- Tokom više od 20 godina rada, metodu čišćenja jetre sam primenio preko 4.000 puta na svojim pacijentima. Mnogi od njih su imali žučni kamen prečnika 40 mm, dok su drugi imali na stotine manjih. Mnogi od njih su od toga imali akutni bol, dok su neki povijeni i veoma bolesni izlazili iz bolnice, povraćajući usput, a odbijajući pritom hiruršku intervenciju.

NIKADA, NI KOD JEDNE OSOBE, NISAM VIDEO DA SE KAMEN ZAGLAVIO U ŽUČNIM KANALIMA. Naprotiv. Kao što sam vam rekao, viđao sam da je čišćenjem jetre kamenje odglavljeno i izbačeno iz žučnih kanala.

Tonik za jetru/žučnu kesu treba da raširi i OTVORI sfinkter žučne kese, radi lakšeg izlučivanja. Obolela osoba jedino bi trebalo da se plaši hirurškog noža. Odstranjivanje žučne kese iz jetre je isto kao i odstranjivanje rektuma (zadnjeg dela debelog creva) iz debelog creva. Nije baš pametna ideja. Zato se pripremite za čišćenje jetre.

„Nije bitno da li u žučnoj kesi ima kriptonit kamenja - na kraju će izaći!”

A šta je sa ljudima kojima je već odstranjena žučna kesa? Da li i oni treba da rade blago čišćenje jetre?

- U svakom slučaju. Jer to je odličan način da se zaštiti jetra. Kada se žučna kesa odstrani iz tela, onda jetra nema gde da izbacuje višak masti, te su veće šanse da kamenje nastane u samoj jetri, što je veoma opasno. Operacija žučne kese je odvratna stvar koja može da uzrokuje degeneraciju jetre.

Da li ista metoda sme da se primenjuje ako neko boluje od hepatitisa?

- Ja sam bazično čišćenje jetre primenjivao kod svih mojih pacijenata sa hepatitisom A, B i C. Od toga nikada nisu imali problema. Svako kome je zdravlje jako pogoršano savetovao bih da prvo poseti lekara prirodne medicine. Ako je potrebno čišćenje, onda bih prvo preporučio blago čišćenje jetre. Metodu jakog čišćenja jetre/žučne kese odmah primenjujem samo kada je neko kritično bolestan i kada nema vremena za gubljenje.

2) Jako čišćenje jetre/žučne kese – ako ste bolesni, treba da se primenjuje jedanput do dvaput sedmično. Kod težih slučajeva, može da se nekoliko dana radi bez prekida. Tokom ostalih dana primenjujte blago čišćenje jetre sa do 4 kašike ulja. Pogledajte poglavlje o raku jetre da biste videli šta se desilo kada je ova metoda rađena bez prekida.

Formula je sledeća:

Oko 250 ml maslinovog ulja

Oko 250 ml sveže iscedenog soka od pomorandže

Pomešajte to u blenderu. Pije se po 125 ml ove smese na svakih sat vremena, tokom 4 sata, počevši od 6 sati popodne do 10 sati uveče. Drugi način je oko 30 ml svakih 15 minuta. Evo nekoliko komentara dr Šulca...

- Uvek imajte komad svežeg đumbira pri ruci, za slučaj da vam pripadne muka. Imam studente koji hoće da piju još jaču smesu, i zapravo su pili oko litar iste. Oko 500 ml ulja i 500 ml soka neprekidno; i sve je bilo u redu.

Kamenje iz žučne kese koje se izbaci uglavnom je veličine, recimo, toliko da ga jedva možete videti, poput peska, pa sve do veličine leblebije. Ova osoba koja je primenjivala duplo jaču dozu izbacila je kamenje veličine gornje polovine palca.

Ako imate jetru 4 puta veće veličine od normalne i ako umirete, bolje je koristiti ovu metodu, a ne onu prvu verziju. Jedina mana ovoga, koju sam video, naravno, jeste što bivate malo usporeniji, s obzirom na količinu ulja koju vaše telo mora da svari.

Možda bude došlo i do dijareje (proliva), i u najgorem slučaju, naravno, povraćanje. Zaista ništa opasnije od toga neće biti. A za većinu ljudi stvarno je neverovatan osećaj kada iz sebe izbace žučno kamenje.

Ričarde, koliko ste najduže vremena radili postupak? 3-4 dana zaredom?

- Rekao bih 5 dana zaredom.

Nemojmo potcenjivati ni metodu blagog čišćenja jetre (ili kako god da nazovemo tu metodu), jer sam video da i ona čini čuda. Mada, po mom mišljenju, to uglavnom zavisi od izdržljivosti pacijenta.

Znate, ima takvih ljudi kojima možete da uradite bilo šta i oni će izdržati. Na primer, imao sam studente koji su mogli da sednu i popiju po 500 ml ulja i soka od citrusa. Samo bi olizali usta i rekli: „Šta je sledeće?“ Kada imam takve studente, znate, ja idem do krajnjih granica.

Rekao bih da je za prosečnu osobu dovoljno 500 ml one smese. Po mom iskustvu (pošto radim često sa grupama od oko 30-40 ljudi), od otprilike 35 ljudi obično njih 8-10 povrati. Pa šta i ako povrate?

3) Biljni tonik za jetru/žučnu kesu

Svakog dana tokom primene programa lečenja teže izlečivih bolesti uzima se sledeća formula za jetru. Reč je o tinkturi koju možete sami napraviti ili kupiti.

Evo formule:

Zapamtite da se reč „delovi“ odnosi na težinu, a ne zapreminu. I zapamtite i čak da vam neki sastojci nedostaju, još uvek se može napraviti ta formula koja će i dalje biti delotvorna. Uvek koristite ono što imate. U svakom je slučaju bolje od lekova iz apoteke.

- 4 dela semena šarenog čkalja. Ova biljka oblaže i štiti ćelije jetre od otrova iz okoline, hrane i vode. Ublažava upalu i zalečuje oštećeno tkivo jetre.

- 1,5 deo korena mahoniје (ili kore korena šimširike, ili lista pelena). Ova biljka sadrži jake gorke supstance zvane alkaloidi, uključujući tu i berberin koji stimulise rad jetre, žučne kese i protok žuči.

- 1 deo korena lincure. Isto kao prethodno.

- **1/2 dela korena maslačka.** Pomalo gorka biljka koja ishranjuje jetru fitohemikalijama i hranljivim sastojcima, s tim da ima blaže dejstvo od gore opisane mahonije.

- **1 deo listova pelena.** Njegova aromatična gorka esencijalna ulja imaju isti efekat kao i mahonija, ali su i snažan antelmintik (uništava parazite).

- **1/2 dela ljuske crnog oraha.** Uništava parazite. (U svom lečilištu sam obično koristio i koru kinina kao dodatni sastojak protiv parazita, naročito u težim slučajevima i kod parazitskih infekcija krvi, poput malarije. Lečio sam ljude svake godine koji su dobili malariju još u Drugom svetskom ratu. Njih je ova formula izlečila.)

- **1/2 dela korena đumbira.** Stimuliše protok krvi kroz jetru i žučnu kesu, ali i stimuliše mišićne kontrakcije nadole celog digestivnog trakta.

- **1/2 dela glavice belog luka.** Ubija sve parazite, viruse, bakterije, gljivice i SVE što se nalazi u jetri, ili što iz nje izlazi.

- **1/2 dela semena komorača.** Pomaže da se iz digestivnog trakta odstrani sve što ispusti jetra i žučna kesa, i ublažava nadimanje, grčeve, mučninu, loše varenje, gorušicu i ostalo, koji mogu biti prisutni tokom čišćenja jetre i žučne kese.

Za uputstva o pravljenju tinktura pogledajte poglavlje o pravljenju tinktura.

Dnevna doza iznosi 2 pune kapaljke (oko 60 kapi) 3 puta dnevno, sve do 12 punih kapaljki (oko 360 kapi) dnevno kod težih slučajeva. Kao što sam već rekao, ovo možete koristiti kao bazu na koju se doda čaparel ili pelen ili šimširika, ili neka druga vrsta biljke koja snažno pročišćava jetru, ako vam je potrebno jače dejstvo.

Pojedinim ljudima je potrebno da nakon 4-5 dana dobrog čišćenja jetre zastanu, da se odmore 1-2 dana, pa tek onda da nastave. Drugi ljudi moraju da to čine svakodnevno zbog svog narušenog zdravlja.

Ako biljnu formulu za jetru želite da prilagodite svojim zdravstvenim problemima, evo nekoliko sugestija...

Kako mogu moji čitaoci da prilagode ovu formulu svojim potrebama?

- Lako je. Samo treba da povećaju količinu neke od biljaka koje su deo formule.

Na primer, ako pacijent ima **upalu jetre, hepatitis, oštećenu jetru ili hronično ili akutno oboljenje jetre**, onda se povećava količina šarenog čkalja.

Ako oboleli ima **kamenje u žuči**, povećava se količina mahonije, lincure i maslačka, i primenjuje se moj 5-dnevni program pročišćavanja i detoksikacije sa tonicima za jetru/žučnu kesu.

Ako pacijent ima neku **poznatu parazitsku infekciju**, onda se povećava količina pelena i crnog oraha.

Ako pacijent **povraća** ili mu je muka, povećava se količina đumbira.

Ako pacijent ima **groznicu** i ako je **infekcija** prisutna, onda povećajte količinu belog luka i pijte čaj od korena ehinacee.

Ako oboleli ima bilo kakve **digestivne probleme**, ili bilo koji problem koji smo spomenuli da je povezan sa semenom komorača, onda povećajte njegovu količinu.

Jedan od poznatih lekara prirodne medicine kaže da je čišćenje jetre opasno. On je očigledno neupućen. A evo zašto...

Evo šta kaže jedan neupućeni lekar prirodne medicine, koji svojim izjavama plaši ljude. Posle toga sledi komentar Ričarda Šulca. Evo prve izjave spomenutog doktora...

„Mnogo ljudi priča neke priče o tome kako izbacuju veliko kamenje pročišćavanjem jetre. Međutim, oni ovde misle na žučno kamenje koje predstavlja skup minerala, maslinovog ulja i limunovog soka nastalog u gastro-intestinalnom traktu.”

- Ovo je tačno rečeno, ali *samo delimično*. Kada budete radili prečišćavanje jetre, videćete kamenje koje je blistavo zelene boje. Ono je meko i sunderasto. To je samo stvrdnuto maslinovo ulje koje ste konzumirali.

Ali šta je sa onim crnim kamenjem? Ili onim crvenim, koje sadrži krv u sebi? A sa onim što su veličine oko 5 cm, koji imaju braon tvrde izrasline spolja, i koje kada izlomimo, iznutra izgledaju crne i ružičaste boje. Je l' i to maslinovo ulje? To je nemoguće!

Na osnovu izjave ovog čoveka mogu lako zaključiti da nikada nije primenjivao metodu čišćenja jetre.

Evo njegovog sledećeg komentara. Ovo je uplašilo jednog od mojih čitalaca...

„Čišćenje jetre maslinovim uljem nije dobro iz više razloga. Prvo, konzumiranje veće količine bilo kog ulja uzrokuje kontrakciju žučne kese. Veoma je moguće da će takva jaka kontrakcija žučne kese povećati rizik od začepljenja žučnog kanala kamenom. To je veoma opasno stanje koje zahteva hitnu hiruršku intervenciju, kako bi se sprečila smrt.”

Sada, recite vaš odgovor.

- Zašto radimo čišćenje jetre? Da bismo izazvali kontrakciju žučne kese i tako izbacili sav sadržaj iz nje. Ljudima uvek govorim da je žučna kesa kao neka vrsta rektuma jetre. Kada radimo čišćenje jetre, to je kao da radimo klistiranje. Time se izbacuje sve što se nalazi u žučnoj kesici.

Pogledajte šta ovaj kaže: „Veoma je moguće...” Dakle, to je samo njegova teorija. Ja sam radio čišćenje jetre kod više od 4.000 ljudi, i nijednom od njih se nije zaglavilo kamenje.

A šta on kaže, ponovo: „Veoma je moguće...” Zato ja kažem da doktorska titula u našoj zemlji danas ne vredi mnogo.

Ali šta je sa njegovom tvrdnjom da može doći do smrtnog ishoda?

- Po mom mišljenju, taj čovek priča besmislice. Kod mene su iz bolnica dolazili pacijenti sa snimcima kamenja u žučnoj kesici i kamenjem koje ulazi i začepljuje žučne kanale, zbog čega su trpeli ogromne bolove. Imao sam mnogo takvih slučajeva. Onog trenutka kad bi uradili čišćenje jetre, odmah je dolazilo do olakšanja.

Dakle, ono za šta on kaže da je uzrok problema, zapravo je lek.

- Taj čovek ne poznaje stvari. Najgore od svega je što se i on plaši kao i savremeni lekari, a nema ni iskustva. On ne zna da se čišćenjem jetre ne izaziva samo kontrakcija žučne kese, već se i proširuju otvor i žučni kanali, koji polaze od žučne kese do dvanaestopalačnog creva. Dakle, oni se proširuju.

Takođe, njihova površina je klizava zbog maslinovog ulja koje se uzima. Tako će kamenje mnogo lakše da prođe. Svaki pacijent kog sam lečio... svaki sa kim sam radio, do svoje treće-četvrtе posete prošao bi proceduru pročišćavanja žučne kese.

Ričarde, za tu metodu se zna godinama unazad. Kako to da vi imate bolje rezultate sa tim od bilo koga drugog?

- Prvo, ja na drugačiji način primenjujem metodu čišćenja jetre - kao deo celokupnog programa lečenja. Primenjujem je mnogo češće od drugih. Svi koji prečišćavaju žučnu kesu posle bivaju podvrgnuti biljnoj ishrani. Čak

i ako ne žele da pređu na biljnu ishranu, do izlečenja oni se hrane biljnom hranom, što znači da u svoje telo više ne unose zasićene masti.

Druga stvar je u tome što ja istovremeno koristim i lekovito bilje. Mnogo ljudi radi čišćenje jetre/žučne kese, ali ne konzumira ovde opisani čaj za detoksikaciju nakon toga, koji se sastoji od biljaka koje stimulišu žuč. Takođe, oni ne koriste ni biljni tonik za jetru/žučnu kesu.

Čišćenje jetre primenjujem kao deo programa, a ne kao zasebnu metodu lečenja. Njen najveći promoter bio je dr Randolph Stoun (Randolph Stone). Svako jutro, 15 minuta nakon toga, pilo bi se po dve šolje vrućeg čaja za stimulaciju varenja.

Poznajem ljude koji čiste jetru bez prekida pet dana, onda naprave pauzu od jedne sedmice, pa ponovo nastave sa pet dana čišćenja, i tako u krug.

I ja ću do toga stići. Jednu po jednu kašiku ulja, jedan po jedan česanj luka. Stići ću i ja. Svako ko je razuman treba da pojačava svoj program.

A kada budete uradili kompletno čišćenje jetre tokom primene programa za neizlečive bolesti, onda se ono radi jedanput sedmično. Sasvim suprotno, drugi lekari prirodne medicine rade ovo jedanput godišnje. Radim to *svakog dana*, pre bilo čega, ako znam da će pacijent umreti od bolesti koja ga muči. Toliko je spasonosno ovo čišćenje jetre. Ono ne izaziva smrt, već je sprečava.

Čak i u najtežim slučajevima, kada sam čišćenje radio odmah po dolasku pacijenta, jer sam se plašio da ne umru, nijedan od njih se nikada, ali nikad, nikad nije žalio, niti čak imao problema sa kamenom zaglavljenim u žučnoj kesi.

Po samom načinu pisanja možete videti da gore spomenuti čovek nije mislio ni na kog pacijenta posebno, već je napisao teoriju. Kakav čovek... Teško je poverovati da je on profesor botanike. Sada znate zašto nikome ne mogu da preporučim druge lekare u ovoj zemlji.

Čišćenje bubrega

Evo dve formule potrebne za čišćenje bubrega. Prva se priprema u vidu biljnog čaja za bubrege, a druga je tinktura koja se sipa u čaj, pa pije.

Evo čaja za *bubrege/bešiku*:

- **2 dela bobica kleke**
- **1 deo listova medveđeg grožđa**
- **1 deo listova maslačka**
- **1 deo mahuna pasulja**

Na to dodajte jedan deo bilo kojeg od sledećih sastojaka:

- a) kukuruzna svila**
- b) koren ili list peršuna**
- c) zeleni deo šargarepe**
- d) kora i semenke lubenice**

Na jednu kašiku ovog biljnog čaja stavite oko 500 ml kipuće vode, i zatim pustite da se krčka. Dodajte 140 kapi sledećeg tonika za *bubrege/bešiku*.
Evo formule:

- **2 dela bobica kleke**
- **1 deo kukuruzne svile**
- **1 deo listova medveđeg grožđa**
- **1 deo rastavića**
- **1 deo lista kruščice** (nije obavezno)
- **1 deo čička**
- **1 deo cvetova zlatnice** (nije obavezno)

Na programu za neizlečive bolesti piju se po 2 šolje čaja 3 puta dnevno. U svaku šolju se stavlja po 35 kapi biljnog tonika. Ako je potrebno, možete piti i 6 šolja ovog čaja dnevno sa 12 x 35 kapi tonika za bubrege/bešiku.

Jedna formula je čaj, a druga tinktura, zato što su neke supstance iz biljaka rastvorljive u vodi, te će se lakše otpustiti u čaju, dok će se neke

lakše otpustiti u tinkturi. A kada koristite zajedno čaj i tinkturu, onda dobijate kompletan dijapazon supstanci iz ovog lekovitog bilja.

Uzimanje biljnih sastojaka na ovaj način u potpunosti se razlikuje od uzimanja istih za bubrege u vidu kapsule pune suvog praška. Dr Šulc kaže da je u takvim kapsulama sadržaj eteričnih ulja verovatno zanemarljiv, i da kada biste ih uzimali tim putem, da ne bi ni došlo do poboljšanja zdravlja.

Prema dr Šulcu, dr Kristofer je nosio sveže bobice kleke u svojoj torbi za prvu pomoć. Ona je mogao da priprema čajeve i tonike od njih. Ako biljke držite u kapsulama, onda neće biti čudno što ste i dalje bolesni.

Nikad nisam sreo nekog ko se nije izleo od infekcije bubrega/beške/urinarnog trakta za više od jedne sedmice ili manje od toga

Kako se radi čišćenje bubrega? Ono je neophodno u programu za neizlečive bolesti.

Sastojci:

- sok od jednog limuna
- 500-1000 ml čiste negazirane vode
- malo aleve paprike
- javorov sirup radi ukusa (nije obavezno)

Petnaest minuta nakon što popijete tečnosti za čišćenje jetre, popijte 2 šolje formule za bubrege/bešku. Takođe popijte i 1-2 šolje ovog čaja tokom ranog popodneva i predveče.

U svaku šolju čaja za bubrege/bešku sipajte 35 kapi tinkture za bubrege/bešku.

- U programu za neizlečive bolesti se tokom perioda od 30 dana, svakog jutra radi čišćenje. Moj predlog je da se smenjuju metode. Prve sedmice da se radi čišćenje jetre/žučne kese (opisano u prethodnom poglavlju), a druge sedmice čišćenje bubrega/beške, i onda opet čišćenje jetre/žučne kese. Tako se redovno primenjuju obe metode.

Otrovi izlaze iz bubrega kada koristite ove formule sa svežim biljem

Rekli ste mi da ste videli bubrege koji izgledaju kao koralne strukture iz dokumentarnih programa o živom svetu.

- Nema sumnje u to. Izgledaju kao morske sase, poput onih okruglih igrački sa pipcima. Ima ih od malih i većih kamenja sa pipcima koji idu u svim pravcima, sve do onih velikih što liče na rogove jelena i koji su zaista ogromni.

Koliko, oko 2,5 cm možda?

- Mogu biti i 7,5 do 10 cm. Mogu narasti i zauzeti celu unutrašnjost bubrega kada ceo bubreg kristališe i postane čvrst i okamenjen.

Kako ste uspeli da ih vidite?

- Njih jedino možete videti na fotografijama, mrtvačkom telu i odstranjenom organu.

Mada opet, možda nekoj osobi jednostavno slabije rade bubrezi, a da pritom i ne zna u kakvom su stanju.

- Apsolutno. Mislim da nema čoveka čiji je bubreg u potpunosti čist. Ovi ljudi čije vam bubrege opisujem nisu ni znali da imaju probleme sa istim. Viđao sam i maratonce koji su mislili da su zdravi, a zapravo su im žučne kese bile kao teniske loptice, sjedinjene sa holesterolom i kamenjem.

I ti ljudi su umrli nesrećnim slučajem ili tome slično?

- Upravo tako.

Dakle, oni nisu ni znali da su im bubrezi oboleli. Sada je jasno zašto ne može da se ozdravi kad se uzme malo isušenih bobica kleke i par kapsula.

- Znaite, veći deo dejstva biljaka se veoma lako može poremetiti. Zato je najbolje kada se koriste sveže. Ako ih koristite suve, neće biti efekta. To je jedna od prednosti tinktura. Kada pravite tinkturu, možete uzeti sveže bilje i staviti ih direktno u rastvor.

I tako sačuvate sve hemijske odlike date biljke.

- Većina lekara prirodne medicine i herbalista u svetu preporučuje tečne ekstrakte. Nažalost, kao što uvek kažem, ti ekstrakti su toliko slabi da su beskorisni. Ali kada se bubrezi pročišćavaju kvalitetnim lekovitim biljem, prosto je neverovatno šta sve može izaći iz bubrega, naročito ako je neko godinama imao infekcije, upale i razvitak kristalizacije.

Viđao sam želaste mase kako izlaze, sa nekim nitima na sebi. Veoma, veoma neprijatan miris se osećao.

Koliko neprijatan? Poput čega?

- Toliko da sam morao da zadržavam vazduh. Muka vam dolazi od toga. Zato i za sebe uvek morate nositi tinkturu od aleve paprike. Mnogo puta

su mi pacijenti donosili uzorak svog urina, kako bi mi pokazali šta je sve izašlo.

Kako rastvoriti kamenje u bubregu

Ovo je čuvena formula za rastvaranje kamena. Koristio ju je dr Kristofer, a dr Ričard Šulc ju je usavršio. Ona rastvara kamenje u bubrezima i celom urinarnom traktu. Godi zapaljenom tkivu i potpomaže glatkom i bezbolnom izlasku kamenja.

Sastojci formule su:

- 60 mg korena hortenzije**
- 60 mg crvene konopljuše**
- 30 mg korena belog sleza**

Treba uzimati oko 150 mg ove mešavine, iseckane ili skroz isitnjene. Nemojte uzimati, ako je moguće, komercijalne verzije biljaka, već organski uzgajane ili divlje biljke.

Uzmite dva litra sveže iscedenog soka od jabuke. Po polovinu biljne mešavine stavite u po jedan litar soka od jabuke. Neka odstoje preko noći, a ujutru kuvajte i neka se krčka 15 minuta.

Nakon što se ohladi, iscedite jednu polovinu biljaka i popijte ceo jedan litar soka prvog dana. Pijte po 60 ml na svakih sat vremena. Prvog dana treba takođe da popijete i oko 1 litar čiste vode.

Druga polovina soka neka bude na tamnom i hladnom mestu. Pro-mućkajte par puta tokom prvog dana. Sledećeg jutra iscedite biljke i popijte taj litar soka, po 30 ml na svakih sat vremena. Dnevno treba da konzumirate oko pola litre.

Tokom ta dva dana treba da popijete i oko 1 litar vode i isto toliko svežih sokova. Četvrtog dana je preporučljivo biti na postu na sokovima, konzumirajući duplo veću količinu i vode i sokova.

Tokom ovog perioda pijte samo vodu i sveže iscedene sokove, ali samo jedan dodatan litar prvog dana, i do dva dodatna litra drugog i trećeg dana.

Obično je dovoljno jedanput, ali ovu metodu možete ponavljati sedmično, dok se ne rastvori svo kamenje. Znajte da će se jedan veliki kamen sporije rastvoriti nego 20 manjih. Kod težih slučajeva možda bude bilo potrebno ponavljati postupak 2-3 puta.

Sledeće je ZABRANJENO: Nijedna druga vrsta tečnosti ne sme se piti, naročito ne alkoholna i gazirana pića (ni prirodna), crni čaj, kafa (bez kofeina ili obična), mlečni proizvodi i mineralni dodaci.

Ishrana: Hrana ne treba da sadrži ništa životinjskog porekla (samo 100% biljna hrana je dozvoljena), a najbolje je da pacijent sva tri dana bude na postu sa sveže ceđenim sokovima. Ako se ne posti, onda je potrebna sirova ishrana; konzumira se samo voće, voćni sokovi, povrće i sokovi od povrća. Najbolji su sokovi od: pomorandže, limuna i/ili limete i vode, brusnice, lubenice i kombinacije povrća sa šargarepom, peršuna, belog luka i korena đumbira. Tokom trajanja programa mogu se dnevno piti 2-6 šolja spo-
menutog biljnog čaja za bubrege i bešiku (1 šolja = 250 ml).

Ova metoda je pomogla jednoj rok-zvezdi da eliminiše mnoštvo bubrežnih kamenova

- Bio je to glavni pevač jednog rok benda, koji je živio na viskiju i brzoj hrani. Dok je bio na turnejama, počeo je da mokri krv. Došao je na UCLA (Univerzitet Kalifornije) i izvršio rendgenske snimke, na kojima se videlo mnoštvo kamenja u bubrežima veličine zrna graška. Oni su bili uzrok krvarenja. Lekari su mu predložili operaciju.

Tog popodneva trebalo je da kupi gitaru, te je otišao u prodavnicu gitara, u kojoj je radio moj brat. Reče mu ovaj: „Moram da operišem bubrege“.

Moj brat mu odgovori: „Slušaj, nisam siguran oko toga, ali moj brat je neka vrsta holističkog lekara“, i dade mu svoju vizit kartu. „Pozovi ga i vidi šta on može da uradi za tebe“. Ja sam mu rekao: „Dođi ovamo“. On je došao i primenili smo metodu koju sam do malopre opisivao vašim čitaocima.

Dr Šulc je koristio beli luk protiv infekcije urinarnog trakta, kada ništa drugo nije moglo da pomogne

Da li ste uspeali?

- Bio je na duplo jačoj seansi. Mislio sam da ćemo za jednu sedmicu proceduru uraditi dva puta. Ali on je bio tu dva i po dana, zatim otišao nazad u UCLA, gde je na rendgenskim snimcima pokazano da je potpuno očišćen. Ni krvarenja ni kamenja više nije bilo.

Lekari su mu potom davali sve moguće vrste antibiotika i terapija, ali infekciju urinarnog trakta nisu mogli da mu otklone. Ja sam mu davao 4-6

češnjava belog luka dnevno, plus formule za čaj i tonik za bubrege o kojima sam malopre govorio, i tako se izlečio. Nikad nisam video da beli luk ne deluje.

Lekari su navikli da za bubrežne infekcije koriste lekove bazirane na sumporu. Beli luk sadrži preko 80 različitih jedinjenja sumpora.

U Prvom svetskom ratu koristili su lekove sa sumporom. Držali su kod sebe paket sa sumporom, i kada bi neko bio ranjen ili zadobio opekotine, oni su samo po tom delu tela posipali sumpor, pošto je on mineral koji deluje protiv infekcija.

Recimo, Britanci su posle prvih šest meseci rata ostali bez sumpora, pa su razmišljali: „Koja biljka sadrži najviše sumpora?“ I kao što sam rekao, u češnju belog luka nalazi se preko 80 vrsta sumpornih jedinjenja.

Počeli su da gnječe beli luk na mahovini, pa da ga primenjuju na rane. Broj infekcija rana zadobijenih u bitkama smanjio se za 50% zbog belog luka. On je dao bolji učinak nego bilo kakav sumpor. Zato su vlasti upitale Engleze da u svojim dvorištima zasade beli luk, tako da su dobili velike залиhe. Bio je to zvaničan engleski način lečenja rana u Prvom svetskom ratu. Samo bi iseckali luk, stavili ga na mahovinu, prljavu mahovinu, i onda naneli na ranu. Nijednom nije bilo infekcija i rane su zalečivali. Takva metoda se vekovima koristi. Jedini razlog što se danas ne koristi jeste taj što niko ne može da ostvari profit nad njim.

Da li organski uzgajani beli luk ima jače dejstvo?

- Da. Generalno, organski uzgajane biljke imaju više lekovitih sastojaka u sebi. Biljke mogu da se razvijaju i da stvaraju hemijske supstance samo u bogatom zemljištu. U jednoj prodavnici ovde prodaje se beli luk koji nema skoro nikakvog dejstva. Ali zato je organski beli luk neverovatan. Veoma je bogat sumporom. On je lek za sve. Ima široko antibiotsko dejstvo, i kod bubrega i za sve ostale organe.

Lažna upozorenja za bobice kleke po popularnim udžbenicima

U jednoj knjizi piše da velike količine bobica kleke iritiraju bubrege ili potencijalno nanose štetu. Tamo piše ovako: „Ovu biljku ne treba da koristi niko ko boluje od infekcije bubrega ili je nekada imao problema sa istima. Čak i manje količine kada se uzimaju duže vreme mogu izazvati tegobe“.

- Pre svega, bobice kleke nisu vrsta biljke koju ćete dati nekom da je konzumira celog svog života. One se koriste za čišćenje i dezinfekciju

bubrega. Znam za ljude koji su nekoliko meseci koristili sveže bobice bez problema.

Ne bih preporučivao da se koriste više meseci, pošto one služe za uklanjanje infekcije i omogućavaju vam da mokrite. Ako ne budu imale učinaka, to znači da ne lečite nešto što treba istovremeno lečiti.

Ako neko i posle jedne sedmice uzimanja bobica kleke i dalje ima infekciju bubrega/beške, to znači da nam je potrebna neka druga vrsta lekovite biljke.

U istoj knjizi piše da mnogo starijih ljudi ima problema sa bubrežima, te da zato ljudi stariji od 65 godina treba da se konsultuju sa svojim lekarom pre uzimanja biljke.

- Oni apsolutno ne znaju o čemu pričaju. Ponovite mi njihovu prethodnu tvrdnju.

Kažu: „Velike količine bobica kleke iritiraju bubrege ili potencijalno nanose štetu“.

- Pre svega, šta sad to znači „velike količine“? Pretpostavljam da su nekim pacovima ubrizgavali smrtonosne doze čistog ulja od kleke, pa su na osnovu tog eksperimenta izveli takav zaključak. Dakle, šta im to znači „velike količine“? Da li misle na jednu bobicu ili puna kolica? Nisu naveli konkretnu količinu, te njihova tvrdnja nema smisla. Treba da kažu da li se radi o 25 kapi tinkture, 50 ili 5000 kapi.

Takođe piše da kleka ne uništava gljivice i da se nikada nije pokazala efikasnom protiv gonoreje ili infekcija bubrega i beške.

- To recite mojim pacijentima koji su se izlečili na ovaj način. Moj odgovor njima bi bio ovakav: „Da li mi možete pokazati istraživanja koja to potvrđuju?“ Čak i u medicinskim časopisima i knjigama piše da eterična ulja kleke i medveđeg grožđa uništavaju bakterije. Kleka se nalazi na spisku dezinfektanata urinarnih infekcija britanske farmakopeje. Na isti način je opisana i u starim knjigama.

A niko ne koristi sveže bobice kleke. Oni koriste osušene bobice koje liče na pilulice.

Voleo bih da dođete ovde kod mene na livade južne Francuske. Juče smo pravili tinkturu od kleke. Samo smo pokupili sveže bobice sa drveća i pomešali u blenderu sa najjeftinijom votkom iz lokalnog supermarketa. Dobili smo svetloplavo-ružičastu tečnost na površini; danas smo je probali i ukus je neverovatno (konzumira se po nekoliko kapi i to u slučaju teških

bolesti). Ne možete ništa slično kupiti u Americi. Ovo je jedna od najboljih stvari koju sam do sada napravio.

Mislim da ovo ima direktne veze sa onim što ste pričali o kvalitetu biljaka. Moramo ljudima objasniti da su najbolje sveže, tek obrane biljke. Nećete verovati kakav je njihov ukus. Neverovatan je. I uvek je tako. Što je svežije, to bolje. Jednostavno je. Tako sam uspeo da izlečim mnogo ljudi.

Kad otkazu bubrezi...

Učitelj dr Šulca, pokojni dr Kristofer, koristio je koren peršuna kao oblogu i kao čaj, za teška oboljenja bubrega. Tako je izlečio jednu ženu koja je bila u komi. Jedna druga žena nije mogla da mokri tri dana. Dr Kristofer joj je dao šolju čaja od bobica kleke i ona je odmah nakon toga otišla u toalet da mokri.

Pročišćavanje krvi

Sledi glavna formula za prečišćavanje krvi, u okviru programa za neizlečive bolesti. Formulu možete i sami pripremiti, čak i ako nemate sve potrebne sastojke.

Evo sastojaka:

- **2 dela cvetova crvene deteline**
- **1 deo lobelije**
- **1 deo aleve paprike**
- **2 dela čaparala**
- **1 deo soka od belog luka** (napravite ga u sokovniku ili blenderu)

Gornjim sastojcima dodajte jedan deo bilo čega što imate pri ruci od sledećeg:

- Seme i koren čička
- Vinobojka
- Štavelj
- Mahonija
- Sok iz crvenog korena
- Imela
- Cvetovi vinke

Napravite tinkturu od ovih biljaka i svakog dana uzimajte 140-420 kapi zajedno sa vodom ili sokom.

VAŽNA NAPOMENA: Cvetovi crvene deteline moraju biti tamno ljubičaste boje. To je njihova boja kada imaju najjače lekovito dejstvo. Ako je osoba od koje ste kupili bilje čekala dok cvetovi nisu počeli da primaju braon boju, to znači da su supstance za čišćenje krvi već počele da nestaju iz cvetova i da se vraćaju u koren, ili su isparile u vazduhu. Nečiji život može zavisiti od svežine biljaka koje uzimate, i vremena njihovog branja.

Ovu tinkturu možete i kupiti, umesto da je sami napravite. Neke od ovih biljaka, poput imele, vinobojke, vinke, lobelije, crvenog korena i čaparala, nije odobrila FDA (Američka Uprava za hranu i lekove) za internu upotrebu.

Vi možete odlučiti da li ćete slušati njih po ovom pitanju, ili nekog ko je izlečio bolesne i umiruće. Na vama je izbor.

Pravljenje sopstvenog tonika za prečišćavanje krvi

- Ovo je veoma slično popularnoj formuli dr Kristofera sa crvenom detelinom, samo sa dodatim biljem iz Hoksijeve (Hoxey) formule i evropskih formula.

A da li može da se napravi čaj od toga, Ričarde?

- Čaj može da se napravi upravo od tih sastojaka. U tom slučaju, 25% čaja treba da bude od crvene deteline i čaparala, u odnosu 50:50. Ostalih 75% treba da čine jednake količine svih ostalih biljaka.

Odlučio sam da pravim ovu tečnu formulu, pošto se obično i koristi u takvom obliku; kao što je bilo u dane braće Lojd (Lloyd), koji su koristili samo tečne ekstrakte. Njima je rok trajanja 50 godina; već za 2 minuta mogu ući u vaš krvotok. Oni su koncentrisaniji zato što se koriste alkohol i voda kao ekstraktori. Pored toga, možete uzeti i nešto poput soka od belog luka ili soka iz crvenog korena, a Hoksi tonik će i dalje ostati tečan.

Ali, onda su svi prešli na uzimanje kapsula, što se danas pak smatra normalnim. A to nije normalno i ne može dobro da funkcioniše.

Čitaoci koji žele, mogu da pomešaju sve biljke sa alkoholom i da naprave tinkturu. Sve što treba da se uradi jeste da se biljke pomešaju u odnosima koje sam gore naveo.

Šta ste rekli, kako čaparal deluje?

- Rekao sam da zbog njega tumori ispadaju iz tela. To je neverovatno. Tumori ispadaju iz tela. Indijanci su ga koristili za tu svrhu. Oni su znali. Znali su da od čaparala tumori nestaju.

Kada budete nabavljali bodljikavi jasenak za ovu formulu, pobrinite se da to bude upravo on. Od njega usta treba da vam utrnu i da vas bodu; u suprotnom, to nije bodljikavi jasenak.

Kritike crvene deteline, koja uništava kancer, od strane ljudi koji je nikada nisu koristili

U jednoj knjizi o lekovitom bilju koju je izdao Rodale Press piše da crvena detelina nije mnogo cenjena od strane stručnjaka. Evo šta kažu: „Uprava za hranu i lekove kaže da ne postoji dovoljno dobar dokaz da crvena detelina ima bilo kakvo lekovito dejstvo. U knjizi 'New Honest Herbal' dr Varo

Tajler piše da crvena detelina ne leči rak: 'Jednostavno to ne potvrđuju činjenice', kaže on." Ali u istoj knjizi dalje piše da je Nacionalni institut za lečenje raka otkrio nekoliko vrsta antitumornog dejstva ove biljke. Vaš komentar?

- To su besmislice. Ponovo kažem, da su ti ljudi videli na delu crvenu detelinu kako leči rak kod ljudi, i u lečilištu, kao što sam ja video mnogo puta, onda ne bi davali tako neozbiljne izjave. Radi se o ljudima koji nikada, ali nikada nisu lečili ljude kao što to ja radim, ali uprkos tome, oni opet daju neke izjave koje smatraju svojim stručnim poljem.

Bilo da se hemijskim analizama utvrdi ili ne utvrdi postojanje antitumornih jedinjenja crvene deteline, to ne znači da njih nema. Ne može se nikako odbaciti 400 godina prakse sa ovom biljkom. To što neki naš laboratorijski instrument ne očitava da nešto postoji, ne znači i da stvarno ne postoji. Na primer, pre 20 godina naučnici su govorili da je polio vakcina sterilna, ali sada znamo da nije.

Kada su napravili polio vakcinu tokom 50-tih godina 20. veka, uzeli su je i pročistili. Bila je pravljen od svinjskog gnoja; očistili su je tako da je postala sterilna, činilo se, osim za antitela polio-virusa. Tokom 70-tih, kada su ponovo vršili ispitivanja, pronašli su 149 živih virusa koje medicinska oprema iz 50-tih nije mogla da detektuje.

Nauka je ograničena i potpuno zavisna od kvaliteta i preciznosti opreme koje u datom momentu poseduje. Svaki naučnik koji za ozbiljno uzima njihove procene zaista je neznalica. Opet, posle 20 godina naučnici će shvatiti u čemu su pogrešili. Crvena detelina proređuje krv i poboljšava cirkulaciju; samo je to dovoljno da se izleči rak u mnogim slučajevima.

Savet od dr Džona Kristofera, učitelja dr Šulca, o korišćenju lista bokvice protiv trovanja krvi.

Čovek je došao kod dr Kristofera sa rukom koja je bila otečena od inficirane rane. On je posekao ruku nožem. Dr Kristofer je napravio oblogu od bokvice i postavio na ranu, držao je vlažnom, i za nekoliko dana ruka je ozdravila. Prijatelj od tog čoveka je imao sličnu ranu, otišao je kod lekara zvanične medicine, i ruka mu je bila odsečena.

Jedna žena je isekla nogu na školjci i njena noga je otekla, tako da je bila duplo veća. Umirala je od bolova. Ponovo je obloga od bokvice iscelila ranu. Bokvica je takođe dobra za neutralisanje otrova od ujeda pčele.

Jedan čovek je imao ukočenu vilicu od infekcije. Dr Kristofer je upotrebio tinkturu od lobelije, stavio je 4 kapi na njegov jezik, i vilica je ubrzo mogla da se pomera. Onda je uzeo oblogu od bokvice i otrovi su izašli iz rane koja je nastala ubodom zarđalog čekića.

Rak dojke

Slučaj 75-godišnje žene sa teškim rakom dojke

Ukratko o ovom slučaju može se videti na video snimku br. 10. Radi se o ženi koja nije mogla da ode na operaciju zbog svojih godina; operacija bi je mogla ubiti. To je bio najgori slučaj raka dojke koji je dr Ričard Šulc ikada video. Na video snimcima dr Šulc opisuje specijalne vrste kašnih obloga koje je koristio za lečenje raka dojke (pripremanje kašnih obloga objašnjeno je na str. 339). Evo šta se dešavalo kada je ova žena prešla na prirodan način lečenja.

U sledećim pasusima biće dosta reči o krvi. Pa šta? Da li biste više voleli da umrete na čistoj i urednoj bolničkoj posteljini dok monitor pored pokazuje ravnu liniju otkucaja srca, ili biste pre izbacili iz sebe odvratne otpadne produkte i mrtve ćelije raka, i posle toga živeli srećno?

Rak je uništio njene dojke. Tumor je izgledao poput neke čudne krofne prikačene na njene grudi. U sredini je bila rupa koja je dosezala skoro čak do kostiju

- Tumor na njenim grudima počeo se ljuštiti nekoliko sedmica nakon što smo počeli. Krajevi tumora su počeli da se odvajaju od ostatka. Morate znati da više nije bilo bradavice, i na vrhu njenih grudi nalazilo se nešto slično krofni prikačenoj na grudi. Tako je otprilike izgledalo; ne mogu bolje da vam opišem. Ličilo je pomalo na lanac kobasice. Na ivicama gde bi žena dodirivala, izlazila je krv.

Veoma ju je bolelo. „I dalje ćemo samo nanositi ovu oblogu. Izdržite“. Posle toga je tumor postao dosta labav. Krajevi su počeli da se skroz otkaćinju, sve dok se polovina tumora nije odvojila. Tu su se nalazile nekakve belkaste niti, neka vrsta žilavog tkiva koje je išlo od tumora ka njenim grudima. Ali, žena je nastavljala da se leči.

Zatim je tri četvrtine tumora otpalo, a onda je skoro i ceo otpao... tada je ova žena htela da ode kod hirurga da joj to odstrani, jer je bilo odvratno. Ja sam rekao „Ne!”, pošto je htela da odstrani veći deo tumora. Rekao sam joj: „Ne, samo se vi držite.”

Govorio sam joj da samo drži obloge koje sam joj davao. Tako je i uradila, te je ceo tumor otpao. Malo ga je povukla pre vremena, te je došlo do malo većeg krvarenja. Ali, zato smo koristili dosta aleve paprike protiv krvarenja. Znate, kada je ovo otpalo, ostala je rupa.

Da li je rupa dosegala do kostiju?

- Da, jeste. Grudi su joj bile prosečne, srednje veličine. U njih je mogla da stane šaka savijena u pesnicu; toliko tkiva je nedostajalo. Ali, vremenom, sve se to vratilo uz pomoć kašnih obloga.

Ponovo je izraslo?

- O, da. Ostalo je ožiljnog tkiva i više nije bilo bradavice.

Nije izrasla?

- Umesto bradavice nalazi se malo ožiljno tkivo. Izgleda bolje nego kada se uradi odsecanje dojke. Najbolje od svega je što sada zna da se sama izlečila. Mislim da je to bio najveći tumor koji sam ikada video. Ličio je na kobasicu koju su kupovali moji roditelji; zvali smo je jetrena kobasica. Strašno je izgledalo, onako kao uvijeno u neki lanac.

Da je otišla na operaciju, oni bi joj odstranili tumor, zar ne?

- Da, odstranili bi tumor, ali verovatno bi odsekli i deo limfnih žlezda, i sve bi bilo skoro isto, osim što bi možda trauma kroz koju je prošla bila manja. Problem je u tome što će se posle toga rak stalno iznova pojavljivati na dojki ili materici. Ovako je makar sigurna da je uništila rak. Sve metode čišćenja organizma je prošla i sve što je potrebno da telo odbije rak.

Svo tkivo njenih grudi je zaraslo. Sve se popunilo. Samo joj je jedna dojka malo manja od druge. Nije iste veličine kao ona.

Obnova tkiva dojke koju je uništio rak

Koje vrste kašnih obloga su izazvale zarastanje tkiva?

- Koristili smo dosta aloje, uglavnom istu vrstu kašne obloge, od bresta i aloje. Zapravo, i pre nego što je tumor nestao, tkivo je već počelo da se obnavlja.

Kada sam je prvi put video, imala je tu krofnastu tvorevinu na sebi. U sredini toga je bila rupa koja je verovatno dosegala sve do rebra. Bar ja

tako mislim. Nisam stavljao prst unutra, ali mogao sam videti dubinu negde do rebara. Ipak, još pre nego što je tumor otpao, veći deo te rupe je bio popunjen. Zapravo, kada je nestao, njene grudi su izgledale skoro isto kao da su zdrave, samo bez jednog dela kružnog tkiva na sebi, ako se može tako reći. Nije ostalo mnogo tkiva da se popuni nakon što je tumor potpuno otpao.

A kako je izgledao kada je otpao?

- Ovaj je bio crvenkaste boje. Znate, ako možete zamisliti, imao je boju poput ruke bez kože. Nije bilo nikakve kože na njemu. Izgledalo je poput bića bez kože. Možda kao jedna ljuta papričica, ili tako nešto. Mada ne baš toliko crvena, više je bio beo sa crvenom bojom u sredini. Na njemu je bilo dosta krvi i gnoja, kao i malo veoma grubih i crnih dlaka.

Iz sredine i na ivicama je malo krvarilo. Zabrinula se zbog krvarenja, pošto ono prosto nije htelo da stane. Naravno, u tom slučaju se primenjuje aleva paprika i internim i spoljnim putem.

Sudeći po mom iskustvu, aleva paprika ne peče mnogo kada se stavi na grudi koje krvare

- Beli luk je najbolji u mnogim stvarima. Ali aleva paprika je ta koju sam koristio kod krvarenja. Možda sam već spominjao da je mojoj supruzi pukla jedna vena tokom porođaja sa našim sinom Arturom. Došlo je do obilnog krvarenja. Za manje od jednog minuta istekla je bara krvi veličine volana u kolima. To je poprilično velika količina, reklo bi se, pola litra.

Ja sam odmah išpricao 175 kapi tinkture od aleve paprike u njenu vaginu, po usnama vagine i svuda okolo. Momentalno je krv počela samo da curi kap po kap, i potpuno se zaustavila za oko četiri sekunde. Njoj se zapravo jedna uklještena vena rascepala. Aleva paprika uvek deluje, i to veoma brzo.

Mlada žena se izlečila od raka dojke za deset dana

Molim vas, recite mi nešto više o slučaju žene koju ste spominjali na video snimcima, i koja se izlečila od raka za nekoliko dana.

- Naravno. Marijana je imala tada oko 23 godine. Došla je kod mene sa zloćudnim tumorom na levoj dojki. Rekao bih da je bio veličine golf loptice. Išla je kod tri hirurga u različitim bolnicama, i svi su joj rekli da treba da uradi odsecanje dojke. Rekli su joj da je minimum potrebno da se uradi

potpuna mastektomija (odsecanje dojke), dok je jedan predlagao radikalnu metodu odstranjivanja dela limfne žlezde i mišićnog tkiva.

A koliko joj je ostalo vremena do operacije?

- Par dana. Hteli su da je operišu za 2-3 dana, te sam zato rekao: „Hajmo odmah na posao“.

Bila je apsolutno savršen pacijent. Radila je naporno, 19 sati dnevno, i za 6-7 dana jedva da je mogla da primeti bilo kakav grumen. Otišla je ponovo kod lekara koji su joj rekli da se tumor smanjio za 50%, ali svoju dijagnozu i dalje nisu hteli da izmene. Rekli su joj da se tumori neki put tako čas smanjuju, čas povećavaju. Otišla je ponovo kući i radila još napornije, i za 10 dana konačno se skroz izlečila. Kada je otišla tamo, nisu ništa mogli da joj nađu na grudima. Nestalo je, gotovo. I to je to što se tiče te priče.

Ponekad se rak dojke razloži iznutra, a ponekad izađe spolja kroz grudi

Ričarde, koliko često vidite da rak dojke izađe spolja kroz grudi? Da li je to redak slučaj?

- Ne, nimalo redak. Ako bih morao da procenjujem, rekao bih da je odnos 50:50. Izgleda kao da polovina njih ide kroz sistem, a druga polovina ne može. Baš je takva situacija iako koristim uvek iste kašne obloge. Ono što radite u cilju lečenja prosto stimuliše organizam i protok krvi na bilo koji način koji je tada moguć.

Kod žena koje se ne leče kod vas, da li i njima tumor izađe spolja, kao deo razvitka bolesti?

- Da, ponekad izađe direktno iz tela. Problem je u tome što ako se ne leče prirodnim putem, onda tumor neće otpasti. Ostaje tu.

Hoćete da kažete da samo tako stoji i nastavlja da raste?

- Ima ljudi koji su decenijama živeli sa zloćudnim tumorom koji im visi sa grudi. Ti tumori se samo pojave na površini i ostanu. Čak mogu i rascepiti kožu i izaći, ali neće otpasti. U tome je suštinska razlika. Oni neće otpasti sa tela osim ako nešto ne preduzmete.

Koliko velik može biti rak dojke?

Da li ste nekada videli tumor toliko veliki da prekriva čitavu dojku?

- O da, video sam ih i kako izlaze; ništa nije od dojke preostalo osim kože. Toliko su bili veliki.

Dakle, dojka se pretvorila u jedan veliki tumor.

- Upravo tako. Rak se hrani zdravim tkivom, tako da cela dojka postane tumorska. Tako da kada tumor otpadne, ostane otprilike 10% dojke, veoma mali deo. Ali ono što je zanimljivo jeste da nakon izvesnog vremena, naravno uz ožiljna tkiva, nastane neko blaže udubljenje i na kraju se popuni mesom.

Mislim, to je zaista zadivljujuće. Znam za mnoge žene kojima je tumor tako ispao sa grudi i onda ostala ravna dojka. Ali nakon 6-8 meseci dojka postane ponovo skoro istog oblika kao pre, sa manjim ulegnućem na sebi.

Kako uzrokovati regeneraciju dojke?

Šta radite pa se dojke regenerišu?

- Pa, glavna stvar je u tome da se vodi zdrav način života i da se nastavi sa brigom o dojkama. Drugim rečima, iste lekovite biljke imaju jedno dejstvo nad njima kada je tumor prisutan, a drugačije kada nije.

Lekovito bilje koje se nanosi izvlači tumor i odstranjuje ga iz tela. Ali, kada nema tumora, one ne čine ništa. To je jedno od onih izvanrednih dejstava biljaka. Isto to lekovito bilje, kada se tumor naprasno odstrani, neće više imati isto dejstvo. I onda, samo nastavite da ga koristite dok ne budete 100% sigurni da je sve nestalo i ozdravilo.

Nakon toga, i dalje nastavljate sa masažom i sa hidroterapijom, što naravno, dovodi krv i čini da se tkivo obnavlja. Isti program koji uništava i odstranjuje tumor leči i obnavlja dojke.

Mnogo ljudi prekine sa programom čim tumor otpadne, što je velika greška

Da li postoji još nešto posebno što potpomaže regeneraciju? Aloja možda?

- Apsolutno. Veoma je bitna i ishrana. Neka sokovnik bude u punoj radnoj snazi.

Da li nekada koristite obloge sa sokom od šargarepe na dojke, ili nešto slično?

- Pa da, svašta sam koristio. Uvek govorim ljudima da mesnati deo koji ostane u sokovniku, nakon dobijanja soka, da ga malo navlaže sokom i nanesu na telo.

Znači čak i to stavljate na grudi?

- O, apsolutno. Sok od šargarepe, pšenične trave, jabuke... sve, što da ne? Nemojte ništa bacati. I to je hranljivo; prija koži, pročišćava je i detoksikuje.

Da li od vinobojke peče koža nakon što se tumor odstrani?

- Ne baš. Da bi opeklo kožu, morali biste da iseckate svežu vinobojku i da je koristite u tako svežem stanju. Pa čak i tad neće mnogo peći zdravo tkivo. Možete staviti i vinobojku i beli luk na zdravu dojku, i neće doći ni do kakve veće promene. Morali biste mnogo veliku količinu da stavite da bi moglo da opeče zdravo tkivo.

Ove biljke odstranjuju rak i pojedu svo nezdravo tkivo u vašem telu. Ali zato kada ste zdravi, iste te biljke imaju mnogo blaže dejstvo. Video sam to stotinu puta i zaista deluje impresivno.

Kako znate kada se tumor sprema da otpadne?

- Slično je kao bebin zub koji se klima, i koji ne želite pre vremena da odstranite. Samo nastavljate da primenjujete lekovito bilje, ono sve više otpada, i vremenom, uz manju pomoć (naravno, ponekad je potrebno da se vuče i poteže), steknete dobar osećaj za pravo vreme.

Jednostavno se igrate. Vremenom steknete osećaj kada možete prosto da trgnete tumor. Oni postanu toliko klimavi, da ih možete samo otrgnuti. Obično kada se to desi, dođe i do manje povrede na tom delu tela. Tada nastavljate da primenjujete pročišćavajuće biljke, mada možete da počnete i sa biljkama koje umiruju kožu, poput aloje. Gavez je takođe izvanredan, te možete čak i napraviti obloge sa gavezom, alojom i brestom.

Rak grlića materice

„PAP testovi su osmišljeni da biste više puta išli kod lekara.”

Zar ne mislite da PAP testovi štite zdravlje žena?

- Ne, nikako. Oni prisile žene ili da rade biopsiju ili operaciju nad matericom i pre nego što se javi bilo kakav problem. Sam PAP test može da izazove takvu upalu organa da ćete loše proći na sledećem istom takvom PAP testu.

Oni se dele na pet kategorija: 1, 2, 3, 4 i 5. Kategorija 1 je ništa, znači da ste dobro. Kod kategorije 2 ginekolozi vam kažu: „Pa znate kako je, ima ovde jedan problem”. Sve preko kategorije 2 znači da je prisutno zapaljenje.

Pritom, ovde se ne radi o fazama razvoja raka, već kategorijama PAP testova. Takvo zapaljenje može nastati zbog jednog polnog odnosa, kada penis udari u matericu. Zapaljenje može dalje nastati od lošeg tampona. Ili samo od uzimanja antibiotika koji su doveli do pojave manje gljivične infekcije...

Vi čak ne znate ni uzrok zapaljenja, a lekar vam već kaže: „Pa, došlo je do zapaljenja, bolje da idemo dalje. Hajde da uradimo biopsiju”. Nekada je biopsija značila „uzimanje malog dela tkiva”. Sada se radi neka „kupasta biopsija”, koja podrazumeva zamrzavanje i zatim odstranjivanje dela grlića materice.

„Moje mišljenje je da žene nikad ne treba da rade PAP testove. To je samo način da ginekolozi zarade novac.”

- Oni odstranjuju ceo vrh grlića materice, pa onda pomisle: „Pa što bih radio biopsiju? Verovatno ćemo naći rak. Bolje je da odstranimo ceo grlić, i tako odjednom uradimo dva posla. A ako ne uradimo, vremenom će verovatno dobiti rak”.

Ako bi ta žena posle pet godina otišla na pregled i uvidela da ima rak, mogla bi da tuži lekare zbog nepravilnog lečenja u slučaju da nisu uradili biopsiju. Tako da lekari imaju opravdanje da urade pun postupak.

Kod mene je dolazio veliki broj žena koji je prošao tu proceduru samo zato što su na PAP testu imali kategoriju dva. Recimo, prosečna žena koja dođe kod mene misli da ima rak zato što je na PAP testu imala kategoriju dva. Ja onda njoj dam medicinsku literaturu da pročita šta piše o kategoriji 2 PAP testa, gde piše: „Upala materice“. Pa znate kako, možete povrediti ruku, i odmah dođe do upale. To je sve što to znači. Rekao bih da 99% žena koje čitaju ovo nemaju rak, već samo upalu.

Čak i kategorija 3 na PAP testu ne znači da imate rak. To samo znači da je prisutna upala opasnija i da postoje ćelije koje su potencijalno ćelije raka. Dakle, i dalje ne znači da imate rak.

Kategorije 4 i 5, naravno, znači da postoje ćelije raka. Međutim, kod mene je dolazilo na stotine žena sa takvom dijagnozom koje su se izlečile pročišćavanjem i detoksikacijom tog dela tela.

Ipak, retki su slučajevi žena sa kategorijom 4 i 5, pošto čim dostignu kategoriju 2 ili najviše 3, lekari već urade biopsiju ili odstrane grlić iz materice. A taj grlić jeste ulaz ili vrat materice. To je njen otvor koji mora da se proširi kada se žena porađa.

Tako da gore opisani postupak može samo da negativno utiče na vašu buduću trudnoću i polne odnose, kao i kontrolu rađanja ako koristite kontraceptivno sredstvo, i mnoge druge probleme. Naravno, tu je i opasnost od upale i oboljenja koje može dovesti do nastanka raka.

„Ja baš i nemam poverenja u savremenu medicinu. Ako ste imali prilike da vidite na kakve se sve načine žene 'kasape', onda ni vi ne biste imali poverenja.“

- Kod mene je dolazila neka žena koja je imala ljuspasto tumorno tkivo u materici. Reč je o opasnom kancerogenom tumoru. Predložio sam joj da se leči na prirodan način. Ali njen onkolog joj je rekao ovako: „Dobro, kako hoćete, lečite se prirodnim putem, ali nam bar dopustite da uradimo lokalizovanu radioaktivnu terapiju. Da zracima spržimo taj tumor, da ga smanjimo ili uništimo, a posle toga ako hoćete, lečite se prirodnim putem.“ Mnogo sadašnjih onkologa tako govori.

A šta je loše u tome? Izgleda mi logično.

- To lokalizovano zračenje vam je poput pucnja iz puške sačmarice (kod koje sačma izleće na sve strane). Dakle, ništa tu nije lokalizovano.

Kako to nije?

- Nije, jer oštećuje i sva okolna tkiva. Žena o kojoj vam govorim je prošla kroz terapiju zračenja. Nisam mogao da je odgovorim od toga. A oni su joj spržili zidove između debelog creva (rektuma) i vagine, tako da su iz vaginalnog otvora počele da izlaze fekalne materije. Da, to je ta prava lokalizovana terapija! To je njihova metoda zračenja – „naučna“, „visokotehnološka“, laserska metoda „pametne prateće bombe“.

Napravili su rupu?

- Pa bilo bi bolje da su joj stavili malu količinu C-4 eksploziva. Mislim, oni su joj doslovno razneli telo. Uništili su te zidove, i šta su dobili? Dobili su da fekalne materije izlaze kroz vaginu. To je baš „odlično“ kada je reč o infekciji i raku. I ova žena nikada nije imala prilike da se leči prirodnim putem. Više nije živa.

Ali lekari objašnjavaju to na sasvim drugačiji način, kao da je to dobro. Čak im i ja poverujem.

- Cela ta mašinerija izgleda dobro, tehnologija im je fina, nerđajući čelik im blista, i sve miriše na izopropil-akohol; mislim, oni imaju najbolji marketing na svetu!

U budućnosti će se ljudi smeјati kada pomisle na ovo doba, mada će pre toga plakati. Ovo doba je jedno od najvarvarskih doba. Tada će ih zvati „Mračno doba medicine“.

Znam za žene koje su uradile samo biopsiju, dakle čak ne ni operaciju grlića materice, od koje su kasnije dobile tako opasnu infekciju da su morale da se podvrgnu hirurškom uklanjanju materice. Odstranjena im je materica. Bilo je 26-godišnjih žena koje su to doživjele. Pre toga su govorile da će ići na biopsiju jer su na PAP testu dobile kategoriju 2, što znači da su imale samo upalu.

Tako je ova žena uradila biopsiju, dobila upalu i posle toga infekciju. Završila je na intenzivnoj nezi, gde su joj odstranili grlić, matericu i jajnike. Odstranili.

Ne postoji jednostavna operacija. Znate, gledao sam ljude kako jedva čekaju da odu na operaciju, a onda dobiju infekciju, završe na intenzivnoj nezi i skoro da umru.

Imao sam pacijenta sa groznicom koja je trajala duže vreme. Lekari su znali da nešto nije u redu. Otišao je u bolnicu; tamo su mu dali lekove protiv groznice, od kojih se ona pak samo pogoršala. Pao je u komu, te su ga odveli na intenzivnu negu. Prsti na rukama i nogama su mu postali crni od gangrene. Lekari su mu amputirali sve prste, a umro je jednu sedmicu kasnije od groznice.

Zato je pokojni dr Mendelson govorio: „Ako ste bolesni, šta god da se desi, nemojte ići kod lekara konvencionalne medicine, nemojte nikada kročiti u njihovu bolnicu“. A on je bio jedan od nekadašnjih najboljih lekara u Americi. Ja mu verujem.

„Jedna žena je mislila da samo prolazi kroz teže životne periode. Ali, ona je imala rak grlića i tela materice.“

- Kod mene je dolazila i jedna 34-godišnja žena, sekretarica po zanimanju. Mislila je da samo prolazi kroz teže životne periode. Ali, ona je imala rak grlića i tela materice. Imala je porodičnu istoriju te bolesti. Mnogo je patila. Rekli su joj da se „tumor razvio“, mada nisu ni znali koliko je rak napredovao. Mislili su da je već metastazirao na druge organe. Hteli su da je otvore, pročiste, urade operaciju, i verovatno primene hemoterapiju i malo zračenja.

Srećom, naišla je na spasenje. Primenjivala je celokupni program za lečenje neizlečivih bolesti, primenjivala je specijalne tuševe i supozitore (umetke) o kojima ćemo kasnije nešto reći, kao i posebno lekovito bilje za hormonalnu ravnotežu, o kojem ćemo isto kasnije govoriti. Prvo smo primetili da je krvarenje bilo sve ređe, što je dobar znak.

Potom je došlo do smanjenja grčeva u materici, koji su inače veoma bolni. U roku od tridesetak dana više nije bilo ni krvarenja, ni izlučivanja, ni bolova. Sve je uradila što treba da bi se pokrenula cirkulacija krvi, obloge sa ricinusovim uljem, tuševe, sve. Morali smo i creva da joj pročistimo, što je veoma bitno, jer je imala zatvor. Creva se i nalaze oko materice. Sigmoidni deo debelog creva se penje uz jednu stranu, obavija oko vrha i ide gore, a rektum se nalazi odmah ispod toga.

Mi mislimo da su naši anatomske delovi odvojene celine, međutim, oni su svi povezani. Matericu okružuju creva. Sada zamislite da se u njima nalazi 2,5 kg viška fekalnih materija i malo divertikulozne hernije prošarane fekalijama. Sve to pritiska i gura matericu, koja zatim počinje da otiče, i na kraju da boli.

„Kod 80% žena sa bolovima tokom menstrualnog ciklusa koje dođu kod nas, nakon pročišćavanja creva, ti bolovi nestanu.“

- Materici morate dati malo prostora; videćete koliko će vam biti lakše nakon čišćenja creva, pošto je sigmoidni deo vašeg debelog creva verovatno pre toga pritiskao matericu i suzio je na polovinu njene veličine. Možda čak budete primetili i olakšanja tokom ciklusa i tome slično.

Deo materice može biti toliko pritisnut da to utiče na reakciju vaših hormona. U svakom slučaju, neophodno je uraditi prečišćavanje materice, creva i jetre.

Nakon dva meseca, žena o kojoj smo govorili htela je da ode kod lekara. Dugo vremena sam je ubeđivao da ne ide. Posle tri meseca je ipak otišla. Rekli su joj da više nigde ne vide rak. Jedino je i dalje izlučivala iz tela dosta one tvrde tvari iz jetre.

„Donela je u moju kancelariju komade mrtvog tumora u teglama, koje je njeno telo izbacilo iz sebe.“

Kakve komade?

- Liče na jetru. Prvo je mislila da su to krvni ugrušci, ali smo onda primetili i pravo tkivo na tome. Donela ih je u moju kancelariju u teglama. Bilo ih je podosta.

To su komadi crvenkasto-crnog tkiva sa malo belkaste tvari na sebi. Iznutra je izgledalo poput graška. Radilo se o raku kojeg je telo izbacilo. Tako da smo posle baš pojačali program lečenja. Posle tri meseca je ponovo otišla kod ginekologa, koji joj je rekao da ničeg lošeg nije ostalo. Nije bilo ni raka grlića ni tela materice, ali su joj rekli ovako: „Al’ znate, ipak je možda nešto ostalo. Trebalo bi da uradimo biopsiju“.

Ne odustaju. Oni jednostavno ne odustaju. Čak i kad vide da je došlo do izlečenja, i čak kad su već uradili biopsije i videli da nema raka, da je osoba potpuno izlečena, oni opet kažu: „Mora da je bila loša dijagnoza ili je došlo do spontanog povlačenja raka“. Oni neće priznati da se rak može izlečiti bez upotrebe zračenja, hemoterapije ili operacije. Zapravo, oni nikada neće priznati da se neko izlečio od raka.

Najbolje od svega je što se to desilo pre četiri godine. I od tada do danas ova žena nije imala nikakvih problema sa zdravljem. Sada nastavlja da radi, znate, održava svoje zdravlje.

Bila je poprilično zdrava osoba, ali očito da ovaj rak grlića materice nastaje zbog neizbacivanja otpadnih produkata iz tela. Kao kada se slivnik za-
puši. Sve se vraća u creva, divertikule se pune fekalnim materijama, a one
koje su već bile tu počinju da cure. To se naziva divertikuloza, koja izaziva
kasnije infekciju sveg okolnog tkiva.

Koliko je bio opasan njen rak?

- Veoma opasan. Zahvaćeni su bili i grlić i deo sluzokože materice. Ve-
rovatno je išlo toliko duboko da je zahvatilo i druga tkiva. Drugim rečima,
došlo je do metastaziranja, možda čak sve do creva. Ali, sada je ozdravi-
la.

A evo još jedne zanimljivosti. Po zanimanju je bila sekretarica. Šta je
ona onda radila? Po ceo dan je sedela. A kada žena sedi, to znači da pri-
tiska i matericu. Nosila je na sebi tipični kancelarijski deo odeće od najlona,
tako da vazduh nije mogao da cirkuliše tuda. Blokira se cirkulacija. Naj-
lonske čarape prekidaju protok limfe. One su blokatori limfe.

Znate, ako bi žene htele, trebalo bi da počnu ponovo da nose svilene
čarape sa podveznicama. To je zasigurno bilo zdravije nego ovo danas.
Nosite odeću koja sadrži više prirodnih vlakana. Imajte na umu da se naj-
lonske čarape prave od nafte; prave se od sirovog ulja, tj. benzina. Dakle,
ovde se radi o petrohemijskim materijama naslonjenim tik do našeg tela.

Prvi korak u lečenju raka grlića materice: biljni umeci

- Tokom ovog programa lečenja, žene mogu da biraju između dve vrste
prirodnih umetaka. Jedan predstavlja jednostavno ubacivanje belog luka,
dok je drugi domaća biljna smesa.

Obično im kažem da jednu sedmicu koriste beli luk, a onda te biljne
umetke sledeće sedmice. Ili mogu 6 dana da koriste beli luk, onda jedan
dan da pauziraju, pa sledećih 6 dana biljne umetke. Takođe, može na
primer, da se u ponedeljak koristi beli luk, u utorak biljni umeci, pa u sredu
opet beli luk, i tako redom. Mogu same da biraju kako im odgovara. Ali,
minimum je da se koristi 6 češnjeva belog luka i 6 biljnih umetaka.

Krenimo od belog luka. Radi se u tri faze. U prvoj fazi (prve noći) jed-
nostavno ubacite beli luk. Sledeće noći ga ubacite izgnječenog. A od treće
noći pa nadalje, beli luk iseckate na kriškice. Svaka sledeća faza je inten-
zivnija od prethodne.

U prvoj fazi uzmete jedan poveći češanj belog luka, oljuštite ga i ubacite uveče u vaginu, a izvučete sutradan ujutru. Da biste ga izvadili, dovoljno je samo da ustanete; on onda izađe, i vi ga izvučete. Koristite beli luk koji je bar veličine vašeg palca. Zatim...

U drugoj fazi uzmete isto poveći češanj belog luka, oljuštite, pritisnete i izgnječite, kako bi se alicin iz luka hemijski aktivirao. Alicina nema u belom luku, osim ako ga vi ne stvorite. To jest, nema ga u luku na početku. Pos-toje samo suve vlaknaste ćelije i tačne kisele. Kada iseckate ili zgnječite beli luk, onda kiselina naprska vlakna, pa se kao rezultat te hemijske reak-cije stvori alicin. Beli luk nema efekta sve dok ga ne iseckamo, izgnječimo ili dok ne počnemo da ga žvaćemo. Zato beli luk ne miriše mnogo sve dok ga ne „aktivirate“.

Alicin nastaje iz trenutne hemijske reakcije kiselina koje se rasprsnu po vlaknima luka. Zato on nema miris odmah na početku. Ali zato kada ga iseckate, onda odjednom, postali ste hemičar u sopstvenoj kuhinji. Zato pritisnite beli luk, izgnječite ga i onda ubacite.

Nakon gnječenja i ubacivanja luka, 99% žena ne oseti ništa u vagini. Ubacite ga uveče i izbacite sutra ujutru.

Trećeg dana izgnječite beli luk i isecite ga nožem sa bočnih strana. Tako se stvara još alicina. Poneke žene, kada ubace ovakav beli luk, tokom prvih 5 minuta osećaju blago golicanje, ali ništa strašno. To je sasvim uobičajeno i ne može da naškodi. Ako vam je teško to da trpite, onda izvadite taj luk i ubacite drugi koji ste manje seckali i manje gnječili. Stavite ga uveče i iz-vadite sutra ujutru.

Radite tako 6 dana, te u vaginalnom području neće ostati nijedna bak-terija, nijedna gljivica, i nijedan virus. Smanjiće upalu, a kod onih sa rakom, uništiće tumore.

Trećina američkih medicinskih istraživanja u vezi sa belim lukom rađena je da bi se proverio njegov efekat na rak – naravno, o ovome se nigde ne govori. Beli luk se smatra zvaničnim lekom u mnogim državama sveta, gde je on stavljen na listu farmakopeje za lečenje skoro svega, od srčanih obo-ljenja do raka.

Nestali beli luk?

Nekoliko naših gledalaca su pisali i zvali, da kada su poslušali vaš savet i ubacili sveže češnjeve belog luka, da su im oni ostali unutar vagine.

- To je zato što su koristili premali češanj belog luka. On treba da bude veliki, a kada kažem to, mislim baš na VELIKI, veličine vašeg palca i ne manji od njegove polovine. Mali češnjevi mogu da ostanu unutra i onda teško da se izvade, dok veći lepo stanu unutra i lako se vade. Ali ako ubacite mali češanj i on nestane, samo ispirajte dok ne izađe. Pojedine žene vezuju konac za njega, ali mislim da to nije potrebno. Na hiljade žena je uspele ovo da izvede kako treba. Samo koristite veoma veliki češanj luka!

Da li to stvarno ima efekta?

- Nema ničeg boljeg. Hemijska svojstva belog luka su mnogobrojna i antibakterijska. Uništava i gram-pozitivne i gram-negativne bakterije. Takođe je veoma snažan fungicidni i antivirusni agens. Ne postoji nijedna lekovita biljka koja može da priđe belom luku po pitanju njegovog dejstva pročišćavanja i lečenja vagine.

Jednom je kod mene dolazila neka 45-godišnja žena sa rakom tela materice. Nedavno je dobila dijagnozu i spremala se za operaciju. Po običaju, lekari su joj rekli da požuri da što pre ode na operaciju. Rekao sam joj da svakog dana ubacuje beli luk, a uveče da vaginu ispira belim lukom. Nakon toga bi takođe uveče ubacila beli luk, a ujutru još jednom ispirala. U roku od dve sedmice nije bilo ni traga od raka.

Šta podrazumevate pod „ispiranjem belim lukom“?

- oko 850 ml vode

- 60 ml jabukovog sirćeta

- sok od jednog limuna

- jedan češanj belog luka

(Neobavezno – 30-40 kapi ulja od čajnog drveta)

Svi sastojci se stave u blender, izmiksaju, iscede i time se zatim ispira.

Da li je rak izašao napolje?

- Ne, ništa nije primećeno. Samo je nestao. Kada je otišla opet kod lekara na kontrolu, oni su je pitali: „Zašto ste došli ovde? Treba da idete na operaciju.“ Ona im je odgovorila: „Samo vi proverite“. Nisu mogli da veruju svojim očima. Raka nije bilo.

Video sam na hiljade čuda sa ovom biljkom. Video sam žene koje su zbog njega iz tela izbacile rak. On uništava i ubija ćelije raka, i spolja i iznutra!

Formula za vaginalne umetke

- Evo formule za biljni umetak. Prilagodite ga svojim potrebama. To jest, ako imate rak, dodajte vinobojku, a ako nemate, onda nemojte.

Uglavnom se koristi kod infekcije vagine, ali i za rak grlića i tela materice, i ostalo.

Evo šta vam je potrebno:

- **ulje od kokosa**
- **ulje od čajnog drveta**
- **koren ljutića**
- **štavelj**

(Neobavezno: vinobojka, aleva paprika, beli luk)

U jednu činiju stavite sitno iseckano bilje. „Sitno” je ključna reč, jer ako ostavite veće komadiće, oni će se zaglaviti u vagini. Stavite po jednu punu kašiku sitno iseckanog štavolja i ljutića u činiju.

U to se stavi 150-200 kapi ulja od čajnog drveta, koje ima mnogostruko antibakterijsko i fungicidno dejstvo. U prodavnicama se prodaje i kao ulje od australijskog žbunja.

Dodajte kokosovog ulja, toliko da se dobije gušća smesa. Činiju sa kokosovim uljem stavite u lonac sa toplom vodom. Ono je u čvrstom stanju na sobnoj temperaturi, ali postaje tečno kada se zagreje.

Kada pravite biljne umetke, ako budu imali previše vode, oni postanu kao palačinke. Napravite od toga 12 velikih ili 24 manja umetka. Stavite ih na staklene tacne, pa u frižider.

Ako imate rak i koristite isitnjenu vinobojku, možete da koristite jednake delove ljutića i štavolja. Morate biti oprezni sa upotrebom sveže vinobojke. Treba da je izrendate. Tada će pustiti vodu iz sebe. Većina ljudi je prodaje isitnjenu, a kao takva ima minimalan efekat, mada najmanje peče.

Kada umetke budete izvadili iz frižidera, oni će biti zamrznuti. Ali kada ih budete uzeli, oni će početi da se tope, samo zbog telesne toplote. Vaginalno područje se prvo namaže sa malo maslinovog ulja i onda se stavi biljni umetak. Vrlo je važno da se prvo nanese ulje.

Najbitnije je da umetak ostane u čvrstom stanju; a ako bude previše vlažan, kako kod većine ljudi biva, onda dodajte još ljutića i štavolja. A ako bude previše suv, onda dodajte kokosovog ulja, sve dok ne dobijete gustu smesu.

Sada, ako želite da pojačate efekat, možete dodati i malo aleve paprike. Ona ima veoma jako dejstvo i snažan je stimulator protoka krvi. Zapamtite da ako nema proticanja krvi, nema ni izlječenja.

Zar to neće da peče?

- Neće ništa da naškodi, ali će biti malo toplije u početku. Dakle, možda se oseti veoma, veoma slabo peckanje. A ako želite, možete dodati i kap-dve ulja od belog luka.

Koliko dugo treba da se primenjuje ova metoda kad je rak u pitanju?

- Najbolje je da se umetak stavi noću, i da ostane tako preko cele noći. Treba da se nosi i uložak. Svaka žena koja ima vaginalnih problema ne bi trebalo da stavlja tampone.

Tamponi se prave od izbeljivanog papira, što znači da sadrže kancerogeni dioksin. Velik broj ljudi smatra da rak grlića materice nastaje i zbog tih tampona. Najbolje bi bilo da se otarasite tampona i da koristite uloške. U prodavnicama zdrave hrane mogu se kupiti tamponi koji ne sadrže izbeljivana vlakna.

Šta mislite o komercijalnim biljnim proizvodima za lečenje vaginalnih problema?

- Mislim da su svi oni preslabog dejstva. Većina njih ima miris kao da su spaljivani ili dimljeni. Morate sami kod kuće da napravite lek.

Na primer, oni uzmu hrastovu koru i od nje naprave prah kao biljnu formulu. Kada biste hteli da isečete hrastovu koru na komade, vaša sečiva bi otupela. Sada zamislite šta je potrebno da bi se ista pretvorila u prah. Dakle, oni prže biljke, a kada je prže, onda je mogu i kuvati. Mislim da nakon svega u tim biljnim formulama ne ostane ništa lekovito.

Kada se biljke sitne u mašinama, da bi se prodavale kao lek, te mašine se puše. Hrastova kora uglavnom treba da bude bela ili svetlije boje, a ova ovde je tamnobraon boje i neprijatno miriše. Biljke koje su bile pržene da bi se od njih dobio prah imaju miris koji možete osetiti.

Da li biljni umetak može da se ubaci u rektum, pošto bi tako bio blizu prostate?

- Apsolutno. Možete ih napraviti bilo koje veličine, i opšte je pravilo, da se stavljaju u bilo koju telesnu šupljinu. Možete ih staviti u uši ili nos, ili bilo gde drugo.

Da li osoba sa rakom genitalija ili tome slično, može da umetak stavi spolja, kao vrstu kašne obloge?

- Apsolutno. Ja sam to radio stotinu puta.

Vaginalno ispiranje i pročišćavanje nakon vađenja umetka

- Ujutru ćete primetiti da lek polako izlazi napolje. To je u redu. Neka ostane tu ceo dan, a uveče uradite ispiranje.

Postoji nekoliko vrsta ispiranja koji odlično pročišćavaju. Jedna od mojih omiljenih jeste sa pola litra vode i nekoliko kašika sveže iscedenog limuna. Možete koristiti i nekoliko kašika jabukovog sirćeta.

Dakle, umetak ostaje preko noći?

- Da, i tako ostaje tu ceo dan, a kasnije tokom dana uradite ispiranje, pročistite, pa uveče ubacite drugi. To se radi 6 dana sedmično, i to je samo deo celokupnog programa za lečenje neizlečivih bolesti.

Kod težih slučajeva raka grlića materice koristi se ceo program lečenja

A šta radite kod težih slučajeva raka grlića materice?

- Pobrinite se da obolela osoba prati apsolutno celokupan program lečenja, uz par dodatnih stvari, poput obloga sa ricinusovim uljem. Možete čak koristiti i mešavinu tog ulja sa drugim uljima. Na primer, 25% ricinusovog i 75% maslinovog ulja; time se takođe vrši ispiranje. Slobodno nanesite unutra, neće vam ništa naškoditi.

Takođe, potrebno je da se kontrolišu ženski hormoni. Mislim da postoje tri najbolje lekovite biljke, od kojih se pravi formula, koja se u ispitivanjima pokazala kao spasilac žena. Sadrži jednake količine svih biljaka. Prva je divlji jam. Farmaceutska industrija od divljeg jama pravi progesteron. Međutim, to im je postalo previše skupo, pa ga sada prave od konjskog urina.

Da li se divlji jam gaji u Americi?

- Da, kao i u Južnoj i Centralnoj Americi, i Meksiku.

Druga je konopljika, biljka sa evropskog kontinenta. Po celoj Evropi je koriste za lečenje svih ženskih problema, od PMS-a (premenstrualni sindrom) do menopauze. To su bobice sa drveta. Najčešće se upotrebljavaju u Evropi za smanjivanje i neutralisanje fibroznih tumora u mokraćnim kanalima.

Treći sastojak je anđelika. U Kini je zovu don-kvai ili tang-kvai. To je najprodavanija biljka na svetu. Latinski naziv glasi *Angelica sinensis*. Slične vrste anđelike rastu u Americi.

Ove tri biljke koristim u jednakim razmerama, ili za pravljenje čaja ili tinkture. Ona održava kontrolu endokrinog lučenja.

(Napomena autora: U mnogim slučajevima dr Šulc je ovoj biljnoj formuli dodavao i biljke za smirenje. Moja supruga je rekla da je bolje rezultate dobila kada je ovoj Šulcovoformuli dodala i 50% druge, sedativne biljne formule. Za više informacija o toj formuli videti poglavlje o poremećajima nervnog sistema. Evo nekoliko biljaka koje možete dodati u malopre opisanu formulu od tri biljke: koren valerijane, cvetovi pasiflore i cvetovi hmelja.)

Sve žene koje su dolazile kod mene odvikavao sam od Premarin/estrogen kreme i leka Provera/progesterona, te im davao svoju formulu, od koje nisu imale nikakvih problema. Oko 90% žena može mesec dana da izdrži bez Premarin/Provera leka, da uzima ovu formulu, a da nema tegoba. Ostalih 10% žena ima tegoba; tada treba da se prilagodi doza formule.

Kako sprovodite taj proces odvikavanja? Odvikavanje žene od njenih hormona...

- Prvo se zapitam: „Koliku dozu da dam ovoj ženi?“ Bilo koja tinktura da je u pitanju, obično se uzima 70 kapi, 3 puta dnevno.

Potom se zapitam: „Kolika je doza leka koju trenutno uzimaju?“ Recimo da je 100 mg, radi lakšeg računanja. Prve sedmice ja im je smanjim na 75 mg. Ljudi me pitaju: „Kako to radiš?“

Nije bitno kako... otvorite kapsulu, pa nekim sečivom razdvojite prah. Bilo kako zdrobite tabletu. Otvorite kapsulu, izvadite prah i razdvojite četvrtinu, koliko treba. Pa ne pravimo valjda nuklearnu bombu. Ne mora sve da bude baš precizno.

Ali ipak, čitaocima bi trebalo i njihov lekar to da odobri.

- Da, naravno. Prvo smanje dozu leka iz apoteke za 25%. Zatim počnu sa po 35 kapi tinkture, recimo, ujutru i popodne. Sledeće sedmice dozu leka smanje za još jednu četvrtinu. Dakle, smanjili su je za 50% sada, a počnu i da uzimaju 3 puta dnevno po 35 kapi biljnog tonika. Potom, sledeće sedmice smanje za još 25% od leka, tako da budu na 25% njegove prvobitne doze.

Dakle, u roku od 3 sedmice doza leka se smanji za 75%?

- Da. Sledeće sedmice se već potpuno skidaju sa leka, a uzimaju po 70 kapi biljne formule 3 puta dnevno.

Recept za jedan litar „ženskog tonika“ dr Šulca

Ja znam da većina žena koje čitaju ovo neće nikada same napraviti biljne formule. Ali bih voleo da ih imaju, da bi znale kako da ih naprave. Ako bi postojala samo jedna biljna formula koju bi trebalo da znaju, to bi bila ova.

Za svoju suprugu Sendi ja napravim jedan galon (oko 3,8 litara) ove biljne formule, koju zovem „hranom za preživljavanje“, to jest, za njene hormone. Tako, šta god da se desi, ona ima šta joj je potrebno da bi ostala mlada. Preporučujem i drugim ženama da isto učine.

- Ova formula se lako pravi. Količina je data otprilike. Kada pravite biljne formule, kolika količina će stati u činiju zavisi od toga da li je biljka stavljena cela, da li je iseckana i prosejana ili isitnjena, i koliko dugo se blendira pre mešanja.

Vreme branja i suvoća biljaka koja će se koristiti varira u maloj meri.

Kada biljni materijal stavite u posudu, on treba da dosegne najmanje 3/4 od njene visine. Ako ne doseže, jednostavno dodajte još biljaka. A ako imate viška biljaka, onda dodajte još alkohola i premestite sve u veću posudu.

Suvo korenje se teško iseca, ali se najbolje tinkture prave od fino iseckanog ili čak usitnjenog biljnog materijala. Samo **nemojte** kupovati biljke u prahu. Uzmite celu biljku, kako biste mogli da prepoznate vrstu. Za isecanje korenja možete koristiti makaze za ruže ili testericu. Nakon što ste biljke držali potopljene u alkoholu jednu sedmicu, možete svu tu smesu staviti u blender, sve dok biljni materijal ne počne da liči na sos od jabuke.

Kao i uvek, koristite votku sa 40-50% čistog alkohola. Držite je na tamnom mestu. Nakon otprilike 14 dana, iscedite i procedite kroz čisto pamučno platno.

Evo potrebnih biljaka i njihove količine. U pitanju je količina koja služi za pravljenje tinkture od **jednog litra**.

120 g **korena anđelike**

120 g **korena divljeg jama**

120 g **bobica konopljike**

60 g **korena sladića**

45 g **listova damiane** Veća je zapremina listova damijane, nego korena sladića, iako je koren sladića teži.

22,5 g **celih cvetova hmelja** sa žutim polenom na njima; tu se nalaze aktivni sastojci.

Ova formula, poput drugih tinktura, može da traje 50 godina i više. Držite je u tamnim bocama na tamnom mestu.

Uz pomoć ove formule na stotine žena se odviklo od medicinskih hormona za 30-60 dana

- Tokom više godina rada na svom lečilištu, video sam mnogo žena koje nisu mogle normalno da žive, i u fizičkom i u emocionalnom smislu, a sve zbog menopauze, PMS-a i hormonalnih poremećaja. Gore opisani tonik im je spasio život.

Ta formula je najbolji biljni tonik za žene. On im pruža fitohemikalije neophodne za stvaranje hormona, vraća ih u ravnotežu i umiruje nerve.

Osim očiglednih lekovitih dejstava na zdravlje, mnogi su uz pomoć ove formule spasili svoje brakove, porodice, karijere i zdrav razum. Toliko blagotvorno deluje na žene. On poboljšava komunikaciju između endokrinih organa u mozgu i jajnika. Usporava starenje kod žena na prirodan način i period od puberteta do posle menopauze čini prijatnim.

Ovo je jedna od mojih retkih formula koje možemo nazvati međunarodnom; drugim rečima, u ovom slučaju uzeo sam najbolju azijsku biljku, najbolju evropsku biljku i najbolje američke biljke.

„Ne sećam se da je ijednoj pacijentkinji osećaj vreline trajao duže od jedne sedmice nakon uzimanja ove formule. Obično je do rezultata dolazilo veoma brzo.“

Na koji način ova formula deluje protiv osećaja vreline? Pitam zbog toga što se i meni dešavalo da uveče dobijem groznicu i skroz okvasim čaršav, te ne mogu da zaspim posle. Znam da to nije baš neki trivijalni simptom.

- Većina ljudi misli da je to blag simptom, da je to kao kada je žena malaksala. Može biti prisutan samo osećaj topline i sjaja na predelu lica, vrata i grudi, ali može biti i ozbiljniji simptom. Kada sam prvi put otvorio lečilište u Holivudu, imao sam pacijentkinju koja je preživljavala momentalna noćna preznojavanja. Čitave čaršave, ćebad i posteljinu ona bi natopila, ali stvarno *natopila* znojem.

Rekla mi je da kada joj se to prvi put dogodilo, mislila je da ju je neko polio vodom dok je spavala. Međutim, to je skoro ignorisala i mislila da ne

može ništa da se uradi u vezi s tim. Ali, jedne noći se probudila i zadobila je srčani napad. Došlo je do takvog gubitka vode i elektrolita, da je izazvalo srčani poremećaj i fibrilaciju (najteži oblik poremećaja srčanog ritma) usled dehidracije. Odvedena je u hitnu službu, gde nije zamalo umrla. Ovo sam ispričao pošto većina ljudi misli ovako: „A, osećaj vreline, to je ništa. Neka uzmu neki časopis, pa neka njime hlade lice”.

Sve je to lepo, ali osećaj vreline je samo početni simptom hormonalnog poremećaja, koji vam mogu naškoditi, ako ne i ubiti u ekstremnim slučajevima.

„Garantujem vam da ako osećate vrelinu da dolazi i do pojave *drugih problema usled hormonalnog poremećaja.*”

Koja je početna doza protiv osećaja vreline?

- Počinje se sa 70 kapi 3 puta dnevno, povećava se na 140 kapi ako je neophodno, i ne zaboravite, ako proživljavate noćna znojenja ili osećaje vreline uveče, onda pre spavanja uzmite veću dozu. Ako se probudite uveče, tada uzmite dozu. Možete je uzimati kad god naiđe osećaj vreline. To je lak način da se odmah reaguje lekom.

Zatim, ako ne vidite rezultate, onda dozu povećavajte postepeno na 140, 210, i na kraju, 280 kapi 3 puta dnevno. Ipak, 140 kapi 3 puta dnevno je otklonilo simptome menopauze kod 98% pacijentkinja u mojoj klinici.

Ovde je reč i o drugim problemima: opadanju kose, emocionalnom nemiru, osteoporozi i naročito suvoj vagini i ostalim simptomima menopauze.

Svi simptomi menopauze kod žena posledica su nedostatka estrogena. Ali, uzrok problema najčešće nije slab rad jajnika. Oni ne prestaju da rade tek tako. Oni uspire rad, ali je komunikacija loša. Cirkulacija je loša. Zato ova formula čini čuda.

„Davao sam 210 kapi 3-4 puta dnevno nakon steriliteta uzrokovanog hirurškom intervencijom, poput histerektomije, kod koje se odstranjuju jedan ili oba jajnika.”

- Čak i kada vam lekari kažu da nemate nijedan jajnik koji je u funkciji, nemojte verovati. Ne možete znati šta se zbilo; možda je ostao jedan jajnik ili mali deo jednog jajnika dovoljan da se stvaraju hormoni, te zato uzimajte ove lekovite biljke.

Nemojte zaboraviti ni to da je ljudsko telo prava čudesna mašina. Jer kada mu nedostaje neki deo, često puta će ga drugi deo tela zameniti u

funkciji, pod uslovom da vodite računa o svom zdravlju. Postoji veliki broj izveštaja da su drugi organi stvarali hormone onda kada bi jajnici bili odstranjeni; kod nekih ljudi su se stvarali čak i u crevima. Mnoge žene koje više nemaju jajovode i dalje mogu ostati trudne; jajna ćelija nekako pronađe put do materice.

NIKADA nemojte odustajati. Znam za mnoge žene kojima je urađena kompletna histerektomija, a da i dalje bez jajnika vode sasvim normalan način života zahvaljujući „ženskom toniku“.

Zatim, ima i žena koje nemaju ni jajnike, ni matericu, i da čak i uz ženski tonik nisu mogle bez medicinskih hormona. Ipak, ponekad su dozu mogle da smanje za polovinu, a ponekad i za tri četvrtine.

Veoma mali broj žena nije mogao prirodnim putem da povрати sposobnost stvaranja hormona. Što je teži slučaj, tim su više morale da rade program lečenja kako bi došlo do rezultata. Znam za dve pacijentkinje koje su lekari tako „dobro“ operisali, da one više nisu mogle da povrate hormonalnu ravnotežu. Dakle, to su dva slučaja od hiljadu, što je prilično dobar rezultat.

Spominjali ste i da ste kod nekih žena izazvali ponovnu pojavu menstruacije. Zašto bi to neka žena htela da se desi?

- Pojedine žene su me zbog toga jako grdile. Ovako su mi govorile: „Za mene je bio blagoslov kada su menstruacije prestale, a vi ste sada ponovo izazvali ta krvarenja“. Ali ako se to desi, to samo znači da niste dostigli menopauzu. Ne zanima me šta drugi pričaju, vi niste spremni da pres-tanete sa menstruacijama. Mnoge žene dostignu ono što ja zovem „pre-ranom menopauzom“, pošto žive nezdravo. Ali prirodni zakoni su ti koji vam tada zaustave menstruacije, jer nije dobro da slabe i bolesne žene rađaju decu.

Ali ako te iste žene izlečimo, često puta se desi da ponovo imaju menstruacije u sledeće godinu, dve, tri, četiri ili pet. Znam za ženu koja je ušla u menopauzu, a posle dve godine, u svojoj 55. godini ponovo dobila menstruaciju, te dobila još jedno dete, koje su ona i njen muž želeli da imaju.

Dakle, ako je neka žena ljuta na mene što joj telo ponovo biva zdravije i obnavlja svoje normalne funkcije, onda ja tu nisam kriv. Ne može se žena odreći svoje ženstvenosti. A ako ne želite da ikada imate menstruacije, onda živite nezdravo. Ove reči samo prosledite onima koji žele bolji izgled, bolje zdravlje i bolji ljubavni život.

Menopauza se može dostići sa 40 godina. Sve što treba da radite jeste da živite kao na deponiji, da pušite cigare i da pijete dosta alkohola, te će menstruacije prestati. Da li je ovo zaista ono što svaka žena želi - da os-tari? Ne bih rekao.

Dobrobiti kod starijih žena dugo vremena nakon menopauze

Da li ova formula i vaš program pročišćavanja tela može da pomogne ženama koje su u poodmaklim godinama?

- Naravno. Njihovo telo i dalje funkcioniše na pre niskom nivou hormona. Zato se žene od 80 godina osećaju kao da imaju 90, a ako imaju 70, kao da imaju 80 godina. Ne možete znati koliko će vam bolje biti nakon pročišćavanja organizma i podizanja nivoa hormona, dok to zaista i ne uradite.

Postoje žene od 70 ili 90 godina koje se osećaju zdravim – ali one ne znaju koliko se *još bolje* mogu osećati. Šta mislite koliko bi vam bolje bilo kada biste podigli nivo energije svom telu, koji mu je bio potreban još od vaše 40. godine?

Dodatne informacije o dozama, o kojima sam saznao radeći sa svojom suprugom Sendi - napisao Sem Bajser

Postoji razlika u dozama opisivanog tonika za žene kada se koristi za otklanjanje simptoma i kada se koristi kako biste se osećali u svom najboljem izdanju. Ovo sam saznao od Sendi. Ona je morala da uzima oko 840 kapi dnevno, kako bi otklonila osećaje vrelina. Ali tek kada je počela da uzima oko 1120 kapi dnevno, osećala se bolje. Pitao sam dr Šulca da li je nekada koristio veću dozu od te, i on je rekao da jeste. Rekao mi je da je to maksimalna *srednja* doza.

On je koristio 1140 kapi dnevno, a jednom čak i 1680 kapi na dan. Takve doze se najčešće koriste zajedno sa postom na sokovima i programom za čišćenje organizma. Tada je privremeno povećao doze kako bi izazvao otvaranje cista i fibroidnog materijala u materici pacijentkinje, i to usred procesa pročišćavanja.

Rekao mi je i da ako je ženi potrebna toliko velika doza, da se veći deo toga ne koristi. Može neka žena da uzima 1140 kapi dnevno, a da samo 350 prođe gde treba.

Ili jetra ne radi ili je debelo crevo začepljeno i pritiska jajnike i blokira krvotok, ili je sama krv sluzasta, te mora da se pročisti. Možda je potrebno i da se krene sa drugačijom vrstom ishrane, ili da se poboljša. Moguće je da postoje i ožiljci na materici, o čijem lečenju smo govorili u ovom poglavlju.

Pročišćavanjem jetre može se najbolje uticati na smanjenje doze formule koja je ženi potrebna. Čišćenje jetre, zajedno sa u prethodnom poglavlju opisanim tonikom za jetru – čija se doza može znatno povećati ako bude neophodno – može toliko smanjiti potrebu za „ženskim tonikom“ da više i ne bude potreban.

Šta je najgore što može da se desi ako se uzme prevelika doza tonika? Doći će do abnormalnog krvarenja. Ako još uvek imate menstruacije, krvarenje može biti konstantno. Ili do menstruacije će dolaziti svake sedmice ili svake dve sedmice, umesto na 28 dana. Ako ovaj tonik uzrokuje bilo kakva neželjena dejstva, samo smanjite njegovu dozu ili privremeno prekinite sa upotrebom.

Dr Šulc mi je rekao da često puta nije mogao da čeka da se proces pročišćavanja završi kako bi došlo do rezultata. Nije bilo vremena da se doza postepeno povećava. Morao je da počne sa velikom dozom, a onda da je spusti. Te žene su toliko imale tegoba da nisu mogle da čekaju jednu sedmicu ili jedan mesec bilo kojeg programa prirodnog načina lečenja. Do tada bi već otišle kod lekara po medicinske hormone ili na operaciju. Zato je dr Šulc morao brzo da reaguje, da bi im olakšao probleme, a tek onda da nastavi sa procesom pročišćavanja.

Informacije za žene kod kojih ne dolazi do poboljšanja

Kad god je dr Šulc nailazio na „tvrdoglave slučajeve“, tj. kad god ne bi dolazilo do željenih rezultata, on bi počinjao da pored tinktura koristi i biljne čajeve.

Dr Šulc obično nije počinjao sa čajevima, jer pacijenti ne mogu da čekaju dok se oni spreme. Tinkture se brže prave. Problem kod tinktura je u tome što se pojedine lekovite komponente biljaka izvlače sa alkoholom, dok druge sa vodom. Razlikuje se od vrste do vrste.

Moguće je da pacijenti dobiju lekovite supstance preko čaja kojih *nema* u tinkturama. To je dr Šulc prvi put saznao od pacijentkinje koja je po celom telu imala osip kože. Koristila je velike doze tinkture od ehinacee, kako bi ojačala imuni sistem i zaustavila svrab. Ali, to nije delovalo.

Pitala je dr Šulca da li može da koristi korenje ehinacee za spravljenje čaja. Nije znao šta da joj kaže, ali je ona ipak pila taj čaj, i u roku od 48 sati osip je nestao.

Od tada je dr Šulc kod mnogih težih slučajeva koristio i tinkture i čajeve od iste biljke, jer oni pacijentu pružaju *različite* vrste lekovitih sastojaka.

Možete poneke, ili sve sastojke „ženskog tonika“ spremati u vidu čaja. To je jedan od glavnih načina kako Kinezi koriste anđelik. Oni prave čaj od nje.

Kada pravite čaj od tih sastojaka, ne postoji pravilo o njegovoj količini. Možete staviti po nekoliko kašičica iseckane biljke u lonče za čaj, ili da ga još jačim napravite. Moraćete da eksperimentišete. Ako je biljka koju ste uzeli slabijeg dejstva, treba da koristite veću količinu.

Dakle, ako vam ne bude sve išlo po planu, evo nekoliko stvari koje možete preduzeti:

- 1) Povećati dozu formule u vidu tinkture;
- 2) Od biljaka koje su sastojci formule napraviti čaj;
- 3) Obaviti ceo proces pročišćavanja organizma. Ponavljati ga koliko god je neophodno ili pojačati njegov intenzitet. Ako ste toliko bolesni, možda treba da uradite celokupan program za lečenje teže izlečivih bolesti.
- 4) Eliminirati ožiljno tkivo sa jajnika uz pomoć obloga sa ricinusovim uljem, masažom na obolelo područje i primenom tople i hladne vode na predeo jajnika.

5) Poboljšati način ishrane; možete tome dodati i 15-30 ml ili više soka od pšenične trave. Budite pažljivi sa njim, jer je veoma jak, te treba da počnete sa malim količinama, poput 15 ml. Dr Šulc ga je koristio u svojim programima lečenja kod oko polovine slučajeva.

6) Eliminirati emocionalne faktore koji mogu sprečavati poboljšanje zdravlja, poput nerviranja zbog ponašanja prijatelja ili posla koji mrzite. Možete iz kuće izbaciti fizičke objekte koji vas podsećaju na loša vremena (slike, suveniri i drugo) i koji tako ometaju vaše ozdravljenje. Ne dozvolite da vam kuća ili stan postanu mauzolej loših sećanja.

Žene kojima su potrebni muški hormoni radi ravnoteže

- Kod mene su dolazile i žene koje su bile, rekao bih, previše „ženskaste“. Drugim rečima, te žene su bile toliko kukavične da nisu mogle da donesu nijednu odluku u svom životu.

Kada bi dolazilo do hormonalnog poremećaja, tada bi postajale najveće kukavice u svom dotadašnjem životu. To se desi svakoj ženi ili muškarcu koji nemaju hormone – izgube „kičmu“.

Hoću reći da hormonalni poremećaj uzrokuje isti gubitak volje kao i predmenstrualni sindrom (PMS). Takve žene nama deluju smešno. Na primer, kada muž ženu u takvom stanju pita: „Hoćeš da izađemo na večeru?“, ona kaže: „Ne znam“. Onda pita: „Kakvu hranu želiš da jedeš?“, ona kaže: „Ne znam“. I kada konačno izaberete restoran i stignete tamo, vi je pitate: „Gde ćemo da sednemo?“, a ona opet kaže „Ne znam“.

Kada se hormoni unište, onda nema donošenja odluka. Nema jake volje. Sve je nejasno. Isto se dešava kao i kod PMS-a, samo što duže traje. Te žene su toliko bile ženskaste, da su htele skoro sve vreme da plaču. Bile su preosetljive. Previše ženskaste. Radi ravnoteže, bilo im je potrebno više muške energičnosti.

Dakle, jedna od stvari koja može ojačati ženu jeste žen šen. Mnogi smatraju da je to tonična biljka za muškarce, ali njega mogu da koriste i žene. On će ih osnažiti, učiniti ih samopouzdanijim, voljnijim da donose odluke i da ne budu *toliko* osetljive na sve što neko kaže, *uradi* ili *ne* uradi.

Oko 70 kapi 3 puta dnevno jake tinkture od žen šena veoma će osnažiti žene, uzimajući ih zajedno sa „ženskim biljkama“ o kojima smo već govorili. Naravno, pritom ne mislim na onaj prerađeni žen šen iz prodavnica zdrave hrane, već na prave stvari iz kineskih herbateka. Najbolja vrsta za žene jeste američki divlji žen šen (ne kultivisana vrsta). Ova američka vrsta postepeno osnažuje žene, za razliku od azijske koja brzo deluje.

Takođe, ovim ženama bi ponekad dao i muške tonične „hormonalne“ biljke, poput sarsaparile i testeraste palme. Uzimaju se u vidu tinkture, čaja ili oba istovremeno.

„Estrogen definitivno uzrokuje rak. Svaki lekar koji potcenjuje taj rizik, ili tvrdi suprotno, ne govori istinu.“

Pa zar lekari ne koriste manje doze estrogena, ili ga daju u kombinaciji sa drugim ženskim hormonima, kako bi upravo umanjili taj rizik?

- Osim ako žene misle da je terapija zamene hormona danas bezbednija nego pre, onda im predlažem da nabave neku knjigu koja se bavi neželjenim dejstvima lekova (ja imam knjigu *Physicians Desk Reference*).

U toj knjizi se nalaze informacije o neželjenim efektima svih lekova i smrtonosnim oboljenjima uzrokovanim lekovima, dobijenih od farmaceutskih

kompanija. Uvek sam imao tu knjigu u mom lečilištu, kako bih pokazivao svim pacijentima pravu istinu o „blagim“ ili „bezopasnim“ lekovima koje su im lekari davali. Kad bi videli beskrajnu listu bolesti i smrti uzrokovanih lekovima, onda više nisam morao da ih ubeđujem da ne uzimaju te lekove. Knjiga je odradila posao za mene.

U mom izdanju iz 1995. godine ove knjige, za *Premarin* kao najčešće davanom leku koji sadrži estrogen, zapisano je na stotine neželjenih efekata od 2588 do 2601. stranice. Kada bi žene pročitale ovo, nikada više ne bi pomislile na estrogen-terapiju, isto kao što ne bi ni na cigarete.

Na tim stranicama proizvođač spomenutog leka daje upozorenje, napisano masnim slovima, da je ogroman broj nezavisnih istraživanja pokazao da postoji „povećan rizik od raka materice kod žena koje su dostigle menopauzu i uzimale estrogen više od godinu dana... estrogen može uzrokovati i rak dojke, grlića materice, vagine, jetre... Estrogen treba da se koristi samo kada je to neophodno“. On povećava rizik od raka 13,9 puta.

Estrogen može neutralisati *pojedine* simptome menopauze. Ali, on izaziva rak.

„Terapija medicinskim hormonima uništava organe koje bi trebalo da leči. Davanjem estrogena uništavaju se jajnici žena.“

Pa ko bi to uzimao ili radio bilo šta što povećava rizik od raka 14 puta?

- Jedino žene koje nisu informisane. Ali postoji još nešto gore od toga. Retko koja žena razume da kada dobije rak od estrogena, a verovatno hoće, onda im lekar odmah kaže da više ne uzimaju estrogen, bez odvikavanja i bez 30 dana postepenog smanjivanja doze, već samo hladnokrvna izjava: „Ne smete više da ga koristite“. A to je otuda što lekari brinu o pilulama sa hormonima od kojih se rak pogoršava.

Šta biva posle toga?

- Te žene izgore. Kao da im je izmaknut tepih pod nogama. Naglo im je oduzeta droga na koju je njihovo telo naviklo. Kada nekom oduzmete tako jaku drogu, onda se jajnici dezaktiviraju. Kada uzimate bilo koji lek, naročito zamene za supstance koje vaš endokrini sistem treba da proizvodi, poput insulina, tiroksina, estrogena i ostalog, tada se ti endokrini organi dezaktiviraju. Kada počnete da uzimate estrogen, vaši jajnici ga detektuju, te zašto bi onda više morali da ga sami proizvode?

To postaje hendikep, i vaši jajnici proizvode sve manje i manje estrogena. Što ga više uzimate, to je vašem telu gore; to je poput hemijske sterilizacije. I ono malo estrogena što je produkovano, više se ne produkuje. Jajnici detektuju velike količine estrogena u krvi, zbog pilula koje vam je dao lekar, te isti atrofiraju, smežuraju se i odumru.

Zatim, kada se pojavi rak, lekar prestane sa davanjem estrogena, jer će svaki lekar prestati sa davanjem estrogena ili nekih drugih hormona kada dođe do pojave raka. Oni znaju da je i sam estrogen kancerogen.

Te žene su upravo time upropašćene. Bačene su pod prag savremene medicine, i onda su na kolenima i rukama došle u moju kancelariju, plačući i preklinjući me. Zato što se ne mogu ženi oduzeti hormoni, a da im se pritom ne upropasti život.

Kako ste pomogli tim ženama?

- Najpre sam im dao moju „žensku formulu“ za hormonalnu ravnotežu, ali o tome ćemo malo kasnije. Evo jednog *tipičnog* strašnog slučaja. Možda bude delovalo kao ekstreman slučaj, ali imalo ih je mnogo takvih. Žene koje bi prošle kroz to sigurno ne bi volele da o tome pričaju.

Bila je jedna 54-godišnja žena iz Santa Barbare. Uzimala je estrogen 5 godina od početka menopauze, koji joj je prepisao blizak porodični prijatelj i lekar (ginekolog).

Ovo sada je *standardni* tretman. Kada odete kod ginekologa i kažete da ste ušli u menopauzu, iz njegove kancelarije ćete izaći sa receptom za *Premarin* ili estrogen. Pored toga, zaprepašćujuće je bilo to što ovaj ženi nije dao nikakva upozorenja u vezi sa neželjenim efektima leka. Ona je imala porodičnu istoriju raka i problema sa žučnom kesom, a kod oba estrogen povećava rizik.

Ni u kom slučaju lekar nije smeo da joj da estrogen, nikome sa porodičnom istorijom raka. On je nerazumno postupio i nije joj sugerisao kontra-efekte koje pružaju farmaceutske kompanije, što je *tipično* za sve lekare.

Pet godina nakon početka tretmana (tada je bila u 40-tim godinama) došlo je do pojave vaginalnog krvarenja, te je ona otišla opet kod njega. Uradio joj je biopsiju, jer je video abnormalno tkivo. Imala je zloćudni tumor materice. Video je da je rak metastazirao, što skoro pa znači da će umreti. Smatrao je da joj je ostalo još malo vremena, par godina, bez obzira šta dalje uradili. Odmah je ukinuo sav estrogen koji joj je davao, kao grom iz vedra neba. To lekar mora da učini istog trena kada primeti

rak. Kroz nekoliko meseci ovaj ženi se toliko pogoršalo zdravlje, da ja to nikada ranije nisam video. Izgledala je kao u onim naučno-fantastičnim filmovima, kada neko popije „eliksir mladosti“ pa postane mlad, kad ono posle par trenutaka naglo ostari, ima 150 godina i pretvori se u prah.

Neverovatno je to kako strašno izgleda jedna žena kada joj se pet godina daje veštački estrogen, a onda joj se iznenada izvuče tepih ispod nogu. Nakon toga, onaj lekar me je zvao i zamolio me da pomognem.

Rekao mi je ovako: „Vidite, ona mi nije pacijent, već porodični prijatelj, i veoma je bolesna. Možete li nekako da joj pomognete?“ Ja sam rekao: „Naravno“.

Izgledala je zaprepašćujuće kada je došla kod mene. Njeno vaginalno područje je bilo suvo i jako se smežuralo i ispucalo. Iz vagine je krvarilo zbog raka.

Gde je bio rak?

- Rak je bio u materici, što je čest slučaj kada se koristi estrogen. Najučestalija vrsta raka pri upotrebi estrogena jeste rak unutrašnjeg dela materice. Ova žena je dobila i vaginalne infekcije zbog otvorenih rana u vagini.

Upala je bila toliko velika da je žena mogla jedva da hoda, s obzirom da čim bi zakoračila, došlo bi do krvarenja iz vagine i velikih bolova. Rekla mi je da noću nije mogla da zaspi od toga. Kod mene je došla držeći se jednom rukom za prijateljicu i hramljući na jednoj nozi. Tu se zapravo radilo o teškoj infekciji vagine, krvarenju, upali i pucanju.

A lekar ništa od toga nije umeo da spreči?

- Nije. Morao je odmah da je skine sa estrogena zbog pojave raka, tako da nisu mogli ništa. Ništa. Imali su samo vazelin, koji naravno ne pomaže, jer ga telo odbija.

Takođe je počela da gubi kosu i bila prilično ćelava za jednu ženu. Uradila je za mene malu demonstraciju, te rukom povukla kosu i iščupala grudvu dlaka, što je bilo malo zastrašujuće. Rasli su joj i brkovi, što je još jedan neželjeni efekat netolerancije prema estrogenu.

Prvo što sam hteo da uradim jeste da joj pomognem i da joj privremeno olakšam muke. Koristio sam ulje od čajnog drveta i jojobe. Za razliku od drugih ulja, koža najbolje upija ulje od jojobe. Dok ulje od čajnog drveta, u malim dozama, deluje antiupalno. Koristio sam 91-95% ulja od jojobe i 5-9% ulja od čajnog drveta.

Samo smo je prevrnuli i onda napunili sa oko 500 ml te mešavine ulja. Došlo je do momentalnog olakšanja. Tokom sledećih nekoliko sedmica u vaginu smo joj stavili aloju i zatim laneno ulje, koje je odlično antiupalno i lekovito ulje.

Posle nekoliko sedmica upala se smirila. Rane su zalečene i krvarenje iz vagine je prestalo, ali nije ono od raka u materici. Tada smo počeli sa umecima od belog luka. Nisam mogao odmah da upotrebim beli luk zbog otvorenih rana koje je imala, zbog kojih bi imala još veće bolove. Ali, bolovi su sada prestali, pa smo nastavili sa lečenjem.

Odmah smo joj dali onaj tonik za žene. Naterao sam njeno telo da samo proizvodi hormone, da *samo* produkuje estrogen i da samo vrši podmazivanje. Naravno, primenjivali smo i druge programe pročišćavanja i detoksikacije.

Nakon mesec dana ovakvog lečenja rekla mi je da ima previše sluzi u svojoj vagini, previše izlučevina. Pošto sam imao na hiljade takvih slučajeva, rekao sam joj: „Ne brinite o tome sada, možete nositi uložak. Neka sva ta sluz teče onako kako mi želimo“. To je česta pojava. Bilo je i mnogo žena koje su me zvale jer su ponovo dobile menstruaciju, nakon nekoliko godina. Pošto im je vraćena hormonalna ravnoteža, ponovo su postale plodne.

Promena njenog izgleda bila je upečatljiva. Ne samo da joj kosa više nije opadala, već je nestala i smežurana koža. Čim joj se vratila hormonalna ravnoteža i čim joj je bilo malo bolje, mogavši da bude i fizički aktivna, dobila je 20 godina mlađi izgled. Nije ni izgledala kao žena pred menopauzom.

Kada se sve završilo, onaj lekar je bio ljut na mene. Rekao mi je ovako: „Pitao sam vas da joj izlečite upalu vagine i da učinite da se bolje oseća, a *ne* da joj izlečite rak“. Bio je *ljut*. Rekao sam mu da me mnogo briga za *njegov* ego i za to da li sam se umešao u *njegov* posao. *Moj* posao je bio da pomognem onoj jednoj ženi da se izleči, a ne samo da lečim simptome, već sve, bilo šta što je ona htela.

Rekli ste da ste onim ženama davali svoju formulu za obnovu ženskih hormona. Znam da ona sadrži biljke koje podstiču lučenje ženskih hormona. Zar to nije opasno kada neko ima rak?

- Ne, u tome je i najbolji deo od svega. Te biljke ne sadrže nimalo estrogena. Ove žene koje su dostigle menopauzu su godinama bile na estro-

genu, te na kraju dobile rak. Lekar bi ih potom odmah skinuo sa estrogena, jer ne može da se on daje kada je prisutan rak.

One bi se onda još više razbolele, i na kraju došle kod mene. Svima sam na početku davao „žensku formulu“, te bi se one osećale odlično u roku od samo par dana ili sati, čim bismo pronašli njima odgovarajuću dozu. Brojni lekari su dolazili kod mene da posmatraju pacijente dok radim ovo sa njima, i *nijedan* od pacijenata nije imao nikakve komplikacije ili pogoršanja raka, kao što bi to imali da su koristili estrogen. Njihovi simptomi menopauze su nestajali, a ako bi dalje radili na mojim programima lečenja, onda bi i rak nestajao.

Te biljke dakle nemaju hormone?

- Nemaju. Samo jedna od njih sadrži prirodne biljne hemikalije koje se koriste za spravljenje sintetičkih hormona. Ali nema pravih hormona u njima. Te tonične biljke sadrže supstance koje su telu potrebne da bi proizvodilo hormone, kao što su hranljive supstance ili hemikalije potrebne telu da stvara estrogen, ili neke druge biljne hemikalije koje aktiviraju rad jajnika.

Ako ste godinama imali izlučevine ili neprijatan miris ili infekciju vagine, onda su velike šanse da imate ožiljke na jajnicima, koji mogu sprečavati dovoljno proizvodnje hormona.

- Tokom godina bakterije izazivaju upale koje stvaraju i gomilaju ožiljna tkiva. Ona se mogu javiti u materici, jajovodima i jajnicima. Da biste otклонili ta ožiljna tkiva, morate da uradite tri stvari:

1) primena obloga sa ricinusovim uljem na predeo jajnika – to je deo tela na sredini puta, malo dole, između pupka i linije gde se butina spaja sa trupom. Ricinusovo ulje razbija stare, okorele i kristalizovane materije.

2) Za razbijanje otvrdnjenog tkiva primenjujte duboku masažu. Jako pritiskajte to područje i masirajte, pojačavajući tako cirkulaciju i razbijajući začepljenja.

3) Primenjujte vruće i hladne obloge, koje treba da budu što vrelije, odnosno, što je moguće hladnije. Napravite najmanje sedam promena hladnog i vrućeg. Koristite flašu sa vrućom vodom i kesu sa ledom. Posle toga možete primeniti duboku masažu i obloge sa ricinusovim uljem.

Hitan slučaj: vaginalno krvarenje zaustavljeno alevom paprikom

- Jedna žena obolela od raka grlića materice se lečila kod mog kolege. Došlo je do obilnog krvarenja, jer izgleda da je ovaj bio previše agresivan u masaži i pritiskanju; kao kad neko skida koru sa rane. Tako nešto se meni nikada nije desilo, ali želim da vaši čitaoci znaju kako da se nose sa hitnim slučajevima uz pomoć lekovitog bilja.

Ova žena je imala malo krvarenje, izlučevine tamne boje, ali sve je bilo sasvim u redu. Ipak, oko pet sati ujutru dobio sam telefonski poziv. Njen lekar mi je rekao ovako: „Ova žena je u mojoj ordinaciji i mislim da će iskrvariti na smrt”.

Ja mu kažem: „Kako to misliš?”

On kaže: „Hemoragija” (krvarenje).

A ja mu odgovorim: „Pa, za to služi hitna služba”. Znači, 91 se poziva u 50% slučajeva kada ljudi umiru ili kada je recimo nekome noga stradala u saobraćajnom udesu. Ali mi on kaže: „Ona neće da ide”.

Kažem ja: „Kako to misliš neće?”

„Rekla mi je da pre želi da umre nego da ode kod lekara ili u bolnicu”.

Razumeo sam takav stav i to poštujem. Rekao mi je: „Da li možeš da dođeš odmah?” Bilo je pet sati ujutru ovde u Los Angelesu.

Zato i imam motor. Do Burbenka bi mi ovako trebalo da stignem tri sata. Uzeo sam motor, išao prečicama i stigao tamo za 25 minuta.

Rekao mi je: „Samo uđi, vrata su otvorena”. Ja otvorim vrata, kad u dnevnoj sobi vidim baru krvi prečnika dva metra. Na njoj je bio i čaršav, jer su pokušavali da pokupe krv.

Uđem u kupatilo; ona sedi u kadi i lice joj belo. Sedela je naga i izgledala kao da je izgubila svest.

Stavili su je u kadu pošto je krvarila, a iz njene vagine je i dalje tekla krv. Dakle, reč je o hemoragiji.

Otišao sam do kuhinje da uzmem svoju torbu za prvu pomoć. U lonac sam direktno iz česme nasuo vruću vodu, i unutra ubacio nekoliko ljute šaka aleve paprike. Uzeo sam špricaljku i dobijenu smesu samo ubacio unutra. Potom sam otrčao do kupatila i odmah joj u vaginu ušpricao ceo špric. Čim sam to uradio, podigla je pogled. Naravno, verovatno joj je bilo veoma bolno.

**„Ubacio sam vruć čaj od ljute aleve paprike u njenu vaginu.
Krvarenje je prestalo za dve sekunde.”**

- Bila je još uvek u šoku zbog gubitka krvi, te sam uzeo svoju tinkturu od aleve paprike i napunio joj usta time. Jer čim je lice bele boje, uzimajte alevu papriku u ruke.

Lice joj je pocrvenelo. Pomislio sam: „Dobro je, izlazi iz šoka. Izgleda bolje.” Izgubila je dosta krvi. Za dve sekunde je prestalo samo krvarenje, a za 20 joj je lice pocrvenelo i izgledala je bolje. Pomislio sam: „Trebalo bi da joj damo neku hranu”. Pošto je izgubila dosta krvi, ubacili smo joj malo „superhrane” sa sokom.

Posle toga me je samo pogledala i onda povraćala svud po meni. Bilo je kao u nekom horor filmu. Onda sam opet izvadio tinkturu sa alevom paprikom i dao je sebi, jer mi je pripala muka. Njoj sam dao još malo od iste tinkture.

Iz njene vagine nije samo izašla krv, već se zaglavio odvod zbog parčića nečeg što je ličilo na jetru i meso. To nisu bili krvni ugrušci, već pravi mesnati delovi.

Skupila ih je, stavila u teglu i odnela nekom privatnom lekaru, koji joj je rekao da je to rak. Dakle, delovi raka su izašli iz nje. Ovo bih nazvao „ekstremni trenutni period izlečenja”.

Ona i njen doktor su verovatno malo preterali sa brzinom lečenja, nisu dopuštali da sve ide prirodnim tokom. Već sam rekao, to je kao kada se skida korica sa rane. Samo treba pustiti da sve ide svojim prirodnim tokom. Oni nisu tako činili, već su malo preterali. Treba razumno raditi, što oni pak nisu. To je bilo pre 12 godina, a ova žena je sada živa, ima 65 godina i radi kao učiteljica.

A većina ljudi, znate, govore uvek: „Mogao si da budeš tužen; i ta žena je mogla da umre”. Ili: „Zar ne mislite da je to bilo previše? Ubrizgavanje ljute aleve paprike?” Pa, ona žena ne misli tako. (Mada znam da niko ne bi koristio špricaljku, jer je to nesterilno sredstvo.) To stalno slušam od drugih.

Najvažnije je da je ona žena sada presrećna, i da nikada neće otići kod lekara. O ovim drugim lekarima prirodne medicine da i ne govorimo; oni su pravi paranoici. Kukavice.

Dakle, to nisu bili delovi jetre, već gomila kancerogenog tkiva?

- Upravo tako.

Ja sam mislio da je rak bele boje, a ne braon.

- Većina ima braon boje na sebi. Ponekad sadrže i neke loptice u sebi, a ponekad imaju na sebi i bele žilaste niti. Ponekad su pak malo veći, nalik letećem tanjiru, samo sa pipcima na sebi.

I videli ste takve stvari kako izlaze iz materice?

- Da, naravno. Izlazile su pravo iz vagine.

Ljude treba edukovati. Jer ovo lekari svakog dana vide, ali ne pričaju o tome. Oni uviju to u nešto, odstrane i bace, a ovamo kažu: „Sve je u redu, gospođo Džons“. Znae šta ja kažem?

Ako o tome ne pričate sa ljudima, oni kad to vide prestrave se ili padnu u nesvest.

- Oni tad pozovu hitnu pomoć. Misle da je to nešto zaista neverovatno. Misle da će sigurno umreti, ili tome slično. Dr Kristofer je znao za te stvari. Znao je da kada odete kući kod pacijenta da mora da se dobro naradi i isprlja, da uprlja svoje ruke. Ako neko ima zatvor, da treba nekad da ugura prst unutra ako je potrebno, kako bi izvukao napolje fekalne materije. Možda budete morali da stavljate ruku u nečiju vaginu, u nečiji grkljan ili nos; možda se uprljate urinom, fekalnim materijama ili povraćkom.

Šta je gore... gledati nagu ili mrtvu ženu?

- Razumem vas. Ali ako hoćete da se bavite prirodnom medicinom, morate biti spremni da radite zajedno sa svojim sinom, ćerkom, mužem ili ženom. Znae kako ja kažem? Takva situacija spaja porodicu. Mislim, šta da vam kažem? Svi smo mi ljudi; ovde se radi o spasavanju nečijeg života. Ne smete se plašiti od malo fekalija.

„Kada ojačate organizam, bolest će nestati iz vašeg tela.“

Ako se ljudi žele lečiti kod kuće, oni moraju znati šta da očekuju, ili bi mogli da se onesveste usled srčanog udara, kada budu videli one stvari, zar ne? Misliće da treba da idu kod lekara u bolnicu, jer im to deluje abnormalno.

- Ne, to je apsolutno normalna pojava kod raka grlića materice i materice. Ovi tumori izlaze u delovima. Neće sve odjednom da ispadne.

Jednom prilikom sam video poduži tumor kako izlazi iz materice, za koji sam mislio da je deo zida materice. Ta žena je mislila da je gotova kada je to videla, ali zapravo je dolazilo do izlečenja.

Telo samo zna kako da se izleči. Ono samo zna kako da sebe operiše, kako da rastvori tumore, i ono će uraditi to na najefikasniji i najbolji mogući način.

Mi smo izgubili svoju veru u Boga i prirodu, ali oni su ti koji će nas izlečiti.

Rak prostate

U ovom poglavlju će biti dodatnih informacija kojih nema na našim video snimcima. Oni, zajedno sa ovim priručnikom, čine kompletnu celinu.

„Prostata tog čoveka je bila toliko pritešnjena tumorom, da su je lekari jedva mogli videti. Tumor je potpuno obavio prostatu.”

- Zato su morali da rade sa magnetnom rezonancom (MRI). Plašili su se da ako počnu da seku na tom mestu, da će morati da otklone ne samo prostatu, već da će morati da pomeraju i nameštaju mokraćne kanale i bešiku.

Ponekad oni otklanjaju celu prostatu, što je isto kao kada biste nekog lišili njegovog urinarnog trakta, pa onda pokušate nešto da improvizujete. Takva ideja se nije svidela ovom pacijentu. On je bio inženjer i imao je pedesetak godina.

Koliko vremena su rekli da mu je ostalo ako se ne bude lečio?

- Nimalo. Rekli su mu da će se tumor raširiti i metastazirati. Možda mu je ostalo samo par meseci pre nego što umre. Lekari su mu predlagali potpuno odstranjivanje cele prostate, tumora, mokraćnih kanala i verovatno bešike. Zanimljivo je da je taj čovek živio prilično zdravo. Deluje neverovatno, ali je često išao na trke od po 10 km.

Bio je mršav, nije imao viška kilograma. Ovo pak može dati varljiv utisak, pošto je jeo mnogo mesa. Jeo je dosta crvenog mesa, namirnica životinjskog porekla, i po malo je pušio. Iako je povremeno bio fizički aktivan, pokatkad bi popušio po koju cigaretu. Njegov nivo holesterola bio je oko 300. U isto vreme bio je i vrlo disciplinovan, što je neretka odlika kod sportista, trkača. Imao je volje za sve: „Recite mi kakav je program lečenja, uradiću ga”, govorio je on. Bio je dobar pacijent. Sve je radio. Stavljao je rektalne umetke koje smo spominjali u vezi sa rakom grlića materice, kao i rektalno ubacivanje belog luka, koji je mogao da se tuda probije, ode

pravo u područje gde treba i tamo da deluje. Radio je često i čišćenje creva.

Umeci belog luka protiv raka prostate

Koju vrstu umetaka je koristio?

- Uglavnom od belog luka, i to je dosta često radio. Samo bi uzimao češanj luka, oljuštio ga, istucio i zatim stavio u rektum.

Jedan po jedan?

- Jedan češanj luka dnevno.

Vruće i hladne obloge sa ricinusovim uljem za prostatu i druge vrste raka

- Neprekidno je uzimao lekovito bilje za pročišćavanje debelog creva. Radio je sve po programu za teže izlečive bolesti, kao i primenu obloga sa ricinusovim uljem na predeo između anusa i testisa. Prvo je primetio ne da se tumor smanjio, već da je omekšao. Bio je veoma, veoma tvrd, a ricinusovo ulje je najbolje u omekšavanju. Primenjivao je vruće obloge sa ricinusovim uljem, a između i hladne obloge.

Ponovite. Kako to mislite vruće obloge, pa hladne između?

- Vi možete, ako hoćete, da samo stavite oblogu sa ricinusovim uljem na određeni deo tela, pa preko nje flašu sa vrućom vodom, kako bi bilo vruće. Ali ako želite pravi efekat, onda držite vruće obloge sa ricinusovim uljem 10 minuta, pa onda to sklonite i stavite kesu sa ledom 5-10 minuta, te opet vratite vruće obloge sa ricinusovim uljem.

Kod prostate je veoma bitno da se poboljša cirkulacija. Ona se nalazi na dnu karlice. To područje može da ima mali protok krvi, naročito ako imate zatvor i slične stvari sa crevima. Taj deo tela se zaista odseče od ostatka. Imao je i hemoroide, zbog čega je na njih stavljao zagrevani melem. Morate biti dosta hrabri da biste to uradili, jer ovaj melem sadrži i alevu papriku. Ali, ona itekako stimuliše protok krvi. (Formula za spomenuti melem, sada u obliku ulja, nalazi se u poglavlju o artritisu, str. 234.)

Dakle, rak je omekšao?

- Da, omekšao je, ali se nije smanjivao. I dalje je mekšao i mekšao, ali se nije nimalo smanjio. Otišao je potom ponovo kod lekara, koji su mu tamo rekli ovako: „Vi ćete samo dopustiti da se rak još više uveća“.

Ali on se osećao odlično zbog nastalih promena. U početku je rak bio tvrd poput bejzbol loptice, dok je kasnije postao mek kao loptica za decu. Iste veličine. Nastavio je i dalje da se drži programa lečenja, i zaista se tome posvetio.

Bio je potpuno posvećen lečenju. A dosta se i sam masirao. Baš je radio na tome, da stimuliše taj deo tela. Mislim da je posle 3,5 - 4 meseca rekao: „Osećam da je veoma sunderast. Mislim da se smanjuje i da će se raspasti.” I, ne slučajno, oko 6 meseci kasnije, rak se smanjio za 50%.

Da li ste primenjivali i kašne obloge sa vinobojkom?

- Da, apsolutno. To radi svako ko ima ovakav problem.

Koliko često u poređenju sa oblogama od ricinusovog ulja?

- Mislim da je ricinusovo ulje primenjivao svako drugo veče. Jedno veče obloge sa ricinusovim uljem u vidu toplih i hladnih obloga, a drugo veče ove kašne obloge. Čak je primenjivao i ekstremno hladne klistire, kako bi i na taj način stimulisao cirkulaciju.

Kako to mislite? Ledeno hladne klistire?

- Ne ledeno, ali veoma hladne.

A posle toga klistir vrućom vodom?

- Toplijom od telesne temperature, recimo, oko 39 stepeni.

Koliko dugo traje svaki od njih?

- Samo se brzo ubaci hladna voda, drži oko jedan minut, pa izbac, i onda se ubaci vruća voda. Ovo je odličan način stimulacije protoka krvi.

Čovek je bio vrlo posvećen lečenju, dok je post na sokovima, naravno, bio dramatičan. Trideset dana posta na sokovima je jedno od najmoćnijih sredstava lečenja na početku programa. Neverovatno je šta se sve desilo tokom tog perioda. Tumor je omekšao. Smanjio se potom, mada je prostata ostala uvećana.

Nakon otprilike 10 meseci više ništa nije osećao. Stalno je pre išao na PSA testove (testovi za rak prostate), koji su pokazivali veoma velike brojke. Posle nekog vremena, njegov onkolog je konačno počeo da govori šta treba: „Šta god da radite, samo nastavite tako”, pošto su PSA nivoi opadali.

Kada je počinjao da se leči, PSA nivo je bio oko 5000. Neverovatno visok. Normalnim nivoom se smatra 4. Nema mnogo slučajeva sa ovoliko visokim PSA nivoom. Počeo je da se snižava, i onda da fluktuiru gore-dole, ali se postepeno smanjivao. Kada je došlo do brojke od 500, onkolog je konačno

rekao ovako: „Vidite, ja ne znam šta radite, ali šta god da je u pitanju, uputili ste se pravim putem”.

PSA nivo se vremenom potpuno stabilizovao. Nikada više lekarima nije dao da ga operišu. Sada je živ i zdrav. Nema dole nikakvog bola, niti tegoba, a mislim da mu je PSA nivo sada oko 3-4, što znači normalan.

Da li su mu lekari rekli nešto pametno ili samo one uobičajene stvari?

- Lekar mu se u jednom trenutku poverio, i rekao nešto poput ovog: „Da sam na vašem mestu, verovatno bih isto uradio”.

Operacija bi u ovom slučaju bila previše agresivna. Nijedan čovek ne voli ni samu pomisao da mu neko seče deo tela između testisa i rektuma, i da odatle izvadi poveći deo mesa. Na kraju završite sa operacijom debelog creva, uprkos tome što su mogla da se izleče. To je strašna pomisao. Mada su tako uradili mnogi ljudi. Čak je i onaj onkolog jedanput rekao: „Bolje je tako za tebe”.

Nikada nisam sreo nijednog onkologa koji bi seo i rekao: „Neverovatno, ovaj program lečenja zaista deluje”. Oni samo kažu da ste imali sreće, da ste bili jedan od onih srećnika kod kojih dolazi do spontanog povlačenja raka. Lekari nemaju nikakvo znanje o sposobnosti tela da samo sebe izleči od degenerativnih oboljenja.

Oko godinu dana kasnije, onaj izlečeni čovek je skrenuo sa svog programa i vratio se na staru ishranu. Naravno, ubrzo je dole opet nešto osetio. Osećao je neko probadanje, neki oštar bol. Tada je morao da se ponovo vrati svom programu lečenja.

Ovo je česta pojava kod ljudi izlečenih od raka. Rak se pojavi i nestane. Ljudi oboleli od raka moraju to znati. To ne znači da je onaj čovek opet imao rak, ali jeste došlo do upale prostate. Zbog toga je odmah morao da se vrati zdravom načinu života. Bilo je to pre nekoliko godina, rekao bih, pre 5-6 godina. Od tada nije imao nikakve probleme. Više nije na programu za teže izlečive bolesti, ali isto tako, više ne jede meso.

„Imao sam slučajeve oboljenja prostate kod kojih se ne može otkriti tumor. Pacijent ga ne oseća, ali mokri krv. Toalet se samo puni krvlju.”

Mislite, umesto urina ide krv?

- Skoro je ceo urin od krvi, kao da čovek mokri krv. Mada i nije potrebno mnogo krvi da bi urin bio crvene boje.

A otkud krv?

- Od tumora koji se raspršao u mokraćnom kanalu, te tuda curi. Dakle, dolazi do hemoragije, pa ljudi mokre krv. To je opasan simptom, jer znači da infekcija, rak i sve ostalo ide u bešiku. Mokraćni kanal je oštećen.

Video sam i krv kako izlazi iz rektuma, gnoj kako izlazi iz rektuma, pa čak i izlučevine tkiva iz rektuma. Opet, svi ti anatomske delovi su povezani, dok prostata dodiruje rektalni zid. Kada organ previše oboli, on pokušava da izbaciti taj otpadni materijal. Ako prostata to ne može da učini prirodnim putevima – kroz debelo crevo, krvotok, bubrege ili kako već – onda će ga direktno gurnuti uz rektum.

Imao sam jednog pacijenta sa ogromnim bolom zbog raka prostate. Kod većine ljudi taj bol od raka prolazi u roku od 7 dana ili manje, ako se primenjuje program za lečenje teže izlečivih bolesti. Niko mi ne veruje da je tako, dok i sam ne vidi.

Čak i bez lekovitog bilja protiv bolova, samo program?

- Da, čak i bez bilja protiv bolova. Rekao bih da kod većine ljudi bol prestaje za 4 dana, ali za 7 dana sigurno. Bol će tako nestati ili se u tolikoj meri ublažiti, da pacijentima neće trebati morfijum. Ovaj moj pacijent je morfijum uzimao 3, 4, 5 puta dnevno. A za manje od jedne sedmice, više mu nije bio potreban. (Napomena autora: Više o ublažavanju bola u 21. poglavlju.)

Koliko loše je izgledao njegov rak, u onom najgorem obliku?

- Tumor na njegovoj prostati je bio zloćudan. Nije bilo spoljnih znakova oticanja koje bi mogao da oseti, niti je mokrio krv, ali je bio u velikim bolovima. Očito da je rak delovao na neke nervne završetke. Osećao je prejake bolove u predelu genitalija.

Naravno, bilo je bezbroj simptoma. Niko se ne budi jednog jutra sa rakom, a da pre toga nije ignorisao brojna upozorenja. Kada je konačno došlo do pojave raka, tada je počeo da oseća velike bolove. Ono što je najbolje kod programa za lečenje teže izlečivih bolesti jeste to da sam, recimo, ljude obolele od raka jetre, skinuo sa morfijuma koji su do tada uzimali 4-5 puta dnevno.

„Kada vam lekar prepíše morfijum, a vi imate rak, to znači da vas je već otpisao, ako vam nije naglas rekao da ćete umreti.”

Dakle, ako vam lekari daju da uzimate morfijum 4-5 puta dnevno, to znači da misle kako vam više neće biti bolje?

- Da. Morfijum ne prepisuju onima kojima će da vrše operaciju, hemoterapiju ili zračenje. Morfijum daju nakon što im sve nade propadnu, onda kada ne uspeju da vas izleče. Kada vam lekar da veliku bocu tečnog morfijuma i kaže vam da je možete dopunjavati koliko god hoćete, to znači da on zna da nećete još dugo biti u bolnici. Njega nije briga da li ćete zbog toga postati zavisnik od morfijuma.

Ono što sam uvek uspevao jeste drastično i dramatično smanjenje količine uzimanog morfijuma, ako ne i potpuno lišavanje. Rekao bih da 7 od 10 mojih pacijenata prestane da uzima morfijum tokom prve sedmice lečenja. Oni budu oduševljeni. Telo vam tada aplaudira za vaš trud, jer ste možda po prvi put u svom životu uradili sve te dobre stvari koje su mu od pomoći. Otklonili ste pritisak na njega.

Kada prestanete da jedete čvrstu hranu, imate mnogo više energije. Oko 60% i više energije se koristi za varenje hrane. Tri obroka dnevno. Ako prestanete sa tim privremeno, sva ta energija ide da vas leči. Ojačava se vaš imuni sistem. On izjeda kancerogene tumore. Zaista je to neverovatno. Bolovi kod onog čoveka nestali su za manje od jedne sedmice.

Da li se njegov rak povukao?

- Da, otišao je... veoma brzo... kao što sam rekao, nije bilo opipljivog tumora koji bi mogao da primeti. Samo je imao velike bolove.

Ponovo su mu uradili biopsiju, posle čega je bio u još većim bolovima. Rekli su mu da ima zloćudni tumor na prostati. Dolazio je kod mene, i odlazio, rekao bih oko tri meseca. Bio je na programu lečenja teže izlečivih bolesti. Nije čak ni ostao svih 30 dana. Mislim da je bio poslušan prvih 20 dana, a onda je uzeo da pojede neke špagete ili nešto slično, zbog čega sam vikao na njega. Stalno sam ga vraćao nazad, a on se tada osećao dobro; teško je bilo držati ga na programu. Odvikao se od morfijuma, nije imao bolove, uradio je nekoliko PSA testova i odustao je da više ide kod lekara – što većina ljudi i uradi.

Da li ste nekada imali slučajeve sa tumorom prostate koji izlazi kroz kožu?

- Ne, nikada ih nisam video da prolaze kroz kožu. Obično su dobro zatvoreni. Povećaju se, te se mogu osetiti u rektumu. Tu se javlja bol, i čak ih ponekad možete osetiti između testisa i anusa. Mogu malo izvirati, ali ih

nikada nisam video da se probijaju kroz kožu. Mislim da je to zbog toga što je prostata žlezda, veoma mišićasta žlezda; zatvorena sa svih strana.

Nikad niste videli da delovi tumora izlaze na taj način?

- Nisam. Kod svih ljudi obolelih od raka prostate samo se cirkulacija poboljša i tumori se onda rastvore. Pojedini koji su mokrili krv izbacivali su i neke stvarno ružne materije i dosta gnoja.

Šulcova formula za prostatu

Da li ste ikada ubacivali vinobojku u rektum?

- Nisam, ali nije loša ideja. Između testisa i anusa sam stavljao kašne obloge, kao i obloge sa ricinusovim uljem. Kod ovih ljudi sam koristio i biljnu formulu za prostatu. Evo od čega se sastoji:

- **4 dela bobica testeraste palme**
- **1 deo broćike**
- **1 deo korena koprive – ne listova**
- **1 deo listova tuje**

Pomešajte sve ove biljke kao za čaj i dodajte oko 70 kapi mog tonika za bubrege/bešiku (formula je data u poglavlju o oboljenjima bubrega, str. 105). Pijte šest šolja ovog čaja na dan. Ako ne možete nabaviti sve ove biljke, onda pijte čaj od testeraste palme, dodajte mu tonik za bubrege/bešiku i pijte 3-6 šolja dnevno. Čaj od testeraste palme je veoma jakog ukusa.

Tuja je čuvena lekovita biljka za pročišćavanje krvi koja se koristila tokom cele istorije Amerike. Najviše su je koristili stari, dobri lekari. Za savremene herbaliste ona više nije u modi, dok je kod ovih starijih najčešće upotrebljavana za pročišćavanje krvi. Spada u rod četinara, poput bora. I ja volim da je koristim za istu svrhu; i sam sam se uverio da odlično deluje.

Netačna dijagnoza problema sa prostatom

- Dosta ljudi dođe kod mene sa netačnom dijagnozom. Dolazili su mi ljudi koji mi ovako kažu: „Lekar mi je rekao da imam uvećanu prostatu i da mi je PSA nivo 10, što je iznad normalne.“

Lekari su hteli da mu urade biopsiju, ili pak da mu porade na prostati, ako ne i da je otklone.

Pitao sam tog čoveka: „Koliki je bio PSA nivo prošle godine?“, a on kaže: „Ne znam, nisam ga proveravao“.

Pitam ga: „Koliko velika vam je bila prostata?“, a on kaže: „Ne znam, nisam nikad proveravao“.

Pa onda kako znaju da je uvećana? I kako mogu da znaju da li mu je PSA nivo povišen? Njega su upoređivali sa brojkama iz Grejove „Anatomije“. Ali one nisu iste kod svih ljudi. Mora se gledati svaka osoba pojedinačno, a ne kao kod prosečnog Amerikanca.

Dakle, ako sada odemo u bolnicu, recimo, sada, nas dvojica, i ako uradimo sve kliničke testove, nešto će nam faliti i lekari će nam prepisati terapiju. A znate zašto... zato što niko od nas nije savršen. Vama bi rekli, na primer, da morate da lečite jetru, meni bi rekli da treba da se zamene srčani zalisci, dok bi vašoj supruzi radili resekciju debelog creva. Ako im dopustite da dovoljno istraže, oni će „pronaći“ neki problem.

Lekari treba najpre da preispitaju kako je ovaj čovek živio pre. Da bismo dobili zaključak, moramo da imamo dve premise. U prošlosti, spomenuti čovek je uzimao droge, živio promiskuitetno i nezdravo se hranio. Ne možete nikakav zaključak dobiti na osnovu jednog PSA testa. Pitao sam ga: „Šta ste radili u protekle dve godine?“ Kaže on: „Hranio sam se samo biljkama, vežbao sam, popravio odnose sa ljudima i prošao određenu psihoterapiju“.

Odgovorim mu ja: „Kada bih morao da odredim u kakvom ste stanju, po mom ličnom mišljenju, rekao bih da je vaša prostata pre bila još veća, kao i PSA nivo“.

Rekao sam još: „Kako se oni usuđuju da zakluče kako vam je nekad taj nivo bio snižen, a da sada ide nagore. Ja bih rekao da je pre bio povišen, a da sada ide dole“. Ovo mu se toliko svidelo da šta god da mu je i falilo, više ne fali. Sada je potpuno zdrav.

Dodatne napomene Sema Bajsera

Molim vas, obavezno pročitajte sve iz poglavlja o raku grlića materice, jer se podaci odatle odnose u većoj meri i na muškarce koji imaju problema sa prostatom. Takođe pogledajte i poglavlje o biljnim formulama za jačanje imunog sistema.

Rak mozga

Na početku da kažem, u ovom poglavlju se nalaze dodatne informacije o slučaju čoveka obolelog od neoperativnog raka mozga, koji se spominje na video snimku broj 10. On je svakog dana kolabirao zbog epileptičnih napada uzrokovanih tumorom. On je primenjivao metode sa video snimaka i ovog poglavlja dodatno, i na kraju se potpuno izlečio.

Lekari su mu rekli: „Idite kući i uživajte u ovo malo vremena što vam je ostalo“. Ali, on se izlečio. A ako imate rak mozga, i vi se možete izlečiti.

- Video sam rendgenske snimke njegovog tumora. Bio je veličine 2,5 cm i oblika kao orah. Nalazio se u sredini mozga i lekari nisu mogli da dosegnu do njega, nisu mogli da ga operišu.

Nisu mogli da operišu?

- Da. Rekli su da bi ga operacija ubila.

A nisu mogli ni da ga zrače?

- Nisu hteli, jer su znali da bi time naneli nepopravljiva oštećenja. Zato su mu rekli: „Idite kući i uživajte u ovo malo vremena što vam je ostalo“. Imao je 35 godina i bavio se marketingom. Često je iznenada padao u nesvest, i imao je dva grand-mal epileptična napada dnevno. Sav je bio u modricama i posekotinama.

Od padanja?

- Pa da. Znače, više nije mogao ni da se bavi svojim poslom – marketingom. Očigledno da ne možete ulaziti u tuđe kancelarije samo da biste im pali na pod zbog epileptičnog napada, tako da više nije imao para.

Otac ga je ranije svugde slao da radi. Bio je slikar po zanimanju. Jedanput mu je sin radio na građevini, i stajao je na oko 10 metara od zemlje, kada je prvi put doživeo epileptični napad, te pao skroz dole na sneg i ostao da leži.

Tada me je njegov otac nazvao. Čuo je za mene i poslao ga ovamo u Kaliforniju.

Jednom sam ga vozio kolima, i u toku vožnje zadobio je napad. Njegovo telo bi se čas ukočilo, a čas opuštalo, i tako u krug. Svaki put kad bi se ukočio, ispravljao se gore i udarao glavom u krov od kola. Mislio sam da će probiti gvozdeni krov. Hoću da kažem, nije bilo baš lepo na izgled. Mislio sam da će slomiti vrat ili da će zadobiti potres mozga.

Koliko dugo je to trajalo pre nego što je došlo do nekog poboljšanja?

- Negde u toku prve, druge sedmice. Ali bio je poslušan pacijent; ostavio je svu hranu životinjskog porekla, kupio sokovnik i postio na sokovima. Davali smo mu dosta lekovitog bilja za smirivanje živaca.

Koliko?

- Po 280 kapi tinkture, 6 puta dnevno. Prvo smo mu davali sedativne biljke; dosta lobelije i BiB formulu dr Kristofera, što će reći, divlji ruzmarin, plava staničarka i lobelija. Možete dodati i kapicu i plavu verbenu, mada nije neophodno. Glavne su divlji ruzmarin i lobelija, one su standardne. Uzgred, kada sam spomenuo BiB tinkturu, najbolje je da nju napravite sami u svojoj kuhinji. One komercijalne vrste koje sam video imaju slabo dejstvo.

Šta je najpreče bilo u lečenju?

- Prva stvar je bila promena ishrane. Njegova ishrana se najviše sastojala od koka-kole, šećera i hrane životinjskog porekla. Imao je teške hemo-
roide, jer je imao i jak zatvor. Zato smo prvo pročistili creva, kako bi pro-
radila, izbacili nezdravu hranu, i onda prešli na velike količine divljeg
ruzmarina, plave staničarke i lobelije. U isto vreme sam ga odvikao i od
leka *Dilantin*, koji se daje protiv epileptičnih napada.

Da li su u tome pomogli lobelija i kapica?

- Nema sumnje. To je prvo što sam hteo - da zaustavimo epileptične na-
pade, kako ne bi sam sebe ubio. Kada bi bio negde na javnom mestu i
doživeo napad, ljudi bi zvali hitnu pomoć, te bi bio odveden u bolnicu. I
tako stalno u krug; bio je u modricama od glave do pete, sav u plavoj i
crnoj boji. I naravno, ovde nije bilo reči o petit-mal napadima (malim na-
padima), kako ih zovu, kada dođe samo do kraće nesvestice.

Radilo se o grand-mal napadima (velikim napadima), kada se celo telo
ukoči, kad izlazi pena na usta, sam sebi grize jezik i kad se nema kontrole
nad bešikom i crevima. Lekari misle da kad god se dogodi takav napad

nekome, da može doći do gubitka malog dela moždanog tkiva. Toliko je to opasno.

Tako su njegovi periodi nesvestice bivali sve gori. Memorija mu je slabila, a mozak sve slabije funkcionisao. Zbog toga mi je prva pomisao bila ova: „Moramo da mu pročistimo telo iznutra i da napade dovedemo pod kontrolu“.

Da li ste odmah krenuli sa oblogama za glavu?

- Da. Mislim da smo prvu oblogu napravili isto od divljeg ruzmarina i plave stanićarke, i lobelije. Davali smo mu to bilje, ali ih je on nanosio i na uho uz pomoć vate i stavljao je fomentacije na glavu.

Da li ste to radili preko celog dana?

- Uveče, pred spavanje. Znače, jedna od važnih stvari u vezi sa njim jeste ta da je prestao da radi. Većina ljudi u takvim situacijama više ne može da podnese stres. Znače šta sam mu rekao? Rekao sam mu da sedne i da gleda travu kako raste. Jer ti ljudi moraju momentalno da se oslobode stresa. Ne smeju biti izloženi tome neko vreme, jer ova vrsta ljudi ne zna kako da se opusti.

Posle jedne sedmice više nije imao napade, ali je i dalje uzimao lek *Dilantin*. I pre ga je uzimao, pa je imao napade. Tada smo započeli proces odvikavanja od *Dilantina*. Prilično brzo smo smanjili dozu, i za oko 30 dana više ga nije uzimao, već je bio samo na lekovitom bilju. Sa novim programom lečenja, prešao je potpuno na biljnu ishranu, počeo je da bude umereno fizički aktivan i očistio je creva, pošto je imao jak zatvor.

Dakle, u roku od mesec dana napadi su prestali?

- Da, prestali su. Sada, ni posle 12 godina, nije ponovo išao na rendgen. Ja i ne predlažem ljudima da idu da posle lečenja urade rendgen. Njegov otac mi je nedavno poslao pismo u kojem piše da mu je sin dobio još jedno dete.

„Četvorogodišnje dete je umrlo od raka mozga, jer roditelji, iako su se držali programa lečenja, nisu hteli da prestanu sa uzimanjem leka *Decadron*.“

- Kod ovog dečaka je došlo do ispoljavanja svih sporednih efekata leka, dok je otok prerastao u edem (veliki otok). Sve je to izazvao onaj lek.

Roditelji nisu hteli da se skroz posvete prirodnom načinu lečenja.

- Nisu, bilo im je teško da se odluče, jer se radilo o životu njihovog deteta. Ali ja bih predložio ljudima da ili odu kod bolničkih lekara ili da se leče prirodnim putem, a ne da idu u oba smera. Jer ove dve vrste medicine ne dopunjuju jedna drugu.

Ričarde, to je greška mnogih savremenih lekara prirodne medicine. Oni žele da idu u korak sa ovom drugom medicinom, te je zovu „komplementarna medicina“, što lepše zvuči.

- Da, tako to rade u Engleskoj. Zovu je „komplementarna medicina“, kao da treba da mi dopunjujemo (complement) znanje bolničkih lekara? Dajte, molim vas! Ono što govorim vašim čitaocima leči one bolesti koje ti lekari ne mogu. To nije dopuna znanja, to je zamena.

Možete koristiti kašne obloge sa glinom da biste izvukli otrove iz mozga.

Još jedna vrsta kašne obloge koju nismo spomenuli jeste kašna obloga od gline koja se stavlja na glavu. Glina ima veliku moć izvlačenja otrova iz tela. Preporučujem da se koristi bentonit glina, o kojoj smo govorili u poglavlju o tinkturama i kašnim oblogama.

„Žena je imala rak mozga, ali lekari prirodne medicine nisu znali šta da rade, te sam ja preduzeo korake.“

Slučaj naveden ispod pokazuje kako dr Ričard Šulc ispravlja terapiju koju daje većina lekara prirodne medicine. Oni ne smeju da se sukobe sa kritičnim pacijentima. Plaše se da primene veći intenzitet lečenja i veće doze da daju, kao da će time povrediti onoga koji ionako umire. U sledećem dijalogu, Ričard Šulc se obraća pacijentkinji u jednom lečilištu u Engleskoj, u kojem je skoro držao predavanja.

- Ovog jutra sam govorio 16-orici stručnjaka o ženi koja je imala rak mozga veličine 2 cm, koji joj je pritisnuo auditorni nerv, te na levo uvo nije mogla ništa da čuje.

Šta su lekari preduzeli?

- Skoro ništa. Lekari su naravno predložili da ga otklone, ali su rekli da će onda izgubiti sluh i da će možda doći do oštećenja mozga i paralize.

A lekari prirodne medicine?

- Ni oni nisu dovoljno uradili. Nisu lečili sa dovoljnim intenzitetom.

Dobro, šta su radili kako treba, a šta nisu?

- Nisu razmišljali o njenom radnom mestu. Saznao sam da je radila u fabrici za hemijsko čišćenje odeli. Ne možete se izlečiti od tumora ako celog dana udišete supstance u takvoj fabrici. Ali niko nije hteo to da joj kaže, jer bi im bilo neprijatno. Takođe sam saznao i druge stvari o njenom životu, jer su na njenom zdravstvenom kartonu zapisali da je bila strogi vegeterijanac.

Kad smo završili sa lečenjem, saznao sam da je jedanput sedmično jela šniclu, i svinjetinu, i piletinu, i ribu, i jaja – takva vrsta „vegeterijanca“ je ona bila. A naravno, da biste imali dobru cirkulaciju, ne smete jesti toliko životinjskih masti. Bilo je i mnogo drugih stvari koji su ovi lekari prevideli.

A kakvo lekovito bilje su joj davali? U malim dozama, zar ne?

- Da, upravo tako.

Šta su joj davali... malo aleve paprike?

- Upravo tako. Oko 5 kapi rastvorenih u vodi.

To je kao tinktura od aleve paprike? Trebalo je da joj daju 60 kapi, je li tako?

- Tako je. Oni daju malo ovoga, malo onoga, malo ginkoa, i to je to. Ja sam čitavu njihovu dnevnu količinu lekovitog bilja iskoristio u jednom satu. To joj je bila prva doza.

A koliko tih doza ste hteli da joj date?

- O, pa oko 6-8 dnevno.

Šta su vam rekli na to? Da je previše?

- Da, a ja sam njih pitao: „Kada ste poslednji put videli da je nekome škodila tolika količina aleve paprike, đumbira, ginkoa, belog luka ili crvene deteline?“ Jer nijedna od tih biljaka nije otrovna. Ne može se preterati u njima.

Ali da li su rekli da je to previše, Ričarde?

- Da, apsolutno, ali vidite, ja sam poznat ovde kao neko ko zaista i izleči ljude.

Prvog dana njenog lečenja odmah sam joj dao da posti na sokovima. Treba da primenjuje tople i hladne tuševe na glavu i uvo. Oko uвета, na vrat i glavu smo joj naneli ulje koje prodire u dublja tkiva. Angažovao sam ljude koji sa njom rade vežbe za glavu i vrat. Takođe, išla je i na psihoterapiju, da promeni malo svoje emocionalno stanje. Ne zna šta ju je snašlo. Možda misli da ju je pregazio „kamion prirodne medicine“.

Rak pluća

Rak pluća je najveći ubica žena, a ne rak dojke. Jeste da veći broj žena oboli od raka dojke, ali zapravo veći broj *umire* od raka pluća.

Rak pluća je takođe i najveći ubica muškaraca, a ne rak prostate.

Naučite kako da se sami izlečite od ove bolesti, čak i u poodmakloj fazi, čitajući naš priručnik i gledajući naše video snimke. Sada ću vam ispričati slučaj jednog čoveka sa rakom pluća, o kome se govori na snimku broj 12. Ovde su prikazana osnovna načela lečenja svih takvih slučajeva.

„Ako bolest zahvati jedno plućno krilo, njega uvek možete odstraniti. Ali operacija ne može da se vrši na oba plućna krila, jer ne biste mogli da dišete; to bi vas ubilo.”

- Ovo je bio jedan od najgorih slučajeva, jer je ovaj čovek imao rak na oba plućna krila. Obično zahvata samo jedno, ali kod njega je prešao sa jednog na drugo krilo. Rak je dosegao do kosti, do grudne kosti, zbog čega je imao ogromne probleme pri disanju.

U bolnici mu nimalo nisu pomogli. Kada je stanje toliko loše, oni vam ništa ne sugerišu. A kada dođe do kostiju... već je prekasno. Uglavnom, ovaj čovek je bio pušač 30 godina.

Koliko su mu dali vremena do kraja života?

- Šest meseci. Rekli su mu da ide kući. Njegov brat ga je zapravo doveo kod mene. Želeo je da vidi da li može nešto da se učini. Njegov brat je bio plivač, a naš pacijent je već radio na traci za hodanje, što je bilo dobro.

Kako je uspevao da radi na traci za hodanje?

- Radio je po malo. Bio je tu, u kupaćem kostimu, vežbajući tek toliko da se preznoji. Naravno, imao je problema sa disanjem. Izgledalo je kao da nije u toliko lošem stanju kao što su lekari rekli, mada u većini slučajeva se i ne oseti kada je nešto tako loše. Stoga smo krenuli da radimo.

Reč je o čoveku u 60-tim godinama. Dali smo mu da posti na sokovima 30 dana. Promene kroz koje je prolazio su bile dramatične. Evo jednog de-

talja koji će biti zanimljiv za vaše čitaoce. Svako veče smo na njegove grudi stavljali dosta kašnih obloga, tačno iznad predela gde su plućna krila. Zbog toga se svako veče dobro preznojavao.

I tokom celog dana se na tom delu dosta znojio. Mi smo stavljali sve više kašnih obloga. Stavljali smo crne kašne obloge, obloge koje izvlače otrove, obloge sa ricinusovim uljem, kao i lekovito bilje za pluća, poput lobelije.

Čaj od lobelije?

- Da, i čaj i tinkture. Radili smo često i čišćenje creva. U stvari, njegov brat ga je vodio na klistiranje 2-3 puta sedmično.

Da li je radio inhalaciju sa nekom od biljaka?

- Naravno. Doneli su čak i osveživač vazduha u koji je moglo da se stavi bilo koje esencijalno ulje.

A šta ste vi stavili unutra?

- Eukaliptusovo ulje, ono je odlično. I eukaliptus i pitoma nana proširuju bronhije i deluju antibakterijski. Dobro je i ulje od čajnog drveta. To su moje tri omiljene vrste ulja. Takođe smo se držali celokupnog programa lečenja teže izlečivih bolesti.

Da li ste stavljali čaparal u inhalator?

- Ne, jer je on previše smolast. Ne deluje uopšte. Ništa sem blagih esencijalnih ulja. Ona veoma lako ispare. Čaparal bi se sav zalepio. Njega stavljam u velikim količinama u tonik za regeneraciju.

Koliko, oko 420 kapi dnevno ili više?

- Više. Davali smo mu po 140 kapi 4 puta dnevno, dakle, oko 560 kapi dnevno. Nakon tri sedmice lečenja, otišao je kod dvojice specijalista. Jedan od njih mu je rekao ovako: „Ne znam ni zašto ste došli ponovo“. Ali on je rekao: „Želim da mi uradite rendgenski snimak pluća“. I uradili su mu.

Lekar mu je potom rekao: „Šta ste očekivali da bude? Umrećete.“ Ali je zato drugi specijalista rekao da se stanje malo poboljšalo.

To je česta situacija kod rendgenskog snimanja. Čak i ako lekari vide promenu od nekih 10% na bolje, ili možda čak 30-40% (sve što je ispod 50%), često puta to ne kažu pacijentu.

Razlog tome je što misle da je to zbog jačine X-zraka ili zbog toga što je snimak ispao malo lošiji. Lekari su bili toliko ubeđeni da ovom čoveku neće biti bolje, da nisu hteli da mu daju ni lažnu nadu. Što se mene tiče, bolje i lažna nada, nego nikakva.

Drugi čovek kod kojeg je bio imao je drugačije mišljenje. Rekao je da se rak podosta smanjio. I naravno, do tada, ovome su svuda po grudima izašli mali plikovi. To je ono što je govorio dr Kristofer o toksinima, da mogu izaći iz tela na samo dva načina: ili bivaju apsorbovani ili izađu kroz kožu. Zato smo počeli da primenjujemo još više kašnih obloga, čišćenja kože i obloga za izvlačenje otrova.

„Bilo je toliko otrova u njegovim kancerogenim plućima da je svakih sat vremena bio sav u znoju, i plikovi puni otrova su mu izlazili po telu.“

Kompresije za izvlačenje otrova, šta je to?

- Bentonit glina, vinobojka, beli luk i crvena detelina su moje omiljene za lečenje raka, zajedno sa većom količinom tinkture od srčenjaka – kao što je to Hogzi radio. Došlo je do toga da je svakih sat vremena bio sav u znoju; on nije mogao da veruje.

Mislite, noću?

- Ne, preko celog dana. Čim bi stao na traku za hodanje, kao da mu cele grudi plivaju u znoju. Dosta otpadnih materija je izlazilo kroz njegove grudi. Na kraju su mu tu nastali i plikovi.

Ti plikovi puni toksina bili su veličine masline. Dakle, na površinu kože su tako izbijali otrovi. Zbog toga je 30 dana bio na strogom postu na sokovima. Njegov brat je mnogo paničio, mislio je da će da umre. Takođe, i groznice su bitne tokom postojanja raka u telu, jer će ga telo izjesti u tom slučaju.

Njegov brat je podosta pomogao. Po mišljenju jednog lekara, nakon 3 sedmice lečenja, došlo je do malog smanjenja raka. Nakon 30 dana ovaj se vratio na staru hranu; izgleda kao da je izludeo za njom. Morao sam da ga smirim.

Jeli su dosta prepržene i kuvane hrane. Ja sam mu rekao ovako: „Moraš jesti samo sirovu hranu. Za tebe više nema te 'hrane'. Možeš jesti samo zdravu hranu i kada rak bude nestao. Nema opuštanja“.

Nekoliko puta sam morao da ga vraćam na pravi put. Dobro u tome jeste što je primetio da sada bolje diše; njegov brat ga je onda terao da vežba kao lud.

Da li je iz njega ikada izašao katran od cigareta?

- Da. Ponekad je radio i čišćenje jetre. Povraćao je dosta odvratnog sluzi. Nešto zelene i crne boje bi izlazilo iz njegovih pluća. Samo je liptilo. A dosta se i preznjavao, znoj nije stajao. Rekao bih da je nakon dva meseca došlo do najvećih promena. Otišao je, uradio opet rendgenske snimke, i jedan drugi lekar mu rekao da se rak smanjio za 60%, dakle, više od polovine.

„Ako prekinete sa programom lečenja pre potpunog izlečenja, možete umreti.”

Šta je bilo posle toga?

- Ponovo je hteo da prekine sa programom lečenja, jer se osećao bolje. Većina ljudi u tom periodu kaže: „Pustite me da napravimo pauzu od svega ovoga”. Ali ne sme da bude pauze. Iz iskustva znam da ako se prekine sa lečenjem, čovek može umreti. Ako želite da jedete meso i nezdrave kolače, idite u bolnicu.

Nema pauze, samo se nastavlja sa radom. Kažu oni: „Uh, prošlo je čak dva meseca”. A ja im kažem: „Ljudi se drže za taoce i po 5 godina. A kada su oslobođeni, verovatno su bili zdraviji nego pre toga”.

Kažem im i ovo: „Hajde da popričamo šta ćemo raditi do kraja godine”. Tako je ostao na programu još 4-5 meseci, a mogao je i šest. Ne mogu baš da se setim tačno... jer kad se drže programa lečenja, ne viđam ih prečesto.

Nakon toga je ponovo otišao kod lekara, koji nisu mogli da veruju svojim očima. Čak su ga dva puta pregledali. Zatim je otišao i kod onog prvog lekara, da proveri da li mu sada dobro radi rendgen. Međutim, lekari su rekli da nema ničega na plućima, osim malo ožiljnog tkiva, kao da je imao zapaljenje pluća. Ali, nigde nije bilo tumora, ništa.

Poveći deo toga je izašao kroz njegove grudi. To je bilo to.

Šta se dešavalo kada je primenjivao hidroterapijsku metodu sa hladnim čaršavom?

- Mnogo toga je izašlo kroz njegovu kožu. Dobro je uflekao čaršav. Ličilo je na nikotin. Kao da je pušio cigarete, uzimajući dim preko kože. Jednostavno, bilo je odvratno. Čak se često i osećao na duvanski dim. Neverovatno.

Pored toga, primenio sam i metodu dr Kristofera – čišćenje tela lobelijom. To uvek u jednom trenutku uradim kod ljudi sa rakom pluća, samo

kako bih ih naterao da povraćaju i da bih video šta će izaći iz njihovog tela. Ali, obično to ne uradim odmah na početku, već sačekam malo. Sačekam do sredine procesa pročišćavanja tela, a onda ubacimo i lobeliju.

„Povraćao je i niti katrana, kao i kraste, krvave kraste, i velike količine sluzi.”

Da li je sve to izašlo iz njega?

- Video sam niti katrana. Izbacio je katran iz svojih pluća.

Koliko se to razlikuje od obične sluzi koju izbacujemo kroz nos?

- Obično izgleda zelene boje, svetlozelene, tamnozeleno, braon, pa sve do crne. Video sam kako izlazi nešto crne boje, dosta katrana i crne niti, kao i kraste i krv, koje sam već spomenuo.

Kakve su to kraste?

- Krvni ugrušci, usled krvarenja plućnog tkiva. Pluća budu pod tolikom iritacijom i upalom, da krvni sudovi puknu. I naravno, sluz se javlja usled infekcije, kao posledica borbe imunog sistema. To je dobar znak, i ona treba samo da nastavi da ističe. Samo da ide.

Rak pluća: Koliko je lobelije potrebno da se izazove povraćanje?

Da li se primenjuje čaj ili tinktura od lobelije, i koliko?

- Tinktura. Koristi se količina koja stane u kašičicu, pa sve do kašike, u zavisnosti od toga koliko je osoba slaba. Većina ljudi može da izdrži celu kašiku tinkture na svakih 15 minuta, dok ne dođe do povraćanja. Prva stvar koja se posle toga uradi jeste pijenje čaja od pitome nane, kako bi se malo stomak smirio.

Lobelija prvo proširuje bronhije. To je glavni efekat hemijskog jedinjenja lobelin. Drugi efekat jeste stimulisanje desetog kranijalnog nerva, vagusa, do tolike mere da povratite. Pluća se skupe, a tečnost se izbaci u vidu povraćanja.

Tako se pročišćavaju pluća. Svakome je potrebna različita količina. Pokazivao sam mahune od lobelije koje sam davao svojim studentima. Jedan od njih je sat vremena povraćao i dva dana imao dijareju (proliv), od samo jedne mahune. Dakle, kod svakog je drugačiji nivo tolerancije na lobeliju.

Galama lekara oko navodne otrovnosti lobelije

Još kad ju je herbalista Samjuel Tompson (Samuel Thompson) uveo kao lekovito sredstvo, lobelija je postala meta savremenih lekara, zbog njene navodne otrovnosti. Dobri herbalisti znaju da to nije istina.

Smrtonosna doza lobelije data je samo nekom pacovu, kada mu je ubrizgana alkaloidno ekstrahovana lobelija iz jednog celog paketa iste. Ričard je govorio o ovome: „Ti lekarčići imaju baš bujnu maštu, kad su uspeali da izmisle tako nešto”.

- Meni su se smučila ta okolišanja savremenih lekara i njihova bojazan od lobelije. A naravno, u Americi je zabranjeno interno uzimati lobeliju. Čak je sada i u Evropi dozvoljeno koristiti samo minornu količinu koja nije dovoljna da bi imala lekovito dejstvo.

Bilo je studenata u mom razredu koji su govorili da su doze lobelije koje preporučujem opasne po život. Stvarno mi je došlo preko glave kada sam malopre čitao vaš tekst o tom okolišanju lekara i njihovoj većoj brizi da budu priznati od strane države, i da se nikome ne zamere, od brige za zdravlje pacijenata. To je ono najgore.

Jedan student je zbog ovih stvari otišao iz učionice kod dekana, i rekao mu da su doze lobelije koje ja preporučujem opasne po život. Ja sam samo prokomentarisao ovako: „Da, odlično zapažanje – za osobu koja nikad nije koristila lobeliju. Kako on može da zna to?”

Lobelija je izvanredna lekovita biljka za decu. Ona proširuje njihove bronhije i omogućava im da bolje dišu. Hiljadama dece od 2, 3 i 4 godine sam davao lobeliju, zbog koje su posle mogli lakše da dišu.

U pojedinim državama su rekli sledeće: „Pa, ove biljke jesu opasne, tako da smete da dajete samo prepisanu količinu”. Takve legalne doze su toliko male da neće imati nikakvog efekta.

Ja preporučujem metodu dr Kristofera – uzimanje jedne kašike lobelije na svakih 10 minuta, dok ne dođe do povraćanja. Neki od naših studenata su pili i po 50 ml. To je pak opasna i zabranjena doza u Velikoj Britaniji, iako će tolika količina pročistiti pluća ponekih astmatičara.

Čuveni herbalista Samjuel Tompson od lekovitog bilja najčešće je koristio lobeliju i alevu papriku. Procenjuje se da je sa samo te dve biljke pomogao 3,5 miliona ljudi da se oporave od svojih bolesti. Aleve paprika stimuliše cirkulaciju, govorio je, dok lobelija umiruje i opušta telo.

Koristio ih je kao što ja koristim hladnu i toplu vodu. Malo od jednog, malo od drugog, pa čišćenje tela, povraćanje, i na kraju, date im alevu papriku da se povrate u normalu. Radi se o dvema izvanrednim biljkama. Ako vam upotreba lobelije izgleda previše radikalno, onda šta mislite o sečenju i pravljenju proreza na vašem telu, i ubacivanje jedne sprave koja treba da vam izvlači tečnost iz pluća? Ja bih pre izabrao lobeliju.

Savet od dr Kristofera, učitelja dr Šulca, o lečenju astme

U Vajomingu, dva dečaka su dovela svog oca u 2 sata ujutru, dok je ovaj sve vreme kašljao i pokušavao da udahne. Njihov otac 20 godina nije mogao da normalno legne na krevet zbog astme. Dr Kristofer mu je dao da popije šolju čaja od pitome nane, a 10 minuta kasnije jednu kašičicu tinkture od lobelije. Svakih 10 minuta mu je davao po jednu kašičicu tinkture. Čovek je zatim počeo da povraća zelenu i okorelu crnu sluz iz pluća. Povraćao je tri sata.

Posle toga, dr Kristofer ga je poslao kući, gde je po prvi put posle 20 godina legao da spava. Kasnije je dobio i posao baštovana, i nikad više nije imao problema sa astmom.

Rak jetre

U ovom poglavlju ćemo saznati neke praktične stvari o lečenju raka jetre, a na osnovu slučaja jedne žene koja je imala taj rak u terminalnoj fazi. Njen slučaj je opisan na video snimcima, ali ćemo ovde govoriti o stvarima koje tamo nisu spomenute.

„Ova 50-godišnja žena je imala rak jetre koji je napravio izbočinu na njenom telu.”

- Rak je bio i više nego u terminalnoj fazi!

Kako to mislite?

- Pa, kada vam lekari kažu da ćete umreti za mesec dana, a vi poživate još šest meseci, a oni ne mogu da veruju da vi uopšte hodate, e pa, to je post-terminalna faza.

Koliko dugo je bila u takvom stanju?

- Mislim da je živela šest meseci duže od prognoziranog maksimalnog trenutka smrti; mislili su da nema šanse da preživi.

Da li je loše izgledala kada je došla kod vas?

- Užasno. Jedva je hodala i bila je pogrbljena.

Da li se videla izbočina?

- O da. Tumor je verovatno bio težak 10 kilograma. Mislim, stajao je izbočen na levoj strani njenog tela.

A kada je takva situacija, onda lekari ne smeju da operišu?

- Ne smeju, jer se radi o jetri. Imate samo jednu jetru, i bez nje se ne može živeti. Dakle, kada vam je jetra toliko obolela, onda nema dalje. Znaite, ne može više da se živi tako.

Da li je bolno?

- Da. Uzimala je tečni morfijum. Obično vam daju morfijum kada znaju da ste gotovi. Više ih i ne zanima šta će vam dati.

„Dve žene sa tumorom na jetri su došle kod mene. Ona sa manje opasnim tumorom je htela da umre – i umrla je. A ova sa ogromnim tumorom se borila i htela je da živi – i preživela je.“

Nije došla kod vas da se izleči, bila je spremna da ode?

- Upravo tako. Bile su dve žene sa istom bolešću koje su došle istovremeno. Doživele su različitu sudbinu. Jedna od njih je samo htela da umre, da se samo malo oseti bolje. I umrla je. Učinio sam da se oseća malo bolje, priredili smo joj slavlje i onda je umrla. A ova druga, o kojoj smo do sada pričali, imala je istu vrstu tumora. Bili su identični slučajevi.

Znate, dr Kristofer je uvek govorio da povremeno dođu i takvi slučajevi. Nisam to baš razumevao, sve dok nisam krenuo sa praksom. Tada sam uvideo da povremeno ima takvih. Ali i ova druga žena je bila slična onoj prvoj.

Ova kojoj smo priredili slavlje nije imala toliko opasan tumor. Ali ova koja je ozdravila imala je ogroman tumor. Počeli smo intenzivno da radimo na lečenju, naročito na čišćenju creva i jetre.

Šta se desilo kada je uradila čišćenje jetre?

- Ključ je u tome da se počne sa jednim češnjem belog luka i kašikom maslinovog ulja. Kada je to mogla da izdrži, onda smo krenuli sa većom količinom.

Je l' mogla da podnese?

- Da, mogla je. A čim smo dospeli do 3 kašike ulja i 3 češnja belog luka, odmah smo krenuli sa jakim čišćenjem žučne kese.

Koje izgleda kako?

- Oko 250 ml maslinovog ulja i oko 250 ml soka od pomorandže. Dodam i par limuna. Pije se četiri sata: po 125 ml na svakih sat vremena. Posle prvog puta mislim da je iz nje izašlo sitnog 500-600 žučnog kamenja. Bilo ih je mnogo... celu WC šolju je ispunila.

„Izbacivala je zeleno i zelenkasto, gusto i staklasto kamenje, kao i crno, braon i crveno poput krvi.“

Kritičari će vam reći da to nije bilo sve kamenje, već da je nešto od toga nastalo usled maslinovog ulja koje ste joj dali.

- Oni će reći da je to zgusnuto maslinovo ulje, i ja se sa tim mogu složiti do neke mere. Ali nije svo kamenje takvo. Može se među njima pronaći i takvo kamenje, ako zaista jesu to što oni kažu. Svetlozelene do zelenkaste su boje.

Ipak, na brojnim autopsijama sam video da i pravo žučno kamenje može imati svetlozelenu ili zelenkastu boju. Tako da mislim da se ne može sa sigurnošću odrediti da li je to od maslinovog ulja ili je izašlo iz obolele osobe.

Kada imate zeleno kamenje, dakle, ono može biti od ulja, ali ne mora da znači. Bio sam jednom prilikom u prostoriji kada su lekari otvorili stomak pacijenta; unutra je žučna kesa bila ispunjena tim zelenim kamenčićima, iako čovek nikada nije konzumirao maslinovo ulje.

Sigurno je da je ono crveno-krvavo i crno kamenje nastalo u njenom telu.

Da li je to prvo čišćenje jetre imalo uticaja na kancerogenu jetru?

- Imalo je. Žena mi je rekla da se osećala kao da je praznila creva iz jetre. Primetila je da se smanjio otok i veličina raka. To je i logično. Funkcija jetre jeste da detoksikuje i pročisti krv. Ali i ona mora da izbacuje otpadne produkte preko svoje žučne kese. Kada ne bi to radila, bilo bi isto kao kada ne biste mogli da praznite debelo crevo. Za nju je imalo blagotvornog uticaja što smo uspeali da otčepimo tu žučnu kesu. Stoga smo nakon toga još jedanput uradili čišćenje iste.

Koliko dana kasnije?

- Već sutradan. Uradili smo još jednom, pa onda opet uzastopno u sledeća 3-4 dana.

Šta se dešavalo tokom tih dana?

- Sve je manje i manje izlazilo onih stvari iz nje. Nakon 4-5 dana rekao sam „dosta“. A znate šta je najbolje kada se leče takve osobe?

Šta?

- Što nemate šta da izgubite. Šta mogu da uradim? Mogu da pokušam da spasim pacijenta. A toliko mnogo lekara prirodne medicine se plaši da će im pacijent umreti.

Lakše je raditi sa smrtno obolelim osobama nego sa manje obolelim – ali, lekari se plaše da bi to mogli da uvide.

Ona i nije trebalo da bude kod vas?

- Da, već je prošlo 6 meseci više od prognozirane joj smrti. Kako sad mogu ja da je povredim? Prosto ne razumem zašto se ljudi toliko plaše toga. Za mene je to kao izazov, pošto znam da ne mogu da izgubim. Ova osoba je već mrtva u očima zvanične medicine.

Kao da radite sa „lešom“.

- Upravo tako. Kako onda mogu bilo šta da izgubim?

A da li su iz te žene izlazile gljivice ili nešto tako?

- Bilo je sluzi. I niti sluzi koje kao da su od gume. Mislim da je njena žučna kesa bila 2-3 puta veća od normalne samo od svega onog što se nalazilo u njoj. Izgledala je poput mišićnog tkiva ili piletine i tome slično.

Izlazile su niti nečega što ne spada u uobičajen otpadni materijal iz creva, za koje mislim da su izašle iz žučne kese. A nakon drugog čišćenja iste, osetila je da se pritisak smanjio; jer kad je prvi put došla kod mene, mislila je da će jetra da joj eksplodira. Rekla mi je da od tada više nije osećala taj pritisak. Verujem da smo joj tako dobro očistili žučnu kesu, da je jetra počela da radi. U početku smo radili dosta na tome, kao i na masaži, i naravno, na oblogama sa ricinusovim uljem.

Na kraju je odlučila i da pije ricinusovo ulje. To nikome ne bih preporučio, mada ga je ona dodala u svoj tonik za jetru.

Koliko je popila?

- Većina ljudi vam ne bi preporučila da pijete ricinusovo ulje, jer je jako, a u procesu njegovog pravljenja može biti korišćeno i dosta toksičnih materija. Ipak, ona je uzela to da pije. Opet kažem, šta je imala da izgubi?

U roku od 10 dana osećala se kao da je jedna četvrtina tumora nestala. Nestalo je otoka, bolova i pritiska. Čak se za samo 5 dana odvikla od morfijuma.

Da li je i ona bila svesna da se sa njom dešavalo čudo?

- Da, iako u početku nije baš verovala, ubrzo je počela da veruje, kao i većina ljudi.

Ono što skoro uvek možete uraditi kod ovog prirodnog načina lečenja jeste ublažavanje bola i intenziteta lečenja. Jer nama je cilj zapravo da otvorimo prirodne kanale za izlučivanje. To je prvi zakon prirodnog načina lečenja: otvoriti kanale za izlučivanje.

Da li ste joj davali neke druge obloge osim ovih sa ricinusovim uljem?

- Ne u početku. Ne tokom čišćenja jetre.

Koliko dugo je držala obloge sa ricinusovim uljem?

- Mislim da je primenjivala 2-3 obloge dnevno. Takođe je dobro masirala i desnu i levu stranu, gde joj je bila ona izbočina od tumora. A primenjivala je i tople i hladne tuševe 2 puta dnevno na predeo jetre.

Da li ste radili i metodu sa hladnim čaršavom ili to nije trebalo?

- Naravno da jesmo. Čim vidim da je neko dovoljno spreman za to... ali se najpre pobrinem da su kanali za izlučivanje otvoreni. Radili smo i detaljno čišćenje creva.

Kakvo je to detaljno čišćenje creva?

- Velike količine biljne formule br. 1 za creva.

Koliko tačno?

- Ona je uzimala 8 kapsula dnevno, a praznila je creva 6 puta dnevno. Zatim smo koristili i formulu za creva br. 2. Dosta smo radili na crevu, jer je to neophodno kada jetra oboli.

„Posle dve sedmice lečenja izbočina tumora se skoro nije ni primećivala.”

Koju dnevnu količinu formule 2 za creva je koristila?

- Uzimala je oko 6 punih kašičica dnevno. Radili smo klistiranje, a onda i metodu sa hladnim čaršavom, na koju je itekako reagovala.

Posle dve sedmice lečenja izbočina tumora se skoro nije ni primećivala. Samo je...

Dve sedmice?

- Upravo tako. Prvo se smanjio na veličinu pesnice, a onda je nestao na levoj strani. Ne može se ni primetiti da je imala tumor. Posle toga smo samo imali posla sa onim koji se nalazio ispod rebara na desnoj strani tela. Zato je nastavila sa istim programom lečenja.

Koliko dugo je bila na programu pre nego što je došlo do velikih promena?

- Ona je bila od onih koji nisu hteli da idu ponovo kod lekara. Većina ljudi *hoće* da se vrati. Ali ona nije htela, jer su svi digli ruke od nje i rekli da će umreti. Mislim da nije otišla nijednom u sledeća četiri meseca.

Posle toga je otišla kod nekog sasvim drugog lekara, kome nije rekla ništa o svojoj istoriji bolesti. Lekar je dijagnostikovao hepatitis. Dakle, više nije bilo raka. Samo je rekao da joj je jetra pod upalom i da se zbog toga loše osećala, na šta mu je ona odgovorila: „Mislila sam da ćete me testirati na rak”.

Kaže on: „Nema razloga za tim, osim ako vi nemate neki poseban razlog”. Rekla mu je da nema. Otišla je sa dijagnozom hepatitisa, nastavila da se leči, i posle nekih 8 meseci mi se javila. Bila je i u jednom lečilištu u Meksiku, bila je na različitim programima, ništa previše – mislim da je bila i na Geršonovom programu – i pila je dosta prirodnih sokova. Samo je želela da bude u krugu drugih ljudi, ali mi se posle 8 meseci javila i rekla mi da je potpuno ozdravila. Nije bilo ni traga tumoru.

Šta su na to rekli njen suprug i porodica?

- Bili su oduševljeni. Nisu verovali. Mislim čak da je na njenu bolest uticao i bes koji je osećala prema suprug. On je bio malo povučen i nije mnogo pričao sa njom – njihovi odnosi su bili skoro prekinuti. Zapravo, ja sam joj zbog toga predlagao da poparvi odnose sa njim, u cilju izlečenja. Bila je baš besna na njega, što je bio jedan od okidača njene bolesti.

Jetra je ta koja joj je obolela, ali je na to uticao i ogroman bes u njoj. Mislim da ju je njen suprug varao ili tako nešto, zbog čega je bila ljuta kao ris, što se moglo videti i tokom lečenja. Imao sam prilike da vidim njene izlive besa, ali njenog muža nije bilo briga za to. Ipak, definitivno je izbacivanje nakupljenog besa postao deo njenog izlečenja.

Najviše se sećam toga da je bila pod ogromnim bolovima kada je prvi put došla. Zato je bila na morfijumu, na maksimalnoj dozi. Naravno, problem je bio u tome što od morfijuma nema mnogo vajde, jer on blokira rad jetre i creva. On zaustavlja funkcije većeg broja organa.

Dakle, od morfijuma nema vajde?

- Nema, baš tako.

„Po mojim uputstvima, radila je dosta na masaži predela jetre.”

Nikad niste videli da su delovi raka izašli iz nje, zar ne?

- Da, nikad. Bilo je samo nekih otpadnih materija nakon čišćenja jetre, ali od raka ni traga. Siguran sam da se njen rak polako razlagao, onda ušao u njen krvotok i na kraju bio izbačen prirodnim putevima. To se dešava kod velikog broja ljudi kod kojih nema naglog izbacivanja delića tumora, kao što je slučaj kod lečenja raka grlića materice.

Ali kod nje toga nije bilo?

- Kod nje je prvo otok nestao, a onda i rak. Nije bilo većih „kriza izlečenja”, za razliku od onog čoveka sa rakom pluća.

Radili smo dosta na fizičkoj aktivnosti sa njom. Poslao sam je kod jednog stručnjaka za telesno vežbanje, koji je dosta masirao oboleli predeo tela; kao da je istiskivao stvari iz jetre i pankreasa. Dali smo joj i da dosta radi vežbe dubokog disanja. Kod svih vrsta raka koji zahvataju organe ispod dijafragme, sama dijafragma treba što više da se širi i kontrahuje. To pozitivno utiče na jetru i pankreas.

A obloge sa ricinusovim uljem na to područje?

- Obavezno.

Još nešto osim toga, neka vrsta kašne obloge?

- Kašna obloga sa vinobojkom i belim lukom. Kod oboljenja pankreasa i jetre koristimo veće količine čaparala. Naravno, savremeni herbalisti kažu da čaparak izaziva rak jetre. Dok mi dajemo velike količine čaparala pacijentima obolelim od raka, i oni bivaju izlečeni. Jer on razlaže i uništava zloćudne tumore.

Rak pankreasa

„Prirodnim lekovima rak pankreasa se može izlečiti. Međutim, obično je slučaj da je zdravlje pacijenta, pre nego što dođe kod mene, već uništeno savremenim medicinskim tretmanima, a ne samom bolešću.”

- Kod mene je dolazila jedna žena obolela od raka pankreasa, koji joj je još i blokirao kanal pankreasa. Nije mogla ni da vari hranu, jer se iz pankreasa luči hlorovodonična kiselina.

Lekari joj nisu rekli šta treba da radi, već samo da ide kući, pošto je tumor bio zloćudan i preveliki. Retko ko preživi ovu vrstu raka. Čak i kod nas mogu umreti, ako su predugo čekali pre nego što su odlučili da se leče prirodnim putem.

Ako bi trebalo birati kod koje vrste raka imamo najmanje rezultata, to bi bili leukemija i rak pankreasa, zbog toga što se njihove ćelije raka brzo umnožavaju i napreduju. Procena je da ljudi mogu izdržati sa njim 6 meseci, s tim da takvi dolaze kod mene tek posle 4-5 meseci provedenog vremena sa lekarima i njihovim „vitaminima”.

Do vremena kada dođu kod mene skoro je sve već gotovo. Njihov imuni sistem je toliko oslabio da ne može da izleči telo.

Znate, lekari velikom broju tih ljudi odstrane bubreg, plućno krilo ili deo jetre, zrače ih po 5-6 puta, ubace im radijum u matericu, i ko zna šta sve još, tako da ja ponekad ne mogu sve to da preokrenem na dobro i ljude izlečim.

Jednostavno, previše štete je već načinjeno. To je kao da stojite u dobetu atomske bombe u trenutku kada ona eksplodira, a onda tražite nekog da vam pomogne da ne budete ozračeni. E pa, malo je kasno za to. Stoga, ljudi oboleli od ovog raka moraju brzo reagovati i bez odlaganja krenuti sa našim programom lečenja teže izlečivih bolesti.

A u koliko lošem stanju je bila?

- Dovoljno loše da su joj dali još 3-6 meseci života.

Da li vam je delovala iznureno?

- Ne, izgledala je sasvim dobro, s tim da je bila depresivna.

Koji su simptomi raka pankreasa? Možete li to znati?

- Nije bilo mnogo simptoma kod nje. Odnosno, ona je mislila da uopšte nije bilo simptoma, iako niko ne može da se razboli, a da pre toga ne oseti neke simptome.

Kako je onda saznala da je obolela od raka?

- Na kraju je otišla kod lekara jer se osećala kao da nema energije, mada je već 10 godina imala probleme sa varenjem i šećerom u krvi. Telo tako izdaje sve te znake bolesti, ali ljudi ih prosto ignorišu. Mislim da je čak uzimala i insulin, ali u obliku tableta, ne preko injekcija.

Dijagnoza joj je bila mnogo gora nego što je izgledala.

- O da. Samo su joj rekli da će umreti. Izložili su je prvo blagoj hemoterapiji, posle koje su joj rekli samo da „sredi papire“. Uradila je sve što je bilo potrebno. Kupila je parče zemlje za sebe, tako da je sve bilo spremno. Čak je sebi i odabrala grob, urezala svoje ime i datum rođenja, te je samo ostao da se dopiše datum smrti.

Imala je 45 godina i bila je još uvek neudata, zbog te urinarnе inkontinencije (nemogućnost zadržavanja mokraće) koju je imala, a i zbog toga nikada nije ni bila u nekoj „vezi“.

Kod mene je došla zbog te inkontinencije; bila je toliko bolesna da je izgubila kontrolu nad bešikom. Mnogo ljudi dođe kod mene ne verujući da postoji lek za njihovu bolest, već dođu zbog nekog manjeg problema za koji misle da im mogu pomoći. Zato je ona došla kod mene samo zbog inkontinencije.

Izlečili smo je od toga, tako da smo stekli njeno poverenje. Jer znate, do tada je morala da nosi pelene za odrasle.

Da li ste nešto posebno uradili za njen pankreas?

- Jedna od važnih stvari jeste što smo joj rekli da više ne jede slatkiše. Uloga pankreasa jeste da stvara insulin, i on je endokrini organ. Tokom posta na sokovima, morao sam sve njene sokove da razblažujem sa vodom, i to sa 50% od ukupne količine. Takvi ljudi obično ne mogu da podnesu sok od jabuke ili šargarepe, jer jednostavno sadrže previše šećera za nekog kome pankreas ne funkcioniše.

A da, dao sam joj i biljnu formulu za hormonalnu ravnotežu, o kojoj smo govorili u poglavlju o raku grlića materice.

Kakve veze ima ta formula sa rakom pankreasa?

- Pankreas je endokrini organ. Ne verujem da može samo jedan takav organ biti van ravnoteže, već trebalo bi da je onda ceo endokrini sistem u istom stanju. Ti ljudi treba da koriste i bilje za endokrine organe. Tako uvek radimo u slučaju oboljenja pankreasa.

Koje su to biljke?

- Kod muškaraca, to je tonična formula za muškarce, a kod žena, to je formula za hormonalnu ravnotežu, o kojoj smo govorili u poglavlju o raku grlića materice.

A kakva je ta tonična formula za muškarce?

- Ovo su sastojci:

2 dela žen šena

2 dela sibirskog žen šena

1 deo sarsaparile

1 deo testeraste palme

1 deo kurkume

Od toga napravite ili čaj ili tinkturu. Kod pravljenja čaja, sastojci treba prvo da odstoje u vodi preko noći i da se kuvaju na laganoj vatri 15 minuta.

Da li ste koristili kašne obloge sa vinobojkom?

- Da, apsolutno. Uvek, čak i kad rak zahvati dublje tkivo, vinobojka izvlači otrove. Da. Mislim da sam koristio standardnu oblogu: srčenjaka, cvetovi crvene deteline, beli luk, vinobojka i čaparal, svi zajedno izblendirani u kašu.

To je jedna od kaša za rak?

- Da, kaša za rak. Dr Kristofer je imao nekoliko recepata u svojoj knjizi, koje je zvao „melemi za rak“. Ali ove sastojke ja uvek stavim u svoj blender: cvetovi crvene deteline, sveži češnjevi belog luka, listovi čaparala i vinobojka, s dosta tinkture od srčenjaka. Ispadne neka vrsta kaše.

To se stavi u blender i dobije se crvenkasta kaša koja se nanosi. Naročito je lekovita za rak kože i tome slično, mada može da se koristi i kod raka dubljeg tkiva.

Znači, ona i u tom slučaju izvlači otrove kroz kožu?

- Upravo tako. Izvlači ih i apsorbuje kroz kožu.

Takođe smo dosta masirali predeo pankreasa. Zapravo, poslao sam je kod jednog stručnjaka za telesne vežbe, koji joj je dobro izmasirao taj deo tela, kao da je istiskivao sve otrove iz pankreasa. Radila je podosta i na dubokom disanju. Kod raka bilo kojeg organa ispod dijafragme treba dosta da se radi na širenju i skupljanju iste.

Isto tako, pila je velike količine čaja od čaparala. Jednostavno je morala da se navikne na to. Uzimala je i podosta belog luka.

Gde se nanose obloge od ricinusovog ulja kada pankreas oboli?

- U principu, trebalo bi na predeo od grudne kosti do levog boka i do najnižeg rebra do malo ispod bradavice. Prekrijte celo to područje. A ako bi trebalo da se stavlja na predeo jetre, onda se obuhvati deo tela od najnižeg rebra na desnoj strani do ključne kosti. Zato treba natopiti pola kvadratnog metra obloge.

Pretpostavljam da većina ljudi ne stavlja dovoljno velike obloge.

- Baš tako. Jer neće vam ništa naškoditi ako obloga bude malo veća i prekrije i druge delove tela, koji su ionako verovatno isto oboleli i inficirani.

Da li su ovoj ženi ikada zbog tih obloga počeli da izlaze otrovi iz pankreasa ili kroz kožu?

- Taj deo tela joj je bio dosta osetljiv i natekao, te smo zato nanosili dosta obloga, ali otrovi su izašli putem creva. Izlazila je krv, sluz, gnoj, sve kroz creva, a ništa kroz kožu.

Kako je to izlazilo, osetljivost i otok su spadali, zar ne?

- Upravo tako. U početku, kada smo počinjali sa lečenjem, bilo je velikog otoka i jakih bolova, mada je nekoliko puta dosta stvari izašlo iz creva. Naravno, posle toga je otok odmah počeo da spada, te je i ona osećala manji pritisak na pankreas.

Kao što sam rekao, ona je kod mene došla pre svega zbog nemogućnosti kontrole bešike, i pre nego što umre, htela je da ozdravi da može imati polne odnose, da više ne nosi one pelene. Radio sam na tome.

Zato smo joj na neverovatan način izlečili bubrege. Bila je srećnija zbog toga što je mogla da kontroliše mokrenje, nego zbog lečenja raka. Posle toga je upoznala jednog čoveka. Sa njima je trenirala jedan sport koji nikad do tada nije trenirala – zmajarstvo, ili tako nešto, i udala se za njega.

Imala je sa njim odnose, i bila je veoma srećna, jer nije mogla da ih ima dok joj je bešika bila bolesna. Zbog toga pre nikad nije izlazila. Svako veče

posle posla bi otišla kući. Po ceo dan je sedela za kompjuterom, išla na posao i gledala TV program. Naterao sam je da prestane sa gledanjem televizije i sedenjem po celi dan.

Počela je da izlazi, postala je aktivnija. Završila je ceo program lečenja, do kraja, i potpuno je ozdravila. Otišla je zatim kod lekara, koji su rekli: „Doživeli ste čudo“. Mislili su da je dijagnoza pogrešna. To se stalno dešava; kažu kako su verovatno dali netačnu dijagnozu. A većina tih ljudi ode kod 2-3 lekara. Tako da je na kraju ova žena postala izlečena od raka pankreasa.

Izlečila se. Smešno mi je bilo kada mi je poslala razglednicu sa Mater-horna; sada se bavi i planinarenjem. Udata je, putuje svuda i planinari. Rekao bih da mi svake druge godine šalje razglednicu sa nekog dalekog mesta.

Leukemija

Čovek se potpuno izlečio od leukemije nakon godinu dana na programu lečenja teže izlečivih bolesti

- Svi ljudi o kojima govorim, svi koji su nastavili da se pridržavaju ovde opisanog programa, uvek su uspevali da se izleče. Ne znam ni za koga sa kim sam radio u poslednjih 20 godina na ovom programu, a da se nije izlečio.

Ljudi samo treba da nauče da je potrebno pojačati intenzitet lečenja, i da treba nastaviti u tom smeru. Leukemija je jedna od vrsti kancera koja se smatra neizlečivom. Pritom je najveći problem u tome što ljudi za svakog ko je imao leukemiju znaju da je umro od toga.

Čovek sa leukemijom je došao kod mene, samo radi poboljšanja krvne slike, pošto nije verovao da se leukemija može izlečiti.

Znao je da će umreti, ali je hteo da popravi svoj nivo holesterola? To mi nema smisla.

- Dosta ljudi tako radi, jer se oseća užasno. Nije on došao samo zbog holesterola, već što je uopšte bio gojazan.

Znači, samo žele da umru sa što manje muka?

- Oni su svašta preživeli. Ovaj je teško disao, imao je jake bolove u stomaku, visok pritisak, visok nivo holesterola. Bio je u jednom stanju, i plus je imao leukemiju.

Kako je to kada neko ima leukemiju?

- Često se ništa ne oseća. Ali vremenom se postaje anemičan i potom dolazi do gubitka energije. Naravno, većina ljudi misli da je sve u redu, ali oni su godinama ignorisali simptome, poput zatvora, visokog pritiska, holesterola i viška kilograma.

Da li se izlečio od leukemije?

- Naravno da jeste. S druge strane, lekari nisu ništa učinili da mu pomognu, jer je on bio u toliko lošem stanju da su ovi mislili da će ga terapija ubiti. Mislili su da će njegovo srce otkazati tokom tretmana.

Davanje hemoterapije pacijentu je kao neka vrsta „oporezivanja tela”. Oduzima vam energiju i još više vam slabi imuni sistem. Dok post na sokovima vraća energiju telu i daje mu vitamine, minerale i enzime.

Upravo je to neophodno, ali je za varenje hrane potrebno najmanje 60% energije tela. Zato, kada prestanete sa uzimanjem čvrste hrane dobijete više energije, a enzime, vitamine i minerale dobijate iz sokova.

Ovo je jedna od stvari iz našeg programa lečenja koju ljudi ne shvataju. Oni misle da ako prestanu da jedu da će biti slabiji. Naprotiv, kada se prestane sa jelom, postaje se jači. I naravno, to se dešava momentalno.

Da li je i on ojačao tada?

- Naravno. Pritisak i holesterol su momentalno počeli da se snižavaju. Bio je previše gojazan i imao je jak zatvor. Njegova creva skoro da nisu funkcionisala.

Odmah smo počeli da radimo na tome da mu creva prorade, i da ih prazni jedanput dnevno, ako ne i više puta. Nakon nekoliko prvih sedmica zatvor je nestao, holesterol se snizio i pritisak se stabilizovao. Za oko 30 dana sve brojke su bile na normalni, mada je još uvek imao višak kilograma.

„Čovek izgubio 25 kg za šest meseci – jedan deo od toga zbog čišćenja creva.”

A šta je sa belim krvnim zrnima?

- Testovi su pokazivali sve bolje rezultate. Ali jednom kada dobijete leukemiju, lekari ne veruju da će se išta okrenuti na bolje. Ponekad oni i ne kažu pacijentima rezultate, jer i ako vide 20-30% poboljšanja, oni misle da je to zbog nepreciznosti testova ili zbog greške pri prvom merenju.

Oni kažu: „Došlo je do manjih devijacija”, ali nikada neće reći: „Hej, pa vama se zdravlje poboljšalo”. Lekari nikada neće pogledati u oči pacijenta sa leukemijom i reći mu da će se izlečiti – osim ako ne ide na hemoterapiju. A ako se leči prirodnim putem, onda mu to neće reći.

Nastavio je da se leči. Nije razmišljao o leukemiji, već je samo želeo da može da diše normalno, da šeta i da ulazi i izlazi iz kola, a da pritom ne izgubi dah. Za 6 meseci čovek je stekao odličnu kondiciju; izgubio je 25 kg. Koliko je od toga bilo u fekalnim materijama, ne znam, ali znam da su

mu creva bila potpuno zapušena. Pritisak mu se vratio u normalu i više nije bio na lekovima.

A leukemija?

- U roku od par meseci krvna slika mu se poboljšala za 30%. To je dokazalo da postoji pozitivna reakcija njegovog tela, mada uprkos tome, lekari su mu rekli da se ništa značajno nije promenilo. Osetio je da mu se energija vraća, postajao je jači, za oko 6 meseci izgubio je 25 kg, bivao je sve zdraviji, i naravno...

Dakle, za 6 meseci je došlo do poboljšanja krvne slike za 30% i smršao je 25 kg?

- Upravo tako. I posle drugih šest meseci se potpuno izlečio. Leukemije više nije bilo. Mislim da je kod većine ljudi dovoljno godinu dana lečenja.

Nije bio na programu za teže izlečive bolesti sve to vreme, već samo prvih 30 dana. Često nakon tih 30 dana pacijentima dam neku vrstu pauze za reakciju, pošto su dobro odradili veći deo posla.

Bio je na raznim dobrim programima lečenja. Postao je fanatično fizički aktivan – neprestano je šetao naokolo. Došao je dotle da je 10 puta više prelazio i 10 puta brže hodao.

Krajem godine je bio skroz izlečen. Ali ni tada nije hteo da stane. Takvi ljudi obično nastave da rade, jer sada veruju u čuda.

Prirodnim lečenjem može da se obnovi koštana srž

Šta su rekli njegovi lekari?

- Spontano povlačenje. Rekli su mu da je došlo do spontanog povlačenja raka, remisije. Rekli su mu da je jedan od najvećih srećnika na svetu. Naravno, on je bio jedan od onih koji su se ljutili na lekare, te im je uzvratio: „Nisam ja jedan od tih 'srećnika', meni su pomogle lekovite biljke i prirodni načini lečenja”.

Naravno, nema boljeg načina od ovog da učinite vašeg lekara nesigurnim i besnim.

Da li ste izlečili još neke slučajeve leukemije ili se ona retko ovako izleči?

- Imao sam veliki broj ljudi sa leukemijom. Moje je mišljenje da kada govorimo o raku krvi, mi zapravo govorimo o zdravlju koštane srži u vašem telu. U koštanoj srži se stvaraju sve imuno-ćelije i crvena krvna zrnca. Tu se stvaraju sve krvne ćelije. Do samo pre nekoliko godina lekari su smatrali

da kada koštana srž pređe iz svog crvenog, aktivnog stanja u žuto, masno, da onda ona ne može više da se regeneriše.

Sada, u poslednjih nekoliko godina, nova naučna otkrića su pokazala da se koštana srž obnavlja i da ponovo može da stvara nove, zdrave krvne ćelije. Međutim, kada čovek dođe u takvu situaciju, lekari vrše presađivanje koštane srži, tj. zamenjuju staru, mrtvu srž.

Pošto je postala žuta i masna.

- Tako je. Oni je zamene sa crvenom, tako da se ponovo mogu stvarati krvne ćelije. Ali, dokazano je da je kod mnogih ljudi stara žuta koštana srž postala ponovo crvena.

Kako? Kako to nastaje?

- Sigurno ne uz pomoć lekova iz apoteke. Naučnici ne znaju zašto, ali je činjenica da se to kod nekih dešavalo. Očigledno je da se to postiže uz pomoć programa lečenja teže izlečivih bolesti.

Dr Kristofer je znao za ovo. Imao je dosta pacijenata obolelih upravo od leukemije. I ono što je on znao bolje od svih ostalih jeste da krv može ozdraviti.

Dr Kristofer je čak primao i žene koje su bile Rh negativne sa svojim drugim detetom. Nije verovao da im je potrebna transfuzija krvi. Dok, naravno, savremena nauka deci u takvim situacijama uvek daje transfuziju.

On je rekao da to nije potrebno ako se pročisti majčina krv, tj. promeni integritet njene krvi. To je drastična metoda, koju sam i ja primenjivao kod mnogih svojih pacijenata.

Lečenje dece od raka

Uz pomoć programa lečenja iz ove kolekcije „Lečenje neizlečivih bolesti” mogu se izlečiti i deca kojoj savremena medicina nije pomogla. Ovi programi leče decu koju bi inače u bolnicama ubili varvarskim hirurškim metodama i „antilekovitim” drogama.

Na našem video snimku broj 12 prikazano je kako smanjiti dozu za odrasle na dozu za decu. Tamo ćete takođe videti kako je u težim slučajevima neophodno da se detetu da i doza za odrasle, u što kraćem roku.

U pojedinim slučajevima metode lečenja treba da se prilagođavaju deci i odraslima. O tome će biti reči u ovom poglavlju.

Leukemija kod dece i beli luk

Da li ste lečili decu sa leukemijom?

- Da. Samo što je kod dece teže, jer kako kaže dr Kristofer, ona nose teret nezdravog načina života njihovih roditelja. Ta deca su toliko slabašna da su dobila leukemiju ili nešto slično, zbog genetske veze sa svojim roditeljima.

Znam za mnogo dece koja su se izlečila. Mislim da je jedan od razloga tome to što deca nemaju toliko negativnih misli o tome kao odrasli. Na njih ne utiče mnogo ono što im lekari kažu. Dok je za starije ljude težak udarac kada im lekari kažu da će umreti.

Najteži deo lečenja kod dece jeste naterati ih da naprave 100-procentnu promenu u načinu ishrane. Dolazilo je kod mene dosta 3-godišnje i 4-godišnje dece sa leukemijom, za koju su lekari rekli da će umreti, ali koja su se izlečila – najviše zbog toga što su učinila tu 100-procentnu promenu.

Radi se o voću, povrću i sokovima – veoma moćnom leku. Zato roditelji treba sve ostalo da im sklone sa vida: slatkiše, brzu hranu i hranu životinjskog porekla. Naravno, tu su nam i lekovite biljke. One mogu itekako delovati na krv.

Jedna od najboljih jeste beli luk. Morate naučiti dete da ga stalno uzima.

Beli luk najviše pomaže kod leukemije

- Jedna od važnijih stvari jeste davati deci belog luka u velikim količinama.

Koliko?

- Najmanje 3 češnja luka. Čak i 4-godišnjacima.

Treba da ih isitnite i stavite u kapsule da ih deca progutaju. Jer beli luk definitivno koči razvitak leukemije u telu. On sprečava grudvanje belih krvnih zrnaca, što i podstiče širenje leukemije. Mnogo ljudi bude tad previše popustljivo prema deci.

Mislim da je gora situacija kod njih, pošto su skoro od svog rođenja bolesna. Naškodili su im njihovi roditelji svojim načinom života. Ta deca veoma brzo umiru od leukemije. Medicina ima veoma malo uspeha u njihovom lečenju.

Ja sam mislio da se medicina izborila sa leukemijom kod dece?

- O ne, nije tako kao što mislite. Deca umiru od toga na sve strane. Jer da je kao što vi kažete, zašto bi onda roditelji dovodili decu sa tom bolešću kod mene? Ponekad je to zbog lekara koji je rekao da će dete verovatno umreti, a po neki put je dovoljno da se samo prošetaju „šarenim, veselim“ dečjim odeljenjem u centrima za lečenje raka, i vide kakve sve košmare preživljavaju oni tamo. To ih natera da pomognu svojoj deci na neki drugi način.

Trogodišnje dete se izlečilo od leukemije nakon 6-8 meseci lečenja

Da li se sećate neke od te dece, konkretno?

- Sećam se da sam lečio jedno trogodišnje dete sa leukemijom. Njegovi roditelji, nije da su baš bili religiozni naučnici, ali ipak nisu verovali ovoj savremenoj medicini. Plus, mislim da su imali i nekog rođaka koji je umro od hemoterapije, te obično tako ljudi shvate o čemu se radi.

Ovaj dečacić je tek bio u početnoj fazi bolesti; još uvek nije bio anemičan i nije bio na transfuzijama krvi. Dobro je bilo što nije prošao ni kroz jednu medicinsku terapiju. Jer kod mene su dolazila i deca koja su bila na hemoterapiji i koja nisu imala ni jednu dlaku na glavi.

U koliko je lošem stanju bio?

- Procenili su da će živeti još 3 godine uz određenu terapiju.

Mada oni nikad ne kažu sa sigurnošću. Kažu da će možda živeti još tri godine, ali može da preživi i pet; a možda umre sledeće godine. Sve u zavisnosti od toga koliko bolest bude brzo napredovala, zbog čega se lekari okreću hemoterapiji. Njegovi roditelji to nisu hteli. Pored toga, već su i živeli umereno zdravim životom. Dete se odlično pridržavalo programa, i nakon 6-8 meseci lečenja svi testovi krvi su pokazali dobre rezultate.

U roku od 4 meseca sva krv iz tela bude zamenjena sa novom krvlju. Kvalitet te krvi određuje način života tokom ta 4 meseca. Moje je mišljenje da će svako ozdraviti od leukemije za 4 meseca ako tokom tog perioda bude radio ono što treba.

Medicina kaže da se sluzokoža stomaka može obnoviti u roku od 5 dana, dok sam ja, recimo, izlečio neke ljude od čireva na stomaku koji krvare za tri dana. Mislim da može još brže da se ozdravi, te ne vidim razloga zašto neko ne bi mogao da se izleči od leukemije za manje od 4 meseca, od vremena kada se počne sa programom.

Bio je u dobrom stanju. Leukemija kod dece se baš i ne primećuje, osim toga što naglo postanu anemična i što izgube svu energiju. Kod odraslih može da ne bude ni toga. Mada ipak, uvek bude bar 20 znakova i simptoma pre toga, koje oni ignorišu.

Leukemija se često dijagnostikuje kada se primeti mutirana ćelija. Vi zapravo možete videti pravu mutiranu krvnu ćeliju. Pitanje je zašto naš imuni sistem nije reagovao na nju, bilo o kojoj vrsti raka da se radi, a naročito u slučaju leukemije? Odgovor je da sistem ne reaguje zato što smo ga onesposobili svojim načinom života i sredinom u kojoj živimo.

Tumori na mozgu i leukemija kod dece

Ričarde, imate li neki savet za roditelje čija deca boluju od tumora na mozgu ili leukemije?

- Budite uporni. Nemojte misliti da će deci biti bolje ako im budete udovoljavali i davali slatkiše. Većina te dece je izdržljivija nego što se misli. Recimo, ja sam oduševljen njima. Kada počnete sa našim programom lečenja, ta deca su poslušnija od svojih roditelja, i reaguju normalnije od njih.

Roditelji uglavnom misle ovako: „Uh, ne mogu to da radim svom detetu“, ali samoj deci to ništa ne smeta. Imali smo na hiljade dece koja su prošla kroz ceo program lečenja teže izlečivih bolesti. Na tome se dugo vremena radi.

Učestalost slučajeva leukemije kod dece skoro da je bila ravna nuli pre uvođenja vakcinacije. Evo šta ja mislim da se desilo: imuni sistem dece smo prosto izbombardovali svim tim toksinima i tolikim otrovima, toliko da nisu mogla da se odbrane od bolesti ni na samom rođenju. Jednostavno su prenatrpana otrovima.

Uvideli smo da se deca sasvim dobro nose sa našim programom detoksikacije tela. Počne se lagano, osim u slučaju umiranja, a onda se postepeno pojačava intenzitet koliko god je moguće. Deca su dovoljno snažna. Prosto je neverovatno šta sve mogu da izdrže i urade. Imali smo decu koja su prošla ceo program lečenja teže izlečivih bolesti, od kojih su mnoga bila na dozi za odrasle, a tu se radilo o deci od 4, 5 i 6 godina.

Dakle, to je vaš glavni savet za roditelje: da ne budu preterano nežni pri lečenju dece?

- Da, da ne budu preterano nežni. Jer oni ne znaju da je takvo lečenje neophodno. Deca su pametna i ona hoće da preuzmu tu ulogu u svom izlečenju.

Kod mene se deca leče oblogama od ricinusovog ulja, toplim i hladnim tuševima, primenjuju klistire, jedu sirovu hranu, beli luk u kapsulama, sok od šargarepe, lekovito bilje za creva i sve ostalo. Deca to mogu da podnesu. Roditelji su kukavice.

Da li roditelji te dece nekada ne stave dovoljno ricinusovog ulja na obloge, i tome slično?

- Upravo tako, žele da sve ublaže. Mislim da njihove dede i babe bolje uče decu tome nego roditelji dece. Zato je ponekad bolje da se oni sklone i da svoje mesto ustupe dekama i bakama. Mislim da se oni mnogo više zanimaju za tekstove o zdravlju.

Sada, evo nečega što je podjednako važno za sve. Ostati isti je sasvim u redu, pošto znamo da bi većina ljudi želela odmah da vidi dramatične promene. A ono što ne bismo voleli da se desi jesu promene na gore. Ali ostati istog zdravlja neko vreme nije toliko loše. Jer često puta je telu potrebno dugo vremena da ojača, da se zaista pripremi i onda da počne sa promenama na bolje. Tako ljudi, pošto odmah žele promene, počnu da brinu o tome da njihovo dete možda ne unosi dovoljno proteina i da im tobož treba životinjske hrane, pa ga odvedu kod „psihijatra“, koji im kaže da treba da jedu šnicle, i onda ovi počnu da izvrću izvorni program lečenja, što na kraju ispadne na gore.

Dakle, deci ide sasvim dobro dok su na programu, ali čim prestanu da ga se pridržavaju – bude im gore. Problem je u posvećenosti.

Znači, deca se ne pridržavaju uvek programa koji ste im vi dali?

- Da, to se često dešava. Obično su dede i babe malo poslušniji od roditelja dece, jer imaju manje poverenja u zvaničnu medicinu. Zbog njihove starosti, prirodna medicina im deluje razumnije.

Metoda sa hladnim čaršavom za decu

- Ni kod šestomesečne dece nema razloga da se ne primenjuje. Nad hiljadama dece sam primenjivao ovu metodu sa hladnim čaršavom. To ih je spasilo smrti.

Počne se sa klistiranjem.

A rektalni umeci belog luka?

- Pa, sa tim se ide polako. To je već druga faza lečenja. U prvoj se krene sa klistirom. To važi za sve pacijente. Svako može da radi klistir sa mačjom metvicom, malinom ili bilo koju vrstu klistira koju žele.

Druga faza je primena jabukovog sirćeta i vode kao baze, sa češnjevima belog luka. Za one najmlađe se promeni količina. Jer ne možete isto raditi sa bebom kao sa odraslima. Ako je beba veoma bolesna, onda se koristi blaži rastvor od onog za odrasle. Generalno gledano, za metodu sa hladnim čaršavom za odrasle koristi se sledeće: oko 250 ml jabukovog sirćeta, 250 ml vode, koji se stave u blender zajedno sa 8-10 češnjeva belog luka. To je sasvim dovoljno za pročišćavanje tela odraslog čoveka, ona najblaža verzija.

Za bebu se koristi najmanja moguća količina belog luka, i ista količina baze, po 250ml, iako im nećete dati ni blizu te količine. Možete uzeti samo komadić luka, čisto da se oseti.

Ali to ne treba da bude ni blizu veličine češnja. Ni pola češnja. A isto važi i za starije osobe. Dakle, sve što kažemo za decu da treba da rade, to se isto odnosi i na starije ljude.

A kako to da se, recimo, šestomesečna beba stavi u kadu sa vodom?

- Ni tu nema problema. Kada se ubaci beli luk, koji niko ne zadržava previše dugo, beba odmah isprazni sve, posle čega sledi faza lečenja sa kadom tople vode.

Kompletna formula se sastoji iz vruće vode u kadi i najmanje 30 mg aleve paprike, slačice i đumbira u platnenim vrećicama, tako da cela kada postane poput vrućeg čaja. Genitalni predeo tela se premaže vazelinom.

Kod bebe i starih ljudi koristi se samo voda u kadi, bez aleve paprike, slačice i đumbira, jer je to za njih previše iritirajuće. Mada opet sve zavisi. Ako, na primer, neka beba umire od zapaljenja pluća i nema se više gde, onda šta možete da izgubite?

Za većinu ljudi čija beba ima temperaturu, recimo, od 39 stepeni pa naviše, definitivno treba primeniti tretman sa hladnim čaršavom. Ne ubacujte pomenute biljke, već samo pripremite vruću kupku.

I za bebu važi ta vruća kupka, samo što počnete od tople. Kada stavite bebu unutra, onda postepeno dodajete sve topliju vodu. One mogu da izdrže istu temperaturu vode kao i mi. I tako dok je unutra, dajte joj da iz flašice pije neki biljni čaj.

Od hajdučke trave, ili ne baš?

- Hajdučka trava je prejaka za njih.

Šta onda dalje?

- Zbog toga što će beba tu dehidrirati, potrebno je da joj dajete dosta tečnosti. Stoga, možete joj dati da pije malo čaja od mačje metvice ili đumbira, a ako hoćete sredstvo koje pomaže varenju, onda čaj od pitome nane. A čak i malo lavande deluje sasvim dobro.

Bebama odgovora blagi biljni čaj, mada svejedno koji. Kod dece je glavno da se toliko razblaži da treba da liči na obojenu vodu. Moraju da ga u što većoj količini popiju, preko flašice. Flašicu koristimo jedino kod biljnih čajeva.

Koliko dugo unutra ostaje beba, odnosno stariji ljudi?

- Najviše 15 minuta – i to je to.

A koliko odrastao čovek?

- Sve dok ne počne da moli da izađe, pa još malo duže od toga.

Ali kada tačno?

- Veoma retko to bude duže od pola sata. I onda, naravno, u drugoj fazi tretmana sa hladnim čaršavom, izvadite ih odatle i uvijete u hladan čaršav.

A kako će beba podneti ledeno hladan čaršav?

- Pošto je to za njih previše, ja uradim sledeće: izvadim bebu iz kade i na nju pustim samo tuš tople vode, koju postepeno menjam u hladnu, a isključujem toplu, dok ne dođe do hladne vode. Na kraju, samo malo pus-

tim da hladna vode teče po njoj. Dakle, kod beba se primenjuje prohladna i hladna voda. Ali ne predugo, najduže jedan minut.

I onda ih prekrijete nečim?

- Onda ih prekrijete i obučete u nešto toplo, naravno, sa prirodnim vlaknima.

Ne morate da stavljate kašu od belog luka na bebina stopala. To je gotovo nemoguće, te je zato bolje da ih majke obavezno što više doje. Zato one moraju da jedu, otprilike, 10 češnjeva belog luka dnevno.

Beli luk je jedna od retkih stvari koje će proći kroz majčino mleko. Mogli biste da stavite i kašne obloge sa lukom na bebina stopala, ali od toga neće biti mnogo koristi i mnogo je teško da se izvede.

Pošto se beba vrpolji sve vreme?

- Da, to je prava noćna mora. Pokušavao sam to da uradim. Ipak, najbolje je da se majke najedu sirovog belog luka, 10-12 češnjeva, koliko god mogu da pojedu tokom jednog dana, i onda da stalno doje bebu. Najvažnije je da se beba što više doji u tim trenucima, jer najveća bojazan za svakog sa groznicom tiče se dehidracije.

Ali roditelji tih beba će da se brinu. Znate kako će da govore? Misliće da će tako ubiti svoju bebu.

- O da, znam. Najveće šanse da beba umre imaće ako je odvedete u bolnicu, pošto će oni po svaku cenu da zaustave groznicu. A onda će bakterije ili virusi da se prenamnože, te ćete posle u svojim rukama držati mrtvu bebu, a lekari će tvrditi kako je bolest ta koja ju je ubila.

Znate, neko će ubeđivati, plašiti roditelje da će na ovaj način naškoditi svojoj bebi.

- Pobogu, nema ni govora o tome. Zapravo, ovo je odlična metoda lečenja dece.

Dijabetes kod dece

Ričarde, imate li neki savet za decu koja boluju od dijabetesa?

- Glavna stvar kod toga je što su deca zavisna od šećera. Njihova ishrana je prepuna njime.

Zar to nije svima poznato?

- Možete samo misliti da jeste. Da li znate koliko sam dijabetične dece video kako piju koka-kolu?

Ljudi ne shvataju da svakih 30 ml koka-kole sadrži jednu kašičicu šećera. Pored toga, mnogo dece jede svakakve vrste slatkiša, dok roditelji, naravno, misle da su med i javorov sirup nešto zdraviji od njih.

Slušajte, šećer je šećer, i dokle god imate problem sa šećerom u krvi, dotle ne smete da ga konzumirate, sve dok ne ozdravite. Sve gore navedeno sadrži šećer. Ponekad se ne sme jesti ni voće koje je previše slatko, poput suvog grožđa. A isto važi čak i za ceđene sokove, bilo da su od voća ili povrća. Ja ih zato razblažim sa vodom, u razmeri 50:50. U svim drugim slučajevima, to je previše šećera za dijabetičare.

Ipak, kod dece sa dijabetesom situacija je još gora, jer se tu radi o onome što je dr Kristofer zvao „grehovi roditelja“. Dakle, takvu decu je najpre potrebno odvignuti od hrane sa šećerom, a onda im umesto nje dati dobru, zdravu hranu.

Da li beli luk pomaže deci sa dijabetesom?

- Da, apsolutno. Radio sam sa mnogo dece koju sam lečio lukom. U stvari, svako sa dijabetesom ko je došao kod mene, morao je da radi sa belim lukom. I mogu vam reći, odlično deluje.

Deci dajem po tri češnja luka dnevno. Samo ih isitnim i stavim u kapsule. Bilo je mnogo dece kod nas kojoj su lekari govorili da treba da uzimaju neke pilule, a onda im iznenada kažu da će lek uzimati intravenoznim putem. Kod nas je drugačije. Ali znate, pošto su ta deca od samog početka živela na pogrešan način, treba vremena da se stanje popravi. Mada kada se jednom stane na pravi put, nikada više posle toga nemaju isti problem.

Sada, Ričarde, recite mi da li beli luk malo ili mnogo snižava nivo šećera u krvi?

- Ja mislim da itekako mnogo snižava. Naravno, putem analize krvi, rezultate možete pratiti svakodnevno. Znam za ljude koji su svoju dozu insulina smanjili u toku manje od sedam dana.

Deca sa srčanim oboljenjima

Šta mi možete reći o deci i srčanim oboljenjima? Govorili smo već o odraslima; o oblogama na grudima i ostalom. Postoji li nešto specifično za decu?

- Da, ima nekoliko opštih stavki. Ranije se smatralo da su srčana oboljenja kod dece nasledna... jer očito je da ne mogu deci da otvrdnu arterije. Međutim, kako sve više dece umire od toga, i sa sve većim brojem

autopsija, lekari su uvideli da se arterioskleroza razvija već od 3., 4. godine. Dakle, i kod dece se radi o visokom nivou holesterola u krvi.

Znam za decu sa nivoom holesterola od 200 i 300. Očigledno je da je ishrana današnje dece gora nego ikada. Rešenje leži u što većoj količini hrane za srce, poput bobica gloga. Mogu biti na umerenoj dijeti sa tim bobicama. One sadrže dosta pektina. Od njih lako možete napraviti hranu za bebe. Dakle, uzmete te bobice i stavite ih u vodu ili neki biljni čaj, pa od toga napravite kašu. Tako se dobija odlična hrana za bebe. One je mnogo vole.

Nije baš za flašicu, pošto sadrži dosta pektina, ali kada imate bebe od šest meseci, one će ionako-iovako sve hteti da stavljaju u usta, naročito glog. Njega uvek možete izmešati sa malo banane ili nekim drugim voćem. Banana i glog su odlična kombinacija. Ishrana beba skoro da može da se sastoji samo iz toga, u cilju jačanja srca.

Vi ste izlečili neke bebe od kogenitalnog srčanog oboljenja?

- Imali smo bebe sa takvim srčanim problemima da ovaj moj slučaj izgleda kao mačji kašalj. Bilo je i onih koji su imali rupe na srcu.

Ali glog je to izlečio?

- Upravo tako. Ne mogu, a da ne nahvalim tu biljku.

Hemičari danas potvrđuju da je glog lekovit za srce. Da upotrebim analogiju... to vam je kao biljni sok za srce. Svi kažu: „Pa da, biljni sok se vezuje za ćelije jetre i tako ih štiti“.

E pa, glog to isto čini, samo za srce. Sprečava sva moguća oštećenja srcu, a ako se ipak dese, on ih ublažava. Glog odlično deluje i njegova je lekovitost naučno dokazana. Stari herbalisti iz Engleske su znali to; ona je bila najpopularnija lekovita biljka širom Evrope. Zapravo ju je dr Kristofer najviše popularizovao u toj zemlji.

Još jedna stvar koju bih spomenuo jeste da sam jednom prilikom bebama starim po jedan i dva dana davao tinkturu od aleve paprike.

Tinktura od aleve paprike spasila život bebi staroj šest sati

Stvarno ste dali? Zbog čega?

- Zato što su bebe umirale. Prejake porođajne traume ili nezdrav život roditelja bili su uzrok zašto su ove bebe bile toliko blizu smrti.

Mislili ste da mogu umreti?

- Da. U stvari, to sam prvi put uradio pre nekih 20 godina, kada je mama te bebe kolabirala. Došlo je do velikog krvarenja tokom porođaja, tako da su babice bile jako zauzete oko nje. Otac je bio prosto zbunjen, nije znao šta da radi. I ja sam bio tu sa bebom, koja je teško disala. Bila je stara oko šest sati.

Dao sam bebi jednu kap tinkture od aleve paprike, za koju svaka knjiga koju sam čitao kaže da se ne radi, jer bi imalo štetne posledice. Međutim, kada pored sebe imate bebu od šest sati koja umire, morate bar nešto preduzeti.

Pa ste joj dali jednu kap tinkture?

- Dao sam joj tu kap, i nećete verovati, njene oči su se otvorile. Počela je da vrišti; iskašljala je oko 30 ml sluzi iz svojih pluća.

Isto sam ponovio verovatno još deset puta u sledećih 12 sati. Ta beba sada ima 18 godina i ne voli me. Radio sam to kasnije sa mnogim bebama, tako da je to sada postalo uobičajena praksa kod babica u državi Juta. Pošto sam o tom događaju često pričao, društva babica su prihvatile tu metodu lečenja, i često je primenjuju.

Zapravo, oni koriste i moj melem od aleve paprike, koji nakon rođenja bebe mažu po njihovim leđima, što se pokazalo itekako lekovitim.

Jedna od najboljih babica, predsednik njihovog udruženja, kaže da one svakoj bebi namažu ruke i istrljaju leđa tim melemom. Kažu još da to bebe razbuđuje na najbolji moguć način.

Ne treba se plašiti davanja bebi malo tinkture od aleve paprike. Jeste jaka, i bebe će plakati i vrištati, ali to će ih naterati da iskašlju sve što treba. Ako želite, uvek je možete i malo razblažiti.

Lečili smo veliki broj beba sa visokom temperaturom, poput 39 i 40 stepeni, ili čak sa upalom sinusa i infekcijama. Primenjivali smo metodu sa hladnim čaršavom.

Onog trenutka kada telu omogućite da samo sebe leči, sve bolesti nestaju onoliko brzo koliko su se brzo i pojavile. Jedino mesto gde sam viđao da se dešavaju strašne stvari jeste bolnica.

Da li zbog brzog širenja te infekcije i dolazi do srčanih problema kod beba?

- Da, tačno tako. A to se uglavnom desi zbog toga što savremena medicina čini mnogo toga što je suprotno samoizlečenju tela. Naime, naša prva linija odbrane jesu imune ćelije zvane makrofage. Čim pronađu infekciju,

recimo, od bakterija i virusa, one počnu da ih jedu. Ali to je kao u onim vestern filmovima kada kauboji jure četiri Indijanca, koji pobegnu iza brda. A kada se ovi popnu na brdo i vide da nema četiri Indijanca, već njih četiri miliona, samo izuste: „E sad smo ga nagraбусили!”

Dakle, kada se makrofage nađu u takvoj situaciji, one beže nazad, dublje u područja imunog sistema, da pronađu i pozovu T-ćelije i B-ćelije, zbog velike invazije stranih tela. Pritom, na tom putu makrofage ispuštaju nešto čime kao da se mokre...

Radi analogije, kažem, oni kao da mokre po sebi samima. A mokre se hemijskom supstancom zvanom interleukin-1, koja kada je ispuste ove makrofage izaziva groznicu, povećavajući telesnu temperaturu. Tako dakle nastaje groznica.

Za svaki stepen više, makrofage se vraćaju duplo većom brzinom, dok T-ćelije duplo brže putuju napred da unište strana tela. Dakle, ako je prisutna velika infekcija, makrofage ispuštaju interleukin-1 sve vreme dok se temperatura penje na 38, 39, 40 stepeni, kako bi se potpomoglo izlečenje.

Kada neko odvede bolesne bebe u bolnicu, prva stvar koju im tamo daju jesu lekovi koji snižavaju temperaturu.

A onda se i smanjuje i brzina kretanja belih krvnih zrnaca...

- Tako je. Dok ona usporavaju, bakterije i virusi se prenamnožavaju. Lekari nesvesno, zapravo, čine ono što najviše odgovara bakterijama i virusima, a ne zdravlju bebe.

Oni čine sve ono što je u suštosti *suprotnosti* sa naporima tela. Savremene medicinske tehnike su skoro u potpunoj suprotnosti sa onim što telo pokušava da učini da bi se izlečilo, što mora da učini. O tome stoji zapisano i u današnjim udžbenicima koji govore o imunom sistemu, ali nema ko da čita.

U 21. veku garantujem da će ljudi na drugu polovinu 20. veka gledati kao na „Mračno doba medicine”. Oni su usmrtili milione i milione dece.

Sida

Da bi se sida izlečila, potrebna je potpuna promena načina života, a ne neki lek ili pilula. Kao što ćete i videti iz naših video snimaka i ove knjige, prirodnim metodama sida se *može* izlečiti. Ali ako mislite da postoji jedna, posebna antivirusna biljka koja leči ovu bolest, onda se ne razlikujete mnogo od savremenih lekara.

Koliko naivni moraju biti ti eksperti (kao i njihovi pacijenti) pa da poveruju kako jedan jedini lek iz apoteke, samo jedna hemikalija, može izlečiti potpuni slom organizma? Nama nisu potrebne veće sume novca za istraživanje leka protiv side. Odgovore već imamo u ovoj kolekciji zahvaljujući radu dr Ričarda Šulca, koji se nije plašio da radi sa svojim umirućim pacijentima.

Želite lek? U redu! Koliko žarko ga želite? Da li ste spremni da prođete kroz program prirodnog lečenja, opisanog u ovoj knjizi i video serijalu, radeći 14-16 sati dnevno? Ako jeste, onda se možete izlečiti, isto kao i ljudi o kojima se ovde govori.

Ukoliko niste sigurni ili me ne shvatate, ponoviću: sida može da se izleči. I to ovog trenutka. Zaboravite na genetička istraživanja. Zaboravite na one koji vas sažaljevaju. Oni vam nisu neophodni.

Informacije iz našeg programa nisu samo za zdrave HIV-pozitivne ljude, već i za one omršavele, izranjavane i sa dijarejom (prolivom). Ako se budete držali tih informacija, možete se izlečiti i postati HIV-negativni.

Sažaljenje i tolerancija ne mogu da izleče sidu. Informacije koje slede mogu – ali samo ako ih se budete pridržavali „svim srcem svojim i svom dušom svojom“.

Kada bi ljudi živeli, hranili se i razmišljali na zdrav način, kada bi se lečili prirodnim putem i odvikli se od svih vrsta droga, epidemija side bi nestala. – Sem Bajser

Čovek oboleo od side, o kome smo govorili na video snimcima, završio je u bolnici. Brojka za njegove T-ćelije iznosila je 1 ili 2, i ostala mu je još jedna sedmica života.

Njegov je slučaj jedan od primera najdramatičnijih izlečenja od side, zbog čega i kažem da je bio najteži slučaj do tada. Bio je u apsolutno poslednjoj fazi bolesti. Naime, postoji jedno bolničko odeljenje gde stavljaju pacijente za koje više nema nade. Tamo možete i da pušite marihuanu i da radite šta god hoćete. Lekari su odustali od njega.

Bio je najbolesniji od svih. Od njega su ostali samo kost i koža. Ja sam lečio ljude od Kapošijevog sarkoma i od pneumocistične fibroze pluća, ali on je jedini kod koga su oba plućna krila bila potpuna obolela.

Imao je svuda po telu crvene fleke?

- Da, svud po telu. Obično se više javljaju po stopalima.

Ali on ih je imao svuda?

- Imao ih je po glavi, licu, rukama, grudima.

Da li ste se ikada uplašili da ćete i vi postati zaraženi time?

- Opet kažem, nisam savršen, ali to je samo još jedna odlična motivacija za mene da brinem o svom zdravlju, da se zdravo hranim i da živim ume-renim, zdravim životom. S druge strane, uvek sam se osećao otpornim na takve stvari.

Znači, osećate se krepkim i zdravim.

- Da, uporan sam, i osećam se snažnim. Ja ne verujem u teoriju da se čovek razboli kada u njega uđu klice mikroorganizama. Mislim da se čovek razboli onda kada uradi nešto loše, te dozvoli da se bolest razvije. S druge strane, ja itekako brinem o svom zdravlju. A takođe znam i da su zvanično prihvaćeni stavovi o sidi pogrešni.

„Pre nekoliko godina sam jako želeo da lečim ljude obolele od poslednjih stadijuma side.”

I svima ste to rekli.

- Da. To je bilo možda sredinom 80-tih do oko 1985. godine. Želeo sam da ljudi uvide da prirodni način lečenja ne poznaje granice. Sida sigurno da nije bila „granica” samo zato što se tek pojavila.

Mislim da sam o tome pričao, a da je neko snimao, te je jedan čovek čuo za mene preko tog audio-snimka. Stoga sam otišao da ga posetim, iako mu je ostalo samo još oko sedam dana života. Pomislio sam da sam

možda malo preterao, da je to bio preveliki zalogaj za mene. Jer ovaj čovek je bio u stvarno lošem stanju. Ipak, bez obzira, on je i dalje verovao u izlečenje, iskreno je verovao.

„Jedini razlog zbog kog lekari kažu da pacijenti oboleli od poslednjeg stadijuma side ne smeju da napuste bolnicu jeste taj što zarađuju na njima po 1.000 dolara dnevno. Dakle, radi se samo o novcu.”

Šta ste odmah preduzeli kako čovek ne bi umro tokom te jedne sedmice?

- Izvadio sam ga iz bolnice. To je veoma teško učiniti, jer lekari većini ljudi kažu: „Ako odete iz bolnice, umrećete.”

Zapravo, ako ostanete tamo, umrećete, zato bežite odatle. Skoro ništa se ne može postići u bolničkom okruženju. Tamo vas hrane želeom i daju vam intravenoznu terapiju (IV) dok vi držite šećer u ruci. Zato sam rekao njegovom prijatelju: „Lekari kažu da će umreti. I on ne želi više da ostane ovde.”

Svim ljudima je strana misao da se ne umire u bolnici, već kod kuće. Amerikancima je to veoma neobično. Rekao sam ovom: „Hajde da ga izbacimo odavde. Ako ga budemo samo odveli kući, proradiće mu imuni sistem.” Tako je njegov prijatelj pristao.

Morao sam da odem do hitne službe da bih izdejstvovao izlazak, pošto je lekar tamo sedeo govoreći: „Ne, neću ga pustiti da ide.”

Dakle, dobili ste otpusnu listu.

- Da, mada je i ne morate dobiti. Svako u ovoj zemlji ima pravo da ode iz bolnice kada to zaželi. Pozvao sam tada hitnu službu i neke goropadne momke, tako da sam obavio jedan razgovor sa onim lekarom. Rekao sam mu: „On želi da ide kući, i tamo će otići.”

Tako smo otišli kući i krenuli sa lečenjem. Usput smo nabavili sokovnik, jer ga nisu imali. Ovaj čovek je postao pravi fanatik za sokovima. I drugi ljudi postanu takvi. Piju ih, osećaju da su dobri, obožavaju ih. Zato smo mu davali dosta sokova.

Do sredine sledećeg dana već ih je dosta popio, je l' da?

- Čak ne ni toliko kasno, nije ni svanuo sledeći dan. Odmah smo krenuli; nabavili smo sokovnik, ja sam došao kod njega uveče, i počeli smo i sa sokovima i sa celim programom.

„Post na sokovima je kao transfuzija krvi za ljude koji su na samrti.“

Da li ste istog dana krenuli i sa lekovitim biljem?

- Prvo ide post sa sokovima. Pio ih je u velikim količinama. Posle par dana smo krenuli sa još većim količinama biljaka za jačanje imunog sistema, poput ehinacee. Uzimao je oko 350 kapi tinkture od ehinacee dnevno, kao i čaj od korena ehinacee.

Koliko tog čaja?

- Rekao bih 6-8 šolja dnevno, koliko god mu je bilo potrebno. Nikad nije dosta.

Znali ste da imate samo sedam dana da ga izlečite?

- Naravno. Toliko mršavi ljudi kao on i ne mogu da popune hranom svoj stomak. Zato se tu dobro uklapaju tinkture, koje se konzumiraju u malim količinama. Davali smo mu čajeve, pročišćavali jetru, creva, vršili detoksikaciju tela. Radili smo često i klistiranja, pošto mu creva uopšte nisu funkcionisala. Pročišćavanje creva je bilo važno da bi se otklonili zatvor i dijareja.

Nije mnogo toga izašlo iz creva. Bilo je nekog veoma tamnog, tvrdog materijala. Creva mu nisu funkcionisala zbog lekova protiv bolova koje su mu davali. Jedna od najvažnijih stvari bili su sokovi, jer su mu oni baš podigli energiju.

Koje sokove?

- Njemu smo davali sok od šargarepe, lista i korena cvekle, inače, jedan od mojih omiljenih.

Mešavinu te dve vrste povrća?

- Od šargarepe 50%, a od lista i korena cvekle po 25%. Sećam se da su mu brojke na testovima krvi bile veoma niske. Mi smo to normalizovali u roku od 3 dana. Ne njegove T-ćelije, već crvena krvna zrnca. I njegov nivo hemoglobina je isto bio mali.

Kako je njegov prijatelj reagovao kada je video da je krv ozdravila za 3 dana?

- Bio je oduševljen. Nivo hemoglobina kod ovog čoveka je bio na najnižem mogućem nivou. Bio je sav bled i slabašan. Toliko je malo krvi imao, toliko bled, kao da je providedan, da ste mogli skoro da gledate kroz njega.

U roku od tri dana krv mu je potpuno ozdravila. Povratio je boju lica i imao je dosta energije. Dao sam im neke knjige o sokovima, te su ih pili skoro bez prestanka.

Kod Karpošijevog sarkoma uglavnom se javljaju fleke, međutim, u ovom slučaju bilo je zaista groznih delova kože; čak je i malo izlazio gnoj kroz njih. Zato smo tu primenjivali obloge, da bismo izvukli otrove.

Kašne obloge od vinobojke?

- Da, kao i čišćenje kože. Kod svakog ko ima rak ja koristim onu crnu kašnu oblogu od gline, drvenog uglja, vinobojke, belog luka i ljutića, da time dezinfikujem, malo „sagorim“ kožu i da izvučem otrove iz tela.

Posle toga smo prešli na lečenje pluća, iako smo imali dosta posla sa njima. Ipak, ovaj pacijent je postao pravi fanatik za prirodnim lečenjem – skoro da se u takvim slučajevima može predvideti da li će čovek ozdraviti. Svi oni postanu veoma pozitivni. A ovaj se baš posvetio tome.

Kupovao je još knjiga da čita. Posle jedne sedmice, mogao je sam da ustane i čak da sam sprema sokove.

Posle jedne sedmice nije umro, kako su rekli?

- Posle jedne sedmice stajao je u kuhinji, malo se pridržavao, kijao je i pravio sokove. Popio je dosta sokova za unapređenje krvi. Morali smo da mu lečimo i usta, jer je imao jaku gljivičnu upalu. Bolelo ga je mnogo. Zapravo, i samo pijenje sokova mu je bilo bolno, jer su mu usta bila puna ranića.

Da li ste primenjivali za obolela usta ono što je dr Kristofer primenjivao – hrastovu koru?

- Može i to, veoma dobro deluje. Ali je bolje ulje od čajnog drveta, koje u rastvoru 2-10% može da izleči gljivičnu upalu.

Koliko je toga uzimao i u kakvom obliku?

- Time je ispirao usta, jer tada nije imalo da se kupi u prodavnici. To ulje zaista ubija gljivice i smiruje upalu. Ali i hrastova kora je dobra. Zapravo, za ovakve slučajeve obično napravim neku smesu za usta; to sam uradio za ovog čoveka. I naravno, smesa je sadržala hrastovu koru.

„Bio je izlečen za 8 meseci, ali se posle 2 godine ponovo razboleo, kada je malo skrenuo sa svog programa lečenja.”

Rekli ste mi da je posle osam meseci ušao u vašu kancelariju zdrav i prav?

- Upravo tako. Kao da je nešto izašlo iz njega, te je postao snažan. I naravno, njegova bolest – sida – smatra se bolešću, iako ona to nije stvarno. To je samo skup različitih bolesti koje vas napadnu kada vam padne imuni sistem.

Treba da ojačate svoj imuni sistem i... E da, ovaj čovek posle na testovima više nije ni bio HIV pozitivan. Zamalo da zaboravim to da kažem. To bi trebalo da je nemoguće, ipak, u poslednjih 5 godina, čuo sam za stotine takvih slučajeva.

Drugim rečima, on je toliko ozdravio da u njemu nisu mogli pronaći antitela za HIV. Zato i znamo da je mnogo informacija koje dolaze od savremene medicine ništavno. Recimo, u 5% slučajeva obolelih od side testovi pokažu da oni nisu HIV pozitivni.

Mada sećam se da je ovaj pacijent posle par godina skrenuo sa pravog puta, što je neretka pojava. Njegove T-ćelije su počele da se smanjuju u broju. Ponovo se razboleo, naravno, jer je prestao da se pridržava programa. Međutim, kada se vratio programu, i zdravlje mu se vratilo u prvobitno stanje.

Imao sam pacijentkinju sa rakom dojki, zloćudnim tumorom veličine golfloptice. Izlečila se prirodnim putem, ali joj se jedna kvržica pojavljivala bar 10 puta, skoro svake godine. Kada je pozovem, te se ona vrati svom programu lečenja, kvržica na dojki nestane. Dakle, ljudi veoma često čim malo ozdrave počnu da „slave” pobedu.

„Nakon izlečenja ne smete se vraćati starom načinu života.”

- Upravo tako. Ne kažem da ne treba ništa i nikad da slave, recimo, subotu uveče, pet puta godišnje, i tome slično. Ali, nije to ono što oni rade. Oni se vremenom počnu udaljavati od programa, sve dok se na kraju ne vrate svom starom načinu života.

Čovek izlečen od side je kasnije ponovo imao problema, kao i mnogi pacijenti. Skoro da uvek možete računati na takvo njihovo ponašanje.

Ali povraćaj bolesti ne mora da se desi. Njihov uzrok je nezdrav način života, zar ne?

- Da. Svi su toga svesni u početku. Ali, posle većina pomisli: „Ako ostanem na ovom programu, možda više neću moći da uživam k'o čovek”.

Dođe nečiji rođendan, pa „hajde da uzmemo malo sira i jedno parčence piletine”. Znaite, to nije ništa strašno. Ali onda se to isto desi sledeće sedmice, pa još jedne, a zatim, pređe se na jedanput sedmično, pa dvaput.

Kroz godinu-dve, izlečena osoba se vrati nezdravoj ishrani. Obično posle dve godine dobijem otprilike ovakav poziv: „Nisam se izlečio, ponovo me ista bolest snašla”.

Ljudi jednostavno moraju da shvate da je neophodno prihvatiti nov način života, koji važi do kraja istog. Program lečenja ne treba ostaviti čim se ozdravi. Jer ako svoje telo budemo napadali sa mnogo loših stvari i hrane, nešto loše će se desiti sa njim. Iz imunologije ćete saznati da osnovna funkcija ljudskog tela jeste da preživi. Ta funkcija neprestano radi. Međutim, vi telu morate prirodnim metodama omogućiti taj rad.

Crvena detelina za rak kože kod side

- Imao sam pacijenta obolelog od side, u svojim kasnim 40-godinama, koji pak nije imao problema sa plućima. Nije ni bio pušač. Jeste imao Kapošijev sarkom, ali samo na stopalima i člancima.

Ali, tu obično i počinje. T-ćelije su mu oslabile. Jednom prilikom je brojka iznosila 100, što je česta pojava kod obolelih od side. A naravno, tada počinje da se javlja Kapošijev sarkom. Fleke veličine grozda su mu se pojavile svud po tabanima i člankovima. Možda je imao i jednu-dve na rukama, ali najviše ih je bilo na stopalima.

Bio je pisac – pisao je i prozu i poeziju. Bio je već spreman da odustane od borbe protiv bolesti. Svi takvi ljudi dolaze kod mene samo da im, recimo, poboljšam varenje, jer imaju dijareju, i tome slično.

Nakon uobičajenih dva sata ubeđivanja u mojoj kancelariji, oni poveruju da ima nade i za njih, mada niko od takvih nije stvarno mislio da će se izlečiti. Zaista bih voleo da nađem osobu obolelu od side, koja istinski želi da pobedi bolest.

Ali oni vam to nikad nisu tražili?

- Da, samo žele da im ublažim muke, jer su im svi, uključujući sve njihove prijatelje, rekli da će umreti. Nisu se trudili da mu pomognu, dok je on sam hteo da se izleči. Mislio je da je prilično zdrav. Nije bio poput drugih, koji su potpuno iscrpljeni.

Dakle, pomogli ste tom čoveku, zar ne?

- Da, iako je imao Kapošijev sarkom, koji se smatra zloćudnim rakom. Nije bio mnogo mršav. Bio je oženjen. Ne znam da li je sidu dobio zbog nekih homoseksualnih aktivnosti ili je uzimao drogu intravenozno. Nisam znao – možda je proveo neko veće u gej-baru – uglavnom je učinio *nešto* što mu je oborilo imuni sistem.

Da li se izlečio od Kaposijevog sarkoma?

- Naravno, u potpunosti. Bilo je potrebno 8 meseci da i poslednja fleka sa tela nestane. Naravno, primenjivali smo lekove i spolja, na kožu. A stavljali smo i neke neuobičajene stvari. Crvenu detelinu. Ja je veoma često primenjujem spolja, kada je reč o raku kože.

U kom obliku? Kao smesu?

- Može se napraviti smesa u blenderu zajedno sa vinobojkom. Samo uzmete sveže ili osušene cvetove crvene deteline i stavite ih u blender sa čime god želite.

Takođe, osim nje, stavljao sam i brest, kao i malo belog luka; hteo sam da ga ima malo, ali ne toliko da ga peče; onda, jabukovo sirće, drveni ugalj i srčanjak.

A vinobojka?

- Da, i vinobojka. U svežem stanju ona će peći kožu, isto kao beli luk. Dok osušena vinobojka neće. Manje je eterična. Nisam hteo svežu da je stavljam na njegove fleke, jer one su poput običnih ružičastih modrica, a ne nekih kožnih izraslina. Ipak, uzeo sam po malo belog luka i osušene vinobojke. Crvena detelina je dakle odlična za rak kože.

Mislite, ponekad koristite samo nju, bez drugih biljaka?

- O, da. U knjizi dr Kristofera „Škola prirodnog lečenja” (School of Natural Healing), opisani su melemi za rak.

Kakvi su to melemi?

- Radi se o kivanju cvetova crvene deteline, nešto slično toniku od bobica gloga. Dobije se sirup, te se on nanosi na kožu.

Danas možemo koristiti umesto toga hladne ekstrakte, poput tinktura. Ipak, ja obično uradim ovako... Najbolje je kada se jedna stvar koristi duži vremenski period. Dakle, uzmete cvetove crvene deteline, stavite u blender, dodate malo sirćeta i bresta ili (ako hoćete da izvlačite otrove) koristite glinu, kao i malo belog luka, možda jedan češanj.

Znam da vam nisam davao cele recepte, ali to samo...

Da, znam, samo se pomeša.

- To se izblendira i dobije se crvenkasto-braon smesa. Takve je boje zbog crvene deteline. Ona se lepi za kožu zbog bresta, koji smesi daje čvrstinu.

Uveče bismo mu je nanosili na stopala i na predeo zahvaćen rakom. Mada se rak leči iznutra, ali kada može da se vidi na telu, zašto ga ne tretirati i spolja?

Smesu smo mu nanosili na stopala svako veče. Držao se celog programa lečenja. Zdravlje mu se poboljšavalo, jačao je, i broj T-ćelija se povećavao. U vezi sa ovim, ljudi treba da znaju i sledeće: broj T-ćelija se ne povećava postepeno - od 150 do 1500.

Drugim rečima, kada je jednom uradio testove krvi, brojka je iznosila 275, a drugog puta 230. Zbog toga se rastužio, ali ja takvima samo kažem: „Ma da, to ništa ne znači. Ideš na bolje.”

Brojka se ne povećava ravnomerno, već ima fluktuacija, s tim da tendencija ide ka gore. Često podsećam na to ljude koji boluju od degenerativnih oboljenja. Moram da ih ohrabrujem. Jer oni zbog manjih odstupanja odmah pomisle da je došlo do pogoršanja i tome slično.

Broj T-ćelija kod onog čoveka se sve više povećavao. Hteo je prestati sa nanošenjem smese na stopala, jer nije dolazilo do nekih promena. Međutim, kasnije je došlo do većeg poboljšanja, mada polako. Broj T-ćelija se stabilizovao na 1200, što pak ne mora biti idealan nivo za svakog čoveka.

Ionako nije ni znao koliki je nivo bio pre toga. To je možda za njega normalno, ako ne za druge. Mislim da svi ljudi, sa izuzetkom onih koji žive veoma nezdravo, obole od side zbog toga što imaju slab imunitet.

Takvi ljudi će postati HIV pozitivni i kad neko zaražen samo kine. Ja zaista verujem da je tako. Na sve su osetljivi. Jer njihova slabost je u imunitetu, u njihovom limfnom sistemu.

Fleke od raka su nestale, dok su mu lekari rekli da je došlo do spontanog povlačenja raka. Izlečio se i ostao takav sve vreme dok se držao programa.

„Naše metode su spasile živote ljudi koji su ličili na mrtvace iz konc-logora.”

Da li ste lečili veliki broj ljudi koji su bili „kost i koža”?

- Itekako. Mislim da je skoro polovina od svih mojih pacijenata bila takva. Recimo, neki bi skinuli majicu da mi pokažu bolno mesto, a ja bih tad pomislio: „Bolje obuci majicu”. Između rebara su imali udubljenje. Mogli biste da stavite prste u brazde između njihovih rebara.

Broj T-ćelija?

- Najmanja brojka, mislim da sam vam rekao, bila je 2 i 1. Rekli su mi neki da su imali 1 na testu. Ja sam imao mnogo pacijenata sa brojkama od 25 do 30. Ličili su na one... ako ste gledali slike iz rata kada su Ameri-

kanci izvlačili mrtva tela ljudi iz konc-logora. Ređali su ih po kolicima i odvodili. E pa, mnogi moji pacijenti su bili takvi, kao da je neko usisivač stavio u njih i sve im usisao iznutra.

I vi ste ih izlečili?

- Upravo tako. Problem kod njih je u tome što su mnogo bolesni, te je najpreča stvar nabaviti sokovnik. *Moraju* da imaju sokovnik.

Nisu imali sokovnik i pili sokove pre nego što su došli kod vas?

- O ne, ne.

Dakle, ljudi znaju za sve te informacije o zdravlju, ali ih se ne pridržavaju?

- Da, to je neverovatno. Zaista. Pravilo u našem lečilištu je uvek bilo da ako patite od teže izlečive bolesti, a ne kupite sokovnik, onda više nećemo hteti da radimo sa vama. Neću i tačka. To je jedan od naših glavnih kriterijuma.

Pogledate te pacijente koji liče na logoraše iz konc-logora i neko bi pomislio: „Ako im dam da jedu masnu hranu, to će ih ugojiti“. Međutim, oni ne mogu da vare takvu hranu. Oni mogu da vare samo bazičnu hranu – sokove i biljne napitke.

Da li je bilo takvih ljudi koji su vratili kilažu na normalu?

- Naravno. Oni obično pate i od dijareje.

Kako lečite nju?

- Ozdravljenjem celog tela. Ponekad koristimo biljnu formulu za creva broj 2, radi očvršćivanja stolice, kako bi se osećali malo bolje, i kako bi pročistili creva. Uglavnom, jačanjem imunog sistema dijareja nestaje.

Većina ljudi kaže ovako: „Ne želim da pijem sokove. Imam dijareju, i treba mi masna hrana“. Zato oni uzmu da jedu hamburger ili nešto slično. A mi im onda kažemo: „Pogledaj, pa ništa od te hrane ne možeš da svariš“.

Može da se jede, ali ne može da se svari!

- Međutim, sokovi mogu da se svare. Samo da vidite koliko ih sokovi oraspolože. I onda, kada im se creva pročiste, ponovo mogu da vare hranu, te im tada date hranu sa dosta masti, poput avokada, tahinija (namaz od susama), puter od orašastih plodova (badema, lešnika...), hleb od celog zrna i maslinovo ulje.

Ali to tek ide kasnije.

- Da, najpre se piju sokovi.

Svi oboleli od side moraju da primenjuju metodu sa hladnim čaršavom

- Svima koji su oboleli od side neophodna je ova vrsta hidroterapije. To je obavezno. Moja supruga, koja nije bila bolesna, i dalje tvrdi da je primena te metode nad sobom bila njena životna prekretnica, jer se javila kao dobrovoljac da to uradi u svom razredu. Tretman ju je potpuno promenio. Za nju je to bilo kao da je izašla iz neke čaure. Ipak, ovaj tretman radi i mnogo više od toga.

Svako ima neki psihički problem koji vuče iz detinjstva. Metoda sa hladnim čaršavom može da reši taj problem. Lečenje emocija je sastavni deo programa lečenja, naročito onih sa sidom. Potrebno je da uradimo sve kako bismo ojačali imuni sistem. Zato nemojte potceniti ono što se dešava tokom spomenutog tretmana. On snažno deluje na čoveka u fizičkom, emocionalnom, duhovnom i psihičkom smislu.

„Ljudi sa sidom najčešće kažu da mrze svoj život.”

- Većina ljudi sa sidom (ne računajući one retke slučajeve sa hemofilijom, koji su u opasnosti da iskrvare) kaže da mrzi samu sebe. Mrze sopstvene živote. Mislili su da pošto su homoseksualci, da će otići u pakao zbog toga, i da će goreti u vatri. Možete samo zamisliti šta im se motalo po glavi. Imuni sistem im je pod ogromnom opasnošću.

Imao sam jednog pacijenta – muškarca koji je išao po gej-klubovima i radio strašne stvari. Hajde da vam to ovako objasnim: nisam sreo nijednu osobu obolelu od side koja mi nije ispričala neku priču iz svoje prošlosti od koje mi se creva nisu prevrnula. Razumete? Ja sam mislio za sebe da sam prilično opušten tip. Mislio sam tako da sam video dosta stvari u životu, ali kada su ovi ljudi došli... to je već bilo previše za mene.

Većina ljudi sa sidom živi najgorim mogućim, odvratnim načinom života. Po celu noć ostaju budni, konzumiraju velike količine droga. Onda, odnosi sa većim brojem partnera predstavljaju rizik po imuni sistem, jer pri polnom odnosu razmenjuju se telesne tečnosti, sa čime mora da se nosi čovekov imuni sistem.

Dakle, ako kao onaj, imate odnose sa 12 partnera za jedno veče, onda imuni sistem puca. A najbolje od svega jeste to što zdravi ljudi ne mogu oboleti od side. Mogu da se razbole, ali ne mogu dobiti sidu.

Biljne formule za imuni sistem

Pacijenti oboleli od side mogu koristiti i našu supertoničnu biljnu formulu za imuni sistem, o kojoj se više govori u poglavlju o tim formulama. Nju većina pacijenata voli da konzumira. Mogu se koristiti i lekovite antivirusne biljke opisane u našim video snimcima.

Biljne formule za imuni sistem i rak kože

U ovom poglavlju govorićemo o tri formule za jačanje imunog sistema. Jedna od njih – obična tinktura od korena ehinacee – sastavni je deo programa lečenja teže izlečivih bolesti. Druge dve možete koristiti po potrebi.

Počnimo prvo od tinkture ehinacee. Ovo su sastojci:

- **9 delova soka od svežeg korena ehinacee**
- **1 deo korena sibirskog žen šena**
- **1 deo unutrašnje kore taheba**
- **1 deo soka od sveže glavice belog luka**

Gledam ovu vašu formulu, i razmišljam, kako to sok od korena ehinacee? Mislite čaj?

- Ne. Uzmete koren ehinacee i potopite ga u alkohol, kao kod pravljenja tinkture. Još je bolje ako koristite svež koren. Uzmete tako jedan dobar svež koren i potopite ga ili celog ili isečenog po dužini.

U alkoholu treba da stoji 2-3 dana dok ga ne upije. Potom ga izvadite iz alkohola, jer vam ne treba alkohol, i onda taj koren stavite u sokovnik.

A šta radite sa alkoholom koji je ostao?

- Možete ga koristiti kao bazu za pravljenje tinkture od ehinacee, ako hoćete, ali nije to ono što vam sada treba. Ovde dobijate zapravo tečnost iz korena ehinacee, koja mnogo jače deluje od tinkture istog.

Ako ne mogu da nabave sibirski žen šen, može li američki da posluži?

- Ne bi imalo istog efekta. Sibirski je jači i duže traje. Američki divlji žen šen je pre brzodelujući stimulans. Međutim, sibirski žen šen raste samo u Aziji.

Svi sastojci se zajedno stave u posudu sa pravim proporcijama, i od toga se onda napravi tinktura. Može se napraviti i ako nemate žen šen ili tahebo. Čak i sa samo 90% korena ehinacee i 10% belog luka može se napraviti odličan tonik za imunitet.

Doza: Oko 60 kapi (dve pune kapaljke), 4-12 puta dnevno.

Druga formula za imuni sistem, koja je za mnoge pacijente omiljena, jer je učinila da se osećaju bolje.

Druga biljna formula je supertonik dr Ričarda Šulca. Ovo je verzija iz 1990. godine od originalne formule dr Kristofera protiv zaraza, koju ćemo opisati kasnije.

Formula:

- **1 deo sveže iseckanog crnog luka (najljućeg koji imate)**
- **1 deo sveže iseckanih češnjeva belog luka**
- **1 deo sveže izrendanog korena đumbira**
- **1 deo sveže izrendanog rena**
- **1 deo sveže iseckane ljute papričice ili najljućih koji imate**

Napunite 3/4 staklene posude sa jednakim delovima gore navedenih iseckanih i rendanih biljaka. Ostatak napunite *sirovim*, nefiltriranim, neizbeljivanim, nedestilovanim jabukovim sirćetom. Zatvorite posudu i dobro je protresite, a onda dodajte još sirćeta ako je potrebno.

Procedite smesu kroz čist pamuk nakon otprilike 14 dana, to sipajte u flašu i obeležite šta se nalazi u njoj. Obavezno je da što češće promućkate ovaj tonik; najmanje jedanput dnevno.

Zapamtite da svo bilje i povrće moraju biti u svežem stanju, a da sušeno bilje koristite samo u iznimnim situacijama. Ako biljke ne možete pronaći u lokalnim radnjama i prodavnicama zdrave hrane, probajte da pitate nabavljača za posebnu porudžbinu. Ako ne uspete u tome, onda pokušajte da nađete biljke u etničkim kvartovima vašeg grada, poput azijskog, indijskog, južnoevropskog, južnoameričkog, i drugih, onde gde ih koriste svakodnevno.

Doza: 1 čajna kašičica 3 puta dnevno do 1 supene kašike - na svakih pola sata, a u zavisnosti od zdravstvenog stanja pacijenta.

- Jedna doza iznosi 15-30 ml. Ja preporučujem da se uzima po 30 ml, dakle, skoro jedna čaša. Ljudi me pitaju: „Zar to nije malo mnogo?“ Ja im kažem onda, kako mogu da odu u kafić i da piju nekoliko čaša rakije, tako mogu i ovo.

Uzmete 30 ml i grgoljite tečnost u ustima. Promešajte po desnoj i levoj strani, pa sve do grkljana. Potom, polako pustite da vam proklizi kroz grlo, znači, ne tek tako da sve progutate odmah odjednom.

Vi zapravo tada popijete 30 ml sirćeta. Ljudi sa osetljivim stomakom mogu uzimati 15ml, mada je preporučljivo 30 ml. Ja preporučujem da se uzima 8 puta dnevno po toliko. Tako da treba da se uzima oko 250 ml dnevno, ako je zaista potreban oporavak od nečega.

Dr Kristoferova biljna formula protiv zaraza

Ovo je čuvena formula dr Kristofera smišljena za borbu protiv svih oblika zaraze, kao i protiv prehlada, gripa i bilo kakvih vrsta brzodelujućih infekcija. **Doza:** ista kao i doza kod prethodne formule.

SASTOJCI:

- **120 mg smese od crnog oraha**
- **120 mg smese od pelena**
- **120 mg smese od korena belog sleza**
- **120 mg smese od hrastove kore**
- **120 mg smese od semena ili lista lobelije**
- **120 mg smese od lista divizme**
- **120 mg smese od lista kapice**
- **120 mg smese od medveđeg grožđa ili hortenzije**
- **250 mg smese od korena gaveza**
- **950 mg jabukovog sirćeta**
- **600 mg meda** (najbolji je sirov, nefiltriran i lokalnog porekla)
- **600 mg glicerina**
- **240 ml soka od belog luka** (svež, sirov, organski)

PRIPREMA:

Svaka smesa se zasebno sprema. Prvo se svaka od tih biljaka potopi u dovoljnu količinu vode i drži najmanje 4 sata. Nakon potapanja dodajte još vode, tako da bude 500 ml vode na 120 mg biljaka.

Nakon toga, stavite smesu da se 30 minuta krčka na blagoj vatri u zatvorenom loncu. Iscedite na kraju i prespite u nezatvorenu čistu šerpu, i ostavite da se krčka dok se ne smanji na 1/4 prvobitne količine, to jest, na 120 mg.

Svaka smesa se pravi zasebno. Kada se to završi, onda se svi sastojci zajedno stave u blender. Sa gore navedenim količinama sastojaka dobiće se 3.500 mg (ili oko 3,5 litara). Ako želite manje da napravite, samo smanjite količinu svakog od sastojaka u jednakim razmerama.

Za pravljenje 250 ml soka od belog luka trebaće vam najmanje pola kilograma istog. Svež sok od belog luka je neverovatno lekovit. To je ono što daje moć ovoj formuli.

O pravljenju soka od belog luka vezano za gornju formulu...

Koliko je luka potrebno za određenu količinu soka?

- Ako pravite običan sok od belog luka, teoretski gledano, samo uzmete luk i stavite u sokovnik. Ne morate ga ljuštiti, već jednostavno sve ubacite unutra: češnjeve, ljusku, sve. To je neverovatno LEKOVITO (nemoguće je ovo dovoljno *naglasiti*). Većina ljudi ne može da izdrži pijenje takvog soka u čistoj formi.

Njega ni ne smete staviti direktno na kožu, jer će vas peći. Tako on deluje. Međutim, mi njega dodajemo u bazne tinkture, kao kada se dodaje esencijalno ulje, koje je veoma koncentrisano.

Ja volim da ga koristim, jer ima najviše aktivnih sastojaka i najgušću koncentraciju. Od belog luka možete napraviti i tinkturu, ali to nije ni približno jako kao sok. Zamislite, od par kilograma belog luka dobijete samo 60-90 ml soka. Dakle, mada se ne dobija mnogo, ono što dobijete je... kao nuklearno oružje.

Znači, samo stavite u sokovnik?

- Da.

Dobro. A može li se koristiti procesor za hranu?

- Može, ali nećete dobiti isto što i sa sokovnikom.

Izaći će smesa u vidu taloga ili nešto slično?

- Da, nešto tako. Pa ćete posle toga morati da kroz gazu dobro procedite. Međutim, tako je teško dobiti sok iz belog luka. U njemu ionako nema mnogo soka.

Doza: 1 čajna kašičica 3 puta dnevno do 1 supene kašike na svakih pola sata, u zavisnosti od zdravstvenog stanja pacijenta.

„Ehinacea može da leči neizlečivo, ali ne na način kako je većina ljudi koristi.”

Većina ljudi misli da je dejstvo biljaka slabo i neefikasno u poređenju sa lekovima iz apoteke. Da li je to tačno?

- Potpuno netačno. U većini slučajeva biljke imaju jače dejstvo od lekova iz apoteke, kada se koriste u sklopu celokupnog programa lečenja koji sam

ja primenjivao u svom lečilištu. Naravno, pritom ne mislim na one nekvalitetne biljke iz prodavnica zdrave hrane, već o stvarima koje ljudi mogu napraviti kod svoje kuće, kao što ćemo kasnije i videti.

Šta su biljke sve postigle u vašem lečilištu?

- Imao sam 16 ljudi obolelih od side, i svi su se izlečili prirodnim načinom lečenja. Zbog geografskog područja u kojem je moje lečilište smešteno, imao sam mnogo pacijenata sa sidom. Ti ljudi su obično imali mali broj T-limfocita u krvi. Mnogi od njih ispod 200, neki sa dvocifrenim brojem, a neki čak i samo 1 ili 2 T-ćelije.

Samo koliko?

- Da, nema goreg od toga. Pojedini su imali i Kapošijev sarkom i pneumocističnu fibrozu pluća. Bili su to zaista bolesni ljudi. Neki od njih su imali samo još dve sedmice života.

I šta se na kraju desilo sa njima?

- Neverovatno deluje, ali u roku od par dana svima se udvostručio broj T-ćelija i zaustavilo se propadanje imunog sistema usled hemoterapije i leka zidovudina, pošto su se držali svog programa lečenja. Uzimali su i oko 360 kapi tinkture od ehinacee dnevno. Takođe sam sa njima morao da poradim na stavu prema bolesti, ali o tome ćemo drugi put. Mnogi od tih ljudi koji su umirali u potpunosti su povratili svoje zdravlje.

„Domaća ehinacea povećava broj T-ćelija bolje od bilo kog leka koji preporuča lekari.“

Ehinacea?! Zar to nije još jedna od onih biljaka koja se samo trenutno smatra „lekom za sve“?

- Pa da, ako pod tim „trenutno“ podrazumevate najmanje 1.000 godina upotrebe.

Ko je toliko dugo koristio ehinaceu?

- Recimo, američki Indijanci je koriste stotinama godina za različite vrste problema, a naročito kod rana i ujeda zvečarke. Oni su znali da ehinacea poboljšava sposobnost tela da se oporavi od bolesti ili povrede, ali i da ga štiti od otrova i toksina.

„Dr King je bio jedan poznati lekar s kraja prošlog veka, čija se žena izlečila od raka zahvaljujući tinkturi od ehinacee. Uobičajeni biljni preparati lekara joj nisu pomogli.“

Ali zašto lekari nisu koristili ehinaceu?

- Jesu zapravo. Ima jedna interesantna priča u vezi sa tim. Naime, krajem 18.veka živeo je neki čovek po imenu Džozef Mejer iz Pouni Sitija, u Nebraski. Iz karavana je prodavao razne stvari, među kojima je bio i alkoholni tonik od korena biljke iz Kanzasa. Recept je dobio od svojih prijatelja Indijanaca. Napravio je tonik, stavio ga u flašu i prodavao kao lek za sve bolesti.

Na zapad je putovao svojim karavanom prodavajući taj tonik. Postao je zbog toga veoma poznat i kao lekar i kao zabavljač. Da bi dokazao efikasnost svog proizvoda, puštao je da ga zvečarka ujede pred svima. I nikad se nije otrovao od toga.

Odatle potiče izraz „prodavac zmijskog ulja“. On je tvrdio, a tako je i izgledalo, da se radilo o leku za sve, od ujeda besnog psa do raznih vrsta zaraza.

Pred kraj 19. veka odlučio je da sazna kakva je to biljka koju je dobio, te je tonik odneo profesoru Kingu – jednom od najpoznatijih naših lekara tog doba i autoru čuvene „Kingove američke farmakopeje“ (King’s American Dispensatory).

Profesor King se samo nasmejavao na takav zahtev, stavio flašu zmijskog ulja ispod klupe kod svoje kuće, a Džozefu odgovorio da mora da je lud čim je pomislio da se identitet biljke može utvrditi iz flaše koju je dao. Rekao mu je da mu pošalje celu biljku u njegovu laboratoriju.

U isto vreme, supruga profesora Kinga je umirala od raka. Stanje se nije poboljšavalo, uprkos svemu što je pokušavao da uradi. Njegovi prijatelji i kolege, naročito braća Lojd iz Sinsinatija u Ohaju, napravili su mu za to vreme najkvalitetniji i najefikasniji biljni preparat u Americi. Ali, ni to nije moglo pomoći Kingovoj supruzi. Umirala je.

Džozef Mejer je poslao celu biljku profesoru Kingu, koju je ovaj stavio negde sa strane. Nekoliko meseci kasnije, njegova supruga se u potpunosti izlečila od raka. Naravno, King je bio presrećan. Rekao joj je kako mu je drago što su njegovi medicinski saveti i lekovi konačno dali rezultate. Ali kada mu je ona rekla da je sa upotrebom tih lekova i njegovih medicinskih saveta prestala još pre par meseci, i da je koristila ovo „zmijsko ulje“, on je ostao šokiran.

U to doba nije bilo nikakvih preparata od ehinacee, niti je medicina znala za njega. U roku od dve godine, postao je najčešće upotrebljavan tonik američkih lekara. Sa njegovom je upotrebom prestalo kada je AMA (Ame-

ričko medicinsko udruženje) odbacila prirodnu medicinu i oduzela posao lekarima prirodne medicine, njih 20.000 je ostalo bez posla.

Nažalost, većina današnjih lekara prirodne medicine ne voli da sluša o ehinacei kao leku za rak.

Zašto?

- Jer žele da se herbologija uklapa sa zvaničnim naučnim podacima i standardima. Žele da zaborave na prošlost, koju smatraju nedoraslom, i ne žele da govore o biljkama koje, bez sumnje, definitivno uništavaju tumore i leče rak.

„Većina proizvoda od ehinacee po prodavnicama samo su vodenkasti beskorisni preparati. Testirajte ih i videćete da sam u pravu.”

Zašto?

- Jer to nimalo ne bi bilo politički korektno. Savremeni herbalisti umanjuju značaj lekovitog dejstva biljaka na rak, kako se ne bi zamerili ljudima od moći.

Još jedan razlog što je njihova priča za svaku osudu je taj što je većina današnjih tinktura od ehinacee, koje se prodaju po marketima, toliko standardizovana (moderna verzija reči „vodenkasta”) da ehinaceu ne mogu da osetim ni okusim u 75% istih.

Garantujem vam da je zmijsko ulje Džozefa Mejera bilo bolje od bilo kog današnjeg farmaceutskog biljnog preparata. U stvari, i znam da su tinkture u prošlom veku imale mnogo jače dejstvo.

Kako to znate?

- Probao sam ih.

Probali ste tinkture stare preko 50 godina?

- Upravo tako. Pre oko 15 godina, kada je dr Kristofer još bio živ, rekao mi je da bi trebalo da odem do njegovog prijatelja Natana Potursta (Nathan Pothurst), jer je on tad imao, mislim, oko 90 godina, te ovaj nije znao koliko će još dugo živeti.

Otišao sam do njega i imao prilike da vidim njegovu botaničku apoteku, jednu od poslednjih takve vrste u Americi. Nalazila se u centru San Franciska, u Elisovoj ulici, među oblakoderima, i mislim da ona postoji još od vremena Prvog svetskog rata, možda i ranije. Taj čovek je bio neiscrpivi izvor znanja o lekovitom bilju koje je u upotrebi u poslednjih 100 godina.

Natan je dr Kristofera snabdevao određenim biljkama i biljnim produktima, a on je taj koji mi je ispričao malopre spomenutu priču o profesoru Kingu.

Natan je još uvek držao tinkture iz njegove apoteke, iz vremena prošlog veka. Imao sam tu čast da sa njih skinem debeli sloj prašine i da ih probam. Da vam kažem, iako su stare preko 50 godina, od njih su me snašli žmarci koliko su jakog dejstva. Kada su se herbalisti nešto pitali u ovoj zemlji, oni nisu koristili tinkture koje se danas koriste. Ovo današnje vodenkasto đubre od tinktura ne bi ni stiglo do javnosti, jer bi ih ovi bacili pre toga.

Šalite se! Zar opet malo ne preterujete?

- Sami prosudite. Ali pre toga uradite sledeći eksperiment. Otiđite do prodavnice, kupite sve moguće vrste ekstrakta od ehinacee, a ja vam garantujem da ako sami napravite isto kod svoje kuće, da će ono biti bolje od tih tzv. standardizovanih, potentnih, proverenih tinktura, napravljenih od cele biljke, sa svežim sokom biljke, hidroprocesovanih, ocenjenih od strane nemačke komisije, itd.

Proverio sam kako ste rekli, i bili ste u pravu. Teško je poverovati, ali po prodavnicama zdrave hrane prodaje se baš đubre od tinktura. Jer ako džem od jagode ima ukus jagode i limunada ima ukus limuna, zašto i ovi super-ekstrakti od ehinacee nemaju ukus kao što treba da imaju? Šta da kažem našim čitaocima, šta oni da rade?

- Ako nemaju od koga da nabave, onda treba sami da naprave. Nije teško.

Kako?

- Samo kupite svež ili čak osušen koren ehinacee. Potopite biljku u 40% alkohola na 4-5 dana, i posle toga, stavite je u blender. Blendira se u početku na maloj brzini. Neće se odmah pretvoriti u tečnost. Prespite to u činiju i neka ostane tako neko vreme. Koliko god da je velika činija, neka 2/3 činije bude ta smesa, a 1/3 alkohol. Rukom iscedite isto kroz čistu i ispranu krpu.

A ako želite da vam tinktura bude još jača, onda ovu napravljenu čuvajte do jeseni. Onda je prespite po svežim listovima i cvetovima ehinacee, na gore opisan način. Ona se napravi za oko 14 dana. Procedite je, i dobićete najbolju moguću i najjaču tinkturu, bolju od bilo koje druge.

Da li bi ljudi trebalo da sami gaje ehinaceu?

- Apsolutno. Preporučujem svakom ko ima malo zemlje za baštu da je posadi. Ona pripada porodici suncokreta, slična je njima, samo što ima latice ružičaste boje. Biljka je divnog izgleda i lepo će stajati uz kuću.

Postoji 9 poznatih vrsta ehinacee, koje su sve američkog porekla. Ipak, danas se gaje po svim delovima sveta. Spada u porodicu suncokreta, dok su medicinski najpopularnije vrste *Echinacea angustifolia*, *Echinacea purpurea* i *Echinacea palladia*, mada su svih 9 vrsta lekovite. *Echinacea angustifolia* je verovatno najbolja. Nju najviše koriste Indijanci.

„Kako koristiti ovu čudesnu biljku?“

Dobro, sad mi recite, za šta se zapravo koristi ehinacea?

- Bolje je da pitate za šta se ne koristi. Na stotine svetskih medicinskih i naučnih istraživanja je pokazalo da ona u svakom pogledu poboljšava i jača imuni sistem čoveka. Pomaže telu da stvori veći broj odbrambenih krvnih ćelija, to jest, povećava broj T-ćelija, pojačava produkciju i aktivnost makrofaga (njihovu sposobnost za uništavanjem stranih tela), stimuliše lučenje interferona i interleukina I, i izgleda da štiti ćelije od napada stranih tela.

Čuo sam da se u Nemačkoj koristi čak i u vidu injekcije, protiv oslabljenog imunog sistema i degenerativnih oboljenja. Zapravo, Nemci su testirali ehinaceu koja je u svojim slabim ekstraktima pokazivala dejstvo jačanja imuniteta, a samo zamislite onda kakva čuda pravi ehinacea koju sami pripremite ili kada kupite onu kvalitetnu.

Kako se koristi?

- Lako je. Koren ehinacee treba da se krčka da bi se dobio dekokt. Jedna ravna kašika iseckanog i prosejanog korenja, ili 5 delova korena od po 2,5 cm, stavi se u lonac, sa oko 500 ml vode. Treba pola sata da se krčka na blagoj vatri. To pijte 2-3 puta dnevno.

Za tinkturu najmanja doza je 60 kapi (2 pune kapaljke) 3 puta dnevno ili 180 kapi dnevno. Ova doza se uzima dve sedmice, onda se jedna sedmica odmara, pa se ponovo nastavi, po potrebi.

Kod ozbiljnijih slučajeva može se koristiti čak 2-4 puta veća doza, do oko 60 kapi na svakih sat vremena. Lično sam uzimao po 30 ml dnevno, radi naglog jačanja imuniteta. Ova ehinacea i beli luk pravi su dinamički tandem, tako da preporučujem da se istovremeno koriste. Svako ko uzima ehinaceu trebalo bi i da pojede najmanje 3 češnja luka dnevno.

Da li leči još neke bolesti?

- Ehinacea je dobra protiv prehlade, gripa i groznice, kao i sve vrste infekcije, vreline i otoka. Lekovito deluje protiv svakog otrovnog ugriza ili ujeda. Može se primenjivati i spolja. Poznata je kao lek protiv raka, pri čemu se koristi dve sedmice, a jedna odmara.

Mnogi od mojih pacijenata su se izlečili od raka, side i drugih degenerativnih oboljenja koristeći ehinaceu kao temelj njihovog programa lečenja.

U moje lečilište jednom prilikom je došla neka žena sa upaljenim i oteklim grlom. Bolovala je 3,5 meseca i nijedan lek i antibiotik koji su joj davali lekari nije delovao. Njen imunitet je bio preslab. Uzela je potom da koristi tinkturu od ehinacee, i za dva dana više nije imala problema sa grlom. Ni dan-danas ih nema.

Bilo je pacijenata koji su godinama patili od hroničnih infekcija, a kada bi počeli sa uzimanjem ehinacee, ozdravili bi za samo nekoliko dana.

„Imunitet ne može ojačati ako konzumirate picu, pivo, sladoled i kafu.”

Dobro. Kako se imunitet održava jakim?

- Pa, celokupnim programom. Svi bi hteli neki brz, lagan način, da malo ehinacee dodaju u svoju nezdravu ishranu. Ali, to ne ide tako. Vaše telo neće izgrađivati odbrambene ćelije od piva, pice sa feferonima, sladoleda i kafe. U stvari, takva nezdrava hrana i šećer samo slabe imunitet.

Prvi korak u izgradnji krvnih ćelija, belih i crvenih, jeste ishrana koja će obezbediti ogromne količine hranljivih sastojaka (vitamina, minerala, enzima, aminokiselina). To je ono što gradi vašu krv, dakle, ishrana, a ne neke tamo pilule.

Znači, ne mineralne i vitaminske tablete.

- Ne, već hrana.

Koja hrana?

- Najpre sokovi. Zato nabavite sokovnik. Viđao sam ljude koji su svoju krvnu sliku poboljšali uz pomoć sokovnika u roku od nekoliko sati; sokovi su poput transfuzije krvi.

Postoje li neki sokovi koji su naročito dobri za krv?

- Najbolji sok od POVRĆA jeste ovaj:

- **70% šargarepe**

- **20% korena i listova cvekle**

- 10% drugog tamnozelenog povrća

Ako niste naviknuti na sok od šargarepe, onda krenite sa sokom od 80% jabuke i 20% šargarepe. Vremenom, stavljajte sve više šargarepe, a manje jabuke. To je takođe dobar način pijenja sokova i kod dece. Sokovi moraju uvek biti sveži, morate kupiti sokovnik i morate da ih sami pravite.

Najbolja VOĆNA kombinacija za izgradnju krvi je ova:

- 40% jabuke

- 40% grožđa

- 20% bilo kog crvenog, plavog ili ljubičastog voća (kupina, malina, borovnica, trešnja, šljiva, i drugo voće)

Najbolji sok za detoksikaciju, kao i izgradnju krvi, jeste sok od pšenične trave. Ima ga u većini prodavnica zdrave hrane. Jakog je ukusa i snažnog dejstva. Počnite sa samo 30 ml soka dnevno, a ako vam i to bude mnogo, onda dodajte na tu količinu i 250 ml soka od šargarepe.

Šta još?

- Onda se uzima i ono što ja zovem „superhrana“. To su hrana i bilje koje se nalaze po čitavoj planeti u svojoj prirodnoj formi i koja od sve hrane na svetu ima najviše hranljivih sastojaka u sebi.

Svoje telo morate snabdeti najkvalitetnijim izvorima vitamina, minerala, enzima, aminokiselina, itd, ako želite da izgradite krv i jak imuni sistem. Posle toga možete uzeti i lekovito bilje u istu svrhu.

„Ehinacea stimuliše imuni sistem, ali ne može ni da priđe belom luku po pitanju dejstva protiv infekcija.“

A kakav je uticaj belog luka na imunitet?

- Svestan sam šta sam sve postigao sa ehinaceom u svom lečilištu. To je jedna od mojih omiljenih biljaka. Ali ako bi morao da izaberem samo jednu biljku za jačanje imunog sistema, zapravo, ako bih morao da imam samo jednu biljku u celom svom lečilištu, to bi bio beli luk.

Otkuda toliko poverenja u beli luk?

- To nije poverenje, već sam i sam video čuda koja on čini.

Kakva čuda ste videli?

- Video sam kako se lukom leči rak, i spolja i iznutra, i video sam kako beli luk može da uništi sve bakterije, viruse, gljivice, crve i parazite, i spolja i iznutra.

Beli luk je najveći ubica bakterija, virusa i gljivica, zapravo svih anti-gena/patogena, sa snažnijim dejstvom od bilo koje druge biljke. Drugim rečima, ehinacea je bolja od luka u jačanju imuniteta (sudeći po kliničkim istraživanjima), ali ne može ni da pride luku po pitanju neutralisanja patogena.

Beli luk takođe može ojačati imunitet, ali je najviše poznat kao najsmr-tonosniji ubica svega što može da vam naškodi. Zbog toga i kažem da su ehinacea i beli luk najbolji dinamički tandem.

Zašto je beli luk bolji od ehinacee?

- Recimo, farmaceutski antibiotici su neselektivni u uništavanju bakterija u vašem telu; oni ih prosto sve unište. To stvara dodatne probleme, jer se u telu nalaze i milioni tzv. dobrih bakterija, koje su potrebne za odvijanje metaboličkih procesa. Zbog toga mnogi ljudi nakon uzimanja ovih antibiotika imaju problema sa varenjem, zatvorom i gljivičnim infekcijama.

Još je veći problem što antibiotici ne unište 100% loših bakterija u vašem telu. Obično unište 99%. Preostale bakterije onda mutiraju, postanu smr-tonosnije i otporne na te iste antibiotike. Tako nastaju veoma opasne i ot-porne bakterije.

S druge strane, beli luk je potpuno selektivan u uništavanju bakterija, ubijajući samo one koje škode vašem telu. Ono što je pritom neverovatno jeste da u isto vreme beli luk podstiče razvoj onih dobrih bakterija, i poboljšava crevnu floru i varenje.

Da li možete navesti nekoliko vrsta bakterija za koje je dokazano da ih beli luk uništava?

- Beli luk uništava velik broj bakterija, uključujući streptokoke, stafilo-koke, tifusne, difteriju, koleru, bakterijsku dizenteriju (dijareja kod turista), tuberkulozu, tetanus, reumatsku groznicu i mnoge druge.

Ali ne samo to, već je beli luk takođe odličan antivirusni agens. Luk je bio testiran za razne vrste virusa, i naučno je dokazano da uništava iza-zivače malih boginja, zaušaka, mononukleoze (Apštajn-Barov virus), ovčijih boginja, herpes simpleksa 1 i 2, herpes zostera, virusnog hepatitisa, šar-laha, besnila, itd.

Opet, to nije sve. Beli luk je poznat i po svom fungicidnom dejstvu. U laboratorijskim istraživanjima je pokazano da je beli luk bolji od svih pos-tojećih fungicidnih agenasa, tu uključujući i nistatin. Beli luk reguliše rast *Candide albicans* i uništava gljivičnu tineu.

Za šta se vi koristili beli luk u svom lečilištu?

- Za sve što sam malopre naveo, mada najviše za rak. Beli luk je dokazan lek za rak. Oko jedne trećine svih studija o belom luku vezano je za lečenje raka. Beli luk ne samo da pomaže belim krvnim zrnima da nas odbrane od raka, već i poboljšava sposobnost našeg tela za uništavanjem tumora. Kada su sastojci luka prisutni u našoj krvi, mnogi aspekti imunog sistema su poboljšani. On takođe podstiče produkciju interferona, broj prirodnih ćelija-ubica, sprečava razvoj tumora i čak ublažava bol koji ide uz rak.

Leči li neku posebnu vrstu raka?

- Većina istraživanja je urađeno za rak u digestivnom traktu. Po jednoj medicinskoj studiji, beli luk umanjuje rak stomaka 10 puta efikasnije od drugih vrsta lekovitih biljaka.

Kako preporučujete da se upotrebljava?

- Svako ko hoće da upotrebljava beli luk u ishrani, treba da krene od jednog većeg češnja dnevno. Treba da bude veličine oko 2,5 x 2,5 x 1,7 cm.

Najbolji je u sirovom stanju, bilo iseckan, bilo da se stavi u sokovnik zajedno sa drugim povrćem ili voćem. Ako to budete mogli da izdržite, onda povećajte količinu na 2 češnja dnevno, pa onda i na 3. Većina istraživanja je pokazala da su najmanje povećala 3 češnja luka dnevno efikasna doza, tako da bi toliko trebalo da uzimate.

„Pacijentima sam govorio da rak ima neprijatniji miris od belog luka.”

Ipak, niko ne voli miris belog luka.

- Postoji veliki broj prirodnih osveživača daha. Mislim da je po tom pitanju najbolje esencijalno ulje od nane ili od čajnog drveta. Posao odrađuju samo 2-3 kapi kada se stave u usta.

Dr Kristofer je koristio za sisanje pupoljak karanfilića, koji ima isti efekat. U nekim prodavnicama zdrave hrane prodaje se jedno dobro ulje od čajnog drveta koje se zove „kapi za usta od čajnog drveta”, koje proizvodi *Thursday Plantation* iz Australije. Koristio sam ga jedno vreme u svom lečilištu, i dobro je odrađivalo posao. Oni takođe prave i čačkalice sa uljem od čajnog drveta.

Spomenuli ste i spoljnu upotrebu.

- Naravno, odličan je i za spoljnu primenu. Samo zapamtite, BELI LUK PEĆE KOŽU. On sadrži sumpornu kiselinu i može da vam izgori kožu. On je od koristi pri lečenju raka, bradavica, čireva i ostalog, samo obavezno ga uzimajte i internim putem.

„Evo formule za kašnu oblogu sa belim lukom koju sam koristio pri lečenju raka...”

Kako se beli luk koristi za lečenje raka?

- Postoje dva glavna načina. Prvi je jednostavan. Ako je obolelo mesto malo poput neke bradavice, malog tumora ili čirića, onda samo nanesite na to i zalepite polovinu češnja belog luka, poveće ili srednje veličine. Zalepite ga ili lepljivom trakom ili nekim flasterima, te svež luk stavljajte 2-3 puta dnevno. Tako će doći do sagorevanja onoga što želite da se otarasite, za par dana.

Drugi način jeste kašna obloga. Morate biti pažljivi pri njenom pravljenju. U blender stavite podosta češnjeva belog luka, malo jabukovog sirćeta i isitnjene unutrašnje kore bresta. Dobićete braon smesu. Primenite je na obolelo mesto, natrljajte dobro, te će ona ostati na mestu dok se bude sušila. Možete dodati i malo aleve paprike.

Evo formule koja mi je često pomagala.

U blender se stavi sledeće:

- **1 puna šaka svežih (može i sušenih) cvetova crvene deteline**
- **1 cela glavica oljuštenog belog luka, najmanje 12 češnjeva**
- **1/4 šolje sveže izrendane vinobojke ili 1/3 šolje suvog praha od iste**
- **2 supene kašike isitnjenog korena ljutića**
- **2 supene kašike drvenog uglja**
- **1 čajna kašičica ulja od čajnog drveta**
- **1 šolja bentonit gline**
- **1 šolja unutrašnje kore bresta**

Stavite to u blender i dodajte vode i sirovog jabukovog sirćeta u razmeri 50:50, da biste dobili kašu, a onda dodajte i najmanje 30 ml tinkture od srčenjaka na 250 ml dobijene tečnosti. Sve to izblendirajte i nanesite na kožu.

Ovu kašnu oblogu sam stotinama, hiljadama puta koristio pri lečenju raznih vrsta raka sa velikim uspehom. Kašne obloge ove vrste su vekovima

korišćene za lečenje raka i pokazale su se veoma efikasnim. Dr Kristofer je koristio mnoge vrste melema za rak, čemu su ga naučili njegovi učitelji. Ovaj što ja preporučujem je odličan za sve vrste raka.

A šta je sa melanomom, rakom kože?

- Crvena detelina, jedan od sastojaka, poznata je kao lek za rak kože, za melanom. Imao sam mnogo pacijenata koji su se tako otarasili melanoma, kao da su skinuli sa sebe koricu od neke rane.

Bila je i jedna žena sa teškim slučajem melanoma na levoj ruci. Rak je bio crne boje, i krv u ruci joj je bila zaražena. Ruka joj je bila crne i plave boje, dok krv nije cirkulisala. Koža joj je bila toliko tanka, maltene transparentna, poput plastičnih folija za hranu. Kada sam joj dodirnuo ruku, krv je počela da izlazi, a ponekad i gnoj da curi. Jedan lekar joj je predlagao amputaciju, bojeći se širenja raka i gangrene.

Celu ruku, od pazuha do prstiju, svako veče je držala pod onom kašnom oblogom. Ujutru bi ruku oprala, tokom metode primene hladnog i vrućeg tuša, posle čega bi duboko masirala ricinusovim uljem.

Od podneva bi nanosila još jednu kašnu oblogu, do kraja dana, onda ponovo tuševi, i pred spavanje opet obloge. Takođe se pridržavala čitavog programa lečenja teže izlečivih bolesti, bez koga nema izlečenja; kašna obloga je samo jedna od metoda lečenja.

U roku od jedne sedmice pola raka je nestalo, a ruka je dobijala svoju normalnu boju. Rak se ljuštio sa ruke poput tankih slojeva katrana. Za tri sedmice više nije bilo raka, i nikada se nije vratio.

Biljna formula za stimulisanje imunog sistema

- **70% korena ehinacee**
- **10% sveže iseckanog belog luka**
- **10% korena sibirskog žen šena**
- **10% unutrašnje kore taheba**

Od gornjih sastojaka napravite tinkturu. Za upalu pluća i slična stanja koristite oko 60 kapi najmanje 3 puta dnevno, mada je najbolje 6 puta. Uzimajte je dve sedmice, odmarajte jednu, pa nastavite opet dve. Zatim odmorite mesec dana, pa nastavite isto.

Savet od učitelja dr Šulca – dr Džona Kristofera. O divizmi za lečenje problema sa žlezdama.

Omiljenu biljnu formulu dr Kristofera za lečenje problema sa žlezdama čine tri dela divizme i jedan deo lobelije. Jedan petogodišnjak došao je kod njega s povređenim testisima – povredio se slučajno, te su se rascepili. Lekari su hteli da ga kastriraju. Ali roditelji su uzeli i primenili fomentaciju sa divizmom i lobelijom. U roku od nekoliko dana, testisi su se vratili u svoju normalnu veličinu, a rana je zarasla.

Dr Kristofer je divizmu koristio i kod krvarenja creva. Jedan čovek je imao takvo krvarenje da mu je bila potrebna transfuzija. Dr Kristofer mu je dao da pije šolju mleka sa 30 mg divizme, rekavši mu da zagreje mleko zajedno s divizmom skoro do tačke ključanja. Čovek je pio po jednu šolju tri puta dnevno, i posle tri dana krvarenje je prestalo i on se izlečio. Jedan čitalac je ovo pokušao, i uspelo mu je. Jer mleko se lepi za zid debelog creva i drži na mestu divizmu koja ga zalećuje.

Kako izlečiti gangrenu...

Za lečenje gangrene dr Kristofer je za svoje pacijente spremao po nekoliko litara čaja od belog sleza. Pacijent treba da drži noge potopljene u čaju pola sata, u koji se doda i jedna kašika aleve paprike. Posle toga 5 minuta se noge drže u ledenoj vodi, a onda vrate u čaj na pola sata, i tako se menja. Kada bi bolovi prestali, čaj od belog sleza je korišćen u obliku obloga.

Jedan 98-godišnjak je mesecima bolovao od rana od ležanja. Iz bolnice su ga pustili kući, jer su smatrali da više nema nade. Gangrena je zahvatila oba stopala i članke, dok lekari nisu smeli da ga operišu zbog njegovih godina. Dr Kristofer je na njemu koristio čaj od belog sleza, tj, potapanje nogu, kao i kašne obloge sa brestom. Za 10 dana ovaj čovek je mogao da stoji, i potpuno se izlečio.

Hrastova kora kao lek za desni

Čak i onda kada su zubari spremni da vam sve zube izvade u slučaju napredne faze parodontoze, isitnjena hrastova kora, stavljena na desni, može da ih suzi i izleči, te tako da vam spasi zube. Jedna žena je ovim putem izbegla nošenje proteze i spasla sve svoje zube.

Biljna formula dr Šulca za sprečavanje desni od truljenja

- Količina koja se dobije iznosi oko 135 ml. Radi se o jednoj veoma interesantnoj formuli. Otkrio sam nešto o alevoj paprici što niko drugi ne zna. Objasniću usput dok budem govorio o formuli.

Formula izgleda ovako:

- **65 ml tinkture od korena ehinacee**
- **280 kapi ulja od čajnog drveta**
- **30 ml tinkture od mirike (sami je napravite)**
- **15 ml tinkture od hrastove jabučice** (u pitanju je izraslina na kori hrasta koja nastaje kada osa polaže u nju jaja) **(sami napravite tinkturu)**
- **120 kapi tinkture od aleve paprike (nabavite najljuću tinkturu)**
- **20 kapi ulja od nane**

Tinktura od ehinacee momentalno umrtvljuje bol, čim je nanesete na desni. Takođe dezinfikuje površinu i stimuliše imuni sistem da uništi bakterije koje se tu nalaze. Mirika je jedan od jačih astrigenata (koji skuplja), tako da će ona itekako zategnuti vaše desni.

A hrastova jabučica se može pronaći na običnom hrastu, zar ne?

- Tako je! Samo pronađete neki hrast koji su napali insekti, ili šta god da je u pitanju, i uzmete one velike, kao oteknete grumene.

To se samo iseče, je l' tako?

- Da. To je najveći izvor tanina u prirodi, tako da ima mnogo jače dejstvo od listova hrasta.

I kora se zajedno sa tim otkloni?

- Ne, samo je odvojite. Trebaće vam i jedan veliki čekić, ako ne i kovački. Samo odvalite tu jabučicu. Liči na veliki drveni grumen; na sebi ili nema ili ima veoma malo kore. Sve to uzmite i napravite od njega tinkturu. Trebaće mu par dana da omekša, možda čak i celu sedmicu.

A ako neko ne može da nađe hrastovu jabučicu, šta onda?

- Onda može da se koristi hrastova kora.

Ali ona nije dobra koliko i ovo?

- Da, ovo drugo je bolje. Sadrži 2-4 puta više tanina od hrastove kore.

Znači, ako neko bude koristio hrastovu koru, trebaće mu 2-4 puta veća količina?

- Tako je. Mnogi ljudi kažu da je hrastova kora bolji astrigent od mirike, jer sadrži više tanina. Ja bih takvima rekao samo ovo: nikada nisu probali, pa tako misle. Jer mirika deluje na desni bolje i od hrastove kore i od hrastove jabučice, mada i ovo poslednje nije loše. Zato u formuli koristim duplo veću količinu mirike.

Kada tinkturu od hrasta stavite u usta, vi osećate njeno astrigentno dejstvo, kako skuplja kožu. Ali kada uzmete tinkturu od mirike, osećate kao da će vam se jezik zalepiti za usta. Dakle, *mnogo* je jači astrigent.

Evo jedne zanimljivosti. Jedna do četiri kapi tinkture od aleve paprike jačine 250.000 toplotnih jedinica u flaši od 120 ml daje mnogo ljut ukus. Za takvu jačinu, dovoljna je jedna kap u 30 ml, dok sa tri kapi, nećete moći da je stavite u usta.

U ovu smesu ja stavljam 120 kapi aleve paprike. Ono što je zanimljivo jeste da ulje od čajnog drveta neutrališe tu nepodnošljivu ljutinu aleve paprike. Ne znam zbog čega. Ne znam koje je objašnjenje, ali kada budete koristili formulu, delovaće vam malo ljuto. Sa 120 kapi, plakali biste sat vremena. Za formulu sam odredio količinu koja neće da vam opeče usta.

Prosto je neverovatno kako ulje čajnog drveta neutrališe ljutinu. Ovo ulje je najbolje oralno dezinfekciono sredstvo, ali vam zato i omogućava da uzmete i 100 puta veću količinu aleve paprike, i da isto nanesete na desni.

Ova formula sadrži i ulje od nane (mente) – dezinfekciono sredstvo i stimulator cirkulacije. Podstiče protok krvi u ustima, formulu čini ukusnijom i osvežava dah.

Zato ova biljna formula može izvaditi iz vaših desni ono što ste jeli pre tri godine. Zašto bi neko patio, kad problem može da se reši?

Nisam znao da ulje od nane deluje kao dezinfekciono sredstvo.

- O da, veoma je jako dezinfekciono sredstvo, ali i jak stimulator cirkulacije. U svojoj knjizi „Škola prirodnog lečenja” (School of Natural Healing), dr Kristofer ga je stavio odmah do aleve paprike na listi stimulatora krvi. Nana takođe ublažava upalu, tako da je odlična kao lek za probleme sa zubima.

Gde čitaoci mogu da nabave ulje od nane?

- Može se kupiti u većini prodavnica, pošto ga prodaju sve kompanije koje se time bave.

„Ne znam ni za koga ko je koristio ovu formulu duže od 2-3 dana, a da mu krvarenje desni nije prestalo.“

Kako naši čitaoci treba da koriste ovu formulu?

- Sipajte je u špricaljku za vodu. To je najbolji način da biljne ekstrakte nanesete na zube i desni.

Kupite špricaljku, napunite je vodom i u nju stavite 60, 120, 180 ili čak 240 kapi biljne formule za desni. Počnite sa malom količinom, a kasnije, povećajte količinu dok ne stignete do maksimuma. Radite tako dva puta dnevno. Krvarenje desni će prestati za 2 dana, ako se ovo bude primenjivalo.

Čim završite, špricaljku isperite čistom vodom, tokom 10 sekundi, jer ulja od nane i čajnog drveta mogu sagoreti sve one gumene zaptivače. Niko vam to neće reći, jer nemaju praktičnog iskustva sa biljkama. Ako je ne budete prali dve sedmice, više je nećete imati, jer će se sva raspadati i cureti, zbog toga što ova ulja dezintegrišu gumu. A zaptivači u njoj su upravo od gume.

Uklanjanje bola

Kod teško izlečivih bolesti može biti prisutan i teško izlečiv bol. Ovde je opisano kako se taj bol može ukloniti, najčešće za 7-10 dana. Prirodan način lečenja nije neki površan pokušaj terapije. On može ukloniti bol onde gde morfijum ne može. Saznajte kako.

Pretpostavimo da je neki čovek u ogromnom bolu zbog raka ili neke druge bolesti. Da li postoji nešto u domenu prirodnog lečenja što uklanja bol, ili nema ničega?

- Lobelija tu može imati efekta, ali ona je više protiv grčeva. Kantarion je dobra biljka za bol u nervima, ali i druge vrste bolova. Uzima se internim putem, ali se i nanosi spolja na obolelo mesto. Naravno, tu su i biljke koje sadrže salicilnu kiselinu za ublažavanje upale, poput vrbe, medunike i čak zimzelena.

Ali kad se radi o baš ogromnom bolu. Neizlečivom. Kada su ljudi u velikom problemu. Znam za jednog čoveka koji je doživeo saobraćajnu nesreću, i sav vrištao i vikao od bola.

- Lobelija opušta telo i dramatično ublažava bol. Ali nažalost, većina biljaka protiv bolova, kao što su opijum i marihuana, su zakonom zabranjene za upotrebu. Zato smo ograničeni samo na ove koje možemo koristiti.

Najbolji lek protiv bolova koji nam je Tvorac dao jeste mak. On sadrži toliki broj alkaloida, da naučnici ni ne znaju koji se sve nalaze u njemu. Neki od njih su morfin i kodein, od kojeg se pravi sintetički heroin. Malo ove biljke bi bilo odlično za bolove, ali nemate je gde nabaviti.

Ne može se dobiti ni u bolnicama, je l' tako? Lekari ga ne prepisuju.

- Oni će vam dati nešto što samo nadaleko podseća na opijum.

Otkrio sam da jedina stvar koja deluje kod ekstremno jakog bola jeste led. Led vam pomaže da izdržite. Gde nedostaje tkiva i gde postoje rupe na telu, tu je jedino led koji može praktično da zamrzne taj deo tela. Postoje ograničenja pri njegovoj primeni, ali itekako pomaže, u to nema sumnje.

Zato ja preporučujem da se izbegavaju lekovi, a da se koristi led i obloge sa ledom, da bi zamrznuo oboleli deo tela, ohladio i umirio, kako bi bol nestao. Deluje sasvim dobro. Ja sam imao opekotine četvrtog stepena, gde mi je led dosta pomogao. Nisam morao uzimati nijedan lek protiv bolova.

Dakle, led je bolji i od kantariona?

- Da, bolji je od svega. Led je za one najveće bolove. Za mene je to bila jedina stvar koja može ukloniti bol.

Koliko dugo se primenjuje?

- Pa, ja sam držao led u oblozi, dakle ne direktno na kožu, oko 10 minuta. Onda se skine, pa se opet drži 10 minuta.

Uglavnom, led će vam pomoći da izdržite bol. Ponekad sam uveče stavljao led, a ujutru se budio sa otpalom oblogom i potpuno istopljenim ledom. Tada bih opet imao velike bolove.

Uprkos svom vašem znanju o biljkama, na kraju se svelo na led.

- Upravo tako. Normalno bi bilo, u nekoj drugoj zemlji, da se koristi tinktura maka, koja je pre mogla da se nabavi u Americi. U ostalim državama, to je konoplja (marihuana ili kanabis). To su te dve biljke. Opijum je lek koji može da se koristi u raznim zemljama. Čak i po Evropi i dalje može da se nabavi konoplja i da se od nje potom napravi tinktura. Ona je biljni lek za bolove.

Pomaže i kod najgorih bolova?

- Da, američkim lekarima je dozvoljeno da prepisu kanabis kao lek protiv bola od raka.

Ali zar oni ne koriste morfijum u tom slučaju?

- Otkrili su da marihuana bolje deluje kod bolova od raka, tako da češće nju daju kod određenih vrsta raka. Dok kod ostalih vrsta daju morfijum.

Ipak, u finalnim fazama razvoja raka, kada su svojim „medicinskim“ metodama pacijenta izmučili, izgoreli i osakatili, onda ništa ne preostaje. Posle takvi pacijenti koji leže na krevetu i viču od bolova sve dok ne umru. Oni uopšte ne mogu da kontrolišu bol.

U tim slučajevima ništa ne pomaže?

- Ništa. Ali to je tako zbog prethodnih medicinskih tretmana. Očito da razlog tome nije neka prirodna metoda lečenja. Ti ljudi su bili „pečeni“ zračenjem, trovani hemoterapijom i sečeni nožem. Nažalost, to je često puta krajnji rezultat kod savremene medicine.

Rodbina tih ljudi uvek odabira prirodne metode lečenja, jer su videli kako njihovi voljeni umiru u najvećim bolovima.

Generalno gledano, mislim da ljudi koji prolaze kroz prirodno lečenje dožive veoma malo bolova. Oni koji prolaze kroz hemoterapiju i zračenje su ti koji imaju velike bolove.

„Za sedam dana sam mnoge ljude odvikao od morfijuma. Oni nisu verovali.”

Da li u većini slučajeva lekovito bilje može da pomogne?

- Naravno. Nisu to baš biljke protiv bolova, ali su deo celokupnog programa lečenja. Promenom ishrane, pročišćavanjem i detoksikacijom, čišćenjem jetre i obnovom funkcije creva, potreba pacijenta za morfijumom se drastično smanjuje.

Samo pročišćavanjem i detoksikacijom tela, kao i stimulisanjem izlučivanja, bol se na indirektan način otklanja. To se desilo sa stotinama mojih pacijenata koji su imali rak.

Veliki broj mojih pacijenata, ako počne da primenjuje prirodne metode lečenja i ako se pridržava celokupnog programa, i ne mora da uzima lekove protiv bolova. Mnogo sam ljudi imao koji su болоvali od raka i bili na morfijumu, a koje sam za sedam dana odvikao od morfijuma. Brojnim pacijentima morfijum više nije trebao. Istog trena bismo počeli sa smanjivanjem doze.

Došao je kod mene jedan čovek u ogromnim bolovima zbog raka prostate. Uzimao je morfijum zbog toga 3, 4, 5 puta dnevno. „Skinuo” sam ga sa morfijuma za manje od jedne sedmice. To je jedna od onih najboljih stvari u programu lečenja teže izlečivih bolesti.

Procenjujem da 7 od 10 mojih pacijenata prestane sa uzimanjem morfijuma tokom prve sedmice lečenja. Oni ne mogu da poveruju. Tada telo postaje zadovoljno zbog vašeg truda, jer ste tada možda po prvi put prestali da činite ono što je iritalo vaše telo, a pritom ste usvojili sve one dobre navike koje mu pomažu. Otklonili ste teret sa njegovih leđa.

Menstrualni bolovi: primenjujte vruću vodu na preponsku kost

- Čim dođe do velikih bolova, samo stavite flašu sa vrelom vodom na predeo između pupka i preponske kosti. Samo je stavite. Neverovatno je

do kakvog će olakšanja doći. Često u trenutku zaustavi grčeve u materici zbog svoje toplote. I time se krv izvlači odatle ka površini kože.

Dakle, ne mora da se primenjuje vruća i hladna voda, već samo vruća?

- Samo ona. To je pravo čudo. Isto se radi i kod grčeva u crevima.

Za više informacija o uklanjanju bolova kod raka...

Videti 15. poglavlje o raku jetre.

Artritis

Metoda čišćenja organizma kojom može da se izleči artritis za tri sedmice – ako ste dovoljno izdržljivi

- Viđao sam mnogo lekara prirodne medicine kako leče svoje pacijente od artritisa raznim režimima posta na sokovima, ali pokojni Pavo Airola (Paavo Airola) je to najbrže činio. Razlog tome je što on nije mario za bolove koje su pacijenti proživljavali tokom samog lečenja. Davao im je da poste na soku od limuna sa jabukovim sirćetom.

Smatra se da sok od limuna i jabukovo sirće najbolje pročišćavaju zglobove, pošto sadrže velike količine organskih kiselina, što i jeste tačno. One odstranjuju neorganske kiseline, mokraćnu kiselinu, itd. Umeo je ljude da prosto podigne iz invalidskih kolica, te sam ih viđao da za tri sedmice već marširaju ispred njega. Ali zato bi ih pre toga izmučio, toliko da su ovi plakali.

Kako to mislite „izmučio“?

- Mislim na to da ih je silom terao da ustanu kada nisu hteli. Govorio je: „Hajde, sada idemo u šetnju“. Ako ovi ne bi hteli, on bi ih naterao. Podigao bi ih iz kolica, a njih gurnuo niz brdo. Nije prihvatao „ne“ za odgovor. Držao je do te tipične evropske strogoće. Davao im je da poste na sokovima od pomorandže i jabukovog sirćeta; neki od njih su noću čak i plakali od bolova.

Koliko sirćeta, a koliko soka?

- Nekoliko supenih kašika u 250-500 ml vode 3, 4, 5 puta dnevno. A pored toga i sok od limuna. Nije uvek koristio samo pomorandže. Mislim, ovde se radi o limunu, koji je mnogo jačeg dejstva.

Moja supruga je uzimala po tri cela limuna, ljuštila ih i stavljala u blender zajedno sa vodom. Pili smo to, i delovalo je. Znači, ona je sklona kostobolji, pa čim izađe napolje da trči ili tako nešto, nju zabole kolena. Ovo piće odmah rešava problem. Dr Jensen nije uvek koristio citruse, jer je smatrao

da su oni previše jaki. Koristio je druge sokove, koji su takođe delovali. Njegovi pacijenti bi se izlečili za šest meseci. Je l' vidite razliku?!

A za koliko vremena bi ih Airola izlečio?

- Za tri sedmice. Toliko brzo dođe do izlečenja, razumete?

Zato kažu da citrusi izazivaju reakcije tela, jer imaju prejak dejstvo?

- Da, prejak dejstvo. Bolovi su prisutni dok traje čišćenje zglobova. Pa zašto da se uspori proces lečenja? Ako će vam ionako biti neprijatno, zašto da vam ne bude neprijatno samo tri sedmice, a onda da ozdravite?

Imali smo mnogo ljudi sa artritismom. Nisu mogli da pomeraju šake, da drže olovku i da napišu svoje ime; njihove su šake bile poput ukočenih šapa. Ipak, sve smo ih izlečili uz pomoć do sada opisivanih metoda, kao i biljkama za obnovu dubljeg tkiva, o kojim ćemo uskoro nešto više reći.

Ljudi koji boluju od artritisa uvek traže neku magičnu biljku koja će ih brzo izlečiti. Tačno je da postoji jedna ili dve takve biljke, ali one imaju efekta samo kada se koriste zajedno sa celokupnim programom lečenja. Zato ja ljudima kažem da je dr Kristofer svoju knjigu nazvao „Škola prirodnog lečenja“, a nije „Velika američka enciklopedija biljaka“. Dakle, on nije koristio samo lekovito bilje, već je računao i na ishranu, čišćenje organizma, emocije, hidroterapiju...

Šta biste radili sa čovekom koji boluje od najgoreg oblika artritisa?

- Prvo što treba da se uradi jeste da se izbací sva hrana koja stvara kiselinu u stomaku. To je biljna hrana koju ja zovem pročišćavajućom ishranom ili ishranom za poboljšanje zdravlja. Dakle, sirova biljna hrana dok se artritis ne povuče malo, kao i post na sokovima. Ne uzima se ništa životinjskog porekla, ni mlečni proizvodi, ni riba, ni sve ostalo što sadrži mokraćnu kiselinu u mišićima ili tečnosti koje se nagomilavaju u telu.

Pritom, mnogo ljudi se zbuni kada se spomene ona pH vrednost. Hrana koja ima najveću pH vrednost od sve hrane, poput limuna, zapravo je najbolji alkalizator u telu.

Vi im takvu hranu dajete?

- Da, dajem im dosta citrusa, a vi, ako ne želite takvu hranu, onda može kombinacija jabuka i grožđa. Ali sa podužim postom na sokovima.

U trajanju i od nekoliko sedmica?

- Da. Ja sam dva puta postio na sokovima po 30 dana, a jedanput i 60 dana.

Kako ste se tada osećali?

- Posle 28. dana u mom 30-dnevnom postu, izdržao sam 17 rundi u kik-boksu, i niko me nije mogao pobediti. Imao sam više energije nego bilo kad do tada. Zato zaboravite na one priče o tome kako možete oslabiti, nećete imati snage, i tome slično. Prosto sam živeo samo na sokovima dva puta po 30 dana.

I niste skroz omršavili?

- Malo jesam, ali ne previše. Brzo se to posle nadoknadi.

Da li ste izlečili nekad one najteže slučajeve artritisa?

- O, naravno.

A u kakvom su stanju tačno bili?

- Bili su u invalidskim kolicima. Kada sam držao predavanja na Zapadu, viđao sam ljude u kolicima. Takve sam dovodio pored glečera koji se topio. Dole se spuštala reka zaleđene vode, širine kao kuća. Doveo bih ih tada pored glečera i spustio niz tu reku.

Zašto ste to radili?

- Da bih stimulisao reakcije u njihovom telu. Ledena voda to čini. Slično je kao metoda primene vrućeg i hladnog tuša, samo bolje. To je kao šok za njih. Naravno, za lečenje artritisa su odlične i ledene obloge, tople obloge, i vruć i hladan tuš. Time se stimuliše cirkulacija krvi.

Šok tretman za telo, znači?

- Da, bilo je neverovatno. Prosto neverovatno. Dosta smo primenjivali nad njima i hladne i vruće tuševe. Uopšte, hidroterapiju.

Vruće i hladne tuševe ste primenjivali? Nije li to bilo previše za njih?

- Pa znate, to radimo nad svim pacijentima. Čak i nad jednim 4-godišnjim detetom.

Koristite i ledene obloge za artritis, posle čega sledi primena toplog?

- Naizmenična primena toplog i hladnog takođe dobro deluje na zglobove.

Kada kažete „hladno“, mislite li na kocke leda?

- Kese, obloge sa ledom. Prvo one 8-10 minuta, a onda vruća voda ili obloge isto 8-10 minuta. To možete uveče raditi i po nekoliko sati. Ali i dalje se pridržavate metode sa vrućim i hladnim tuševima. Dok ovo sa ledom i toplotom stimuliše protok krvi bolje od bilo čega drugog.

I ne dolazi li do pucanja krvnih sudova zbog naglih promena temperature?

- Ne, nimalo. Zapravo, to se radi i sa životinjama. Trkačkim konjima se pre trke ledom hlade i potom zagrevaju noge, radi boljeg protoka krvi. Ljudi jednostavno to više ne rade.

Jednom prilikom mi je neki ortoped rekao da primenjujem kontrastnu kupku. Pitao sam ga: „Kakva je to kupka?“ A on mi kaže: „Naizmenična primena hladne i tople vode“. To je nešto što su ortopedi stalno primenjivali, a što se danas više ne radi. Na to se gleda kao na istoriju medicine, a ne metodu lečenja ljudi.

Spomenuli ste lekovito bilje za obnovu dubljeg tkiva, kod artritisa. Koje je to bilje?

- Može se reći da je reč o trostruko boljoj metodi od melema sa alevom paprikom, kada je u pitanju otklanjanje artritičnog bola. Kao što znate, za alevu papriku je dokazano da ublažava bol i upalu. Problem je u tome što su u prodaji samo patetično slabi melemi od aleve paprike, kojima se dodaju veštački sastojci. Oni stari lekoviti melemi više ne postoje, te ću pokazati vašim čitaocima kako da ih sami naprave.

Reći ću vam sve o biljnoj formuli i njenoj primeni. Ali pre toga, da vam ispričam kako sam došao do tog otkrića. Nisam imao artritis, ali kada sam počeo da pravim za sebe taj melem, nisam ni slutio da će on pomoći obolima od artritisa.

Prvi put sam pravio taj melem jer sam se bavio karateom. Dvadeset dve godine sam se bavio borilačkim veštinama. Imam tri crna pojasa iz različitih disciplina. Sve sam mogao da polomim i razbijem. Godine 1971. bio sam najbolji razbijač cigli u državi Njujork. Zato mi je bio potreban melem, samo što nisam mogao da nađem nijedan dovoljno dobar, ili onaj koji je napravljen od prirodnih celih biljaka, ne hemijskih imitacija.

Svi savremeni preparati su bili pravljeni od ulja od zimzelena, čiji je naučni naziv metil-salicilat, jer sadrži 95% salicilne kiseline. Pravljeni su i od pitome nane, koju danas zovu mentol. Međutim, zimzelen se više ne koristi, već se koristi ugallj koji kuvaju u sumpornoj kiselini. Dobija se fenol ili karbolinska kiselina. Dok je i ulje od pitome nane isto sintetičko.

Pre svega, više skoro da nema kvalitetnih biljaka koje mogu da se kupe, a drugo, količina koju koriste za pravljenje preparata nije dovoljno efikasna. Zato sam ja hteo original: ulje od zimzelena i od pitome nane, kao i alevu papriku. U Evropi se koristi aleva paprika, đumbir i slačica za stimulisanje protoka krvi, kao što je to radio dr Kristofer.

Tako sam uzeo zimzelen i pitomu nanu, dodao ljutu papriku, đumbir i slačicu, te zagrevanjem napravio melem. Odneo sam ga dr Kristoferu i rekao mu: „Evo, doktore, mog melema“.

Kaže on: „Odlično!“ Otvorio je činjicu od 30 g. Glavni sastojci su maslinovo ulje i pčelinji vosak. To je baza za svaki melem, kako me je on naučio. Kao i: ulje od pitome nane, ulje od zimzelena, ljuta paprika, đumbir i slačica. Rekao je: „Vrlo dobro“. Mnogo je voleo taj melem.

Bazu čini ulje od zimzelena, koje predstavlja skoro čistu formu salicilne kiseline – najboljeg leka protiv artritisa

Članovi bejzbol tima LA Dodgers mažu po rukama ulje od zimzelena. Ja nanosim i ulje od pitome nane i pitomu nanu, jer su oni najbolji lek protiv iritacije. Tako da ova biljna formula stimulise protok krvi i ublažava otok i bol. A evo još boljeg dela. U formulu se doda i arnika, kantarion i neven – tri žuta cveta koja su najbolji lek za povređeno tkivo, kao u slučaju artritisa.

Ključ se nalazi u dobrom utrljavanju. Ako želite, pre toga se istuširajte vrućom vodom, pa onda nanesite melem. Možda bude malo neprijatno, zato što je prevruće, ali je itekako lekovito! Samo nemojte melem približavati očima i genitalijama.

Ovo je biljna formula za obnovu dubljeg tkiva mišića, tetiva, ligamenata, hrskavice, zglobova i kostiju. Ona pokreće cirkulaciju krvi bolje od bilo čega drugog što se koristi spolja.

Evo formule ulja za obnovu tkiva. Svako ko boluje od artritisa bi morao znati kako da je napravi. Ono ne samo da smanjuje bol, već zapravo i zalečuje oštećeno tkivo.

Sastojci:

- **1 litar ulja od zimzelena**
- **1/2 litre maslinovog ulja**
- **360 g kristala mentola**
- **1 šolja osušenih cvetova arnike**
- **1 šolja osušenih cvetova kantariona**
- **1 šolja osušenih cvetova nevena**
- **1/2 šolje isitnjene ljute paprike (najljuće koju možete naći)**
- **1/2 šolje izrenadanog korena đumbira**

(1 šolja = 2,5 dl)

Od ovog recepta se dobija dva litra ulja za obnovu tkiva.

UPUTSTVA: Sve sastojke stavite u veliku činiju. Neka budu potopljani u ulje dve sedmice. Potom ih iscedite, ili sačekajte 2-3 meseca, ako imate vremena, pa ih iscedite.

O sakupljanju sastojaka:

1) Što se tiče aleve paprike, treba da bude što ljuća. Koristite afričke ptičje papričice ili habenerose, ako nađete.

2) Kristale mentola kupite ili u apoteci ili u nekoj laboratoriji. Malo je teže pronaći ih, ali ih obično ima na ovim dvema lokacijama. Mnogi farmaceuti ih imaju, jer oni otklanjaju svrab.

Oni u stvari dva puta destiluju ulje od pitome nane, dok se ne iskristališe. Ti kristali su sačinjeni od čistog mentola – aktivnog sastojka ulja od pitome nane. Dakle, imate listove pitome nane, koji sadrže dosta takvih sastojaka, onda ulje koje je u koncentrisanijoj formi, i na kraju ove mentol kristale, koji su najbolji.

Mentol kristali treba obavezno da budu načinjeni od pitome nane ili majčine dušice. Hemičari su oduvek znali za njih. Ja ih nabavljam iz jedne laboratorije u Los Anđelesu. Međutim, ljudi mogu da nazovu njihov univerzitet ili školu, i da pitaju gde mogu nabaviti određene hemijske supstance. Potrebno je da pronađete laboratoriju u kojoj se prirodne hemijske supstance dobijaju od biljaka.

Ova biljna formula je bar 4 puta jača po svom dejstvu od bilo čega sličnog što se može kupiti, plus što sadrži biljke kao lek za povrede tkiva, koje ništa drugo ne sadrži. Moje iskustvo sa tom formulom je prosto neverovatno. Mnogo volim da je koristim.

Kako rastvorite mentol kristale u ulje?

- Do nedavno smo ga topili tako što bismo činiju sa mentolom stavili na pod, a na drugoj strani sobe stavili grejalicu sa ugljem. Nju usmerimo ka kristalima mentola, i oni se do kraja dana otope. Tokom leta činiju samo stavite na sunce tokom nekoliko sati, ili je stavite u onaj dupli tiganj.

I oni se tako rastvore unutra?

- Da, samo treba da bude toplo. Možete činiju staviti i na neki drugi izvor toplote. Postoji dosta načina da se to izvede.

Savet za obolele od artritisa u pogledu emocija

- Otkrio sam da je kod artritisa prisutna kristalizacija i u zglobovima, ali i u glavama ljudi. Drugim rečima, mnogi lekari smatraju da artritis prati određeno umno stanje, koje je teško razbiti. Kada telo počne da vam se koči, šta se sa vama dešava u emocionalnom smislu? Zašto nemate želju za napretkom?

Većina mojih pacijenata obolelih od artritisa imalo je i začkoljice u glavi.

Mislim da je to jedan od razloga zašto se mnogi ljudi ne izleče lako od artritisa. To je poput skidanja kilaže. Vi možete uzimati sve moguće pilule i možete jesti svu onu niskokaloričnu hranu, ali ako se ne mrdnete iz mesta, ne možete smršati, razumete?

Tako je i sa artritismom: možete uzimati sve moguće pilule i sve moguće preparate za artritis, ali ako se ne pridržavate pravilne ishrane i ne pres-tanete sa unošenjem neorganskih minerala i kiselina, upala zglobova neće prestati.

Takođe, morate raditi i na lečenju uma – treba da postanete manje ukočeni i vedrijeg duha. Ljudi oboleli od artritisa su ukočeni i fizički i/ili emocionalno. Njihov je problem, dakle, i u fizičkom aspektu i u emocionalnom.

Alchajmerova bolest i demencija

Žena je imala Alchajmerovu bolest. Njena porodica je bila šokirana kada je ponovo progovorila.

- Jedanput je došla kod mene neka bogataška porodica, čija je majka imala Alchajmerovu bolest. Prišao sam jednom od članova te porodice, koji je bio moj pacijent, i rekao: „Hej, hajde da je izlečimo. Možemo mi to. Svi mogu da se izleče”.

Porodica je pružala veliki otpor, i ne znam zašto neko ne bi želeo da im se majka izleči. Kasnije sam saznao. Odmah sam krenuo da je lečim, jer ja ne znam ni za jednu neizlečivu bolest. Ona nije dve godine nijednu reč progovorila, dok sam je ja naterao da priča već prvog dana kod mene.

Kako ste u tome uspeli?

- Primenio sam jaku telesnu masažu. Istog trena je progovorila.

Masaža kog dela tela?

- Stopala. Dr Randolph Stoun, odličan lekar prirodne medicine rekao je da kod ljudi koji imaju problema u glavi treba raditi sa njihovim stopalima. To će izvući iz njih svu napetost i opustiće ih.

Masirao sam joj stopala, a ona je tada rekla: „O Bože, pa ubijate me time”. Dakle, radi se o ženi koja dve godine nije progovorila.

Znači, izbacili ste demona iz njenih stopala?

- Ne baš. Samo sam držao njena stopala rukama i primenjivao jak pritisak na mesta koja su bila pod naponom. Ako pravilno uradite tu masažu, ona može biti neverovatno bolna, ali nikom ne može da naškodi, već samo leči.

Nakon probijanja leda, krenuli smo sa lekovitim biljem, ishranom, i svim ostalim. U roku od dve sedmice došlo je do znatnih promena u njoj. Pokazivala je reakcije. Zdravlje joj se poboljšavalo i počela je da izgovara jednostavne rečenice. Ali, to se sve pokvarilo.

Kako mislite „to se sve pokvarilo“?

- Pa, iznenada, njen psihijatar me je zvao telefonom. Rekao mi je: „Nemojte odlaziti više u tu kuću“. Njena porodica je to tražila.

Vidite, čim je ona počela da pokazuje prve znake demencije (gubitka razuma, pamćenja...), oni su zbog poreza sve akcije svog porodičnog biznisa stavili u njeno ime, i radili su još mnoge druge stvari sa nekretninama. Sve je bilo isplanirano unapred, ako ona skroz poludi i umre. Pomisao na to da će ozdraviti bila im je užasna.

Njihov advokat mi je poslao pismo u kojem mi je rečeno: „Nemojte se slučajno ni pojavljivati na toj adresi. Tražićemo da vas uhapsu“. Njena ćerka je došla plaćući kod mene i pitala me „Šta da radim?“ Ja sam joj rekao: „Mislim da treba da pomogneš svojoj majci da ozdravi“.

Znate, takve stvari nikad ne gubim iz vida. Mene nije mnogo briga o akcijama, interesima i svemu tome. Međutim, nisam želeo da me uhapsu, tako da nisam mogao ništa da uradim. Takav je bio moj prvi slučaj Alchajmerove bolesti.

Saveti o telesnoj masaži pre nego što krenemo dalje

Pošto spomenuta telesna masaža pomaže mozgu, šta biste savetovali našim čitaocima u vezi sa tim?

- Na početku se rukama uhvate leva i desna strana stopala. Pritisnite mesta na stopalu koja su osetljiva i počnite da rukom okrećete stopala dok to radite. Možete masirati stopala i svojim zglobovima ili ravnim delom laktova, da bi masaža bila jača. Kako budete išli dublje, osetićete nekakve naslage, poput zrnevlja.

Pacijent treba da se preznojava dok mu masirate stopala. Treba da ima blago namučeno lice. Jer ako budete nežni, ništa mu ne pomažete i ostaće bolestan.

Kako izlečiti ljude od demencije

- Izlečio sam na stotine ljudi sa demencijom. Obično ih dovede rodbina, kada bolest počne da se ispoljava. I uglavnom se lako leči, jer takvi ljudi nemaju drugog izbora. Ta rodbina želi da oboleli ozdravi, a on će vas slušati i staviće u usta skoro sve što mu date.

Mogu da prate ceo program lečenja?

- Upravo tako. Rodbina po tom pitanju može biti nepopustljiva. A ja bih svakom ko čita ovo sugerisao da ako imaju nekog rođaka, muža, ženu ili koga god, ko postaje senilan ili prerano senilan, da se oni neće izlečiti osim ako se ne preduzme neka radikalna mera.

Oni beže od vas, gubite ih. Ono što treba da uradite jeste da im potpuno promenite život. Program lečenja teže izlečivih bolesti je upravo ono što im treba.

Da li se ljudi koji imaju roditelje sa demencijom šale na njihov račun zbog toga?

- Da, često to viđam. Misle da kad su već postali takvi, da je bolje da se smeju sa njima nego da im bude neprijatno. Većina njih se pak ne seća šta su voleli da jedu. Znae šta im ja kažem?

Dakle, onda ne treba paničiti oko njih?

- Tako je, nema potrebe. Možete im samo reći: „Ovo je tvoja omiljena hrana”. A oni kažu: „Dobro”, i pojedu je.

Mislim da ne preterujem kada kažem da je sa većinom takvih pacijenata lako raditi. Oni su toliko zbunjeni da ni ne znaju šta je normalno. Tako da im možete dati hranu koja je propisana po programu lečenja, i oni će je svu pojesti. Sviđaće im se. Ne bune se oko toga.

Čim počnete da im dajete zdravu hranu, odmah ćete videti promene. Prve organe koje pročišćavam, ako bih morao da biram, bili bi jetra i creva. Time se umnogome pomaže i njihovom mozgu, dok naravno, lekovite biljke za mozak podstiču protok krvi i kiseonika.

Primetio sam da glavni efekat pročišćavanja jetre čine čistije misli, brže razmišljanje. Najjači efekat koji sam doživeo pročišćavanjem jetre bio je mentalne prirode.

- Da. Znae, jetra prerađuje i skladišti glukozu, koja je glavna hrana za mozak. To je njegovo gorivo – složeni šećer. Jetra pomaže u njegovoj pre-radi i pušta ga u krvotok.

Jetra takođe čisti krv od otpadnih materija. Tokom tih procesa, mozak se oslobađa ogromne količine takvih materija. Moguće je i da postoji direktna povezanost jetre i mozga.

Kada pročistite jetru, to je kao da se magla digla. Znae, imao sam pacijente koji su mi govorili ovako: „Eh, kao da mi se magla digla ispred očiju. Razmišljam brže, pamćenje mi je bolje, misli su mi čistije i jasnije”. Ako imate nečistu jetru, prosto ne možete dobro da razmišljate. Dr Jensen je

imao običaj da kaže: „Ne možete imati slatke misli ako vam je u stomaku kiselo”.

To je zaista tačno; kada je varenje loše, niste nimalo koncentrisani.

Dakle, vi ste izlečili ljude za koje se smatralo da boluju od Alchajmerove bolesti?

- Imao sam pacijente koji su maltene zavijali poput vukova. Bila je ta žena koja nije progovorila dve godine. Ona je zavijala kao vuk.

Mislite, poput poludelog čoveka?

- Skroz otišla! Zapravo, kod nekih od tih pacijenata lekari su pokušali da problem reše operacijom; u glavama su imali cevčice (šantove) kojima su izbacivali višak tečnosti iz mozga. Možete videti kako cevčica ide preko ramena ispod kože, sve do stomaka, u koji se izbacuje višak moždane tečnosti. Ne biste verovali kakve sam sve užasne stvari video, a koje je savremena medicina učinila. To vam je nešto poput pravljenja Frankenštajna.

Da li ste ikada radili sa odraslim ljudima u pelenama i invalidskim kolicima?

- Naravno. Ne mogu da se kreću, vrpolje se, i imaju neurološke poremećaje; ruke im se tresu i zavijaju maltene kao divlje životinje.

Hoćete reći da je bilo više takvih ljudi?

- Upravo tako.

A zašto su „zavijali”?

- To je dobro pitanje. Mislim da je zato što su izgubili svaki kontakt sa stvarnošću. Oni su praktično postali poput životinja. Mozak im ne radi.

Neverovatno je kako ljudi koji nisu govorili 2-3 godine progovore u roku od par sedmica, čim im date ovaj program lečenja, a naročito zdravu hranu. Nervni sistem ne može da funkcioniše bez nje.

Počne se sa uzimanjem sokova; onda se krene sa „superhranom”, te bi-ljem poput lucerke, i tako se unose svi hranljivi sastojci. Neverovatno je šta se dešava. I naravno, creva su ključ izlečenja. Većini ljudi sa demencijom creva ne rade dobro.

Velik problem predstavljaju medicinske sestre koje su brinule o takvim ljudima. Jer njima odgovara da oni što ređe prazne svoja creva, kako bi imale što manje posla. One ne žele da se bakću oko toga. Lakše im je da rade ako njihov pacijent samo jednom sedmično prazni creva, i to sa stolicom veličine golf-loptice tvrdom kao granit. One ne žele da brinu o higijeni

obolelih koji prazne creva 3-4 puta dnevno, i koje potom treba da okupaju.

Jedna od stvari koje kažem ljudima jeste da se otarase takvih medicinskih sestara ako ih imaju, i da dovedu neke koje se ne boje da se uprljaju, jer u tom poslu čovek mora malo da se uprlja. Ali kada se krene sa sokovima, biljkama, čišćenjem jetre i creva, i lekovitim biljem za mozak, do kakvih će samo promena doći!

Rodbina uglavnom misli da ne postoji nikakva šansa za izlečenjem. Oni samo kažu: „Hajde da što više skratimo muke“. A onda, prva stvar koja se desi jeste da oboleli naglo progovori. To je zaista dramatičan događaj. U stvari, često puta sam viđao kako se rodbina naljuti, pošto su oni smatrali da oboleli ne može ozdraviti.

Postoji jedan film koji je snimljen na osnovu istinitog događaja o lekaru koji je ljude budio iz kome... ljude koji su bili u komi 20-30 godina. To je činio uz pomoć leka L-dopamin. Međutim, zbog toga se rodbina ovih pacijenata ljutila. Govorili su otprilike ovako: „Kako se usuđujete da to radite? Moj sin je ‘zaspao’ sa 15 godina, a sada ima 40 godina, i vi ste ga probudili?“

Dakle, to je bilo previše za njih. Najgore od svega je što je većina njih htela ponovo da ovi budu vraćeni u stanje kome. Isti je slučaj i sa obolelim od Alchajmerove bolesti. Za većinu ljudi je previše bolno da gledaju svoje rođake kako oboljevaju, ali im je možda još bolnije da ih vide kako bivaju izlečeni. Ne žele svi da im rodbina bude izlečena, jer su ih već bili „otpisali“.

Hoćete da kažete da je to za njih preveliki emocionalni šok?

- Tako je. Dakle, nemojte počinjati sa čišćenjem creva ili jetre obolelog, ako niste spremni da ga vidite zdravog, a ozdraviće sigurno. Viđao sam na stotine takvih slučajeva.

Znači, Alchajmerova bolest je izlečiva?

- Apsolutno. Bio sam i u Robert Frenč bolnici u okrugu Orandž, u Kosta Mesi. To je nešto poput svetskog centra obolelih od Alchajmera. Pregledao sam celu njihovu zgradu i popričao sa lekarima – ono što oni rade nema veze ni sa čim. Oni su sve ljude sa preranom demencijom i senilnošću stavili zajedno. Sve đuture u jednu zgradu. Za istraživanja dobijaju na milione dolara, pri čemu je najgore to što na stotine tih pacijenata boluje od najrazličitijih stvari.

I da, ponekad su prisutni i toksini u mozgu; zbog tih toksičnih nivoa metala u telu obolelih, potrebno je da se radi čišćenje tela, naročito creva; može se raditi sa voćnim pektinom i biljnom formulom za creva broj 2, kako bi se ti metali izvukli iz tela. Lečio sam mnogo ljudi koji su bili u takvom stanju, ali su se na kraju izlečili.

Dakle, vi upozoravate ljude da ne započiju program lečenja ako ne žele svoje bližnje da vide izlečene?

- Da, ako nisu spremni. Nemojte misliti da ćete ih učiniti srećnijim, jer odmah posle toga oni će početi da hodaju, pričaju, postavljaju pitanja i da ponovo vode normalan, zdrav život. A da li se vi možete nositi sa tim?

Jedan lekar iz Long Biča, izvesni dr Vard, rekao mi je da većina njegovih pacijenata obolelih od Alchajmerove bolesti kao da počini neku vrstu „emocionalnog samoubistva“. Da li ste upoznati sa tim?

- O da. Imao sam pacijentkinju koja je prerano postala senilna, skoro katatonična (vrsta epilepsije). Dijagnostikovali su joj Alchajmerovu bolest. Zanimljivo je da je njena ćerka pronašla neka pisma dok je sređivala njene stvari. Izgleda da je bolest nastala 4 meseca nakon što je saznala da je njen muž vara. Imao sam mnogo takvih pacijenata za koje nisam mislio da su bolesni; prosto nisu više mogli da se nose sa životnim problemima, te su „pobegli“ od njega i sami otišli u ludilo.

Bilo im je mnogo lakše da to urade nego da se nose sa životnim problemima. Bilo je mnogo takvih ljudi kod mene. Oni nisu znali šta da rade. Doživeli su nervni slom.

Ako želite da ozdrave, onda morate biti spremni da se nosite sa tim. Jer će sve ponovo izaći na površinu. Stoga, možda im bude bila potrebna i psihoterapija, a ne samo zdrava ishrana.

Dakle, vi kažete da nije samo problem u mozgu?

- Da, upravo tako. Tako je bilo sa onim bivšim nastavnikom o kojem sam govorio, koji je ozdravio nakon pročišćavanja creva. Jer kada se izlečio, postao je mnogo depresivan zbog svoje finansijske situacije.

Svi su se sećali da pre nego što je pao u kliničku i hroničnu depresiju, da je po prvi put u životu imao finansijskih problema. Jer kad god je problem u mozgu, prisutni su i neki emocionalni problemi. Zar to i nije logično?

Ako se radi o pravoj senilnosti, onda je problem u slabom protoku krvi i nedostatku kiseonika i hranljivih sastojaka u mozgu. Imali smo mnogo takvih ljudi koje smo izlečili. To su jednostavne stvari. Dakle, postoje dve

kategorije; toksemija i nedostatak kiseonika, krvi i hranljivih sastojaka u mozgu. Ponekad je telo toliko prepuno toksina da ih počne ubacivati u mozak, isto kao što može uraditi i sa bilo kojim drugim organom. Vaša krv tada postaje otrovana.

Ja sam čuo za slučaj jednog čoveka koji je godinama živio u nekom stanu opsednut naftalinom i ubijanjem svih moljaca unutra. Kada biste ušli kod njega, to je...

- Da, neverovatno.

Pošto sada on boluje od Alchajmera, postoji li neka veza sa tim?

- Da. Sam sebe je otrovao. Naftalin je klasičan otrov. Zato ih danas više ne koriste. I zato bi sada tom čoveku bilo potrebno dosta detoksikacije. Njegov mozak se jednostavno isključio.

Ako postanete senilni pre 70. godine, lekari to zovu Alchajmerovom bolešću, znate. Samo postanete takvi, iako može biti na stotine razloga za to. Pojedini tako završe jer budu otrovani iz spoljne sredine. Drugi se truju iznutra. A može biti i zbog emocionalnog stresa sa kojim nisu mogli da se izbore, ili trovanja teškim metalima, poput aluminijuma. Znam za ljude koji su prosto bili otrovani aluminijumom od fluorida, antacida ili aluminijumskog posuđa.

Zato mislim da je svaki slučaj Alchajmera priča za sebe, mada ovo važi i za svaku drugu bolest i za svakog čoveka. Ne postoji nikakva Alchajmerova bolest – to je ono što sam otkrio. Za svakog važi drugačije, od aluminijuma, preko naftalina, pa sve do onog: „Nisam mogla da izdržim jer me je moj muž varao”.

Svi su oni đuture stavljeni u bolnicu, na kojima lekari zarađuju milione dolara. Dakle, neophodno je da se prouči istorija bolesti kod svakog pacijenta zasebno, pa tek onda da počne da se radi sa njim.

Imali smo veliki broj pacijenata obolelih od Alchajmera koji su se izlečili; jednostavno su se izlečili, i sada žive normalnim životom. Naravno, onda će lekari reći da to u stvari i nije bila Alchajmerova bolest. Sa njima vam je kao u nekom lavirintu. Oni kažu onda da se verovatno radilo o privremenoj preranoj demenciji, i ne priznaju da je došlo do izlečenja, samo kako bi opravdali sopstveno neznanje.

Biljna formula za mozak, za osobe obolele od demencije

Napravite ovu formulu kod kuće, u vidu tinkture ili čaja. Sastojci su:

- **15 delova listova ginka**
- **1 deo gotu kole**
- **1 deo korena idirota**
- **1 deo cvetova ruzmarina**
- **1 deo ploda kole** (drvo *Cola acuminata*)
- **1 deo aleve paprike** (najljuće moguće)

Uzimajte od 70 kapi tinkture 3 puta dnevno do, najviše, duple doze. Ili uzimajte 6 šolja čaja dnevno; jedna kašika biljaka na šolju čaja. Pogledajte i poglavlje o pravljenju tinktura.

Šlog i povrede glave

„Imao sam na stotine i stotine slučajeva šloga. Dobre metode lečenja su izlečile te ljude koji su bili na samrti.“

- Kod mnogih slučajeva pola tela je već mrtvo. To je nešto gore od paralize. Šlog. Ali ja sam sve te ljude gledao kako ozdravljaju. Mislim da svi treba da znamo da se mozak sam regeneriše. Samo mu je potrebna pomoć u tome. Jer znate, ne možete tek tako dobiti šlog. To je nešto što sami izazovete. Ne dešava se to svakom. Takvi ljudi su pod jakim stresom, na ishrani su sa mnogo soli, masti, puše cigarete; tako da je sastavni deo lečenja odmah prestati sa takvim radnjama i početi sa zdravijim načinom života. A video sam kako su se takvi ljudi izlečili.

Lečio sam jednog čoveka koji je radio za kompaniju „Kodak“. Doživeo je šlog. Neke ljude snađe paraliza, te ne mogu da se kreću. Ovom čoveku je pola tela bilo mrtvo. Uopšte nije mogao da se pokrene. Izgubio je veći deo svog pamćenja... nije mogao da se seti ni kako se zove.

Njegov krvni pritisak je bio toliko visok da ne samo što je doživeo šlog, već je ošteti i bubrege. Bio je na dijalizi kada ga je njegova porodica dovela kod mene. U tom trenutku, ni za šta nije bio sposoban.

Zamislite, imate čoveka čija je jedna polovina tela potpuno mrtva; ne može da je pomera. Ne može da priča i teško guta. Jedan bubreg mu je otkazao i jedva da može da razmišlja. Tako da nisam imao pacijenta sa kojim sam baš mogao da sarađujem.

Ali njegova porodica je pružila podršku. Stavili su ga na celokupan program lečenja teže izlečivih bolesti. Mislim da je za oko godinu dana počeo da priča lepo, da guta bolje i po malo da hramlje; a za oko godinu i po dana potpuno se oporavio.

Bio je jedan od najtežih slučajeva koje sam imao, a rekao sam, nisam mogao da sarađujem sa njim, već je to učinila njegova porodica umesto njega.

Paralizovana i na jedno oko slepa žena – izlečena!

- Dolazila je jedna žena u svojim 40-tim godinama, sličnih godina kao ja. Doživela je šlog i jedna ruka joj se paralisala. Jedva da je mogla da je pokrene. Ali je takođe i oslepela na jedno oko, jer je šlog izazvao pucanje krvnog suda u mrežnjači, što i nije retka pojava.

Krvni pritisak može toliko da poraste da najslabiji krvni sudovi počnu da pucaju. Tako je i ona ostala slepa na jedno oko.

Ispirali smo joj oko i radili na njenoj paralizi; u roku od 6 meseci, vid joj se potpuno povratio i paraliza je nestala.

Nekada se u medicini smatralo da se moždane ćelije ne obnavljaju. Međutim, sva nova medicinska istraživanja su pokazala da se ceo mozak, svaki molekul, svaka ćelija, sami obnove u roku od godinu dana ili manje. Naravno, to sam viđao kod svih svojih pacijenata koji su doživeli šlog. Zapravo, većini je bilo bolje najviše posle 6 meseci lečenja. Kod onih težih slučajeva bilo je potrebno oko godinu dana.

Tridesetogodišnjak povredio mozak u saobraćajnoj nesreći. Potpuno izlečen.

- Imao sam i dosta pacijenata sa povredama mozga. Bio je jedan 30-godišnjak koga su udarila kola dok je vozio bicikl. Kola su ga oborila, te je povredio glavu.

Odstranili su mu deo mozga i na to mesto stavili čeličnu pločicu, u njegovu lobanju. Imao je paralizu, usporen govor i oštećenja mozga, ali ne od šloga, već od povrede. U roku od šest meseci 90% problema je rešeno. A lekari su mu rekli da zbog ugrađene čelične pločice može da ide na neke terapije za govor, ali da se nikada neće oporaviti.

Međutim, za šest meseci, rekao bih, 90% problema je bilo rešeno, te je bio toliko uzbuđen da više nije hteo da se leči. Jednostavno je tada odustao. Još uvek je imao malo usporen govor, ali mu to nije smetalo, dok paralizuje više nije bilo.

Autostoperu povređen mozak u saobraćajnoj nesreći, ali se takođe oporavio

- Lečio sam i jednog mlađeg čoveka, koji je autostopirao, te doživeo sličnu situaciju kao ovaj malopre, i takođe mu je deo mozga odstranjen.

Udarila su ga kola?

- Da, udarila su ga kola. Vozač je bio pijan i samo je prešao preko njegove glave. Sećam se kada je izlazio iz bolnice. Jedva je mogao da priča, slabo je pomerao ruku i...

Da li mu je lobanja izgledala smrvljeno?

- Pa, morali su da iseku deo lobanje i da mu odstrane deo mozga koji je bio smrvljen ispod. Ugradili su mu čeličnu pločicu i onda sve vratili na svoje mesto.

Međutim, on je i dalje imao ozbiljnih problema: paralizu desne strane tela, ništa nije mogao da drži u rukama, nije mogao da hoda; sada se potpuno izlečio i zapravo postao profesionalni bubnjar.

Sada svira bubnjeve, a to se očigledno ne može raditi sa paralizovanom rukom ili nogom. Postoje određene stvari koje su neophodne za takav posao. On je doživeo 100-procentno izlečenje, iako su mu lekari rekli da će ostati paralizovan do kraja života.

Dakle, reč je o istom problemu kao kod šloga, samo što je još gore.

Aleva paprika i đumbir protiv šloga i oštećenja mozga

Na koji način ih još lečite osim standardnog programa za teže izlečive bolesti?

- Ako bih morao samo jedan lek da biram, uzeo bih alevu papriku. Jer ona i/ili đumbir stimulišu cirkulaciju krvi u mozgu.

Koliko aleve paprike?

- Radi se o prvoj pomoći kod šloga, jer aleva paprika momentalno snižava pritisak i stimuliše cirkulaciju. Imao sam pacijente koji bi doživeli šlog, te sam im odmah davao alevu papriku. Otprilike jedna kašičica 3 puta dnevno barem tokom prvih par dana. Onda se može preći na jednu kašičicu 3-4 puta dnevno. Prva pomisao u ovim slučajevima treba da vam bude aleva paprika, ali i đumbir, koji je takođe efikasan.

Koliko đumbira?

- Ista količina – koliko god obolela osoba može da toleriše.

Šta to radi đumbir što ne radi aleva?

- Pa, smatra se da đumbir deluje na manje krvne sudove i kapilare, i da povećava perifernu cirkulaciju, dok aleva paprika više deluje na srce.

Predložio bih čitaocima da sami uzgajaju alevu papriku. Veoma je lako. To je najbolje što bi moglo da se uradi, lako je i imali biste lek iz sopstvene bašte. Kupite samo ljute paprike ili bilo koju vrstu čili papričica. Mogu izrasti za 30-40 dana. Potom ih samo iseckate i napravite tinkturu; posle ih osušite, isitnite i onda od samo 3-4 čili papričice imate koristi za celu godinu. Mogu se nabaviti za samo jedan dolar.

Da, druga lekovita biljka bi bila ginko. On postaje sve poznatiji po stimulisanju krvi i cirkulacije u glavi.

Znate, svi znaju za ginko, i čim to kažete, svi će reći: „O, pa da, znamo za to“. Ali šta vi radite sa njim što oni ne rade?

- U suštini, samo koristim veće količine. Preporučio bih da se uzima u vidu tinkture ili ekstrakta, oko 60 kapi 5 puta dnevno. Od ginka se nikad ne možete predozirati, tako da ljudi opet najčešće uzimaju premale količine.

Koliko oni obično uzimaju?

- Video sam da ljudi najčešće uzimaju 5-15 kapi biljnih tinktura 2-3 puta dnevno. To nije dovoljno ni za šta. Ja dajem 60 kapi 5 puta dnevno. Dakle, radi se o 5-10 puta jačoj dozi. Najveći je problem u tom što ljudi koriste premale količine. Reč je o šlogu... oštećenju mozga. Naravno, ovde nismo uzeli u obzir da je većina tinktura koje se prodaju skoro beskorisna – čak i one za koje se tvrdi da su naučno testirane i „superpotentne“.

Ja predlažem da sami napravite tinkturu.

Jedan čitalac mi je rekao kako je celog života imao pritisak 120/80, a kada je počeo da uzima alevu papriku, da se popeo na 140/90. Onda je prestao da je uzima, ali je pritisak i dalje ostao isti.

- Nikad nisam čuo za tako nešto. Rekao bih da bi trebalo da preispita svoj način života i pogleda koji drugi problem može biti u pitanju.

Kada ljudi počnu da koriste lekovite biljke i krene nešto naopako, ili uopšte nešto loše rade u svom životu, oni obično okrive ono što im najviše pomaže.

Ja bih, znate, pogledao u one najveće izazivače hipertenzije, poput nikotina, ali ne samo od sopstvenih, već i od tuđih cigareta. To je jedan od najjačih agenasa koji sužavaju krvne sudove.

Ali on kaže da mu je to povisilo pritisak, a da sada neće da se spusti.

- To je neozbiljno. Aleva paprika je nešto najbolje što je mogao da uzima. Bolje da vidi šta je sa pasivnim pušenjem, kafom, crnim čajem, životinjskom hranom ili stresom, kao mogućim uzrocima problema.

Kako se onda nije pritisak povisio pre nego što je uzeo alevu papriku?

- Slučajno se poklopilo, i opet kažem, kada se nešto tako desi, ljudi obično okrive ono što je najkorisnije. A zar stres nije mogao da utiče na pritisak? Stres oslobađa epinefrin iz adrenalnih žlezda, i sužava arterije i povišava pritisak jače nego bilo šta drugo.

Većina ljudi uzima premalo aleve paprike u lekovite svrhe

Šta radite kod najtežih slučajeva šloga?

- Preporučio bih dve kapsule 6-8-10 puta dnevno. Može se uzimati par kapsula na svakih sat vremena, čim se oseti približavanje šloga, radi stimulisanja cirkulacije. Pogledajte moje komentare iz prethodnih poglavlja o alevoj paprici i njenoj nedelotvornosti kada se kupuje u prodavnicama zdrave hrane.

Ljudi koji su doživeli šlog treba da prorede svoju krv

Dobro, šta radite kod paralize?

- I beli luk i crvena detelina sadrže supstance koje sprečavaju lepljenje crvenih krvnih zrnaca, te tako proređuju krv. Zapravo, u Japanu i mnogim drugim zemljama beli luk je lek posebno namenjen za hipertenziju.

Ne samo da obolela osoba mora odmah postati vegan (100% na biljnoj hrani), već mora prvo da pije sokove.

Oko dve sedmice treba biti na postu sa sokovima, vodom i kalijumskom čorbom, što zajedno sa programom za teže izlečive bolesti čini najmanje 30 dana. To će itekako smanjiti krvni pritisak i nivo masti u krvi. Koristio bih i ono što uvek koristim, a to je hidroterapija za glavu i paralizovane delove tela. Baš tu treba primeniti vruću i hladnu vodu.

Da li veliki broj ljudi ne koristi dovoljno vruću i hladnu vodu?

- Da, upravo tako. Kada ja kažem vruća i hladna voda, mislim na vruću toliko da samo što vam koža ne sagori, i hladnu koliko hladna može biti. Naravno, vi možete krenuti sa toplom i prohladnom vodom, ali na duže staze, ne smete biti previše nežni, jer ćete onda ostati bolesni.

Šta još?

- Ja volim da primenjujem ulje za obnovu dubljeg tkiva, o kojem smo govorili u poglavlju o artritisu. Stavlja se na sve paralizovane delove tela, kako bi se privukla krv i kako bi se nervi izlečili.

Upozorenje za slučajeve šloga

- Morate biti pažljivi na početku, onda kada ste tek doživeli šlog. *Prvih nekoliko dana ne smete ništa ekstremno raditi*, jer bi to veoma povisilo vaš krvni pritisak. Naravno, vruća kupka bi imala isti momentalni efekat, kao i bilo šta ekstremno, poput naglog spuštanja glave.

Prvih nekoliko dana uzimajte samo alevu papriku i sokove, a kasnije pri-
dodajte vruće i hladne tuševe, i naginganje glave. Živite na svežoj alevoj
paprici i sokovima.

Da li biste vi primenili vruću i hladnu vodu tokom prvih nekoliko dana?

- Pa, može se to uraditi, ali bi trebalo ići postepeno. Dok vruća kupka
može naneti više štete nego koristi.

Topla i hladna voda su dobre jer se samo poboljšava cirkulacija i
pročišćava krv. Treba se paziti prevruće kupke, i odmah da se legne, ali
recimo ne biste smeli da koristite stvari kao što su „gravitacione čizme“.

Prve sedmice treba krenuti polako. Bez preterivanja. Najvažnije je pre-
stati s unošenjem bilo kakve hrane. Samo prestanite da jedete i pređite na
sokove.

„Jedna žena je izbačena iz kola u pokretu, i odskočila je 30 metara od trotoara. Uz pomoć prirodnog načina lečenja prestala je sa uzimanjem dilantina.“

- Bila je izbačena iz kola kroz prozor, i odskočila je od trotoara oko 30
metara. Video sam je 6 godina kasnije; od te povrede do tada bez prekida
je bila na dilantinu – leku protiv napada – i fenobarbitalu.

Svaki put kada bi prestala sa uzimanjem lekova, dobila bi napad. Jer je
u onoj nezgodi povredila neki deo mozga; lekari ne znaju tačno koji deo.
Oni su joj samo rekli da do kraja života treba da uzima dilantin i fenobar-
bital. Ona pak nije htela da ih uzima celog života, ali čim bi prestala sa uzi-
manjem, imala bi napade. Zato smo krenuli sa našim metodama.

Nismo samo primenjivali vruću i hladnu vodu na glavu, već i lekovite
biljke koje su pomagale da se u mozgu zadrži veća količina kiseonika. A
stavljali smo na njenu glavu i zadnji deo vrata kašne obloge i fomentacije.

Kakve fomentacije na zadnji deo glave?

- Postoje dve različite vrste biljnih formula za nerve. Koriste se u vidu čaja, da se pije i u vidu kupke, ali i u vidu fomentacije na oboleli deo tela.

Evo te dve formule. Prva je moja verzija BiB tinkture dr Kristofera. Formula glasi:

Po jedan deo od sledećih biljaka: **divlji ružmarin, plava staničarka, plava verbena, kapica, lobelija i tvorov kupus**, jedan od najboljih biljnih antispazmodika.

Druga je moja formula za obnavljanje nerava, njihovu stimulaciju i obnovu:

- **4 dela kapice**
- **4 dela ovs**
- **2 dela cvetova kantariona**
- **1 deo semena celera**
- **1 deo zrna kafe**
- **1 deo lavande**
- **1 deo ploda kole**
- **1 deo efedre (neobavezno)**

Od ovih biljaka možete napraviti čaj; jedna kašičica na šolju čaja. A možete napraviti i tinkturu, kao što je objašnjeno u poglavlju o pravljenju tinktura.

Konačno, biljke možete iskoristiti za pravljenje fomentacije. U tu svrhu jednu punu šaku ovih biljaka stavite u oko 4 litre podgrevane vode. Fomentacije nanosite na oboleli deo tela. Pritom, tinkture od ove formule možete istovremeno nanositi okolo ušiju, i u uši, i piti po 70 kapi 6 ili više puta na dan.

Kako se pravi fomentacija od tih biljaka?

- Samo uzmete jednu majicu sa kratkim rukavima, a od biljaka napravite vrlo jak čaj. Napravite dva litra ili više od toga, veoma jak čaj da bude. Možete koristiti bilo koje od onih biljaka; za stimulisanje nerava ja najviše koristim ovas i kapicu...

Takođe volim plod kole – biljku koja sadrži kofein, ali je jedan od najboljih stimulatora mozga. Takve biljke su dobre kada se koriste kao lek, ali ne kao svakodnevna hrana. Tako da ja koristim i plod kole.

U taj čaj umočite majicu, a kratke rukave zavežete pozadi glave.

I to je sve, time se pokrije cela glava?

- Da, celu glavu pokriva majica. To ide sve do niz leđa.

Sve u svemu, to liči na one arapske marama?

- Upravo tako.

Dobro, šta se dalje dešavalo sa onom ženom?

- O da, skrenuli smo sa teme. Pa, biljke za nerve smo joj stavljali u uši, u usta, pila je čaj, i pravili smo fomentacije. Odvikao sam je od dilantina i fenobarbitala.

Mesec dana kasnije je imala jedan napad, na šta sam joj sugerisao, da je njeno telo možda moralo da ima jedan takav napad; hoću reći, taj napad se nije desio slučajno. Ne treba ovo zaboraviti. To je kao automatski prekidač. Možda je važan deo procesa lečenja.

Međutim, posle toga više nije imala napade. Dakle, odvikli smo je od lekova. Ali pošto su lekari rekli da je imala otok na mozgu, onda smo primenili celokupan program lečenja teže izlečivih bolesti.

Ono što je neverovatno jeste da smo joj iz glave izvukli staklo. Na glavu smo joj stavljali neke kašne obloge za izvlačenje toksina, i iz čela joj je potom izašao komad prednjeg stakla od kola koja su je udarila pre šest godina!

Pa to je neverovatno! Kojim biljkama ste joj to izvukli?

- Bentonit glina je jedan od mojih omiljenih sastojaka za kašne obloge. Tako smo iz njene glave izvadili komad prednjeg stakla od kola.

Glina stimuliše cirkulaciju krvi. Kada bih vam stavio na lice masku od gline, u roku od pola sata vama bi lice lupalo kao srce, od krvi koja je krenula ka površini kože.

Tumori na mozgu i bentonit glina

Da li ste to ikada radili sa pacijentima koji imaju tumor na mozgu?

- Apsolutno. Ovde često koristimo kašne obloge sa glinom. Pokušavam da smislim bilo koji način da podignem pacijente na noge, da ih „upalim“, razumete. Da više krvi ide ka obolelom delu tela, i više krvi da odlazi *odatle*.

Koren belog sleza za gangrenu

Koliko dugo se gangrenozni ud drži potopljen u belom slezu?

- Najmanje pola sata u veoma vreloj vodi. Dr Kristofer je naglašavao da voda mora biti dobro iskuvana.

Zar to neće opeći čoveka?

- Ne, jer kad noge stavite unutra, one će ostati svetlocrvene, a to i želite da postignete. Potrebno je dovesti krv u taj deo tela. Dr Kristofer je stalno izričito naglašavao da voda mora biti što vrelija. Uvek dodajte alevu papriku i đumbir.

Terapija koja mi je pomogla – Sem Bajser

Ako ste ikada doživeli neki pad, povredu glave, težak porođaj, saobraćajnu nesreću, nošenje proteze kao tinejdžer, ako ste rođeni sa uskim licem, ili imate teškoće pri razmišljanju, onda vam je potrebna terapija koja se zove neuro-kranijalna rekonstrukcija – najbolja kranijalna terapija koju sam video za 25 godina rada u prirodnoj medicini.

To je terapija koja može da PROMENI OBLIK LOBANJE, čak i kod odrasle osobe. Treba znati da su kosti kod odraslog čoveka više poput plastike, nego poput metalnih pločica. Kost je živa tvar. Ona može da promeni oblik u zavisnosti od spoljnih uticaja. Ja sam se mnogo promenio u izgledu dok sam bio mlad, a terapija mi je i pomogla da izmenim način razmišljanja. Nije to neka mala stvar. Reč je o VELIKIM promenama koje će svako oko vas primetiti.

Morate znati da se nervni sistem nalazi pod kontrolom čitavog tela i da je 80% nervnog sistema smešteno u lobanji. Stoga, ako su vam koštane pločice lobanje pod pritiskom, ili ako su malo izmeštene sa svog mesta, onda i nervni sistem biva blokiran ili pod pritiskom. Po mom mišljenju, ne postoji nikakvo lekovito bilje ili prirodna terapija koja može da reši ovakve vrste problema.

Terapija koju sam spomenuo pak nema premca na polju fizičkog lečenja i masaže. Ona je toliko moćna da sam i sopstvenim očima video kako skolioza, tj. zakrivljenost kičme, nestaje u roku od nekoliko meseci. To su stvari koje ne bi trebalo da se mogu menjati. Ali, i to je moguće promeniti.

Znam za jednog mog čitaoca koji je patio od apneje. Apneja je poremećaj u snu, kada se čovek samo probudi usred noći sav paralizovan i kada ne može da diše. Ovaj čovek se izlečio uz pomoć spomenute terapije. Znam i za još jednog čitaoca koji je imao moždani poremećaj sa toliko nepodnošljivim bolovima, da su mnogi pre izabrali samoubistvo nego da

žive sa tim. Ona se sada leči od toga. Znam i za jednu mongoloidnu devojčicu koja sada može mnogo bolje da govori, inteligentnija je i oblik glave joj se ispravio. Znam i za nekog senilnog starijeg čoveka koji nije mogao da govori, a koji se sada smeje i zbija šale. Video sam i neverovatne, nikad pre viđene promene na bolje u karakteru ljudi.

Zapamtite da ako je prisutan pritisak na različite moždane centre koji kontrolišu telesne funkcije i moždanu aktivnost, onda osoba *nikada neće ozdraviti* dok se ne promeni oblik kostiju koje blokiraju moždane tečnosti. Ipak, i ovo se sada može promeniti. Ni ne znate koliki sam entuzijasta u vezi sa ovim! Ako ste zaista jako bolesni, samo pratite uputstva iz ove knjige. Ali nemojte ignorisati ni strukturu vašeg tela.

Ova terapija je toliko mnogo unapređena u poslednjih nekoliko meseci, da tako dobre rezultate nisam video u poslednjih 10 godina svog rada. To je terapija za koju je vredno putovati u drugu zemlju. Ne bih bio pošten kada vam ne bih dao ove informacije.

Regeneracija kostiju, mišića i nerava

Prirodna medicina može regenerisati oštećena tkiva ili ona koja su nestala. Klasična medicina to ne može.

Prirodna medicina podmiruje potrebe tela, zbog čega se tkiva i organi obnavljaju. Klasična medicina pravi veštačke delove tela.

To je tako jer vaše telo sadrži sve potrebne elemente za obnovu tkiva; vaše je samo da nađete prave prirodne metode koje će ih aktivirati.

U ovom poglavlju prikazaću dve biljne formule za regeneraciju tkiva. Jedna od njih je ulje za obnovu dubokog tkiva dr Šulca, uz određene izmene. Druga je stara B-F-C formula dr Kristofera. Obe ove formule mogu stvoriti tkivo na mestima gde ih više nema.

Poćemo od razgovora sa dr Šulcom o tome kako je on obnovio tkivo na svojoj jako izgoreloj ruci. Više o tome možete pogledati na video snimku broj osam. Iz ovog razgovora sa dr Šulcom saznate mnoge važne principe regeneracije tkiva. Dakle, ne radi se tu samo o nekim biljnim formulama.

„Kada vam je telo bolesno, treba da prestanete da jedete hranu i da odmah pređete na sokove.”

- Kada vam je telo veoma obolelo, bilo zbog nekog degenerativnog oboljenja ili neke veće povrede, za izlećenje vam je potrebna sva energija koju vaše telo ima. Znači, ne smete jesti velike obroke.

Prva stvar koju sam ja uradio kada sam izgoreo ruku jeste post na sokovima tokom prve dve sedmice. Znamo, za izlećenje je potrebno dosta hranljivih materija, ali njih ne treba uzimati od krompira; ne od obimnih jela za koje treba šest sati da se svare. Jer sva ta energija i krv ide u vaš digestivni trakt. Zato se u slučajevima bilo kakve povrede uvek primenjuje naš program lećenja.

Čak i kod povreda? Ali to nije nikakva bolest.

- Čak i kod povreda. Samo treba prestati sa unošenjem hrane.

Ako imate upalu slepog creva, prestanite da jedete; ako se izgorite na nešto, prestanite da jedete; ako slomite nogu, prestanite da jedete.

Čim posumnjate na nešto, prestanite da jedete. Ako se osećate loše, prestanite da jedete. Samo stanete sa unosom hrane i pređete na sokove. Tako sam i ja prve dve sedmice bio na postu sa sokovima. To je najbolji način da svoje telo snabdete hranljivim materijama. Pio sam sokove od šargarepe, voća, povrća, pšenične trave, itd.

A bolovi?

- Najpre treba znati da se u slučaju opekotina prvih par dana ništa ne oseća. Tada pomislite : „E, pa ovo i nije toliko strašno“. Međutim, posle 2-4 dana, javlja se bol kojeg ne možete da se otarasite.

Sada, problem sa lekovima protiv bolova je u tome što oni izazivaju zatvor. Kodain se u tu svrhu najčešće prepisuje, i on izaziva zatvor. Sve se funkcije vašeg tela usporavaju, pa tako i proces izlječenja.

Od prave pomoći je led. Koristimo na tone leda. Zapravo, ja sam često spavao s kesom sa ledom, koja se naizmenično nanosi i sklanja. Led je odličan u slučaju opekotina.

Niste koristili lobeliju protiv bolova?

- Ne, nije za ovu vrstu bolova. Primenjujte samo led, da biste zamrzli oboleli deo tela, ohladili i umirili, tako da bol nestane. Ja sam imao opekotine četvrtog stepena, i led je odlično delovao. Nisam morao da koristim nikakve lekove protiv bolova.

Da niste ništa preduzeli, kakva bi vam bila ruka?

- Ježim se i pri samoj pomisli na to.

Da li biste u tom slučaju mogli kasnije da koristite ruku?

- Sumnjam. Mislim da bih morao da idem na transplantaciju kože. To su lekari rekli. A kada bi se taj deo kože otklonio, videla bi se kost. Rekli su da bi ruku teško mogao da koristim; ovaj prst se ne bi sada ovako lako pomerao. Ali ja sam ruku potpuno izlečio.

Dakle, rekao sam da je post na sokovima neophodan, ali isto važi i za čišćenje creva. Tada nisam praznio creva 7 dana, jer kada se povredite onako, creva se zatvore.

„Da bi se izgubljeno tkivo obnovilo, potrebno je da pročistite kanale za izlučivanje.“

Morali da ste da radite klistir?

- Upravo tako, pošto mi creva nisu radila. Bio sam zaista preplašen zbog toga. Stoga je neophodno da kanali za izlučivanje počnu da funkcionišu.

Zatim, šta sam stavljao na opekotine? Dobro, oblog dr Kristofera je u redu. U to nema sumnje.

Njega ste primenjivali?

- Jedno vreme. Sadrži gavez, ulje od pšeničnih klica i med. Problem je u tome što se danas takvo ulje uglavnom prodaje ukvareno. Teško je pronaći ono dobrog kvaliteta. Dok med sigurno nije dobar kao što je nekada bio, mada je sama biljna formula dobra, deluje sasvim dobro. Koristio sam nju sa 20 drugih stvari, koje ću sada opisati.

Jedna od prvih stvari koje sam radio jeste da kada, tj. ako popijem sok od šargarepe, onaj njen ostatak sam stavljao na ruku. Dakle, i pio sam sok i ostatak stavljao na ruku. A zašto? Zato što šargarepa sadrži dosta vitamina A, koji odlično deluje i antiinfektivan je, dok sok od šargarepe sadrži dosta kalcijuma.

Isto sam radio i sa ostatkom soka od pšenične trave, ali i u svaki drugi sok koji sam pio, potapao sam ruku.

Mislim da je jedna od najboljih stvari pored one obloge – aloja. Možda je čak i bolja. Razlog zbog kojeg se koristi gavez jeste što sadrži alontoin, kojeg pak u aloji ima u još većim količinama.

Pored toga, aloja je gel, i dokazano je da je efikasna kod opekotina. Nemojte koristiti aloju iz prodavnica, jer ona je poput nekog jeftinog gela za kosu. Drugim rečima, obično je smeće. Morate koristiti svežu biljku. Zbog rupa koje sam imao na prstu, stavljao sam gel na njega, pa uvijao u gazu. Kakvo sam samo olakšanje tada doživeo.

Ujutru se probudim i nema više ničega. Telo je upilo aloju. Ona direktno ulazi unutra. Aloja je jedna od najboljih stvari za opekotine koje ja znam.

„Neće biti infekcija ako koristite prirodnu hranu tokom lečenja.”

Zar sve te stvari nisu zapravo uzrok infekcije? Vi stavljate hranu na kožu.

- Lekari su rekli da su opekotine opasne, ali da će infekcija biti još gora. Rekli su mi da treba da nabavim neke sulfa-kreme, jer mi je koža oštećena. Imuni sistem mi je pod direktnom opasnošću. Rekli su mi i da moram uzimati antibiotike nekoliko sedmica bez prekida.

Ali ja nisam imao nijednu infekciju, ni najmanje kapi gnoja nije bilo. Ubeđen sam da infekcije dolaze iznutra. Plus, infekcija će se teško pojaviti ako ste naneli med, jer on deluje antibakterijski. Isto važi i za aloju. Takođe, jeo sam verovatno 6 češnjeva belog luka dnevno i stalno tu količinu povećavao. Dok hranu koja sadrži dosta bakterija, poput namirnica životinjskog porekla, nisam uopšte jeo.

Infekcija mi nije ni prišla. Koristio sam i jabuke i grožđe; naravno, oni sadrže pektin koji je neverovatno lekovit za kožu. Koristio sam i različite vrste ulja. Ponekad bih umakao celu ruku u maslinovo ulje – samo čisto maslinovo ulje.

Fizička aktivnost je takođe veoma važna. Vežbao sam napolju svakog dana. Ponekad dok sam trčao, ruka mi je krvarila. Ja bih tada samo stavio više gaze i nastavio da trčim, jer je cirkulaciju trebalo stimulisati. Posle jedne sedmice već sam prešao na primenu tuša vruće i hladne vode.

Vruća voda direktno na obolelu ruku? Niste valjda radili to?

- Jedna stvar koju sam davno naučio jeste da ne treba brinuti o onome što otpada. O mesu koje otpada. Ako ste zadobili opekotine, sve što je sagorelo vremenom će otpasti. Video sam kako delići otpadaju sa moje ruke, što me je veoma uplašilo. Rekao sam vam već da mi je otpao gornji sloj kože na palcu.

Ruka mi je bila otekla. Bila je poput bejzbol rukavice. I onda, jednog dana, koža se rascepila i tečnost je počela da izlazi. Vremenom je došlo do toga da je toliko materijala otpalo, da je izgledalo da neće ostati ništa od ruke. Međutim, tada je počela da se zalečuje.

I tada sam počeo da nanosim želatin. Izgledalo je kao da popunjava rupe; izgledao je poput kajmaka. Donji slojevi kože su odmah počeli da se obnavljaju.

Liči na neko čudo.

- I jeste čudo. Sve sam nokte izgubio, svi su mi nokti bili otpali. Ali onda su i ponovo izrasli.

„Ožiljno tkivo služi da ojača povređeni deo tela.”

Dakle, ruka se savršeno zalečila. Sve ste uradili kako treba. Ali zašto je onda ona i dalje tako oštećena?

- Većina ljudi bi isto rekla: „Da ste koristili aloju, tu onda ne bi bilo ožiljka”.

Međutim, ako recimo slomite neku kost, ne možete je kasnije ponovo slomiti na istom mestu. Jer telo ne samo što zaleći kost, već doda i dodatnih 25% koštanog tkiva. Telo nije škrto kada je u pitanju zalečenje. Zato mislim da i ožiljno tkivo služi da ojača kožu na tom delu tela.

Mislim da je ožiljno tkivo neophodno. To je način na koji se telo leči.

Ja sam koristio toliko mnogo aloje, da sam plivao u njoj. Ponekad bih popio po litar od iste, i isto toliko stavljao na ruku. Ali nije tačno da primenom aloje neće biti ožiljaka. Telo ih stvara prirodnim putem. Ako je reč o nekoj posekotini, onda u redu, tu se slažem. I mi smo imali pacijente sa teškim ranama koje smo im zalečili prirodnim putem, i nije im ostalo ožiljaka.

Ali u ovom slučaju nije bilo nikakvog materijala sa kojim bi telo moglo da radi. A moralo je nečim da nadomesti izgubljeno tkivo. Na različitim delovima moje ruke ožiljci izgledaju drugačije. Dok na nekim delovima isti su kao i obična koža. Ovde je bila rupa na mojoj ruci, i tu se videla kost bele boje, sa ugljenisanim tačkama po njoj. Tu je nekada bila rupa, koja je sada popunjena. I tu se sada nalazi najsavršenija koža.

Sada sam postao specijalista za opekotine. Ipak, ljudi ne smeju da rade kao ja, previše su uplašeni. Preplašeni. Oni nisu verujući ljudi. A dr Kristofer je bio. Verovao je u Boga, verovao je u prirodu...

Ljudi veruju medicini, iako ona koristi varvarske metode.

- Ta medicina bi za moj slučaj izvršila transplantaciju kože.

A transplantacijom kože mišićna tkiva ne bi mogla da se spoje ponovo.

- Naravno da ne bi. Lekari su mi rekli da ću imati problema sa tom rukom do kraja svog života.

Kako biste izbegli te probleme bez mišića?

- Nikako. Lekari su predlagali čak i da izvade ligamente iz nekog leša i ugrade ih u moj prst. Tada sam pomislio: „Ovo sve više liči na epizodu Frankeštajn. Odoh ja odavde.“

Kako je dr Šulc izlečio svoju razbijenu čašicu kolena uz pomoć prirodnih metoda lečenja.

Mrtvi ligamenti iz leša da se vama ugrade?

- Da, rekli su da su moji ligamenti otišli. Ali ja ne samo da sam izlečio ruku, već i svoje koleno. Pre sam išao na skijanje, trkao se. Skijao sam nizbrdo, brzo koliko je to moguće za čoveka da ide, i kada sam skrenuo,

naišao sam samo na led. Bilo je to krajem dana, na ivici zaleđene planine. Preostalo mi je to poslednje skretanje, kada odjednom nešto puknu u mom kolenu.

Šta se desilo?

- Pao sam u sneg.

I povredili ste koleno?

- Da. Lekari su rekli da su mi svi lateralni ligamenti sa unutrašnje strane kolena pokidani na pola. Bilo je oko 7 cm slobodnog prostora između oštećenog dela i ostatka kolena. Takođe sam povredio i prednje krucijalne ligamente. Hrskavica je bila pocepana, a meniskus odvojen.

Lekari su rekli da mi je potrebna operacija, tako da sam otišao kod svog prijatelja koji je ortoped. Pogledao me je i rekao ovako: „Ja želim da te izlečim prirodnim putem, ali će postojati neke stvari koje nećeš moći da radiš”. I još: „Ovi ligamenti se nalaze na oko 7 cm od mesta gde treba da budu. Moram ih ponovo spojiti”.

Rekao je dalje: „Ako samo budeš hodao, pocepaćeš hrskavicu. Potrebna je da se uradi artroskopska operacija. Ništa strašno. Samo ćemo ti dati blag sedativ, a ja ću sa jednom iglom da ti pogledam koleno. Nije ništa opasno”.

Na šta sam mu ja rekao: „Sam sebe ću da lečim prirodnim putem”. Tako sam otišao kod prijatelja koji su treneri. Išao sam i kod fizikalnih terapeuta, onih konzervativnih, i oni su mi rekli ovako: „Ligamenti će se sami spojiti. Znaju oni da nađu jedni druge”. Radili smo dosta sa uljem za obnovu dubljeg tkiva, svakodnevne vežbe, masažu, tople i hladne obloge, i lekovito bilje, od posta na sokovima do istezanja.

Sve dok jednog dana nisam počeo da pomeram koleno. Posle toga sam vežbao koleno stavljajući teret na njega. To je bila vrsta moje sopstvene fizikalne terapije. Da skratim, otišao sam posle 40-ak dana kod onog fizikalnog terapeuta, hramljući po malo. Ušao sam, a on je rekao: „Ovo je neverovatno. Čudesno.”

Dok sam ja čekao fizikalnog terapeuta u bolnici, u sobi pored je ležao čovek koji mi je rekao sledeće: „Ej, šta se to tebi desilo?” Zapričali smo se, i onda je on nastavio: „Ja sam imao artroskopsku operaciju”. Rekao je: „Dobio sam stafilokoknu infekciju zbog toga. Morao sam da budem 17 dana na intenzivnoj nezi sa infekcijom u kolenu, koja se proširila po celom telu”.

Ovde ću stati. Eto šta su lekari hteli sa mnom da učine.

Danas više ne hramljem nimalo. A rekli su mi da ću do kraja života hramati. I da će mi hrskavica biti potpuno uništena ako se sam budem oslanjao na ovo koleno, pošto nisam imao prednje ligamente. E pa, ponovo su se pojavili. To je sve što ću reći.

Dr Šulc je osmislio sopstvenu pojednostavljenu formulu za povrede i izlečenje tkiva, na osnovu znanja drevnih lekara

Koje ste obloge koristili da bi se tkivo ponovo pojavilo?

- Kao što znate, ja ne koristim često B-F-C formulu. To je jedna od najboljih biljnih formula dr Kristofera. Međutim, ona je za mene izgledala previše složeno.

Pa ste je pojednostavili. Kako izgleda ta vaša formula?

- Ja volim da koristim lekovito bilje za povrede. Koristim ono naše ulje za obnovu dubljeg tkiva, o kojem smo govorili u poglavlju o artritisu. Ono sadrži arniku, kantarion i neven. I zaista, stari su lekari za modrice i povrede koristili arniku.

Ali ovo nisu samo neke modrice i povrede, već prelomi kostiju i rascepljena tkiva.

- Arnika je smatrana za najbolji lek za spoljne povrede, čak i kod preloma kostiju.

Ona je danas poznata po svom umirujućem, a ne lekovitom dejstvu.

- Da, iz nekog razloga, arnika, kantarion i neven se smatraju biljkama sa slabijim dejstvom. Međutim, ja sam video u Španiji kako su ljudi sa sela primenjivali obloge sa arnikom, nakon što bi nekome namestili kosti.

Tokom cele istorije i po celom svetu arnika se smatra moćnim lekom za lečenje kostiju i tkiva, mekog tkiva i hrskavice. Ipak, iz nekog razloga, arnika više nije u trendu. Kao što sam rekao, ljudi misle da je slabog dejstva.

Tako se gleda na većinu biljaka u današnje vreme. Ali biljke poput bresta, pitome nane i brojnih drugih, imaju veoma moćno dejstvo. One su veoma moćne, iako se smatra da su slabog dejstva.

Koriste se kod manjih stomaćnih tegoba.

- Da, upravo tako, dok sam ja imao pacijenta sa zloćudnim tumorom, koji se izlečio uz pomoć velikih količina čaja od pitome nane. Ne smete potcenjivati dejstvo ovih biljaka.

„Koristite aloju kao zamenu za gavez.“

Da li se malopre spomenuto ulje može koristiti izmešano sa alojom, ili da se prvo stavi sok od aloje, a onda tek ono?

- Naravno. Aloja se može koristiti na sve načine. Može se i dodati samo jedan deo korena i lista gaveza, zajedno sa kantarionom, nevenom i arnikom. Moji pacijenti mešaju i kombinuju razne stvari. Mogu ga pomešati sa melemom od gaveza ili sa alojom u blenderu. Ja više volim aloju.

I gavez i aloja sadrže istu supstancu – alantoin. On ubrzava obnovu ćelije 5-10 puta.

Ja u blender stavljam aloju i ulje za obnovu dubljeg tkiva, pa to izmešam. Sudeći po iskustvu sa mojim pacijentima, ništa mi drugo nije potrebno osim ove smese.

Da li ste im ikada dali iseckanu aloju da pojedu?

- Naravno. Odlična je kada se umeša u neki sok. Malo je želatinasta, ali to se ne primeti kada se popije u vidu nekog šejka.

Više volim aloju od gaveza. Ne kažem da je gavez loš; video sam na stotine ljudi kojima je pomogao. Samo prosto nisam osetio mnogo koristi od uzimanja gaveza, mada je on bio jedna od omiljenih biljaka dr Kristofera. Meni je delovalo da gavez bode, jer kada sam ga stavljaao pacijentima na otvorene rane, izazivao je iritacije. Gavez je takav kada se stavlja na otvorene rane. Ali bez obzira na to, njegova formula dovodi do izlečenja.

S druge strane, aloja ugodno deluje na otvorenu ranu, te mi je ona postala omiljena.

Čuvena B-F-C formula dr Kristofera

U regenerišućoj B-F-C formuli (*bone, flesh, cartilage* - kost, tkivo, hrskavica) dr Kristofera stavlja se hrastova kora, koja ima astringentno dejstvo. Pa, ako mislite da nešto treba zategnuti, poput opuštene kože, hrastova kora bi bila odličan izbor. Ona je najbolja u tome. Ja je koristim. A evo kako izgleda ta biljna formula:

- **6 delova korena gaveza**
- **6 delova hrastove kore**
- **3 dela crvene konopljuše**
- **3 dela divizme**
- **1 deo lobelije**

- 2 dela pelena
- 3 dela korena belog sleza
- 1 deo kapice
- 3 dela kore oraha

Gavez spaja kosti. On može zalečiti ili obnoviti kosti koje su smrskane ili uništene bolešću.

Evo uputstva za pravljenje ove formule:

Koristite veliki lonac od nerđajućeg čelika. Nikad nemojte koristiti od aluminijuma. Stavite oko 4 litre destilovane vode u taj lonac. Dodajte jednu šolju blagog čaja od navedenih biljaka. Pomešajte čaj sa vodom, i ostavite tako da prenoći u frižideru. Može ostati i nekoliko dana. Što duže bude tamo, u granicama normale, čaj će biti jačeg dejstva.

Zatim, zagrejte čaj, ali *ne* da provri. Neka se krčka. Isceđen čaj ponovo vratite u lonac. Krčkajte tu smesu do jedne četvrtine od prvobitne količine. Primenite to u vidu biljnih obloga na oboleli deo tela.

Možete neku krpu ili peškir umočiti u vruć čaj i primeniti u vidu tople obloge. Uzmite debelo parče tkanine ili peškira, kako bi stalo više čaja. Prekrijte plastičnim materijalom, da bi se zadržali vlažnost i toplota, a onda prekrijte i peškirom, zbog telesne toplote.

Možete pre toga na kožu naneti ulje za obnovu dubljeg tkiva, a onda preko ovu B-F-C formulu u vidu fomentacije.

(NAPOMENA: Od velike je važnosti da oboleli deo tela bude prekriven, a ostatku tela da bude toplo. Time se osiguravate od nazeza, dok se čaj bude hladio. Toplota još čini da čaj dublje prodire.)

Savet od učitelja dr Šulca – dr Kristofera. Gavez za opasne opekotine...

Čuvena biljna formula dr Kristofera za lečenje opekotina sastojala se iz jednakih delova meda, ulja od pšeničnih klica i gaveza.

Jedan par je doveo svoje dete čije su ruke bile u zavojima. To dete i njegov drugar su se igrali sa šibicama, i na kraju opekli ruke. Lekari su rekli da se šake moraju ili amputirati ili da se radi transplantacija kože. U ovom drugom slučaju šake bi postale poput beskorisnih šapa.

Dr Kristofer je rekao roditeljima tog deteta da iskoriste med, ulje od pšeničnih klica i gavez u vidu odloge; da nanesu po rukama i da ne skidaju

kada se osuši, već da dodaju još. Posle par meseci, dečakove ruke su bile zalečene i kao nove.

A drugi dečak, koji je otišao u bolnicu, kasnije je imao ruke poput šapa. Stalno je od tada nosio rukavice, i postao je usamljenik.

U jednom drugom slučaju, na jednu 8-godišnju devojčicu pao je cilindarski blok, i zdrobio joj celu karlicu. Njeni roditelji su koristili kašne obloge od gaveza na povređeni deo tela, i devojčica se izlečila. Gavez je jedanput doveo do izlečenja skoro za samo jedno veče, kod neke devojčice koja je rascepala glavu kada je udarila u kamin od kamena. Gavez ne samo da zalečuje, već i momentalno zaustavlja krvarenje.

Obnavljanje kosti i nerava...

Za ovo je dr Kristofer koristio svoju čuvenu B-F-C formulu, koja je opisana u ovom poglavlju. Formulu je izvorno osmislio za jednu devojčicu koja je imala dermatitis po 95% svog tela, i koja je htela da poćini samoubistvo. Korišćenjem ove formule spolja i internim putem, u roku od tri dana ta devojčica se izlečila.

Video sam i kako ova biljna formula ispravlja položaj kosti koja je godinama pre toga bila loše nameštena. Njome je zapravo omekšan onaj loši deo kostiju, a onda je ponovo pripojen. U drugom slučaju je došlo do ponovnog spajanja kostiju kod smrvljene čašice kolena. Lično sam to video.

O dejstvu bresta...

Bio je jedan dečak, koji je bio potpuno omršaveo, iscrpljen. Iz bolnice su ga poslali kući, gde je umirao od dehidracije i neuhranjenosti. Nije mogao da vari hranu, niti čak da pije vodu bez povraćanja. Kuk mu je virio kroz meso i imao je rane na leđima od ležanja, gde se videla i isturena kićma.

Dr Kristofer mu je davao kašu od bresta i vode, polako po pola kašićice. Takođe je primenjivao i kašnu oblogu od bresta na leđa i kuk; obloga je bila debljine 2,5 cm. Preko te obloge su držani vrući vlažni peškiri, kako bi održavali vlažnost. Posle nekoliko meseci, koža se zalečila, dečak je popravio telesnu težinu i počeo je da se igra po dvorištu.

Zapamtite i da je u slučajevima ekstremne iscrpljenosti (mršavosti) i nemogućnosti varenja, dr Kristofer hranio pacijente putem kože, tako što ih je masirao maslinovim uljem dva dana, onda uljem od pšenićne klice

dva dana i ricinusovim uljem dva dana, pa opet sve ispočetka. Pojedini su tako radili na svojoj glavi, zbog čega im je ponovo izrasla kosa.

Dijabetes

Jedna dijabetičarka je spasena od amputacije uz pomoć metoda koje ćete sada saznati

- Jedna žena, po imenu Helena, došla je u moje lečilište. Zapravo, njena ju je porodica dovela. Bila je frizer. Imala je dijabetes, godinama je uzimala insulin intravenozno, i jedini razlog zbog kog je došla kod mene jeste što su lekari hteli da joj amputiraju noge.

Cirkulacija krvi u njenim nogama je bila toliko loša da je gangrena već počela da zahvata jednu nogu, koju su lekari hteli jednostavno da odstrane, što se i dešava u težim slučajevima dijabetesa. Dolazilo je dosta takvih ljudi kod mene, ali ona je bila najgori slučaj do sada. Zapravo, čak su joj i rekli da možda neće ni preživeti operaciju, jer joj je nivo šećera u krvi previsok.

Pričao sam sa njom o stvarima koje se mogu uraditi da bi se snizio nivo šećera, i jedna od njih bila je da prestane da jede šećer. Većina ljudi to ne shvata i nije svesna koja hrana sve sadrži rafinisan šećer i zaslađivače.

Univerzitetske studije su dokazale da beli luk ne samo što snižava nivo šećera, već i podstiče produkciju insulina

- To je odlična lekovita biljka za dijabetičare. Biljka koju većina ljudi pre-vidi. Ova žena je počela da jede velike količine svežeg belog luka, jer po našem programu lečenja treba da pojede najmanje tri češnja belog luka dnevno.

Ona je jela mnogo više od toga. Na njene noge smo takođe primenjivali terapiju vruće i hladne vode; telesne vežbe i fomentacija sa čajem od đumbira i aleve paprike, kako bi se poboljšala cirkulacija i krv ponovo pokrenula u tim nogama, naročito na mestima gde su postajale tamnoružičasto do crne boje – ta mesta su bila jednostavno mrtva. Protok krvi je stao.

Za pravljenje čaja u ovom tretmanu koristi se dve litre vode, pola šolje aleve paprike (opet, najljuću koju možete naći, ne onu od 40.000 jedinica jačine) i pola šolje iseckanog svežeg đumbira.

Hoćete da kažete da joj je gangrena zahvatila noge?

- Upravo tako. I lekari su rekli da je baš gangrena u pitanju. Zahvatila je levu nogu, počev od donjeg dela lista i članka, dok su lekari tvrdili kako neće ozdraviti i da joj je dijabetes van kontrole, te da su odstranjivanjem nogu oni hteli da joj spasu život.

Tada se ona probudila. To je neverovatno. Nekim ljudima je potrebno da idu skroz do kraja tog puta, pre nego što se probude i kažu: „Čekaj malo, ja ne bih da idem dotle“. Tako da je odlučila da će sve učiniti da se izleči pre nego što lekari uzmu testeru da joj odstrane noge.

I počela je sa programom lečenja teže izlečivih bolesti. Uglavnom je lečila samo noge. Ovo je još jedan primer kada ljudi misle da ne mogu da se izleče od onog glavnog problema, u ovom slučaju – dijabetesa. Rekao sam joj: „Ne, treba da posmatrate svoj nivo šećera svakog dana, i videćete da ćete svakog dana uzimati sve manje insulina“. I zaista, čak i tokom prvih 30 dana lečenja, nivo šećera joj se smanjio, mislim, najmanje za jednu trećinu.

A šta je ona htela?

- Ona je samo htela da poboljša cirkulaciju u nogama, pošto su joj lekari pretili amputacijom nogu. Jednu nogu je zahvatila gangrena, imala je lošu cirkulaciju, tako da je ovu ženu dovela njena porodica da to sredim, kako joj nebi odstranjivali noge. Nikad nisu ni pomislili da se može izlečiti od dijabetesa.

Uspeli smo da joj poboljšamo cirkulaciju u nogama, a ona ružičasto-crna boja nogu od gangrene pretvorila se u lepo ružičasto tkivo. Naravno, uz pomoć aleve paprike i đumbira internim putem pokrenuli smo protok krvi.

Koliko ste koristili aleve paprike i đumbira?

- O, pa koristili smo velike količine. Rekao bih da je uzimala razmućene aleve paprike u vodi koliko stane u flašu od jednog litra, svakog dana, što je prilično velika količina. Ali, njoj se to svidelo. Davali smo joj i velike doze đumbira, koji je odličan stimulant cirkulacije. Takođe smo joj noge držali potopljene u vreloj vodi sa mnogo aleve paprike i đumbira. Noge je tu držala nekoliko minuta, a onda bi ih izvadila i stavila u posudu sa ledenom vodom. Tako je više puta ponavljala.

Reći ću vam da je do izlečenja došlo u roku od nekoliko dana. Naravno, to peče mnogo i ona je vikala i vrištala zbog vreline aleve paprike. Ali uz malo telesnih vežbi, čišćenja kože i hladno-vrele kupke, tkivo kože se vratilo za 3-4 dana. Bilo je prilično čudesno. Znae, gangrena... ma dajte, nikakva gangrena neće ostati ako primenjujete vrelu kupku sa alevom paprikom i ledenom vodom posle toga. Mislim, jednostavno je nemoguće da ne dođe do izlečenja.

Govorio sam joj da treba da stimuliše cirkulaciju krvi. Videćete kako će taj deo tela oživeti. Rekao bih da će za oko 2, 3, 4 dana tako biti. Neće proći mnogo vremena. Ona je bila oduševljena, ali sam joj rekao da izdrži i da ne odustaje, tako da je ona ostala na onom programu lečenja.

Mislim da je za 30 dana smanjila potrebe insulina za jednu trećinu, a potpuno ga se odvikla za 3-4 meseca. A ona je bila dijabetičar 15 godina na intravenoznom insulinu, čije se zdravlje stalno pogoršavalo.

Beli luk je odličan za sve dijabetičare, ali se mora uzimati u dovoljnoj količini

Da li je beli luk toliko dobar za dijabetičare, kao što kažu?

- Naravno. Ali morate ga uzimati u dovoljnoj količini. Po našem programu lečenja, svakog dana se mora uzimati 3 velika sirova češnja belog luka. Dok dijabetičari treba da uzimaju duplo veću količinu.

Da li beli luk snižava šećer u znatnoj meri?

- Naravno. On deluje na dva načina. Direktno snižava šećer, bez ikakvih dodatnih radnji. Dakle, snižava nivo šećera u krvi, ali takođe i stimuliše produkciju insulina u pankreasu. A naravno, kada pankreas ne funkcioniše kako treba, čovek mora da u sebe ubrizgava insulin. Tako da je beli luk odličan stimulant pankreasa, snižava šećer u krvi, i očito, dobar je protiv raka pankreasa. Beli luk je neverovatna lekovita biljka.

Ali niko ne govori o tome, Ričarde.

- Znam. Ja sam video brojne medicinske izveštaje o belom luku i dijabetesu. Mislim da sam video oko 50-60 izveštaja medicinskih škola i univerziteta, studija u kojima su davali beli luk dijabetičarima. Ali opet, o tome se nigde ne govori, jer se ne može zaraditi od belog luka.

Sada, Ričarde, da li beli luk malo ili mnogo snižava nivo šećera u krvi?

- Rekao bih veoma mnogo. Naravno, vi možete testirati nivo šećera, proveravati ga svakog dana, pa videti sami. Ja sam viđao ljude koji su smanjili

potrebu za insulinom za manje od jedne sedmice. Sokovi i beli luk neverovatno deluju. Dakle, vrlo mnogo snižava nivo šećera.

Ričarde, ako se to nalazi u medicinskoj literaturi, zašto se ne koristi? Mada znam da je pitanje glupo.

- Jeste! Mislim da je jedna desetina medicinskih istraživanja urađeno za dijabetes. Ove prirodne metode lečenja su veoma efikasne protiv dijabetesa. Ali znate šta su još? Prebrzo ga leče. Lečenje prirodnim metodama je previše jednostavno za njih. Eto, tako bih ja to na najbolji način opisao.

Ričarde, imam prijatelja dijabetičara. On kaže da svaki put kad jede beli luk, da dobije dijareju.

- Pa, možda ima neki složeniji problem. Možda ima kolitis ili zapaljenje creva, tako da mu ne odgovara beli luk. Najbolja stvar u njegovom slučaju bi bila da se vidi kakva su mu creva.

Možda bi bilo potrebno da mu se creva detoksikuju biljnom formulom za creva br. 2 (opisanoj u prethodnim poglavljima), a onda da krene sa lukom, pošto je on odličan za dijabetičare.

Možda ima iritacije ili grčeve u debelom crevu ili loše varenje, tako da treba da krene sa veoma malom količinom belog luka. Veoma malom, a kada bude mogao da je toleriše, onda da postepeno povećava količinu.

Aleva paprika i šećer u krvi

Da li aleva paprika ima neki uticaj na nivo šećera u krvi?

- Da, samim tim što stimuliše cirkulaciju, što protok krvi čini boljim. Jer jedna od stvari koja se dešava dijabetičarima jeste da im se cirkulacija mnogo pogorša. U pojedinim težim slučajevima lekari im amputiraju ekstremitete.

Dakle, aleva paprika je odlična lekovita biljka i deo je programa lečenja. Da li zaista nešto posebno snižava šećer u krvi, ne znam, ali kada vam krv protiče brže, onda vam nije potrebno previše hemikalija koje vaše telo proizvodi u krvi. Aleva paprika mora biti sastavni deo programa lečenja. Ali zato beli luk, on je dobar upravo za šećer.

Kada imate bolju cirkulaciju, bolja je i hormonalna komunikacija između endokrinih organa, kao što je pankreas. A ako vam je krv gusta, onda je potrebno više vremena da organi prime hemijsku poruku od koje zavise. Jedna od najboljih biljki na svetu za tu hormonalnu ravnotežu kod žena jeste anđelika, koja upravo poboljšava cirkulaciju. Nije slučajno da ona baš tako deluje.

Bobice kleke i šećer u krvi

Dr Kristofer je uvek govorio da bobice kleke pomažu pankreasu. Ali da li je to zaista tačno ili važi samo za pojedince?

- To je tvrdio samo dr Kristofer. Pričao sam o tome sa mnogim ljudima po svetlu, i niko drugi to ne radi, mada je dr Kristofer naglašavao da one pomažu. Ja ne želim da protivrečim njegovim slučajevima koje je izlečio.

Moje je mišljenje da je pankreas endokrini organ poput jetre, a svaki organ može da se iscrpi. Obično kada neki takav endokrini organ ne funkcioniše, to znači da i ceo endokrini sistem ne radi kako treba.

Jednostavnije rečeno, nisam sreo nijednog dijabetičara koji nije živio na potpuno nezdravoj hrani. Nisam sretao dijabetičare koji su vegeterijanci i koji ne piju koka-kolu. Sinoć sam otišao do grada sa svojim sinom Arturom u naručju, i video sam neku ženu kako svom 2-godišnjem sinu sipa pepsi-kolu u flašicu.

Dvogodišnje dete pije pepsi?

- Da, razumete šta hoću da vam kažem? Ne može se živeti tako, a onda tražiti neko bilje da vas samo izleči od dijabetesa.

Kada je reč o deci, ali i odraslima, ako žele da piju sok od voća, treba ga razblažiti. Polako sa voćnim sokovima. Svi dijabetičari koji su dolazili kod mene bili su zavisnici od šećera, jeli su slatkiše, pili koka-kolu, itd. Nikad nisam imao dijabetičara na insulinu koji je vodio zdrav način života, nikada.

Ali ljudi unište svoj pankreas. Nezdrava ishrana dovodi do njegove samodestrukcije. A zatim nastane i dijabetes. A radi se zapravo samo o tom vašem obolelom organu.

Ne mora ništa posebno da se radi na njemu?

- Ja nikad nisam. Radio sam samo sa dosta biljaka za dijabetes i šećer u krvi. Ali po mom mišljenju, više uticaja ima sam program lečenja, nego te lekovite biljke. Tako je i dr Kristofer koristio svoje bobice kleke, ali to je bio sam šlag na tortu.

Verujem da se sada svi drže načela „Pustite programe lečenja, uzmite bobice kleke“.

- Upravo tako. Ja koristim par različitih biljaka, ali da budem iskren, svi stalno govore kako postoji jedna, nekakva biljka koja treba da reguliše šećer u krvi. Ja pak mislim da je najbolja stvar za regulaciju šećera ne piti koka-kolu. U njoj ima previše šećera, koji ide sve do pankreasa.

Većina takvih ljudi dolazi kod mene... mada bi hteli da preskoče sav trud i rad.

Ali video sam mnogo slučajeva izlečenja od dijabetesa. Ponovo, ključ je u tome da se prestane sa unošenjem šećera, koji iscrpljuje pankreas. Ubacite više sirove hrane. Jer kada jedete kuvanu hranu, vaš pankreas mora da stvara mnogo enzima. Svi dijabetičari bi trebalo da pređu na sirovu hranu i da se klone kuvane. Naravno, to je upravo naš program lečenja.

Biljna formula dr Šulca za hormone može da snizi nivo šećera u krvi

Formula za hormone, o kojoj smo govorili u poglavlju o raku materice, takođe može da prilično snizi nivo šećera u krvi. Nije reč o onoj „ženskoj formuli“, već o biljnoj formuli za hormonalnu ravnotežu. Njome se nivo testosterona dovodi u ravnotežu i poboljšava se komunikacija između hipofize, hipotalamusa i testisa.

Jedan moj prijatelj je uz pomoć ove formule snizio šećer sa 13,3 na 6,6. Kod nekih ljudi možda neće imati efekta, ali sve u svemu, treba se držati celog programa, a ne samo jedne „svelekovite biljke“. Kao što mi je to i dr Šulc pričao...

- Kada im opadne nivo hormona, muškarci postaju depresivni i ne znaju šta će sa životom ili svojom karijerom. Ali evo jedne dobre vesti – na stotine muškaraca je uzimalo ovu moju biljnu formulu, koja ih je povratila u normalno stanje.

Ovde je teško izdvojiti neku biljku posebno, jer sve one sadrže tako mnogo lekovitih hemikalija i mogu da učine veoma mnogo stvari. Pogledajmo. Ona ženska formula ne sadrži estrogen. Njen zadatak je da omogući bolju komunikaciju između hipofize, hipotalamusa i jajnika, kao i svih endokrinih organa.

Tako su brojni muški pacijenti kod mene uzimali žensku formulu. Neki od njih su samo videli tu formulu u komodi svojih supruge, i pošto se nisu osećali dobro, odlučili su da je uzmu. Mnoge od njih je bilo sramota i da mi samo pričaju o tome.

U stvari, mnogi dijabetičari su imali odlične rezultate sa tim, jer stvara hemijsku ravnotežu između hipofize, hipotalamusa i pankreasa. Može se nazvati i balanserom muških hormona, balanserom insulina ili balanserom tiroksina.

Da li ste bili iznenađeni kada su vam ti muškarci rekli da im je bolje?

- Da, bio sam. Od mojih formula samo 5% se koriste za onu svrhu za koju sam ih ja i napravio, a 95% pacijenti pronađu za druge namene. Bilo je ljudi koji su ispirali grlo nečim što je trebalo da se stavlja u debelo crevo, pa su imali dobre rezultate. Ja formule napravim za jednu ili dve namene, ali onda moji pacijenti otkriju još hiljadu-dve vrste upotreba.

Stotine ljudi je reklo: „Sada se više osećam kao muškarac“. To nikako nisam očekivao.

Upala slepog creva

Apendicitis (upala slepog creva) je zapravo samo naprednija faza zatvora.

Slepo crevo čini skup limfnog tkiva. Ono je stvoreno da bi materije, koje izlučuje imuni sistem, odvodilo u crevo. Slepo crevo proverava da li su prisutne bakterije i gljivice, te shodno tome luči bela krvna zrnca i imune ćelije, u cilju uništenja infekcije.

Odstranjivanje slepog creva je skoro isto kao kada biste odstranili povređenu šaku. Dakle, nema nikakvog smisla. Potrebno je očuvati slepo crevo. I ne samo to, već savremena istraživanja, iz udžbenika Medicinske škole UCLA, potvrđuju da kada se odstrani slepo crevo, da onda ni ostali delovi imunog sistema ne funkcionišu kako treba.

Postoje čak i studije koje pokazuju da ni gušterača neće raditi kako treba ako se slepo crevo odstrani.

Prestanite s uzimanjem hrane i odmah primenite temeljni klistir

Šta raditi kod težeg slučaja upale slepog creva?

- Kada neko ima upalu slepog creva, najpre treba odmah da prestane sa uzimanjem hrane, jer upala slepog creva izaziva zatvor i fekalne materije se guraju ka otvoru slepog creva. Dolazi do zapaljenja i bolova, a onda i do infekcije i izlivanja gnoja, što je naravno veoma opasno.

Dakle, bez hrane, samo sokovi. Popijte veliku količinu, recimo, oko 4 litara soka od jabuke dnevno ili dodajte i malo soka od šljiva. Primenite one temeljne klistire o kojima smo ranije govorili. To jest, ne treba raditi klistiranje debelog creva, jer vam tu nije potreban pritisak. Samo uradite temeljni klistir, kako biste se otarasili zatvora.

Barem uradite rektalni klistir. Ako prođe dobro, onda uradite temeljni klistir. U suštini, vi time sprečavate ulazak hrane, kao i izlazak one koja je već unutra.

To radite i kod smrtno opasnih slučajeva?

- Naravno.

A šta ako je ostalo samo par sati do rasprsnuća slepog creva?

- Tako je bilo sa jednim mojim prijateljem sa Floride. Bio je prestravljen. Hteo je već da odvede ćerku u bolnicu, jer je imala temperaturu preko 39 stepeni.

Šta raditi ako je već došlo do probijanja?

Šta raditi kada crevo već otiče? Kako se nosite sa tim?

- Stvar je u tome da se upala slepog creva obično javlja nakon problema sa zatvorom, nakon prejedanja i tome slično. Čim prestanete da jedete i primenite temeljni klistir, pritisak nestaje. I naravno, ako uzmete da pijete ogromne količine sokova, onda ne morate da brinete ni za groznicu.

Ako osećate da imate infekcije, onda uzimajte ogromne količine belog luka i ehinacee. To je u slučaju da je došlo do probijanja ili izlivanja malo gnoja. Ako imate groznicu, znači da je došlo do perforacije. Zato tada uzmite dosta belog luka i ehinacee. Ehinacea se može uzimati u većim količinama, recimo, oko 60 kapi tinkture na svakih sat vremena, tokom sledećih nekoliko dana. Pola flašice dnevno.

A koliko belog luka?

- Šest češnjaka tokom jednog dana. Možete i više, ali je bolje krenuti polako, jer neki ljudi povrate od toliko luka. Odmah posle toga možete uraditi i čišćenje jetre. Očistite tu žuč, ubacite ulje; ulje je odlično za to. Zatim uzmite biljnu formulu za creva #1 (videti poglavlje o crevima), kako bi vam creva proradila. Do tada ste već primenili sve klistire, tako da ste sredili sve probleme, od usta u koja niste ubacivali hranu, do debelog creva iz kojeg ste izbacili otpadne materije.

Primenjujte obloge sa ricinusovim uljem na slepo crevo 24 sata dnevno

Šta se primenjuje na predeo slepog creva?

- Fomentacija sa ricinusovim uljem definitivno. To je pod obavezno. Znam za jednu ženu koja je tako radila 24 sata dnevno nad svojim sinom.

I zašto da ne! Radi se o situaciji u kojoj većina ljudi ode u bolnicu i mora da se operiše. To je to – obloge sa ricinusovim uljem 24 sata dnevno. Ja

takođe radim i blagu masažu tog dela tela, iako lekari kažu da se to nikad ne sme dirati.

Da se ne dira pošto je prisutna upala creva, zar ne?

- Ja ipak volim da uradim i blagu masažu, od kuka ka pupku ili preponama, od donjeg dela desne ruke ka sredini, i od karlice ka sredini. Tako zapravo možete malo da pročistite slepo crevo. Radi se lagano sa dlanom ruke.

I neće doći do rasprsnuća creva?

- Naravno, treba da radite po osećaju. Ako vas mnogo boli dok masirate, onda treba popustiti malo. Ali je cilj da te fekalne materije i gnoj istisnete iz slepog creva. Kod mene nikom nije puklo crevo. Ne znam ni za jednog drugog lekara prirodne medicine koji bi to čak i pokušao da uradi. A imao sam dosta ljudi sa zreloom upalom slepog creva, koje sam tako masirao što im je samo pomoglo.

Hoćete da kažete da se otok povukao?

- Upravo se to dešavalo. Imam jednu zanimljivu priču u vezi sa tim. Jedanput mi je trebao novac da putujem negde, ali ga nisam imao. Tada je neka žena nazvala dr Kristofera i rekla: „Moj muž ima upalu slepog creva i sada je u bolnici“. I još: „Tamo su dva hirurga koji hoće odmah da ga operišu“. Dr Kristofer joj je dao moj broj telefona.

Nazvala me je i posle dovela svog muža kod mene. Radio sam sa njim četiri sata dok nije konačno došlo do olakšanja njegovih tegoba. Potom sam mu dao program lečenja za naredna dva-tri dana, te se izlečio. Njegova supruga je bila veoma uticajna osoba, pa mi je u sledeće tri sedmice poslala verovatno oko stotinu klijenata. Najbolje od svega je što sam tako uspeo da sakupim novac za put. Dakle, nikad mi se nije desilo da su neku osobu morali da operišu zbog slepog creva.

A znate, kada me je spomenuti prijatelj sa Floride zvao, njegova ćerka je do tada već bila u veoma teškom stanju. Bila je prestravljena; imala je upalu slepog creva i temperaturu preko 39 stepeni.

Šta je preduzela?

- Lečila se nekim stvarima tu i tamo, ali intenzitet lečenja nije bio dovoljno veliki. Prijatelj mi je rekao da njegova ćerka nije htela to više da radi.

Šta?

- Ne znam, valjda da pije nešto. Ja sam joj rekao ovako: „Džulija, nema više vremena. Ili ćeš da radiš kako ja kažem ili ćeš da ideš u bolnicu”. Razmišljala je o bolnici, što je i razumljivo. I ja imam sina. To je zaista strašna situacija. Rekao sam joj i ovo: „Ako je odvedeš u bolnicu, a onda nećeš da radiš ono što ti lekari kažu, naći ćeš se u ćorsokaku, jer će ti oduzeti ćerku”.

Tako je u svakoj bolnici u Americi – ako tamo odvedete dete sa upalom slepog creva i onda se premislite, pa hoćete da izvedete dete odatle, ne želite da se operiše, onda će vas uhapsiti jer ste ugrozili život deteta. Ova se toliko uplašila zbog toga, da me je na kraju poslušala.

Znači, mogli su da joj oduzmu ćerku.

- Tačno tako. Mogli su da joj oduzmu i svu njenu decu da je otišla tamo. To ju je toliko uplašilo da se odlučila za intenzivnije lečenje kod mene. I naravno, u roku od 24 sata, njena ćerkica Maksin se potpuno oporavila.

Oboljenja oka

U ovom poglavlju saznaćete za biljnu formulu kojom se rešavaju problemi sa vidom, poput katarakte, glaukoma, zamagljenog vida i drugih oboljenja oka. Takođe, saznaćete i o ispravkama izvorne formule dr Kristofera za lečenje očiju, i videćete zašto većina ljudi nije dobijala prave rezultate sa njom.

Ako za ispiranje očiju koristite komercijalne preparate, onda vam u oči mogu ući i pesticidi

Zašto su moji čitaoci doživljavali razočaravajuće rezultate sa formulom dr Kristofera?

- Prvi razlog je u onom o čemu smo već govorili: loš kvalitet komercijalnih biljnih preparata. Morate nabavljati organski uzgajano bilje ili divlje vrste. Jer ne možete znati kakve su biljke iz prodavnica, da li su organski uzgajane i čime su tretirane pre uvoza u vašu zemlju. Zašto biste za formulu koja je lekovita za oči koristili biljke koje sadrže otrove u sebi?

Pored toga, ljudi često koriste skroz isitnjene biljke. Ja bih rekao da u njima nimalo nije ostalo eteričnih ulja i lekovitosti.

Drugi problem je u tome što ljudi ne upotrebljavaju formulu na pravilan način. Većini njih je teško da na svaka dva dana pravi čaj, onda da proceduje, zagreva nakon vađenja iz frižidera, da pazi da se ne pregreje, i tako da radi 6 puta dnevno. Kao što ću objasniti posle, ja sam ceo ovaj postupak učinio znatno jednostavnijim.

I treći razlog zašto ljudi nemaju dobrih rezultata sa ovom formulom je zato što je potrebno pridržavati se celokupnog programa lečenja.

Bilo koje rezultate da dobiju, oni su ogledalo njihovog truda da ispune ceo program lečenja. Recimo, ako se koristi samo nešto za ispiranje očiju, onda možda dođe do nekih promena. Ali ako to rade 6 puta dnevno i popiju po 3 čaše soka od šargarepe dnevno, sa sve tog vitamina A, onda će rezultati biti još bolji.

Ako pored toga budu uzimali i lekovite biljke za mozak, poput ginka, i aleve paprike i ruzmarina radi stimulacije većeg protoka krvi i kiseonika u mozak, tim bolje.

A ako tu dodamo još korišćenje uzdignutog ležaja 1-2 puta dnevno, onda će doći do tih dramatičnih promena. Jer ljudi misle da će radeći samo jednu stvar napraviti neko čudo, međutim, potrebno je da se pridržavaju celokupnog programa lečenja.

Mislim da je godinama previše naglasaka stavljano na tu biljnu formulu, a ne i na *ostale* stvari o kojima je govorio dr Kristofer.

Ako koristite samo lekovito bilje, a ne pročistite organizam, onda možda nikada neće doći do izlečenja

Lepo rečeno, Ričarde. Ljudi su iz njegovog učenja uzimali samo ono što im se sviđa.

- Samo su uzimali lekovito bilje. U suštini, samo njih. A ako pogledate šta je pisao dr Kristofer, ako pogledate njegove knjige, videćete da je mnogo prostora utrošio na priče o onome što on naziva „hranom bez sluzi”. Reč je o ishrani sa dosta masti, koja izaziva oboljenja oka, kataraktu i taloženje holesterola u očima.

Ne možete očekivati da sluz i bakterije iz očiju nestanu ako i dalje jedete nezdravu hranu, ako vam je jetra zapušena i krv puna toksina.

Dr Kristofer je stvarao sve one programe lečenja kao celine. Lekovito bilje je tu samo da bi pojačalo njihov efekat. I onda se nekako, posle nekoliko godina, sve zagubilo i ostalo ovo: „Za lečenje očiju treba samo da upotrebite metodu dr Kristofera za ispiranje očiju”.

A za lečenje bubrega samo uzmete ovu biljku, za lečenje ovoga samo uzmete ovo, itd.

- Baš tako. No, kao što sam rekao, osnovu svih programa dr Kristofera čini ona hrana bez sluzi. On je insistirao na jedenju zdrave hrane, pročišćavanju organizma, unošenju najboljih hranljivih sastojaka i eliminaciji otrova iz tela.

Poznato je da se radi o ishrani sa voćem, povrćem, orašastim plodovima, žitaricama i semenjem. Dok većina ljudi uzme da pije pivo, jede picu sa feferonima i ima zatvor, pa onda počne da ispira oči, i kaže: „Ovo uopšte ne deluje”.

Dakle, vi ste viđali dobre rezultate od programa dr Kristofera?

- Naravno. Video sam na stotine slučajeva koji su imali odlične rezultate sa svim njegovim programima. Ali kažem opet, dr Kristofer je koristio čitav spektar programa sa prirodnim metodama lečenja. Uprkos tome, većina ljudi danas je toliko lenja i toliko vezana za svoj trenutni način života da koriste samo lekovito bilje, a ne ceo program. Mada ono što je najzanimljivije u tome jeste da i lekovito bilje bez ičega drugog često ima efekta. Dejstvo biljaka me uvek iznenadi kada ih ljudi koriste na svoju ruku.

Znači, one deluju i kada se koriste van programa, ali na to ne treba uvek računati?

- Upravo tako. Na to nikad ne treba računati. Prava moć ovog programa je u njenom temelju – biljnoj ishrani, uz koju ide i proces pročišćavanja creva.

Naravno, dr Kristofer je obavezno radio čišćenje creva, ali i čišćenje jetre.

Svako ko se lečio kod njega radio je čišćenje creva i jetre, i bio je na zdravoj ishrani, makar se samo radilo o ispiranju obolelog oka. Nažalost, vremenom se mnogo od toga izgubilo, te su ljudi samo birali šta im odgovara iz metoda lečenja dr Kristofera. To je jedan od najvećih razloga što ljudi ne dobijaju rezultate upotrebljavajući njegove lekove.

Zato oni kažu da nije delovalo, da je dr Kristofer samo pričao priče.

- Nije on zaslužan za takve rezultate. Ljudi su ti koji su ublažili njegove programe i koji su počeli da koriste ono komercijalno umesto lekovitog bilja, koje je on nabavljao u Juti ili gdegod da je tada živeo.

Ja sam koristio 40 puta više aleve paprike za oči od dr Kristofera – ljudi su zbog toga bivali izlečeni u roku od sat vremena

Kako izgleda ta formula i šta ste vi poboljšali na njoj?

- Izvornu formulu dr Kristofera čine: jednaki delovi biljke vidac, kore planinske breskve, maline, ljutića i jedna osmina dela aleve paprike. Ja sam promenio formulu, tako što sam stavio 40 puta više aleve paprike.

40 puta? Zar to neće da opeče oči?

- Ne, nimalo. Stavili smo 5 delova aleve paprike, tj. 40 puta veću količinu. Čim to naneseš, oči pacijenta se refleksno zatvaraju i oči peku. Ljudi ne veruju šta se dešava. Samo stoje onako slepi i ne mogu nigde da se kreću. Pravi haos im tada nastane. Ali za oko tri minuta, oni otvore oči i vide bolje nego ikad. U čudu su što i dalje imaju vid.

Za 5 minuta oči su im očišćene i blistaju. Budu oduševljeni. I znate čemu to doprinosi?

Čemu?

- Da se niko ne plaši od jedne osmine dela aleve paprike. Namerno tako radim.

Šta preporučujete našim čitaocima da čine?

- Počnite sa osminom dela iz formule dr Kristofera. A kada vam bude odgovaralo, do čega obično ne prođe mnogo vremena, pređite na 1/4, 1/2 dela, pa čak i 2, 3, 4 dela i više.

Još jedna stvar koju preporučujem jeste da se umesto pravljenja čaja za ispiranje očiju, dvostrukog ceđenja i podgrevanja, preskoči sve to i da se napravi tinktura. O pravljenju tinktura smo govorili u posebnom poglavlju.

A jedna od velikih prednosti takvog tečnog ekstrakta jeste u tome što možete doslovno da operete oči 6 puta dnevno. Veome je jednostavno. Samo stavite 5-10 kapi tinkture u šolju za pravljenje ekstrakta, dopunite sa mlakom vodom, zabacite se pozadi i isperete oko.

Oba oka možete isprati dva puta u manje od 5 minuta. Obrćite oči u oba smera, pravite pokrete u obliku slova „X” i isperite sve uglove očiju. Radi postizanja boljih rezultata pojedini pacijenti u ovu formulu ubacuju i 30-60 kapi tinkture od aleve paprike.

Imao sam na stotine pacijenata sa kataraktom koji su popravili svoj vid i izlečeli se od katarakte

Koliko puta dnevno treba da se ispiraju oči kod opasnijih oboljenja oka?

- Pet-šest puta dnevno. Poneki pacijenti su stalno sa sobom nosili razblaženu tinkturu, kako bi mogli da ispiraju oči tokom dana.

Ali većina ljudi to ne radi. Već šta radi?

- Većina ispira oči 2-3 puta dnevno sa čajem.

Sumnjam da rade i toliko.

- I ja. Većina ljudi prosto nije posvećena. Moji pacijenti koji su bili posvećeni imali su neverovatne rezultate. Imao sam i pacijente koji su vremenom smanjivali dioptriju svojih naočara, i na kraju prestali da ih nose. Mnogi od njih su se izlečili i od glaukoma.

Dr Kristofer je govorio da katarakta tada samo nestane. Je l' to istina?

- Ne bih baš tako rekao. Viđao sam mnogo obolelih od katarakte koji su 1, 2, 3 dana ispirali oči, a onda bi pozvali mene nekako prestravljeni.

Probude se ujutru sa potpuno zatvorenim očima. Ne mogu uopšte da otvore oči. Oni me zapravo zovu telefonom zatvorenih očiju.

Naravno, nije imalo razloga za paniku. Rekao sam im da stave na oči vruće vlažne peškire. Ono što se zaista desilo jeste da su ispiranjem očiju iz svojih suznih kanala i drugih mesta izbacili toksine, gnoj, otrove i bakterije, te im je to začepilo oči tokom noći. To nije retka pojava, naročito kod onih koji leče oči od katarakte.

A šta je sa infekcijom očiju? Da li ste videli ljude kojima su se inficirale oči od toga? Čuo sam neke ljude koji kažu da im je to bio uzrok jake infekcije oka.

- Da, razumem, ali to nije tačno. Naravno, vaš lekar može tako da tvrdi, ali stvar je u tome da lekovito bilje iz vaših suznih kanala i očiju izvlači sluz i gnoj.

Dakle, ono što može izgledati kao infekcija nakon 2-3 dana ispiranja očiju zapravo je samo proces pročišćavanja očiju. Ako nastavite sa lečenjem, za dan-dva te "infekcije" više neće biti.

Isto sam viđao i kod metode pročišćavanja vagine. Neke žene su zbog toga izlučivale neke materije putem vagine ili je bila prisutna iritacija. I naravno, ako odete kod ginekologa i kažete da ste koristili lekovito bilje...

Oni će reći da ste time izazvali kontaminaciju vagine.

- Upravo tako. Stvar je u tome da nepotrebne materije bivaju izbačene iz tela. I ako biste nastavili dalje sa lečenjem, one bi potpuno izašle napolje i tu ostale.

Šta se dešava ako izlazi na oči, šta da rade? Jer se to desi iznenada i ljudi pomisle da je reč o nekoj opasnoj infekciji.

- Nema tu problema; čim primetite tako nešto, samo češće počnete da ispirate oči. To je česta pojava kod opasnijih oboljenja oka. Jer vaši suzni kanali se iznenada otvore kada ispirate oči 2-3 dana ili celu jednu sedmicu. Naravno, to je jedna od posledica ispiranja.

Da li vam se desilo da neka infekcija ode van kontrole?

- Ne, nikada. Jedino su ljudima bile zatvorene oči. Tada se samo uzme vruć vlažan peškir i onda se ponovo isperu oči. Nikada nije bilo nekih većih problema u vezi sa tim, osim što se ljudi malo uplaše kada se probude ujutru sa zatvorenim očima.

Koliko aleve paprike preporučujete da bi se postigli najbolji rezultati?

- Mi smo koristili 40 puta više od dr Kristofera, dakle, 5 delova aleve paprike umesto jedne osmine.

I to dovodi do izbacivanja gnoja za sat vremena?

- Iz uglova očiju jedne devojčice je u roku od sat vremena počelo da izlazi dosta gnoja.

Tom količinom aleve dolazi do pročišćenja očiju koje moji čitaoci ne mogu da dožive ni posle nekoliko meseci uzimanja onog bilja slabog kvaliteta.

- Baš tako. A postoji tu još jedna stvar: vaši čitaoci se bezrazložno plaše da uzmu veće količine aleve paprike.

Mislim, normalno je za čovekovu prirodu da se plaši. Ali morate izvagati sve opcije. Recimo, ako svoje pacijente ne teram da rade do maksimuma, ako im ne dam bar 40 puta veću količinu aleve za ispiranje očiju, onda im ne gine laserska operacija očiju.

A po mom mišljenju, laserska operacija je gora od kratkotrajne neprijatnosti s alevom paprikom.

Da li su vam dolazili ljudi koji su bili skoro potpuno slepi?

- Naravno. Lečio sam ljude koji ništa nisu mogli da vide. Oni kažu da vide kao da im je neko namazao vazelin na oči. Imao sam takve pacijente.

I izlečili ste ih?

- Naravno.

Šta se desi kada ih izlečite?

- Samo mogu da vide sve bolje i bolje, sve dok im se vid sam ne obnovi u potpunosti. Međutim, to se neće desiti od par šoljica čaja od biljke vidac.

Jednostavno neće. Mi ovde koristimo 50 puta veću količinu aleve paprike. Do te količine se dolazi postepeno, ali toliko *zaista* koristimo.

Koristimo i drugo lekovito bilje radi stimulacije protoka krvi u mozak, i dajemo im da jedu velike količine aleve paprike.

Ali tu je tek početak. Ljudi se prosto ne leče dovoljno jakim intenzitetom. Čega se plaše? Ja bih se plašio od laserske operacije očiju. Mislim da moje kolege lekari dopuštaju da ih savlada strah. Oni ne shvataju da se pacijenti nalaze u opasnoj situaciji, tako da prirodne metode lečenja ne primenjuju onoliko intenzivno koliko i ja.

Savet od učitelja dr Šulca – dr Džona Kristofera. O slepilu...

U tu svrhu dr Kristofer je koristio svoju BiB tinkturu, koja je opisana u poglavlju o nervima. Jednom prilikom, nekom potpuno slepom dečaku je data formula za ispiranje očiju (opisana u ovom poglavlju), kao i BiB tinktura za očni nerv, tako da je već posle par meseci dr Kristofer video ovog dečaka kako se igra sa šarenim klikerima po podu.

Pitanje čitaoca: *Da li mogu da ispiram oči ako sam imao ugradnju sočiva?*

- Da, neće biti nikakvih problema. Ta formula za oči samo poboljšava cirkulaciju krvi u njima. Bilo kakav hirurški zahvat da je u pitanju, samo da nema otvorenih rana (mada ja bih i tada isto radio), jedino što će se očni lekar mnogo iznervirati, jer neće razumeti.

Lupus

„Čičak je najbolja biljka za izbacivanje otrova koji se nalaze tik pod kožom.”

- Jedna devojka, u svojim 20-tim godinama, došla je kod mene sa hroničnim lupusom, koji ima od svoje 13-14. godine (lupus je autoimuna bolest u kojoj je imuni sistem hiperaktivan i napada zdravo tkivo). Lekari su joj davali brojne lekove protiv lupusa, poznati onima kojima su oboledi od njega. Došlo je samo do pogoršanja. Najgore od svega što je iskusila jeste potpun nedostatak energije. Nije mogla ništa da radi. Rekla mi je da se oseća skroz nesposobnom. Nije mogla da ide u školu, da razmišlja, da radi... Dok su joj holistički lekari dali najrazličitije moguće dijagnoze, uključujući i kandidijazu.

Niko nije mogao da joj pomogne...

- Niko. Najpre sam je naterao da se ne šminka više. A ako želite da poboljšate zdravlje kože, za to je najbolji koren čička. Sve što se nalazi pod kožom on istera na površinu. Prva 2-3 dana bićete u ospicama, ali nakon toga koža zablista.

Davao sam joj čaj od korena čička i rekao joj da se kupa u vrućem čaju od čička. Koren čička se može i jesti. To je glavna hrana Japanaca, za razliku od Amerikanaca, koji ne jedu to. Japanci ga gaje kao šargarepe.

Zašto ni lekari prirodne medicine ne uspevaju baš da izleče ljude od lupusa?

- Zato što niko ne ide do kraja. Naravno, kao i kod drugih teže izlečivih bolesti, tako je i u slučaju lupusa prvo neophodno da se otvore kanali za izlučivanje.

Pa zar to lekari prirodne medicine ne znaju?

- Ne. Oni kažu da znaju, ali u stvari ne znaju. Mislim da oni retko šta umeju da urade po tom pitanju.

Svoje neznanje oni pokazuju i nazivima koje su dali mojim formulama za lečenje creva. Na primer, zovu ih TNT, biljni eksploziv, nuklearne bombe, i tome slično, pošto ih smatraju okrutnim, nečim što može tobože povrediti ljude...

Ja mislim da je okrutno to što će svaki Amerikanac, ako poživi dovoljno dugo, oboleti od neke bolesti creva.

Oni misle da su te biljne formule opasne?

- Da, i da izazivaju zavisnost od biljaka. Ali oni nisu baš sasvim kako treba. Jer moje formule su stvorene za žive ljude i za lečenje pravih bolesti. Dok su njihove formule stvarane čitanjem knjiga i hemijskom analizom biljaka. Ali to što bi nešto *trebalo* da deluje iz neke knjige o biljkama stare 400 godina, ne znači i da *hoće* delovati kod savremenih ljudi.

Moje formule i metode deluju na ljude obolele i od lupusa i od drugih bolesti. To znam jer su mi sami pacijenti tako rekli i jer sam video rezultate.

U slučaju lupusa, u suštini se radi o poremećaju imunog sistema. Jedan od najboljih lekova tu jeste ehinacea (za biljne formule sa ehinaceom za imuni sistem, videti poglavlje o imunom sistemu).

Ali svi znaju za ehinaceu. Nije ništa novo.

- Nije, ali većina ljudi uzima komercijalne preparate, koji su toliko slabi da možete celu flašu toga popiti i ništa da se ne desi. Istina je da većina herbalista koje ja poznajem ne bi znali šta je koren ehinacee ni kada bi se spotakli o njega.

Mislim da je važno da sami pronađete koren, skuvate ga kod kuće i da sami napravite čaj. Viđao sam čuda koja on pravi preko noći, od lupusa i koprivnjače, do trovanja krvi.

Jedanput je dolazio kod mene neki biznismen, u svojim kasnim 30-tim godinama. Bio je pod velikim stresom, sav iscrpljen. Nije znao da je imao lupus, ali njegova se supruga žalila kako je neprijatno mirisala njegova koža i njegov dah, i da što je više radio, sve manje energije je imao.

Počeo je potom da se oseća bolesnim, i pokazivao je sve simptome karakteristične za lupus, kako je dijagnostikovao njegov lekar. On mu je davao neke lekove, ali ovaj je bio sve bolesniji i bolesniji. Na kraju više nije mogao ni da ide na posao.

Naravno, pošto nije mogao da ide na posao, to je uzrokovalo više stresa. Lupus se pogoršavao, te se on našao u bezizlaznoj situaciji. Na kraju je

probao holističke metode, prirodne metode i kiropraktičarske; kiropraktičari su mu prodavali neke vitamine, ali ni to nije delovalo.

Sve što je radio nije imalo efekta, zato što nije napravio nikakve veće promene u svom načinu života.

I onda ste ga vi uzeli pod svoje, te je počeo da se leči?

- Ponekad najgori slučajevi najbrže reaguju na lečenje. Takav je i on bio. Nije tačno da je uvek potrebno mnogo vremena za ozdravljenje. Lekari ovaj stav koriste kao izgovor za svoje neznanje.

Znaćete da li ste na dobrom putu, ako se posle dva dana osećate bolje. Hoću reći da treba da se spremite za čuda; to uvek kažem svojim pacijentima. Na kraju i ozdrave. Oni mi kažu da su se lečili ovim ili onim, ali to nikada nije bilo onoliko intenzivno kako sam ih ja lečio, ili nisu radili sve odjednom. Naš program lečenja teže izlečivih bolesti je naporan, sveobuhvatan program lečenja; ljudi koji ostanu bolesni su oni koji ga se nisu pridržavali u potpunosti.

A šta se desilo sa tim čovekom?

- Zdravlje mu se poboljšalo za oko dva dana. Bilo mu je mnogo bolje i energija mu se povratila. Ipak, ponekad je teško da ubedim pacijenta da nastavi sa lečenjem, jer ovaj je odmah hteo da počne da ide na posao. Ja sam mu rekao: „Ne, neophodno je da ostanete ovde. Vaše telo reaguje brzo na lečenje, ali je neophodno da se još odmorite“.

Tako, ponekad moram da ih primirujem, jer se pacijenti osećaju bolje nego ikad. Ovog čoveka sam ubedio da prođe i kroz druge metode lečenja teže izlečivih bolesti.

Lupus jeste nestao, ali on se vratio na posao i svim svojim starim navikama. Da nekako razumemo pijenje kafe ponekad, pušenje cigareta kada je baš nervozan, ali ne samo to, već je i zapostavio svoj program fizičkih vežbi, nije čistio creva, i mnoge druge stvari. Sledeće što se desilo jeste ponovna pojava lupusa.

Vidao sam to i u slučajevima raka; samo se ponovo vrati. Ne kažem da svi treba da se pridržavaju programa za teže izlečive bolesti do kraja svog života, ali se mora živeti nekim zdravim načinom života.

Lupus se vratio i ostao do kraja njegovog života?

- Ne, ali se jeste vratio. Bilo je gore nego prvi put.

Došao je opet kod mene i rekao: „Lupus se vratio“. Ja sam mu odgovorio da znam zašto, na šta mi on reče: „Da, da, nisam se pridržavao programa“.

A onda ja njemu: „Ne, nije da se nisi pridržavao, već si ga potpuno napustio”.

Čim se vratio zdravom načinu života, lupus je nestao. Kod pojedinih ljudi pak može postojati nasleđena slabost, tj. da imaju neke lošije organe. Videćete da pod velikim stresom ti delovi tela neće dobro funkcionisati. To je znak da treba da se pridržavate programa.

Emfizem i druga plućna oboljenja

Na našim video snimcima prikazano je lečenje raka pluća. Postupci lečenja su slični, ali radi više informacija, ovde je opisano prirodno lečenje jednog pacijenta Ričarda Šulca od emfizema (uvećanje disajnih puteva).

- Kod mene je došao neki čovek koji je bio moj najteži slučaj do tada. Imao je emfizem pluća. Patio je i od hroničnog bronhitisa i od astme. Lekari su mu rekli da nikada neće moći potpuno da ozdravi. To je jedna "optimistična" izjava koja se često čuje od lekara.

A koliko je loše bilo tom čoveku?

- Pa, u suštini nije mogao skoro ništa da radi. Bio je filmski glumac. Prvi put je primetio probleme kada je počeo da se guši i da hvata dah. Samo kada bi ustao i prošetao po sobi, već je gubio dah.

Druga stvar koju je primetio jeste da ljudi oko nje nisu mogli da ga čuju. Glas mu je bio preslab, tako da je sve morao po više puta da ponavlja.

Na kraju je došlo do toga da ga nisu nikako mogli čuti, iako je koristio mikrofona. A posle toga više nije mogao ni da ustane, bio je privezan za krevet. Bio je pušač 30 godina, i pušio je 2-3 pakle dnevno. I u njegovoj porodici bilo je slučajeva bolesti pluća. Mislim da je neko od članova njegove porodice isto imao rak pluća.

On nije imao rak, ali mu je jedan lekar dijagnostikovao emfizem pluća, drugi hronični bronhitis, a treći astmu. A onda su mu rekli da boluje od sve tri bolesti, što nije baš česta, mada ni toliko retka pojava.

Ako imate samo dve od ove tri bolesti, oni smatraju da je reč o nepovratnom stanju. Njegova pluća su bila puna ožiljnog tkiva, i lekari su mu rekli da se zato neće oporaviti.

Prva stvar koju je morao da uradi jeste da ostavi pušenje. Bio je uplašen. Nije mogao ni iz kreveta da ustane. Svaki put kada bi uzeo dah, počeo bi da se guši i kašlje. Pluća su mu bila prilično pod upalom i puna sluzi. Zato je krenuo sa programom lečenja teže izlečivih bolesti. Bio je na postu sa sokovima, i to duže vreme. Posle toga mu se vratio dah.

Zapravo, i dan-danas radi. I dalje glumi u filmovima, na televiziji i nema nikakvih problema sa plućima. Svakog jutra ide u dugotrajne šetnje. Izlečio se od sve tri bolesti koje su mu lekari rekli da ima. A na samom početku lečenja jedva je mogao i da diše.

Viđao sam mnogo takvih ljudi koji su болоvali od jedne ili sve tri gore navedene bolesti. Naravno, čim bi lekari dijagnostikovali da bolujete od toga, oni bi vas svrstali u X-grupu pacijenata, što znači da misle da se nikada nećete izlečiti.

Ali, ja sam video da se i takvi ljudi izleče. Moj najmlađi pacijent, koji je imao dve i po godine, bio je potpuni astmatičar. Godinu i po dana je bio na antibioticima. Mislim da je moja najstarija pacijentkinja imala oko 90 godina. Patila je od zapaljenja pluća, i kada je govorila, to je bilo kao da neko ispira grlo. Kao kada vazduh prolazi kroz vodu, kada se čuju mehurići. Ili kao da je govorila kroz akvarijum.

Pojedini nakupe premnogu tečnosti u plućima i jaku upalu. A lekari čim vide da su na plućima nastala ožiljna tkiva i da su disajni putevi ometeni, oni smatraju da nikada više ne može doći do izlečenja.

I potpuno su privrženi tom svom stavu, naročito ona udruženja *Lung Association*, *Asthma Foundations*, itd. Oni veruju da nema leka za ovu bolest. Ali, ja sam video na stotine ljudi kako su se izlečili, čim su ostavili svoje loše navike i prešli na naš program lečenja.

Jedna od stvari koju je savremena medicina učinila da obeshrabri ljude od samolečenja jeste njihova tvrdnja da kada se neki organ ošteti, da je više nemoguće da se sam izleči. Ipak, sada je dokazano da čim prestanete da lošim navikama uništavate pluća, onda se stvaraju bela krvna zrnca u plućima, koja otklanjaju i katran i ožiljna tkiva.

Taj proces možete ubrzati primenom prirodnih metoda lečenja. Viđao sam ljude koji su šišтали dok pričaju i koji nisu mogli ni da hodaju zbog emfizema pluća, ali svi oni su se oporavili u roku od šest meseci.

Emfizem je najčešće uzrokovan lošim životnim navikama i nezdravim načinom života. Čim prestanete sa tim, pokreće se proces samoizlečenja. Očito, ključni faktor je prestati sa radnjama koje štete vašim plućima.

Bolesti srca

Svoje začepljene arterije možete pročistiti bez upotrebe lekova, operacije i ogromnih količina vitaminskih dodataka. Ništa vam nije potrebno osim prirodne hrane i lekovitog bilja. Vaš sistem za cirkulaciju može se obnoviti za 30 dana, samo što je za to potrebna posvećenost radu i lečenju. A radićete stvari koje ni od koga pre niste mogli da saznate. Evo kako bi to trebalo da izgleda...

„Lećio sam ljude koje ni najbolje lećilište srćanih bolesnika nije smelo da primi. Plašili su se da ne umru na aparatu za testiranje srca (ergometru).”

Rićarde, da li ste nekada lećili ljude kod kojih je trebalo da se ugradi bajpas, ali nisu jer ste im vi pomogli?

- O da, naravno. Imao sam pacijente koje su odbacili i najpoznatiji stručnjaci za srce. Govorili su im da je bolest već odviše napredovala. Zapravo, imao sam veliki broj pacijenata koji su dolazili iz najboljeg lećilišta za srćane bolesnike. Jedna od mojih prijateljica radi tamo kao medicinska sestra.

Ljudi sa teškim začepljenjem arterija su dolazili kod mene. A to je bilo vreme pre Dina Orniša. On je bio prvi lekar koji je dokazao putem angiograma i rendgenskih snimaka da se prirodnim metodama lećenja pročišćavaju arterije. Dr Kristofer je govorio o tome još tokom 1930-tih godina.

Određen broj ljudi je odlazio u najpoznatije lećilište za srćane bolesnike. Međutim, oni tamo su se plašili da ih stave na određen režim fizićke aktivnosti i ishrane, jer su arterije ovim pacijentima bile previše začepljene, oko 80% ili više. Plašili su se da im ne umru na ergometru. Nisu želeli da ih neko tuži zbog toga.

Zato su im predlagali ugrađivanje bajpasa, pa da se posle vrate. E pa, to nisu svi hteli da urade. Spomenuta medicinska sestra ih je zato upućivala na mene, barem one ljude koji su to hteli, iako sam bio nepoznat svima tamo...

Najpre bi obavila mali intervju sa njima, a ako bi oni rekli nešto nalik: „Sve bih uradio da se izlečim“, onda bi ih slala kod mene. Naravno, kod mene su morali da budu 30 dana na postu sa sokovima ili sirovom hrani. Definitivno bi morali da ostanu na biljnoj hrani do kraja života.

A ono lečilište je još uvek služilo piletinu i ribu u svom restoranu. Oni su mislili da piletina ima manje holesterola od govedine, što nije tačno. Ima potpuno istu količinu. Jesu to bile male porcije, ali na kraju krajeva, ako nekome može svakog trena da stane srce, zašto dodavati još masti u njihovo telo? Čak je i program Dina Orniša podrazumevao uzimanje nekih mlečnih proizvoda. Dakle, mnogi pacijenti su tako dolazili iz tog lečilišta. Kod mene su prelazili na potpuno biljnu ishranu. Bilo je neophodno da im se smanji nivo holesterola u krvi, kao što sam to opisao na video snimcima.

Da li je neko od njih bio u toliko lošem stanju da su im njihovi lekari predložili transplantaciju srca?

- Da, transplantacija i bajpas.

A ako im je neophodna transplantacija, da li je onda kasno za prirodne metode?

- Nikako. Da još uvek radim, najviše bih voleo da imam pacijente kojima treba da se uradi transplantacija. Sudeći po mom iskustvu, prirodne metode lečenja spasavaju živote. Imao sam mnogo pacijenata sa tako začepljenim arterijama, da su po ceo dan trpeli bol u levoj ruci.

Angina i bol u srcu su ih ubijali. Angiogrami su pokazivali veliko začepljenje arterija. Dok su lekari, naravno, i tada, a naročito 1980-tih godina, verovali da je nemoguće ispraviti takvo stanje. Međutim, mi smo izlečili sve takve ljude koji su se držali našeg programa.

Sve?

- Da. Znate, dr Kristofer je govorio čak i da lucerka pročišćuje arterije. Naravno, u savremeno doba je i dokazano da lucerka ima takvo dejstvo, kao i beli luk, i mnoge druge biljke i prirodne metode lečenja.

Čak je dokazano i da sama fizička aktivnost ima isti učinak. Dr Kristofer je o tome govorio još dok je Din Orniš bio u pelenama, samo što njega niko nije slušao, jer nije imao „doktorsku titulu“ na njihovom fakultetu. Ali čak ni danas ga ne slušaju. Din Orniš je bio šokiran kada je uvideo da niko u svetu ne preduzima ništa u vezi sa onim što su lekari prirodne medicine govorili 50 godina unazad.

Nije mogao da veruje što ga niko ne sluša?

- Tako je. Uverio sam se u to kada sam uživo slušao njegovo predavanje pred onim Američkim udruženjem srčanih bolesnika. Odbili su ga bez pogovora.

Ovako im je govorio: „Ne mogu da verujem. Ja posedujem program lečenja za koji je dokazano da smanjuje naslage plaka u arterijama, sa sve angiogramima i snimcima kao dodatni dokaz“. A oni su mu na to rekli da prosečan Amerikanac neće hteti da prihvati biljni način ishrane.

Oni su smatrali da prosečan Amerikanac više voli da mu se ugradi bajpas. Nisam mogao da verujem kada su to rekli. To je ono što glupi kreteni iz ovog Udruženja misle o Americancima.

Oni misle da smo mi toliko glupi, toliko zadojeni, da bismo više voleli da nas neko testerise po grudnom košu, i po venama na nogama, da ih odstranjuje, zajedno s arterijama srca, pa da ih onda zameni. Više bismo voleli to, više bismo voleli da budemo na intenzivnoj nezi nedelju i po dana, i da imamo keloidni ožiljak od grla do pupka.

A ako vam to nije dovoljno strašno, ne brinite, tu su i jaki bolovi nakon operacije. Ti lekari su vam doslovno presekli telo na pola.

I mi, Amerikanci, pre bismo uradili to, znajući da ćemo za najviše 10 godina opet imati istu operaciju i znajući da će nam arterije i dalje biti zakrčene. Dakle, mi bismo više voleli to da uradimo, nego da promenimo svoj način ishrane. E pa, ja ne verujem u ovo.

Po mom iskustvu, prosečan Amerikanac bi radije promenio navike u ishrani i svoj način života. Ali, ono Američko udruženje za srčane bolesnike mora da radi zajedno sa lekarima i hirurzima. Oni se vole.

Kašne obloge za zakrčene srčane arterije

Šta ste radili sa pacijentima čije su arterije bile veoma začepljene?

- Primenjivali smo obloge sa ricinusovim uljem pravo na grudni koš. Najbolje je da se koristi takva vrsta obloge, veličine volana, koja se nanese posred grudi.

Postoji mesto koje predstavlja centar između dva najniža rebra. I postoji tu manji deo hrskavice. Oblogu možete naneti oko 2,5 cm ispod toga i zahvatiti predeo do iznad grudi, kao i sve oko grudne kosti.

Zatim, možete primeniti posle i fomentacije s alevom paprikom i đumbirom. Samo morate biti pažljivi, jer su one prilično „zapaljive“. Još

jače od toga jeste primena tuša vrele vode na taj deo tela, posle čega sledi tuš hladne vode.

Bilo je mojih pacijenata koji su primenjivali sve tri gore navedene metode, naročito fomentacije s alevom paprikom i đumbirom; u isto vreme su radili i naizmeničnu primenu tuša vruće i hladne vode, zbog čega im je momentalno dolazilo do popuštanja angine.

„Kada sam imao probleme sa srcem, uzimao sam 5-6 kašika veoma ljute aleve paprike dnevno.”

Koliko aleve paprike? Koje vrste?

- Najmanje dve kapsule. To je minimum, kao jedna ravna kašičica. Ja preporučujem 3-6 kašičica dnevno. A kao što sam već rekao, ljutina aleve paprike treba da bude najmanje 100.000 jedinica. Radi poređenja, ona iz prodavnica zdrave hrane ima 40.000 jedinica.

Toliko uzimate da jedete, a onda primenjujete i po malo fomentacije spolja s alevom paprikom i đumbirom.

Kakva vrsta fomentacije, koliko je jaka?

- U dva litra vode se stavi nekoliko punih kašika aleve paprike i svežeg, iseckanog đumbira. Ništa više.

Rekli ste da ste u pojedinim slučajevima koristili i slačicu?

- Da, slačica je prilično poznata kao lek, ali danas nije dostupna svim ljudima. Zanimljivo je to da u Americi i nema baš neki ukus, dok je u Evropi, u Francuskoj i Engleskoj veoma jak.

Seme slačice je danas hibridizovano, tako da je slabog kvaliteta. U Prvom svetskom ratu to se koristilo za ubijanje ljudi. Reč je o biljci veoma jakog dejstva.

Drugim rečima, kad se nabavlja slačica, treba naći što jaču.

- Da. Treba vam dobra slačica jakog dejstva.

A kako ona deluje, obezbeđuje toplotu obolelom delu tela?

- Deluje isto kao aleva paprika i đumbir, protiv iritacija. Ona prodire u pore i povećava toplotu; dovodi krv i pokreće je, naročito ako imate srčane zastoje.

Dakle, ona direktno ulazi u krvotok ako imate zakrčene srčane arterije?

- Upravo tako.

Koliko puta dnevno se uzima: jedanput, dvaput... ili zavisi od osobe do osobe?

- Jedanput-dvaput dnevno, u zavisnosti od ozbiljnosti problema. Mojim pacijentima je itekako pomogla. Olakšanje se odmah oseti, ako imate anginu. Uzmete pa progutate malo aleva paprike, a onda nanesete kašnu oblogu. I ako imate anginu, bolovi će odmah nestati.

Da li se sećate nekih veoma teških slučajeva sa srčanim problemima kada ste koristili ovu metodu?

- Da, imao sam prilično dosta nepokretnih ljudi, ljudi koji su bili u kolicima. Nisu mogli skoro ništa da rade, ali svako može da nanese obloge, i da potom uzme alevu papriku internim putem. A nakon toga, mogu da pređu i na vruće i hladne tuševe.

U koliko su lošem stanju bili neki od njih? Koliko su im bila slaba srca?

- Dolazili su mi ljudi kojima je rečeno da imaju 80-90% začepjenja arterija. Tako su im rekli njihovi lekari. U takvim slučajevima čak ni ne rade angioplastiku, jer su arterije previše zakrčene. A ako bi bilo manje zakrčenja, onda bi ubacili onaj instrument unutra, i koristili ili balon spravu ili bi izvršili angioplastiku. Međutim, kada je onoliko loše, onda se ide na ugradnju bajpasa. Lekari se više ni ne pomišljaju oko toga. Odmah idu na sečenje koronarne arterije.

Ako je toliko loše stanje, kako je samim pacijentima? Kako izgleda njihov život?

- Obično imaju užasno lošu cirkulaciju u donjim ekstremitetima. Šake i stopala su hladni, i verovatno imaju proširene vene po raznim delovima tela. Zbog slabog protoka krvi u ekstremitetima može biti prisutan i bol. U ostale simptome spadaju: gangrena, otkazivanje pluća i bubrega, i psihičke smetnje, buncanje.

Ali kada su arterije 80-90% začepljene, da li nastaju otoci zbog slabog protoka krvi?

- Da. U bubrege ne odlazi dovoljno krvi, te obično nastaju otoci. Imao sam mnogo takvih ljudi kojima su člankovi bili skroz otečeni, od donjeg dela lista do pete. Nigde nema udubljenja. Izgleda kao da samo imaju jedan veliki list.

Jedino što im lekari daju je lek digitalis, zar ne?

- Da, ali on obično nema mnogo efekta. Sve zavisi. Ako pacijent ima redovne otkucaje srca, onda im daju beta-blokatore. Sada ih daju čak i za visok krvni pritisak.

Daju im i diuretike, nadajući se da će im pomoći. Ali, najčešća metoda koju koriste jeste hirurški zahvat. Mada je već dokazano da plak iz arterija može nestati, i mada lekari to potvrđuju, oni pak ne veruju da je to zaista moguće, ne veruju da telo pacijenta može to da učini.

Da li ste ikada u svojoj karijeri pričali s nekim kardiologom van posla u neko slobodno vreme, o tome kako vi lečite ljude?

- Naravno. Evo ovako: Imao sam jednog pacijenta, možda sam vam pričao, koji je imao dva srčana napada. Bio je bogat čovek. On je bio kod pet najpoznatijih kardiologa u Los Angelesu: u bolnicama *Cedar Sinai, St John's, UCLA and USC* i *Kaiser-Permanente*. Došao je u moju kancelariju, i ja sam mu rekao: „Šta vam je svaki od tih kardiologa rekao o ishrani?“ On pogleda u svoju suprugu, i ona u njega, pa mi reče: „Ništa nisu rekli“. A ne zaboravite da se radi o pet vrhunskih kardiologa. Dakle, ovaj čovek je imao dva srčana napada i poveliko zakrčenje arterija, a niko mu nije rekao da treba da menja način ishrane. To je šokantno za mene. Samo pokazuje koliko su lekari opsednuti sindromom „seci, pa zameni“.

Da li vam je ikad neki lekar rekao da ste ludi zbog toga što radite, ili pak da je to dobro, ali da oni ne smeju tako da rade?

- Ne, oni znaju za te stvari. Skoro svi lekari na medicinskom fakultetu uče, recimo, o kontrastnoj kupki, tj. primeni vruće i hladne vode, u cilju poboljšanja cirkulacije, a čime se ublažava otok i zapušenje.

Oni uče o tome, ali kao delu istorijske medicine. Skoro svaki ortoped bi pre 10-15 godina kod svih vrsta povreda preporučivao kontrastnu kupku. Ali danas o tome nema ni govora.

Danas se razmišlja ovako: „Zašto to raditi kada g. Džonsa možete ostaviti u bolnici dve sedmice, baciti ga na intenzivnu negu, izvaditi mu vene iz nogu, iseći koronarne arterije i zameniti ih novim. Posle toga će biti kao nov.“

Dakle, ljudima se govori da idu na operaciju, a da posle toga navodno mogu da uživaju do kraja života. Naravno, pritom im ne kažu da će izdržati najviše 10 godina, i da još uvek imaju zakrčene arterije po telu sa kojima ništa nije rađeno. Takvi ljudi mogu svakog časa da „eksplodiraju“.

Kada o ovome govorim sa kardiologom, ne bude mnogo nesporazuma. Kardiolozi su uglavnom prilično otvorenog duha i sami kažu: „Pa da, kada bi se ljudi hranili zdravije...” Ali, nemaju argumente za ono što rade.

Danas čak kažu i da kardiolozi ne znaju kako zaista da otklone plak iz arterija. Oko polovine njih kaže da su naše metode ekstremne. Znači, za **njih** je ekstremno ono što je za nas normalno (promena načina ishrane), dok ono što je za **nas** ekstremno, za njih i nije toliko velika stvar (ugradnja bajpasa).

Izgleda da oni ne mogu shvatiti.

- Upravo tako. Najgore od svega je što oni misle da je prosečan Amerikanac slabić.

Misle da više volimo da nas seckaju kao kinesku hranu.

- Moj stav glasi ovako: „Makar ponudimo ljudima neki izbor”. Dok lekari konvencionalne medicine uvek kažu da ništa ne može da se učini na bolje.

Oni samo kažu: „Hajde da ih operišemo”, a neće reći, na primer: „Pa, ako biste se pridržavali biljnog načina ishrane 30 dana, vaš nivo holesterola u krvi i krvni pritisak bi se stabilizovali. Nakon otklanjanja pritiska, mogli biste da počnete sa uzimanjem aleve paprike i fomentacija, pa onda da počnete i sa fizičkom aktivnošću, da postanete draga osoba”, itd.

Mislim da većina današnjih kardiologa više ne odbacuje ove reči, naročito nakon svih nastupa dr Dina Orniša. Zato više ne mogu da kažu da u tome nema istine. Problem je što oni pacijentima ne pružaju nikakvu drugu mogućnost da odaberu.

„Post na sokovima je odličan za ljude sa zakrčenim arterijama.”

Da li ste imali pacijente s toliko teškim oboljenjem srca da su njihovi članovi porodice mislili da neće preživeti?

- Da. Imao sam i jednog čoveka kome hirurzi čak nisu ni hteli da rade bajpas. Rekli su mu da mora da ojača pre nego što izvrše operaciju. Naravno, on je bio malo zbunjen kako će mu to poći za rukom.

E, tu dolazimo mi i tu naš rad ima efekta. Prva najpreča stvar koju treba uraditi jeste – prestati sa konzumiranjem hrane životinjskog porekla. Potrebno je da proredite svoju krv i smanjite nivo holesterola. Zato je post na sokovima odličan za srčane bolesnike. On otklanja sav pritisak koji postoji. A znate, čak i pun stomak stvara pritisak na srce, a on vam ne treba.

Tako da sokovi imaju zadivljujuć efekat u ovome. Zadivljujuće je kako izgleda srčani bolesnik nakon dve sedmice posta na sokovima.

Kako izgleda?

- Smanjen mu je krvni pritisak, smanjen nivo holesterola, krv mu je ređa i lakše se ispumpava, i ima više energije. Dobijate potpuno transformisanu osobu.

Vatrogasac spasen od srčanog zastoja

Govorili ste o ovome na video snimcima. Radi se o vatrogascu koji je bio na samrti kada je došao kod vas.

- Da. Trebalo mu je malo više vremena da se oporavi. Mislim da je nakon godinu dana ponovo mogao da počne sa fizičkom aktivnošću. Pošto je znate, bio nepokretljiv do tada. Rekao bih da se 10 godina nije baš mnogo kretao, pre nego što je došao ovamo.

Bio je vatrogasac, ali je imao povelik višak kilograma. Živeo je na tako nezdravoj hrani... užasnoj, brznoj hrani, belom hlebu, rafinisanom brašnu, mnogo mesa. A čini mi se da je imao 45 kg viška.

Zato smo mu dali da pije samo sokove, od čega je izgubio malo na kilaži. Rekao bih da je 50% promena na bolje došlo u prvih mesec-dva dana, dok je bio na sokovima, ali i mnogo belog luka, aleve paprike i gloga.

Dok je preostalih 50% došlo nakon šest meseci aerobika i fizičke aktivnosti. Najpre smo mu proredili krv, očistili arterije i stabilizovali ga, zapravo, uveli ga u prilično dobru formu.

Ali je bio vaš tipičan slučaj kongestivnog srčanog zastoja?

- O da, bio je skoro mrtav. A imao je i previše holesterola u sebi. Izlazio mu je na oči. Mogao sam u uglovima njegovih očiju da vidim žućkaste i sluzaste niti. To je zapravo izlazilo iz njegovih suznih kanala – to je mast.

I to se dešava?

- O da. Izgledalo je odvratno.

Ali, lekari su mu dijagnostikovali kongestivni srčani zastoj?

- Da, da, iako je imao i visok pritisak, višak holesterola, i sve ostalo. Njegovi bubrezi nisu radili svom snagom, a verovatno i nikada nisu bili takvi. Stoga je stimulisanje bubrega pomoglo u proređivanju njegove krvi i ponovnom radu samih bubrega. Česta je pojava kod ovakvih slučajeva da nije srce u toliko lošem stanju, već bubrezi.

Za proređivanje krvi neophodne su ogromne količine tečnosti.

Većina lekara tada pak koristi diuretike da izbaci tečnost iz tela, ali telu je zapravo potrebno što više tečnosti da bi se očistilo. Nedavanje tečnosti takvom pacijentu približava ga smrti.

„Kvalitet sadašnjih preparata od gloga je loš. Doze su toliko male da od njih nema nikakve koristi. Ja koristim pet puta veću dozu, i to samo na početku, a moji pacijenti prežive.”

Koliko ste količinski jeli gloga kada ste imali problem sa srcem?

- Mnogo. Pio sam šest šolja čaja dnevno – jedan jak dekokt u vidu čaja.

Kako to mislite dekokt?

- Skuvao sam ga. Pustim da bobice budu u vodi preko noći, a ujutru ih stavim da se krčkaju dobrih 15 minuta, i od toga napravim veoma jak čaj. Pored toga, same bobice sam jeo po ceo dan.

Dobro, koliko onda čaja u koliko vode?

- Uglavnom sam u litar vode stavljao punu šaku bobica gloga, to je mnogo više od bilo koga ko bi vam preporučio. Oni bi vam rekli da uzmete jednu kašičicu ili eventualno kašiku na pola litra vode.

A vi ste punu šaku?

- Da, punu šaku. A onda bih uzeo i da jedem bobice. Nisam ih cedio, već samo jeo. Savetujem ljudima da tako rade, da jedu i bobice gloga.

Sada na to dodate dnevne doze aleve paprike i vaše bobice gloga, za koje bih rekao da više jačaju i štite srce. Dok aleva paprika ima više veze sa cirkulacijom. Dakle, glog je više nego hrana za srce - ne treba ga potencijivati.

Svi američki herbalisti pričaju o glogu, ali mislim da ga oni ne koriste kao vi.

- I ja mislim da se oni samo igraju sa njim. Ne koriste ga dovoljno, već samo nekoliko kapi tinkture, možda 15 kapi tri puta dnevno, tako nešto.

Dok vi radite, šta?

- Pa, 30-35 kapi pet puta dnevno. Dakle, najmanje 250 kapi dnevno, umesto njihovih 15 kapi tri puta na dan.

Znači, oni daju 45 kapi, a vi 250. I plus, za vas je to samo početak. Do koje količine idete kada je u pitanju životno opasna situacija?

- Ako se radi o toliko lošem stanju, doza se može udvostručiti, možemo ići do 500 kapi dnevno. A pored toga, davao bih i najmanje 10 šolja čaja od gloga.

Dobra stvar kod gloga jeste to što je on hrana. I aleva paprika je hrana. Ne možete uzeti previše gloga, jer on sadrži supstance koje su poput flavonoida, poput vitamina; jedino što štite srčani mišić od oštećenja i jačaju srce.

Ne samo da koriste pet puta manju dozu, već su njihove tinkture vodenkaste, i koriste bobice kupljene u marketima.

- Upravo tako. Potrebno je da sami napravite jaku tinkturu od organski uzgajanih ili divljih bobica gloga. Sve što treba da uradite jeste da bobice izdrobite u procesoru za hranu ili blenderu, potopite ih u vodu preko noći, stavite u blender sa 40-50-procentnom votkom, napravite kašu od toga, ostavite da stoje u posudi dve sedmice do dva meseca, i na kraju procedite. Tako se dobija lek za srce.

Svako sa srčanim problemima treba samo da naruči oko 12 kg bobica gloga, i da ih iskoristi na sve moguće načine. Svakog dana treba piti jak čaj od gloga. Bobice treba da se stavljaju u hranu i u pića. A možete i naučiti kako da posadite drvo gloga u svojoj bašti, pa da tako imate sopstveni glog.

„Glog omogućava srcu da preživi sa manje krvi i kiseonika, tako da i ako imate srčano oboljenje, nećete imati srčani napad.“

To je dobra zamisao.

- Da. Glog raste podjednako dobro u skoro svim klimatskim zonama.

Koju vrstu treba gajiti u bašti?

- Standardnu. Zove se *Crataegus oxyacantha*.

I ta vrsta se može lako nabaviti i uzgajati?

- Naravno. Ima je svuda po Evropi i Americi. Postoje i lokalne vrste koje imaju isto dejstvo. A ako mislite da su bobice kleke iz marketa slabog dejstva, treba tek da vidite kakve su bobice gloga. Ja ne mogu ni da ih prepoznam. Najbolji način da ih opišem jeste ako ih uporedim sa onim kikirikijem, što liči na karamelu obloženu šećerom, onaj crvenkasto-braon kikiriki sa šećerom na sebi. E tako izgleda glog koji je u prodaji.

Jedna bobica gloga treba da liči na bobice božikovine, da bude svetlo-crvena, ukusna i puna pektina. Za pravljenje džema čak ni ne treba da stavljate pektin. Takve treba da budu i bobice gloga. Najbolje je da sami organski uzgajate glog.

Gloga ima na zapadnoj obali (Amerike) i po okolnim zemljama. Neverovatno je kako svuda raste.

Glog se vezuje za ćelije srca, te je srcu potrebno manje kiseonika i krvi. Tako da ako imate probleme sa srcem, poput zakrčenih koronarnih arterija, angine pektoris i tome slično, odmah uzmite glog, i on će vam kupiti malo vremena.

Hoću reći da vam glog kupuje vreme ako vam je život ugrožen. On omogućava vašem srcu da preživi sa manje krvi i kiseonika. Tako da ako patite od teškog oboljenja srca, uzmite bobice gloga, ali i dok prelazite na biljni način ishrane, koristite i drugo lekovito bilje i pročistite svoju krv, pa neće doći do srčanog napada.

S druge strane, ako ste imali srčani napad, znajte da svi testovi pokazuju da se ćelije srca brže obnavljaju i trpe manje štete ako je glog prisutan u krvi. Dakle, to je jedna zaista neverovatna biljka. Ono što je šareni čkalj za jetru, to je glog za srce.

Zanimljivo je da glog raste u mnogim područjima sveta. Mi smo pak mislili da se mogu koristiti samo njegove bobice, ali savremena nauka je dokazala da su listovi i cvetovi takođe puni supstanci koje štite srce.

Glog neće delovati ako se nezdravo hranite

- Ljudi izlaze noću i „uživaju“. A onda se iznenade kada dobiju srčani napad iako su uzimali glog. I on i druge biljke jesu snažnog lekovitog dejstva, ali su još snažnije ako se sa njima udruži zdrav način ishrane i života.

Kraće rečeno, ako i dalje pušite tri pakle cigareta dnevno, onda vas ništa neće spasiti. A savremeni herbalisti su veoma lenji, i oni vas neće naterati da uradite svoj domaći zadatak.

Recept za sirup od gloga

Cele bobice gloga potopite u čistu negaziranu vodu. Koristite oko 1 kg bobica, dok voda treba da prelazi oko 2,5 cm iznad bobica. Stavite to u blender ili procesor hrane da bi se bobice izdrobile, a onda potopite u vodu

na jedan dan. Ako nemate navedene sprave, onda bobice stavite u krpu, pa ih izdrobite čekićem.

Na umerenoj vatri, bobice i vodu (onu prvobitnu, nemojte je menjati) dovedite do ključanja, ali nemojte da previše ključa. Samo ih polako krčkajte 30 minuta na laganoj vatri. Zatim isključite šporet i neka ostanu unutra još 30 minuta.

Iscedite bobice gloga i sačuvajte tečnost. Ostavite je na stranu, a kada se ohladi, stavite je u frižider.

Uz pomoć blendera po malo dodatno izdrobite bobice. U blender sipajte i vodu, tako da se na kraju dobija kašasta smesa.

Kad završite sa svim tim, trebalo bi da dobijete pun lonac te kašaste mešavine od gloga. Ponovo je stavite da se kuva, ali nemojte da previše ključa, već neka se krčka na laganoj vatri 30 minuta, i posle toga, neka stoji van ringle još 30 minuta.

Tokom ceđenja pokušajte da odvojite onaj tvrdi deo od tečnog (sirupa). Ovo je malo teži posao, pa je često potrebno da se koristi fina tkanina (krpa), ali jaka, kako bi iz one smese mogao ručno da se iscedi sok i odvoji od tvrdog dela. Važno je iscediti što više soka iz smese, jer on i čini sirup od gloga. Ja koristim hidrauličnu presu koja se dobija uz kupljen *Norwalk* sokovnik. Odlično radi.

Kada iscedite sav sok, pomešajte ga sa onom prvobitno iscedenom vodom. Izmerite količinu dobijene mešavine, i onda stavite da se krčka na laganoj vatri dok ne ostane 1/4 te količine.

Tako se dobija sirup od gloga. Stavite ga u sterilisane flaše i potom u frižider. Rok trajanja mu je neograničen. Uzimajte 6-12 kašika dnevno.

Mnogi ljudi koriste samo sirup od gloga kao lek. Dok ga Ričard Šulc koristi samo kao bazu za još snažnije tonike za srce

Lek dr Kristofera jeste sirup od bobica gloga. To je lepo, ali kao što znamo, nedovoljno za ljude koji su u 90-tim godinama. Suština je u tome da ako ste već imali srčani napad, onda nam je potrebno nešto mnogo jače od običnog sirupa od gloga. Evo jedne formule za srce od Ričarda Šulca...

240 ml sirupa od gloga (gore opisanog)

30 ml tinkture od srčenice

30 ml tinkture od korena đumbira

30 ml tinkture od kaktusa *Selenicereus grandiflora*

30 ml tinkture od aleve paprike

Svi sastojci, osim glogovog sirupa, su u vidu tinkture. Bobice gloga su u vidu sirupa.

Polovinu flaše od pola litra napunite glogovim sirupom. U odvojenoj posudi izmešajte one tinkture, a onda ih dodajte sirupu i pomešajte sa njim.

Doza: Jedna kašičica 3-8 puta dnevno.

„Veoma mali broj ljudi danas zna kako da koristi alevu papriku, a još manji broj je imao pravog iskustva u njenoj primeni“, kaže dr Ričard Šulc.

„To je sramota“, kaže dr Šulc, „jer takvo neznanje može koštati života“.

Dr Šulc je kod stotine slučajeva koristio alevu papriku u efikasnom lečenju mnogih bolesti. Koristio ju je i u brojnim po život opasnim situacijama. Toliko su je i on i njegovi učenici, i čak čuveni dr Kristofer, koristili, da su je prozvali „Profesor Aleve Paprika“.

Kako to mislite da malo ljudi zna da koristi alevu papriku? Šta tu ima da se zna?! Samo progutate par kapsula, i to je to.

- Upravo tu grešite i vi i vaši čitaoci. Ima dosta toga što treba da se zna. Pre svega, vaši čitaoci koriste pogrešnu vrstu aleve paprike - onu koja je previše slabog dejstva. Drugo, oni ne znaju u kakvom obliku da je koriste, kako da je primene, kako da je spremne, koje doze da koriste i kod kakvih bolesti da je primenjuju.

Ja to nisam naučio iz knjiga. One su beskorisne. Naučio sam od ljudi koji su umirali pred mojim očima.

Kako to „umirali pred vašim očima“? Zar ne preterujete malo?

- Ne, nimalo. Bilo je 20-30 ljudi koji su doživljavali šlog usred moje kancelarije, a ja sam ih spasavao, i to mnogo pre dolaska hitne pomoći.

Jednom prilikom sam čekao nekog pacijenta koji je imao pedesetak godina. Pre toga je doživeo srčani napad, pa je sada krenuo sa mojim programima lečenja.

Pošto je kasnio, pitao sam svoju sekretaricu da proverí napolju da li je došao. Njegova kola su bila parkirana ispred, a on je sedeo unutra; izgledao je kao da spava. Kada je otišla da ga probudi i uvede unutra, postala je histerična. Dotrčala je do mene i rekla da je mrtav.

Otrčao sam do tamo i video ga svog plavo-sivog i hladnog, i zaista je izgledao mrtav. Nije disao i nije bilo pulsa. Sada, šta bi vaši čitaoci uradili u takvoj situaciji?

Ne znam šta bi mogli osim da pozovu hitnu pomoć.

- U redu, ali šta ako je već kasno za to, i još dok oni dođu...

Pa šta ste onda vi uradili?

- Ja sam stavio celih 360 kapi tinkture od aleve paprike u usta ovog doslovno mrtvog čoveka.

Zar to nije mnogo i zar neće to da ga povredi?

- Pa nije ni bitno da li će imati bolove u grlu i nedelju dana, ako preživi ovo. Jer ako nešto odmah ne preduzmete, čovek je mrtav.

Šta se na kraju desilo?

- I pre nego što sam počeo sa reanimacijom, njegovo lice je postalo crveno, te smo ga veoma brzo oživeli. Hitna pomoć ga je onda odvela, a ja sam posle popričao sa njima.

Rekli su mi da skoro nikada nisu videli osobu koja je bila u tako lošem stanju, a da je preživela, i koja doslovno nije imala *nikakvog oštećenja srca*. Mislim da zasluga za to može pripasti tome što je onaj čovek meseci-ma pre nego što je došao kod mene uzimao preparate od gloga. A glog je poznat po funkciji zaštite srca.

Šta je poenta u celoj ovoj priči? Ja sam tom čoveku dao 360 kapi tinkture od aleve paprike. To je doza koju niko živ ne bi uzeo. Svi ljudi se žale kada uzmu mnogo manje, i iskren da budem, ne bi ni znali da je iskoriste u ovakvim situacijama.

Druga stvar je u tome što nije to bila obična tinktura od aleve paprike. Ona je toliko jakog dejstva da takvi preparati iz marketa i prodavnica zdrave hrane izgledaju poput obojene vode. Sada ću vašim čitaocima reći nešto o pravljenju i pripremanju tinktura od aleve paprike, što im niko drugi nikada nije pričao.

A da li se nekad desilo da aleve paprika ne uspe u sprečavanju srčanog napada?

- Da. Desilo se jednom čoveku. Pričao sam sa njegovom porodicom, i oni su mi rekli da su mu dali tri čaše odmah na početku napada, ali da je uprkos tome preminuo. Međutim, on je imao nivo holesterola preko 600, hipertenziju i veoma zakrčene arterije.

Jednostavno, neki ljudi su u previše lošem stanju. Ovom čoveku je aleva paprika trebala nekoliko godina ranije. Lekovito bilje čini čuda, ali ne treba samo tome da se nadamo. Kada bismo više brinuli o svom zdravlju, imali bismo veće šanse da se oporavimo od većih povreda i teških bolesti.

Ali, ako postoji jedna posebna čudesna biljka, to je svakako aleva paprika!

„Kako sam uz pomoć aleve paprike i drugog lekovitog bilja spasio život jednoj ženi koja je umirala od bolesti srca.”

Šta je sa problemima sa cirkulacijom krvi?

- Znače, bila je neka žena koja je jednom prilikom samo utrčala u moju kancelariju. To se davno dogodilo. Žena je bila gojazna i umirala je polako od kongestivnog srčanog zastoja. Članci su joj bili veoma otečeni. Bili su veliki i okrugli kao butine prosečne osobe.

Njoj su radili akupunkturu, stavljajući joj igle na članke i po drugim delovima tela. A kada su izvadili igle, odatle je počela da curi tečnost na sve strane. Pokušali su da zaustave curenje, ali nisu mogli.

Došla je odmah kod mene. Svud po telu je imala flastere, dok je dvoje ljudi držalo prste na iglom probodenim delovima tela. Kada je jedno od njih dvoje sklonilo prste, iz one žene je opet počelo da curi na sve strane po mojoj kancelariji.

Problem kod kongestivnog zastoja srca je u tome što srce pumpa krv sa toliko malo snage, da krv ne može da prođe kroz bubrege dovoljno brzo kako bi oni mogli da očiste krv od otpadne tečnosti. Tako se žena davila u sopstvenoj otpadnoj tečnosti, iznutra.

To je bio klasičan slučaj za alevu papriku. Ne samo da sam tinkturu od aleve stavljao na mesta gde je curelo, kako bi zaustavio curenje, već sam joj i davao po jednu kašičicu tinkture na svakih sat vremena. Pored toga, davao sam joj i po kašičicu jednakih delova korena đumbira i cvetova crvene deteline između uzimanja tinkture, kao i šest češnjeva belog luka dnevno. To su bile doze za jednu veoma bolesnu i poprilično krupnu ženu.

Sada, svako ko ima probleme sa srcem i cirkulacijom mora da pređe potpuno na biljnu ishranu tokom lečenja i da počne sa umerenom fizičkom aktivnošću. Ovoj ženi sam dao da posti na sokovima. Sećam se da je zbog toga vikala na mene: „Sva sam puna vode, a vi hoćete još da pijem?” Naravno, dao sam joj još da pije.

I šta je na kraju bilo?

- Pa ozdravila je. Bila je potrebna cela godina da se vrati u normalno stanje, jer je bila u previše lošem stanju, mada je rizik od smrti nestao već u prvih nekoliko dana.

„Ako imate srčanih problema, alevu papriku bi sve vreme trebalo da imate u kući, kolima, kancelariji i torbi ili tašni.“

A šta je sa šlogom? Čuo sam da i tu pomaže?

- Bilo je 20-30 ljudi koji su doživljavali šlog usred čekaonice ispred moje kancelarije. Jednom prilikom sam nekom starijem čoveku pregledavao oko u svojoj kancelariji. I dok sam to činio uz pomoć lupe, video sam kako mu se krvni sudovi uvećavaju i onda pucaju pravo ispred mojih očiju. Zatim je doživeo šlog i pao pored mene.

Usta sam mu onda napunio tinkturom od aleve paprike, i on je onda ustao i otišao kući. Viđao sam mnoge takve pacijente koji dožive šlog, a onda ubrzo ustanu, sasvim normalno, kada im se da aleva paprika.

Koliko?

- Puna kašika aleve u čaši tople vode, ili oko 350 kapi tinkture. Isto važi i za slučajevne srčanog napada.

Da li je aleva paprika zaista toliko efikasna kod srčanih napada i oboljenja? Znam da je o tome govorio i dr Kristofer, ali nikada nisam video nekog da je koristi u tu svrhu.

- Aleva paprika je najefikasnija kod problema sa srcem i cirkulacijom, anginom pektoris, preskakanjem srca i aritmijom. Čuda čini u slučaju kongestivnog zastoja srca. Preporučljiva je za svakoga sa cirkulatornim problemima, poput visokog ili niskog krvnog pritiska, viška holesterola, triglicerida i masti, i čak proširenih vena.

Što se tiče srca, aleva paprika je dobra i u sprečavanju i u lečenju bolesti. Dovođenjem više krvi u sam srčani mišić, ona ublažava bolove u slučaju angine.

I, ako neko ima srčani napad, aleva paprika je sigurno najpreča i prva pomoć. Imao sam na stotine pacijenata čiji su životi zapravo spaseni samo uz pomoć kašike aleve paprike u čaši tople vode, ili oko 350 kapi tinkture, koje se brzo ispijaju. U svim slučajevima osoba se vraćala u normalno stanje, sa minimalnim ili nikakvim oštećenjem.

Savet od učitelja dr Šulca – dr Džona Kristofera.

Aleva paprika kod obimnog krvarenja...

Jedan dečak je slučajno upucao svog brata u stomak. Metak je ošteti kličmu i prošao kroz pluća i creva.

Neka komšinica je upucanom dečaku dala kašiku aleve paprike. Dok su stigli hitna pomoć i šerif, krvarenje je prestalo. Kada su ga odveli na operaciju, hirurg je rekao da je operisao jednu od najčistijih rana koju je ikada video. Lekari su potom rekli da će dečak ostati paralizovan od ispod stomaka. Ali, dečakova majka mu je davala biljne formule za obnovu nerava, te se dečak potpuno izlečio (za više informacija videti poglavlje o nervnim degenerativnim oboljenjima).

Za muškarce koji nakon operacije ili teške bolesti žele ponovo da budu polno sposobni

Biljna formula dr Šulca za muškarce. Evo sastojaka:

25% korena žen šena

15% kore johibe

15% lista damijane

10% korena sarsaparile

5% bobica testeraste palme

5% ovsenog „mlečnog“ semena, dok je zeleno i nezrelo

5% ploda kole

5% korena đumbira

Najbolji rezultati se postižu uzimanjem ove formule tokom 3-4 meseca, mada kod mnogih ljudi do promena dolazi skoro momentalno. Uzima se 35-70 kapi, 3-4 dnevno. Uz pomoć ove formule i svih njegovih programa lečenja, dr Šulc je bio svedok izlečenja pacijenata koji godinama nisu mogli da imaju polne odnose, i koji se sada osećaju bolje nego dok su bili mlađi.

Oboljenja nervnog sistema

Nervni poremećaji mogu biti izlečeni, ali je za to neophodno potpuno se posvetiti celokupnom programu prirodnog načina lečenja.

U ovom poglavlju ćete čuti za ljude sa raznim nervnim oboljenjima koji su se izlečili. Lekari konvencionalne medicine će naravno reći da se radi o spontanom povlačenju bolesti, ali što se nas tiče, mi znamo da je došlo do izlečenja.

Ne postoji magičan napitak ili „lek u kapsuli“ koji će izlečiti ljude od ovih bolesti. Čak ne mogu ni da razumem kako ljudi mogu verovati da će ih neki lekovi iz apoteke izlečiti.

Nervni poremećaji predstavljaju potpun slom odbrambenog sistema organizma. Zato verovati da se oni mogu izlečiti lekovima isto je kao kad biste verovali da se pokvaren automobil može popraviti sipanjem još benzina u njega. Ako bolujete od ovih bolesti, potrebna je radikalna promena. Potreban je celokupan program lečenja teže izlečivih bolesti. Nemojte koristiti samo neke od ovde navedenih lekovitih biljaka. Odmah krenite sa celim programom.

Drugim rečima, primenjujte sve – od metode sa hladnim čaršavom, hladnim i vrućim tuševima, sve do posta na sokovima.

Najpre ćemo dr Šulc i ja voditi poduži dijalog o različitim faktorima koji su presudni za lečenje ovih bolesti. A onda ćemo detaljno govoriti o nekoliko konkretnih slučajeva, kako biste videli primenu glavnih principa lečenja.

„U pozadini nervnih slomova često se nalaze poremećaji imunog sistema.“

- Daću vam malo nagoveštaja na početku o srži problema. Kod svih ovih bolesti ne zna se uzrok. Pogledajte u bilo koju medicinsku literaturu i videćete da piše: „Uzrok nepoznat“. I u udžbenicima piše: „Neuromišićna bolest. Uzrok nepoznat.“

Ipak, svi oni spominju i „postojanje poremećaja imunog sistema“, tj. kao uzrok u obzir uzimaju multiplu sklerozu, mijasteniju i neuromišićna oboljenja, što sve i jesu poremećaji imunog sistema. To je važno zapaziti.

Tako i mi tretiramo te bolesti, i onda ih lečimo na prirodan način. Prosečan lekar nema pojma o ovome. Mada sama medicina već počinje da shvata. Ona nam govori: „Da, uzrok multiple skleroze može imati veze sa poremećajima imunog sistema“.

To dalje znači da su počeli sa otkrivanjem povećanja broja belih krvnih zrnaca, što ukazuje na napad stranog tela. Takođe govore i o prisustvu infekcije izazvane sporim i skrivenim virusom.

Tako da se danas na neuromišićna oboljenja sve više gleda kao na uništitelje imunog sistema, verovatno virusnog, bakterijskog ili pak parazitiskog porekla. Znamo jedino da imuni sistem ne funkcioniše i da je pod napadom. To se smatra pravim uzrokom svih tih neuromišićnih oboljenja.

Isto tako, i sam imuni sistem može napasti vaše telo. To se zove autoimuno oboljenje, kao što su to multipla skleroza i mijastenija. Što se tiče mišićne distrofije, mislim da je jedini razlog što o njenom uzroku ne pričaju taj što se prilično novca troši na istraživanja Fondacije za mišićnu distrofiju. Tako i ovde imamo opet istu stvar: „Uzrok nepoznat, nema terapije“. Dakle, još uvek se ne govori o povezanosti imunog sistema i mišićne distrofije, mada ima retkih ljudi koji govore o tome.

Sada je očigledno, da svako ko pati od neke neuromišićne bolesti, poput multiple skleroze, mišićne distrofije, mijastenije i drugog, treba da primenjuje program lečenja za teže izlečive bolesti. Odatle treba svako da krene.

Dve glavne biljne formule, i greške koje ljudi prave

- Pored programa lečenja teže izlečivih bolesti, postoje i dve glavne biljne formule. Jedna je stimulator za nerve, koja se sastoji iz semena ovsa, semena celera, kapice, i druga, koju ja zovem formulom za regeneraciju nerava (opisana u poglavlju o šlogu i povredama glave).

Dakle, ojačava nerve?

- Da, ojačava ih, stimuliše. Ona probuđuje nervni sistem i puni ga energijom. To je jedna odlična biljna formula.

Druga formula jeste stimulator imunog sistema, koju smo uvek koristili kao deo programa lečenja teže izlečivih bolesti. Potrebne su velike količine

toga, naročito ehinacee ili neke kombinacije sa ehinaceom, pošto sigurno ima nekog stranog tela u organizmu dok je bolest prisutna.

Većina ljudi tu napravi grešku, jer počne da koristi ono što bismo mogli nazvati biljke protiv grčeva i za umirenje nerava.

Time se ne leče ove bolesti?

- Ne leče se, i ne samo to, već se stanje zbog toga može pogoršati. Takvi ljudi ne treba da se usporavaju ili umiruju, već je potrebno da im se razbudi nervni sistem i da se pokrenu.

Znači da nam ne treba odoljen, recimo... Šta treba da se uzima?

- Odoljen, pasiflora, hmelj, sve te biljke za umirenje nerava nam sada ne trebaju. Potrebne su nam biljke za regeneraciju i stimulisanje nerava, poput ovsu, kapice, kantariona, semena celera i ploda kole. To su sve stimulatori nerava.

Kolike su najveće doze za ljude koji pate od takvih poremećaja?

- Prosečna doza tinkture za normalnu osobu jeste 35-70 kapi tri puta dnevno, kao deo programa lečenja. Doza se može i utrostručiti, pa da iznosi 35-70 kapi 9-10 puta dnevno.

U suštini, svakog sata, ili svakog drugog sata tokom dana, uzima se po jedna doza tinkture, 35-70 kapi. Skoro stalno se uzima.

„Drugi herbalisti ne koriste ni približno ovako velike doze neophodne za izlečenje ovih bolesti.”

Kada bi čuli drugi herbalisti o kolikim dozama pričate, da li bi pomislili da ste ludi?

- O, naravno. Čak i da im dokažete da ste u pravu, oni će onda priznati da ne postoji toksičnost kod tih biljaka, i stoga ih možete uzimati koliko hoćete, ali opet će svojim pacijentima davati minimalne doze.

Mislim da je jedan od razloga u običnoj uštedi. Drugim rečima, oni smatraju da ako jedna boca nekih biljaka košta 15 dolara, da je onda mnogo da se ista potroši za samo dan-dva. Zato oni daju doze koje mogu trajati i do dve sedmice.

Ali to je njihov problem. Pacijente to ne treba da zanima.

- Da, tako je. Jer znate, svako ko pati od teže izlečivih bolesti trebalo bi da uzima po celu onu bocu svaki drugi dan.

Da bih osetio bar neko poboljšanje od vaše biljne formule za jetru, potrebno mi je da uzmem najmanje polovinu boce tokom dana, i znam da je to i više nego dovoljno.

- Baš tako, to zovemo terapijskom dozom ili „dozom za teže izlečive bolesti“. Za prosečnu osobu koja pre nije imala mnogo problema sa žučnom kesom i hoće da pročisti svoju jetru, sasvim je u redu da do osetnog poboljšanja dođe malo kasnije. Dok ste vi sličniji meni. Vi želite odmah da osetite to poboljšanje, i takođe borite se sa dugotrajnim hroničnim problemom, tako da su vam potrebne velike terapijske doze.

Pogledajte. Recimo, treba da se uzima boca sa biljkama od 15 dolara svakog drugog dana, odnosno, po 7 dolara svaki dan. To je u stvari suma novca koju biste potrošili samo na antibiotike. I to nije mnogo novca. Starinski lekari su po cele te boce davali svim svojim pacijentima.

Još o odnosu nervnih stimulatora i sedativa

Znači, oni ne samo da koriste pogrešnu vrstu lekovitog bilja, već i kada koriste one koje treba, ne daju ih u dovoljnim količinama.

- Da, većina ljudi ako kupuje biljnu formulu za nerve, onda obično uzmu sedativnu vrstu. A trebalo bi da koriste formule za stimulaciju i regeneraciju nerava. Čak i većina biljnih formula na koje naiđem očito nisu pravili herbalisti, pošto je u njih stavljano sve moguće bilje za koje oni misle da utiče na nerve. Pravi pravcati skup svega i svačega na jednom mestu.

Zatim, treća stvar koju treba uzeti u obzir jesu B vitamini.

Pogledajte. Zna se da kod mijastenije imuni sistem napada receptore acetilholina. A on je B vitamin. Predstavlja neurotransmiter i zapravo je kompleks B vitamina.

Upravo su B vitamini ti koji definitivno smanjuju stres, daju više energije i čine da nervi bolje funkcionišu.

Oboljenja usled nedostatka B vitamina, poput beri-beri i sličnog, otkrivene su jer spadaju u vrstu oboljenja nerava. To su bolesti nervnog sistema u mozgu, koje nastaju kada vam nedostaje B vitamin.

Glavna stvar koju osoba sa nekom neuromišićnom bolešću mora da zapamti jeste da ne sme da joj ikad nedostaju B vitamini. Zapravo, trebalo bi da njihovo telo sadrži 2-3 puta veće količine istih, kako bi ono moglo da ih koristi po potrebi.

Samo, ne mislite na tablete sa vitaminima?

- Ne, nikako. Potrebno je uzimati hranu. Dr Jensen je u tu svrhu koristio sirup od mekinja pirinča, kao što su i svi starinski lekari koristili melase (šećerne sirupe) sa visokom koncentracijom B vitamina. I oni su dobri, ali previše šećerasti. Slatki su, a šećer nije dobar za nervni sistem.

Zapravo, može biti štetan. Zato ja godinama koristim jestivi kvasac. U vezi s tim sam video neke neverovatne promene na bolje kod ljudi sa multiplom sklerozom i mišićnom distrofijom.

On poboljšava njihov govor i čini da trzanja nestanu. Ne može se potceniti ni hranljivi sadržaj istog. Video sam veliki broj ovih ljudi koji su uvek pod stresom, ali kada unesu B vitamine, onda stres skoro momentalno nestane.

„Imao sam pacijente sa raznim bolestima, koji su болоvali od 10-12 godina, a kada su uzeli 3-4 doze moje mešane 'superhrane', čiji sam vam recept dao, dolazilo je do 80% poboljšanja zdravlja za samo nekoliko dana.”

- Jestivi kvasac je jednoćelijska biljka, što znači da u vaš krvotok ulazi već svarena. Dok je najveći izvor vitamina B₁₂ u prodaji – alga spirulina. Nema boljeg izvora od tog vitamina, s tim da je jestivi kvasac na drugom mestu. Ja koristim i jedno i drugo.

Oni ulaze u krvotok maltene pre nego što dospu do stomaka, jer to su jednoćelijske biljke koje ne treba da se vare. Ključna stvar je u tome što oni direktno ulaze u krvotok.

Većina ljudi s bolestima nervnog sistema nema dobro varenje. Bolest utiče na moždane i kičmene (grudne) živce, koji dalje utiču na varenje. Tako da ako ti ljudi uzmu tabletu sa B vitaminom, ima odmah da je izbace napolje putem debelog creva.

Stari herbalisti su koristili pirinčani sirup i šećerni sirup (molasu), i to je sve?

- Da, to su oni koristili. I reći ću vam, to jeste dobro zaista, ali je potrebno uzeti velike količine toga.

Sećam se da je onaj stari lekar, dr Henri Biler (Henry Bieler), koristio pečeni kvasac.

- Da, i to deluje. Ali znate, jedini je problem u tome što ste tokom tih 1960-tih godina, kada biste ušli u prodavnicu zdrave hrane, mogli da kupite samo pivski kvasac. To je kvasac od kojeg ljudi prave pivo. Jeste da sadrži dosta B vitamina, ali može izazvati i dijareju.

Teoretski, ako imate kandidijazu, on vam može pogoršati stanje.

S druge strane, zanimljivo je da u Evropi smatraju da leči od kandidijaze. Dok u ovoj zemlji (Americi) smatraju je „hranom smrti“. Ja sam skloniji da verujem Evropljanima. Ako recimo odete u Nemačku, tamo će vam reći da je kvasac veoma zdrav u izgradnji imunog sistema. Verujem da su u pravu.

Hoćete da kažete da su stari lekari koristili kvasac čak i pre nego što se saznalo za B vitamine?

- O da, oni su koristili ili pivski ili pečeni kvasac. Jedini je problem u tome što je živ, pa može da vas nadima. Hoću reći, ako uzmete velike količine kvasca, moraćete posle toga da otpustite kaiš. Ali, danas se pravi i poseban kvasac, samo za konzumiranje, koji ne fermentiše.

Rezultati lečenja jestivim kvascem

Dakle, rekli ste da dolazi do rezultata. Za koliko vremena?

- Za jedan dan. Dvadeset četiri sata. Znam, to je neverovatno. Pogledajte na primer mijasteniju. Kod nje, imuni sistem uništava acetilholin, koji je neurotransmiter, tj. prenosi nervne impulse koji bez njega ne mogu ništa.

Acetilholin predstavlja gorivo za vaš nervni sistem. Naziva se i sastojkom kompleksa B vitamina. Drugim rečima, on se nalazi u pirinčanom i šećernom sirupu, a naročito u onom novom jestivom kvascu. Dajte to osobi koja pati od mijastenije, i njegovi nervi ima da se „zapale“.

Neverovatno je kako brzo dolazi do reakcije. Momentalno, u roku od 12-24 sata. Video sam poboljšanja u zdravlju ljudi od 80% do 100%, toliko da nisu bili ni svesni da li su i dalje bolesni ili ne.

Kod kojih bolesti se uzima kvasac?

- Mijastenije i multiple skleroze. Ponovo da napomenem, kad govorim o B vitaminima, ne mislim na vitaminske tablete. Zbog toga ja ove svoje vitamine zovem „superhranom“, a ne vitaminima. To je prava super-hrana.

Vi zapravo govorite o oživljavanju još jednog starog načina lečenja?

- Naravno, oni sirupi su veoma stari lek. A znate šta rade u Indiji? Tamo uzmu šećernu trsku, iscede je nasred ulice i daju vam da pijete sok od

šećerne trske. Tu ne samo da pijete šećer, već i ogromne količine B vitamina. To je pravi B-vitaminski udar.

Međutim, ljudi uzimaju tu trsku, prerade je, izbace B vitamine i prave rafinirani šećer.

Dakle, nekada je korišćena trska. Sećam se da mi je kao malom majka davala šećerne sirupe da pijem zbog B vitamina. To su i koristili stari lekari: šećerne sirupe, šećernu trsku, šećernu repu, hranu sa dosta B vitamina, i čak kvasac. U evropskoj tradicionalnoj medicini se dosta koristio kvasac. Davali su sve moguće proizvode od kvasca (videti drugo poglavlje za više informacija).

Čišćenje creva dovodi do dramatičnog izlečenja kod neuromišićnih oboljenja

Šta je druga stvar na vašoj listi koje treba da se pridržavaju bolesnici?

- Mnogi ljudi zaboravljaju na to, ali sam viđao dramatične promene na bolje, kada bi se pacijentima uradilo pročišćavanje creva.

I sami znate, to je deo programa lečenja teže izlečivih bolesti, ali većina ljudi misli da je to previše nehigijenski kod ljudi koji su obogaljeni. Oni jedva hodaju, tako da generalno svi odbijaju u početku da urade čišćenje creva. Kažu: „Ako me potera zbog toga, neću moći da stignem na vreme do kupatila“.

Onda uzmite nošu!

- Upravo tako. Ja sam to čuo od svojih rođaka i samih pacijenata, onih koji su uzimali biljnu formulu za creva br. 1 i br. 2, kao sastavne delove našeg programa lečenja. Ljudi koji su to radili uverili su se u rezultate takvog lečenja.

Zapravo, viđao sam pacijente kojima je bilo mnogo bolje samo nakon čišćenja creva, tj. nakon jedne sedmice dobrog pročišćavanja, koristeći celu jednu bocu sa formulom za creva br. 2.

Video sam povećati broj ljudi koji su patili od različitih bolesti, i koji su imali dobru reakciju samo zbog čišćenja creva.

Kada sve to udružite zajedno – stimulator nerava, B vitamine, čišćenje creva i onaj program lečenja teže izlečivih bolesti – rezultati su sjajni. Samo, ne smete slušati kako se pacijent žali što je lečenje mnogo naporno. Ja ih ionako zbog toga podstičem da rade ono što je dobro, i ponosan sam na tu svoju osobinu.

Jer znate, ovi nemački i uopšte evropski stari lekari prirodne medicine nisu uzimali „ne“ za odgovor. Dok danas, svaki lekar reaguje na žaljenje i kuknjavu pacijenata.

Neispričana priča o zatvoru i nervnim oboljenjima

Dakle, žaljenje pacijenata može biti presudno u izlečenju?

- Stalno slušam kako pacijenti sa neuromišićnim oboljenjima govore ova-ko: „Ako budem čistio creva, onda neću ni da stignem do kupatila“. Ali znate, čak i kad biste se uneredili u svoje pantalone, koga briga za to? Opraće se. Moći će nešto bar da rade. A uostalom, to je deo programa lečenja. Creva moraju da se pročiste. I da vam ispričam jednu stvar. Lečio sam nekoliko ljudi sa multiplom sklerozom, koji nisu mogli ni da hodaju. Ali kada su očistili creva tokom jedne sedmice, ono što je izašlo iz njih, bilo je O-G-R-O-M-N-O.

Većina tih bolesti, kao što je multipla skleroza, zahvata karlični pojas. Drugim rečima, ti ljudi ne mogu baš da hodaju, jer im karlica biva nekako ukočena. Nervi koji su povezani sa karlicom su oštećeni. Ali, ne slučajno, to su upravo nervi koji su odgovorni za pokrete creva; tako da ti ljudi dobiju zatvor, mada se ne zna šta je prvo od to dvoje došlo – zatvor ili neuro-mišićna bolest? To je ono: šta je starije, kokoška ili jaje?

Zapravo, same fekalne materije mogu da pritiskaju te nerve. Zato kada očistite creva, onda odmah dođe do poboljšanja, recimo od oko 50-75% za jednu sedmicu.

Kada kažete „čišćenje creva“ za takvu vrstu bolesnika, da li mislite na onih 240 ml biljne formule br. 2, ili mislite na nekoliko?

- Pa, za početak, trebalo bi krenuti sa biljnom formulom br. 1, onoliko koliko to kome odgovara. Zatim sledi najmanje 240 ml formule br. 2 za pet dana, ili pola litra za deset dana.

A šta je sa onima koji su zaista posvećeni lečenju, koji ne žele da zabušavaju nimalo?

- Evo za primer mogu uzeti sebe. Sinoć sam uzeo jednu večernju dozu - par kašika. Posle toga me je stomak malo zboleo. Jer ja sam kao vi; tolika količina je dovoljna za nas, mada jeste povelika. Za prosečnu osobu dovoljno je da uzima najmanje po nekoliko doza od 30 ml dnevno.

Fizička aktivnost i neuromišićna oboljenja

- Jedan od standardnih lekova za neuromišićne bolesti bila je švedska masaža. Tako je bilo u početku. I svi znaju za to. Recimo, Džon Harvi Kelog (John Harvey Kellogg) je primenjivao masaže i trljanje kože kod neuromišićnih bolesti, kao i sva evropska lečilišta što su primenjivala masažu i hidroterapiju u cilju stimulacije nerava.

Dok ovde kod nas ništa se i ne radi sa telom.

- Da, samo vas onako puste da ležite u krevetu. Znae, kad sam bio u banjama po Evropi, tamo vas stave u prostorije sa parom, nešto poput turskih sauna, gde vam se otvore sve pore na koži. Onda vas počnu udarati koprivama, od kojih toliko peče koža da skoro zaplaćete. Dakle, otvore vam pore i udaraju vas koprivama.

Pa da li od toga prokrvari koža?

- Ne, ali po celom telu osećate da vas peče. Ne škodi nimalo. To vam je kao da odete prvo u tursku saunu, a onda u vruću kupku s alevom paprikom.

Ali skoro svi su nekako kukavice. Oni bi vas u tom slućaju tužili.

- Ne, ne. Pa, ne radi se tu o nanošenju ulja, već o proćišćavanju limfe i pokretanju cirkulacije. Zamislite samo... mi smo pre mislili da je švedska masaža kad vam dođe neka žena od 150 kg koja vas baci na sto za masažu i ispregla vas rukama. Tako je *nekada* bila švedska masaža.

Dok danas, švedska masaža znaći...

- Znaći nanošenje i trljanje ulja po telu. To je tretman za ishranjivanje kože.

A kako je pre izgledala?

- Poput svetskog šampionata u rvanju. Samo bi vas bacili u ring sa ludim Hulkom. Takav je bio osećaj. Nakon toga se osećate bolje, jer tad prestanu da vas „muće“. To je bila tadašnja masaža.

Radilo se i trljanje kože. Recimo, u Turskoj bi vas stavili na jednu mermernu ploću, onda bacili na vas kofu vruće vode, i na kraju, uzeli četke da vas izribaju kao ploćice u kupatilu. Nema kod njih cile-mile; oni vam odstranjuju gornji sloj kože, ali zato i pokreću vašu krv i limfu. Tako da su hidroterapija i masaža itekako neophodan deo lećenja.

Izgleda kao da smo danas zaboravili celokupno staro znanje.

- Baš tako. Ja sam bio po ovim lečilištima, i viđao kako sa 10 metara visine bacaju ledenu vodu na pacijenta; video sam kakav je to pritisak. Dakle, kod njih nema zabušavanja.

U poređenju sa tim, sadašnje metode lečenja su preslabe!

- Svuda je tako danas. Recimo, jedan moj prijatelj, ginekolog, rekao mi je da svaki put kada se beba porađa, prva pomisao u njegovoj glavi je da li će ga tužiti. Tako da lekari trpe osionost ljudi, mada to nije slučaj samo u klasičnoj, već i u alternativnoj medicini.

Svi herbalisti u našoj zemlji gledaju da budu „dobri momci“, da se nikom ne zamere. Dok se pravi masažeri i lekari koje ja poznajem potpuno ignorišu.

Ali upravo njih naši čitaoci treba da traže ako se razbole, zar ne?

- Znaite kako, to nisu neki „lekari“ koji vam stavljaju kristal ametist pored uвета, te nanose mirisna ulja ili vas mažu kremom za mekšanje kože. To zaista deluje opuštajuće, čak se ima i koristi od toga, ali nije lekovito.

Pri odabiru masera, mi samo govorimo: sledeći, sledeći, sledeći, sve dok ne dođe neko ko bar zadovoljava minimum kriterijuma. Dakle, to je drugi ključni faktor o kojem sam pričao. Ljudima je potrebno da im prorade mišići.

Višak stresa i neuromišićna oboljenja

- I poslednja stvar jeste da ljudi moraju da se oslobode viška stresa. On je verovatno jedan od glavnih faktora koji je uticao na pojavu bolesti.

Ali kad im kažete ovo, oni će reći „Znamo to“.

- Oni mogu reći da znaju, ali ne znaju kako se mogu osloboditi stresa.

Verujem da niko od njih ne zna ni značenje reči „opustiti se“. Svuda sam to viđao; ljudi ne znaju kako da se opuste. Kažu neki: „A, pa ja igram golf“. Ali golf nije opuštanje. Jednostavno, Seme, vi ne znate šta znači to, a ne znam ni ja, kada su u pitanju razni pacijenti.

Recimo, za godišnji odmor mi odemo na Kosta Riku. Spustimo se do okeana i nađemo se na plaži gde nema nikoga. Moja supruga se skine u kupaći kostim i legne usred peska. Tako ona po osam sati leži gde udaraju talasi. Je l' možete vi to da uradite? Ja ne mogu. Ne bih mogao ni 15 minuta.

Ljudi oboleli od neuromišićnih bolesti ne razumeju značenje toga. Zato kada im kažem da moraju raditi na tome do kraja života, to znači da zaista

moraju da *rade* na opuštanju. Drugim rečima, kao da ništa ne treba da rade, već samo da se u potpunosti opuste.

Oni su doslovno iscrpljeni od stresa, zar ne?

- Da, to je neverovatno. Čak i ako deluju opušteno, vi ne možete znati šta im se dešava u glavi, kakav unutrašnji dijalog vode... Zaključio sam da su svi moji pacijenti koji boluju od neuromišićnih oboljenja iscrpljeni od stresa, prosto iscrpljeni. Oni su uglavnom one vrste osoba koje pokušavaju da urade previše, da na sebe preuzmu prevelik broj obaveza, i tome slične stvari.

Dakle, to je nešto na čemu treba raditi... a većina ljudi kaže da to zna. Kažu: „Da, da, znam, treba da očistim creva“. Ali opet, kad kažete tim ljudima da pročiste creva, oni to ne žele da urade.

Kako reaguju kad im kažete da treba da ublaže stres?

- Reći to čoveku obolelom od neuromišićne bolesti je isto kao kad biste slepom čoveku opisivali ružičastu boju koju on nikada nije video. Dakle, nema ništa od toga.

Tako da govoriti im - ne pomaže mnogo. Morate im dati nešto konkretnije. Morate ih malo zaposliti, dati im nešto da rade i tome slično, kao što sam objasnio na video snimcima.

To su samo neke od opštih stvari koje treba uraditi. One jesu sastavni deo programa lečenja teže izlečivih bolesti, ali želeo sam da ih istaknem i u vezi sa samim neuromišićnim oboljenjima.

Dr Šulc primenjuje celokupan program lečenja koji su nekada koristili dr Jensen i dr Kristofer, a koji se danas ne primenjuje nigde.

- Najvažnija stvar koju sam naučio od dr Jensena i dr Kristofera jeste to što su oni primenjivali celokupan, sveobuhvatan program lečenja, a ne samo neke delove. Dok su svi drugi učili da za jednu bolest treba uraditi ovo, za drugu ono, itd.

Dr Jensen i dr Kristofer su pak znali kako da leče sve bolesti. Poput jedne razorne mine oni bi sve bolesti pred sobom očistili.

To su cevi koje se stavljaju u zadnjicu, sokovi koji se piju, trljanje kože, i tome slično – zato je njihov program bio uspešan. Ljudi mogu reći da su već radili neke od tih stvari, ali niko neće reći da ih je sve primenjivao istovremeno, i to u dozama koje mi preporučujemo.

Bez sumnje, ovi programi lečenja su delotvorni, ali znate u čemu je caka? Lekari i pacijenti koji nisu hrabri primeniće samo 50% od zadatih stvari. Samo najtvrdoglaviji lekari i najhrabriji pacijenti preguraće i preostalih 50%. A posle toga doći će i ozdravljenje.

Kada i zašto ti lekari i pacijenti odustanu?

- Rekao bih da većina odustane na samom početku, pre nego što bilo šta krenu da rade. Mislim, to je užasno, veoma brzo se desi. Rekao bih da jedan od većih problema predstavlja čišćenje creva, jer neki od njih su već izgubili osećaj za pražnjenje creva.

Oni kažu ovako: „Ne znam kada treba da imam pražnjenje creva; zamalo da se nisam uneredio par puta“. I još: „Ne želim da radim ništa što bi takvo stanje ubrzalo“. Dakle, u tome je njihov glavni problem. A vi, jednostavno, morate ih naterati da pročiste svoja creva.

Žena izlečena od mijastenije

- Kada je došla kod mene, primetila je da joj je vid zamagljen, da ima slabu koordinaciju i da su joj mišići lica opušteni, kao i to da je imala problema sa gutanjem. Otišla je kod lekara, i posle nekoliko dijagnoza, konačno su joj rekli da ima mijasteniju, što je u osnovi neuromišićna bolest.

I tada ne može baš da se guta?

- Da. Zapravo, to je multipla skleroza, samo što jedino napada lice i očne nerve: oči, grlo i celo lice. Zato obolela osoba počinje da slepi.

Rekli su joj da će vremenom oslepeti. A već je počela da vidi duplo, toliko da je jedva mogla da hoda. Do vremena kad je došla kod mene, vid joj je već bio takav. Lekari su joj dali neke specijalne naočare za to, ali one nisu pomogle.

Da li im je otežano disanje i da li se mogu ugušiti?

- Imala je problema sa disanjem i gutanjem, i njeni mišići lica su opali. Drugim rečima, mišići joj vise, tako da joj lice izgleda prilično drugačije. Lekari su joj rekli da boluje od autoimunog oboljenja – mijastenije gravis.

Ta bolest bi je ubila da se nije lečila. Oslepela bi prvo, i onda bi se vremenom ugušila. Lekari su mogli da joj produže malo život, tako što bi izvadili grudnu žlezdu. A znamo, grudna žlezda (timus) je jedan od najvažnijih organa imunog sistema. Tu se vaše T-ćelije „edukuju“ za svoju funkciju u telu.

I ona kao pacijent i njena porodica su se mnogo uplašili. Takvi su bili kada su došli u moju kancelariju.

Uradili smo sve stvari o kojima sam vam malopre govorio. Mislim da me je za samo dva dana zvao telefonom njen otac i rekao da se desilo čudo.

Ono što sam otkrio kod ovakvih vrsta bolesti jeste da je početna reakcija kod istih veoma burna, jer je telo „do smrti“ izgladnjeno od B vitamina, a koji su neophodni imunom i nervnom sistemu. Dakle, za dva dana njen vid se normalizovao. Rekli su mi da je većina simptoma bolesti tada praktično nestala.

Nisu verovali šta se desilo, pošto su im lekari stalno ponavljali da će umreti. Govorili su: „Izvadićemo vam timus, ali ćete vremenom oslepeti i ugušiti se, ili prestati da dišete“. Znače, to je onaj klasični košmar savremene medicine.

Posle toga doživljavala je poneke uspone i padove.

Brinuli su o njenom zdravlju, pa su ponovo otišli kod lekara. On im je rekao da je normalno imati pozitivne pomake, ali da će oni proći, pa će se situacija pogoršati. A čim je to rekao, isto se i desilo! Razumete? On ju je uplašio da će joj biti sve gore i gore.

Zato su ponovo dolazili kod mene. Tada bi ozdravila, mada u suštini, bilo je to kao penjanje uz uzbrdicu. Ipak, u roku od 3-4 meseca, dakle do prošle zime, ona se potpuno izlečila.

Šta vam je rekla kada se izlečila?

- Bila je jednostavno oduševljena, ali sam morao ozbiljno da porazgovaram sa njom. Jedna od stvari koje moram da obavim sa izlečenim od neuromišićnih bolesti jeste da im objasnim kako se ne smeju vratiti svom starom, nezdravom načinu života. Jer ubeđen sam... u stvari, je l' znate kako su nekada nazivali ovu bolest?

Ne.

- Nervni slom. Upravo su to mijastenija i multipla skleroza – nervni slom.

Mislim da je od toga bolovao Ričard Prajor.

- Tako je. Upravo tako. Previše stresa je u pitanju. Takve ljude ja moram da učim da kažu „ne“. Da im smanjim broj obaveza. To su ona vrsta ljudi koje kada pitate da l' mogu da vam pomognu, oni vam odmah kažu da mogu, iako su već prepuni obaveza, prepuni. O tome moram da razgovaram sa njima i da im smanjim stres. To je ipak jedan od ključnih faktora.

Imao sam i druge, još gore, slučajeve mijastenije. Naravno, pritom, najgora stvar koju može jedna obolela osoba da uradi, i da uopšte pomisli na to, jeste odstranjivanje grudne žlezde (timusa). Standardna medicinska procedura kod mijastenije je odstranjivanje timusa – inače, glavne komponente imunog sistema. Kada se ona odstrani, čovek više ne poseduje dovoljno jak imunitet. A to je pravi košmar.

Kod mene su dolazili brojni pacijenti sa mijastenijom koji su se izlečili. Tu se zapravo radi o klasičnoj staroj metodi lečenja: samo počnete da radite sve suprotno od onoga što je dovelo do bolesti, držite se novih programa lečenja, i tako ozdravite.

Negativni stavovi lekara su doveli do smrti mnogih ljudi

- Kad lekari kažu ljudima da je gotovo, i ovi im poveruju. To naročito važi za multipla sklerozu. A takav stav samo slabi čovekovo zdravlje.

Imao sam dosta pacijenata koji su doživeli smrtnu kaznu koju su im lekari prorekli.

Znači, niste mogli da ih izlečite?

- Ne, već nisu verovali da mogu da se izleče. Pri svakoj poseti su govorili da ne veruju da mogu da se oporave. A ako ne verujete, onda se i nećete oporaviti. Ništa se ne može desiti ako ne verujete da će se desiti.

Pa, da li su radili sve po programu lečenja ili skoro ništa da nisu?

- Skoro da nisu.

Jer su verovali da im to neće pomoći.

- Baš tako. Mislili su da je to gubljenje vremena. Dakle, kako su mogli da imaju snage da isprate program lečenja ako nisu ni verovali da će to delovati? Ko da se muči sa svim tim metodama lečenja? Pacijenti koji su najmanje verovali u svoje izlečenje bili su upravo oni koji su patili od neuromišićnih oboljenja.

S druge strane, ima dosta onih koji su posvećeni lečenju i koji zato ozdrave. Mnogo njih je na moja vrata ušlo hramljući i gegajući se na jednoj nozi, jedva se penjući uz ulazne stepenice. Bio je i jedan čovek koji je morao da parkira svoj automobil pola sata ranije od zakazanog termina, iako je od parkinga veoma blizu mog lečilišta.

Znam, preblizu!

- E pa njemu je trebalo pola sata. Video bih ga kako se muči na parkingu da dođe, ali nisam izlazio da mu pomognem, jer takvi ljudi moraju da se

malo pomuče sami ako žele da ozdrave. Gledao bih ga kako pola sata pešači do mojih vrata, i onda, još pet minuta da dođe do mog kupatila. Prva stvar koju je morao da uradi jeste da dopre do kupatila.

Ali, on je verovao u izlečenje. Jer je pre toga bio kod drugog lekara koji mu je malo pomogao da se oporavi, a onda je došao kod mene, pošto su mu rekli da sam ja potpuno izlečio ljude od multiple skleroze. On je verovao u izlečenje, pomučio se i radio sve što smo mu govorili. Naravno, pritom je pražnjenje creva bio poseban problem. Možete misliti kada nekom treba 10 minuta da dođe do kupatila, koliko se uplaši da neće do tamo stići na vreme kada bude čistio creva.

Ali koga briga za to! Moraju se suočiti sa time. On se suočio, i imao je par nezgoda, ali dobro, šta je tu toliko strašno?

Imao je multiplu sklerozu, je l' tako?

- Da. Svakom se desi da se uneredi tokom svog života. Ali šta je to važno kada se ovde radi o lečenju multiple skleroze. Dakle, ispraznili ste creva par puta u pantalone, pa šta? Eh, kada bi to bio najgori problem. Tako se i onom čoveku desilo! Po nekoliko puta se uneredit u krevetu i u svoje pantalone.

Ali prva stvar koju je tada počeo da primećuje jeste da mu se hod popravio. Mogao je da hoda svuda po kući.

Svako sa mišićnom distrofijom, multiplom sklerozom, mijastenijom ili bilo kakvom neuromišićnom bolešću, mora shvatiti da je doživeo nervni slom. Doslovno se desio nervni slom. Nema prenošenja nervnih impulsa. To se zove bolest neuromišićne transmisije. Dakle, ti ljudi su doživeli nervni slom. Otišli su osigurači. Nema prenošenja pozitivnih nervnih impulsa u nervnom sistemu, što znači da je neophodno smanjiti stres.

Ali to ne znači da ne treba raditi ništa ili ne pomerati se. Oni moraju drastično da ublaže stres, a istovremeno i da nastave da se kreću. Moraju da pokreću svoje telo. Čak iako hodaju smešno, treba da nastave sa hoda-
danjem. I čak iako imaju slab vid, treba nastaviti sa čitanjem i fokusira-
njem.

Samo ne treba da se nadmeću ni u čemu.

- Da, baš tako. Tu postoji velika razlika. Veliki broj mojih pacijenata, obolelih od neuromišićnih bolesti, završili su tako zbog previše nadmetanja i konkurencije, bilo da je reč o školi ili pohađanju velikog broja kurseva. Znate, imao sam i takve ljude koji su ovde dolazili jer su pokušavali da to-

kom jedne godine koledža završe ispite od godinu i po dana unapred. Većina tih ljudi je doživljavala prevelik stres u porodici, na poslu i u školi.

U sadašnje vreme viđam više studenata sa ovim problemima nego ikad pre. Mislim da je razlog tome sve veći pritisak na njih tokom studiranja. A tako je sa svim studentima! Oni čak imaju testove i tokom prve godine.

Mi nikada nismo imali testove tokom prve godine. Dok se danas daju testovi i tokom prve godine, i generalno gledano, mislim da se omladina uništava u ovoj državi zbog svog tog stresa i pritisa. Verujem da je to uzrok sve većeg broja nervnih slomova i oboljenja na nervnoj bazi.

Dobro. Sada, šta više koristite kod takve vrste bolesnika: biljnu regenerativnu formulu za nerve ili BiB tinkturu dr Kristofera?

- Formulu za stimulisanje nerava. BiB je malo čudnija formula. Jer znate, tu formulu sam koristio još dok je dr Kristofer bio živ; ali sada, kada je prošlo 13 godina od njegove smrti, rekao bih da se znanje o lekovitim biljkama za nerve itekako uvećalo.

Takođe, BiB formula sadrži divlji ruzmarin i plavu staničarku, kao i lobe-liju, koje su definitivno sve antispazmatične biljke, i kapicu, koja stimuliše nerve; tako da ta formula predstavlja biljnu mešavinu koja deluje u oba smera.

BiB jeste dobra formula, ali ja bih je pre stavio u kategoriju antispazmatičnih lekova. Za ljude sa epilepsijom gledam da nađem neke bolje formule.

Što se više bavim pacijentima obolelim od multiple skleroze, mišićne distrofije, onda mijastenije i drugih neuromišićnih oboljenja, sve više kao lek koristim biljke za stimulisanje nerava.

Da li kod vas ljudi koji su doživeli nervni slom popiju po malo kafe?

- Ne, ali im dajem druge biljke koje čine sastavni deo biljne formule za stimulisanje nerava.

Na koji način se koristi ta formula? Da li se ubacuje u uvo?

- Ne, samo se pije. Kod mijastenije pak stavlja se i na lice i u uvo. Ali kod drugih takvih oboljenja, poput multiple skleroze i mišićne distrofije, dovoljno je uzimati internim putem.

Da li se primenjuju obloge sa biljkama za nerve?

- Ne, osim ako se bolest nije baš lokalizovala na jednom mestu, mada kod mišićne distrofije i multiple skleroze najčešće ne možete uperiti prstom na neki deo tela i reći: „Evo ovde je bolest“.

To je samo bolest svih mišića, znate, obuhvata celo telo. Jedino ako se desi da se bolest lokalizuje oko kukova, kolena ili ramena (izgleda da se tu najčešće javlja), onda možete tu primeniti obloge. Dakle, ako postoji deo tela gde se može prstom odrediti obolelo mesto, onda se mogu primenjivati.

A ako nađete takvo mesto, šta se konkretno radi?

- Pa, mogu se direktno nanositi biljke za stimulaciju nerava.

Ali ako se nema jedna određena biljka, onda mogu neku drugu?

- Naravno. Isto važi i za primenu vrućeg i hladnog tuša, kao i masažu.

Da li ricinusovo ulje ima nekog efekta kod ovih bolesti?

- Ja uvek koristim to ulje kao spoljnu fomentaciju. To je jedna od najboljih fomentacija, te zašto je ne koristiti? Naravno, tu je i masaža. Ljudi oboleli od ovih bolesti veoma dobro reaguju na masažu i fizičku aktivnost. To su dva veoma bitna dela programa lečenja. Mada većina ljudi, čim počne da im telo drhti, oni prestanu da rade, što je najgora stvar koju tad mogu da urade.

Dakle, čovek o kome smo govorili se izlečio?

- Naravno. Povremeno doživi neke padove, ali mislim da je to više emocionalne, nego fizičke prirode. Recimo, ovde u Los Anđelesu sada učestvuje u trkama na 10 kilometara. Ima 48-49 godina. Bolest mu se pojavila kada je imao 40. Tokom cele prve godine trajanja bolesti nije znao šta mu se dešava, dok mu konačno nije dijagnostikovana. Sada je u odličnom stanju.

Mišićna distrofija

- Druga vrsta bolesti iz ove grupe jeste mišićna distrofija, koja je takođe progresivna bolest mišića i o kojoj se malo zna. Ne zna se ni uzrok ni terapija, te lekari takve ljude samo stavljaju u ovu kategoriju pacijenata.

Kod mene je verovatno dolazilo više ljudi sa mišićnom distrofijom nego sa multiplom sklerozom i mijastenijom zajedno. To je najveća grupa bolesnika.

Recimo, ako ste u poslednje vreme postali malo senilni, lekari će odmah reći da imate Alchajmerovu bolest. To je velika grupa ljudi, koji se među sobom pak mnogo razlikuju. Takvim ljudima, ako im se dijagnostikuje Alchajmerova bolest, sugerisao bih da ignorišu tu dijagnozu. Jer oni jednostavno sve ljude stavljaju u ovu grupu mišićnih oboljenja.

A njima je zapravo samo potreban program lečenja za teže izlečive bolesti?

- Tako je. Upravo tako. To znam jer sam tokom godina imao ogroman broj različitih slučajeva ljudi sa mišićnom distrofijom.

Da li ste uspeli da ih izlečite ili samo da im malo pomognete?

- Pa, znate, bolest je nestajala kod njih. Više nemaju nikakve simptome bolesti.

Jednom prilikom sam nekoliko dana držao neke kurseve. Tada je došla jedna žena koja je želela da se izleči od mišićne distrofije. Učinio sam da hoda normalno u roku od 24 sata, nakon što sam ja ispričao kakve gluposti lekari pričaju o toj bolesti. Kasnije joj je bilo bolje i mogla je da hoda bolje.

Naravno, davao sam joj veliku količinu lekovitog bilja. I reći ću vam sad jednu stvar: svako ko ju je lečio bio je na smrt prepadnut od nje. Nisu smeli nikakvu terapiju da joj predlože. A ona je bila moj prvi pacijent takve vrste. Molim Boga da mi šalje obogaljene ljude da ih lečim. Da mi da neki zadatak koji ću svom svojom voljom i srcem da ispunjavam.

Zato sam odmah krenuo da je lečim, najpre sa vrućim i hladnim tuševima, velikim dozama biljaka za nerve, i radikalnim menjanjem pogleda na život. I već je sledećeg dana počela da hoda bolje. Mnogi od takvih ljudi postanu obogaljeni, ali u psihičkom smislu, jer im lekari kažu da pate od progresivnog mišićnog poremećaja i da im više nema spasa.

Koja je najveća doza biljaka za nerve koju ste koristili?

- Rekao bih 30 ml dnevno, boca od 30 ml na dan. To je oko 170 kapi (5 punih kapaljki) 7-9 puta dnevno. I u tome nema ničeg lošeg.

Naravno, jedina loša strana kod nervnih stimulatora je u tome što će ih stimulisati, zar ne? A jedina loša strana antispazmatičnih biljaka jeste što mogu izazvati povraćanje. Dakle, ako povratite od antispazmatičnih biljaka, uglavnom zbog lobelije, ja bih samo malo prekinuo sa upotrebom iste. A ako se previše istimulišete sa biljkama za stimulaciju nerava, samo prestanite da ih uzimate uveče. Možete da ih ne uzimate nakon šest sati popodne. Ponekad privremeno prekinem sa davanjem stimulišućih biljaka, a počnem sa biljkama za nerve i antispazmatičnim biljkama, tokom perioda od par sedmica, kako bi se bolesnik malo opustio.

Sedativne biljke opuštaju ceo sistem, dok ga stimulišuće stežu i oživljavaju ponovo. To je ono što njima treba. Slično je primeni vrućih i hladnih

tuševa. Na takav način je Samjuel Tomson koristio lobeliju i alevu papriku, pošto je aleva paprika vrsta nervnog stimulatora. Ja tu ubacim i biljke za regeneraciju nerava, a onda na kraju ide antispazmatična lobelija.

Da li lavanda spada u sedativne biljke?

- Da, kao i lobelija. Lobelija se može ubaciti u bilo koju formulu, jer ona deluje kao antispazmatična biljka, ali skoro da može da se koristi i kao nervni sedativ i stimulator. Ne postoje neki pravi neželjeni efekti ovih biljaka; kao što sam rekao, jedino je moguće da se povraća od lobelije ili da se stimulišu nervi sa onim drugim biljkama. Glavni problem kod njihove primene je najverovatnije što ga ljudi ne uzimaju u dovoljnoj količini.

Sve u svemu, većina mojih pacijenata takve vrste je sada zdravo, već 12 godina i više.

Dakle, to nije samo začarani krug trenutnog ozdravljenja i ponovne pojave bolesti?

- Ne, jer kod onih koji se ne leče taj ciklus obično traje jednu-dve sedmice, najviše mesec dana. A onda se opet pojavi bolest u još goroj formi. Uglavnom traje od dve sedmice do trideset dana.

Što znači da vam lekari ne mogu reći da je došlo do privremenog poboljšanja?

- Da, ali oni će samo reći takvim pacijentima da su bili jedni od onih srećnika kod kojih dolazi do spontanog povlačenja bolesti.

Ali znate, ako gledate iz tog ugla, onda se i meni desilo to spontano povlačenje moje srčane bolesti. Govorio sam vam o tome. Jer lekari nikada neće reći pacijentu koji je patio od raka da se potpuno izlečio.

Znači, i kod vas je došlo do remisije?

- Da. Ja sam u remisiji, vi ste u remisiji, svi smo mi u remisiji, po mišljenju lekara konvencionalne medicine.

A reći ću vam: kada prođe 3, 4 ili 6 meseci od početka te njihove remisije, ljudi se u potpunosti izleče i nema više ni govora o remisiji. Što više vremena prolazi, to oni više odbacuju stavove lekara, pa im i zbog toga biva bolje.

„Kada je ušao čovek sa Parkinsonovom bolešću, sa nogom koja je lupala o pod, zvučalo je kao bušilica za beton.”

- Dok je ulazio u moju kancelariju, mislio sam da udara čekićem u nešto. Ali posle sam uvideo da je to samo njegovo koleno koje je udaralo u sto i

njegovo stopalo kojim je u pod lupao. Stajao je skoro uspravno, ali udaranje noge i drhtanje desne ruke nije mogao da zaustavi.

Kako ste mu rešili problem drhtanja ruke?

- Mislim da su najviše pomogle biljke za nerve, mada smo radili dosta i sa vrućim i hladnim tuševima. Masirali smo mu podugo predeo kičme, te ruke i noge, kako bi se opustili mišići koji su možda bili stegnuti. Svi mi ionako imamo mišiće koji nam pritiskaju nerve. Takođe, bilje smo primenjivali spolja; koristili smo antispazmatične biljke, poput fomentacija od lobelije.

Primenjivali ste fomentacije sa lobelijom?

- Da, na ruku i nogu. Skuvali bismo jak čaj od lobelije u velikom sudu, od jednog litra možda, u koji smo stavili punu šaku sveže lobelije. Vodu smo pustili da proključa, onda stavili lobeliju unutra i zatvorili sud, jer lobelija ne treba da se krčka. Samo treba da se stavi u ključalu vodu i da se pusti.

Da li ste u to utapali peškire?

- Da, utapali smo peškire, a onda njih nanosili na njegovo telo. Znatno su mu pomogli. Pošto je do tada imao jake bolove, kao i osip od herpesa. To je bilo dosta bolno, ali zato mu je lobelija itekako pomogla. Posle toga smo dodavali divlji ruzmarin i kapicu, koje smo mu davali i da pije.

Zašto divlji ruzmarin?

- On je dobar da se pije za bilo koju vrstu nervnog oboljenja ili grča.

Koristio sam ga i viđao kako sama epilepsija nestaje uz pomoć njega, kada oboleli nema više napada usled oštećenja mozga ili tumora na njemu.

Uz ovu biljku onaj čovek se osećao mnogo bolje, mada kada je dolazio drugi put ja i nisam baš video neku razliku. On mi je pak rekao da *jeste* osetio veliku razliku, možda 50% poboljšanja. Možda nisam to uvideo pošto sam po prvi put video nekog kako ulazi u moju kancelariju sa onakvom nogom i drhtajućom rukom, pa mi je to odvušlo pažnju.

Mislim da sam tek posle nekih 30 dana i sam primetio razliku. Treći put kada je došao, već je mogao da diše normalno, da se relaksira i da opusti mišiće, iako je još uvek bilo malo podrhtavanja, samo ne kao prvog puta kada je udario u pod i moj sto. Davali smo mu velike doze divljeg ruzmarina i plave staničarke, plave verbene, kapice, lobelije, tvorovog kupusa, divljeg jama, BiB tinkture, posebne doze lobelije i podosta sokova. Isto tako, radili smo mu i dublje masaže na predelu kičme.

Da li ste stavljali fomentacije na kičmu?

- Po celom telu. Često ih je stavljaao. Čak je i u kupke stavljaao sve ove biljke.

Znači i to može?

- Naravno. Ako treba sve delove tela da pokrijete. On je punio kadu do pola, a onda u nju stavljaao malo soli i još neke stvarčice, i na kraju dodao celu posudu sa lobelijom i korenjem od divljeg ruzmarina i plave stanićarke – sve je stavljaao unutra. Tako se on kupao u jednom biljnom čaju.

Da li ste koristili tada plavu verbenu ili stanićarku?

- Sve smo ih koristili, zajedno sa celom BiB formulom. Najvažnije četiri biljke su: divlji ruzmarin, tvorov kupus, lobelija i divlji jam.

Sve te biljke čuda čine. I plava stanićarka i verben. Plavu stanićarku pak ne koristim previše, osim za žene. To je dobar stari indijanski lek za žene, naročito dobar pre nego što se žena porodi. On jeste odličan, ali su zato divlji ruzmarin i lobelija jednostavno izvanredni protiv grčeva. A naravno, onaj čovek je svašta jeo, te je imao loše varenje i zatvor.

Vi ste sve te probleme rešili?

- To je zaista neverovatno bilo. Da biste bili u tako lošem stanju kao što je bio on, morali biste godinama da ignorišete manje simptome. Od zatvora je imao i hemoroide. Ali umesto da promeni nešto povodom toga, on ih je operisao.

Da li se na kraju izlečio?

- Da, naravno. Mada nijedan lekar nikada nikom nije rekao: „Evo, nema ga više“, dok je on došao do toga da više nije drhtao. Ni noga ni ruka mu više nisu drhtali. Bio je mnogo oduševljen time jer nije želeo da ode u penziju, mada ipak nije mogao da piše. Kada je pokušavao da napiše nešto, izgledalo je kao EKG na papiru.

Ali vremenom je mogao ponovo i da piše?

- Da, vremenom je počeo normalno da piše i hoda, bez podrhtavanja.

Koliko mu je trebalo da potpuno ozdravi? Više od jedne godine?

- Manje od toga, rekao bih. Posle 6-8 meseci drhtanje je prestalo, ali se povremeno vraćalo, kada bi noću sedeo na svojoj stolici. Bilo je uspona i padova, ali se postepeno oporavljao. Posle 6-8 meseci više nije bilo podrhtavanja. Ponovo se pojavljivalo jedanput sedmično, a kasnije na svakih 10 dana.

Siguran sam da je do kraja godine bolest potpuno nestala, mada je povremeno imao iste probleme. Naravno, to mu se dešavalo samo kada bi recimo otišao na proslavu nečijeg rođendana i pojeo neku nezdravu hranu od koje je mogao dobiti zatvor, i tome slično. Ljudi stalno tako rade.

Dobra stvar u svemu ovome je što i kad dovede sebe u toliko loše stanje, ipak se i dalje možete izlečiti. Međutim, ako odete predaleko, onda problem može stalno da se pojavljuje. Najbolje je kada pacijent to sam shvati.

Ali na kraju svi shvate?

- Itekako shvate.

Čovek koji je izlečen od Lu Gerigove bolesti

Čovek o kome ste govorili na video snimcima...

- Da. To je čovek koji nije mogao da govori kada je prvi put došao kod mene. Tako je bar rekla osoba koja ga je dovela. Ali ja sam ga naterao da progovori. Bilo je ono: „Aaaaa”. Poenta je u tome da nije želeo da govori. I bio je apsolutno ubeđen da će umreti.

Ne mogu baš da se setim, ne znam zašto, ali mislim da je bio zubar. Zubar ili lekar je bio, u svakom slučaju, radio je na UCLA, tako da je znao čim vam dijagnostikuju taj ALS (amiotrofičnu lateralnu sklerozu), da će mu od toga biti samo gore i da će umreti na kraju. A patio je od te bolesti tri godine, sve dok nije došao kod mene.

Zašto je došao kod vas ako je „znao” da će umreti?

- Zbog rođaka. Rođaci su ga naterali da dođe. On nije želeo. Nije verovao u ove stvari. Mnogo puta tokom lečenja, kada mu je bivalo bolje, rekao bi: „Pa, to je samo trenutno poboljšanje”.

Zato sam ga jednog dana jednostavno izbacio iz moje kancelarije. Rekao sam ovako: „Znate šta, vaše zdravlje se poboljšalo. Svi oko vas to vide i znaju. Simptomi su sve ređi. Ali, vi ste takav neverni Toma da je to nemoguće”. Rekao sam na kraju: „Izlazite napolje iz moje kancelarije.”

A on: „Šta kažete?” posle čega sam ga ugrabio za jaknu, izbacio napolje i zatvorio vrata za njim.

Posle nekih pet minuta čulo se kucanje, ja otvorim, a on kaže: „Želim da uđem”. Pitam ja: „Zašto, kad ne verujete da se možete izlečiti?” Onda on kaže: „Pa, ne verujem”. Zato ja odgovorim: „Onda izlazite napolje”, i ponovo zalupim vrata.

Tako je bilo pet puta uzastopno, sve dok na kraju nije rekao: „Dobro, dobro, u pravu ste“. Ušao je i seo. Rekao sam mu ovako: „Vidite, ovde ima toliko lekovitog bilja i zdrave hrane da se možete izlečiti. A ako ne verujete u to, jer ste tako učili u svojoj bezveznoj medicinskoj školi, to znači da se ne obazirete na dobre simptome koji su prisutni kod vas. Bolje vam je. Govor vam je bolji, facijalni mišići su bolji, snaga ruku vam je bolja i hodate normalno“. Dodao sam još: „Vi samo odbijate da se suočite sa tim“. Tad se konačno malo zamislio. Najveći problem je bio u tome što nije mogao da napusti ono što je deset godina učio i na šta je potrošio sto hiljada dolara.

I do kakvog ste rešenja na kraju došli?

- Dogovorili smo se da on može da nastavi da veruje svim ostalim stvarima koje je učio iz medicine, osim ovoga - dakle samo treba da veruje da se od ove bolesti možda ipak može izlečiti. Rekao sam mu: „Možete po svim drugim pitanjima da verujete zvaničnoj medicini, ali možda ipak postoji ova jedna stvar gde oni nisu u pravu“. Na šta je on odgovorio: „U redu, možda ste u pravu“.

Da li se kvadriplegičari i paraplegičari mogu izlečiti prirodnim načinom lečenja?

Ričarde, da li ste nekada lečili kvadriplegičare, ljude paralizovane od vrata nadole, ili su oni beznadežan slučaj?

- Reći ću vam ono što je dr Kristofer govorio: „Ne postoje neizlečive bolesti, postoje samo neizlečivi ljudi“.

Problem je u tome što oni dođu kod mene tek nakon mnogo godina provedenih u tom stanju. Do tada su im svi lekari, neurolozi i neurospecijalisti rekli da će do kraja svog života ostati nepokretni.

A to je težak zalogaj za gutanje. Mada ga je moguće progutati i svariti, isto kao što su to mogli čak i ljudi oboleli od multiple skleroze ili mišićne distrofije i njima slični, kojima su lekari govorili da nema leka, da će im biti sve gore i da će na kraju umreti...

Znate, kvadriplegičarima i paraplegičarima lekari i tzv. specijalisti govore da za takvu vrstu paralize nema leka.

Ne možete zamisliti koliko je teško pokretati mišić, nogu, ruku ili stopalo, koje je odsečeno od svog nervnog centra. Za to je potrebno psihički se spremati. To poredim sa borbilačkim veštinama, pošto sam ja bio šampion države Njujork 1971. godine u razbijanju blokova, jer da biste u tome uspeali, nije dovoljna samo fizička snaga.

Prava snaga mora doći iz nekog dubljeg izvora. Morate tragati unutra i pronaći tu unutrašnju snagu koja dolazi od Boga, i ne smete to uraditi samo iz straha.

Znači, nikada niste imali slučaj takvih pacijenata koji su se izlečili?

- Imao sam, ali to su bili retki slučajevi, pošto su oni dugo leženi na pogrešan način. Znate, čak sam viđao i veoma efikasne rezultate lečenja. Mislim da sam vam pričao o tom detetu, možda od 12 godina, iz države Jute, koje sam izbacio iz njegovih invalidskih kolica pravo u potok. Davali smo mu i velike doze biljaka za regeneraciju nerava, od čega mu se posle samo 12 sati noga drznula.

Je l' bio paraplegičar?

- Da, bio je paralizovan od grudnih pršljenova nadole; nije mogao da pomera noge.

Znači, posle 12 sati uzimanja biljaka za nerve i hladne vode (potoka)...

- A bio je paralizovan još kad je bio beba od dva meseca, dok sada ima 12 godina, već je odraslo dete. E pa to dete me je jednom prilikom pogledalo u oči i reklo mi: „Ja mogu da se izlečim“. I verovao je u to. Međutim, drugačije je kada ispred sebe imate čoveka od 30 ili 40 godina.

Dakle, iako nikada niste to uradili do kraja, verujete da je moguće potpuno izlečenje?

- O, apsolutno, apsolutno. U stvari, ja sam sreo ljude kojima se to desilo.

Stvarno? Hoćete da kažete da vam sada mogu reći: „Ja sam nekad bio paraplegičar“?

- Naravno. Najviše volim kada putujem negde da bih držao predavanja, jer tada mi prilaze razni ljudi i pričaju svoja iskustva. Tako mi je nekoliko desetina njih reklo da se oporavilo. Ljudi kojima je rečeno da više nikada neće hodati, i koji su imali povrede kičme i koji su bili paralizovani uglavnom od stomaka nadole.

Čovek koji se izlečio od potpune paralize od vrata nadole

Da li znate nekog ko se izlečio od paralize tela od vrata nadole?

- Znam za jednog surfera iz Kalifornije. Ne sećam se cele priče, ali znam da je pao na glavu u pesak, slomio vrat i tako postao paralizovan.

Postao je kvadriplegičar i imao je velike unutrašnje povrede. Sećam se da sam negde čuo kako se oporavio i kako je potpuno zdrav i uspravan.

Kad sam ga i sreo, pričao mi je kako je slomio vrat, ali da je verovao da se može izlečiti. To se na kraju i ostvarilo.

Da li je koristio lekovito bilje?

- Da, ali ne na način o kojem smo mi do sada govorili. Uglavnom ih je uzimao internim putem. Oporavljao se u lečilištu Solana Bič, dole u severnom okrugu San Dijega. I stvarno je verovao u izlečenje. Sreo sam ga tamo kako pije sokove. Verovao je u lekovitost posta na sokovima, mada osim toga nije se lečio nečim drugim. Da, jedino su dosta primenjivali i masažu tela.

I nervi u njegovom vratu su se regenerisali?

- Da, i svi ostali nervi. A pre toga je bio paralizovan skroz. U početku nije mogao da se pomera od vrata nadole. Ali kako je počeo da se leči, postepeno je pokrenuo ruke, pa malo noge, uz dosta masaže i posta na sokovima. Mislim da je pio sokove oko pola godine, nakon čega se oporavio. Ipak, to su veoma retki slučajevi. Ne mislim da se ljudi retko izleče od toga, već su retki ljudi kao on.

Mislite, tako uporni kao on?

- Da. Ima njih nekoliko desetina koji su se izlečili od paralize tela od stomaka nadole. Mislim da je za izlečenje najvažnije da čovek uporno, bez prestanka, radi na tome.

I ja sam jedanput zadobio neke povrede od kojih nisam mogao da pomeram određene delove tela. I koliko god želeli i trudili se da ih pomerite, jednostavno ne možete. Ne znate kako je to, kao da ste zamrznuti. Liči na neki san. A ljudi sa takvim problemom moraju da daju 110% od sebe, bez obzira što lekari, naravno, kažu da ne može doći do izlečenja.

Savet od dr Džona Kristofera, učitelja dr Šulca. Za gubitak sluha...

Dr Kristofer je koristio svoju BiB tinkturu u ovu svrhu, inspirajući uvo jedanput sedmično sa vodom pomešanom sa malo jabukovog sirćeta. Na ovaj način je izlečio mnoge ljude od potpune gluvoće.

Pravljenje biljnih preparata - 1. deo

Sledeće informacije o pravljenju biljnih napitaka napisao sam još pre 20 godina, koje sam koristio na predavanjima svojim studentima. Po prvi put su sada dostupne javnosti. Malo sam ih izmenio i pojednostavio, kako bi svaki laik mogao razumeti.

Ako bih morao samo jedan savet da vam dam, onda bi on glasio da ne treba da se bojite od pravljenja biljnih napitaka. Nije važno da li želite da napravite sve potrebne vam napitke, samo neke od njih ili biste to radili iz hobija. Ubrzo ćete uvideti da i kada napravite neke loše napitke, da će oni biti bolji od onih koji su u prodaji. A ako, ne daj Bože, dođe vreme kada ne budete mogli da nabavite lekove koji vam trebaju, onda će vam ove informacije, date ovde, spasiti život.

Najveći deo onoga što treba da znate nalazi se na našim video snimcima. Ovde ćemo samo razjasniti nekoliko stvari i dati vam određene mere i formule.

Biljni lek za zapušenost nosa

Biljni lekovi za zapušenost nosa korišćeni su stotinama godina unazad. U suštini, to su veoma fino isitnjene biljke, u koje se ponekad doda i neko esencijalno ulje. Većinu ovakvih lekova sam godinama koristio u svom lečilištu za zapušenost nosa i sinusa.

Jedan od mojih omiljenih vrsta lekova jeste prah od korena ljutića i kore planinske breskve, sa veoma malo aleve paprike i belog luka. Ovaj lek vrši dezinfekciju i otpušavanje sinusne šupljine.

Uzmite manju posudu i u nju stavite po sedam kašika fino isitnjenog korena ljutića i kore planinske breskve. Aleva paprika i beli luk daju jačinu ovoj biljnoj formuli, i treba staviti malo, onoliko koliko možete da podnesete. U svom lečilištu ja sam stavljao po jednu kašiku isitnjene aleve paprike od 150.000 jedinica ljutine i isitnjenog belog luka. Mada ova količina

možda deluje previše jaka, ipak kod mnogih deluje! Zatim, protresite posudu i dobro izmešajte sastojke.

Infuzije

Kad kažemo „infuzija“, misli se na pravljenje običnog čaja. Uzmite određenu količinu biljaka, prespite preko njih ključalu vodu i pustite da odstoji. Infuzija se može praviti ili sa hladnom vodom – tzv. ledeni čaj, ili sa ključalom.

Bazična formula se sastoji u tome da se jedna puna kašičica osušene ili dve pune kašičice sveže biljke stave na jednu šolju vode. Ključala voda se prespe preko biljaka u šolji (može da se koristi i čajna kesica), prekrijte i pustite da odstoji 15-30 minuta. Za pravljenje hladne infuzije, ledenog čaja, ostavite biljke da stoje u vodi 1-4 sata pre ceđenja.

Za pravljenje infuzija se koriste delovi biljaka iz kojih je lako ekstrahovati lekovite sastojke, kao što su listovi i cvetovi (na primer: list pitome nane i cvet kamilice). Ako bismo krčkali ili kuvali ove osetljive delove biljaka, sve njihove lekovite supstance bi isparile u vazduhu, i ne bi završile u šolji čaja.

A kada hoćemo da napravimo čaj od tvrdih delova biljaka, poput izdanaka, grančica, kore i korenja, onda pravimo dekokt.

Dekokt

Dekokt je takođe biljni čaj, samo što je pravljen od tvrdih delova biljaka: kore, korena, izdanaka, bobica, ploda, itd. Infuzija možda ne bi mogla da izvuče lekovite sastojke iz njih, jer su oni *zarobljeni* u tvrdim delovima biljke. Zato je potrebno koristiti više toplote tokom dužeg vremenskog perioda.

Bazični dekokt se pravi dodavanjem 15-30 mg (1-4 kašike) osušene biljke na 0,75 litara hladne vode (0,25 litara je zbog isparavanja tokom ključanja). Najbolje je da se biljke prvo drže pod vodom 12 sati, ako imate vremena, a onda ih polako kuvate. Treba da se krčkaju 10-30 minuta.

Za pravljenje infuzija, dekokta i bilo kakvih biljnih preparata sa vodom, najbolje je da se koristi što „praznija“ voda, tj. najbolja je destilovana voda. Ako nemate nju, onda može voda dobijena reverznom osmozom, a ako nemate ni takvu, onda filtrirana voda. Mineralne i izvorske vode su mnogo više zasićene mineralima, zbog čega rastvore manje supstanci iz biljaka nego one „prazne“ vode.

Fomentacije (obloge, kompresije)

Fomentacija je u suštini biljna infuzija ili dekokt koji se primenjuju spolja uz pomoć krpe, gaze ili peškira, s tim da se uvek koriste prirodna vlakna, poput pamuka i vune.

Fomentacije mogu da se prave sa bilo kojom tečnošću bilo koje temperature, mada se uglavnom koristi vruć biljni čaj sa vodom. Druga opcije jeste da se fomentacije prave sa različitim uljima (moje omiljeno je ricinusovo ulje), jabukovim sirćetom, onda razblaženim esencijalnim uljima, ili svežim sokom od voća ili povrća; upotrebite svoju maštu.

Da biste napravili fomentaciju sa biljnim čajem, prvo treba da napravite malopre opisanu infuziju ili dekokt. Zatim, u rastvor ubacite oblogu, čija veličina treba da odgovara veličini dela tela na koji se nanosi. Procedite oblogu od viška tečnosti i onda nanesite na oboleli deo tela. Čaj biste možda mogli da održavate vrućim, kako biste oblogu mogli više puta da natapate nakon što se ohladi; to možete raditi svakih nekoliko minuta. Takođe, ako se stavi veći peškir preko fomentacije, onda će se toplota bolje zadržati.

Odličan način da se poboljša cirkulacija u određenom delu tela jeste da se stavi vlažna i leđeno hladna obloga ili kesa sa ledom, koja se drži 2-8 minuta. Posle toga se primenjuje vruća fomentacija tokom 5-10 minuta.

Fomentaciju ponekad možete držati duže vreme (npr. preko noći). U tom slučaju biste mogli da preko stavite dodatne peškire ili čak plastični materijal, kako bi se zadržala vlaga i toplota. Čak se može primeniti i flaša sa vrućom vodom preko fomentacije, kako bi ista ostala topla. Tokom godina rada sa svojim pacijentima, čuo sam za razne načine održavanja obloga tokom noći, od upotrebe kape za skijanje do elastičnog zavoja. Prosto, upotrebite svoju maštu.

Fomentacije (obloge) su izvanredna hidroterapijska metoda. Uz primenu različitih temperatura vode možete na odličan način poboljšati cirkulaciju i protok krvi. Fomentacije se mogu koristiti i kod utegnutih mišića, opekotina, posekotina, modrica, poderotina, naprslih i slomljenih kostiju, za unutrašnje organe, žlezde, bolove, itd.

Fomentacije sa ricinusovim uljem su odlične za čišćenje organizma. Obloga natopljena tim uljem, obično vruća, može da se primenjuje na predeo jetre, bubrega, creva, slepog creva, pluća, itd.

Primena vruće vode ili tečnosti sa fomentacijom opušta stegnute mišiće, izvlači krv ka površini kože, poboljšava cirkulaciju i oslobađa od začepljenja. Toplota isto takođe pomaže u izvlačenju nečistoća iz tela. Jedna od mojih omiljenih fomentacija je sa alevom paprikom, đumbirom i drugim biljkama, u cilju poboljšanja cirkulacije u obolelom delu tela.

Hladna fomentacija ograničava protok krvi i cirkulacije, i odvodi krv u dublja tkiva. Pomaže kod neprijatnosti izazvanih prevelikom toplotom (opekotine, opekotine od sunca, upale, i drugo), i takođe povećava cirkulaciju smanjujući neželjene otoke i bol.

Kašne obloge

Kašna obloga se razlikuje od fomentacije po tome što se ne primenjuje ulje, biljni čaj ili sok na telo, već sama biljka. Ona se može napraviti i jednostavnim istucavanjem listova biljke, koji se potom nanesu na kožu. Američki Indijanci i pripadnici drugih starih plemena čitavog sveta prosto su žvakali biljke, dok se ne napravi vlažna smesa, koju su onda nanosili na različite delove tela.

Kašne obloge se najčešće prave tako što se izmeša iseckano ili fino isitnjeno osušeno bilje, i tome doda voda ili jabukovo sirće, da bi se napravila smesa, koja se zatim nanosi na kožu. Takođe sam otkrio da dodavanjem 1/4 do 1/3 isitnjene biljke sa njenom biljnom sluzi, poput isitnjene unutrašnje kore bresta, dobija se mnogo bolja i čvršća smesa.

Kašne obloge su delotvorne kod mnogobrojnih problema, ali se najčešće primenjuju za rane. Ali kada su u pitanju rane, pre stavljanja kašnih obloga mora se očistiti i dezinfikovati taj deo tela, a u samu oblogu da se dodaju neke dezinfekcione biljke, poput ljutića, ili moje omiljene biljke – belog luka (mada malo peče), ili ulje od čajnog drveta.

Još jedno opšte pravilo jeste da kada se kašna obloga osuši, i kada bude izgledalo kao da je telo upilo sav biljni materijal, tada nemojte odstranjivati kašnu oblogu, osim ako iz prekih potreba morate da proverite stanje rane. Već samo treba da preko te stavite novu kašnu oblogu, i tako nastavite sa „ishranjivanjem“ tog dela tela.

Postoje i druge vrste kašnih obloga, kao što je ona za izvlačenje otrova – „crna kašna obloga“, koja treba često da se menja. Takva vrsta obloge odstranjuje nečistoće i otrove iz tela, i ima većeg efekta ako se menja 1-3 puta na dan.

Generalno gledano, kada se kašna obloga osuši na rani, ja je nekako smatram delom te rane, kao da je njena korica, tj. spašće sama kada dođe vreme za to.

Evo jednog dobrog primera. Pre mnogo godina, bio sam sa jednim čovekom koji je ceo vrh prsta slučajno posekao. Mnogo je počelo da krvari, zbog čega sam ja uzeo punu šaku aleve paprike i naneo je na njegov prst. Ceo prst sam mu potom zavio u biljnu kašnu oblogu, napunjenu sa listom i korenom gaveza, belim lukom, brestom i sa još nekim biljkama. Nakon stavljanja novih obloga tokom nekoliko sati, dao sam mu gazu da stavi oko prsta. Sledećeg jutra smo videli da se kašna obloga osušila i srasla sa gazom, tako da je ovaj sada imao tvrd biljni materijal prilepljen na svom prstu. Rekao sam mu da ne brine. Jer u roku od tri dana, sve je samo otpalo i njegov prst se lepo zalečio.

Vrh je zarastao sa ostatkom prsta. Samo se moglo videti blago crvenilo na mestu gde je posečen, mada smo mogli da vidimo i dosta aleve ispod kože između vrha i ostatka prsta. Uverio sam čoveka da će telo kad-tad upiti tu alevu papriku, što se kasnije i desilo. Mesec dana posle toga više nije bilo ni ožiljka.

U ostale izvanredne kašne obloge spadaju one za svrab i iritaciju kože, izvlačenje otrova od ujeda i ugriza, za zagrevanje (čuveni melem od slačice), i za infekcije ili zapušenost žlezda. Kašna obloga može skoro za sve da se koristi. Može da se stavi između dva sloja gaze ili tanje tkanine, ako iz nekog razloga ne želite da biljke imaju direktan kontakt sa kožom.

Kako se obloga suši, to ona sve bolje izvlači otrove. U tu svrhu možete ubaciti i biljke za izbacivanje otrova iz tela i čak bentonit glinu. Jedan od mojih omiljenih dodataka za kašnu oblogu jeste gel od lista sveže aloje; on deluje blago i lekovito, ubrzavajući proces zalečenja za 2-10 puta.

Osim običnih biljnih kašnih obloga, godinama se koriste i obloge sa povrćem, poput krompira, crnog luka, šargarepe, cvekle, belog luka, kras-tavca, i raznog zeleniša. Aleva paprika, đumbir, slačica i ren su popularni sastojci obloga za zagrevanje i stimulaciju.

Dosta se koriste i lekovite kašne obloge sa brestom, belim slezom, aloe-jom, nevenom, lobelijom i divizmom. Isto važi za kašne obloge sa seme-njem i žitaricama (ovas, ječam, lan, i drugo).

Ne zaboravimo na kraju i kašne obloge sa voćem. Banane, jabuke, smok-ve, papaja i lubenica su odlični sastojci za takve obloge. Poslednja, ali ne

manje važne, jeste i bokvica. Raste po svim dvorištima i standardan je lek za sve od ujeda i ugriza do trovanja krvi.

Umeci

Umeci su u suštini biljni kašni materijal koji se ubacuje internim putem. Prave se uglavnom od sluzne biljne baze - poput bresta, ili ulja - poput kokosovog ulja ili praha. Ubacuju se u telesne otvore (vaginu, rektum, nos, uši, usta, itd), kako bi biljke delovale iznutra.

Pri pravljenju biljnih umetaka, važno je da se biljke veoma sitno, fino isitne, kako bi lakše bile ubačene. U tu biljnu smesu takođe je potrebno dodati nešto što će joj dati veću podmazanost.

Mek umetak može da se napravi ako se doda isitnjena kora bresta. Ona postaje sluzasta ako se pomeša sa vodom, i odlično deluje, lekovita je i hranljiva. Ali ako vam treba tvrdi umetak, kao što neki put i jeste neophodno da se ubaci u vaginu ili rektum, onda je najbolje da se koristi kokosovo ulje.

Uzmite činiju sa tim uljem i stavite u posudu sa vrućom vodom. Za kratko vreme ulje će se otopiti, mada može već i biti u tečnom stanju, u zavisnosti od temperature vazduha.

Istopljeno kokosovo ulje mešajte sa fino isitnjenim izabranim biljkama, sve dok ne dobijete smesu sličnu testu. Zatim, od te smese odredite veličinu umetka i oblikujte ga kako vam odgovara (veličina i oblik zavise od mesta gde se biljni umetak primenjuje i veličine same osobe).

Umetke stavite odvojeno na pojedinačne folije, nerđajući čelik ili stakleni tanjir, i onda u frižider ili zamrzivač. Tamo će se stvrdnuti. Kada budete želeli da ih primenite, izvadite ih iz frižidera, držite nekoliko sekundi u ruci (tada će kokosovo ulje početi da se topi), i onda ubacite. Ali, pre ubacivanja, taj deo tela namažite maslinovim uljem.

Kada stavite umetak unutra, kokosovo ulje će veoma brzo početi da se topi zbog temperature tela, i biljke će biti upijene.

Ovi biljni umeci se često koriste za čišćenje debelog creva, hemoroide, vaginalne infekcije i iritacije, upale, i uopšte, za probleme sa reproduktivnim delom tela.

Ispiranja i klistiranja

Ispiranja i klistiranja predstavljaju ubacivanje tečnosti u vaginu i rektum, obično u vidu infuzije ili dekokta povrća, orašastih plodova i ulja od semenja, ili aloje. Koriste se u cilju ispiranja prethodno stavljanog biljnog umetka, za pročišćavanje, i za ubacivanje biljnih, lekovitih i hranljivih sastojaka u telo.

Rektalno ubacivanje u nekim slučajevima može biti od ogromne važnosti. Na primer, kada osoba ne može da konzumira hranu, tečnosti i lekove putem usta, onda se ona može ishranjivati preko creva.

Biljni sirupi

Sirup je u osnovi samo infuzija ili dekokt, ponekad i tinktura, u koje se doda javorov sirup, biljni glicerol, med ili šećer. Ove supstance se ubacuju prevashodno zbog toga da bi očuvale konzistenciju rastvora, i da bi ga učinile gušćim, lepljivijim i ukusnijim, pogotovo zbog dece. Od svih najviše sam u svom lečilištu koristio javorov sirup. Ako budete koristili glicerol pak, obavezno neka bude biljnog porekla, *a ne životinjskog porekla ili od nafte*.

Dodavanje javorovog sirupa (1/4 do 1/2 od celokupne količine) obično odlično deluje. Kod mene je svako dete htelo da proguta sve vrste biljnih tinktura ako bi u njih dodao 1/2 ili 50% javorovog sirupa.

Veoma jak sirup možete napraviti ako budete kuvali biljni dekokt sve dok mu se ne smanji prvobitna količina, ona od pre dodavanja sirupa. Ako „lagano“ budete kuvali dekokt do polovine prvobitne količine, dobićete napitak koji se nekada zvao „3 jaka dekokta“. A ako njih kuvate do polovine prvobitne količine, dobićete „7 jakih dekokta“. Dodavanjem javorovog sirupa, dobićete „3 i 7 jaki dekokt“. Uvek probajte da dodate 100% čist javorov sirup.

Biljna ulja

Sada ćemo objasniti kako se ulje dobija iz biljaka. Ja najviše koristim maslinovo ulje, mada je i bademovo dobro. Često se dobija ulje iz belog luka. Postoje i mnogi drugi slični načini dobijanja ulja. Najvažnije pritom jeste da su biljke ili suve ili ako su sveže, da se tečnost iz biljaka dobro pomeša sa uljem. Jer voda u ulju je siguran način da se naprave problemi i sve upropasti.

Za pravljenje ulja od belog luka, uzme se luk, oljušti, i isecka se dosta češnjeva. Dno posude treba napuniti sa najmanje 2,5 cm tog luka. Ja koristim staklenu činiju ili čašu u ovu svrhu. Nemojte koristiti nijedno posuđe čiji materijal može stupiti u hemijsku reakciju sa biljnim rastvorom, kao što je to slučaj sa aluminijumom.

Beli luk prekrijte svojim uljem, stavite na neko toplo mesto i ostavite da stoji 1-3 dana. Prekrijte sve gazom ili krpom, kako ne bi napadali insekti. Možete ga staviti u toplu rernu koja je isključena ili blizu radijatora, samo da ne bude prevruće.

Povremeno volim beli luk da ispljeskam kutlačom, kako bi se iscedilo sve ono što je dobro u njemu. Kad mislite da je ulje spremno, procedite ga kroz neku krpu i stavite u flašu. A ako stavite u frižider, duže će trajati.

Ulja mogu da se prave od kore, lista, stabljike, korena i dr - od bilo koje biljke. Kod nekih biljaka je potrebno da se ulje zagreva određeno vreme, mada temperatura nikada ne sme da bude preko 48 stepeni. Generalno, biljke treba da budu u ulju 14 dana, na isti način kao što se i tinkture prave (opisane u sledećem potpoglavlju).

Ulja su odlična i za spoljnu i za unutrašnju upotrebu (rane, infekcije, kožni problemi, masaža, i drugo). Za pravljenje dobrog ulja potrebno je vreme i praksa. Vaše strpljenje i utrošeno vreme će se isplatiti kada budete napravili dobro ulje.

Komercijalna esencijalna ulja, poput onih od lavande, eukaliptusa i hiljade drugih, obično se prave putem parne destilacije, tj. od stotine kilograma biljaka dobije se nekoliko desetina mililitara ulja. Bolje je da kupujete ona dobra kvalitetna esencijalna ulja. Njih možete dodati svojim biljnim uljima. Nekoliko dodatih kapi bi bile kao šlag na tortu.

Biljne tinkture

Biljne tinkture su u suštini tečni ekstrakti biljaka. Dok se kod infuzije i dekokta koristi voda za ekstrakovanje, dotle se za pravljenje tinktura alkohol dodaje vodi ili jabukovom sirćetu.

Postoje brojne prednosti tinktura nad infuzijom i dekoktima. Jedna od njih jeste ta da mnoge lekovite supstance biljaka nisu rastvorljive u vodi. Postoje one koje jesu, ali ima i mnogo onih važnih supstanci koje se ne rastvaraju. Zapravo, mnoga esencijalna ulja, smole, alkaloidi, steroidi, i drugo, mnogo bolje se rastvaraju u rastvoru alkohola i vode, ili se uopšte ne rastvaraju u vodi.

Kao i u slučaju infuzija i dekokta, tako se i lekoviti sastojci tinktura mogu lakše svariti i asimilovati nego biljne kapsule ili sirove biljke, naročito ako je varenje obolelog loše. Ti sastojci brzo ulaze u krvotok, gotovo momentalno, za razliku od infuzija i dekokta. Zato one mogu da čine prvu pomoć i lek za hitne slučajeve.

Tinkture su takođe mnogo jače od čaja. Samo 2-3 kapi tinkture jednake su, ili čak jače od cele jedne šolje čaja. Tinkture sa alkoholom kao bazom su dobre i kao antiseptici za otvorene rane.

Alkohol koji mi koristimo za tinkture pravljen je od žitarica. To znači da je destilovan iz fermentisane žitne „smese“. Denaturisani izopropil (alkohol za masažu) i metil-alkohol se nikada ne koriste, jer su otrovni.

Mada se razni biljni lekoviti sastojci ekstrahuju sa različitim procentima alkohola, ipak, standardan rastvor tinkture (bazu) čini 50% alkohola i 50% vode, gde je 50% alkohola jednako sa 100 gradi istog.

Mnogo ljudi je godinama uspešno koristilo alkoholni rastvor od 80 gradi (40%), a to je za većinu biljaka odlična vrsta tinkture. Dr Kristofer je uvek koristio 90 gradi (45%) ili više. Pošto ionako to nije teško i skupo napraviti, ja predlažem da se koristi votka od 100 gradi, što znači, 50:50 rastvor vode i etil alkohola (koji nastaje fermentacijom i destilacijom žitarica).

Zbog onih ljudi koji imaju emocionalnu averziju prema alkoholu, navešću sledeće podatke...

Etil alkohol rastvara i ekstrahuje određene važne fitohemikalije (biljne supstance) bolje od vode. Recimo, supstanca diosgenin iz divljeg jama ras-tvorljiva je samo u alkoholu, a ne i u vodi. Alkohol takođe održava tinkturu i znatno produžava rok trajanja, na najmanje pet godina.

Prava količina alkohola u 30-60 kapi tinkture je toliko mala da ga ima više u pojedinim sredstvima za ispiranje usta. Ova doza je testirana nad ljudima koji su osetljivi na alkohol, i kod kojih nije bilo nikakvih negativnih reakcija. Takođe mogu da je konzumiraju čak i ljudi koji su na programu lečenja od alkoholizma.

Votka, po zakonu, i ne može biti ništa drugo do mešavina etil alkohola i vode; zato većina herbalista bira baš nju. Očigledno da je bezbedna i da ljudi smeju da je konzumiraju u vidu tinkture.

Druge vrste alkohola (viski, rakija) mogu sadržati pravi procenat alkohola, ali one sadrže, pored toga, i razne nečistoće, boje, arome, konzer-vanse i toksične supstance. Džin je vrsta etil alkohola s aromom kleke, ali može sadržati druge aditive. Dr Kristofer je preporučivao konjak (destilat

vina). Mada je stotinama godina korišćen za tinkture, današnje vrste sadrže obično mnogo aditiva (boje, konzervanse, arome, i drugo).

Dakle, votka je najbolja i najčistija alkoholna baza. Everclear, čisti etil alkohol, može se kupiti u pojedinim oblastima Amerike. Njegova jačina je od 150 do 190 gradi (75-95%). Za pravljenje tinktura može se koristiti tako, ili u razblaženoj formi sa vodom.

Pojedini biljni sastojci, poput smole, bolje se rastvaraju pri ovako visokom procentu alkohola.

Čisto jabukovo sirće (acetatna kiselina) je takođe dobra baza za tinkture kada je reč o pojedinim biljkama, naročito kod lobelije, mada nije jaka kao etil alkohol. Tinkture napravljene sa sirćetom manje isušuju kožu; dobre su za trljanje kože i imaju blago antiseptično dejstvo.

Uvek koristite čisto jabukovo sirće iz prodavnica zdrave hrane, po mogućstvu da je prirodno, nefiltrirano, sirovo i nedestilovano. Jedan veliki problem koji imam sa tinkturama napravljenim sa ovim sirćetom, naročito sa mojim „super-tonikom“ (beli luk, aleva paprika, đumbir, crni luk i ren), jeste to što su toliko ukusne da ih sve popijem, i tako „popijem“ i svoj profit. Takođe, ljudi koji ih kupuju od mene nikad se ne prehlade, jer znaju za taj odličan začim za salatu.

U većini slučajeva tinkture je najbolje praviti od svežeg bilja. To možete jednostavno uraditi tako što sveže bilje stavite u blender zajedno sa rastvorom vode i alkohola, i onda samo uključite blender. Takvim dobijanjem „biljnog sosa“ više će alkoholnog rastvora dopreti do pojedinačnih ćelija biljaka, i dobiće se jača tinktura nego kada biste samo stavili ceo koren biljke u činiju i prekrili ga alkoholom.

Ako imate osušene biljke koje treba skroz isitniti, jeftin način da se to uradi jeste uz pomoć električne drobilice za kafu ili uz pomoć avana sa tučkom. Ako se odlučite za prvu opciju, onda pazite da ne „prekuvate“ biljke. Osim toga, tvrdo korenje može da ošteti ona sečiva unutra.

Ako želite da pravite tinkture, najbolje je da ih pravite pojedinačno. Konkretno, bolje je da posebno napravite po tinkturu od lobelije, korena odoljena, kapice, divlje salate, hmelja i aleve paprike, nego da svo ovo bilje stavite odmah u jednu činiju. Jer ako ih stavite sve zajedno, dobićete samo jednu dobru biljnu antispazmatičnu formulu za nerve, a ako ih pravite odvojeno, onda ćete dobiti sledeće: za povraćanje i izbacivanje (tinktura od lobelije), stimulans (od aleve paprike), formulu protiv bolova (divlja

salata i koren odoljena), formulu za nesanicu (hmelj i odoljen), i brojne druge kombinacije.

Pravljenje tinkture

Prvo što treba da znate u vezi sa ovim jeste da pravljenje tinkture može biti zabavno. Svu svoju ljubav i pozitivnu energiju možete preneti na njeno pravljenje. Ali zato, ako ste napeti, nervozni i u lošem raspoloženju, onda će takva biti i tinktura.

Nekada su se uglavnom koristile ove proporcije: 120 mg sušenog bilja na pola litre alkohola, ili 240 mg bilja na litar alkohola. Biljke su različitih težina i gustine, zbog čega su ove proporcije besmislene. Na osnovu višegodišnjeg rada, došao sam do zaključka da je najbolje kada se ova pravila smanje za polovinu. Dakle, samo izmešajte u blenderu svoje biljke sa alkoholom, i to onda prespite u veliku staklenu posudu.

To ostavim da stoji tako jedan dan, da bih video gde su biljke u odnosu na tečnost. Biljke treba da dostignu bar polovinu posude. A ako ih ima manje, onda dodajte još biljaka.

Ako želite jaču tinkturu, onda biljke treba da dosegnu 3/4 posude, dok je za najjaču potrebno da se dobije skoro samo kaša, da bude poput nekog sosa od jabuka. Ovo pravilo mi je više pomagalo tokom godina u mojoj herbateci, nego sva pravila o spremanju biljaka koja sam ikada pročitao.

Morate samo koristiti logiku dok pravite tinkturu. Prema prihvaćenom pravilu, 240 mg divizme ili listova od maline možda neće ni stati u posudu od pola litre, tako da sami morate oceniti i donositi odluke. Držite se mog principa o polovini postojećih doza i pravila, i nikada nećete pogrešiti.

Obične jeftine posude za tinkture su tegle od jednog litra. Providna staklena tegla vam daje tako mogućnost da posmatrate procese nastanka tinkture. Važno je pritom samo da je držite na tamnom mestu, van domašaja sunčeve svetlosti. Nemojte koristiti plastičnu, metalnu ili bilo koju drugu vrstu materijala za posudu, sa kojom bi alkohol mogao da stupi u neželjene hemijske reakcije.

Pospite svoj rastvarač po biljkama i zatvorite posudu. Treba nekoliko minuta da se dobro mućka kako nigde ne bi bilo zalepljenih biljnih grumenata.

Pritom, možete dodati još alkohola ili biljaka ako je potrebno. Ali kada budete konačno zatvorili posudu, više se NE otvara do upotrebe tinkture. Do vremena kada bude potpuno spremna, treba da se mućka najmanje

tri puta dnevno, ili kao što je dr Kristofer govorio, „svaki put kad prođete pored nje“.

U posudi treba da odstoji dve sedmice.

Očigledno je da mnogi sadašnji proizvođači komercijalnih tinktura, zbog pravljenja iste za 3-4 dana tokom svojih „specijalnih procesa“, prave tinkture veoma lošeg kvaliteta.

Dobro je praviti zabeleške o tinkturama, kao i drugim biljnim preparatima. Na primer, ja beležim količinu upotrebljenog bilja, mesto nabavljanja, količinu baze i procenat alkohola, datum, i sve druge važne informacije.

Najveća kritika koju imaju AMA (Američko medicinsko udruženje) i FDA (Američka agencija za hranu i lekove) u pogledu ovih biljnih preparata jeste ta da oni nisu standardizovani.

Međutim, ako čak i svaki put tinkture budete pravili u isto vreme, nikada ne možete biti sigurni da će svaki put u količini bilja koju koristite biti jednak broj lekovitih sastojaka. Zar to nije fascinantno?! To ne samo da je predivan način na koji se priroda prilagođava lekovitim sastojcima biljaka svake sezone, već se i lekoviti sastojci prilagođavaju lokalnim područjima.

Jer ne živimo svi u istoj klimi, ne radimo iste stvari, ne jedemo istu hranu, itd. Pre bih eksperimentisao sa određenom dozom nekog prirodnog leka, nego što bih uzeo otrovne, izolovane, sintetičke supstance koje proizvodi farmaceutska industrija.

Najpre svoju tinkturu treba da prečistite putem prirodnog vlakna, kao što je pamuk ili papir za filtriranje kafe (samo oni braon neobojeni). Nisu loši ni oni laboratorijski filteri, kao ni stare pamučne pelene – one su odlične. A ako koristite levak, uzmite onaj od stakla, ne od metala ili plastike.

Dobijene tinkture stavite u svetlobraon flaše sa čvrstim poklopcem. Laboratorijski poklopci su nepropustljivi i za tečnost i za vazduh. Ja svoje tinkture obično stavljam u te svetlobraon flaše od pola litra ili litar, a po potrebi ih mešam ili presipam u iste takve flaše od 30-60 ml sa staklenom pipetom. Ta staklena pipeta je neophodna. Jer ako vam je pipeta od plastike, onda ćete dobiti jednu lepu tinkturu od plastike.

Uvek označite naziv tinkture na tegli, flašama i posudama od 30-60 ml, kako biste znali koja je u pitanju. Ja napišem uvek i naziv baze koja je korišćena, procenat alkohola i datum flaširanja. Neoznačena tinktura je opasna i može postati neprijatno „iznenađenje“.

Biljne masti, balzami i melemi

70-tih godina 20. veka, kalifornijsko Ministarstvo zdravlja (siguran sam da će posle isto učiniti i Ministarstvo zdravlja cele Amerike) je odlučilo da „masti“, „meleml“ i „balzami“, predstavljaju lekovite supstance koje mogu da se koriste samo u farmaceutske svrhe. Lako se primeti da industrija biljnih melema i masti uglavnom im daje čudna i maštovita imena, kao što su: biljni razumko, zeleni lepljivko, nevazelin, itd.

Biljne masti, meleml i balzami se najviše koriste od svih vrsta biljnih preparata. Još ako se u njih ubace lekoviti sastojci rastvorljivi u ulju, dobija se višenamenski proizvod.

Generalna svrha biljne masti je za lečenje posekotina, modrica, poderotina, opekotina, ujeda i ugriza, žarenja, tvrdu i suhu kožu. Takođe, mogu se napraviti i masti koje izvlače otrove, masti sa isparenjima za nos, masti za ekcem i dermatitis, masti za usne, i dr. – mogućnosti su neograničene! I poput tinktura, ove masti su dobre kao prva pomoć.

Baza za biljne masti

Najbolja baza od svih koje sam koristio jeste maslinovo ulje i pčelinji vosak. Ovo ulje predstavlja „mesto“ gde treba da se smeste lekoviti sastojci biljke, dok pčelinji vosak daje ulju potrebnu čvrstinu.

Mada se maslinovo ulje najčešće koristi, mogu da se koriste i razna druga biljna ulja. Maslinovo ulje sadrži najviše mononezasićenih kiselina, tako da može dugo da traje, a i na prirodan način godi i zalećuje kožu. Sadrži mnoge minerale, ali i vitamine, kao što su A, D, E i K. Ono je samo po sebi veoma lekovito za kožu i hranljivo za telo. Osim njega, mogu se koristiti bademovo ili susamovo ulje.

Vazelin i mineralna ulja deo su mnogih komercijalnih preparata „poznate marke“. Po mom mišljenju, oni su dobri za podmazivanje motora od automobila i tome slično. Ko bi hteo to đubre da stavlja na svoju kožu?

Kokosovo ulje i puter su takođe dobri za pravljenje masti, ali se brzo tope na sobnoj temperaturi, tako da daju masti u nestabilnom stanju. Tokom vrelih dana pretvaraju se u obične biljne supe. Da biste to sprečili, umesto toga treba uzeti malo pčelinjeg voska.

Pčelinji vosak, kao najčešće korišćeno sredstvo za stvrdnjavanje baze, dostupan je u različitim oblicima. Uglavnom postoji beli (izbeljeni) i braon

(neizbeljeni). Ja vam predlažem ovaj braon, jer se nalazi u prirodnom obliku, nije hemijski obrađivan i sadrži prirodne lekovite sastojke poput propolisa.

Formula za bazu koju ja koristim čini jedan litar maslinovog ulja na 120 mg pčelinjeg voska. Ako želite kremastiju ili malo tvrđu mast, dodajte više pčelinjeg voska, oko 240 mg.

Temperatura u vašem području takođe ima uticaja. Recimo, moje biljne masti su dovoljno kremaste za ovo područje Kalifornije. One bi se u Njujorku tokom zime mnogo stvrdnule, dok su se tokom mog putovanja u Indiju proleto, gde su temperature oko 48, 49 stepeni, pretvorile u biljnu supu.

Biljke za masti

Koristite osušene biljke. Mogu i sveže, ali one sadrže vodu, te mogu podstaći razvoj buđi i bakterija – ono što nikako ne biste hteli da imate u svojoj masti. Mada se taj problem može korigovati uz pomoć prirodnih konzervanasa i držanjem masti u frižideru, ipak ovo predstavlja znatnu prepreku.

U suštini, biljke treba iseckati sitno, fino, kao što je objašnjeno u vezi sa tinkturama, kako bi ulje moglo da dopre do maksimalnog broja biljnih ćelija. Dakle, najbolje je koristiti osušene sitno iseckane ili skroz fino isitnjene biljke.

Neke od najčešćih vrsta biljnih masti...

- za opštu upotrebu, od: gaveza, divizme, mišjakinje, belog sleza, nevena, arnike, kantariona, itd.
- za infekcije, od: korena ljutića i smole smirne – stari dobri lek. Dodajte u njega i esencijalna ulja, kao što je ulje od čajnog drveta.
- za čišćenje kože i izbacivanje otrova iz tela, od: bokvice, čaparala, cvetova crvene deteline i vinobojeke.
- za balzame, od: esencijalnih ulja, pitome nane, eukaliptusa, itd.

Kako napraviti meleme?

Pojedini herbalisti vole da koriste staro gvozdeno posuđe. Drugi vole od nerđajućeg čelika, dok treći koriste zemljane lonce zajedno sa spravama za kontrolu temperature. Koju god vrstu posuda da vi koristite, bilo bi dobro da imate i termometar za hranu, koji meri najmanje od 27 do 70

stepeni. U skoro svakom marketu može se uzeti takav termometar koji meri od ispod nule do 105 stepeni.

Pretpostavimo sada da su vam biljke bile potopljene u ulju u nekoj posudi tokom dve sedmice. Sada treba iscediti ulje kroz krpu i čeličnu cediljku. Možete ponoviti taj postupak više puta, jer ne biste hteli da imate „zrnasti” melem. Posle toga treba da donesete jednu važnu odluku.

Dr Kristofer je govorio o jedno-, tro- i sedmojakom melemu. Da biste napravili trojaki, treba samo da iscedite ulje i biljna smesa je spremna. A onda dodajte još osušenog bilja, i ponovite ceo postupak spremanja melema ponovo. Kada to budete iscedili, dobili ste taj trojaki melem, koji je mnogo bolji u lekovitim svojstvima od običnog melema.

Za pravljenje sedmojakog melema samo se ponovi postupak sa trojakim melemom i iscedi se. Koju god vrstu da odaberete, uvek dobro procedite ulje iz uljem zasićenih biljaka, jer se važne supstance mogu previše zalepiti za biljke.

Zatim, količinu pčelinjeg voska koju ćete koristiti stavite u poseban manji lonac, i podgrevajte ga dok se vosak ne otopi, samo pazite da ne preterate i da ne podgrejete previše. Za topljenje voska temperatura treba da bude 65 stepeni.

U međuvremenu zagrejte ono iscedeno biljno ulje na 48-49 stepeni, i onda postepeno ubacujte istopljeni pčelinji vosak, mešajući ih tokom daljeg procesa. Mnogi vosak tope u samom ulju, ali za to je potrebno da ulje bude mnogo vrelo, tako da metoda sa dva lonca funkcioniše bolje.

Trebalo bi pritom i testirati proizvod, čime biste uštedeli dosta vremena i truda. Uzmite primerak dobijenog rastvora i prespite malo u drugi sud, ili samo prospite malo po radnom stolu i on će se brzo stvrdnuti. Tako proveravate da li ste dobili odgovarajuću čvrstinu smese. Pčelinji vosak uvek možete dodati, ali smesu ne možete razrediti.

Stavljanje melema u tegle

Kada proverite čvrstinu smese, prespite rastvor u druge sudove (može se koristiti staklena laboratorijska pipeta). Od sudova, možete uzeti obične tegle za džem sa širokim otvorom, od 8, 30, 60 ili 240 mg, bilo kakav sud koji vam odgovara. Nakon što tu sipate melem, tegle nemojte pomerati i dirati, jer bi mogle da puknu i zagade se. Kasnije ćete sve očistiti. Ne stavljajte poklopac dok se melem ne stvrdne.

Zatim dobro zatvorite tegle. Dr Kristofer je uvek govorio da ako želite da melema, tinkture, sirupe i bilo koje biljne preparate ostavite na duže vreme, da ih onda zapečatite parafinskim voskom. To možete učiniti tako što ćete zagrejati jedan sud sa parafinom, i onda u njega umočiti teglu, ali naopačke postavljenu. Tako će ona biti dobro zapečaćena i vazduh neće ulaziti u nju.

Pravljenje melema sa esencijalnim uljem je veoma lako. Esencijalno ulje možete dodati pre dodavanja pčelinjeg voska, a možete i posle. To je sve.

Pravljenje biljnih preparata - 2. deo

Napravite tinkture sami kod svoje kuće i bacite sve ono što ste kupili po prodavnicama. Ako ovo uradite, bićete mnogo zdraviji.

U svrhu pravljenja tinktura potrebno je da uradite sledeće...

1) Nabaviti sveže biljke.

2) Staviti ih u blender u pravilnim odnosima. Možete ih prvo staviti i promešati u nekoj činiji ako ne mogu sve odjednom da stanu u blender.

3) Dodajte onoliko votke (jačine 40-50 gradi) koliko je potrebno da se prekriju biljke. Kod biljaka koje su smolaste, koristite čisti alkohol od žitarica, koji se zove Everclear i kojeg nema u prodaji u svim zemljama.

4) Dobićete biljni votka preliv. Stavite to u neku posudu i neka stoji natopljeno dve sedmice do nekoliko meseci.

Stavite poklopac preko posude. Promućkajte po nekoliko puta dnevno. Potom, ostavite tinkturu da stoji najmanje dve sedmice. Prespite tinkturu kroz gazu u druge posude i držite na tamnom mestu.

Uzgred rečeno, postoje sastojci u biljkama koje se otpuštaju u alkoholu, a koje neće da se otpuste u biljnom čaju.

Recimo, jedan od učitelja dr Kristofera, dr Šuk (Shook), uvideo je da čaj od divljeg ruzmarina nema skoro nikakav efekat protiv epilepsije. Ali je zato otkrio da tinktura iste biljke itekako deluje. Biljke sadrže na hiljade supstanci, od kojih neke reaguju sa vodom, druge u ključaloj vodi, dok mnogo njih u alkoholu.

Ako vas brine alkohol iz tinkture, onda dozu tinkture koju treba uzeti stavite u šolju, sipajte u nju ključalu vodu, i alkohola više neće biti.

Pored toga, sa biljkama možete mešati i ulje. Tako se recimo sprema beli luk, lavanda i mnoge druge biljke. Ova metoda možda i nije mnogo snažna, ali deluje ugodno na kožu. Takođe, ponekad je slučaj, kao kod pitome nane i lavande, da ulje treba izvući iz preparata.

Stavljanje svežeg biljnog soka u tinkturu, kako bi imala bolji efekat

Primetio sam da u neke svoje tinkture stavljate svež biljni sok. Zašto?

- Zato što ga on bez sumnje čini delotvornijim. Definitivno se dobije više lekovitih supstanci ako se koristi sok dobijen iz sokovnika, a ne samo obična tinktura.

Dobro, onda koliko soka dodajete u tinkturu?

- Ne treba da bude više od 50:50 razmere, odnosno, u boci od jednog litra krajnje dobijenog napitka, treba da budu dve šolje alkohola i dve šolje biljnog soka.

Ako budete koristili 40-procentni alkohol, onda u tinkturu od peršuna, radi lečenja bubrega i bešike, ne treba da stavite više od polovine soka od peršuna. Dok sam alkohol ne treba da bude blaži od 50 gradi (25%).

Ipak, 10% dodatog soka pravi najbolje tinkture, bolje od bilo kakve koju možete kupiti. Proverite sami. Ja sam u početku morao da bacim neke tinkture jer sam u njih stavio previše soka, ali se brzo nauči.

Imaju čudan miris.

- Da, imaju čudan miris i ponekad nastane i buđ.

Je li to zbog toga što se stavi mnogo soka?

- Jednostavno ima mnogo vode, a nedovoljno onoga što čuva preparat. Tako da alkohol mora biti od najmanje 50 gradi (25%).

Takođe, zapamtite da biljke treba da budu potopljene u alkoholu najmanje 14 dana. Ričard Šulc obično pušta da odstoje 2-3 meseca pre nego što ih procedi. Ima jednu tinkturu od biljke lažni jednorog (za žene kojima preti pobačaj) koja stoji tu od 1980-tih godina. Povremeno uzme malo kad mu zatreba ili doda malo alkohola ako je potrebno, i onda pusti da i dalje tako stoji.

Pojedini od Ričardovih studenata prave tinkture sa duplo jačom snagom. Prvo naprave običnu tinkturu. Pre nego što je upotrebe, u nju dodaju sveže biljke kao da je tu samo čist alkohol, te onda ostave tako potopljeno. Kada se to procedi, prošli ste kroz dva potapanja sa dve različite grupe biljaka. Kakav napitak!

Nemojte verovati kompanijama koje reklamiraju svoje tinkture kao delotvorne

Kao što sam već rekao, jedino što je „delotvorno” kod ovih proizvoda jeste njihova reklama i tekst na ambalaži.

Viđao sam ambalaže na kojima piše: „Dva ili tri puta ekstrahovano”, ili: „Napravljeno sa organskim i divljim biljem”. Ali šta god oni tvrdili, vi možete sami u svojoj kuhinji da napravite mnogo jače tinkture.

Evo šta ja mislim da te kompanije rade pogrešno: Oni ne koriste dovoljno biljaka i ne drže ih potopljenim dovoljno dugo. Obe ove stvari – biljke i vreme – koštaju. Više novca se zarađuje ako koristite manje biljaka (najčešće 44 dolara po kilogramu) i ako skrate vreme potapanja na tri dana.

Oni kažu da svoje tinkture prave u skladu sa nečim što se zove „nacionalni formularni standard”, i da poveći deo biljaka (obično jedan deo biljaka i četiri dela alkohola) nije neophodan, jer tako alkohol postaje zasićen.

Ričard Šulc misli sledeće o tome: „Njihova tvrdnja bi trebalo da ima naučni prizvuk, kako alkohol navodno postaje zasićen i kako ne može više da izvlači sastojke iz biljaka. Znači, nekog ko boluje od raka baš briga za to 'zasićenje'. Oni samo žele da znaju da ću im ja dati ono zbog čega će imati najveće moguće šanse da prežive. Dakle, šta u najgorem slučaju može da mi se desi? Da potrošim određenu količinu lekovitog bilja. E pa, ne sme da bude manjka biljaka. Uvideo sam da što više biljaka uzmem, tim je bolje. I kako to da su moje biljne tinkture delotvornije ako oni tvrde da dolazi do zasićenja? Svi rade tako: sa malom količinom biljaka i tri dana potapanja istih.”

Moram se složiti sa Ričardom. Njihove štedljive mere su nedelotvorne. A ljudi mogu umreti zbog postojanja takvih beskorisnih biljnih preparata. Ako su ti lenji proizvođači stvarno u pravu, kako to da tinkture sa većom količinom biljaka i dužim stajanjem imaju mnogo jače dejstvo i ukus kojeg nema u komercijalnim tinkturama? Kada okusite pravu tinkturu, to je kao da u usta stavite punu šaku biljaka. Trebalo bi da osetite ukus kore i korenja, a ne ukus obojenog alkohola sa malo bilja.

Još jedan problem je u tome što kompanije ne беру bilje onda kada imaju najjače dejstvo

Na primer, kod sebe imam kesu sa čajem za pročišćavanje krvi, od poznate nacionalne kompanije. Međutim, cvetovi crvene deteline u njoj su braon boje, a trebalo bi da budu ljubičaste; to je njihova boja kada imaju najjače dejstvo tokom godine. Ako tada ne uberete crvenu detelinu ili neku drugu biljku, njihovo lekovito dejstvo se vraća u korenje. Zbog toga će njihov efekat pročišćavanja krvi ili jačanja imuniteta oslabiti, ili ga čak neće ni biti.

Još jedan problem je u tome što kompanije koriste slabije delove biljaka, kako bi uštedeli novac za sebe. Recimo, crni orah je jaka fungicidna biljka. Njegov najlekovitiji deo je ona gnjecava supstanca okolo ploda. Uprkos tome, većina kompanija koristi njegov list ili koru, koja ima mnogo slabije dejstvo.

Još jedan primer bi bio seme divljeg ovsa. Ovas se plaća 5,18 dolara po kilogramu. Ali, da biste dobili seme kada je ono puno soka, morate platiti 27,50 dolara po kilogramu. Aleve paprika košta 4,40 dolara po kilogramu. Ali, organski uzgajana meksička ljuta papričica Ričarda Šulca je koštala 80-100 dolara po kilogramu. Pošto se sa vlasnicima kompanija nikada nećete sresti, oni ne snose nikakvu odgovornost ako ne ozdravite.

Morate sami nabaviti biljke, što svežije, i spremiti ih kod kuće za šta su vam potrebne. Rok trajanja tinktura je skoro neograničen. Ričard je probao neke tinkture napravljene 1919. godine, i nije mogao da veruje koliko su jake. One trenutno ulaze u vaš krvotok. Zaboravite na kapsule ili osušene biljke. Jedino što možete uzimati u vidu kapsula jeste do malopre spominjana biljna formula za debelo crevo. Za sve ostalo pravite čaj ili tinkture od svežih biljaka kada imaju najjače dejstvo.

Prestanite da verujete kompanijama. Sami pravite tinkture.

Ovo treba stalno da se govori i ponavlja.

Sami pravite tinkture. Sami pravite tinkture. Najgora, najveća i najgluplja greška koju možete uraditi jeste da **ne** napravite tinkture sami kod svoje kuće.

Ričard Šulc mi je rekao da kad biste videli razliku u lekovitosti, postali biste opterećeni i kvalitetom svake biljke. Ovako mi je rekao:

„Kada vodite lečilište, znate unapred šta će se desiti. Primam svakog, od dvogodišnje dečice koja toliko viču, pošto ne mogu da dišu, da roditelji ne mogu da zaspe, pa nadalje. Kada lobelija ne deluje, onda astmatičari ne mogu da dišu, a psihički oboleli ne prestaju da se tresu; znate šta ja uradim tada? Ako nemam dobre lobelije, onda njihove bronhije ne mogu da se rašire. Uvek tako razmišljam unapred šta će se na kraju desiti. Zato 75% biljaka bacim, iako su od proizvođača organske hrane. Kao da je bitno koliko ćemo baciti.”

Ako mislite da u ovoj proceni kvaliteta biljaka Ričard Šulc i ja preterujemo, onda otidite do prodavnice i kupite najbolju vrstu tinkture od ehinacee, može i onu koja je označena kao organska. Zatim, uberite malo ehinacee i sami napravite tinkturu, makar i sa samo sat vremena potapanja. Stavite što više korena ehinacee, ili pak celu biljku ako hoćete. Napravite tinkturu po uputstvima sa početka ovog poglavlja. Probajte je i uporedite sa onom kupljenom.

Od tinkture koju ste napravili trebalo bi da vam jezik i usta malo utrnu. Kupljene tinkture to ne mogu da urade. Sami ćete videti da su sve druge tinkture toliko slabe da će vam se zgaditi. Možete celu flašicu toga popiti i ništa da se ne desi – da ne dođe ni do kakvog poboljšanja zdravlja.

Evo još jednog primera: Ričard je uzeo jednu mahunu, samo jednu mahunu sveže lobelije, i od nje je za 20-ak minuta počeo da se preznojava, mokri, da prazni creva i povraća istovremeno. Posle je dao po jednu mahunu svojim studentima, koji su osetili njeno dejstvo.

Međutim, drugom prilikom je dao nekom studentu da popije cele tri flašice komercijalne tinkture od lobelije, koje je ovaj popio, ali nije povraćao. Ništa se nije desilo. Ljudi vam prodaju smeće od tinktura, koje u najboljem slučaju ne prčinjavaju štetu, ali nikada nisu onog kvaliteta zbog kojeg tinkturu možete dati svojoj deci ili supruzi kada bi bili bolesni.

Pitao sam Ričarda Šulca, kako bi on ocenio kvalitet ovih komercijalnih biljnih tinktura; on je rekao da na skali od 0 do 100, one bi imale ocenu između 0 i 20.

Važna napomena u vezi sa količinom: Često kada počnete da uzimate neku novu biljku ili formulu, prvog puta treba da uzmete 2, 3 ili 4 puta veću dozu od normalne, kako bi došlo do ostvarivanja efekta, kako biste „iznenadili” svoje telo. Posle toga možete smanjiti dozu. Ričard i ja smo takvi da želimo odmah velike promene kada uzimamo neke biljke. Ja količinu

neke biljke ili formule povećavam sve dok ne osetim da se nešto dešava – čak iako je doza 10 puta jača od normalne.

Velika moć tinkture: konji su umirali od gljivica, ali ova tinktura od svežeg crnog oraha ih je izlečila

Dopustite mi da vam ispričam ovu priču o lečenju konja biljem, koju mi je ispričao Ričard:

„Stvar kod konja je ta što oni ne mogu da osete kada ozdrave i da vam to kažu. Znae na šta mislim. Ali kada izlečite konja od neke bolesti, onda znate da ste uradili veliki posao.

Sada, konjički centar *Los Angeles* je najveći takve vrste u Los Angelesu. Oni drže na hiljade konja. Pre oko 12 godina izbila im je epidemija tinee, vrste gljivice, koja je harala po konjskim štalama.

Zaraza je postala toliko opasna da ste mogli da uhvatite konja za grivu i da lako iščupate grumenje dlaka, svo gnojavo i vlažno. Konji su im umirali čak i od sekundarnih infekcija. Veterinari su pokušavali da ih leče betadin rastvorom, neorganskim jodom, koji im je sagorevao kožu i od čega je nekoliko konja i umrlo.

Jedan od vlasnika konja mi se obratio: „Vidi, je l' možeš da izlečiš mog konja, jer ih ovi veterinari poubijaše?” Rekao sam: „Važi”. Otišao sam i izlečio konja u roku od par dana.

Vlasnik centra je to video i pozvao me telefonom: „Imamo ovde 150 konja obolelih od gljivica, prava epidemija po štalama. Je l' možeš da im pomogneš?”

Rekao sam da mogu. On reče: „Je l' možeš onda da dođeš ovamo i da im pomogneš?” Ja kažem: „Odmah?” Želeo je da dođem već sutradan. Sada sam imao 150 konja kojima je potrebna tinktura od crnog oraha, kojeg skoro i da nisam imao u svom lečilištu. Srećom bio je septembar, te se baš pogodilo vreme crnog oraha, a ja sam znao gde ga u Los Angelesu ima najviše. Otišli smo i cele noći ga skupljali. Napravili smo na litre i litre tinkture, koja je samo 8 sati stajala potopljena. Dr Kristofer je pre govorio da ako može jedan minut da odstoji, onda neka bude jedan minut. Tako smo dobili tinkturu od crnog oraha koja je stajala 8 sati.

Otišli smo potom do štala i dva puta dnevno tokom jedne sedmice smo 150 konja prali tinkturom od crnog oraha, i hranili smo ih crnim orahom, crvenom detelinom i ostalim dobrim pročišćivačima krvi, koja im se odmah svidela.

Vlasnik je zatim dao otkaz dvanaestorici veterinara koji su radili i pokušavali da izleče konje. Sve je trajalo ukupno dva meseca. Osam dana nakon što sam ja došao, nije bilo ni jednog jedinog konja sa gljivicama.

Danas se tinktura od crnog oraha pravi obično od listova, što je najmanje delotvorni deo ove biljke. Čak možda i neće imati nikakvog dejstva. Ako budete imali sreće, dobićete tinkturu od ljuske, što je malo bolja varijanta. Međutim, doktor Kristofer je koristio unutrašnji deo ljuske crnog oraha.

Kad pogledate crni orah na drvetu, vidite da liči na bilijarsku kuglu zelene boje. Krajem godine počinje da dobija braon tačke po sebi. A kad postane skoro ceo braon, onda će otpasti sa drveta.

Vama je potreban orah sa tim braon tačkama, koji je kada se uzme u ruke mek na dodir i kao satruo, a kada ga otvorite, unutar tog zelenog sloja, da bude tamnobraon/crna tečnost.

To je vlažna fibrozna supstanca koja miriše na jod. Unutar toga se nalazi orah: ljuska i plod. On ne raste tek tako, već je unutra ta tečnost, a spolja je zeleni sloj.

Dr Kristofer je koristio tu tečnost, ne orah, samo se zeleni sloj skine i ovo stavi u činiju. Od toga se napravi ili tinktura ili čaj. To je najdelotvorniji deo orahovog drveta.

Tinktura od crnog oraha protiv gljivica na glavi

- Dr Kristofer je imao jednog pacijenta koji je celog života imao jednu krastu na temenu glave. Kaže da je ponekad bivala i oko 2,5 cm debljine. Delom je ličilo na tineu, delom na gljivice. Čak je govorio da je to možda neka vrsta neonatalnog seboreičnog dermatitisa.

Svaki lekar ga je lečio u vojsci, ali nijedan uspešno (krasta se stalno pojavljivala), tako da su te neizlečive slučajeve predavali dr Kristoferu dok je on civilno služio vojku.

Tako je on uzeo crni orah i previjao mu glavu zavojem koji je stalno natakao sa crnim orahom. Nisam siguran koliko je vremena prošlo, on kaže oko dve sedmice, kada je odlučio da skine zavoj; ne samo da su otpali ti hladni zavoji, već i cela debela krasta. Kaže da je ispod bila sva koža ružičaste boje, dok ovaj više nikada nije imao isti problem. To je jedna od onih njegovih priča o crnom orahu.

Dr Kristofer nije koristio današnje komercijalne slabo delotvorne tinkture od crnog oraha. On je čak išao i iskopavao crni orah ispod snega, pošto je znao gde se njegovo drveće nalazi. To je bilo usred zime, kada je iskopavao

sneg i ispod nalazio zaleđene stare satrulele crne orahe, koje je posle koristio.

Znate, u tome je suština. Morate poznavati svoje mesto gde živite, morate znati gde se šta nalazi i kada da ga uzmete. Svuda se nalazi obilje svakojakog bilja. Samo kada bi znali šta se sve može naći. Vaši čitaoci moraju prestati da se oslanjaju na prodavnice zdrave hrane.

Kada pravite meleme, nemojte koristiti svinjsku mast kao dr Kristofer

Dr Kristofer je koristio svinjsku mast kao bazu za njegov crni melem, iz razloga što je mast odlična za upijanje otrova iz tela. Ali u njegovo vreme, svinje su se gajile u dvorištima, dok se danas gaje u tovilištima i hrane raznim hormonima i antibioticima. Njihova mast vam ne može poslužiti za upijanje otrova, kada je i sama puna istih.

Ričard Šulc sada koristi na suncu sušenu bentonit glinu u cilju upijanja toksina. Takođe, u njegovom ulju za obnovu dubokog tkiva nema mineralnog ulja, već samo ulja od zimzelena i biljaka čiji su lekoviti sastojci izvlačeni u maslinovom ulju, ne u alkoholu. Više reči o ovoj formuli rečeno je u poglavlju o artritisu.

Ričardovu verziju čuvenog antikancerogenog melema dr Kristofera čine ovi sastojci: bentonit glina, brest (da ih veže) – odlična baza za bilo koje kašne obloge, beli luk, ljutić, aktivni ugalj od vrbe – još jedna odlična supstanca za upijanje otrova, i drugo bilje. (Više o ovome je rečeno u poglavlju o raku dojke.)

Kad god vam je potreban lek koji treba da nanesete na kožu, uvek u blender možete ubaciti biljke, malo bresta, malo belog luka, sirćeta, aleve paprike zbog cirkulacije, i malo vinobojke koja upija kancerogene otrove. Koristite sve što imate, koristite blender i lekovito bilje, čime ćete moći da izlečite razna oboljenja.

Posebna vrsta gline kao baza za vaše meleme

Zove se astečka lekovita glina. Domoroci Srednje Amerike iskopaju zemlju, samo nabacaju na prostrano platno i puste da se osuši na suncu. Druge vrste gline se suše u pećima, i imaju hidrokarbonski ostatak.

Kako napraviti čaj od žen šena?

Koliko žen šena koristite kada pravite čaj od njega, pošto znam da je veoma skup?

- Može se koristiti ceo koren. On se stavi u posudu sa oko litar vode, i tu stoji nekoliko dana. Kada omekša, slomite ga ili iseckate. Koristite one makaze sa kojima se seku ruže. One su odlične za sečenje žen šena. Ja sam ih godinama koristio za razne biljke, jer jedino one sve seku, ništa drugo neće.

Posle toga ostavite korenje da se natapa u litru vode dan-dva. Posle toga ih kuvajte oko sat vremena, te ćete dobiti jedan dobar jak čaj od žen šena, koji možete piti tokom nekoliko dana.

Odgovori na pitanja čitalaca

Koktel za detoksikaciju dr Semita za teže slučajeve bolesti, naročito rak

- Posedujem jedan koktel za detoksikaciju tela, koji sam veoma često koristio u svom lečilištu. Ovo su njegovi sastojci: 300 ml soka od šargarepe, 90 mg korena i zeleniša cvekle, 60 mg mešanih brokolija, prokelja, kupusa, karfiola i može čak i kelja, 30 mg pšenične trave i 2-4 češnja belog luka.

Ima mnogo bolji ukus nego što mislite, pogotovo zbog soka od šargarepe koji čini bazu. To je moj detoksikacioni koktel koji su svi pacijenti uzimali po 500 ml jedanput dnevno, ako ne i triput, koliko god su mogli da podnesu.

Pitanje čitaoca: *Kako se program lečenja može primenjivati nad osobom koja mora 24 sata dnevno da bude na kiseoniku?*

- I oni mogu da budu na svim vrstama programa.

A da li smeju da piju čajeve?

- Smeju, jer u tom slučaju kiseonik bi uzimali preko cevčice za nos, što pak znači da ne mogu da budu izloženi nekoj napornijoj fizikalnoj terapiji, ali mogu da primenjuju hladne i vruće tuševe, i sve ostalo.

Ali kako ako se ne mogu podići iz kreveta?

- Trebalo bi da mogu, jer rezervoari sa kiseonikom mogu da se nose. Ljudi putuju i u avionu sa njima. Samo su im potrebni kolica i pokretni rezervoari, i onda mogu da primene i te tuševe. Mogu sve da rade. Mogu čak izaći i napolje da se prošetaju. Na aerodromima se mogu videti ljudi koji šetaju sa tim kiseonikom i cevčicama. Imao sam brojne pacijente koji su radili celokupan program lečenja teže izlečivih bolesti, a pritom su bili prikačeni na kiseonik.

Ali ako ne mogu da se pomeraju, Ričarde, može li neka druga osoba umesto njih da im primenjuje vruće i hladne tuševe na obolele delove tela?

- Naravno da može. Samo se legne, a neko drugi nanosi kese sa ledom i vruće peškire na obolelog. Ako ne može da se mrda, onda je potrebno i da ih neko masira, da im pokrene udove i cirkulaciju u njima. Rekao bih da tako treba sa svim ljudima koji su na kiseoniku; treba im ugraditi u mozak stav da moraju pokretati svoje telo.

Pitanje čitaoca: *Da li programe lečenja može da primenjuje neko ko je imao jak srčani napad?*

- Da. Jer stvar je u tome da se ne dobije ponovo isti srčani napad. A za to je potrebno da se prestane sa konzumiranjem namirnica životinjskog porekla i da se odmah pređe na beli luk i crvenu detelinu. Oni prореđuju krv, dok je srčani napad uzrokovan zakrčenjem masne i guste krvi. Tako da ako obolela osoba proredi svoju krv i posti na sokovima tokom jedne sedmice, onda je skoro potpuno van opasnosti od srčanog napada.

Predložio bih da se ne kreće s primenom vruće i hladne vode i s fizičkom aktivnošću, već da se samo posti na sokovima jednu sedmicu i da se pojedje podosta belog luka i crvene deteline. A kada se krv proredi, onda da se pređe i na te dve metode lečenja.

Dakle, po osećaju?

- Tako je. Ako vam ne godi, onda nemojte raditi. Nemojte jer upravo suprotno piše u medicinskim priručnicima. Ali radite kada budete mislili da možete.

Pitanje čitaoca: *Kako se primenjuje metoda sa vrućom i hladnom vodom ako osoba u sebi ima ugrađenu spravu koja reguliše hemoterapiju?*

- Šta mislite o vrućim peškirim punim pare i kesama sa ledom? U ovom slučaju je potrebno da deo tela gde je ta sprava prekrijete nekim plastičnim materijalom, kako se ne bi okvasio. A onda se primenjuju kese sa ledom. Led možete staviti u peškir i ovlažiti ga. Hoću reći, da napravite veoma hladne kese sa ledom koje treba primeniti na telo, a posle toga da primenite vruće peškire.

Postoji u prodaji i nešto što se zove hidrokolator. To su kese sa peskom koje se stave u ključalu vodu. One odlično zadržavaju toplotu. Njih možete naneti na telo ili pak samo vruće peškire. Posle njih primenite kese sa ledom, onda vruće peškire, pa opet kese sa ledom.

Držite stopala u vrućim i hladnim peškirim, i u vrućoj i hladnoj vodi.

Pitanje čitaoca: *Teško je koristiti obloge sa ricinusovim uljem, kao i kašne obloge. Kako mogu da se zadrže na telu tokom cele noći da ne spadaju? Zašto ih je teško koristiti?*

- Ne znam. Ne znam o čemu se tu radi. Ne znam zašto je teško koristiti kašne obloge. Ako se na pravilan način naprave, uz upotrebu bresta ili gline, nemoguće je da spadnu. One se lepe za telo.

Bentonit glina ili brest treba da čine 1/3 do 1/2 formule za kašnu oblogu. To je baza: 1/3 minimum i 1/2 maksimum. Dok u ostalih 50% formule stavite drugo bilje, iseckan svež beli luk ili bilo šta drugo. Ako tako uradite i ne dodate previše vode, jer sa previše vode postaće klizavo, onda ćete dobiti lepljivu smesu.

To se nanese na telo, i pritom je važno da se dobro pritisne. Držite tako neko vreme i utrljajte u kožu, jer ako to ne uradite, onda može da spadne. Utrljajte. Vremenom će se to toliko prilepiti za telo, da nećete moći da odvojite oblogu. Na kraju krajeva, možete koristiti gazu i lepljivu traku ako bude bilo potrebno.

Zašto ljudi ne bi jednostavno stavili plastičnu kesu preko toga i zalepili?

- Recimo, ako je reč o oboleloj dojki, onda se preko može staviti veliki grudnjak. Ako je problem u nozi, onda se obmota kesa. Koristite onu veliku kesu za otpatke.

Isecite je tako da dobijete odgovarajuću veličinu i oblik. Obmotajte i iskoristite delove gaze i lepljive trake. A pošto su obloge sa ricinusovim uljem definitivno klizave, onda samo preko stavite gazu ili zavoj. Zavoji su odlični. Samo tako stavite obloge s ricinusovim uljem i onda par puta obmotajte zavojem.

Pitanje čitaoca: *Pojedini dijabetičari tvrde da ne vide nikakve rezultate od programa lečenja kojih se pridržavaju, iako rade sve kako treba i ponekad udvostručuju dozu svojih biljnih formula za dijabetes. Imate li neki savet ili znate šta previđaju?*

- Tačno znam ko ovo pita. Bilo je dvoje ljudi koji su mi pisali o ovome. Jedan od njih je bio dijabetičar 20 godina pisao mi je da je mnogo razočaran programom lečenja jer je za 30 dana lečenja smanjio dozu insulina za samo 20%.

Aleluja! Znači šta je 20% - to znači da on sada uzima 20% ili 1/5 manje insulina nego pre, iako je čak 20 godina bolovao od dijabetesa. Šta je hteo, da postane Supermen posle 30 dana lečenja?

Dajte, molim vas. Ovo je program lečenja teže izlečivih bolesti. Zato i jeste smanjio dozu insulina za 20% iako je skoro čitavog života bio dijabetičar.

On se zbog toga razočarao. Ali to je njegov problem. Njegov stav. Recimo, ja bih bio oduševljen; kada bi pratio taj program lečenja svaki drugi mesec i nastavio sa smanjivanjem doze za 20%, za najviše godinu dana on bi se potpuno odvikao od insulina. I time je on razočaran? Pa šta hoće? Ozdravljenje za tri dana?

Jedan drugi čovek je isto nazvao i rekao da je smanjio dozu insulina za 15% i bio je oduševljen. To govori o razlici stavova ljudi prema lečenju. I ja se slažem da je ovaj slučaj odličan.

Rekao bih da ljudi stiču pogrešan utisak o ovome. Oni misle da ako su bili bolesni 40 godina, 40 godina su narušavali svoje zdravlje, da će onda uz pomoć programa lečenja teže izlečivih bolesti da za samo 30 dana postanu savršeno zdravi i oporavljeni. To je samo jedan korak, razumete? Korak u pravom smeru. Neki od ljudi će se potpuno izlečiti, ali mogu garantovati da će svi doživeti dramatično poboljšanje zdravlja.

Mislim da je 20% manja doza insulina za jednog 20-godišnjeg dijabetičara dramatično poboljšanje. To se ne može postići samo uzimanjem boba kleke. Ovo je zaista dramatično poboljšanje zdravlja, dok bi ljudi pre hteli da prođu kroz neku medicinsku terapiju. Ali ako ne radite po programu lečenja, koji zasigurno funkcioniše, onda nema leka.

(Napomena autora: U novoj verziji poglavlja o dijabetesu dr Šulc govori o biljnoj hormonalnoj formuli kojom se snižava nivo šećera u krvi. Jedan moj prijatelj je uz njenu pomoć snizio svoj šećer sa 20 na 6,7.)

Pitanje čitaoca: *Da li ima neka biljna formula koja sadrži gluten, pošto kod pojedinih ljudi debelo crevo ne podnosi gluten?*

- Nema.

Pitanje čitaoca: *Koliko dugo treba da budem zavijen u onom hladnom čaršavu?*

- Probajte da ostanete tako najmanje sat vremena, ako ne i celu noć; sve zavisi koliko je neka osoba bolesna i koliko može da izdrži. Minimum trajanja celog tretmana sa hladnim čaršavom iznosi 2,5 - 3 sata.

Pitanje čitaoca: *Koja vrsta ehinacee treba da se koristi?*

- Sve vrste su dobre. *Angustifolia* se koristi u Americi, a *Purpurea* u Evropi. Obe su odlične. U svom lečilištu ja sam koristio koren od *Angustifolia* sa semenom *Purpurea*.

Pitanje čitaoca: *Da li se smeju stopala potapati u vodu s alevom paprikom, radi bolje cirkulacije, ako postoje čirevi (ranice) na stopalima?*

- Da, i to je čak dobro za te čireve.

Neće da ih opeče ili da pogorša situaciju?

- Neće. Aleva paprika neće, dok beli luk bi. Aleva paprika će samo pokrenuti krv. Ako se malo plašite, onda dodajte maslinovog ulja na čireve. Malo ih zaštitite. Tako možete potopiti stopala, ali ne u kesu s alevom paprikom, već u vruću vodu sa malo aleve paprike.

Treba da se stavlja puna šaka aleve na oko sedam litara vruće vode. Stopalima će biti mnogo vruće, ali neće se opečti. Kod čireva na stopalima ili nozi najvažnije je pak čistiti creva. Uzimajte biljne formule za creva broj 1 i broj 2, sve dok čirevi ne nestanu.

Pitanje čitaoca: *Da li ulje od zimzelena može da se napravi kod kuće?*

- Ne baš, jer je to esencijalno ulje. A ulje od zimzelena i breze pravi se destilacijom njihovih listova i kore, i veoma je koncentrisano, esencijalno.

Esencijalna ulja uglavnom ne mogu da se prave kod kuće, jer se ona prave parnom destilacijom. Uzima se na stotine i hiljade kilograma eukaliptusovog lišća, stavlja u ogroman sud i onda izdvaja kap po kap uz pomoć pare.

Kod kuće možete napraviti esencijalno ulje od belog luka; govorili smo o tome. Poenta je da se uopšte esencijalna ulja ne mogu praviti kod kuće.

Pitanje čitaoca: *Koja je minimalna doza biljne formule broj 1 za debelo crevo?*

- Za neke je mnogo i jedna kapsula, naročito one koji 2-3 puta dnevno prazne creva. Oni mogu uzeti polovinu ili četvrtinu kapsule. Samo otvorite kapsulu, izdvojite isitnjeni materijal i uzmete polovinu ili četvrtinu.

Uglavnom, prosečna osoba može da krene sa jednom kapsulom.

Pitanje čitaoca: *Da li biljna formula broj 1 za creva može da se uzima do kraja života?*

- Izbor je jednostavan. Ići u WC ili ne, pitanje je sad.

Posledice zatvora su bolest, slabost imuniteta, slaba energija, bol u leđima, glavobolja, bol u nozi, neredovnost menstruacija, hormonalna ravnoteža, emocionalni problemi, loše varenje, loša asimilacija i brojna crevna oboljenja, poput divertikulitisa, spastičnih crevnih poremećaja, polipa, kolitisa i čak raka debelog creva. Nakon višegodišnjeg rada u svom lečilištu, video sam da čišćenje creva pomaže izlečenju od skoro svake bolesti.

Oni koji zbog nezdrave ishrane i načina života neredovno prazne creva, kao i onih koji su nasledili malo lenjija creva, toplo preporučujem korišćenje biljne formule za creva, ali samo da bi se rad creva POKRENUO, dok ne budu mogla samostalno i savršeno da rade.

Jedina loša strana ove formule jeste skupoća biljaka, i ništa više, koliko je meni poznato. Postoje glasine da stalna upotreba biljaka za čišćenje creva izaziva zavisnost. Međutim, ja nisam to nikada video da se desilo. Ako ne želite da promenite način života, a da imate redovno pražnjenje creva, onda je bolje da nastavite sa uzimanjem tih biljaka.

S druge strane, video sam na hiljade slučajeva ljudi, uključujući i mene samog, koji su godinama uzimali formulu za creva broj 1, a da su creva počela normalno da funkcionišu i da se prazne 2-3 puta dnevno, tek kada je došlo i do promene načina života. Ja sam tu formulu uzimao više od 10 godina, dok moja creva nisu počela normalno da rade. Tokom sledećih par godina povremeno sam je uzimao, dok danas samo u ređim slučajevima kada dobijem zatvor zbog putovanja. Inače, creva mi savršeno funkcionišu. Takođe, istu stvar sam video kod hiljade drugih pacijenata. Toliko o onoj glasini o zavisnosti.

Pitanje čitaoca: *Uzimao sam po 8 kapsula one formule, ali moja creva i dalje ne rade. Strah me je da uzmem više.*

- Ko je rekao da postoji granica u količini? Rekord za biljnu formulu za creva broj 1 jeste 45 kapsula. Pre toga rekord je bio 28 kapsula. Novi rekord je postavio jedan čovek od 180 kg, koji nikada nije praznio creva bez primene klistira. One noći kada je popio 45 kapsula, počeo je da prazni creva, i u roku od 24 sata izgubio skoro 25 kg. Njegova supruga mi je tad rekla: „Oduvek sam znala da je bio pun ‘toga’”

U suštini, treba da povećavate dozu dok ne počne da deluje. Ja sam uvek spreman za nove rekorde.

Pitanje čitaoca: *Već sam jednu sedmicu koristio crevnu formulu broj 1. Sada uzimam po 6 kapsula. Da li treba da pređem na crevnu formulu broj 2?*

- NE! Crevna formula broj 2 NE sme da se uzima dok creva ne prorade. Nemojte žuriti sa sledećim korakom. Uzimajte samo crevnu formulu broj 1 sve dok vam creva ne prorade, koliko god vremena da treba, a tek posle toga krenite sa ovom drugom formulom.

Pitanje čitaoca: *Uzimao sam crevnu formulu broj 2 i sada sam dobio zatvor. Šta da radim?*

- Uzmite veću količinu crevne formule broj 1 pri uzimanju ove druge, koja je stvorena da pročisti debelo crevo i izvuče stvrdnute toksične fekalne materije. Ona izvlači sve: otrove, stvrdnute materije, hemikalije, i ostalo. Ali kada se uzima samo ta druga formula, onda ona kod mnogih ljudi izaziva zatvor. Zato je opšte pravilo da pri uzimanju iste povećate dozu prve formule za jednu kapsulu, mada je pojedinicima potrebna i veća količina. Dakle, uzmite onoliko koliko je potrebno da vam creva prorade, a da pritom nastavite sa uzimanjem ove druge crevne formule.

Pitanje čitaoca: *Koliko često treba da primenjujem program detoksikacije creva?*

- Zavisi od problema koji imate. Ako ste zdravi i to želite da radite kao preventivnu meru, onda je 2-4 puta godišnje dovoljno. Tako su radili moji pacijenti.

Ali ako ste bolesni, onda možete bez prekida nastaviti da uzimate crevnu formulu broj 1, i da svakog meseca uzimate i po 240 mg crevne formule broj 2. Nedavno sam se sreo sa jednim čovekom koji je svakog meseca uzimao po činiju crevne formule broj 2 tokom 6 meseci, posle čega se potpuno izlečio od polipa i raka debelog creva, a da nije išao na operaciju. Tako da sve zavisi od onog što želite da postignete.

Pitanje čitaoca: *Ja bolujem od Kronove bolesti. Imam dijareju i 8-10 puta moram da praznim creva. Da li treba onda da krenem sa uzimanjem crevne formule broj 1?*

- NE!

Zapamtite, crevna formula broj 1 čini da vaša creva prorade. A vaša rade i više nego što treba. Oko 98% Amerikanaca ima zatvor i njima treba ta crevna formula broj 1, dok je kod 2% Amerikanca situacija suprotna. Oni previše često prazne creva.

Ljudi koji imaju grčeve u debelom crevu, kolitis, Kronovu bolest ili iritirajuća creva, oni obično previše često prazne creva u obliku vruće tečne stolice nalik dijareji. Takvi ljudi NE treba da uzimaju crevnu formulu broj 1, već odmah treba da krenu s crevnom formulom broj 2.

Formula broj 2 će smanjiti iritaciju, ublažiti upalu i dovesti do normalnog pražnjenja creva – ne dijareje. Ona je odličan lek za ljude sa navedenim oboljenjima. Mogu da je uzimaju bez vremenskog ograničenja.

Pitanje čitaoca: *Uzimao sam crevnu formulu broj 1 i creva su mi odlično funkcionisala, ali sam imao malo stomaknih grčeva.*

- Odlično! To znači da ste živi.

Svaki put ako mišić nije radio dugo vremena, a onda proradi, vi ćete to osetiti. To vam je isto kao kada biste proveli u teretani jednu sedmicu intenzivnog rada, a da ste pre toga, godinama vodili sedeći način života i bez mnogo fizičke aktivnosti. Verujte mi, to ćete *itekako* osetiti.

Svojim pacijentima sam uvek iznosio jednu analogiju. Na primer, imate neka stara kola u garaži, koja godinama niste vozili. I onda, jednog dana, uđete u kola i hoćete da ih upalite. Pa naravno da ona neće tada da „predu kao mačka“. Prvo ima da se tresu, da frkću, da se dime i da zasmrde. Ali nakon pet minuta motor će se prilagoditi i upaliće. Samo treba biti strpljiv. Teško da neko nakon 20 godina nezdravog života i slabog pražnjenja creva može brzo zadobiti savršeno zdrava creva i redovno noćno pražnjenje istih. U početku neće možda hteti odmah da se „motor upali“.

Pitanje čitaoca: *Mene je malo strah programa detoksikacije creva. Plašim se da ne uspem stići do WC-a dok sam na poslu.*

- Imao sam na hiljade pacijenata koje sam lečio, i naravno, nisu svi oni bili običan skup besposličara i boema. Svi su dakle imali neki posao. Većina ih je radila u filmskoj industriji. Ako su zbog svog problema morali režiseru da kažu da izgovori ono „REZ“, time bi 30 ljudi zbog njih ispaštali, a verovatno je i cela cena bila upropašćena.

Međutim, ja vam garantujem da ćete imati vremena da odete do WC-a. Mnogi od mojih pacijenata, koji su praznili creva 1-2 puta sedmično, plašili

su se šta će raditi na poslu ako budu praznili creva 1-2 dnevno. Mislili su da će se naći u nekoj veoma neprijatnoj situaciji.

Verujte mi, kako ćete se dobro osećati, kako će vam problemi nestati, kako će vam se podići raspoloženje i koliko ćete vitalnosti i energije posle toga imati, toliko će promeniti vaš život na bolje, da vam neće smetati tih dodatnih dva minuta provedenih u WC-u.

Pitanje čitaoca: *Ljudi ne mogu naći uputstva o primeni lobelije, jabukovom sirćetu i alkoholnoj formuli za Parkinsonovu bolest.*

- Dakle, treba da odgovorimo na dve stvari: kako napraviti tonik od lobelije, i kako je primenjivati.

To se koristi za Parkinsonovu bolest?

- Da, a može i za mnoge druge stvari. Lobelija je najbolji antispazmodik. Za pravljenje tinkture od lobelije, 2/3 bazne tečnosti treba da čini 40-procentna votka, a 1/3 da čini sirovo organsko jabukovo sirće *Spectrum*, a ne samo da bude 40-procentne votke. Dakle, i 2/3 40-procentnog alkohola i 1/3 sirćeta. To je baza za tinkturu od lobelije. Ostale mere su iste kao kod drugih tinktura, koliko može da stane. E sada, ako možete da nabavite...

Mislite, da se nagura koliko god može.

- Ako koristite semenje i mahune, to će zauzeti najmanje 3/4 pune težine činije. Onda, u blender stavite i lobeliju – stabljike, listove, korenje, mahune, ili šta god da je u pitanju – zajedno s alkoholom i sirćetom, to izmešate i prespete u teglu.

Čvrsti deo ne treba da spadne na manje od 3/4 tegle. Tako ćete dobiti vrlo delotvornu tinkturu, i tako se tinktura od lobelije pravi.

A kako se ona primenjuje? U početku se uzima 5-10 kapi, da vidite kako će da deluje. Ako je delovalo, trebalo bi da vas malo zagolica zadnji deo grla. To je dobar znak. Ali ako budete tu količinu lako podnosili, vremenom možete i celu flašicu popiti. Viđao sam ljude koji su uzimali po celu jednu flašicu od 30 ml tinkture od lobelije, a da nije bilo nikakvih nepoželjnih efekata.

Nisu se isповраćali? I zašto su baš celu flašicu pili? Da li je to bio neki hitan slučaj?

- Pili su je zbog disajnih problema, kako bi proširili bronhije. Naravno, ova tinktura od lobelije je to i učinila. Posle toga su disali mnogo lakše, jer su imali napad astme. Ljudi koji su veoma osetljivi mogu uzeti samo par

kapi i oni će se ispuvraćati. Tako da morate sami da pronađete svoj nivo tolerancije. Moram da naglasim da je povraćanje od lobelije dobro, jer tako se iz pluća izbacuje mrtvi i inficirani materijal.

Kakav efekat ima na ljude sa Parkinsonovom bolešću?

- Zaustavlja sve grčeve mišića. Ako lečite nekog s tom bolešću, najvažnije je da uzima B vitamine. U poglavlju o Parkinsonovoj bolesti spominjali smo jestivi kvasac i drugu hranu koja je bogata vitaminom B. Takođe smo govorili i o stimulisanju imuniteta, a u vezi sa tim.

Pitanje čitaoca: *Da li je BFC biljna formula dobra za dvostruku kilu, ili se koristi nešto drugo?*

- Iskreno, ja na kilu gledam kao na ranu. Kao na ranu od pucnja iz puške. Jer kila je rascep u mišićima abdomena, gde izlaze vaša creva. Ljudima predlažem da odu kod lekara i da to zašiju. Stvarno tako mislim.

Pocepali ste mišićni zid abdomena, i ako sada ukleštite tanko crevo, možete umreti za nekoliko dana. Ovo je za mene praktično isto kao i saobraćajni udes. Znam i za ljude koji kažu da kilu mogu izlečiti prirodnim putem, tako da i kod njih možete otići. Ipak, ovo je jedan od veoma retkih slučajeva kada preporučujem da se ode kod lekara.

Dobro, a kada se vrate od lekara, šta onda treba da se radi?

- Onda počnete sa primenom bilo kojeg biljnog melema opšte namene. Napravite BFC melem uz pomoć ovde opisane BFC biljne formule. Može se napraviti i BFC fomentacija (obloga), ako hoćete. Moja omiljena je od aloje i primena vruće i hladne vode.

Pitanje čitaoca: *Kako koristiti formulu biljnog zagrevanog ulja za lečenje, ligamenata, mišića, tetiva, hrskavice i kostiju?*

- Samo nanesite i trljajte. To je ulje. Samo se nanese. Ključ je u tome da se trlja 5-15 minuta. Dobro izmasirajte taj deo tela. A ako hoćete da pojačate intenzitet lečenja, onda ubacite i vruć tuš ili kupku, i nakon toga oboleli deo tela zavijte u vruć peškir. Otvorite te pore i onda namažite ulje. Moram da upozorim ljude – biće veoma intenzivno. Izvadite ulje iz flaše i potom ga natrljajte.

Da li ulje može da se stavi na oblogu i tako primenjuje?

- Naravno. Možete preko staviti čak i plastični materijal. Mada većina ljudi je zažalila što je to uradila, jer im je bilo prevruće.

Da li ih je opeklo?

- Bolno je, ali sve zavisi od dela tela. To naročito važi za predeo oko očiju i genitalije, iako neće sagoreti kožu.

A šta ako bi zakačilo te delove tela?

- Ne bi vas ozledilo. Samo ćete poželeti da to nikada niste uradili. Bićete u velikim bolovima par sati, ali vam neće sagoreti kožu i tome slično.

Koliko puta dnevno može da se primenjuje ulje ako su prisutni veliki bolovi?

- Može po ceo dan. Svakog sata – samo trljajte.

Pitanje čitaoca: *U pogledu mijastenije, ljudi su zbunjeni da li da formulu sa kapicom, ovsom, divljim ruzmarinom, plavom stanićarkom i lobe-lijom koriste u obliku melema ili tečnosti?*

- U obliku tečnosti.

Pitanje čitaoca: *Jedno pitanje o nervnim oboljenjima. Da li preporučujete posebno neke biljke za mijasteniju i Parkinsonovu bolest?*

- Ne, pošto ih nauka smatra istom kategorijom bolesti: tzv. autoimunim oboljenjima. Drugačije rečeno, imuni sistem uništava sopstven nervni sistem. Telo ne funkcioniše. Potrebni su mu B vitamini, bilje za stimulisanje nerava, antispazmatično bilje poput formule sa divljim ruzmarinom i plavom stanićarkom, i biljke za jačanje imuniteta, poput ehinacee. Pogledajte poglavlje ovog priručnika koje više govori o toj temi.

Čitalac kaže da je pogledao i da nije našao nijednu biljnu formulu. Međutim, postoje dve formule.

- Za stimulisanje nerava je formula sa kapicom, ovsom i semenom od celera. Koriste se po dva dela od kapice, ovsu i semena celera, i po jedan deo kantariona, lavande i kafe, ili ploda kole. To je za buđenje nervnog sistema.

Kao nervni sedativ, napravite formulu od korena odoljena, lobelije, pasiflore, divljeg ruzmarina, mačje metvice i kamilice; možete koristiti jednake delove istih, mada bih ja koristio po dva dela odoljena, pasiflore i lobelije, a po jedan deo od ostalih biljaka. To je nervna sedativna formula.

Treću formulu ja sam nazvao antispazmatičnom. Ona je protiv grčeva, epilepsije, grčeva usled moždanih tumora, trzaja na nervnoj bazi, itd. Bazi-rana je na biljnoj formuli dr Kristofera sa divljim ruzmarinom i plavom

staničarkom. Ja stavljam jednake delove divljeg ruzmarina, plave staničarke, plave verbene, kapice i lobelije, ali dodam i po jedan deo korena tvorovog kupusa i divljeg jama, koji su odlični antispazmatici (sprečavaju grčenje mišića).

Možete primeniti sve tri formule, u zavisnosti od toga šta želite postići.

U slučaju mijastenije i Parkinsonove bolesti, možete ceo dan uzimati biljnu formulu za stimulaciju nerava, a uveče pred spavanje ovu sedativnu i antispazmatičnu formulu.

Da li se te biljke mogu koristiti zasebno? Rekli ste da se neki ljudi kupaju u kupkama sa različitim biljkama.

- Da, da, naravno.

Ako biste ih vi koristili na taj način, koje biste odabrali?

- Pa, kao sedativ najbolji je odoljen. Za opštu upotrebu – lobelija, jer je antispazmatik, sedativ i stimulator nervnog sistema istovremeno.

Dakle, može se kupati u tinkturi od lobelije?

- Da.

Koliko lobelije se stavlja u vodu?

- O, pa samo malo lobelije je dovoljno jako. Može se početi sa 150-300 kapi lobelije u kupki. Najbolja stvar kod lobelije jeste kad se primenjuje u masaži. Ja sam tinkturu od lobelije nanosio na zgrčen mišić, koji se nakon utrljavanja odmah opustio. Dakle, i na taj način se može koristiti. Ali ako neko ima osetljivu kožu, uvek prvo stavite malo, radi provere.

Lobeliju možete pomešati i sa bilo kojom vrstom tečne masti kao bazom za tinkturu. U slučaju mišićnih grčeva možete naneti prvo lobeliju, a onda zagrevano biljno ulje. Lobelija deluje i spolja i iznutra. Znači, neke od najvažnijih biljaka za nervni sistem su: odoljen za opuštanje, antispazmatična lobelija, i kapica za stimulaciju nerava. To su te tri biljke.

Da li ste ikada koristili divlji ovas u kupki?

- Da, to je čuvena vrsta kupke. Uglavnom se koristi protiv koprivnjače. Ljudi misle da je to zbog toga što je dobra protiv osipa, što jeste tačno, ali ona dobro deluje i na nerve. Stimuliše ih.

Dakle, koristili ste u kupkama i tinkturu od divljeg ovasa?

- Da, može se staviti i tinktura, a može i samo običan divlji ovas.

Ali ovde ne govorimo o ovsenoj kaši, zar ne?

- Govorimo o celom ovasu. Takođe, jedna od dobrih biljaka je lavanda. Kupke od lavande su poznate u svetu po tome što opuštaju nervni sistem.

Kupka od divljeg ovsa više deluje stimulišuće, pošto je to stimulišući biljni tonik.

Koliko ovsa se stavlja u vodu?

- Puna količina bi bila 2-4 šolje ovsa, spljeskanog semena, ovsene kaše od celog ovsa ili isitnjeno seme.

Pitanje čitaoca: *Kako glasi jednostavno uputstvo za pravljenje melema od bokvice?*

- Veoma je lako. Koristi se protiv trovanja krvi, ujeda, ugriza i sličnih toksičnih stanja krvi. Pre svega, bokvica raste po svim dvorištima. Najjednostavniji način za pravljenje tinkture od nje, koja se može koristiti i spolja i iznutra, jeste da se samo uzmu sveži listovi bokvice, stave u blender i pomešaju s alkoholom.

To je odlična tinktura. Može se odmah primenjivati, ali je još bolja ako odstoji 14 dana.

Za pravljenje melema morate koristiti osušene listove bokvice. Ne može sa svežim. Koristite veoma suve listove i idite po našem opštem uputstvu za pravljenje melema.

Kakvo je to uputstvo?

- U suštini, suvim listovima bokvice napune se 3/4 tegle od jednog litra i unutra se ubaci maslinovo ulje, do vrha tegle. Svaki dan treba da se mućka. Količina ulja će zato možda da se malo smanji, ali vi dolijte sveže. Mućkajte i držite tako 14 dana.

Nakon 14 dana procedite ulje kroz čistu krp; dobićete tamnozeleno ulje sa lekovitim sastojcima bokvice u sebi. Na 500 ml tog ulja dodajte 125 mg pčelinjeg voska, i tako ćete napraviti melem. Dakle, 125 mg pčelinjeg voska na 500 ml maslinovog ulja.

Pčelinji vosak treba otopiti?

- Da, istopite ga u loncu sa strane, i onda maslinovo ulje i bokvicu zagrevajte na 49 stepeni, postepeno dolivajući istopljeni pčelinji vosak.

Dobro promešajte. Prespite u tegle i pustite da se ohladi. Tako se dakle pravi melem od bokvice. Tinktura od iste je i za spoljnu i za unutrašnju upotrebu, a melem samo za spoljnu.

Pitanje čitaoca: *Dobili smo pismo od čoveka čiji sin ima nivo holesterola 996 i nivo triglicerida 4310; te brojke su dobijene juna 1994. godine.*

On kaže da je njegov sin bio 7 meseci na programu dr Šulca, i uprkos tome, holesterol je spao za samo 100 jedinica. Još je rekao da mu sin jede samo zdravu hranu.

- Taj čovek se ne pridržava uputstava sa našeg video materijala, gde sam objasnio da je za snižavanje holesterola potrebno pridržavati se programa za teže izlečive bolesti, i biti na postu sa sokovima.

Posti se sa sokovima 30 dana. Sendviči nisu sokovi. Ne sme uzimati nikakve namirnice životinjskog porekla. Garantujem vam da se ne pridržava programa lečenja kako treba.

Drugo, najvažnije u snižavanju holesterola jeste pročišćavanje jetre. Ona se mora čistiti cele dve naizmenične sedmice, kao deo programa za teže izlečive bolesti. To uvek posebno naglašavamo. Mora se 14 dana čistiti jetra. Dakle, jetra se čisti 7 dana, onda se čiste bubrezi i bešika 7 dana, i na kraju opet jetra 7 dana. On verovatno nije radio po ovom programu.

Uz pomoć njega, svoj nivo holesterola može sniziti za 175 jedinica samo tokom prvog meseca. Ja vam garantujem da on ne radi ni pola od našeg programa lečenja.

Pitanje čitaoca: *Imam cirozu jetre. Da li smem da uzimam afričku ptičju papričicu?*

- Da, osoba sa cirozom jetre sme da uzima ptičju papričicu i alevu papriku. Apsolutno. Ali bi trebalo uraditi pročišćavanje jetre, uzimati bilje lekovito za jetru, jesti gorko zeleno bilje i raditi sve što je u svrsi izlečenja jetre. Najbolju zaštitu iste pruža tonik za jetru sa šarenim čkaljom.

Pitanje čitaoca: *Da li se kašne obloge opisane u poglavlju o raku kostiju mogu koristiti u slučaju hroničnog osteomijelitisa (upale koštane srži)?*

- Da. Treba da prodrete unutar tela i treba naročito da se pozabavite biljkama za jačanje imuniteta. Vaš problem je u suštini upala koštane srži. Reč je o organu koji stvara sve krvne ćelije.

Pri pomenu ostemijelitisa, moja prva misao jeste da treba izgraditi krv. Zato izvadite sokovnik: 80% šargarepe, 10% cvekle i zeleniša od cvekle, i 10% običnog zeleniša.

Izgradite krv uz pomoć „superhrane“ i biljnih formula za imuni sistem, pošto treba otkloniti tu upalu koštane srži. Možete koristiti i kašne obloge, ali treba prodreti i unutra uz pomoć gore navedenih stvari.

Pitanje čitaoca: *Za formule dr Kristofera koristi se glicerín. Za formule dr Šulca koristi se biljni glicerín. Da li je bitno koja vrsta glicerina se koristi?*

- Bitno je. U današnje vreme najbolje je koristiti samo biljni glicerín. Postoje samo tri izvora glicerina. Jedna vrsta se pravi od istopljenog jednjaka koze i konjskih kopita. To je životinjski glicerín. To ne biste želeli, jer je toksičan.

Postoji i mineralni glicerín koji je kao obično mineralno ulje. I postoji biljni glicerín, koji predstavlja mast odstranjenu iz biljaka u toku procesa pravljenja sapuna.

Vama je potreban biljni glicerín. On nije toksičan. Ali, umesto ovog glicerina možete koristiti i njegove najbolje zamene. Na prvom mestu, to je javorov sirup. Potreban vam je dakle prirodni zaslađivač i prezervativ. Posle javorovog sirupa ja bih koristio med. Svima bih preporučio da koriste javorov sirup ili med. Oni su mnogo bolji od biljnog glicerina.

Danas se može nabaviti biljni glicerín u prodavnicama zdrave hrane, ali on je slabijeg kvaliteta od organskog meda i javorovog sirupa, tako da bih pre njih koristio.

Dakle, vi ne biste ni da koristite biljni glicerín?

- Samo u slučaju da nema ničeg drugog.

Pitanje čitaoca: *Neko mi je rekao da ljudi s povišenim pritiskom ne treba da jedu alevu papriku. Da li je to tačno?*

- Ne, to nije tačno. Aleve paprika je odlična za hipertenziju (visok krvni pritisak), mada je najbolja biljka beli luk. Sama aleve paprika je sastavni deo biljne formule dr Kristofera za visok krvni pritisak. Takođe se nalazi u mojoj formuli za visok krvni pritisak. Jedite redovno alevu papriku i nećete morati da idete kod lekara, jer nećete ni imati povišen krvni pritisak.

Ričarde, neki ljudi su pisali da je samo uzimanje aleve paprike dovelo do povišenja pritiska. Međutim, pitanje je zašto ti ljudi ne primene celokupan program detoksikacije organizma? Možda im krv cirkuliše, ali su zato debelo crevo i sve ostalo začepljeni?

- Da, njihova krv je lepljiva i masna. Što se tiče aleve paprike, nikad nisam video da je nekom povišila krvni pritisak.

Da biste odredili koliki je krvni pritisak, potrebno je tri puta tokom dana da izmerite, recimo, u 10, 14 i 19 sati, u istom položaju; proveravajte tako

2-3 sedmice, pa mi onda recite da li je aleva paprika ta koja vam povišava pritisak – pod uslovom da se samo njome lečite.

Pa da, ti ljudi uzimaju samo alevu papriku kao lek, a ne detoksikuju svoj organizam.

- Aleva paprika nije lek za visok krvni pritisak. Postoji nekoliko uzroka za nastanak istog. Prvi uzrok je gustina vaše krvi, tako da je nju potrebno razrediti. U tu svrhu možete uzimati crvenu detelinu i beli luk, mada ni oni vam neće pomoći ako nastavite da jedete hranu iz „Mekdonaldsa“.

Unos namirnica životinjskog porekla i mlečne proizvode treba da smanjite maksimalno, ili najbolje da ukinete. To će momentalno razrediti vašu krv. I potrebno je da pročistite jetru, kao i da koristite lekovito bilje. Kada to budete uradili, videćete ogromne promene na bolje.

Pitanje čitaoca: *Želim da posadim glog, ali ne znam koju vrstu treba da uzmem.*

- Sve vrste su dobre. Dok postoje određene vrste biljaka koje rastu samo u određenim delovima zemlje, glog raste svuda i ima ga raznih vrsta. Sve su dobre. Njen rod se zove na latinskom jeziku *Crateagus*.

Pitanje čitaoca: *Meni su odstranili žučnu kesu. Šta mogu da koristim onda umesto vaše crevne i antiparazitne biljne formule? I postoje li još neke formule koje ne bi trebalo da uzimam?*

- Osoba kojoj je odstranjena žučna kesa može da primenjuje sve programe lečenja i detoksikacije kao i druge osobe. Žučna kesa se obično odstranjuje zato što je bila prepuna masti, holesterola i kamenja, pa su je lekari, umesto da kažu pacijentu kako da je očisti, samo odstranili.

Treba uraditi sve vrste čišćenja creva: prvo crevnu formulu broj 1, pa crevnu formulu broj 2, i onda petodnevno pročišćavanje jetre i žučne kese, tonik za jetru i žučnu kesu, kao i čaj za detoksikaciju. Samo je potrebno da se sve doze ovih lekova za jetru i žučnu kesu smanje na polovinu za početak, a onda da se postepeno povećavaju do normale.

Žučna kesa je kao rektum jetre. Masti i otpadni produkti iz jetre bivaju skladišteni u žučnu kesu. Nakon što se napuni, žučna kesa se skuplja i izbacuje sadržaj putem žučnih kanala u stomak, tj. dvanaestopalačno crevo.

Ako se žučna kesa odstrani, to je siguran znak da je bila prepuna i postoji rizik od oboljenja jetre. Uprkos tome, i dalje je moguće pročistiti jetru

putem žučnih kanala, mada to treba raditi manjim intenzitetom (počne se sa polovinom doze i postepeno ide do pune doze), tokom dužeg vremenskog perioda (dve sedmice umesto jedna) i češće (4-6 puta godišnje, umesto 2-3 puta godišnje).

Pitanje čitaoca: *Ja sam trudna. Da li bilo koja od formula ili bilja može naškoditi mojoj bebi?*

- Nijedna biljna formula neće naškoditi vašoj bebi, ali kao što je uvek slučaj, pošto ste trudni, treba biti umereniji. Dr Kristofer je govorio da majka treba uvek biti čista i zdrava, a ne puna toksina. Sa budućim majkama radio je na svim programima detoksikacije.

Sugestije:

Redovno praznite creva, a ako dođe do začepljenja, nemojte primeniti baš intenzivno čišćenje istih, jer tako možete podstaći porođajne bolove u poslednjem tromesečju trudnoće.

Post i čišćenje organizma pozitivno utiču i na zdravlje majke i na zdravlje bebe.

Uzimanje „super-hrane“ je pod obavezno; udvostručite količinu.

Pazite na telesnu težinu, jer ona uzrokuje više problema u poslednjem tromesečju od bilo čega drugog.

Budite fizički aktivni sve do vremena porođaja. Fizički aktivne trudnice (misli se na umeren rad, ne maraton) porađaju se lakše i rađaju zdravije bebe.

Nađite babicu, rodite bebu kod kuće, i bežite od ginekologa i pedijataru kao od kuge.

Pitanje čitaoca: *U priručniku ste spomenuli koru belog hrasta u vezi sa ponovnim izrastanjem zuba, međutim, niste spomenuli nikakvu biljnu formulu. Kakva je formula i kako se primenjuje?*

- Skoro da ni kod koga nisam video ponovno izrastanje zuba. A ako se to desilo, onda je to bilo rezultat višegodišnjeg čišćenja organizma, izgradnje zdravlja i zdravog načina života. Nikad nisam video da je neko samo malo natrljao kore belog hrasta po zubima, i da je onda anđeo doneo nove zube.

Kora belog hrasta sadrži velike količine tanina – prirodne astrigentne fitohemikalije. On zateže olabavljene desni i spašava zube. Za istu svrhu su jednako dobri i kora planinske breskve i koren biljke zdravac.

Za stimulisanje krvi u desnim za izrastanje novog zuba najbolja je aleva paprika. A za infekcije desni i zuba ulje od teaceje i beli luk su najbolji tandem.

Pitanje čitaoca: *Da li su programi detoksikacije organizma opasni po one koji su na lekovima protiv epileptičnih napada?*

- Generalno ne. Lečio sam mnoge ljude koji su bili na dilantinu i drugim lekovima za napade, usled moždanih tumora ili iz nepoznatih uzroka. Oni koji su bili poslušni uglavnom su prestali sa uzimanjem lekova.

Najbolja prirodna zamena za lekove protiv napada je antispazmatična formula za nerve, o kojoj smo malopre govorili, pravo je čudo od leka.

Pitanje čitaoca: *U ovom priručniku ste spomenuli čoveka sa leukemijom, ali niste dali nikakva uputstva za lečenje iste. Da li biste mogli da ukratko kažete šta treba da rade ljudi sa leukemijom?*

- Treba da budu na programu lečenja teže izlečivih bolesti, sa naglaskom na čišćenju krvi, detoks-regeneraciji i biljkama za jačanje imuniteta. Izgrađite krv, jedite „super-hranu“ i voće i povrće bogato gvožđem. Dakle, radi se o istom bazičnom programu.

Pitanje čitaoca: *Tokom detoksikacije organizma, da li postoji mogućnost da dođe do nedostatka hranljivih sastojaka usled prevelikog izlučivanja i izbacivanja materija?*

- Teško, a ako ste na zdravoj „super-hrani“, onda nimalo nije moguće.

Jedino možete dehidrirati. Jer tokom čišćenja creva stolica postaje ređa, te više vode napušta telo. Ne zaboravite da drugi naziv za to „čišćenje“ glasi „ispiranje“. Obavezno svaki dan popijte po oko 3,5 litara soka, vode i/ili biljnog čaja.

Pitanje čitaoca: *Ova čitateljka boluje od napredne faze melanoma (tumora kože) i zato je primenjivala kašnu oblogu na jednoj velikoj ružičasto-crvenoj rani na kuku. Čim je počela sa primenom te obloge, njena koža i tumor su postali još više ružičaste boje i osetljiviji. Kada je nastavila da nanosi oblogu, tumor je porastao i mali čvor oko njega je postao još osetljiviji. Posle toga je konačno otišla u bolnicu, gde su joj rekli da nije došlo ni do kakvog poboljšanja. Ona misli da je to uzrokovano kašnom oblogom koju je nanosila.*

- Verujem da ta gospođa nije primenjivala program za teže izlečive bolesti, već je samo pokušala da izvuče tumor uz pomoć tzv. crne kašne obloge. Nije pročišćavala organizam i moguće je da je hranila tumor nezdravim načinom života, istovremeno pokušavajući da ga otkloni. To vam je kao da pokušavate da izbacite vodu sa tonućeg broda, dok istovremeno stalno nadolazi voda.

Pitanje čitaoca: *Drugoј čitateljki je urađena kolostomija (izvučeno crevo kroz stomak za pražnjenje creva) zbog raka debelog creva. Nije sigurna da li treba da se leči po uputstvu ovog priručnika, jer zbog te kolostomije ne može da zadrži u crevima biljne napitke. Kako onda da primenjuje program lečenja?*

- Osobe sa kolostomijom mogu da primenjuju celokupan program lečenja iz ovog priručnika, sem čišćenja celog creva. Mogu probati sa crevnom formulom broj 1, mada moguće je da neće imati koristi od nje, osim u slučaju da je veći deo creva ostao netaknut.

A ako im je stolica već tečna, tj. uradili su ileostomiju ili kolostomiju na slepom crevu, ushodnom ili sigmoidnom delu debelog creva, onda bi trebalo samo da koriste crevnu formulu broj 2, kako bi detaljno očistili preostale delove, i da se ne bi u budućnosti pojavila neka bolest. Treba da počnu sa četvrtinom od normalne doze i da je postepeno povećavaju do normalne.

Pitanje čitaoca: *A šta je sa svrabom oko genitalija tokom programa detoksikacije?*

- Kada čovek počne da podosta prazni debelo crevo, i kada se potom obriše, fekalne materije mogu ostati na koži zajedno sa hlorovodoničnom kiselinom i žučnim solima, koje su veoma kisele i visoko bazne supstance.

Do tada ste pak bili navikli da te materije ostanu u crevima i po nekoliko dana, a sada, kada sve one satima izlaze iz creva, iste te alkalne/kisele supstance mogu opeći kožu, rektum, kožu oko rektuma, tj. kožu zadnjice. To može itekako da peče, pa i same genitalije ako dopru do njih.

Naravno, jedna od najboljih stvari koju možete preduzeti jeste da dobro isperete taj deo tela i da koristite blagi sapun. Primetićete da će vas peći i tokom tog pranja. Vi zapravo spirate opekotine. Druga najbolja stvar koju možete preduzeti jeste da nanesete rastvor od 9% ulja čajnog drveta i jo-

joba ulja, koji može da se koristi i za bebe kod osipa od pelena, ali i za odrasle.

Koliko čajnog drveta, a koliko jojobe?

- Devet procenata ulja od teaceje i 91% ulja od jojobe. To je odličan rastvor koji godi koži i dezinfikuje je, tako da će uništiti bakterije i gljivice prisutne na koži. Takođe, dobar je i za iziritiranu kožu. On je zaista dobra stvar. Naravno, tu je i aloja. Kada je reč o opekotinama ili kožnim iritacijama, aloja je takođe veoma dobra za tu svrhu.

Pitanje čitaoca: *Koliko različite doze preporučujete za tinkturu od aleve paprike, a koliko za alevu papriku u prahu?*

- Pojedini ljudi su osetljiviji na alevu papriku od drugih. Ako nije ništa hitno, ljudima preporučujem da krenu sa malom količinom aleve paprike u prahu, 2-3 puta dnevno, dok ne dođu do 1/2 - 1 kašike 3 puta dnevno. Ili, do 15-30 kapi tinkture od iste.

Ako se koristi tinktura od Američke botaničke farmacije, onda uzimajte najviše 5-10 kapi. Ljudi koji su osetljivi na nju mogu početi sa samo 1/8 kašičice aleve paprike u prahu, ili samo nekoliko kapi tinkture 1-2 puta dnevno.

Za srčane napade uzima se jedna puna kašika aleve u prahu koja se stavi u čašu tople vode, ili 150-350 kapi tinkture.

Pitanje čitaoca: *Molim vas, objasnite mi geliranje bobica gloga u sirupu od istog.*

- Bobice gloga sadrže veće količine pektina, kao i ostalo voće. Pri pravljenju sirupa, količina dodate vode može umnogome varirati u zavisnosti od doba godine kada ste bobice nabavili. Da li su osušene ili sveže? Koliki je sadržaj pektina? Naša formula je dakle samo bazični nacrt.

Ponekad sam od bobica gloga dobijao vodenast sirup, a ponekad je izgledao kao žele. Najbolji odgovor koji vam mogu ponuditi jesu reči dr Kristofera, mog učitelja i čoveka koji nam je dao ovaj recept:

„Pri pravljenju bilo kojeg biljnog preparata nema ništa bolje od dobrog prosuđivanja, zdravog razuma i pažljivog posmatranja.”

U formulu stavite što je više bobica moguće, da se dobija debela pasta. Ako niste baš sigurni, prvo probajte jaku tinkturu od bobica gloga. Uostalom, moje je mišljenje da je ta tinktura ionako jačeg lekovitog dejstva.

Pitanje čitaoca: *Da li se čaj za detoksikaciju može popiti jedan dan nakon što je bio napravljen ili se svakog dana mora praviti svež?*

- Svakog dana se treba praviti svež.

Pitanje čitaoca: *Ako ne možemo naći sveže organsko grožđe, šta bi drugo moglo da se koristi?*

- Neorgansko grožđe, ali ga dobro isperite i protrljajte. Može se koristiti i flaširani sok od organskog grožđa.

Pitanje čitaoca: *Ako se težak bolesnik oseća preslabim da bi bio na postu sa sokovima, šta treba da radi?*

- Neka bude na vegeterijanskoj ishrani bez mlečnih proizvoda. Poenta kod pijenja sokova je u tome što telo troši manje vremena u varenju, a više u samoizlečenju. Sokovi su najvažniji deo programa lečenja, tako da treba nastaviti sa njihovim konzumiranjem što je više moguće.

Pitanje čitaoca: *Da li je prisustvo alkohola u tinkturama na bilo koji način štetno?*

- Manji broj ljudi oseća emocionalnu ili duhovnu averziju prema alkoholu. U vezi s tim imam da kažem sledeće: Baza većine mojih biljnih formula jeste destilovana voda, ali sadrži i alkohol. Alkohol rastvara i izvlači određene važne fitohemikalije – biljne supstance koje su neophodne da bi formula imala efekta. Zato je bolje da osim vode bude prisutan i alkohol.

Na primer, diosgenin iz divljeg jama samo je rastvorljiv u alkoholu, ali nije u vodi. Alkohol takođe pomaže da se sastojci biljaka brže apsorbiraju – za 1-2 minuta, i održava formulu, produžavajući njen rok trajanja skoro beskonačno (5-75 godina). Tinkture su vrlo koncentrisane, te se zato koriste veoma mala količina, obično 30-60 kapi, 3 puta dnevno, za početak.

Količina alkohola u jednoj dozi je toliko mala da ga više ima u pojedinim tečnostima za ispiranje usta. Ista je testirana nad ljudima koji su osetljivi na alkohol, i nije bilo nikakve negativne reakcije. Takođe je bezbedna i za primenu u okviru programa lečenja alkoholičara od 12 koraka.

Ali ako hoćete da se otarasite alkohola iz tinktura, samo željenu količinu iste sipajte u šoljicu, a preko nje dolijte ključalu vodu. A pošto alkohol ima niži nivo ključanja od vode, on će prvi ispariti u vazduh, i tako napustiti tinkturu.

Pitanje čitaoca: *Koji organ treba prvo pročititi, koji drugi, treći, itd?*

- Nema drugog, samo najpre pročistite debelo crevo. Od tog pravila nema izuzetka.

Ako već hoćete da izaberete drugi organ po redu da očistite, onda bi to trebalo da bude jetra ili bubrezi. Sami vidite šta ćete prvo. Ali pre bilo čega uvek očistite debelo crevo.

Pitanje čitaoca: *Šta da radim sa sirovim sokovima kada ne podnosim njihov ukus?*

- Evo moje tri ideje: prvo, možete da ih razblažite. Sokovi su veoma koncentrisani i za većinu ljudi ja zato preporučujem 50% soka, a 50% negazirane vode.

Drugo, logično je, pijte više one sokove koje možete da podnesete, a manje one koje ne možete, dok se ne naviknete.

Ponekad ljudima kažem da popiju četiri soka od šargarepe dnevno, ali tako što šargarepa čini samo 10%, dok je jabuka u preostalim 90% soka. Posle toga idete sa 80% jabuke i 20% šargarepe, i sve tako dok se ne naviknete na ukus. Isto se ovako radi i sa decom.

I moja treća ideja jeste da je bolnička medicinska terapija mnogo gora opcija od soka, tako da pijte te sokove i čutite.

Alergija na alevu papriku?

Pitanje čitaoca: *Da li se nešto može koristiti umesto aleve paprike, pošto sam na nju alergičan?*

- Najbolji posle aleve su đumbir i crni biber, ako je reč o poboljšanju cirkulacije. Ali pošto je danas nemoguće pronaći dobar crni biber koji nije prerađen, onda je đumbir najbolji izbor.

Postoje takođe i ljudi čiji metabolizam ne podnosi alevu papriku. Previše im je ljuta. Mada nisu alergični na nju, ipak imaju neke loše reakcije. Ja spadam u takve ljude, i zato alevu papriku koristim samo ako moram.

Mučnina zbog pročišćavanja jetre

Pitanje čitaoca: *Nekoliko puta sam pročišćavao jetru i bila mi je muka zbog toga. Šta da radim?*

- Ako imate problema sa mučninom, onda smanjite količinu maslinovog ulja na jednu ili čak polovinu kašike, a povećajte količinu đumbira. Posle čišćenja jetre možete popiti čaj za detoksikaciju ili čaj za varenje. Prvo popijte taj tonik za čišćenje jetre, a onda i čaj da to progura dole. Jedna od njih ili sve ove tri stvari otklone mučninu.

Hemoterapija i pročišćavanje jetre

Pitanje čitaoca: *Da li jetra može da se čisti ako osoba i dalje uzima hemoterapiju?*

- Hemoterapiju bih pre radio zajedno sa čišćenjem jetre, nego samo hemoterapiju. Ako već želite da u sebe ubacujete toksične, smrtonosne i otrovne hemikalije, onda je dobro i da ih izbacujete pročišćavanjem jetre.

Mnogim čitaocima je potrebna pomoć za pravljenje tinktura

Pitanje čitaoca: *Svoje napravljene tinkture sam morao da stavljam u sokovnik, jer uvek dobijam neku vrstu pirea. Da li je to u redu?*

- Pa znate kako, dr Kristofer je verovao da treba izbaciti što više taloga, jer je smatrao da se vremenom neka od lekovitih dejstava biljaka vraćaju u njihov čvrsti ostatak.

I ja mislim da treba izbaciti talog, ako se radi o većoj količini, ali ako je to samo jedan sloj, onda je u redu. Jer ljudi često previše filtriraju tinkture, što je veoma zabrinjavajuće, jer se od toga one mogu doslovno pretvoriti u vodu.

Kod svake dobre tinkture, ako odstoji malo, pojavi se sloj taloga na dnu. On treba da bude debljine 1,2 - 2,4 cm najviše, ali ne 10 cm. Ako imate 10 cm taloga, to znači da tinkturu treba još malo da filtrirate. Uzgred, ako nabavite sveže biljke, a nemate vremena da ih stavljate u blender, samo ih prekriti alkoholom u nekoj posudi, dok ne budu spremne.

Pitanje čitaoca: *Možete li nešto reći o Adisonovoj bolesti, kada je adrenalin u manjku?*

- Osobi oboleloj od toga potrebno je dosta odmora i mira.

Ali zar se ti ljudi već ne odmaraju sami, pošto su toliko iscrpljeni da ne mogu ništa ni da rade?

- Najčešće oni *misle* da se odmaraju tako što gledaju TV sapunice, tako što nešto raduckaju po kući, i tome slično. Reč je o onome što su ljudi

nekada radili u Evropi: oni bi otišli da žive u prirodnom ambijentu, na nekom imanju. Po ceo dan bi se sunčali, bili na vazduhu i kupali. Recimo, tako bi se jedna osoba obolela od Adisonove bolesti odmarala u Nemačkoj. Kupka na vazduhu, „sunčana kupka“ i hidroterapija. A ne televizija, kuvanje i telefoniranje.

Dakle, ono što ljudi misle da ih odmara, zapravo ih ne odmara, niti adrenalne žlezde miruju?

- Prosečan Amerikanac nema pojma šta znači reč „odmor“. Oni misle da je partija golfa vrsta relaksacije. Oni jednostavno ne znaju šta je „gašenje sistema“ značilo za stare lekare. A to znači: bez TV-a, novina, telefona, časopisa, usisivača, pranja prozora, itd. Većina ljudi misle da ako ostane kod kuće i ne ode na posao, da je to odmor.

Odmor znači „ne raditi ništa“. Ništa. Tako obnavljate svoju energiju.

Pitanje čitaoca: *Imate li još neki predlog za lečenje ožiljnog tkiva na plućima?*

- Najbolja obloga za opštu primenu jeste ona od ricinusovog ulja, jer ona razbija začepjenja i izvlači nečistoće. Posle nje, naravno, ako želite da stimulirate protok krvi i limfe, najbolja je naizmenična primena vruće i hladne vode.

To je isto kao da pitate „Posekao sam ruku, kako sada da se otarasim ožiljnog tkiva?“ Jednostavno, primenite sve opšte metode lečenja. Imati oštećena pluća je isto kao da imate oštećenje bilo kojeg drugog organa.

Ali ako uprkos tome, i dalje imate zapušanje pluća, onda primenite obloge sa crnim i belim lukom, jer ćete ih time dezinfikovati.

Ako vam je potrebno više daha, onda koristite ulja od eukaliptusa i od pitome nane. Za lečenje ožiljnog tkiva možete uzimati i alevu papriku internim putem i u vidu kašnih obloga – time više krvi dovodite u pluća.

Ne zaboravite i tretman sa hladnim čaršavom. On je odličan za pluća. Stavite više slačice i aleve paprike u vodu, i doći će do povelikog iskašljavanja iz pluća.

Još jedna stvar koja je bila karakteristika u doba starih lekara jeste duboko disanje. Svi samo govore o njemu, ali niko ga ne primenjuje.

Znate, dr Jensen je svakog jutra išao sa mnom u šetnju koju je on nazivao „brza šetnja čikaške policije“. To više liči na brzo hodaње. Jedan pravi trening. Stalno morate duboko da udišete i izdišete.

Možete svo lekovito bilje da stavite na grudi, ali ako ne udišete i izdišete vazduh kako treba, onda ništa. Dakle, isto kao što su potrebne vežbe za srce ili vežbe za skidanje kilaže, tako su isto one potrebne i za pluća. Takvi ljudi treba 3 puta dnevno po 15 minuta da rade vežbe disanja.

Pitanje čitaoca: *Šta preporučujete za neredovne otkucaje srca?*

- Pa, postoje regulatori srčanih otkucaja, poput gloga, srčenice i ljute paprike. Ipak, u svom lečilištu sam otkrio da većina ljudi samo treba da otkloni loše navike koje izazivaju neredovne otkucaje srca, a koje su toliko česte kod ljudi.

Često puta ljudi uzimaju i lekove koji izazivaju neredovne otkucaje srca, poput beta-blokatora, a niko njih ne dovodi u pitanje. Potrebno je takođe da se odbace svi alkaloidi, poput kofeina, nikotina i efedrina. Njih ima u svemu od čokolade i gaziranih pića, do kafe, čaja i preparata za sinuse. Sve su to uzroci ubrzanog i neredovnog srčanog ritma.

Najčešći je slučaj da ti ljudi samo treba da prestanu sa svojim lošim životnim navikama koje im škode ili izazivaju te neredovne otkucaje srca. A ako je problem veći, onda lekovito bilje dolazi u spas.

Pitanje čitaoca: *Šta preporučujete za genitalni herpes?*

- Što se tiče toga, najbolji lek koji sam koristio u svom lečilištu jeste ulje od belog luka. To jeste intenzivno lečenje, ali svi znamo da je beli luk najbolji antivirusni agens.

U stvari, ne znam ni za jedno istraživanje u kojem beli luk nije označen kao najbolja lekovita biljka, dok sam do istog zaključka došao koristeći je u svom lečilištu. Sve što treba da uradite jeste da isekate beli luk, stavite ga u činiju, preko naspete maslinovog ulja i to onda ostavite da odstoji 3-4 dana. Posle toga to procedite kroz krpu, i tako ste dobili jedno lepo ulje od belog luka. Štapić za uši umočite u to ulje i nanesete ga na plik od herpesa. Samo ga natrljajte i nanesite to ulje.

Zatim dišite duboko, jer ćete u sledećih 5 minuta biti u bolovima, pošto su plikovi od herpesa, kao virus na nervima, veoma bolni. Čim budete naneli to ulje, osetićete bol. Ja sam imao pacijente s hroničnim, onesposobljavajućim i bolnim herpesom, koji se kod muškaraca nalazio na penisu i anusu, a kod žena na vagini i anusu. To je *herpes simplex 2*. Naravno, *herpes simplex 1* obuhvata lice čoveka. U roku od 2 ili 3 dana, plikova više neće biti.

Zar ti plikovi neće nestati sami od sebe?

- Ne uvek. Imao sam pacijente kojima se to nije desilo. Ostali su. Prvo se povuku i bole manje, a onda se ubrzo vrate. Znam za ljude koji su po 8, 10 i 12 meseci imali te plikove na istom mestu, koji nisu nestajali. A naravno, to je znak oslabljenog imuniteta i činjenice da je istom potrebno podosta da radi na izlečenju.

Kada se govori o herpesu, uglavnom se misli na onu vrstu koja se pojavi i za kratko vreme nestane. Međutim, ima i ona vrsta kod koje plikovi ne nestaju. Samo su tu, i neće da se sklone, neće. Ili nestanu, pa se vrate na 10-12 dana, opet nestanu na dan, pa se vrate na 10-12 dana. Tako da se to stalno...

A ulje od belog luka to sprečava?

- Da.

Kako se pravi?

- Najbolje je da se uzme neka plitka posuda od stakla ili pireksa, i desetak celih glavic belog luka. Najlakše je da se potom iste stave u blender; ne moraju čak ni da se ljušte. To je jednostavno i lako da se uradi. Posle toga dodajte onoliko maslinovog ulja koliko će učiniti da mešavina ulja i luka postane konzistentnija, slična sosu. To onda sipajte u plitku posudu i dodajte još maslinovog ulja, toliko da prekrije sav luk, sos...

I to se ostavi da odstoji?

- Da, to odstoji 2-3 dana, ali može i 14 dana.

Ili mesecima, mada ljudi nemaju toliko vremena?

- Ali će imati momentalan efekat. Najlakše je da se samo sitno isecka luk, napuni jedna činija i preko prelije ulje. Ostavi se na nekom toplom mestu da stoji, ali ne na suncu. Možete čak uključiti rernu, zagrijati je na 49 stepeni i isključiti, a onda unutra staviti činiju sa otvorenom rernom. Na kraju uzmite krpu od muslina (vrsta pamuka) i kroz nju ručno procedite tu smesu. Dobićete zlatno-zelenkasto ulje koje vrlo miriše na luk. Tada možete početi da ga nanosite. To je odlično ulje od belog luka. Može se čak koristiti i za infekcije uha...

Da li će to biti dovoljno dobro kao proizvodi iz prodavnice zdrave hrane?

- Ne postoji ništa u tim prodavnicama što je 1/15 jačine od onog što vi sami možete da napravite kod kuće. Ja sam ovo ulje koristio u svom lečilištu uz pomoć štapića za uši. Jer nakon prve primene, moji pacijenti uglavnom nisu više hteli da ga uzimaju. Zato sam im ja nanosio to ulje,

dok oni leže, s tim da im pre toga prvo pregledam plikove od herpesa, malo uradimo vežbe disanja ili malo masaže, i na kraju natrljamo ulje. Kao što sam rekao, to je veoma bolno, toliko da su mnogi moji pacijenti bili u suzama.

Ali se izleče?

- Naravno, za samo 2-3 dana.

Koliko često treba da nanose to ulje?

- Tri-četiri puta dnevno. Postoji još jedna vrlo dobra stvar koja može da se koristi. Često se čuje kako ljudi tvrde da ulje od čajnog drveta deluje antibakterijski i fungicidno, ali i kao odličan antivirusni agens. Tako da se nakon ulja od luka može naneti ovo ulje od čajnog drveta koje će goditi koži i delovaće protiv zapaljenja. Nanesite i njega na plikove.

Pitanje čitaoca: *Da li ovi programi lečenja mogu pomoći u slučaju genetskih oboljenja, poput cistične fibroze?*

- Da, naravno da mogu. Smatram da kod svih težih oboljenja postoji genetski okidač, tako da nema potrebe izdvajati neku bolest i pitati da li programi deluju na nju.

Bolest može biti genetski uslovljena, ali to ne znači da se ne može zaustaviti dejstvo tih gena uz pomoć programa za teže izlečive bolesti. Na hiljade pacijenata koje sam spasao od raznih bolesti uticali su njihovi slabi geni da obole, ali uprkos tome, izlečili su se.

Pitanje čitaoca: *A šta je sa masnim tumorima?*

- Čim se spomenu masni tumori, treba se obratiti jetri. Radite više na pročišćavanju jetre i žučne kese, kao i na biljnoj formuli za jetru. Radite dosta i na primeni vruće i hladne vode na obolelom delu tela, ali i sve ostalo iz programa lečenja što važi za druge bolesti. Primenujte ranije opisivane kašne obloge od vinobojke. Ti masni tumori će na kraju nestati, isto kao što svi drugi tumori mogu nestati.

Zaključak

Vreme je da se oprostimo, ali želeo bih da vam ostavim nešto.

Želim da vas sprovedem kroz glavna vrata metoda lečenja, sve do sobe filozofije gde sve i počinje. Prirodna medicina je jedna vrsta filozofije, a ne samo medicina.

Prirodna i konvencionalna (alopatska) medicina imaju različito gledište na ljudsko telo. Prirodna medicina – kao što smo pokazali u ovom priručniku – smatra da je ljudsko telo inteligentno, da može da uništi tumore na sebi i da regeneriše svoja oštećena i izgubljena tkiva.

S druge strane, konvencionalna medicina smatra da je ljudsko telo glupo, ili inteligentno samo do određene mere. Ona ne veruje da telo može uništiti tumore na sebi. Ona veruje da je telo bespomoćno i glupo kad je reč o njima. Veruje da se kancerogeni delovi tela moraju nekako otrovati ili odstraniti, jer telo navodno neće da se bori protiv njih.

Ta medicina ne veruje da telo može regenerisati izgubljena tkiva, kao što je oštećeni kuk. Zato se ona fokusira na pravljenje veštačkih delova tela, kukova i srca, i šta god da je potrebno.

Prirodna medicina, kao što ste videli ovde, smatra da telo u sebi sadrži genetska uputstva i kod za obnovu i regeneraciju bilo kog dela tela. Uključujući i moždano tkivo. Ono što sama klasična medicina smatra neizlečivim, prirodna medicina leči spoznavanjem moći ljudskog tela.

Znam za jednu ženu koju su trovali do smrti, kako bi je „izlečili“ od raka. A šta su to lekari učinili da joj ojačaju telo? Ništa. Gledam na televiziji emisije o deci obolele od raka kostiju i leukemije. Gledam strahote kroz koje prolaze ona i njihovi roditelji. I takva se medicina naziva naučnom i naprednom, dok se prirodna medicina naziva primitivnom i beskorisnom. Smejem se svojim kritičarima.

I opet, šta oni čine da ojačaju tela ove jadne dece? NIŠTA. Apsolutno ništa! Viđam slike te dece kako jedu pomfrit, milk-šejkove, hamburgere i žele. A kako će ta hrana moći da izgradi njihov imuni sistem i pomogne

njihovim telima da unište rak? Nikako. Kada bi samo Ričard Šulc mogao da svoje metode lečenja ubaci u ove nazadne bolnice.

Kad god se razbolim, prijatelji mi kažu da odem kod lekara – ali zašto, da bih dobio neku besmisleni terapiju? Možda bih mogao da odem samo zbog dijagnoze, i ni zbog čega drugog. Jedanput sam bio kod interniste kada sam imao težak grip, mada je meni više ličilo na iscrpljenost stresom. Danima nisam jeo, pošto mi je bilo stalno muka.

Lekar mi je rekao da mi je nivo šećera previsok za nekoga ko nije jeo danima. No ipak, uprkos takvoj dijagnozi, lekar mi je preporučio da pijem energetske napitke i hranu od kompanije *Gatorade*, koja je naravno samo pogoršala moj šećer. Tek kada sam krenuo sa prirodnim metodama lečenja, snizio sam svoj nivo šećera i izlečio se.

Kao što sam i uvideo na osnovu ovog i brojnih drugih primera, medicinska tehnologija ne može biti zamena za stvarno, prirodno lečenje. Sve veći broj ogromnih medicinskih centara nisu odgovor na sve veće bolove čovečanstva. I ako siromašni ljudi pate, njihova nemogućnost da plate skupe operacije i medicinsku negu opovrgava tvrdnju da je lečenje u bolnicama besplatno za sve.

Pokažite narodu kako da se izleči prirodnim putem. Naučite ih za šta su sve sposobna njihova tela. Naučite siromašne da se sami izleče kod kuće. Dajte im moć koja za sada samo pripada ljudima u belim mantilima. To je i poenta ove knjige i video materijala.

Lekovi ili lekovito bilje? Da li su biljke jednake jačine?

Ljudi misle da ako treba neka teža bolest da se leči, da je neophodno uzimati lekove, jer lekovito bilje jednostavno nije dovoljno jako.

- Znam da to većina ljudi misli, ali nisu u pravu. Lekovi se sastoje od izolovanih, koncentrisanih i veštačkim putem izdvojenih supstanci iz biljaka, koje se ljudima daju u ogromnim dozama. Zbog toga i postoji priručnik za lekare PDR od 3000 stranica, na kojima su opisane razne bolesti, rak, oboljenja srca, oboljenja jetre i dr, a čiji su uzroci upravo spomenute supstance.

To su posledice izolovanja tih biljnih sastojaka!

- Tako je. To nije bezbedno da se čini. U prirodi to postoji u tačno određenom obliku u kojem treba da se koristi.

Ljudi se 20 godina truju pivom, picom, cigaretama, čokoladom i sladoledom, a onda hoće da se izleče za jednu sedmicu. Princip u prirodnom načinu lečenja jeste da morate biti strpljivi i rezultati će doći.

Dok oni koji uzimaju lekove iz apoteke isto će dobiti rezultate, tj. *dobiće* neku drugu bolest. Garantovano. Recimo, izlečite jetru, ali će uništiti creva. Ili će izazvati nove bolesti, koje se računaju kao „neželjeni efekat” leka.

Zadržimo se za trenutak na „neželjene efekte”, i da vidimo da li je to samo eufemizam za pravi krah konvencionalne medicine. Ispričajte našim čitaocima sve ono što ste meni ispričali o uzrocima dečje paralize.

- Lekari danas počinju da veruju da su ogromne epidemije dečje paralize tokom 1940-tih i 1950-tih godina bile uzrokovane prevelikim brojem operacija krajnika tokom 1920-tih, 1930-tih i 1940-tih godina.

Naime, skoro su otkrili da su jedini delovi tela koji sintetišu antitela za dečju paralizu upravo krajnici, što znači da ako nemate krajnike, ne možete se odupreti dečjoj paralizi.

Dakle, nedostatak krajnika uzrokuje dečju paralizu?

- Upravo tako. To je tipičan domino efekat u medicini. Oni ljudima najpre odstrane krajnike. A zatim im daju vakcinu protiv dečje paralize, koja se sada ponovo koristi, i koja je stvorena krajem 1940-tih godina iz gnoja inficiranog svinjskog bubrega. Samo su ga „očistili” i sterilisali.

Tokom 1970-tih godina proverili su delotvornost te vakcine, i uz pomoć mikroskopa uvideli da je u njoj bilo 149 živih virusa. Jedan od tih virusa pregledan je na Harvardu. Oni su ga nazvali SV-40 virusom, i rekli su da ga ima u svakoj vrsti kancerogenog tumora. Od samog uvođenja vakcinacije protiv dečje paralize, stopa obolelih od raka se povećala deset puta.

Dakle, ovde vidimo na delu povezanost raka sa vakcinom protiv dečje paralize, iako ničeg od toga ne bi bilo samo da lekari nisu dirali krajnike. Ovo je tipična fatalna greška koju ume da napravi savremena medicina kada odstrani deo čovekovog tela. A to je samo vrh ledenog brega. Mislim da zapravo većina današnjih medicinskih knjiga potvrđuje ispravnost prirodnog načina lečenja. To znam, jer posećujem njihove biblioteke i tamo čitam njihove knjige.

Većina ljudi ostaje bolesna jer ne primenjuju celokupan program lečenja

- Dođu ljudi u moju kancelariju, i ja im kažem: „Mislim da treba da popijete nekoliko čaša soka od šargarepe svakog dana“, na šta mi oni odgovore: „To sam već radio“. Ja ih onda pitam: „A vruće i hladne tuševe?“, a oni: „I to sam radio“. Vi onda pročete ceo spisak lekovitih biljaka, a oni kažu da su uzimali sve te biljke. Međutim, sve to oni nikada nisu radili istovremeno. Nisu sklopili ceo program lečenja u jednu celinu.

Uprkos postojećim izvanrednim rezultatima, i dalje me začuđuje kako ljudi pokušavaju da idu linijom manjeg otpora pri primeni ovih programa.

Čak i ljudi koji veruju u njihovu delotvornost!

- Upravo tako. Ljudi ih jednostavno ne primenjuju dovoljno često, u dovoljnoj količini i nikad u celini.

Savremeno društvo je naučeno da veruje kako ljudi mogu jedino da se izleče u bolnici

- Nama je ova zvanična medicina „isprala mozak“. Ne želim previše ovde da mešam politiku, ali konvencionalna medicina u našoj državi tokom poslednjih stotinu godina vodi krstaške ratove protiv svih drugih vrsta medicine. Jedna od specifičnih stvari koje su oni uradili jeste zakon koji samo njima omogućava da koriste određene reči koje niko drugi ne sme.

Na primer, danas u Americi, jedino lekar sme da dâ dijagnozu bolesti, da prepíše lek i da vas izleči. Niko drugi ne sme da „dijagnostikuje“, „prepisuje“ i „leči“. Drugim rečima, konvencionalni lekar je navodno jedini koji može da vas izleči.

Zato i postoje sve one reklame za Monistat 7 – kremu koja uništava gljivice u vagini žene. Tamo kažu: „Moj lekar mi je rekao da ovo leči“, i stalno te iste reči ponavljaju. „To je lek. Moj lekar mi je rekao da ovo leči“.

Oni znaju da mi to isto ne smemo da kažemo. Ja ne smem da kažem da je čaparal lek za tumor. Ne smem da kažem da beli luk snižava holesterol i krvni pritisak. Jednostavno, takav su zakon napravili. Zbog toga ja ispadam glup i bespomoćan, a lekovito bilje slabo i bezefektno.

Kao herbalisti, meni je zabranjeno da kažem da neka biljka leči, iako je većina lekova napravljena od iste te biljke. To je smišljena taktika organizovane farmaceutske industrije, u cilju istrebljenja svojih protivnika, tako što ih prikazuje smešnim i bespomoćnim.

Propast herbalizma

Dakle, sada ti ljudi sve kontrolišu?

- Pa, oni jedini smeju da koriste reči. Upravo tako, oni sve kontrolišu. Oni mogu da prošetaju napolju i da viču: „Ako samo uzmete ovaj lek, izlečićete se“. Dok iza njih stoji tuce advokata i državna vlada.

A ako ja to isto kažem, završiću u zatvoru. Ne zato što lekovito bilje ne deluje, a lekovi su bolji od njih, već zato što imaju više novca, jači lobi i zakone progurane u njihovu korist.

Dakle, niko od lekara prirodne medicine ne sme da tvrdi suprotno, jer će otići u zatvor.

- Upravo tako. To me podseća na ono što su uradili sa kazinom u Las Vegasu. Vlasnici istih tih kazina učinili su sve moguće samo da vam izvuku novac iz džepa. Nema sata, nema prozora, i ne znate koje je doba dana. Samo prođete hodnikom, kad gle, već ste potrošili 5000 dolara. To su profesionalci.

Na isti način su Američko udruženje lekara i farmaceutska industrija profesionalni ne samo u prodaji, već i u prikazivanju samih sebe. Takođe su eksperti za pravljenje zakona koji će ih zaštititi i zabraniti svaki drugi vid lečenja u našoj državi.

A lekari prirodne medicine su im se povinovali, tako što su počeli da koriste beskorisne biljne formule i ulaskom u političare!

- I govore: „Ubuduće nećemo koristiti čapral, jer je Američko udruženje lekara reklo da on može biti opasan po zdravlje, dok nam ga Uprava za hranu i lekove ne preporučuje“.

Oni ne uviđaju da im se ta Uprava za hranu i lekove, čitava farmaceutska industrija i lekari smeju u lice, znajući da su već pobedili.

Znajući da su najbolje prirodne antioksidanse zakonski zabranili!

- Upravo tako. Farmaceutski lekovi uništavaju živote na stotine hiljada ljudi svake godine u ovoj državi. Ali uprkos tome, oni tamo tvrde kako je čapral tobože naškodio zdravlju dvoje ljudi, pa su ga zbog toga sklonili iz prodaje, a da pritom nisu pružili nijedan dokaz za to. Naravno, savremeni herbalisti samo potvrdno klimaju glavom na to, misleći da će tako postati priznati u svetu.

Oni ne shvataju da se ponašaju ulizički isto kao nekada što su radili ljudi u nacističkoj Nemačkoj. Ono: „Hajdemo da smirimo Hitlera. Nešto je ljut danas, treba da ga umirimo“.

- Ti ljudi misle da čine nešto dobro, i da će zbog toga biti priznati u svetu. Ne shvataju sa kim se poigravaju.

Ne shvataju da u očima zakona nisu ništa bolji od narko-dilera ili makroa.

- Američko udruženje lekara (AMA) i farmaceutska industrija veći su od IBM-a. Oni su veća industrija od Eastern Kodak-a. To je najveća industrija u Americi s najvećim profitom. Zараđuju devetsto milijardi dolara godišnje. Oni neće da se povuku i ostave vas na miru. Oni zastrašuju herbaliste, koji zato ne koriste biljke kako treba, misleći da time čine dobro. Pravi cirkus.

Posle će sve veći broj biljaka biti stavljen na zabranjenu listu, a herbalisti će izdavati sve više upozorenja u vezi sa njima; sve što su radili nestaće, i na kraju, samo će zvanična medicina biti jedina prihvatljiva.

- Upravo tako. Na kraju će se njihov metod lečenja svesti na pitomu nanu i matičnjak.

Kao lekovi za kijavicu. To će biti zakonski maksimum rada herbalista.

- Tako je. U Evropi se spremaju i zakoni koji će primorati herbaliste da svoje pacijente prvo upućuju kod lekara zvanične medicine. A zašto to da rade? Pa zbog novca. Jedino se zbog novca sve to radi.

Savremeni lekari prirodne medicine misle da bi im sve krenulo na bolje i da bi zaradili mnogo, samo kada bi mogli da se otarase takvih kao što je Ričard Šulc. Jer će on pokvariti njihov biznis.

- Oni jedino žele da budu priznati u svetu. Ja želim da pomognem ljudima da ozdrave.

Što znači da vas ne zanima da li će u dogledno vreme sve škole prirodne medicine biti akreditovane?

- Jedino što mene zanima jeste 4-godišnja devojčica u mojoj kancelariji koja stoji tamo sa zloćudnim tumorom na mozgu, koji je ubija.

Mene samo zanima čovek koji je dolazio u moju kancelariju na dan kada sam ja otišao van grada, a koji je imao probleme sa crevima i koje su lekari hteli da mu odstrane. Nikada ne gubim iz vida pomaganje takvim ljudima da ozdrave.

Stare religijske vođe itekako su primenjivale prirodne načine lečenja

- Džon Vesli, osnivač metodističke crkve, prirodnim putem i uz pomoć bilja lečio je na stotine ljudi obolelih od raka. Ali šta mislite, da li ijedan metodista danas zna za to? Oni ne znaju ni ko je bio Džon Vesli, inače, vegeterijanac i „fanatik“ za prirodnim lečenjem.

Osnivač metodističke crkve?

- Da, Džon Vesli. Napisao je nekoliko knjiga o vodi i bilju kao prirodnim lekovima, i uopšte, o prirodnom načinu lečenja degenerativnih oboljenja. Međutim, to da pitate bilo kog metodistu, on vam ne bi umeo reći.

Ili ako naiđete na nekog mormona, i kažete mu da je Brigam Jang bio vegeterijanac i poštovalac Tomsonove medicine, on ne bi znao o čemu govorite. Mormoni sede tamo negde i piju koka-kolu uz big-mek hamburger.

Mnoge religijske vođe iz prošlosti su znale da vode brigu o svom stadu i znali su da su za očuvanje zdravlja istog potrebni programi pročišćavanja tela. Džon Vesli je napisao više tomova knjiga o tome kako pročititi telo na prirodan način uz pomoć biljaka. Nekada sam sve te knjige skupljao: od Džona Harvija Keloga, Henrija Lindlara, Benedikta Lasta.

ISTINSKA MOĆ PRIRODNE MEDICINE: Čovek se izlečio od teškog raka grkljana uz pomoć metoda dr Šulca

- Lekari su izvršili biopsiju njegovog grla uz pomoć igle, pošto mu se u grlu razvila povećana masa tkiva. Označili su je kao zloćudni tumor štitne žlezde koji se proširio i na glasne žice. Gušilo ga je.

Gušilo?

- Da, nije mogao da guta. Nije mogao normalno da diše. Moglo ga je ubiti. Bilo je oko 10 cm veličine, tj. veličine manjeg grejpfruta.

Koliko je taj čovek imao godina?

- Rekao bih oko 48 godina. Kada su mu ovi zaboli iglu i onda je izvukli, našla se velika količina ostataka izjedeneog tkiva. Rekli su da je to bio „najgori mogući scenario“. Bilo je raznog tkiva koje se razlagalo u tom tumoru: od štitne žlezde, glasnih žica i dela grkljana.

Znači, tumor je izjedao ceo grkljan?

- Da. Nije hteo da ide na operaciju, jer bi ga u tom slučaju operisali od uвета do uвета. Zato je lekarima rekao ovako: „Idem ja na ono mesto da probam da se izlečim prirodnim putem. Da li mi je ostalo još šest sedmica?“

Oni su mu na to odgovorili: „Nje vam ostalo šest sedmica. Nije vam ostalo ni šest *dana*“, i dalje: „Ovo je najgora vrsta tumora koju smo do sada videli u grlu. On rastvara vaše glasne žice i štitnu žlezdu, i ako to odmah ne odstranite hirurškim putem, nećete biti živi za tih šest sedmica“.

Toliko ga je gušilo da je jedva ostajao živ. Rekli su mu da će zbog operacije, nažalost, verovatni ostati bez glasnih žica, tj. neće moći više da govori. Ugradili bi mu onu kutijicu, kroz koju bi mogao da priča. On je ipak došao kod nas, i čim se pojavio, odmah smo ga stavili na program lečenja teže izlečivih bolesti. Krenuli smo odmah sa kašnim oblogama na grlo. Sve metode smo primenjivali. U roku od dve sedmice, tumor se smanjio na 5 cm, što će reći, polovinu svoje prvobitne veličine.

Posle toga je otišao kući i nastavio da se sam leči. Rekao je da je ponekad mogao da oseti tumor, a ponekad ne. Nastavio je da se smanjuje. Posle šest meseci lečenja, u grlu više nije bilo ničega. Zatim je otišao ponovo kod lekara, i tamo su mu rekli da raka nema.

Nastavio je da dolazi kod nas da bi se edukovao. Odlično izgleda i presrećan je. U stvari, ustao je na prvom času odmah da govori i posvedoči drugima o svom izlečenju. Njegov govor je sada normalan. Savršeno je zdrav, kao i njegova štitna žlezda.

To su vrste lekova koje vaši čitaoci mogu da očekuju držeći se metoda opisanih u ovoj knjizi i video materijalima.

Ljudi često kažu da takva izlečenja nisu moguća u prirodnoj medicini. Međutim, oni to kažu, jer nikada nisu videli, niti su se ikada sami lečili na taj način. Prirodan način lečenja je delotvorniji od onog konvencionalne medicine. Ali da biste videli tu delotvornost, potrebno je da se upoznate sa njom i da se ne plašite. Upravo to sam uradio i ja, i izlečio na hiljade ljudi koji su umirali.

Vaši čitaoci mogu sada ponoviti moj uspeh kod svoje kuće. Podarili smo im svo oruđe za rad.

Kako izlečiti kućne ljubimce

„Moje prvo pravilo za zdravlje kućnih ljubimaca: Izbegavajte veterinare. Oni su gori od lekara.”

- Reći ću vašim čitaocima da nakon dve decenije rada, polovina mojih pacijenata mi je dovodila svoje kućne ljubimce i životinje da ih lečim: pse, mačke, konje i čak jednu-dve guske.

Da li su bili mnogo bolesni?

- Neki od njih su bili na samrti. Veterinari su hteli odmah da ih uspavaju, iako su neki od njih samo patili od dugotrajnih hroničnih oboljenja.

Zapravo, ponekad pošto bih izlečio kućne ljubimce, tek bi onda i njihove gazde postali moji pacijenti. Ljudi su hteli da se leče kod mene, ali sam prvo morao da im izlečim kućne ljubimce.

Evo jedne zanimljivosti. Često su mi se pacijenti žalili, jer je na mom stetoskopu bilo neretko životinjskih dlaka. Ponekad mi je cela kancelarija ličila na onu od dr Dulitla (Doolittle). Sećam se da sam jednom prilikom bio sa pacijentom u kancelariji, a da se u čekaonici čula neka buka; odmah sam znao da je to moj pacijent sa guskom. Stajala mu je na leđima i imala je probleme sa varenjem. Pričaću o njoj malo kasnije. Jedan drugi pacijent se naljutio na mene pošto sam prvo uveo u kancelariju gusku, a ne njega. Jer moje pravilo je da pravo prvenstva imaju hitniji slučajevi, makar i ne bili ljudska bića.

Ali šta je moje prvo opšte pravilo (videćete sličnost sa prvim pravilom kod lečenja ljudi)? Prvo je pravilo da izbegavate veterinare, isto kao što bolesni ljudi treba da beže od lekara kao od kuge.

Po mom iskustvu, veterinari su gori od samih lekara. Generalno su zatucaniji u svojim medicinskim ubeđenjima, prevashodno mislim zbog toga što nemaju konkurenciju. Dok lekari moraju da trpe detaljne provere svih redom, od vlade do Uprave za hranu i lekove (FDA), i da se brane od pri-

tiska alternativnih oblika medicine. Zato oni moraju biti otvoreniji i pažljiviji prema željama pacijenata.

Ljudi samo uđu kod veterinara i kažu: „Šta mislite, doktore? Ma, radite kako mislite da treba.“ Životinje ne mogu da govore, dok su veterinari, u poređenju sa lekarima mnogo konzervativniji; oni su previše naklonjeni hirurškim intervencijama, lekovima i trovanju, tako da ih ja smatram većom opasnošću po život kućnih ljubimaca, nego što su lekari po život ljudi. Dakle, to je prva stvar koju ljudi treba da znaju: izbegavajte veterinare.

Žena ima psa koji se svake godine zarazi buvama, zbog čega mu je veterinar dao da uzima po život opasne steroide, umesto da pronađe i eliminiše uzrok problema, a to je da se kuća u potpunosti očisti i da buve budu uništene. Sad je pas već počeo da gubi delove kože. Ima upalu creva i oslepeo je.

- Na kraju će dobiti rak i uginuće, dok ta gospođa neće ništa preduzeti u vezi sa svojom kućom, jer joj veterinar nije ništa rekao.

Taj veterinar čak i prodaje stvari koje mogu uništiti buve u tepihu, ali o tome nikada ništa nije rekao ovoj ženi. Ona nam je rekla ovako: „Nadam se da mu veterinar neće ponovo dati hormone“.

- Većina postupaka i metoda lečenja koje koriste veterinari je pogrešna. Retko koja je uopšte testirana, dok životinje ne mogu da govore i ne mogu reći šta osećaju.

Moje pravilo je da ako već odvedete kućnog ljubimca kod veterinara, nikad ga tamo ne ostavljajte samog s njim. I nikad ga ne ostavljajte preko noći. Verujte mi, ne znate šta se sve tamo radi. Zato ne zaboravite prvo pravilo: izbegavajte veterinare, kao ljudi lekare.

Pozitivna strana u svemu je što se kućni ljubimci mogu lečiti sa istim metodama, na isti način i sa istim lekovitim biljem kao i ljudi.

Ako se poseku, samo stavite neke dezinfekcione biljke. Ako imaju problema sa nekim unutrašnjim organima, dajte im da pojedu beli luk. Ako im treba više hrane, dajte im onu „superhranu“. Šta god da im se desi, lečite ih na isti način kao što biste i sebe.

U svakom slučaju ćete ih bolje lečiti i verovatno održati živim nego što bi to veterinar uradio. Do sada smo stalno govorili o opasnostima posete bolnici ili lekaru. E pa, poseta veterinaru je još gora.

Druga stvar je u tome što psi i mačke nisu ti koji plaćaju račun, već vi, tako da je cilj veterinara usrećiti vas, a ne uvek i samog kućnog ljubimca.

Ako vide da vi ne možete doneti odluku, oni će je doneti na štetu životinje, a na vašu korist, jer ste vi onaj koga oni žele da zadovolje – onog koji plaća.

Tipičan primer je ovaj što ste mi malopre ispričali. Umesto da malo promeni kućni red gazde i da kaže: „Vidite, morate skloniti sav nameštaj iz kuće na nedelju dana, i da unutra stavite bornu kiselinu, da pozovete isterivače buva ili tome slično“, oni samo kažu: „Da, dajte psu/mački steroide i ubite ga/je time“. Ovo je tipično za njih.

Najekstremniji primer jeste onaj kada veterinar vidi da ne možete podneti patnju svog kućnog ljubimca, pa vam kažu: „Znate, moramo uspavati životinju“. Ma nemojte? Kako lep eufemizam za reč „ubistvo“. Oni neće „uspavati“ životinju, već će u njen krvotok ubrizgati smrtonosan otrov i tako je ubiti. Moje iskustvo mi kaže da veterinari to ne čine zato što misle da više nema nade za tu životinju, već zato što misle da vi ne možete podneti njene patnje: na primer, ako pas bude povremeno imao krvavu dijareju, ako bude povratio krv ili ako se tumor malo poveća. Zato se nadam da ako mi se nešto, ne daj Bože, loše desi u sledećih pet godina, da onda ljudi neće reći: „Hajde da starog doktora Šulca uspavamo, da mu ubrizgamo smrtonosni otrov u vene“.

„Veterinari su najveće ubice životinja. Mislim da ako bismo pogledali statistiku, da bi najčešći uzrok njihove smrti bili upravo veterinari.“

- Dakle, klonite se veterinarskih stanica.

Drugo opšte pravilo (a imam ih samo dva) jeste da se većina životinja razboli zbog čoveka koji slabo brine o zdravlju istih. Nešto se radi kako ne treba.

„Manjak fizičke aktivnosti ubija životinje. Većina njih se razboli jer ne izlazi napolje u dovoljnoj meri. Ne dobijaju svežeg vazduha.“

Jutros sam čuo, Ričarde, da ovaj trener pasa kome smo dovodili pse, često trenira one pse koje su po ceo dan u zatvorenom. Prvi put čujem za tako nešto. Drže ih po podrumima. Tamo na pod im ostave papir za vršenje nužde, koji kasnije pokupe, pod obrišu i stave nov papir. Ali sam pas nikada ne izlazi napolje. Nikada.

- Imao sam jednog pacijenta sa takvim psom koji je umirao. Nikada ga nisu puštali napolje, dok je za nuždu pas koristio pelene (ona vrsta pelena za odrasle ljude koji imaju problema sa zadržavanjem mokraće). Samo bi ih stavili na pod, zajedno s nekim čaršavima, i tu je pas celog svog života vršio nuždu.

Pas se zatim teško razboleo, a veterinari nisu mogli da ga izleče. Ja sam im samo rekao da ga puste malo napolje. Gazda psa se uplašio na takav predlog, ali na kraju su popustili, i pas se potpuno oporavio. Samo zato što su ga konačno pustili napolje.

Ovo je najčešći način ubijanja pasa. Jednostavno, pustite pse napolje, neka se rastrče. Ako nemate dvorište, odvedite ga u park, na parking ispred nekog marketa, bilo gde, samo ih izvedite napolje na svež vazduh.

Jer znate, to su životinje. One trče, skaču, jure. Najbrži način da se iste razbole je da ih držite u zatvorenom.

Ili da ne budu dovoljno fizički aktivne.

- Tako je.

Ali nije dovoljno da se samo nakratko prošetaju ulicom, i to je to.

- Da, tačno tako. Pošto je čovek bolestan i živi nezdravo, onda i pas mora biti bolestan. Jer ako vi ne možete da trčite, onda ne možete naterati ni psa da trči.

Izvedite te životinje napolje. Dajte im svežeg vazduha. Čak i ono što je dr Kristofer govorio za ljude, kako treba da osete prirodu, isto važi i za životinje. Mislim da je najbolji fizički i emocionalni lek za životinje pustiti ih da izađu napolje.

Kažete da većina pacijenata ovo nije znala?

- Upravo tako. Naročito zbog toga što većina tih pacijenata živi u velikim gradovima. Većina Amerikanaca živi u gradovima, velikim gradovima, tako da njihovi psi i mačke isto žive, recimo, na 37. spratu neke zgrade. Jedino što životinje dodiruju svojim šapama jeste parket. Jedini vazduh koji dobijaju jeste onaj iz klima-uređaja. Sve to skraćuje život kućnog ljubimca, izaziva česte bolesti i negativno utiče na njihovo psihičko zdravlje.

Primetićete da životinje počnu tada da lude. Jer mačke moraju da jure za leptirima i senkama lišća, dok psi prosto moraju da se istrče napolju, da laju, jure i skaču. Najbrži način da se ubije velika životinja jeste da se zatvori, a ljudi upravo to rade.

„Nemojte pokušavati da od psa ili mačke napravite vegeterijanca. Oni su mesojedi u genima.“

- Prvi problem je dakle ta fizička aktivnost. Drugi je ishrana. Potpuno je svima jasno da današnji psi i mačke više nisu divlje životinje. Oni se nalaze na granici između domaćih i divljih životinja. Ipak, bez obzira na to, i dalje je neophodno da se držimo prirodnog poretka stvari, a u pogledu njihove fizičke aktivnosti i ishrane – na isti način kao što činimo za sebe.

Jedan od načina da ljudi ugroze svoje zdravlje jeste da zaborave na prirodnu medicinu i našu prirodnu hranu: biljke koje rastu u prirodi.

To smo uradili sa životinjama. Probali smo da ih pripitomimo i promienimo, ali prvo što morate imati na umu u pogledu pasa i mačaka jeste da su oni mesojedi.

Mesojedi imaju veoma kratak digestivni trakt. Zato je najlakši način da se mesojed ubije, ako ga hranite hranom za ljude. Svi psi i mačke jedu ostatke ljudske hrane; gazda misli da je to lepo, svi se zabavljaju, dok životinje potom zadobiju probleme sa varenjem, rak, gasove, crve i parazite po telu.

Psi se danas često hrane tzv. životinjskim koproduktima (zapamtite izraz: životinjski koprodukti), što se uglavnom odnosi na životinje koje su pojele druge životinje. Na primer, krave koje su jele ostatke drugih krava, koje su pre pojele druge krave, itd. Ili pak kokoške koje su hranjene ostacima drugih kokošaka. To je uzrokovalo čitave epidemije bolesti. A od tih životinja ljudi daju koprodukte svojim mačkama i psima.

Mislim da je najvažnije znati kakva treba da bude njihova ishrana. Oni su mesojedi, dakle, treba da jedu meso. Nemojte od njih stvarati vegeterijance. Od toga neće ništa dobro proizaći.

Uobičajena ishrana za mesojede u divljini jesu manje životinje, glodari, gmizavci i čak insekti.

Ričarde, ja sam video da veterinari ponekad preporučuju samo određenu pseću hranu. Prvi sastojak iste jeste kukuruz, a drugi je pšenica. Mada koliko znam, psi baš nešto i ne vole kukuruz, ovas i tome slično.

- Zato je potrebno da postavimo ovo pitanje: „Šta je prirodno u toj hrani?“ ako pogledate sadržaj pseće hrane, ona izgleda dobra za ljude. Tu su žitarice, povrće, avokado, itd, itd. Izgleda prilično ukusno. Ali u toj hrani i jeste veliki problem.

Životinje, naročito pse i mačke, kao mesojedi, imaju veoma kratak i kiseo digestivni trakt. Najveći problem nailazi ako im date gomilu žitarica, a pošto oni nisu biljojedi da ih lako svare, javljaju se problemi sa varenjem, fermentacijom i stolicom. Njihovu prirodnu ishranu generalno čini sirovo meso. Pritom je važno istaći i da mesojedi neretko „poste“.

Na primer, mesojedi u prirodi ne jedu tri puta dnevno. Oni jedu jedanput dnevno, ali u većoj količini, naročito mačke. Pogledajte recimo lavove i divlje pse. Oni se prežderu hrane i onda odmaraju dan-dva.

Dakle, ne samo da psima i mačkama treba davati pravu hranu za njih, već je dobro i da poste povremeno. Jednostavno povremeno svom psu ili mački nemojte davati hranu ceo jedan dan ili pak pola dana. Tako se odmara njihov digestivni trakt. Veliki je problem ne samo u tome što im dajemo hranu za ljude, već i što ih previše hranimo. Premnogo i prečesto. Većina se mesojeda mora odmarati i povremeno hraniti.

„Napravite hranu za životinje sa sastojcima 'superhrane'. Nemojte ih hraniti kupovnom hranom.“

Šta to znači u praksi?

- Pa, da ljudi sami treba da naprave hranu za svoje kućne ljubimce. Video sam da vi to radite, Seme, i tako treba raditi. Verovatno je i jeftinije na duže staze, dok za većinu kućnih ljubimaca možete kupiti ostatke mesa. Možete ih hraniti malo sirovim, a malo kuvanim.

Zapravo, jeftiniji mesni ostaci (pošto sadrže više masti) su i bolji za pse.

- Upravo tako; ne smemo izgubiti iz vida da su oni mesojedi. Imaju veoma kratak digestivni trakt. Zato im možete davati hranu sa visokim sadržajem masti. Oni od toga neće imati srčani napad kao ljudi što bi dobili. Psi na potpuno drugačiji način savladavaju mast i holesterol. Veoma brzo prolazi kroz njih. Za razliku od ljudi, kod kojih se isto nagomilava u arterijama i jetri, kod pasa to nije slučaj. Tako da definitivno smeju jesti takvu vrstu mesa.

Viđao sam ljude koji svojim psima daju biljnu hranu sa dosta žitarica, misleći da će tako pas biti zdrav. Mada je to za njih same dobra hrana, psi postaju iscrpljeni i sa suvom kožom.

- I ja to često viđam u Kaliforniji. Mnogi od mojih pacijenata su pokušali da od svojih kućnih ljubimaca mesojeda načine vegeterijance.

Koliko puta dnevno životinje treba da se hrane, ili to zavisi od vrste do vrste?

- Pa zavisi od vrste i pripitomljenosti životinja. Na primer, neke vrste mačaka i pasa se nisu promenile u poslednjih 30-40 generacija.

Recimo, neke vrste mačaka vole da budu napolju, da jedu miševe i njihove glave da vam ostavljaju na pragu. Dok druge vrste mačaka više vole da se maze i izležavaju pored komode, ili da po ceo dan sede ispred televizora.

Hoćete da kažete da nije potrebno uskraćivati im hranu?

- Treba i to uzeti u obzir. Ako imate staru, lenju i „televizijsku“ mačku, koja je do sada hranjena tri puta dnevno, onda to ne možete drastično promeniti, mada nije na odmet preskočiti jedan obrok povremeno ili ceo jedan dan da bude bez hrane. Mačke koje više vole da su napolju to će same prirodno odrediti.

Isto je i sa psima. Ako više vole da su napolju i ako su veoma aktivni, neće im škoditi ako ih ne budete hranili jedan ceo dan.

Ali psi će onda cviliti i tražiti hranu...

- U početku hoće, ali će se posle privići. Sledećeg dana možete im dati malo više hrane nego obično. Videćete kako će da halapljivo progutaju hranu, neće je ni sažvakati.

„Prečesto hranjenje psa slabi njegov instinkt za preživljavanjem i njegovu volju za borbom i životom.“

Da li znači da to deluje pozitivno čak i na bolesne pse, da zbog toga imaju više volje za životom?

- Da. Jedina vrsta životinje koja ne treba da posti jeste ona koja pase travu, poput konja (govorićemo o njima malo kasnije). Ali post je zaista dobar za mesojede. Može da ih dobro razbudi i da novu energiju. Znae li samo kolika je razlika kada ljudi jednom sedmično ili mesečno ne daju svojim životinjama da jedu ili da poste. To životinjama daje više motiva za opstankom, jer tako su stvari i uređene u prirodi. One preživljavaju u prirodi.

Dakle, post nimalo ne škodi psima?

- Ne škodi, već ih podstiče na preživljavanje.

Podstiče proizvodnju hormona i volju za životom...

- U suprotnom, psi su stalno pored kuhinje očekujući hranu... instinkt za preživljavanje im nije potreban. Mi ih onda samo pumpamo hranom.

A tako se slabi njihova volja za životom, za borbom?

- Upravo tako! Nehranjenjem ili postom tokom jednog dana u njima se pobuđuju prirodni instinkti za preživljavanjem. To ih jača.

„Veterinar je hteo artritičnog psa da uspava. Međutim, dve sedmice kasnije, nakon primene mojih saveta, taj pas je već mogao da opšti sa kerušom.”

Znači, isto važi i za bolesne pse?

- Da. Evo, imam nekoliko takvih priča o psima i mačkama...

Prva je o jednoj ženi, koju do tada nisam nikad video, i koja je pravo sa ulice došla u moje lečilište, noseći u naručju polumrtvog psa. Izgledalo je kao da je već uginuo. Ličio je na nekog ovčarskog psa; imao je oko 35 kilograma. Pomislih tada: „Zašto ova žena donosi mrtvog psa u moje lečilište?”

Žena je plakala. Zapravo, to je bila glavna glumica jedne TV-serije (sećam se da sam je prepoznao, pošto je glumila takođe i na mnogim televizijskim reklamama).

Histerično je plakala. Pitao sam je šta nije u redu, a ona mi je potom odgovorila: „Ja sam ta i ta. Sad sam bila kod veterinara zbog ovog psa. Ima 15 godina. Veterinar je rekao da ga treba uspavati.” Pitao sam šta nije u redu sa njim, a ona je rekla da pas ima artritis, koji se toliko pogoršao da pas nije želeo više da se kreće zbog nesnosnih bolova.

Naravno, veterinar je hteo da usmrti tog psa. S druge strane, ja sam imao mnogo stvari na umu, pošto sam imao podosta pacijenata s artritisom. Zato smo krenuli sa programom lečenja. Veliki je broj ljudi koji imaju starije pse s artritisom.

Razmislite samo: ako bismo lečili čoveka obolelog od artritisa, zar ne bismo primenili vruće i hladne tuševe? Pa, to isto može da se radi i psu: samo se stavi kesa sa ledom na kuk ili kičmu psa. Oni vole to. Možete primeniti i hladnu i vruću kupku; psi vole takvu pažnju.

Takođe, osobu obolelu od artritisa mogli bismo i da masiramo. Pa zašto onda ne bismo masirali i zglobove psa, da dovedemo krv u njih? Pored toga, tu su nam i lekovite biljke za bolove. Samo malo tih biljaka bile bi dovoljne da pruže olakšanje i ublaže upalu. Znae šta, imao sam čak i pacijente koji su, kada im je veterinar hteo usmrtiti psa ili mačku, životinji samo dali aspirin, i ona se ubrzo oporavila. Ne kažem da uvek treba koristiti aspirin, ali pre bih uzeo aspirin nego da me ubiju.

Koje su to biljke protiv bolova?

- Mislim da je jedna od najboljih – odoljen. Zapravo, u nemačkoj veterinarskoj medicini skoro da se samo biljni lekovi koriste, naročito za lečenje konja, ali i drugih životinja. Oni koriste odoljen, ali i hmelj je odličan sedativ i biljka protiv bolova kod životinja.

„Uvek sam smatrao da lekovito bilje bolje deluje na životinje nego na ljude, pošto životinje više žive u prirodi.”

- One su povezanije sa prirodom i ne kljukaju se nikakvim lekovima. Čak mislim da je njihova reakcija na lekovito bilje mnogo brža nego kod ljudi. Tako da biljke protiv bolova i za smirenje deluju odlično na životinje. Takođe, ako imate starijeg psa, dajte mu laganiju hranu.

Ako imaju artritis, moguće je da imaju i mali višak kilograma koji pritisca zglobove, tako da manja količina hrane može im biti i kao vrsta posta. To će dobro delovati na njih i vratiće ih iz mrtvih.

Najzanimljivije u ovom do sada opisivanom slučaju jeste što je ona žena sve poslušala: primenjivala je vruće i hladne tuševe, masažu, biljke protiv bolova i čak aspirin, i davala mu je manje hrane; posle par sedmica me je nazvala i žalila se kako njen pas već skače na psa njenog komšije.

Nikad neću to zaboraviti. Rekao sam joj da ne brine. I to je taj pas kojeg je veterinar hteo da usmrti.

Samo da mi je neko davao po jedan dolar svaki put kada sam čuo da je veterinar hteo da ubije životinju, a da se kasnije ista oporavila, gde bi mi bio kraj. Jer životinje veoma brzo reaguju na lečenje, brzo povrate zdravlje. To sam viđao mnogo puta.

„Jedna napomena: Ako hoćete da se vaša životinja teško razboli, samo je pošaljite u štenaru.”

- Od svih mačaka i pasa koji su dovođeni u moje lečilište, polovina je postala bolesna nakon što su jedno vreme živeli u štenarama. Postoji tu nekoliko problema. Pre svega, životinje ne mogu da misle kao ljudi. Ako ih ostavite u štenari, one pomisle da će postati hrana nekome. Rekao bih da to najdepresivnije utiče za njih.

Mada ih je teško pronaći, postoje ipak i ljudi koji se brinu o tuđim kućnim ljubimcima, i to, skoro za isti novac kao i ovi u štenari.

- To sam ja oduvek govorio.

Većina ljudi u današnje vreme ne voli da ostavlja svoju kuću praznom, pa zbog toga unajmljuju nekog ko će da pazi na kuću. Na isti način može se unajmiti neko ko će vam čuvati i hraniti kućne ljubimce. Garantujem da će većina onda pitati: „Zar onda životinja neće biti usamljena?“ Da, verovatno, ali garantujem i da će vaš kućni ljubimac pre spavati u svom krevetu u kući, čak i da se ne hrani redovno, nego da provodi vreme u štenari.

Drugi problem je u bolestima koje tamo vladaju. Možda negde postoje uređene štenare, ali ja ne znam za njih. One su obično prljava mesta. Tamo će vaš pas biti izložen izmetu drugih pasa.

Nije sve sterilisano kao što bi trebalo da bude. Otvoreno rečeno, kada uđete u štenaru, to je kao da ste ušli u koncentracioni logor iz 1940-tih godina. Stvarno strašno mesto. Smrde na pseću povraćku i izmet. Svaki put kada vidim bolesnu životinju, ja pitam njenog vlasnika šta je radila u poslednjih mesec dana, a on mi kaže da je bio malo van grada, pa su morali svog psa ili mačku da ostave u štenari.

Ovde u Kaliforniji postoji veliki problem side kod mačaka, koja se širi po štenarama. Lečio sam mnoge mačke obolele od te bolesti, a pošto su veterinari rekli da se sada širi po svim štenarama, onda je loša ideja tamo odvesti sopstvene kućne ljubimce.

Za mene su te štenare poput bolnica. Ne treba tamo ići jer puno bolesti. Klonite ih se. Dakle, da upozorim ljude: mislim da je veoma loša ideja ići u štenare i bolnice. Odvedite svog kućnog ljubimca kod rođaka, povedite sa sobom na odmor, uradite bilo šta, samo ga držite što dalje od štenara.

Još jedno opšte pravilo kod mesojeda i jedan od najvećih problema kod životinja jesu crvi. Životinje su izložene napadima mnogih parazita. Psi ponekad čak njuškaju ili jedu svoj izmet ili izmet drugog psa. Zato su izloženi napadu crva.

Najbolji lek protiv crva u životinjama jeste beli luk. On je klasičan istrebljivač crva. Luk sam koristio za kućne ljubimce mnogih mojih pacijenata, pa i sopstvene, i nikad nisam imao nikakav problem. On deluje bolje od bilo koje toksične materije i smrtonosnog otrova koje prepisuju veterinari.

„Beli luk je tonik za umorne životinje.“

Primitili smo da luk na našeg psa Džimija, škotskog terijera, deluje kao tonik, pošto je on malo stariji i usporeniji pas.

- Naravno.

Beli luk skoro da deluje kao vitaminska pilula za pse.

- On to upravo jeste. Zapravo, ako odete u prodavnicu da kupite hranu za pse, videćete da ista sadrži beli luk. Morate znati da on na prvom mestu jača organizam. Uzimali su ga robovi koji su u Egiptu gradili piramide, zatim spartanski ratnici Stare Grčke, pa sve do rimskih legija. Kada su hteli da dobiju na snazi, ti ljudi nisu uzimali sibirski žen šen, već beli luk.

Ali sirov beli luk?

- Tako je, sirov beli luk. Dakle, svi su znali da luk daje snagu. S druge strane, on deluje i kao antibiotik, antibakterijski, fungicidni i antivirusni agens, i jedan je od retkih koji ne samo da uništava parazite, već ih i izbacuje iz tela.

Može se koristiti za pse i mačke?

- Odličan je za njih. Za slučaj da neko ne zna, potrebno je da isečete luk na kolutove koji su takve veličine da ga životinja može celog progutati, jer će one baš to i da urade. Otvorite im usta, stavite luk na jezik, prstom ugurate što dublje i držite im usta zatvorenim i vrat malo nagnutim unazad, tako da će životinji ostati jedino da proguta.

Neki psi su osetljivi i neće vam dati da im to uradite. Da li onda sa lukom treba staviti i malo mesa?

- To je drugi način da im se da luk; samo ga iseckate što sitnije i pomešate sa njihovom omiljenom hranom. Ne znam ni za jedan slučaj da nismo mogli da ubacimo luk u usta neke životinje na jedan od ova dva načina.

Slušamo kako ljudi treba da žvaću hranu po 200 puta. Međutim, psi i mačke je ne žvaću tako, već je brzo jedu, kidaju i gutaju, tako da im beli luk neće predstavljati problem. Osetićete posle toga miris luka na njima. On će izbaciti parazite iz njihovog tela i daće im snage.

Preporučujem ljudima da jednom mesečno ne daju svom psu ili mački ništa od hrane, ali da im pre ili posle tog posta daju da jedu beli luk. Dakle, ili dan pre ili dan posle posta. A zatim dajte životinji dva do tri obroka sa belim lukom.

Naročito ako su bolesne?

- Da, iako neki ljudi kažu kako ne treba iritirati njihov digestivni trakt. Znaite da to ne možete učiniti sa digestivnim traktom pasa i mačaka.

A šta raditi s onim psom o kojem sam vam govorio, što ima upalu creva?

- To je ekstremna primjer. Ako pas već ima problema sa digestivnim traktom, nekakvu upalu ili iritaciju, onda treba smanjiti količinu belog luka. Sve u svemu, uzrok kolitisa je u neodgovarajućoj hrani, fizičkoj aktivnosti i moguće čak i lekovima. Oni naročito mogu da naškode njihovom digestivnom traktu.

Da li oni mogu da uzimaju onu kašu od bresta i vode?

- Naravno. Samo zapamtite da kada niste sigurni, da treba koristiti iste one biljke...

Koje se koriste za ljude. Ja bih iskoristio brest.

- Tako je. To je najbolje.

Ili aloju?

- Da. Možete iseći aloju i (gel) staviti u njihovu hranu.

A sladić?

- Sladić i brest su najbolji prirodni lekovi za digestivni trakt.

Da li ste ikad koristili biljne crevne formule nad životinjama, da bi im proradila creva?

- Ne, crevna formula broj 1 se skoro nikad ne koristi kod mesojeda, dok je crevna formula broj 2 odlična za njih. Veoma ugodno deluje na njihova creva, i pročišćava ih. Čak bi i njihovu stolicu uredila kako treba: deluje kod trovanja i dijareje.

Velika je šteta što ljudi sa sela, a čak i oni iz grada koji imaju travu u dvorištu, bacaju otrove na zemlju, kako bi ubili razne vrste glodara. Uglavnom se baca strihin; ako pas priđe tom otrovu, neće biti nikoga da ga spasi od smrti. Garantovano. Dok dođete do veterinara proći će dosta vremena, a on će reći da tu ništa ne može da se uradi. Viđao sam pse koji su uginuli od trovanja strihinom. Protivotrov u ovom slučaju jeste crevna formula broj 2.

Moram reći i to da, nažalost, u gradovima ima dosta besnih, bolesnih ljudi koji takođe truju sve životinje.

A čak i ako neko nema ovu biljnu formulu za creva, aktivni ugalj treba da mu je uvek tu pri ruci, zar ne?

- Naravno. On izvlači otrove iz digestivnog trakta. Tim više važi za životinje, naročito mesojede, jer njihov digestivni trakt veoma brzo upija i asimiluje sve što uđe u njega.

Što može biti loše po njih.

- Da, tako da je potrebno brzo reagovati u takvim situacijama. Na primer, ako vidite nekog ko ima probleme sa krticama ili uopšte glodarima, i da zbog njih bacaju otrove na tlo, trebalo bi popričati s takvom osobom i sugerisati mu neka druga rešenja njegovog problema sa glodarima.

Oni ne shvataju da nakon što otrovima u zemlji ubiju nekog glodara, da će njega onda pojesti neko kuće, mačka ili ptica. A problem sa strihinom i sličnim otrovima je taj što se oni ne razlažu. Drugim rečima, životinja koja pojede otrovanog glodara će uginuti, životinja koja pojede tu mrtvu životinju će isto uginuti, a ako izmet iste dospe u vodu, ribe će uginuti.

Zato vlasnik kućnog ljubimca uvek treba kod sebe da ima ugalj u prahu.

- Tako je. U tom slučaju vlasnik će odmah moći da reaguje ako vidi da se životinja čudno ponaša ili ako čudnije izgleda.

Životinje vam veoma brzo, na neki način pokažu, ako su bolesne. Ako sumnjate da su otrovani nekom hranom ili bilo kakvim otrovom, nemojte da ih hranite više, dajte im belog luka, malo uglja, crevne formule broj 2 i pročistite im organizam.

Viđao sam kako su pojedine životinje uspele da prežive trovanje strihinom kada su im dati aktivni ugalj i crevna formula broj 2.

Dok su veterinari verovatno rekli da će životinje uginuti.

- Naravno. Nikad nisam ni video da veterinari bilo šta preduzimaju u ovakvim, po život opasnim, situacijama. Samo zapamtite, aktivni ugalj može da apsorbuje bilo šta.

„Kako spremiti hranu za pse ili mačke?“

Da sumiramo... Kako ljudi da pripreme hranu za svoje pse ili mačke? Šta treba da kupe u prodavnicama?

- Najvažnije je da pregledate meso i da proverite da li sadrži neke steroide. Ranije smo spominjali posledice uzimanja istih. Probajte da ne kupujete nekvalitetne komercijalne proizvode. Danas se verovatno može nabaviti nekomercijalna roba koja ne sadrži steroide i tome slično; u većini gradova ih ima.

Probajte da nađete najzdravije i najčistije meso, mada ne mora da bude najbolje, već samo ostatke mesa i kostiju.

Čest je slučaj da ako se sprijateljite sa nekim mesarom, ili čak s nekim iz supermarketa, daće vam kesu sa otpacima hrane, koji nisu za ljude, ali mogu da posluže za životinje. Ali ako je vaš kućni ljubimac u velikoj meri

pripitomljen, onda je bolje da te ostatke malo prokuvate ili skuvate. A ako recimo imate poludivljeg psa, onda mu možete dati da jede i sirovo meso.

Ne treba životinje odmah da iznenadite takvom hranom. Prvo je dajte u manjoj količini kao dodatke drugoj hrani, postepeno povećavajući količinu tokom vremena.

Sa čime biste vi to pomešali?

- Pa, većina ljudi ne meša ni sa čim, dok je drugi mešaju sa žitaricama. Izgleda da je pirinač najpopularniji.

Čini se da su pirinač i ječam najbolji za pse.

- Da, jesu.

I za pse i za mačke?

- Apsolutno. Psi uglavnom vole to da jedu. U suštini, možete barem malo prokuvati ili skuvati, ali ne zaboravite da je za pse i mačke prirodno da jedu jednu vrstu hrane, da budu na monoishrani, ne na raznovrsnoj hrani. Povremeno ih možete videti kako jedu travu, ali uglavnom su na monoishrani.

Da li se smeju dodati pšenične klice i tome slično?

- Naravno. U stvari, najbolji su beli luk i ona „superhrana“ za ljude. Svu zdravu hranu koju vi jedete, mogu i životinje. Verujte da životinje to vole. Ta im hrana daje najviše energije. To znam jer sam lečio podosta mačaka sa sidom i razne druge bolesti pasa i mačaka, ali najbolje od svega za njih jeste ta „superhrana“, koja je odličan izvor vitamina i minerala, koju možete i sami jesti, i koja se lako sprema kod kuće.

Znači, definitivno niste za hranjenje granulama?

- Ne, nimalo. Treba im davati belog luka, paziti na njihovu ishranu i treba ih izvoditi napolje. U 99% slučajeva ovo će im sačuvati zdravlje.

„Vođenje brige o mačkama.”

A sada priča o mačkama...

- Evo. Dva najveća problema kod mačaka jesu infekcije urinarnog trakta (često cistitis, upala urinarnog trakta) i kamenje u bubregu. Najčešći uzrok toga jesu prezervativi koji se stavljaju u hranu za mačke, poput nitrita. Ta hrana je prepuna njih, što stvara problem mačkama.

Dakle, vraćamo se na isto: ili čovek hrani mačku nezdravom hranom ili nije dovoljno fizički aktivna. Imao sam na hiljade slučajeva mačaka obolelih zbog loše ishrane.

Prvo što morate da učinite jeste da nabavite zdravu hranu za mačke. Nemojte joj davati kupovnu hranu, već odmah napravite režim ishrane na svoj način. Odmah krenite sa onom „superhranom“ i naravno belim lukom, jer je najbolji antibiotik za urinarni trakt i leči upalu. Posle toga pređite na lekovito bilje za takvu vrstu problema.

Psi i mačke takođe mogu piti i biljni čaj. Ako mačka ima mnogo problema sa upalom urinarnog trakta, onda joj možete dati čaj od belog sleza. Ako želite da češće mokri, dajte joj diuretičko bilje, poput medveđeg grožđa. A ako je samo mala infekcija u pitanju, onda iskoristite iseckane bobice kleke. Mogu se jesti sirove. I rekao bih da se mačkama sviđa takvo bilje. Ali ako im se ne sviđa, onda dodajte vrlo malo mačje metvice. Mačke je vole, i možete je pomešati s bilo kojom sitno isitnjenom osušenom biljkom.

Znači, koren od belog sleza je za upalu?

- Veoma smiruje upalu urinarnog trakta. Ako želite da mačka više mokri, onda joj dajte medveđe grožđe.

A da li može da se koristi i peršun?

- Naravno. Koren i listovi peršuna će učiniti da više mokre i delovaće protiv infekcije. Samo primenjujte iste biljne tretmane koje biste primenili i za ljude.

Još jedna stvar koju sam video u vezi sa bolestima mačaka jesu sve češći poremećaji njihovog imunog sistema.

Mislite li na leukemiju?

- Mislim na sidu kod mačaka, koja je itekako zastupljena. Takođe, tu je i ono što se kod ljudi naziva postvirusni sindrom zamora, ili...

Zapaljenje mišića?

- Da, kao Apštaj-Barov virus, i tome slično. Toga ima dosta kod mačaka. Zbog toga im je slab imuni sistem i zbog toga brzo postaju bolesne. Za jačanje imuniteta, osim belog luka, tu je i ehinacea, s tim da se mora paziti sa njom. Naime, nakon mog prvog iskustva sa davanjem ehinacee, jedna mačka je počela da se tetura i da joj ide pena na usta. Oko petnaest minuta je mačka mjaukala, dok sam ja pokušavao da uverim vlasnicu mačke da istoj nisam naškodio.

„Ehinacea je odlična za pse i mačke, ali je morate razblažiti.”

- Od ehinacee zaista počne pena da im izlazi na usta, što vlasnici životinja ne mogu da razumeju i mnogo se uplaše. Posle se i komšije uznemire kada vide mačku sa penom u ustima kako šeta unaokolo. Dakle...

Ehinaceu treba razblažiti. U koliko meri?

- Koristi se 4 dela vode na jedan deo ehinacee. Možete dodati i malo javorovog sirupa radi slađeg ukusa.

Da li im to dajete kao i vodu što piju ili im vi morate sipati niz grlo?

- Uzme se pipeta i sipa im se niz grlo.

Koliko?

- Izračunajte dozu na osnovu njihove telesne težine. Razblažite je toliko da je mogu podneti i dajte im istu količinu kao i za čoveka, ali je smanjite u skladu s njihovom težinom.

Srčani zastoj usled zakrčenja kod psa izlečen uz pomoć aleve paprike i domaćeg sirupa od gloga.

Da li ste nekad isprobali takav razblažen rastvor?

- Naravno. Time sam lečio jednog psa koji je patio od zastoja srca usled zakrčenja. Ono mu je bilo natečeno. Izlečili smo ga sa kapsulama punim aleve paprike.

Kapsule ste ubacili u biftek ili nešto tome slično?

- Ne, samo smo mu dali kapsule koje smo sami napravili, i ubacili ih niz grlo, bez ičeg.

Ljudi se često pitaju kako da nabave dovoljno male kapsule za njihove životinje. Znaite da se one mogu nabaviti u apotekama, a naročito kod veterinara.

Veterinari poseduju te kapsule raznih veličina, u zavisnosti od veličine životinje. Zato ako imate veterinara za svog psa ili mačku, nabavite od njega male kapsule. S druge strane, za konje možete nabaviti veće kapsule kod veterinara koji ih leče. One su veličine od 8 cm do dužine tri prsta.

U slučaju malopre spomenutog psa, veterinar je predlagao da se isti us-pava, pošto su ga već napadale i sekundarne bolesti, zbog slabog kretanja i disanja; stalno je dahtao i bio je jako bolestan.

Mi smo mu znatno smanjili količinu masti u ishrani. Znaite da i psi na isti način kao i ljudi upijaju mast; bilo ko da ima takav problem sa srcem,

makar to bio i pas, treba smanjiti količinu masti, i uopšte, količinu hrane. Psu smo dali da posti i da jede dosta belog luka, koji inače razređuje krv.

Koliko belog luka?

- Oko tri pilule dnevno (pilule veličine za tog psa, tzv. nulta veličina kapsule). Davali smo mu i superhranu.

A koju vrstu aleva paprike ste mu davali?

- Običnu ljutu alevu papriku. Čak možete i da...

Mislite na onu veoma, veoma ljutu?

- Da. Stavili smo je u kapsule i spustili psu niz grlo.

Zajedno sa hranom ili na prazan stomak?

- Na oba načina, mada to nije toliko važno, jer su psi mesojedi, što znači da brže vare hranu i da im je želudačna kiselina mnogo jača od naše.

Koliko aleva paprike dnevno?

- Tri puta dnevno, a zatim, i tri puta dnevno tonik od bobica gloga. Taj tonik smo samo stavili u činiju psa, bez ičega, i on je sve olizao. Psi i mačke, a naročito psi, vole da jedu slatku hranu. Sve u svemu, u roku od 30 dana ovaj pas potpuno se izlečio.

Bolest je nestala?

- Da, jer smo psu smanjili količinu hrane na polovinu i jer smo davali prirodnu vrstu hrane, a ne prerađenu. Tri puta dnevno smo mu davali glog, beli luk i alevu papriku, kao i onu superhranu. Zamalo opet da kažem „moja superhrana“.

U svakom slučaju ljudi mogu sami da kupe sastojke te hrane ili od vas da kupe biljnu formulu. Nije bitno kako ćete je nazvati, važno je šta ona sadrži, zar ne?

- Upravo tako. U pogledu te hrane, važno je napomenuti da 50% iste čini hranljivi inaktivisani kvasac. On je odličan za pse, mačke, konje i sve ostale životinje. Prepun je B vitaminima.

To je glavna tonična formula, zbog čega mnogi dodaci za hranu životinja i sadrže beli luk i taj kvasac. Jedini je problem u tome što se danas uglavnom koristi nekvalitetan pivski kvasac, onaj gorki ubuđali kvasac.

Dakle, najbolji kvasac za životinje je isti onaj koji i ljudi treba da koriste, kao što treba i svu onu superhranu, poput lucerke, ječma, pšenične trave, itd.

A tu je zatim i morska trava. Životinje je obožavaju. Možete im davati jednu kašičicu do jedne kašike toga, ako imate.

Životinjama volim da pravim i ono što ja zovem „zdrava lopta”: pravi se od mlevenog ćurećeg mesa, koje se može pomešati sa kvascem, onda se zajedno sa superhranom od toga napravi oblik lopte, i na kraju doda beli luk. Za ovu hranu životinje ima da vas preklinju.

Napunite frižider time, i neka to bude stalna poslastica za pse. Tako će oni jesti ćureće meso, ali zajedno sa tim i onu superhranu i beli luk. To je nešto najbolje što možete svom kućnom ljubimcu dati da jede. To ih baš jača.

I šta je bilo sa psom koji je imao problema sa srcem?

- A da. Lečili smo ga na isti način kao što bismo i ljude lečili.

Do tada nikada nisam lečio životinje. Moji pacijenti su me pak naterali da pomognem njihovim kućnim ljubimcima, tako da mi je jedino ostalo da ih lečim na isti način kao ljude. I, verovali ili ne, delovalo je. Sve što važi za ljude, važi i za životinje.

Ako samo malo razmislite, uvidećete sami da životinje i ljudi nisu živi organizmi koji nemaju nikakve veze jedni sa drugima, uprkos tome što im se anatomija i fiziologija dosta razlikuju. I psi i mačke isto imaju jetru, creva, srce, i na skoro isti način reaguju kao i ljudi. Kad se prisetite, tužna je istina da je laboratorijsko testiranje sa biljkama najčešće rađeno upravo nad životinjama.

Zapravo, najbolji rezultati o dejstvu gloga na srce, vezivanja srčanih ćelija i njihove zaštite, kao i jačanja srca i zaštite od srčanih napada, dobijeni su na osnovu ispitivanja nad psima u Kini.

Koliko su životinje bile mučene raznim eksperimentima! Zato verovatno mnogo više znamo o dejstvu lekovitog bilja nad životinjama, nego nad ljudima. Stoga, nemojte oklevati samo zato što mislite da lekovito bilje nije za životinje; pre će biti da su sve one klinički ispitane nad njima.

Koliko od koje hrane davati psima i mačkama

Govorili smo o količini svake hrane. Recimo, i psima i mačkama treba davati meso. Njihove gazde im dakle skuvaju malo mesa i malo dodaju pirinča. Ali koliko im treba dati mesa u odnosu na pirinač, ili recimo ječam?

- Ja sam najčešće davao 75% mesa i 25% žitarica. Ako pas ili mačka nisu navikli na to, ili su više naviknuti na hranu iz konzervi, onda im možete

dati po 50% od obe hrane. Ali, ako je životinja divlja, onda joj dajte 90% mesa i 10% žitarica, s tim da prosek iznosi 75% mesa i 25% žitarica.

Dobro, ali ja znam da će veterinari i vlasnici pasa ili mačaka kojima kažete da tako treba da se hrane, reći da sa tom hranom ne dobijaju dovoljno hranljivih sastojaka i da neće imati snage, već da im treba davati fino spremljenu kupovnu hranu...

- Evo jedne priče u vezi sa tim. Naime, svake sedmice ja prolazim pored jedne velike kompanije za proizvodnju hrane za životinje. Ako želite da vidite kako izgleda prljava, odvratna, puna pacova, glodara i insekata, najobičnija rupa, onda treba da odete na to mesto gde se proizvodi hrana za životinje. Dosta ljudi ne može jesti sve one mesne prerađevine. Zašto? Zato što se one prave od delova mesa koji su nejestivi, poput jednjaka i testisa. Ali šta mislite, od čega se onda pravi mesna hrana za životinje? Pa ona je deset puta gora od salame i čajne kobasice.

Oni to nazivaju „balansiranom ishranom granulama“.

- Da, to su te izbalansirane ishrane i dižete... Samo pogledajte spisak sastojaka iste i onda odgledajte nekoliko emisija na *National Geographic* programu o tome, pa mi recite kada ste poslednji put videli da mačka ili pas u prirodi jedu takvu hranu.

Mislite na granule?

- Granule ili njihove sastojke. To je strašno kada pogledate od čega se one prave. Nemojte to davati životinjama...

Dakle, bolesnim psima, mačkama i konjima ne dajete kupovnu hranu?

- Prvo pravilo kod lečenja istih jeste da im se promeni ishrana i da budu aktivniji u fizičkom smislu. Izvedite ih napolje, neka se više kreću...

Znači baš nikada im niste davali takvu hranu?

- Nikad.

Ni kada ste im spasavali živote?

- Nikad, nikad, nikad im nemojte davati tu hranu. Bez razmišljanja prestanite da dajete takvu hranu životinjama.

Ali ako budu jeli ono meso i ostalo, da li će dobiti sve potrebne minerale? Neko mi je rekao da psi žvaću i kosti. Zato, ako jedu samo meso, šta ćemo sa kostima?

- Možete im davati kosti, pošto psi mogu da ih vare, ljudi ne mogu.

A šta je sa ljudima koji kažu da njihovi psi imaju pedigree, da nisu navikli na tu hranu i da mogu da se zadave sa kostima?

- Onda im se daju hranljivi dodaci, poput morske trave. Video sam da većina životinja jede dulsu pravo iz pakovanja. Dajte im kelp, dulsu, visoke minerale...

Ja sam viđao da se prodaje i hrana od kostiju, sa sve koštanom srži.

- Da, ima i toga.

Ako žele da jedu to?

- Naravno. Oni vole i to i svu morsku travu.

Time se izbalansira njihova mesna ishrana?

- Svakom vlasniku životinja sam zasebno pokazao kako da sami naprave hranu.

I psima od toga bude bolje?

- Dajte im samo veliku činiju te hrane, izmešanu sa njihovom uobičajenom hranom, i nećete morati da brinete da li su dobili sve potrebne hranljive sastojke. Dobiće i više nego što im treba.

„Kako se otarasiti dlaka kod mačaka?“

Ričarde, imate li još nešto da kažete o mačkama?

- Ima. Ono što je karakteristično za mačke jeste da se one stalno lickaju i čiste, zbog čega progutaju veću količinu dlaka. No, one mogu da se izbace iz njih, uz pomoć belog luka ili adekvatne količine crevne formule broj 1.

Mi smo koristili beli luk i tu biljnu formulu da bismo stimulisali digestivni trakt mački i tako izbacili dlake iz nje.

Sve mačke su od toga počele da prazne svoja creva, i izbacile su mnogo dlaka. Ili su pojele previše glodara ili su se previše čistile. U svakom slučaju, bile su pune dlaka.

Mesojedi retko imaju zatvor, ali kada ih snađe, to je veoma opasno po njih, tako da je najbolje primeniti crevnu formulu broj 1.

„Kako izlečiti mačku od leukemije?“

Da li ste nekada lečili mačke od teškog oblika leukemije?

- Da, lečio sam ih. Stavio sam ih u kategoriju zajedno sa mačkama obolelim od side, kao i drugih virusa. Uvideo sam da mačke najviše imaju problema sa imunim sistemom.

Da li ste uspjeli da pomognete tim mačkama obolelim od leukemije?

- Zapravo, u tome je uspjela moja supruga Aniša. Neki njeni poznanici su je pozvali i rekli da im mačka boluje od leukemije i mnogih drugih problema. Dugo vremena je bila bolesna. Njen imuni sistem je pao. Povraćala je po malo krvi i u njenoj stolici je isto bilo krvi. Bila je anemična. Veterinari su smatrali da je treba usmrtiti, skratiti joj muke.

Mada zvučim sada kao pokvarena ploča, ali prvo smo krenuli sa izgradnjom krvi, što se prvo radi kod pacijenata obolelih od anemične leukemije. Tim pacijentima (ljudima) bismo davali crveno voće i povrće, poput cvekale i trešnje. Ali pošto to pak ne deluje kod životinja, njima smo davali onu „superhranu“. Ponovo kažem, jestivi kvasac je pun gvožđa, kao i morska trava i spirulina, koja sadrži dosta i vitamina B₁₂. Takvu hranu odmah dajte svojoj mački ako boluje od leukemije.

Mi smo tako uradili sa ovom mačkom, i ista je samo od drugačije ishrane živnula, u roku od nekoliko dana.

Kakva joj je bila krvna slika?

- Krvna slika joj se odmah počela poboljšavati. S druge strane, veterinar je mačku lečio homeopatskim metodama. Svako ko je gledao naš video materijal zna šta ja mislim o toj homeopatiji...

Homeopatija nije isto što i herbalizam?

- Ne, nije. Oni samo daju doze „nevidljive energije“. Neke od tih metoda slične su sa Bahovim cvetovima (homeopatski lek), odnosno, pacijentu se daje nešto za šta on veruje da će mu pomoći, neprestano meditirajući ili svesno razmišljajući o tome, kao da pozitivno razmišlja.

E pa, to kod životinje ne deluje. Ne možete životinji dati Bahove cvetove, i ona onda da misli u sebi: „Sada će mi biti bolje“.

To ne deluje, a videćete, kod životinje se odmah vidi šta ima efekta, a šta ne. Ima stvari koje možda i mogu delovati na psihičkom nivou, ali ne i na fizičkom. Onu mačku su lečili raznim homeopatskim metodama, i ništa od toga nije vredelo.

Šta se posle desilo sa njom? Je li joj je bilo bolje?

- Nakon jedne sedmice krvna slika je počela da joj se poboljšava. Ali, naravno, to se najpre uradi uz pomoć ishrane, a tek onda se leči sama leukemija uz pomoć pročišćavanja krvi i detoksikanata.

Znači koristili ste biljke za pročišćavanje krvi?

- Da, sve moguće biljke za pročišćavanje krvi.

Iste one koje biste i za ljude koristili: crvena detelina...

- Crvena detelina, čaparel, žuti štavelj, ehinacea za imunitet, itd. Iste biljke kao i za ljude, i iste biljne formule za rak.

Naravno, te biljke su groznog ukusa, tako da ih treba razblažiti i što više im prikriti ukus. Za pse i mačke koristite plastičnu pipetu, pošto oni ponekad grizu onu staklenu i mogli bi da je slome. A to je sigurno nešto što ne biste želeli da se desi.

Pametno rečeno.

- Dakle, uzmete plastičnu pipetu, ubacite rastvor, otvorite usta mački, kažete joj: „Pa gde si ti mala lepotice...“, i one onda otvore usta i vi im samo ušpricate rastvor. Toliko se mala količina ubaci da neće moći da je ispljunu. Mačka će da pravi čudne izraze lica, ali zato i razblažite malo onaj rastvor i prikriti ukus, da bi joj bilo lakše.

Da li se ta mačka izlečila?

- Za trideset dana.

Mislim na potpuno izlečenje.

- Da, za trideset dana krvna slika joj se potpuno promenila... A da, evo još jedne važne stvari za koju mi je Aniša rekla da je ne zaboravim: Ova mačka je bila kućna mačka, tj. nikada nije izašla napolje, nikad. Njen vlasnik se plašio da će se izgubiti, da će je ukrasti neko i tome slično. Zato je Aniša postavila žičanu ogradu, njome ogradila deo dvorišta i zatim pustila mačku napolje. Jurila je leptira prvog dana, kao da je doživela neku promenu, ponovno rođenje.

Jer ne možete životinju držati da živi isključivo u kući. Zamislite kada bi neki čovek živeo samo zatvoren u kući. Izlaženjem napolje, izgradnjom krvi, lekovitim biljem za krv i belim lukom, kao što sam rekao, onoj mački se za 3-4 dana poboljšala krvna slika, dok je za jednu sedmicu došlo do povećih promena na bolje.

Šta je veterinar rekao na to?

- Veterinar je bio šokiran. Usput da kažem, verovatno bih zarađivao više novca da sam u svom lečilištu radio samo sa životinjama. Rezultati su bili toliko dobri.

Toliko?

- Da smo samo životinje lečili, morali bismo neke bolesne ljude da odbijemo, iako još uvek nisam ni spomenuo sve one bolesne konje koje su mi dovodili. Bez problema mogao sam da budem veterinar prirodne medicine.

„Lečenje koze od stomačnih grčeva.”

Da, pre nego što zaboravim, šta je bilo sa onom kozom što je imala grčeve u stomaku?

- A da, koza sa grčevima... Pa ona spada u kategoriju biljojeda o kojoj je trebalo malo kasnije da govorimo, ali dobro.

U slučaju biljojeda, prvo što treba da znate jeste da svaka životinja sa digestivnim traktom može imati gasove. Ponekad se isto dešava i mesojedima.

Dajete psu ostatke svoje hrane, i posle određenog vremena ga vidite kako leži izvrnut, nadut, u bolovima, uz teško disanje i ponekad čak i gasove, i to se baš čuje kako ih ispušta. Ili ako im oslušnete stomak, čućete one pištave zvukove zbog visokog pritiska...

Imao sam psa koji je patio od stomačnih grčeva. To nije kao loše varenje ljudi, već je mnogo ozbiljnije i po život opasno...

Da, može biti smrtonosno. Zato sam onu kozu najpre počeo da masiram po stomaku. Isto se može raditi i sa konjima. Morate fizički istisnuti gasove iz njih. Samo im pritiskate stomak.

Ako se radi o maloj mački ili psu, onda to radite šakom. Ako je u pitanju koza, onda sa laktom. Pazite da vas ne udari koza, ali prosto morate da istisnete te gasove iz stomaka. Postoji čak i jedna vežba za konje, o kojoj ćemo posle pričati, a koja je jako važna.

„Kako konje održati zdravim?”

- Glavna stvar koju treba znati kod konja jeste da ih odmah možemo svrstati u sličnu kategoriju kao pse i mačke. Dakle, i za njihovo lečenje isto važi: ishrana i fizička aktivnost. A to se odnosi i na sve druge vrste biljojeda.

U redu.

- Znae, postoje milioni konja u ovoj zemlji. Mnogi ljudi ih drže u svom dvorištu, neki imaju farmu sa konjima, itd.

Najpre treba znati da konji pasu travu, poput bilo kog biljojeda, kao što su krava, koza, ovca i ostali, tako da sledeće važi i za sve njih.

Životinja koja pase treba stalno da bude napolju, da se šetka unaokolo i da trči. Ali ako uzmete takvu životinju i nabijete je u štalu, tako ćete je

na najbrži način ubiti. Ne kažem da će odmah uginuti, već da tako postaje bolesna.

Većina ljudi će potom reći da živi u gradu i da tu drži konja. Pa i u tom slučaju onda morate da se pobrinete da neko izvodi konja u prirodu svakog dana. Najlakši način da se životinja koja pase razboli, jeste da je zatvorite u malom prostoru. Njima je prosto potrebna aktivnost, one moraju da trče...

Ponovo se dakle vraćamo na osnovne stvari koje čine opstanak životinje...

- Upravo tako.

U prirodnom ambijentu...

- Da, pogledajte kakvi su konji u prirodi. Zar ne trče i skaču? Oni moraju da se dobro izjure, to im je u krvi, ali to ne mogu da rade u štali. Moraju tako da se ponašaju da bi se oslobodili gasova iz svog digestivnog trakta. Tako oni to rade. Svakoga dana moraju biti napolju. Najbrži način da se razbole jeste da im ne date da idu tamo.

Drugi problem se ponovo tiče ishrane. Naime, video sam kakva je hrana za konje u prodaji; jedna velika kompanija proizvodi vitamine za konje koji u sebi sadrže mleko. Međutim, konji su vegeterijanci, tako da im to kravlje mleko ne treba.

Pa da.

- U većini tih vitaminskih i mineralnih dodataka nalaze se i ostaci ribe. Ali kada ste poslednji put videli konja kako stoji pored reke pokušavajući da uhvati ribu? Takvom se hranom konji truju. Štaviše, ista je situacija sa hranom za većinu životinja koje pasu. Ljudi ih truju namirnicama životinjskog porekla i mlečnim proizvodima.

A to nije deo njihove ishrane.

- Da, to nije deo njihove ishrane.

Znači, ljudi treba da pregledaju tu kupovnu hranu za konje, i ako vide da sadrži neke životinjske sastojke, da istu ne uzimaju.

Upravo tako. Bilo kakva vrsta ostataka ribe ili mlečnih proizvoda je otrov za njih. U stvari, ako konju budete dali bilo kakvu vrstu mesa, on će uginuti u roku od 24 sata.

Da li ljudi i to rade?

- Pa, dešava se nekim nesrećnim slučajem, uglavnom kada u senu zaostane neki pacov, pa ga konji pojedu. Tada se u štalama pojavi botulizam

i pobije nekoliko konja u jednom danu. Oni ne mogu da podnesu meso, dok od ribe i mlečnih proizvoda postaju bolesni tokom dužeg vremenskog perioda.

Još jedna greška koju prave ljudi jeste kada konja hrane samo žitaricama i lucerkom, koji su prebogat proteinima, odnosno, tako im dajemo *samo* ono što im najviše treba, a to nije prirodno.

To sve jeste dobra hrana, ali znajte da je za konja najbolja obična trava. Štaviše, ja sam za konje pravio biljnu lekovitu mešavinu sa crvenom detelinom, bokvicom, maslačkom i crnim slezom (biljka koja svuda raste), tj. sa raznim vrstama trave. One rastu i u običnim baštama, ali to je ujedno i hrana za većinu životinja u njihovom prirodnom staništu.

Čuo sam da je lucerka prebogata proteinima i da čini najveći deo hrane za konje.

- Da, lucerka sadrži 10-20% proteina, u zavisnosti od toga kako je uzgajana. U svakom slučaju, to je prevelika količina proteina, koja kod konja i drugih životinja uzrokuje dijareju. Što se tiče žitarica, životinje jedu njihovo seme, celu stabljiku i lišće, dakle, čitavu biljku. Ali zato kada konja hranite semenjem, to nije cela biljka, već rafinisani proizvod, tako da je životinjama, a naročito konjima, potrebno mnogo tih biljnih vlakana sa malo proteina.

To je njihova ishrana.

- Da, to *jeste* njihova prirodna ishrana.

„O glavnim ubicama konja.”

- Statistika je užasna: 90% konja kojih uquine, uquine od stomaćnih grčeva, tj. blokade i grčeva u crevima. To je užasno. Ne postoji ništa za šta bi se moglo reći da od toga umire 90% ljudi, na primer...

Baš tako.

- Dakle, 90% konja uquine zbog problema sa crevima, i to iz dva već opisana razloga: nedostatak fizičke aktivnosti i nezdrava ishrana. Bez kretanja nema ni rada creva.

Za razliku od mesojeda, biljojedi imaju neverovatno dugačka creva. Neverovatno duga. Na osnovu autopsija konja video sam kolika su creva: moglo bi celo jedno parkinško mesto za jedna kola da se ispuni njima.

To su metri i metri creva, tako da ako ih nešto začepi, životinja veoma brzo uquine. Uzrok bolesti ili smrti kod devet od deset konja jeste začep-ljenje creva ili grčevi u njima.

„Kako sam spasio na stotine konja koji su umirali.“

- Evo da vam ispričam svoje prvo iskustvo s konjem koji je patio od grčeva u stomaku. Pozvala me je telefonom jedna moja pacijentkinja. Histerično je plakala. Rekla mi je da se nalazi u lokalnoj konjušnici u Los Angelesu, i da je njen omiljeni konj umirao.

Veterinar je hteo konja da ubije, da ga uspava, tvrdeći da će ionako uginuti pre nego što ga on uspava. Ova pacijentkinja me je pitala da li mogu odmah da dođem. Rekoh, što da ne, nisam taj dan radio, tako da sam ubacio svoje lekovito bilje u kola i krenuo.

Došao sam tamo i video konja da leži u konjušnici. Bio je u šoku, nije se čak ni mrdao. Pitao sam šta se dešava, pošto ništa nisam znao o konjima, nisam odrastao uz njih. Ona mi je rekla da konj umire od stomačnih grčeva. Video sam veterinara potom i otišao do njega da popričamo. On je prevrnuo oči čim je čuo ko sam: herbalista, jedan travar.

Pitao sam u čemu je problem, a on mi je rekao da je konj mrtav, da je umirao od kolike (stomačnih grčeva). Pitao sam ga šta je to kolika, na šta mi je on odgovorio: „To je toliko veliko začepljenje creva da konj od toga umire“. Rekao mi je još da mu je dao skoro 4 litre mineralnog ulja i da to nije delovalo.

E pa, svako sa malo mozga zna da 4 litre mineralnog ulja, ili bilo koja količina ulja, deluje veoma sporo da bi mogla da oslobodi creva.

Pošto to sporo deluje, konja obično seciraju od grla do genitalija, otvore im creva i pokušavaju sa odsecanjem loših delova. Ipak, lekar je rekao da nema vremena za to i da je konj već mrtav.

Pregledao sam konja: čak su mu i desni bile bele, jer nije bilo krvi u njima. Konj je bio u šoku i jedva je disao, dok je ova žena plakala. Pitala me je da li bih mogao da pomognem konju. Pitao sam kako da ubacim lekovito bilje u konja, na šta je veterinar rekao da je to jedino moguće putem cevčice koja bi se ubacila konju u grlo ili kroz nozdrve. Pitao sam ga onda: „Ako bih napravio jednu biljnu smesu, da li biste to mogli da ubacite u konja?“ On je odgovorio: „Ali konj je mrtav, zašto ga još više mučiti?“ Tada se ova žena ubacila: „Samo uradite kako vam on kaže“.

Tada sam ubacio četiri litra tople vode i krenuo da odmah ubacim i šaku aleve paprike, ali tada me je veterinar uhvatio za ruku i pitao: „Šta to radite? Pa to je ljuta paprika.”

A ja sam rekao: „Da, to je aleva paprika, i ona stimulise digestivni trakt, i to brže od bilo čega.”

„Ali time ćete ubiti konja”, kaže veterinar.

I ja onda odgovorim: „Čekajte, zar niste malopre rekli da je ovaj konj već mrtav?” Tada me je pustio, a ja sam ubacio šaku aleve paprike u vodu, pa aloje, krkavinu i senu, tako da se veterinar sav preplašio. Zatim sam izmešao tu toplu smesu braon-crvenih biljaka. Veterinar ju je potom ubacio putem cevčice u konja, i onda dodao: „Ali znate, konj je mrtav, samo ga mučite”.

Posle toga sam prišao konju i svojim laktom i kolenom počeo sam da masiram njegov stomak. To sam radio oko pet minuta. Potom sam otišao iz konjušnice, i dok sam pričao sa veterinarom, a ona žena plakala, kad se odjednom konj digao na svoje noge.

Ustao je, ali mu je bok bio malo povređen, dok je pokušavao samog sebe da udari od svih onih stomaćnih bolova. Podigao se na noge i samo stajao u konjušnici. Njegove desni su ponovo bile crvene boje. Međutim, veterinar je rekao: „Izašao je iz šoka, ali ne verujem da će preživeti. Sad je najbolje vreme da ga ubijemo”.

O, Bože!

- Da, rekao je da je sada odlično vreme da mu se ubrizga otrov, da ga odmah uspava. „Ne može, ovaj konj je sada moj pacijent”, rekao sam mu. Konj više nije bio u šoku i desni su mu dakle bile crvene boje. Veterinar je rekao da mu nije jasno kako je konj izašao iz šoka.

„Uz pomoć aleve paprike, za koju ste vi rekli da će ga ubiti. Ne znam o kakvom da je problemu reč, aleva paprika podstiče kretanje krvi, a time i rad creva”, odgovorih ja.

Tako smo samo stajali neko vreme, dok je veterinar bio začuđen, ali i besan, pošto su veterinari uglavnom konzervativni, kao što sam već rekao. Ona žena je bila oduševljena, a veterinar je i dalje govorio da je konju odzvonilo i da ga treba ubiti.

Deset minuta kasnije, konj je šutnuo zid konjušnice, širom otvorio oči, i zatim se čuo glasan zvuk ispuštanja gasova, i po celom zidu se rasprsla crna tečnost konja koji je počeo da trči u krug. Posle dva minuta ponovo je širom otvorio oči, poprskao zid retkom stolicom crne boje i nastavio

potom da trči u krug. Konačno, petnaest minuta kasnije, konj je počeo da jede, što je bio znak oporavka.

„Mislim da će ovaj konj preživeti. Prosto ne verujem šta se desilo. Nikad nisam video ovako nešto“, kaže veterinar.

Tokom čitavog sata kasnije konj je nastavljao da širi oči i prska zid retkom stolicom crne boje, i zatim da trči unaokolo. Pitao sam veterinara zašto konj trči u krug, a on mi je rekao ovako: „Mislim da pokušava da pobegne od svoje zadnjice“. Tako mi je rekao sam veterinar.

Ipak, nije bilo nikakvih posledica, sem što smo na njegov rektum morali da nanosimo malo biljnog melema. Konj je preživeo, štaviše, mislim da je i dan-danas živ.

„Poenta ove priče jeste da su uzrok smrti kod konja u 90% slučajeva začepljenje i grčevi creva.“

- Do toga obično dolazi zbog začepljenja neodgovarajućom hranom, mada konji katkad jedu i pesak ili gumeno crevo. Najbolji i najbrži način da se isto izbaci iz njih je uz pomoć biljne formule za creva broj 1, lekovitog bilja i aleve paprike.

Da li ima još nešto o konjima da se kaže?

- Da, još par stvari. Ljudi se često pitaju koliko je potrebno te formule. Ja kažem da ako ćete koristiti tu formulu, potrebna je cela flaša. Izvadite sve iz kapsula i iskoristite svih 90 kapsula iz boce, ali ubacite u oko 4 litara tople vode, zajedno sa dve pune šake aleve paprike, te to ubacite u konja.

Dobro.

- Postoji jedna zanimljiva priča u vezi sa ovim. Naime, neki meksički negovatelji konja su mi rekli da ja primenjujem „meksički tretman“. Pitao sam ih šta je to. Rekli su mi da se on sastoji u primeni iseckanih ljutih čili papričica, koje se ubace u flašu tekile, promućkaju i onda sipaju konju niz grlo. Posle toga konj ide da trči, pliva ili trenira.

Rekli su mi da njihovi konji skoro nikad ne obole od kolike, ali njih niko ne pita zašto je to tako, jer oni nisu završili medicinsku školu.

Dakle, oni zapravo prave tinkturu od aleve paprike i tekile, posle čega konja teraju da bude fizički aktivan. Zato njihovi konji skoro nikad ne obole od stomaćnih grčeva.

Najvažnija je dakle alea paprika, ako nemate ništa drugo. Samo je ubacite u životinju. Ako imate, dajte im i bocu crevne formule, i uradite im masažu stomaka. Ako to uradite, životinja sigurno neće uginuti od kolike.

Mi smo tako radili sa 600-1000 konja koji su patili od kolike i bili na samrti, ali niti jednog jedinog nismo izgubili, sve smo ih izlečili. Sve. Nijedan od njih čak nije ni morao da bude operisan. A bilo je i konja koji su u više navrata patili od kolike, s tim da su nakon našeg tretmana, potpuno ozdravili.

Imate li još nešto da dodate?

- Još par stvari. Prva se tiče biljnih vlakana. Ubacite više vlakana u ishranu životinja. Napravite kašu od ovsu, ječma ili pšenice, i pomešajte sa crvenom detelinom, bokvicom i maslačkom, tako da dobijete jedan dobar obrok sa vlaknima.

A pošto data životinja verovatno nije dovoljno fizički aktivna, dodatne količine biljnih vlakana poboljšaće varenje. Zatim, tu su i ulja, koja imaju isti efekat. Životinjama pričaju ulja, poput lanenog i maslinovog. Dajte im ulja i vlakna, i to će verovatno smanjiti štetu nanetu njihovim crevima nedovoljnom fizičkom aktivnošću. Sve te životinje pate jer se drže u zatvorenom.

Ričarde, ove informacije će mnogome pomoći ljudima.

- Znao kako? To je sve što treba da znaju. To je osnovno. Mnogim ljudima i njihovim kućnim ljubimcima sam pomogao na ovaj način. Ne mogu da naglasim dovoljno koliko je životinja tako izlečeno. Prosto neverovatno.

Kako primenjivati kašne obloge na životinje obolele od raka

Kako ste primenjivali kašne obloge i druge stvari koje smo spominjali na životinje obolele od raka?

- Dobro pitanje; o tome nismo govorili. Naime, primenjuju se samo kada se bolest vidi spolja, kada se baš vidi.

Vi ste ih primenjivali? Šta, obloge se zalepe trakom ili zavojem za životinju?

- Da, ali najpre treba podšišati taj deo tela životinje. Znao, samo uzmete neki brijač za jednokratnu upotrebu, dobro nasapunjate taj deo tela, odaberete vreme kada je životinja opuštena i smirena, onda makazama

podšišate dlake i na kraju obrijete taj deo tela. Slobodno obrijete poveći deo tela, jer obloge treba da dotiču kožu, a ne dlake.

Isto važi i za pse i za mačke i za konje?

- Upravo tako. Znajte samo da ćete u ovom slučaju uvek imati pacijenta koji nije baš poslušan, tako da će vam trebati dosta lepljive trake. Dakle, stavite kašnu oblogu, neku gazu preko, čak i kesu ili šta god vam bude trebalo, i na kraju što više lepljive trake. Ako se radi o stomaku, traku možete obaviti oko celog trupa. Ako im bude otpadala ta obična traka, onda koristite onu jaču, platnenu. Ako i ipak nju izgrizu i ista otpadne, onda nabavite od veterinara onu kupu za vrat, kako životinja ne bi dirala oblogu.

Ali ako je reč o unutrašnjem tumoru, onda se radi samo pročišćavanje organizma?

- Da, samo pročišćavanje.

Da li ste ikada životinjama davali tonik za jetru?

- Ne, ne, nikada. Pročišćavanje uljem deluje dobro za životinje. Kod konja možete ga ubacivati putem cevčice, a kod pasa i mačaka možete ga ubrizgati niz grlo. Ja sam koristio ulje i beli luk.

Dobro, dakle samo se ubrizga 30-ak kapi ulja i belog luka...

- Za to je potreban levak. Ako imate velikog psa, možete levak napuniti uljem.

A beli luk?

- Njega možete napraviti u vidu...

Tonika za jetru?

- Da, tačno tako. Samo ubacite u levak, ali pazite da se životinja ne udavi, mada će oni to podneti.

„Veterinari su uvek spremni da ubiju vašu životinju. To je njihova prva pomisao ako vas vide da plaćete. Ionako im to odgovara.”

- Oni dobijaju novac za ubijanje životinja. To je njihov 100-procentno delotvorni lek, jer mučenja oko životinje više nema.

Efikasni su...

- Da, ne mogu, a da ne uspeju u tome. Ne dešava se da kažu: „Izvinite, g-đo Džons, pokušali smo da ubijemo vašu životinju, ali njeno srce i dalje kuca”.

Hoćete da kažete da ljudi treba da razmišljaju na isti način kao i kod primene programa lečenja teže izlečivih bolesti kod ljudi?

- Upravo tako.

Da nikada ne odustanu?

- Da. A ako niste sigurni, životinju lečite na isti način kao što biste i sebe, s tim da je način lečenja potrebno malo prilagoditi životinji.

Ričarde, sve ove informacije su neverovatne. Prosto da čovek ne poveruje.

- Sada ljudi znaju kako mogu pomoći svojim kućnim ljubimcima i kako da ih održe živim.

Recepti

CEĐENI BISTRI SOKOVI

Osvežavajući sok

Potrebno: 1 jabuka, šaka šljiva, šaka grožđa

Priprema: sve sastojke iscediti u sokovniku

Tropik Balkan

Potrebno: šaka svežeg ananasa, 1 jabuka, 1 grejpfrut

Priprema: sve sastojke iscediti u sokovniku

Citrus tonik

Potrebno: 1 pomorandža, 1 grejpfrut, 1 kivi, 1 limun

Priprema: sve sastojke iscediti u sokovniku

Vita sok

Potrebno: šaka šljiva, šaka svežeg iseckanog ananasa, 2 šake grožđa, 1 cm đumbira

Priprema: sve sastojke iscediti u sokovniku

Mediteran sok

Potrebno: 1 jabuka, 1 pomorandža, 1 kruška, šaka malina

Priprema: sve sastojke iscediti u sokovniku

Anticelulit sok

Potrebno: 1 jabuka, šaka šljiva, 1 pomorandža, 1 cm đumbira

Priprema: sve sastojke iscediti u sokovniku

* Recepte u ovom dodatku pripremio je dr Nikola Šavija, www.drnikolasavija.com

CEĐENI GUSTI SOKOVI

Gusti sok 1

Potrebno: 1 banana, šaka grožđa, 1 jabuka, 1 cm đumbira

Priprema: jabuku iscediti u sokovniku i sok sipati u blender sa ostalim sastojcima i izblendovati 2 min.

Gusti sok 2

Potrebno: 1 banana, 1 jabuka, šaka šljiva, šaka grožđa

Priprema: iscediti sok od jabuke i dodati u blender sa ostalim sastojcima, izblendovati 2 min.

Gusti sok 3

Potrebno: 1 banana, 1 pomorandža, 1 kivi

Priprema: iscediti sok od pomorandže i dodati u blender sa ostalim sastojcima, izblendovati 2 min.

Gusti sok 4

Potrebno: 1 banana, 1 kruška, 1 jabuka, 1 cm đumbira

Priprema: iscediti sok od jabuke i dodati u blender sa ostalim sastojcima, izblendovati 2 min.

Gusti sok 5

Potrebno: šaka dinje, 1 kruška, šaka malina, 1 jabuka

Priprema: iscediti sok od jabuka i dodati u blender sa ostalim sastojcima, izblendovati 2 min.

ZELENI SOKOVI

Eliksir

Potrebno: 1 kruška, 1 jabuka, šaka šljiva, šaka zelene salate, 5 suvih šljiva, 500 ml vode

Priprema: sve sastojke izblendovati 2 min.

Antistres

Potrebno: 1 breskva, 1 pomorandža, 1 banana, šaka blitve, 5 urmi, 500 ml vode

Priprema: sve sastojke izblendovati 2 min.

Infuzija

Potrebno: šaka borovnica, šaka kupina, šaka šljiva, šaka koprive, šaka listova cvekle, 500 ml vode

Priprema: sve sastojke izblendovati 2 min.

Zeleni antioksidant

Potrebno: 1 kivi, 1 pomorandža, šaka ananasa, šaka spanaća, 5 suvih smokvi, 500 ml vode

Priprema: sve sastojke izblendovati 2 min.

Sport

Potrebno: šaka jagoda, šaka malina, šaka manga, pola avokada, šaka peršuna, 500 ml vode

Priprema: sve sastojke izblendovati 2 min.

OBROCI U ČAŠI

Spartanski doručak

Potrebno: 1 banana, 1 pomorandža, 1 breskva, 5 urmi, šaka indijskog oraha, 250 ml vode

Priprema: sve sastojke izblendovati 2 min.

Vita doručak

Potrebno: 1 banana, šaka dinje, šaka ananasa, 5 suvih šljiva, šaka oraha, 250 ml vode

Priprema: sve sastojke izblendovati 2 min.

Moderna mana

Potrebno: 1 banana, šaka grožđa, 1 pomorandža, 5 urmi, šaka badema, 250 ml vode

Priprema: sve sastojke izblendovati 2 min.

Tropik doručak

Potrebno: 1 banana, šaka iseckanog ananasa, šaka manga, 5 smokvi, šaka lešnika, 250 ml vode

Priprema: sve sastojke izblendovati 2 min.

BEZALKOHOLNI KOKTELI

Pina kolada

Potrebno: voda od jednog kokosa, 50 g kokosovog mesa, šaka svežeg ananasa, led

Priprema: sve sastojke izblendovati 2 min. Služiti sa ledom.

Rajska limunada

Potrebno: sok od jednog limuna, sok od jedne pomorandže, 3 supene kašike agave nektara, 1 cm svežeg đumbira, 1 litar vode.

Priprema: sve sastojke izblendovati 2 min. Kada budete služili napitak obavezno koristite led.

Voćni koktel

Potrebno: šaka malina, može i smrznutih, sok od jedne pomorandže, šaka grozdja, 3 supene kašike agave nektara, 1 cm svežeg đumbira, 1 litar vode, led

Priprema: sve izblendovati 2 min, kasnije procediti kroz cediljku i servirati sa ledom.

Koktel od borovnice

Potrebno: 1 čaša borovnica, sok od jednog limuna, 3 supene kašike agave nektara, prstohvat sveže nane, 1 litar vode, led

Priprema: sve sastojke izblendovati 2 min, služiti sa ledom.

Marin koktel

Potrebno: 1 veza peršuna, 1 kruška, 1 breskva, 1 limun, 1 šargarepa, 500 ml vode

Priprema: sve sastojke izblendovati 2 min, služiti sa ledom.

Letnji koktel

Potrebno: 2 pomorandže, 2 breskve, sok od jednog limuna, 1 cm svežeg đumbira, 2 supene kašike agave nektara, 500 ml vode

Priprema: sve sastojke izblendovati 2 min, služiti sa ledom.

NAMAZI, KREMOVI, TOPINZI, SOSEVI

Kikiriki namaz

Potrebno: 100 g sirovog kikirikija, 50 g tahinija, 1/2 čajne kašičice soli, voda u zavisnosti koju gustinu želite

Priprema: kikiriki isprati u tri vode i potopiti u vodi 10 sati. Nakon toga skinuti opnu sa njega i sa ostalim sastojcima izblendovati oko 2 min.

Avokado namaz

Potrebno: 100 g indijskog oraha, 1 avokado, 1/2 čajne kašičice soli, voda u zavisnosti koju gustinu želite

Priprema: indijski orah isprati u tri vode i potopiti 2 sata u vodi. Nakon toga sve sastojke izblendovati oko 2 min.

Indijski namaz

Potrebno: 1 paprika, 100 g indijskog oraha, 50 g tahinija, 1 čajna kašika karija, 1/2 čajne kašike soli, voda u zavisnosti koju gustinu želite

Priprema: indijski orah isprati u tri vode, potopiti 2 sata u vodi. Nakon toga sve sastojke staviti u blender i izblendovati 2 min.

Humus

Potrebno: 100 g sirovih leblebija, 50 g tahinija, 1/2 glavice crnog luka, 2 čena belog luka, 2 supene kašike maslinovog ulja, 1/2 čajne kašike soli, voda u zavisnosti koju gustinu želite

Priprema: leblebije isprati u tri vode i potopiti 12 sati u vodi. Nakon toga sve sastojke staviti u blender i izblendovati oko 2 min.

Ljuti namaz

Potrebno: 100 g oraha, 1 paradajz, 1 ljuta paprika, 1/2 čajne kašike soli, voda u zavisnosti koju gustinu želite

Priprema: orahe isprati u tri vode i potopiti 8 sati u vodi. Nakon toga sve sastojke staviti u blender i izblendovati oko 2 min.

Suncokret namaz

Potrebno: 100 g sirovog suncokreta, 1 crni luk, 1 šolja spanaća, 2 supene kašike maslinovog ulja, 1/2 čajne kašike soli, voda u zavisnosti koju gustinu želite

Priprema: suncokret isprati u tri vode i potopiti 6 sati u vodi. Nakon toga sve sastojke staviti u blender i izblendovati oko 2 min.

Sirovi tahini

Potrebno: 100 g sirovog susama, 5 supenih kašika agave nektara, 3 supene kašike maslinovog ulja, 1 čajna kašika soli

Priprema: susam isprati u tri vode, procediti kroz cediljku i samleti u električnom mlinu za kafu. Nakon toga dodati ostale sastojke i dobro izmiksovati tako da dobijete kremastu masu.

Kečap

Potrebno: 3 paradajza, 2 supene kašike aleva paprika (može da bude i ljuta), 1/2 čajne kašike soli

Priprema: paradajz samleti u blenderu, dodati alevu papriku i so po želji, možete dodati i vodu.

Majonez

Potrebno: 100 g indijskog oraha, 1/2 čajne kašike soli, 2 supene kašike maslinovog ulja, voda

Priprema: indijski orah isprati u tri vode i potopiti 2 sata u vodi. Nakon toga indijski orah staviti u blender sa ostalim sastojcima i dodati vodu u zavisnosti koju gustinu želite. Izblendujte oko 2 min.

Topping od višnje

Potrebno: 100 g svežih ili smrznutih višnji, 100 ml vode, 4 supene kašike agave nektara

Priprema: sve sastojke izblendovati.

Topping od kupine i šljive

Potrebno: 100 g svežih ili smrznutih šljiva, 5 suvih šljiva, 2 supene kašike agave nektara, 100 ml vode

Priprema: suve šljive oprati i potopiti 2 sata u vodi. Nakon toga sve, sa vodom u kojoj je stajalo, staviti u blender sa ostalim sastojcima i izblendovati 2 min.

Topping od čokolade

Potrebno: 50 g mlevenog rogača, 5 supenih kašika agave nektara

Priprema: sve sastojke izmiksati u električnom mlinu za kafu.

Eurokrem

Potrebno: 100 g oljuštene sirove heljde, 200 ml bademovog mleka (vidi recept u nastavku), 2 supene kašike agave nektara, topping od čokolade

Priprema: heljdu isprati u tri vode i potopiti u vodi preko noći, ujutru dodati ostale sastojke i izblendovati. Kao beli eurokrem mozete koristiti tahini samo što nećete koristiti so.

KOLAČI

Rafaello kuglice

Potrebno: 200 g indijskog oraha, 100 g kokosovog brašna, 4 supene kašike agave nektara, 50 g lešnika

Priprema: indijski orah isprati u tri vode i potopiti 2 sata u vodi. Nakon toga indijski orah sa sve vodom staviti u blender. Kada izmiksujete, indijski orah stavite u plastičnu posudu i dodajte kokosovo brašno i agave nektar. Napravite kompaktnu masu koju ćete uvaljati u kokosovo brašno. Kada budete pravili kuglice, unutar svake stavite lešnik. Servirati sa voćem po želji.

Rafaello višnja

Potrebno: 200 g oraha, 100 g suvih višnji, 50 g rogača, 4 supene kašike agave nektara

Priprema: orahe isprati u tri vode i potopiti 8 sati u vodi. Sa višnjama uraditi isto, samo kraće, dovoljno je 2 sata. Nakon toga iscediti orahe i višnje, zatim ih ubaciti u blender, dodati ostale sastojke. Kada dobijete

kompaktnu masu uvaljati u rogač tako da dobijete kuglice ili vaš željeni oblik. Servirati sa voćem po želji.

Čiz kejk

Potrebno: 200 g oraha, 10 urmi, 200 g indijskog oraha, 1 čajna kašika soli, 5 supenih kašika agave nektara, 300 g jagoda ili bobičastog voća

Priprema: Prvi sloj - orahe isprati u tri vode i potopiti 8 sati u vodi. Nakon toga orahe ubaciti u električni secko sa urmama i dodati malo agave nektara po želji. To će biti prvi sloj koji treba naneti na ravnu podlogu, na primer na ravan poslužavnik. Drugi sloj - indijski orah isprati u tri vode i potopiti 2 sata u vodi. Nakon toga izblendovati i dodati malo soli tako da smesa koju dobijemo bude slana i kompaktna, a ne previše retka. Kad to završimo, naneti drugi sloj na prvi. Treći sloj (fil) - bobičasto voće po želji staviti u blender sa agave nektarom i napraviti fil kojim ćete prekriti kolač.

Lenja pita

Potrebno: 100 g mlevenog lana, 100 g mlevenog suncokreta, 200 g mlevenih badema, 4 jabuke, 5 supenih kašika agave nektara, 1 čajna kašika cimeta

Priprema: mleveni lan potopiti od 2 do 4 sata u vodi. Nakon toga lan procediti kroz cediljku i staviti u duboku činiju, a zatim dodati suncokret, badem i agave nektar. Sve dobro izmešati i napraviti kompaktnu masu.

Napomena: ostavite istu količinu testa kao i za prvi sloj. Testo koje napravimo razvući na ravnu površinu, npr. pleh. Oljuštiti jabuke, izrendati ih što sitnije, dodati agave i cimet. Ovaj fil naneti na testo. Prekriti drugim slojem testa. Ako imate dehidrator, isušiti nekoliko sati da postane hrskavo.

Orasnice

Potrebno: 300 g oraha, 100 g seckanih oraha, 100 g mlevenog suncokreta, 6 supenih kašika agave nektara, voda

Priprema: orahe oprati u tri vode i potopiti u vodi 8 sati. Potopljene orahe sa sve vodom staviti u blender i dodati mleveni suncokret, agave nektar po želji. Napraviti kompaktnu masu koju treba uvaljati u krupno iseckane orahe. Servirati sa voćem po želji. *Napomena:* ako imate dehidrator možete orasnice osušiti tako da postanu hrskave.

PUDINZI

Pirinač puding

Potrebno: 100 g integralnog pirinača, 6 urmi, 2 banane, 4 supene kašike agave nektara, štapić vanile

Priprema: pirinač oprati u tri vode, potopiti da odstoji 16 sati u mlakoj vodi. Nakon toga pirinač sa potopljenom vodom staviti u blender sa urmama, bananama, agave nektarom po želji i dodati štapić vanile. Servirati uz sveže voće po želji.

Kinoa kokonat

Potrebno: 100 g kinoa, 1 kokos, 4 supene kašike agave nektara, štapić vanile, voda.

Priprema: kinou isprati u tri vode, potopiti 8 do 10 sati u vodi. Nakon toga oljuštiti kokos. Mesnati deo sa sve kokosovom tečnošću sipati u blender, dodati kinou, agave nektar, štapić vanile i vodu po potrebi. Sve dobro izmiksati u blenderu. Servirati sa voćem.

Banana puding

Potrebno: 100 g indijskog oraha, 4 banane, 20 g kokosovog brašna ili štapić od vanile, 2 supene kašike agave nektara.

Priprema: indijski orah oprati u tri vode i potopiti 2 sata u vodi. Nakon toga indijski orah sipati sa sve vodom (u kojoj je bio potopljen) u blender, dodati banane i ostale sastojke. Servirati sa jagodama ili nekim bobičastim voćem.

Čoko puding

Potrebno: 100 g mlevenog lana, 7 urmi, 50 g rogača, 2 supene kašike agave nektara, štapić vanile, 50 g lešnika, voda

Priprema: mleveni lan potopiti 2 do 4 sata u vodi, lešnik takođe, samo što pre potapanja lešnik oprati u tri vode. Nakon toga sve sastojke ubaciti u blender i dobro izmiksati na željenu gustinu. Servirati sa bobičastim voćem.

BILJNA MLEKA

Sojino mleko

Potrebno: 100 g sirove soje, štapić vanile, 4 supene kašike agave nektara, 400 ml vode, urme (može, a i ne mora)

Priprema: soju oprati u tri vode potopiti 12 sati u vodi. Nakon toga soju isprati još tri puta i iscediti u sokovniku. Mleko koje budete dobili pomešajte sa isto toliko vode i stavite u blender sa ostalim sastojcima i dobro izmiksajte.

Bademovo mleko

Potrebno: 100 g badema, 1 banana, 2 supene kašike agave nektara, 200 ml vode.

Priprema: badem oprati u tri vode i potopiti od 8 do 10 sati u vodi. Nakon toga oljuštiti opnicu i izmiksati u blenderu sa ostalim sastojcima. Kada se to završi, možete iscediti mleko kroz gazu, ako želite.

Pirinčano mleko

Potrebno: 100 g integralnog pirinča, 4 supene kašike agave nektara, 200 ml vode, štapić vanile.

Priprema: pirinač oprati u tri vode i potopiti 16 sati u vodi. Nakon toga isprati još jednom. Pirinač sa ostalim sastojcima izblendati i po potrebi procediti kroz gazu.

Orahovo mleko

Potrebno: 100 g indijskog oraha, 2 supene kašike agave nektara, 1 banana, 200 ml vode.

Priprema: indijski orah oprati u tri vode i potopiti 2 sata u vodi. Nakon toga sve sastojke izblendati.

Čokoladno mleko

Mleko po želji od gore navedenih + urme, rogač, agave nektar

SLATKA JELA

Rajska bonžita

Potrebno: 200 g mlevenog badema, 100 g ovsa, 100 g susama, 200 g suvog grožđa, 4 supene kašike agave nektara.

Priprema: ovas oprati u tri vode, potopiti u vodi 10 sati. Nakon toga procediti i dodati mlevene bademe, susam, agave, suvo grožđe sa sve vodom u kojoj je stajao. Suvo grožđe isprati u tri vode i potopiti 2 sata u vodi. Sve sastojke izblendovati, napraviti kompaktnu masu i oblikovati po želji. Prosušiti na suncu ili u dehidratoru 12 sati. Servirati sa šljivama i grožđem.

Susam štapići

Potrebno: 200 g indijskog oraha, 400 g susama, 6 supenih kašika agave nektara.

Priprema: indijski orah oprati u tri vode i potopiti 2 sata u vodi. Nakon toga indijski orah izmiksovati u blenderu, dodati agave nektar i susam. Napraviti masu koju ćete razmazati na papir za pečenje i staviti u dehidrator na sušenje 12 sati. Kada bude gotovo isecite nožem na štapiće. Servirajte uz voće po želji.

Adamov musli

Potrebno: 4 supene kašike ovsa, 2 supene kašike mlevenih oraha, 1 banana, 100 g jagoda, 7 suvih višnji.

Priprema: ovas oprati u tri vode, potopiti 10 sati u vodi. Nakon toga iscediti vodu i sve staviti u tanjir, izgnječiti bananu i jagode, dodati suve višnje, sve izmešati kašikom i dodati dve kašike mlevenih oraha.

Punjene kruške

Potrebno: 4 velike kruške, 100 g indijskog oraha, 8 urmi, rogač, toping od jagode.

Priprema: indijski orah oprati u tri vode i potopiti 2 sata u vodi. Nakon toga staviti indijski orah u blender sa urmama, rogačem i vodom. Napravite masu da bude kremasta. Kruške operite i napravite rupe u sredini u koje ćete staviti napravljeni krem. Možete prelitati topingom od jagode.

Medeno srce

Potrebno: 400 g mlevenog suncokreta, 6 supenih kašika agave nektara, štapić vanile, štapić cimeta, 4 supene kašike džema od šljiva, 2 supene kašike maslinovog ulja, toping od čokolade.

Priprema: sve sastojke umutiti u električnom secku, dobijenu masu dehidrirati 6 sati, nakon toga premazati džemom i dehidrirati još 1 sat. Kad je gotovo premazati topingom od čokolade.

Kolač

Potrebno: 300 g ovasa, kora pola pomorandže, 200 g suvog grožđa, 100 g seckanih oraha.

Priprema: ovas isprati u tri vode i potopiti 10 sati u vodi. Nakon toga ga samleti u električnom secku, dodati koru od pomorandže, suvo grožđe koje je bilo u vodi 4 sata i seckane orahe. Sve spojiti i dobijenu masu oblikovati po želji. Dehidrirati 6 sati.

Palačinke

Potrebno: 4 banane, supena kašika limunovog soka, 1/8 supene kašike cimeta, 100 g indijskog oraha, voda, 2 supene kašike agave nektara, štapić vanile.

Priprema: Testo za palačinke: banane, limunov sok i cimet umutiti u blenderu. Fil: indijski orah isprati u tri vode i potopiti 2 sata u vodi. Nakon toga orah staviti u blender, dodati agave i jedan štapić vanile, sve izblendovati tako da se dobije krem. Testo za palačinke isušiti u dehidratoru 6 sati. Nakon toga palačinke filovati kremom. Napomena: Možete dodati toping po želji i bobičasto voće u fil.

Musli od pirinča

Potrebno: 4 supene kašike integralnog pirinča, 2 supene kašike mlevenog lana, 6 urmi, 1 banana, 1 kruška, 1/2 čajne kašike cimeta.

Priprema: integralni pirinač oprati u tri vode i potopiti 16 sati u vodu. Nakon toga dodati lan, urme izgnječiti kao i bananu, krušku iseći na kockice i sve sastojke sjediniti.

Kolač od pirinča sa jabukama

Potrebno: 200 g integralnog pirinča, 100 g mlevenog indijskog oraha, 4 supene kašike lana, 2 banane, 10 urmi, 4 supene kašike agave nektara, kora jedne pomorandže, 1/2 čajne kašike cimeta, 2 jabuke oljuštene i narendane.

Priprema: integralni pirinač isprati u tri vode potopiti 16 sati u vodi. Nakon toga spojiti ostale sastojke i dobro izgnječiti kašikom, oblikovati po želji i dehidrirati 10 sati. Kada je testo spremno, rendane jabuke ređati po oblikovanim parčićima kolača tako da ostane za tri sloja. Servirati uz kruške i breskve.

Mediterranski doručak

Potrebno: 100 g kinoe, 1 mango, 1/4 ananasa, 1 banana, 1 kivi, 1 pomorandža, 4 urme, 1/2 čajne kašike cimeta.

Priprema: kinou oprati u tri vode i potopiti 10 sati u vodi. Nakon toga procediti i sipati u veliku činiju. Mango, ananas i pomorandžu seći na kockice, bananu izgnječiti sve sastojke izmešati i servirati.

Voćna salata

Potrebno: 1 breskva, 1 banana, 5 šljiva, 50 g svežih trešnji bez koštice, 50 g jagoda, 50 g tahinija.

Priprema: sve sastojke spojiti i na kraju prelitati tahinijem.

Enohov doručak

Potrebno: 4 supene kašike mlevenog badema, 2 supene kašike mlevenog lana, 2 supene kašike susama, 1 banana, 2 breskve, 4 urme.

Priprema: sve sastojke izmešati i servirati sa jednom kriškom dinje. Napomena breskve seći na kockice.

SLANA JELA

Špagete sa ljutim umakom

Potrebno: 4 supene kašike ovsa, 2 šargarepe, 1 paradajz, 1 ljuta paprika, 1 crni luk, 2 čena belog luka, 4 supene kašike maslinovog ulja, sok jednog limuna, čajna kašika soli, svež peršun, 50 g tahinija.

Priprema: ovas oprati u tri vode i potopiti 10 sati u vodi. Nakon toga šargarepu staviti u spiral sekač i dobićete špagete od šargarepe. Špagete sipajte u veliku posudu, dodati maslinovo ulje, limunov sok, peršun, so. Pustiti da šargarepa upije začine 5 min. Paradajz, ljutu papriku, crni i beli luk izblendovati u secku ili blenderu. Zatim ovas spojiti sa šargarepom, dodati paradajz pelat i preliti tahinijem.

Obrok od avokada

Potrebno: 4 supene kašike ječma, 2 supene kašike mlevenog lana, pola avokada, 2 paradajza, 2 čena belog luka, 1 veza mladog crnog luka, sok od jednog limuna, 1/2 čajne kašike soli.

Priprema: ječam oprati u tri vode i potopiti 10 sati u vodi. Nakon toga isprati i staviti u činiju, dodati dve supene kašike mlevenog lana, avokado oljuštiti i iseći na kocke. Paradajz iseći po želji, takođe beli i mladi luk. Sve sastojke promešati, dodati limunov sok i posoliti po želji.

Vitaminska salata

Potrebno: 4 supene kašike mlevenih oraha, 4 supene kašike mekinja, 1 zelena salata, 2 paradajza, 1 šargarepa, 2 supene kašike maslinovog ulja, sok od jednog limuna, 1/2 čajne kašike soli.

Priprema: sve sastojke staviti u veliku činiju i izmešati.

Imuno bomba

Potrebno: 1 cvekla, 1 šargarepa, 1 šolja zeleniša, 5 čenova belog luka, 1 crni luk, 1 ljuta papričica, 1 cm đumbira, 500 ml vode.

Priprema: sve izblendovati u blenderu.

Kupus salata

Potrebno: 1/4 glavice kupusa, 2 šargarepe, polovina malog prsta rendanog svežeg đumbira, 2 paradajza, 100 g sirovog kikirikija, 50 g susama, peršun, sok od jednog limuna, 1/2 čajne kašike soli.

Priprema: kupus i šargarepu sitno narendati, iseći paradajz po želji i dodati ostale sastojke.

Salata od cvekla

Potrebno: 1 cvekla, 1 avokado, 1 crni luk, 50 g spanaća, 4 supene kašike susama, 3 supene kašike oraha, sok jednog limuna, 2 supene kašike maslinovog ulja, 1/2 čajne kašike soli.

Priprema: oprati cveklu, narendati sitno, avokado oljuštiti i odstraniti košticu, iseći na kockice, crni luk iseći na krugove, spanać oprati i saviti po dužini i seći poprečno. Sve sastojke spojiti u posudi i dodati susam i seckane orahe.

Imuno salata

Potrebno: 4 supene kašike suncokreta, 2 supene kašike mlevenog lana, 1 krastavac, 1 paprika, 1 ljuta papričica, 2 čena belog luka, 50 g blitve, 3 supene kašike maslinovog ulja, sok od jednog limuna, 1/2 čajne kašike soli.

Priprema: sve sastojke pomešati, krastavac seći na kockice, a papriku po dužini.

Špagete od cvekla sa suncokretom

Potrebno: 1 cvekla, 4 supene kašike suncokreta, 2 supene kašike mlevenog indijskog oraha, 5 čenova belog luka, malo svežeg ili suvog peršuna, 1 veliki paradajz, 3 supene kašike maslinovog ulja, sok pola limuna, 1/2 čajne kašike soli.

Priprema: cveklu staviti u spiral sekač i tako ćemo dobiti špagete. Dodati suncokret, indijske orahe i ostale sastojke, pustiti 5 min. da odstoji, da povrće pusti sokove i upije začine.

Slani musli

Potrebno: 4 supene kašike ječma, 2 supene kašike mlevenih oraha, 1 rendana šargarepa, 1 paradajz, 2 supene kašike maslinovog ulja, sok od jednog limuna, prstohvat svežeg peršuna, 2 čena belog luka, 1/2 čajne kašike soli.

Priprema: ječam isprati u tri vode i potopiti 8 sati u vodu. Nakon toga spojiti sve sastojke i pustiti 5 min. da odstoji.

Hladna supa od paradajza

Potrebno: 4 paradajza, 2 šargarepe, 100 g sirovog kikirikija, 1 beli mladi luk, 1 čajna kašika soli, prstohvat peršuna.

Priprema: paradajz i šargarepu iscedite u sokovniku, tako ćete dobiti supu, pa dodajte kikiriki, luk i začine. Ovo jelo možete servirati uz salatu.

Hladna supa od povrća

Potrebno: 100 g ječma, 50 g susama, 1 paprika, 1 cvekla, 50 g spanaća, 1 crveni luk, 1/2 čajne kašike soli, prstohvat mirođije. Po želji možete dodati tucanu alevu papriku.

Priprema: ječam oprati u tri vode i potopiti 10 sati u vodu. Nakon toga izblendovati sa vodom i napraviti tečnu masu. Zatim iscediti cveklu u sokovniku i dobijeni sok pomešati sa ječmenom supom. Iseći papriku na kockice i vrlo sitno iseći spanać. Dodati sve u supu sa ostalim začinima. Posuti susam preko gotove supe.

Rajski paprikaš

Potrebno: 200 g kinoe, 100 g mlevenog indijskog oraha, 2 paprike, 2 paradajza, prstohvat svežeg peršuna, 4 supene kašike maslinovog ulja, 100 g crnih maslina, sok od jednog limuna, 1/2 čajne kašičice soli.

Priprema: kinou oprati u tri vode i potopiti 10 sati. Nakon toga kinou staviti u veliku činiju u koju ćete iseći papriku na kocke, iseći paradajz po želji. Peršun sitno iseckati i dodati ostale sastojke, posuti mlevenim indijskim orahom i dobro promešati.

Salata od leblebije

Potrebno: 100 g leblebije, 50 g rukole, 4 paradajza, 50 grama maslina, 2 supene kašike maslinovog ulja, 1/2 čaje kašike soli.

Priprema: leblebije oprati u tri vode i potopiti 12 sati u vodi. Nakon toga leblebije isprati još jednom i spojiti sa rukolom i 3 paradajza. Sos: masline očistiti od koštica i izblendovati sa 1 paradajzom, dodati maslinovo ulje i so. Salatu preliti sosom i dobro promešati.

Za pripremanje nekih od ovih recepata biće vam potrebni sledeći aparati: blender, sokovnik, po mogućstvu Champion juicer, električni secko, električni mlin za sitno semenje, spiralni sekač Joyce Chen.

Uvod u video snimke

Prvi deo

1. O dr Ričardu Šulcu
- a) Kako je dr Šulc izlečio sebe od teškog oboljenja srca
- b) Kako je dr Šulc izlečio svoju ruku od opekotina četvrtog stepena
2. Program lečenja za teže izlečive bolesti dr Šulca
- a) Ne postoje neizlečive bolesti, bez obzira šta vam kaže vaš lekar
- b) Zašto savremeni herbalisti ne priznaju rad dr Šulca
3. Devojčica koja se izlečila od tumora na mozgu
4. Zašto nekim ljudima ne pomaže lekovito bilje
- a) Loš kvalitet biljaka ne može da izleči bolesne
- b) Savremeni herbalisti ne umeju da izleče ljude od težih oboljenja
5. Pročišćavanje debelog creva
6. Pročišćavanje jetre
7. Pročišćavanje kože
8. Pročišćavanje bubrega
9. Program ishrane

Drugi deo

10. Program vežbanja
- a) Hladni i vrući tuševi
- b) Potrebno je masirati obolele delove tela
11. Emocionalni život
12. Za one kojima je kucnuo čas
13. Osnovne biljne formule
- a) Formule za creva
- b) Druga formula za debelo crevo
- c) Formule za jetru
14. Formule za bubrege

Treći deo

15. Formule za pročišćavanje krvi

- a) Vinobojka za rak
- b) Čaparal za rak
- c) Crvena detelina za rak
- d) Lobelija za raj
- e) Ehinacea za rak, s tim da se ne koristi slaba ehinacea koja je u prodaji

f) Sažeto o programu lečenja teže izlečivih bolesti

16. Rak dojke

- a) O raku dojke
- b) Ostali saveti za žene koje žele da se otarase raka dojke
- c) Kako se 75-godišnja žena izlečila od najgore vrste raka dojke koji je dr Ričard Šulc ikada video

d) Žena iz Holivuda izlečena od raka dojke i drugih tumora

e) Ostali saveti

f) Grudnjaci mogu podstaći pojavu raka sprečavajući protok limfe

17. Rak mozga

a) Rak u mozgu je toliko napredovao, da je izgledao poput švapskog sira kada su je lekari otvorili

b) Zašto je važno poboljšati cirkulaciju u mozgu da bi se izlečio rak

c) Rak u mozgu je toliko napredovao, da se oboleli grčio po podu od napada, ali je na kraju ipak izlečen

d) Slučaj školskog učitelja

Četvrti deo

17. Rak mozga (nastavak)

a) O 4-godišnjoj devojčici sa rakom mozga

b) Tumori na mozgu: naizmenične obloge za lobanju

18. Rak kostiju

19. Nadrilekarstvo

20. Rak debelog creva

a) Čovek izlečen od raka debelog creva veličine grejpfruta

21. Hronova bolest

22. Leukemija

23. Rak prostate

24. Tretman sa hladnim čaršavom

Peti deo

- 25. Rak pluća
- 26. Rak jetre
- 27. Rak pankreasa
- 28. Sida
- 29. Lupus
- 30. Oboljenja srca
- 31. Doze za decu
- 32. Degeneracija nervnog sistema
- 33. Zaključak

Šesti deo

- 34. Nikad nećete saznati šta herbalisti zapravo hoće
- 35. Homeopatija nije herbalizam
- 36. Kineski herbalizam: nije ono za šta se smatra
- 37. Kvalitet današnjih biljnih proizvoda je nikakav
- 38. Pravljenje biljnih preparata
- 39. Hranljivo bilje: bolje od vitaminskih dodataka
- 40. Tonik za jetru i žučnu kesu
- 41. Kalijumska čorba
- 42. Lečenje zapušanih sinusa

Sedmi deo

- 43. Infuzije i dekokti
- 44. Fomentacije
- 45. Kašne obloge, 1. deo
- 46. Kašne obloge, 2. deo
- 47. Umeci
- 48. Uputstvo o ispiranju očiju
- 49. Melemi, 1. deo
- 50. Melemi, 2. deo

Osmi deo

- 51. Tinkture, 1. deo
- 52. Tinkture, 2. deo
- 53. Kako koristiti sokovnik
- 54. Zaključno o biljnim preparatima

Deveti deo

- 55. Masaža: nemojte je zaboraviti
- 56. Telesna masaža
- 57. Refleksologija stopala

Deseti deo

- 58. Uvod u hidroterapiju
- 59. Hladni i vrući tuševi
- 60. Visoki klistir; kompletno pročišćavanje
- 61. Tretman sa hladnim čaršavom
 - a) Rektalno ubacivanje belog luka
 - b) Potapanje sa vrućom vodom i biljkama
 - c) Tretman sa hladnim čaršavom: krajnja uputstva i naučno opravdanje

Jedanaesti deo

- 62. Kako program lečenja teže izlečivih bolesti pomaže onima koji ga primenjuju
- 63. Glavna tri razloga zašto neki ljudi ne ozdrave
 - a) Oklevanje pri primeni programa lečenja
 - b) Odustajanje od programa lečenja
 - c) Strah od primene programa lečenja
- 64. Kako dobiti bolje rezultate sa programom lečenja
 - a) Morate imati podršku
 - b) Otarasite se svega što vam narušava zdravlje
 - c) Promene načina života su neizbežne
 - d) Opasnost od povratka bolesti
 - e) Lekovi protiv bola vas mogu spasiti
- 65. Za ljude kojima je kucnuo čas

Dvanaesti deo

- 66. Šta nakon završetka programa lečenja
- 67. Najčešća pitanja čitalaca
- 68. Zaključak: nemojte potcenjivati prirodni način lečenja. Ti programi mogu da izleče i više nego što možete zamisliti

Spisak lekovitog bilja

Naziv (latinski) engleski

- afrička ptičja papričica (*Capsicum frutescens*, *C. annum*) african bird pepper, pequin
- aleva paprika (ljuta) (*Capsicum annum*) cayenne
- anđelika (*Angelica sinensis*) dong quai
- arnika (*Arnica montana*) arnica
- beli slez (*Althaea officinalis*) marshmallow
- biber (*Piper nigrum*) black peppercorns
- bodljikavi jasenak (*Zanthoxylum fagara*) prickly ash
- bokvica (*Plantago major*) plantain
- božikovina (*Ilex aquifolium*) holly berry
- brđanka (*Arnica montana*) arnica
- brest (*Ulmus rubra*) slippery elm
- broćika (*Galium aparine*) cleaver
- celer (*Apium graveolens*) celery
- cimet (*Cinnamomum zeylanicum*) cinnamon
- crni orah (*Juglans nigra*) black walnut
- crvena detelina (*Trifolium pratense*) red clover
- crvena konopljuša (*Eutrochium purpureum*) gravel root
- čajno drvo (*Melaleuca alternifolia*) tea tree
- čaparal (*Larrea tridentata*) chaparral
- čičak (*Arctium lappa*) burdock
- damijana (*Turnera diffusa*) damiana
- divizma (*Verbascum thapsus*) mullein
- divlja salata (*Lactuca virosa*) wild lettuce
- divlji jam (*Dioscorea villosa*) wild jam
- divlji ovas (*Avena fatua* L.) wild oat
- divlji ruzmarin (*Actaea racemosa* ili *Cimicifuga racemosa*) black cohosh
- đumbir (*Zingiber officinale*) ginger
- efedra (*Ephedra sinica*) ephedra

- ehinacea (*Echinacea purpurea*) echinacea
- eukaliptus (*Eucalyptus*) eucalyptus
- gavez (*Symphytum officinale*) comfrey
- ginko (*Ginkgo biloba*) ginkgo
- glog (*Crataegus oxyacantha*) hawthorn
- gotu kola (*Centella asiatica*) gotu kola
- habanero (*Capsicum chinense*) habanero
- hajdučka trava (*Achillea millefolium*) yarrow
- hmelj (*Humulus lupulus*) hops
- hortenzija (*Hydrangea macrophylla*) hydrangea
- hrast (*Quercus alba*) oak
- idirot (*Acorus calamus*) calamus
- imela (*Viscum album*) mistletoe
- jasenak (*Zanthoxylum fagara*) prickly ash
- javor (*Acer platanoides*) maple
- ječam (*Hordeum vulgare*) barley
- johiba (*Pausinystalia yohimbe*) yohimbe
- kantarion (*Hypericum perforatum*) St John's wort
- kapica (*Scutellaria lateriflora*) skullcap
- karanfilić (*Syzygium aromaticum*) clove
- kardamon (*Elettaria cardamomum*) cardamon
- kinin (*Cinchona succirubra*) cinchona
- kleka (*Juniperis monosperma*) cedar berry, juniper
- kola (*Cola acuminata*) kola
- komorač (*Foeniculum vulgare*) fennel
- kopriva (*Urtica dioica*) nettle
- konopljika (*Vitex agnus-castus*) chaste tree
- krkavina (*Rhamnus purshiana*) cascara sagrada
- kruščica (*Chimaphila umbellata*) pipsissewa
- krušina (*Rhamnus frangula*) buckthorn
- lan (*Linum usitatissimum*) flax
- lavanda (*Lavandula angustifolia*) lavender
- lažni jednorog (*Chamaelirium luteum*) false unicorn
- lincura (*Gentiana macrophylla*) gentian
- lobelija (*Lobelia inflata*) lobelia
- lucerka (*Medicago sativa*) alfalfa
- ljutić (*Hydrastis canadensis*) goldenseal

- mačja trava (*Nepeta cataria*) catnip
- mahonija (*Mahonia aquifolium*) oregon grape
- mak (*Papaver somniferum*) opium poppy
- malina (*Rubus idaeus*) raspberry
- marihuana (*Cannabis sativa*) cannabis
- maslačak (*Taraxacum officinale*) dandelion
- maslina (*Olea europaea*) olive
- medunika (*Filipendula ulmaria*) meadow sweet
- medveđe grožđe, uva (*Arctostaphylos uva ursi*) uva ursi
- meksički čaj (*Dysphania ambrosioides*) wormseed
- mirika (*Myrica cerifera*) myrica
- mišjakinja (*Stellaria media*) chickweed
- nana (*Mentha x piperita*) peppermint
- neven (*Calendula officinalis*) marigold
- odoljen (*Valeriana officinalis*) valerian
- orah (*Juglans regia*) walnut
- ovas (*Avena sativa*) oat
- pasiflora (*Passiflora incarnata*) passionflower, passiflora
- pasulj (*Phaseolus vulgaris*) kidney bean
- pelen (*Artemisia absinthium*) wormwood
- peršun (*Petroselinum hortense*) parsley
- pikina (*Capsicum annuum*) pequin
- pitoma nana (*Mentha x piperita*) peppermint
- planinska breskva (*Myrica rubra*) bayberry bark
- plava stanićarka (*Caulophyllum thalictroides*) blue cohosh
- plava verbena (*Verbena hastata*) blue vervain
- pšenica (*Triticum spp.*) wheat
- rabarbara (*Rheum palmatum*) Turkish rhubarb
- rastavić (*Equisetum arvense*) horsetail
- ren (*Armoracia rusticana*, *Cochlearia armoracia*) horseradish
- ricinus (*Ricinus communis*) castor
- rotkva (*Raphanus sativus*) radish
- ruzmarin (*Rosmarinus officinalis*) rosemary
- sarsaparila (*Smilax officinalis*) sarsaparilla
- sena (*Senna alexandrina*) senna
- sibirski žen šen (*Eleutherococcus senticosus*) siberian ginseng
- slačica (*Brassica juncea*) mustard

- sladić (*Glycyrrhiza glabra*) licorice
- smirna (*Commiphora myrrha*) myrrh
- srčenica (*Leonurus cardiaca*) motherwort
- srčenjak (*Sanguinaria canadensis*) bloodroot
- šareni čkalj (*Silybum marianum*) milk thistle
- šimširika (*Berberis vulgaris*) barberry
- štavelj (*Rumex crispus*) yellow dock
- tahebo (*Tabebuia impetiginosa*) Pau d'Arco
- testerasta palma (*Serenoa repens*) saw palmetto
- tuja (*Thuja standishii*) thuja
- tvorov kupus (*Lysichiton americanum*) skunk cabbage
- uva, medvede grožde (*Arctostaphylos uva ursi*) uva ursi
- vidac (*Euphrasia officinalis*) eyebright herb
- vinka (*Catharanthus roseus*, *Vinca rosea*) periwinkle
- vinobojka (*Phytolacca decandra*) poke root
- vrba (*Salix alba*) willow
- zdravac (*Geranium dissectum*) cranesbill
- zimzelen (*Gaultheria procumbens*) wintergreen
- zlatnica (*Solidago virga-aurea*) goldenrod
- žen šen (*Panax ginseng*) ginseng
- žutika (*Berberis vulgaris*) barberry

Indeks bolesti

- Adisonova bolest 383
- Alchajmerova bolest 241
- anemija, lečenje 42
- artritis 53, 234
- astma 171, 292
- beri-beri 314
- bešika, čišćenje 24
- bešika, infekcija 106, 111
- bol, menstrualni 232
- bol, uklanjanje 230
- bronhitis 292
- bubreg, kamen 36
- bubrezi, čišćenje 24, 49, 53, 105, 110
- bubreg, infekcija 106, 111
- bubrezi, lečenje 41
- bubrezi, teško obolenje 112
- cirkulacija 365
- cistična fibroza 387
- creva, čišćenje 53, 77
- creva, krvarenje 226
- creva, rak 94
- creva, sindrom iritabilnog creva 85
- creva, stimulacija 94
- creva, ugrađena kolostomija 379
- crvi u crevima 91
- čir na želucu, 50
- čir na nozi 83, 365
- čišćenje organizma 47, 54, 361, 381
- ćelavost 269
- debelo crevo, čišćenje 81, 93, 366, 367
- debelo crevo, rak 89

- debelo crevo, upala (kolitis) 85, 89
- demencija 97, 241, 242
- depresija 77
- dermatitis 268
- desni, upala, krvarenje 226
- digestivni trakt, čišćenje 50
- dijabetes 270, 363
- dijabetes, kod dece 194
- epilepsija 330, 378
- feminiziranost 141
- gangrena 226, 256
- genetska oboljenja 387
- genitalni herpes 386
- glava, povreda 249
- gljivično oboljenje 358
- grčevi 63, 230, 330
- grip 213, 220
- gonoreja 111
- groznica 92
- hipertenzija (visok krvni pritisak) 375
- herpes 386
- holesterol, povišen 374
- hormoni, muškarci 141, 275
- hormoni, problemi kod žena 136
- hrskavica, povreda 238, 370
- imuni sistem, jačanje 211, 225
- infekcija 55, 213, 220
- iritacija 238
- jajnici, ožiljna tkiva 147
- jetra, ciroza 374
- jetra, čišćenje 23, 50, 53, 96,
- jetra, stimulacija 50, 94
- kamen u bubregu 108
- kamen u žuči 96, 102
- kandidijaza 316
- kašalj 66
- kila 370

- koleno, povreda 263
- kolitis (upala debelog creva) 85, 89
- koprivnjača 372
- kosti, povreda 238
- kosti, regeneracija 259, 267, 370
- koštana srž, upala (osteomijelitis) 374
- koža, čišćenje 64
- koža, iritacija 380
- koža, suva 23
- koža, tumor (melanom) 378
- koža, zatezanje 266
- kožna oboljenja 359
- kriza izlečenja 38
- Kronova bolest 85, 368
- krv, cirkulacija 55, 61, 74, 256
- krv, čišćenje 51, 53, 113
- krv, razređivanje 376
- krv, trovanje 50, 373
- krvni pritisak, visok 375
- krvarenje 310
- kvadriplegija 333
- leukemija 51, 378
- leukemija 184
- ligamenti, povreda 238, 370
- limfni sistem, lečenje 128
- limfni sistem, stimulisanje 32
- Lu Geringova bolest 332
- materica, ožiljna tkiva 147
- materica, rak 130, 145
- menopauza 136, 144
- mijastenija 312, 322, 371
- mišić, grčenje 372
- mišići, povreda 238
- mišići, regeneracija 259, 370
- mišićna distrofija 312, 327
- modrice 265
- mokraćni kanali, fibrozni tumor 133

- mozak, povreda 250
- multipla skleroza 312
- nesvestica 90
- nervi, lečenje 26
- nervi, obnova 255
- nervi, opuštanje 373
- nervi, regeneracija 259
- nervna oboljenja 311, 330, 371
- neuromišićno oboljenje 312, 314, 317
- nesanica 58
- nesvest 63
- noge, otečene 298
- opekotine 260, 261, 380
- oči, čišćenje 27
- oči, katarakta 284
- oči, lečenje 281
- oči, slepilo 287
- osteomijelitis (upala koštane srži) 374
- otok 220
- ožiljak, uklanjanje 384
- paradentoza 226
- paraplegija 333
- Parkinsonova bolest 329, 369, 371, 372
- pluća, emfizem 292
- pluća, ožiljno tkivo 384
- pluća, upala 65, 225
- PMS 136
- pobačaj 353
- polna sposobnost kod muškaraca 310
- posekotina 340
- prehlada 213, 220
- prostata, oboljenje 132
- rak debelog creva 43
- rak, kod dece 188
- rak dojke 117
- rak grla 69
- rak grlića materice 123, 133

- rak jetre 172
- rak kože 75, 206, 211, 225
- rak materice 130, 145
- rak mozga 160
- rak, obloge 182
- rak pankreasa 179
- rak pluća 165
- rak prostate 152
- rane 266
- sida 52, 199
- sinusi 55
- slepo crevo, nastanak upale 81
- sluh 335
- smirivanje 50
- srce, lečenje 294
- srce, neredovni otkucaji 386
- srčana oboljenja, kod dece 195
- srčani problemi 55
- srčani udar 362, 380
- stomak, čaj 24
- svrab 239
- šlog 249, 309
- testisi, oboljenje 226
- tetive, povreda 238, 370
- trovanje 341
- trudnoća 377
- tumor, masni 387
- tumor na mozgu 256
- ugriz 220, 373
- ujed, otrovni i manje otrovni 220, 341, 373
- urinarni trakt, infekcija 106
- usta, gljivična upala 203
- vagina, krvarenje 148
- varenje, problemi 55
- visok krvni pritisak 375
- vrelina 136, 225
- zaraza 212, 213

- zglobovi, čišćenje 53
- zglobovi, povreda 238
- znojenje, noćno 136
- zubi, problemi 377, 378
- ženski problemi 133, 135
- žlezde, upala 226
- žuč, čišćenje 23, 173
- žučna kesa, odstranjena 376

PREPORUČUJEMO

Tinkture prema originalnim receptima Dr Ričarda Šulca iznetim u ovoj knjizi

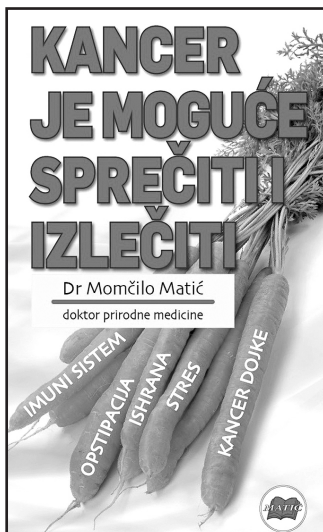
Preporučujemo najbolje biljne preparate i tinkture: za jačanje imuniteta, čišćenje organizma, jačanje srca i mozga, unapređenje vida i nervnog sistema, hormonalne probleme, kožne probleme, jačanje organizma, preventivno delovanje i dr.

Distribucija: tel. 063-732-7738, 065-450-5950 (Srbija),
065-415-765 (BiH), 067-002-828 (Crna Gora)
095-919-2134 (Hrvatska), 070-206-449 (Makedonija)

www.zakonizdravlja.com

PREPORUČUJEMO

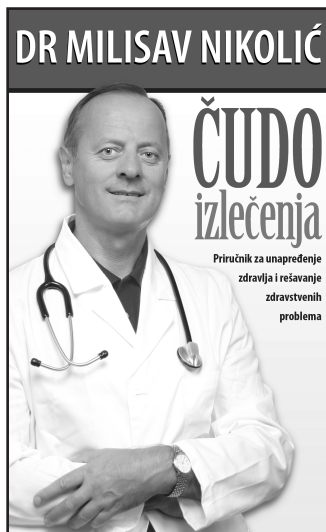
knjige Dr Momčila Matića

Distribucija: 011/219-8931, 064/856 1872

PREPORUČUJEMO

knjige Dr Milisava Nikolića

Distribucija: 063/732-7738

FAKULTET ZA PRIRODNU MEDICINU

online

Postanite:

Diplomirani lekar prirodne medicine

Magistar prirodne medicine

Doktor prirodne medicine

Nutricionista

Herbalista

www.institutpm.com
www.zakonizdravlja.com